

ΕΘΕΛΙΝΟΣ ΛΕΟΧΗ
ΠΟΝΤΙΩΝ ΝΑΥΟΘΕΑΣ
ΕΘΝΟΤΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΕΩΣ

ΕΥΞΕΙΝΟΣ ΛΕΣΧΗ
ΠΟΝΤΙΩΝ ΝΑΟΥΣΑΣ
Εθνική Βιβλιοθήκη Αργυρούπολης

51

675

Εὔξεινος Λέσχη
Ποντίων Νάουσας
Εθνικὴ Βιβλιοθήκη Ἀργυρούπολης

11
66
8
68

86
62
73
61
88

Εὐξεινος Λέσχη
Ποντίων Νάουσας
Εθνική Βιβλιοθήκη Αργυροπόλης

ΜΙΜΗΤΑΙ ΕΣΤΕ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

ΜΗΝΑΙΟΝ

ΤΟΥ

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ΠΕΡΙΕΧΟΝ

ἅπασαν τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ Ἀκολουθίαν,
μετὰ καὶ τῆς προσήκης
ΤΟΥ ΤΥΠΙΚΟΥ,

κατὰ τὴν ἀρχαίαν μὲν, νεωστὶ δὲ τυπωθεῖσαν διάταξιν τῆς Ἁγίας
ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ·

διορθωθῆν καὶ, ὡς ἦν δυνατὸν, ἐξακριβωθῆν

ὑπὸ

ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ΚΟΥΤΑΟΥΜΟΥΣΙΑΝΟΥ

ΤΟΥ ΙΜΒΡΙΟΥ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΡΙΤῆ

ἀναθεωρηθεῖσα ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ, ἐπιδιορθωθεῖσα τε,
καὶ πολλαῖς προσθήκαις πλουτισθεῖσα.

ΕΠΙΣΤΑΣΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚῆ

ΤΟΥ ΑΥΤΑΓΕΛΦΟΥ ΒΕΑΟΥΤΑΟΥ.

ΕΝ ΒΕΝΕΤΙΑ

**ΕΚ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ**

1868

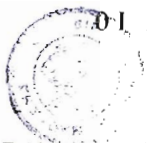
ΕΥΞΕΙΝΟΣ ΛΕΩΧΗ
Ποντίων Νάουσας
Εθνική Βιβλιοθήκη Αργυρούπολης

17-02-1911

1911

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΟΜΟΓΕΝΕΙΣ

ΟΙ ΕΚΔΟΤΑΙ

Κατά την ἐν τῷ Προλόγῳ τῆς νουνοτύπου Πρακτικῆς γενεμένην ὑπόθεσιν, ἐκτός τῶν ἀναγκαστικῶν Ἐκκλησιαστικῶν Βιβλίων, ὧν τὸν Κατάλογον ἤδη ἔχετε ἀπὸ χείρας, ἐξεδόθη, πρὸ ὀλίγου μηνῶν, καὶ τὸ Ἰερὸν Εὐαγγελίον, παρὰ πάσαν ἄλλην ἔκδοσιν διαφωτισμένη, καὶ λαμπρῶς χαρακτῆσι καὶ νείαις τῶν Εὐαγγελιστῶν χαλκογραφίαις κικασμημένον. Ἰδοὺ, φίλτατοι καὶ φιλόκαλοι Ὀμογενεῖς, κατὰ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν, ἔχετε καὶ τὰ Δύοκα Μηνιαῖα ἔργον τρέποντι πολὺπικρον καὶ πολυδάκρυον, ὅπου ἐπιχειροῦσθε, μόνον ἀφωρῶντες πρὸς ὠφελίαν τοῦ Ὀρθοδόξου πληρώματος, υγιᾶς καὶ ἡμῶς ἀκαμάτους φιλοπονεῦντες, ἵνα καὶ ἡ παρούσα Ἐκκλησιαστικὴ Βίβλος ἀποδῇ κατὰ τὸ πρόβλεπον τῶν, ὅσοι πολλοὶ γένθη οὐ πάντως ἐκζητοῦντες αὐτήν. Ταῦτάς ἐστι τῆς Δευτέρας Ἐκδόσεως πρώτιστος συγγραφεὺς ὑπῆρξεν ὁ σεβάσμιος ἐν Ἱεροδιδασκαλίαις Βυζαντινῶν Κοινοβουλευτικῶς δὲ τις, ἰδὼν καὶ ἐπανίστασας τὴν ἐκταραδευθεῖσαν τοῦ Εὐαγγελίου ἔκδοσιν, μὲν δὲ καὶ περὶ μελλούσης τῶν Μηνιαίων ἀνατυπώσεως, περιεργῶς εἰδέετο τὴν εἰδησιν ταύτην καὶ οὐ μόνον τὰς μετὰ τὴν πρώτην ἔκδοσιν τοῦ Φοινίκου γενεμένης παρ' αὐτοῦ προσθήκας καὶ ἐπιδιορθώσεις εἰς ὅλου τοῦ Δωδεκάμηνου ἀπέστειλεν ἐκ τοῦ Ἁγίου Ὁρόσου πρὸς τοὺς κρείτους Ἀυτοδίδακτους Ἰωάννην καὶ Σπυρίδωνα Βιλοῦδου, ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς τούτους, ὡς διορθωτάς, καὶ τὸ ἀριστοτάτον Ἑλληνικὸν Τυπογραφικὸν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου συνίστασαν ἀνδρῶν τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπιστημοτόμων καὶ εὐσεβεστέρων οὕτω γράψαντες . . . . . Νόμι καὶ ὁ δὴν πλείοτον, πεποιθιμώμενον, καὶ μάλιστα ὁ Ἰωάννης, εἰδὼν τὴν τῆσάν, καὶ πῦνι γλωσσῶν, ἐπιμελῆς εἰς τὰ ἐκκλησιαστικῶν, καὶ τῶν πατροκαταστάτων ἡμῶν δογματῶν θεμελιώτατον ζηλωτῆν, ὡς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ κατέστη ἀνακαταρτίωντες. Οὗτοι, διαβλέποντες ὑπάρχοντες εἰς τὴν τοῦ Φοινίκου, ἐπὶ τῶν τελευταίων τοῦ μακροτέρου Σταυροῦ, ἐξέδοκον τὸ Τριῶνον, πάλιν ἀκριβέστερον παρὰ τὸ ὑπὸ τοῦ Γ. Δικαιωμένου προσωδῶν. Μιτὰ ταῦτα ἐξέδοκον, ἐν τῇ νουνοτύπῳ αὐτῶν Τυπογραφίᾳ, τὸ Μέγα Εὐαγγέλιον, τοῦ ὁποῦ ἡ ἔκδοσις εἶναι ἀρίστη καὶ λαμπρῶς ἄρα ἂν εἴητε ἐβλῆν αὐτῷ, ἢ οὐ. Ἦδη δὲ πρὸς τοῖς ἄλλοις Ἐκκλησιαστικῶν Βιβλίοις, ἐκδόσους μὲ σπουδῆν καὶ τὰ ἡμεῖς τὰ Μηνιαῖα, διὰ τὰ ὅποια ἐπαμῶνα πρὸς αὐτοὺς πληθὺς ἐπιδιορθώσεως τῶν σφαλμάτων, ὅσα εἰς τὴν πρώτην ἔκδοσιν παρεσιβήσαντες ἐξ ἀμελείας. . . . . Καὶ ἐπομένως, καὶ ἐνὸς ἀκριβείας, ὅτι ἡ ἔκδοσις αὐτῶν Μηνιαίων ἀποδοῖται ἀκριβέστερα, καὶ πολὺ πληροτέρα τῆς πρώτης, διὰ τὰς νεωστὶ γενεμένης μοι προσθήκας, καὶ διὰ τὴν τῶν προσθήκων αὐτοδίδακτων ἐπιμελίαν. Τούτους λοιπὸν καὶ ὡς φίλους, καὶ ὡς μετὰς μεν χρονοτάσσοντας ἐν Βενετίᾳ, συνίσταναι κ.τ.λ. »

Ἐγράφη τῆ ²¹ Φεβρ. ₁₈₂₇ Μην.

Τυπικῶς οὖν ἐπέμψα τὸς ἀνωθεν βελτιώσεις εἰς ἕκαστον Μῆνα, μέχρι καὶ αὐτῆς τοῦ Βιβλίου τῆς προσόψεως, ἐκτός μόνου τοῦ Ἰουλίου μηνός· διὸ ἐν, εἰ καὶ ἠτοιασμένη εἶχε τὰ δόντα, οὐκ ἐβρυσεν ὁμοῦς ὁ σεβάσμιος ἐκείνος ἀνὴρ ἀποστῆλαι, διότι, ἐπὶ μικρῶν ἀδυνάτειας, ἀπέβησαν παρὰ Θεοῦ ληφόμενος τὸν μισθὸν τῶν καμάτων. (*) Γυνὰ δὲ καὶ ἡ γρῶμα αὐτοῦ ἀκριβῶς ἐκτελέσθη, καὶ τῶν Μηνιαίων ἡ διάρθρωσις λαβῆ τελείαν καὶ ἀνελλιπῆ τὴν ἀπο-

(*) Ὁ αἰμώματος οὗτος ἦν ἐκ τῆς νήσου Ἰμβρου, γεννηθεὶς ἐν χωρίῳ καλεωμένῳ Γλυκί, περὶ τὴν 22. τοῦ Δεκεμβρ. μηνός, ἐν ἔτει 1773. Στοιχειώδεις τὰ ἑλληνικὰ γράμματα, μετὰ τὴν ἐκείνην εἰς τὸ ἐν τῷ Ἁθῶν Ἱερῶν Μοναστηρίῳ τοῦ Κουβουμισίου, τῆ 17. Ὀκτωβρίου 1793, ὅπου αἰμίειν γρόνον ἱκανόν, κακογενόμενος μὲν ἀδιακόπως περὶ τὴν μελέτην τῶν βιβλίων Γραμμῶν καὶ τῶν βίβλων τῆς Ἐκκλησίας Πατέρων, μάλιστα δὲ καρποῦμενος τὴν ὠφελίαν ἐκ τῶν μετὰ τοῦ Ἀγιορείτου Νικοδήμου συνδιδασκῶν, ἐν καὶ συγγαμῆς ἐπισπούδατο. Ὑστερον δὲ μετῆλθε τὸ διδασκαλικὸν ὑπόδηγμα, πρῶτον ἐν Θεσσαλονίκῃ, μέχρι τοῦ 1823, προσκλήθεὶς ἐκ τινῶν τῶν ἐκείσε ἐπιστημοτέρων Ὀμογενειῶν ἔπειτα δὲ καὶ ἐν Μασσαλίᾳ παρὰ τοῖς τότε καταφωροῦσιν Ὀμογενεῖς, ἵνα τὴν πολιτικὴν τῆς Ἑλλάδος συμβάσων. Διατρίβας

δὲ ἐκεῖ μέχρι τοῦ 1827, προσκλήθη παρὰ τῆς ἐν Βενετίᾳ Ὀρθοδόξου Ἑλληνικῆς Ἀδελφότητος Διδάσκαλος ἐν τῷ Ἐλληνομοσισμῷ τοῦ ἀσκήμου Φλαγγίν, ὅπου ἤσχυον καὶ αἰμώτατον βίον διήγαγεν, ἀκρίτως ἀγροῦσμενος περὶ τὴν τῶν τέκνων ἐκπαίδευσιν. Ἐυταῦθα καὶ Εἰσαγγεῖν εἰς τὴν Γραμματικὴν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης ἐξέδοκε (1828), καὶ Πρωθυπουργικῶν (1820). Συνέγραψε δὲ καὶ Ἐννοιῶν εἰς γρῶσιν ὧν τῶν Ἑλλήνων, προτροπὴ τοῦ τότε τῆς Ἑλλάδος Προέδρου Ἰωάννου τοῦ Καποδίστρια· πληθὺν οὖν ἐξεδόθη. Ἀλλὰ καὶ τὸ Μέγα Ὁρολόγιον ἀκριβῶς διώρθωσεν (1831) ὀδία καὶ συνανέεισε τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας. Μεταξὺ δὲ εἰς Κέρκυραν Καθηγητῆς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας τῶν ἐκείσε Πανεπιστημίου τῷ 1834, ἀπέστειλε τὸ Πεντηκостάριον παρ' αὐτοῦ διαφωτισμένον, καὶ πολυμελῆ

παράνω, οί Πανοσιώτατοι και Σεβασμιώτατοι Ἐπίτροποι τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Κουτλουμουσίου, ἐφρόντισαν περὶ τῆς ἀποστολῆς τῶν ἐσχάτων ἐπιδορωθῶσων, γράψαντες τὴν ἐφεξῆς Ἐπιστολήν, ἣ τις εἰς ἑνδεκὰς τῆς ἀληθείας καὶ ἐπιχώσιου, ἐντάθην καταχωρεῖται.

(Τ.Σ.) Ἐντιμὴ κύριε Σπυρίδων Βελουδὴ! ἐκ ψυχῆς ἐν Κυρίῳ εὐχόμεθα.

✠ « **Ε**γκομισάμεθα τὸ ἀπὸ 10. τοῦ παρελθόντος Ἰουλίου ἡμερολογημένου Γράμμα σας, καὶ εἶδομεν τὴν ὄσον ἠρόνθητε λύπη διὰ τὴν ἀποβίωσιν τοῦ μακαρίου Διδασκάλου Βαρθολομαίου· καὶ ἡμεῖς μεγάλως ἐλυπήθημεν, στεριβήσαντες τοιούτου ἀξιοσημείωτου, ἐνέριτου, καὶ σεροῦ ἀνδρός. Ἄλλ' εἰς τῇ Κυρίῳ ἔδοξεν, ὡσαυ καὶ ἐγένετο· ἀπόλοιται τοῖς ἀνθρώποις ἀπᾶς ἀπολαύειν. Ὅσον τῇ ἐξαποστειλλομένῃ ἡδὴ τᾷ σημείωσι τοῦ Εἰρηολογίου, τοῦ Ψαλτῆριου, καὶ ὀλίγας ἐπιδορωθῶσι εἰς τὸν Ἰούλιον Μῆνα, περιτολιγμένους εἰς τὰς τοῦ Ψαλτῆριου διορθώσεις, τῆς ἑποίας εἶχεν ἑτοιμους ὁ μακαρὴς διὰ καὶ τῆς τᾷς ἐξαποστειλῆ» καὶ ὅταν τὰς πωπύση, παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς τὰς ἐπιστορῆς, διὰ νὰ σώζονται ἐνταῦθα εἰς τὸ Ἱερὸν Μοναστήριόν μας. Ὁ μακαρὴς περὶ τὴν 12. τοῦ παρελθόντος Ἰουλίου ἀποδήμησεν ἐν Κυρίῳ· ἠσώθησεν ἀπὸ πυρῶτος, καὶ ἔλαμν ἀσύνως ἡμέρας τέσσαρας. Ἡ κηδεὶα του ἐγένετο λαμπρᾶ, μὲ ὀλην τὴν ἀπαιτουμένη ἀκολουσίαν, κατὰ τὴν κανονικὴν τάξιν τῶν Ἱερῶν Μοναστηρίων. Ἐπίβημεν ὁδὸν ἐντὸς ὀλίγου θάλει μᾶς ἀποστειλεῖ, κατὰ τὸ γράμαί σας, τὴν Παρακλητικὴν καὶ τὸ Εὐαγγέλιον. Νὰ λάβωμεν ἀπάντησιν σας περὶ τῆς παραλαβῆς τῶν ἐιρημίνων ἐπιδορωθῶσων, διὰ πληροφρορίαν μας· καὶ μένουμεν.

Τῆς ἐμῆρας ἐντιμότητος

Τῇ 16. Αὐγούστου 1861. ἐν Ἁγίῳ Ὁρει.

Εὐχόμεσι πρὸς Θεὸν διάπαντα

✠ Οἱ Ἐπίτροποι τῆς Ἱερᾶς καὶ Σεβαστίας Μονῆς τοῦ Κουτλουμουσίου Ἀρχιμανδρίταις Ἀγάπιος καὶ Προηγούμενος Κοσμάς, καὶ οἱ σὺν ἡμῖν ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί·

Καταχωροῦσθέντων λοιπὸν ἐν ταῖς οἰκίαις τόποις τὰ πάντα ἀπικολητικῶς καὶ ἐπιμειλίστετα, διορωθῶθησαν ἀκριβῶς τὰ παρόντα Μηνιαία ἐκ τῶν πολλῶν εἰς τὴν πρώτην ἐκδοσὴν παρεστρησθέντων σχολιασίων· ὥστε καὶ ἀνεγκατα καθίστανται ταῖς ἀπαντηθεῖ Ὁρθοδόξοις Ἐκκλησίαις εἰς ὅσων καὶ αἰῶνος τοῦ ἐν Ἁγίῳ δεξαζομένου Θεοῦ. Τὰ δὲ διὰ τῶν γραμματίων Ι. Β. ὀλίγα ὑποσημειώμενα, παρεστρησθέντων ὑπὸ κυρίου Ἰωάννου Βελουδου, προτροπῇ τοῦ ἰοῦτου Βαρθολομαίου, ἑφῆας γράψαντος (17/19 Νοεμβρ. 1850). « Εἶδον τὴν εἰς τὸν Πρόλογον Σημείωσιν τοῦ κυρίου Ἰωάννου Βελουδου· καὶ ἐχαρίστησάν τῇ λογιστικῇ του, τοῦ παρακαλῶ νὰ προσέθη τὰ ἀναγκαῖα, πρὸς ἐξακριβώσιν τῶν πραγμάτων, ἐν ὑποσημείωσι ὑπὸ τὸ ἐνομαίοντος χωρίῳ καὶ σύγρησιν παντλήως τὴν ἐμὴν ὁράσιν καὶ σύνταξιν, ἢ ἀλλ' αἱ ὑποσημειώσεις του νὰ ἦναι ἡλαφροὶ, καὶ ὅσον τὸ δυνατόν σύντομοι ».

Διᾶσθαι λοιπὸν, φιλόκαλοι Ὀμογενεῖς, τὴν Νέαν ταύτην ἀκριβοστάτην τῶν Μηνιαίων ἐκδοσιν, καὶ εἴ τι κατ' ἐμὴν ἐγένετο, τεῦτο οὐκ εἰς ἡμῶν, ἀλλὰ Θεοῦ τοῦ δόντος.

Ἐντιμῶς, τῇ 13/25 Μαρτίου, 1852.

Προεβλῶν παλιουσιμῶν· ἔπειτα ἐπιπέθη τὸ πρῶτον ἐν Βενετίᾳ τῇ 1837. Ἐπειθὸν δὲ ἐπανήλθον εἰς τὴν πατρίδα, τῆς ἐμῆς αὐτοῦ τῆς ἐκ τῆς αἰδέσεως· πλὴν ὀλίγων κακῶν οὐσιμῶν, ἐπιβλήθη Ἀνάστασις τῆς Θεολογίας ἐν τῇ κατὰ τὸ Ἑλληνικὸν ἀποστολῆσιν Θεολογικῇ Σχολῇ. Ἀνεργησάντων δὲ τοῦ Μάρτυρος διδασκάλου τότε ὄντος ἐν τῇ κατὰ τὴν Χάλκην Σχολῇ, διεβλήθη αὐτὸν ὁ Βελουδουσιώτης, κατ' αἰτησιν μὲν τῶν Ἑρέσων ἐπιπέθας, κατ' ἔρωσιν δὲ καὶ συνουσίῳ τῆς Μ. Ἐκκλησίας, τῇ 22. Ἰουλίου 1840. Ἐπὶ δὲ τῆς αὐτῆς διαταγῆς, ἐπιβλήθησιν κατὰ τὴν καὶ ὑποπέδισανται ἄλλοι, τὴν διόρθησιν ὀφειλόντες τῶν Μηνιαίων, μεταρρυθρίσας ἀρχαῖα τῆς Χάλκης καὶ τοῦ Ἁγίου Ὁρους Χριστογρηγορίου, ἐν μὲν αὐτῶν καὶ τῆς παλαιότητας ἐκδοσῆς, ὥστε οὐα τῆς πρὸς ἀλλήλα ἀντιθέτης ἐξακριβώσεως τοῦ κειμένου, ἐκαλλήθησιν ἐκ τῶν πολλῶν ἐξ ἀληθείας καὶ θεωρητικῶς

εἰσδόντων σχολιασίων. Τοῦ ἱεροῦ τούτου Βιβλίου ἡ πρώτη ἐκδοσὴς ἐγένετο ἐν Βενετίᾳ, ἀπάνη καὶ τύποις τοῦ μακαρίου Γεωργίου Διμαντιδίου. Συνέγραψεν ὁ σεβασμιώτης Γέροντος καὶ Ἱεροκήρυκα Ἰστορικοῦ πρὸς τῆς νόσου Ἰαμβρου, καὶ ἔγραψεν πρὸς τῆς κατὰ τὴν Χάλκην Μονῆς τῆς Θεολογίας, ἐν τῷ μὲν τῷ 1845, τὸ δὲ τῷ 1846 ἐξήδωκεν ἐν Κωνσταντινουπόλει ὁ φιλοφρονιστάτος Κορνηλιός. Ταῦτα τὸ ὄνομα Παναγιώτης, διορθωμένα καὶ ἐπιβημένα πρὸς δευτέραν ἐκδοσιν, ἀποστειν ἐσχάτως πρὸς τοὺς ἀναγιγνωσκῶντες Βελουδου, σὺν αὐτῆς δὲ καὶ ἑτέρας διορθώσεις εἰς τὸ Πεντακοστήριον καὶ εἰς ἄλλα Ἐκκλησιαστικὰ Βιβλία. Τὰ δὲ 1847, παρακαλῶν τὴν ἐν Χάλκην Σχολῇ, πῶς ἔσθι ἡμερῶν, ἐπέστειλεν εἰς τὸ Ἱερὸν αὐτοῦ Μοναστήριον, ἑξῆς καὶ ἱερογενῶς ἐπιπέδισται.

**ΠΑΝΣΕΒΑΣΤΕ ΚΑΙ ΠΡΟΣΚΥΝΗΤΗ
ΜΗΤΕΡ ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ
ΑΓΙΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗ
ΕΚΚΛΗΣΙΑ.**

Δίκαιον οἶμαι, καὶ ἔσιον ἄμα, Μητέρα μου Σεβασμιωτάτη, Σοὶ μόνῃ, καὶ οὐκ ἄλλῳ τινὶ προσάγειν, καὶ Σοὶ ἀνατιθέναι ὀφείλεται παντὶ Ὁρθοδόξῳ πᾶν ὅ,τι ἱερόν, μικρόν, ἢ μέγα ἐκπονεῖται, καὶ τοῖς Σοῖς ὅπωςδήποτε προτίθεται τέκνοις. Πολλῶ δὲ μᾶλλον ἐμοὶ ὀφείλεται Σοὶ μόνῃ προσαγαγεῖν καὶ ἀναθεῖναι ταυτασί τὰς Ψοτερπεῖς Δέλτους· τὰς βίβλους, φημί, τῶν δώδεκα μηνῶν, τὰς ἐν χρήσει παρὰ ταῖς ἀπανταχοῦ τῶν Ὁρθοδόξων ἱεραῖς Ἐκκλησίαις οὔσας, ἐπισκευασθείσας πως ἐνὶ τῶν τοῦ Κλήρου ἐλαχίστῳ μὲν, ἀλλ' ὅμως, χάριτι Χριστοῦ, εἶναι λαχόντι. Πολλῶν γάρ ἐν αὐταῖς σφαλμάτων παρερσησάντων ἐν ταῖς διαφόροις κατὰ καιροὺς ἀνατυπώσεσι, καὶ τῆς λέξεως πολλαχοῦ διαφθαρείσης, καὶ τῆς ἐννοίας ἀλλοιωθείσης ἕκ τε προσθήκης καὶ ἀφαιρέσεως καὶ μεταβολῆς, κατ' ἄγνοιαν, ἢ παραδρομὴν ἐπισυμβάσης· ναὶ μὴν καὶ αὐτοῦ τοῦ μουσικοῦ ρυθμοῦ χωλάναντος ἐν τισιν, ἐπέταξας ἐμοὶ τῷ ἐλαχίστῳ καὶ προετρέψω, Μητρός ἀναμφιλέκτῳ δικαιοῦματι, ἀναλαβεῖν τὰς βίβλους ταύτας, ἀναθεωρῆσαι τε καὶ ἐπιδιορθώσασθαι, ἕση μοι δύναμις, εἴ τις καὶ ἐμοὶ τοιοῦτου δύναμις χάριτι Θεοῦ· καὶ μέσα δὲ πρὸς τὸν σκοπὸν, ἔσα πρᾶχειρα καὶ δυνατὰ, εὐθὺς ἐχορήγησάς μοι, ὑπαλείφουσα διὰ τούτων ἐμοῦ τὸ πρόθυμον. Ἐγὼ γάρ δούλος Σὸς καὶ μέλος ἐλάχιστον ὑπάρχων ἐξ αὐτῆς μου γεννήσεως, καὶ ταῖς Σαῖς ἀεὶ ὑπέκειν ἐτοίμως ἔχων ἐπιταγαῖς,

Σὴν ἠγοῦμαι φωνὴν, καὶ Σὴν Μητρικὴν ἐπιταγὴν, πᾶν τὸ διὰ στόματος τῶν ἐν Σοὶ Ζεῖω ἐλέει κανονικῶς Πατριαρχευσάντων ἐμοὶ τε καὶ παντὶ Ὀρθοδόξῳ ἐπιταττόμενον· καὶ παρήκοον κηρύττω, καὶ ταῖς ποίναῖς τῆς παρακοῆς ὑπεύθυνον, πάντα τὸν μὴ ἐτοιμῶς ἐπόμιενον ταῖς ἱεραῖς ἐπιταγαῖς τῆς τοιαύτης ἱερωτάτης αὐτοῦ Μητρός. Ἴδου γάρ, τὸ ἱερόν φησι λόγιον, ἀκοὴ ὑπὲρ Ζυσίαν ἀγαθὴν· καὶ, ἀκοὴ ζωή, καὶ θάνατος παρακοῆ.

Τῇ Σῇ τοίνυν κλέῳ, κατ' ὀφειλὴν ἀπαραιτήτων, ὑπήκουσα ἱερά ἐπιταγῇ, ὑπακούσας εὐπειθῶς εἰς τὸ προσταχθέν μοι ὑπὸ τεσσάρων κατὰ συνέχειαν Σῶν Πατριαρχῶν, καὶ ἐμοὶ Πανσεβάστων· Πείθεσθε γάρ, ἐπιτάττει κάμοι ἡ Ἀποστολικὴ ἐντολή, πείθεσθε τοῖς ἠγουμένοις ὑμῶν καὶ ὑπέικετε.

Φέρων τοιγαροῦν ἔδωκα ἐμαυτὸν τῷ ἔργῳ, καὶ διὰ μακροῦ τοῦ χρόνου, καίτοι ταῖς τοῦ γήρατος ἀσθενείαις κατατρυχόμενος, καὶ τῇ ἐκπληρώσει τῶν τῆς διδασκαλικῆς καὶ διευθυντικῆς καθέδρας χρεῶν ὑποβεβλημένος, καὶ οὐ μικρὸν ἀπασχολούμενος, ἀλλ' ὅμως ταῖς Σαῖς ἐνισχυόμενος εὐχαίς, ἤγαγον αὐτὸ εἰς πέρας, τῇ τοῦ Θεοῦ χάριτι. Ὅπως δὲ ἐπεχείρησα τῷ ἔργῳ τούτῳ, ὅπως τε ἐξετέλεσα, καὶ τίσι βοηθήμασι ἐχρησάμην ἀπ' ἀρχῆς αὐτοῦ μέχρι τέλους, ταῦτα πάντα ἐκτίθενται λεπτομερῶς ἐν τῷ ἐφεξῆς Προλόγῳ. Καὶ εἴτις μὲν διόρθωσις ἐγένετο κανονικωτέρα ἐν τε τῇ λέξει, καὶ τῇ φράσει, καὶ τῷ ῥυθμῷ, καὶ ταῖς ἐννοίαις, ὅσαι, οὐκ οἶδ' ὅπως συνέδησαν εἶναι συγκεχυμένα καὶ ἀσαφεῖς, τούτου τῷ Θεῷ χάρις· οὐκ ἐμὸν γάρ, ἀλλ' αὐτοῦ δόντος Θεοῦ, καὶ τὸ δυναθῆναι χρηρησαμένου. Εἰ δέ τι καὶ ἔσφαλται τῷ Τυπογράφῳ, ἢ τὴν ἐμὴν διέφυγε γινῶσιν, τούτο τῆς ἀνθρωπίνης ἀσθενείας παρακολούθημα· τὸ γὰρ μὴδὲν ἁμαρτεῖν, ὁ σοφὸς φησι λόγος, καὶ πάντα κατορθοῦν, τούτο Θεοῦ μόνου.

Διὸ δὴ, συγγνωμονῶσά μοι τῷ τῆς ἀσθενείας ταύτης ἐλλείμματά, Μητὲρ ἐπιεικεστάτη, δεῦξαι εὐμηνῶς, ὡς περ ἄλλων πολλῶν, καὶ τὲς ἐμῆς τουτουσί πόνους, τοῖς Σαῖς παρατιθεμένους ἱεροῖς ποσίν, εἴξαντος προθύμως ταῖς Μητρικαῖς Σου ἐπιταγαῖς, καὶ τὸ δυνατόν ἀόκνως ἐκτέλεσαντος. Καὶ ἐπιδάφιλουσά μοι κάμοι τὰς Σαῖς εὐλογίας, εὐξαιό μοι ἔλεος παρὰ Θεοῦ, ἀφεν ἀμαρτιῶν, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον. Εὐξαιο ναί, Μητὲρ φιλοστοργωτάτη, εὐξαιο ταῦτα κάμοι, τῷ Σοὶ διατελοῦντι δούλῳ εὐτελεῖ, καὶ ὑπηκόῳ τέκνῳ

αωμγ'. κατὰ μῆνα Φεβρουάριον.

ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙῶ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧῶ
ΚΟΥΤΑΟΥΜΟΥΣΙΑΝῶ.

Π Ρ Ο Λ Ο Γ Ο Σ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΝ ΤΗΣ ΠΑΡΟΥΣΗΣ ΤΩΝ ΜΗΝΑΙΩΝ
ΕΚΔΟΣΕΩΣ.

ΦΙΛΑΤΕ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑ.

§. 1. **Ε**νδεκα ἔτη σχεδὸν εἶναι ἤδη, ἀφότου ἤρχισε νὰ γίνεται ἐπισεισθητὴ ἡ τῶν Μηναίων ἔλλειψις· καὶ ὁ κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν εἰς τὸν Οἰκουμηνικὸν ἐνδιαπρέπων Ἐθρονόν, Παναγιώτατος κύριος Κωνστάντιος Α'. ὁ ἀπὸ Σινάου, ἔλαβε πατριαρχικῶς τὴν ἀνήκουσαν φροντίδα περὶ τῶν ἱερῶν τούτων βιβλίων, ὡς ἀναγκάσιον εἰς τὰς τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησίας. Διὸ καὶ ἀπαντήσας κατὰ τὴν 14 Μαρτίου 1832, εἰς τὰς πρὸς αὐτὸν γενομένας μοι ἐρωτήσεις περὶ τῶν εἰς τὸ μέγα Ὀρολόγιον ἀποριῶν μου, προσέθηκεν ἐπὶ τέλους τῆς Πατριαρχικῆς τε ἐκείνης ἐπιστολῆς καὶ ταῦτα ἐπὶ λέξεως· «Θέλεις εἰδοποιήσῃ τῷ τυπογράφῳ τὴν ἐνταῦθα ἔλλειψιν
▪ Παρακλητικῶν καὶ Μηναίων, προτρέπων αὐτὸν εἰς τὴν ἀνατύπωσιν καὶ τούτων, εἰς μεγάλην
▪ τιμὴν προαχθέντων διὰ τὴν σπανιότητα.»

§. 2. Τὴν ἔλλειψιν ταύτην προθυμούμενος νὰ θεραπεύσῃ, διὰ νέας ἐκδόσεως, ὁ ἐν Βενετίᾳ Τυπογράφος καὶ φίλος μου, κύριος Γεώργιος Δ. Διαμαντιδῆς Θεσσαλονικεὺς, ἀφ' οὗ ἀνετύπωσε τὸ ὑπ' ἐμοῦ, κατὰ δύναμιν, διορθωθὲν Πεντηκ. Ἔκδοσιν, εἶτα καὶ τὴν Παρακλητικὴν, ἠτοιμάζετο ἐφεξῆς πρὸς ἀνατύπωσιν καὶ τῶν Μηναίων. Ἄλλ' εἶναι παρατηρημένον πρὸ πολλοῦ, ὅτι εἰς ταῦτα, καθὼς καὶ εἰς πάντα τὰ ἱερά τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἡμῶν Ἀκολουθίας βιβλία, παρεσιέφερονται, ἐκ τῶν συνεχῶν μετατυπώσεων, σφάλματα πολλὰ, ἀλλοῦ μὲν τὴν σύνταξιν φθείροντα, ἢ τῆς μελωδίας τὸν ῥυθμὸν, ἀλλοῦ δὲ καὶ τὴν ἔννοιαν ἀλλοιοῦντα, καὶ παραμορφοῦντα τῶν ἱερῶν ἀσμάτων τὴν ἀρχαίαν καλλονὴν· καὶ ἐπομένως εἶχον χροσίαν διορθώσεως, πρὸς κάθαρσιν ἐκ τῶν τοιούτων σφαλμάτων. Τοῦτο γινώσκων καὶ ὁ ῥηθεις Διαμαντιδῆς, καὶ ἐπιθυμῶν νὰ κάμῃ ἔργον ἀξιον ὀπωσοῦν τῆς δαπάνης, ὅση ἀπαιτεῖται πρὸς τύπωσιν δωδεκαμήνου ὅλου, διευσύνθη πρὸς ἐμὲ, ἐν Κερκυρᾷ ἔτι διατριβόντα, προσβάλλων μοι τὴν διορθώσιν τῶν Μηναίων τούτων· ἀλλ' ἐγὼ ἀπεποιήθην τὸ πρόβλημα, στοχασθεὶς τὸ πολύμοχθον τοῦ ἔργου.

§. 3. Ἐπανελθὼν δ' ἔπειτα εἰς τὴν φίλην μοι πατρίδα, καὶ μετ' οὐ πολὺ, κατὰ τὴν 26 Ἀπριλίου 1839, προσκληθεὶς εἰς τὴν Βασιλεύουσαν, διὰ Πατριαρχικῆς ἐπιστολῆς τοῦ τότε ἐνκλειῶς πατριαρχεῦντος Παναγιωτάτου κυρίου Γρηγορίου Σ'. καὶ μεταβάς εἰς αὐτήν, ἔλαβον καὶ ἐνταῦθα ἑτέραν ἐπιστολὴν τοῦ αὐτοῦ Διαμαντιδοῦ, προσβάλλοντός μοι καὶ αὖθις τὴν αὐτὴν διορθώσιν. Ἦκουσα ἐν ταῦτά· καὶ πολλοὺς τῶν τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν Κλήρου ἐπιθυμοῦντας αὐτήν, καὶ ὅτι ἐν Κωνσταντινουπόλει εὐρίσκοντο καὶ Μηναῖα τινὰ διορθωμένα. Ἐκοινολόγησα τὸ πρᾶγμα καὶ εἰς ἄλλους Ἀρχιερεῖς, πρὸ πάντων δὲ εἰς τὴν αὐτοῦ Παναγιότητα τὸν κύριον Γρηγόριον· ὃς τις, βεβαιώσας μοι τὰ αὐτὰ, προέτρεψέ με δεσποτικῶς εἰς τὴν ἐγχείρησιν τοῦ ἱεροῦ τούτου ἔργου, καὶ μετὰ τὰς πατρικὰς αὐτοῦ εὐχὰς καὶ εὐλογίας ἐνίσχυσέ με. Ἐκ τούτων ἐν-Σαρρύνθεις, ἔγραψα ἀμέσως πρὸς τοὺς Πατέρας τῆς κατὰ τὸ Ἅγιον Ὄρος Ἰεραῆ Βασιλικῆς

καὶ Πατριαρχικῆς Μονῆς τοῦ Κουλουμουσίου (α.), διὰ νά μοι πέμψωσι τὰ ἐν χρήσει αὐτῶν χειρόγραφα Μηναιῶν.

§. 4. Πρὶν ὅμως ἔλθωσι τὰ χειρόγραφα ταῦτα, ὁ ἐν μακαρίᾳ, τῇ λήξει γενόμενος (κατὰ τὴν 12 Ἰουνίου τοῦ 1842 ἔτους) αὐτόθιμος Πατριάρχης Ἀνθίμος Ε', Κυζίκου ἐτι ὢν, ζῆλῳ ἀρχιερατικῇ κινούμενος, καὶ συνεργῶν μοι προθύμως εἰς τὸ ἐργασίημαι, ἢ πρὸς τὴν ἐπέτελεσιν αὐτοῦ ἐπισπεύδων, ἐπρομήθευσέ μοι σημειώσεις τινὰς ἐκ τῆς Ἐπαρχίας αὐτοῦ, μεταγεγραμμένας ἐκ τῶν διορθωθέντων Μηναιῶν παρὰ τοῦ πρώην Ἱεροκήρυκος τῆς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, Δωροθέου Βουλισμά τοῦ Ἰακωπίου, τελευτήσαντος περὶ τὸ 1817 ἔτος. Ταῦτας λοιπὸν τὰς σημειώσεις λαθῶν, εἶτα καὶ αὐτὰ τὰ παρὰ τοῦ Δωροθέου διορθωθέντα Μηναιῶν εὐρῶν παρὰ τῇ κυρίῳ Σταύρῳ Καπλάνογλου, καὶ δανεισθείς τινὰ ἐξ αὐτῶν περιεργείας χάριν, ἐπεχειρήθητι σὺν Θεῷ, κατ' ἐξέτασιν, τὴν παροῦσαν τῶν Μηναιῶν διορθωσιν, περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Δεκεμβρίου μηνὸς τοῦ αὐτοῦ 1839 ἔτους, διατρέβων τότε ἐν τῇ κατὰ τὸ Φανάριον νομοσυστάτῃ Ξελορικῇ Σχολῇ, συνοδικῶς φηρισθεὶς εἰς αὐτὴν διδάσκαλος.

§. 5. Αἱ σημειώσεις αὐταὶ, ἢ μάλλον εἰπεῖν, αἱ διορθώσεις τοῦ Δωροθέου δὲν ἦσαν εὐκαταρρήτοι· καὶ ὁμολογῶ, ὅτι ὠρλήθη ἐξ αὐτῶν μετὰ τὴν ἐξέτασιν ὅτι ὅμως εἶχον καὶ ἐλαττώματα πολλὰ, οὐδὲ τοῦτο πρέπει ὑποσιωπῆσαι. Ἀληθὲς ὁ ἐλλόγιμος οὗτος ἀνὴρ εἶναι ἀξίετιμος διὰ τὴν εἰς πολλὰ βαθεῖαν τὴν κρίσιν· ἀλλ' ἄνθρωπος ὢν, καὶ μηδὲν ἄλλο ἔχων μέσον βοηθητικόν, εἰ μὴ αὐτὴν μόνην τὴν κρίσιν, τὴν δὲν ἠδύνατο βέβαια νὰ μεταῤῥησῇ πάντα, πρὸς ἀντικατάστασιν τῆς γνησίας τοῦ Ὑμνογράφου καὶ λέξεως καὶ ἐνοχίας· καὶ οὕτως ἡ νομιζομένη τῶν ἡμαρτημένων διορθώσις αὐτοῦ ἔμενεν πάλιν ἀμάρονημα, ὡς πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ ἔργου. Πρὸς βεβαίωσιν τούτου, ἄρα ἐνταῦθα δύω, ἢ τρία παραδείγματα ἐκ τῶν διορθώσεων αὐτοῦ.

§. 6. Εἰς τὴν πρώην Ὀκτωβρίου, Προσόμιον πρώτον τοῦ Ἐσπερινῷ, ὁ μὲν Ὑμνογράφος εἶχεν « ὅτε νεύσει κραίττι μοι πεπρωμένος σοι, ὁ πρώην... Σαῦλος », κτλ. Εἰς δὲ τὰ τετυπωμένα Μηναιῶν προσθεθέντος ἐνός λ, ἀνακρινώσκειται, πεπρωμένος· ἢ δὲ σημειώσις τοῦ διορθωτοῦ ἔχει, κεκελευσμένους—Εἰς τὴν Α'. Ματθε, ἀθῆ Α'. Τροπάριον α'. ὁ Ὑμνογράφος ἔλεγε· « Πρὸ τοῦ ἀε πλασθῆναι προγνωστικῶς, μητρὸς ἐκ κοιλίας », κτλ. Ὁ τύπος, μεταβαλὼν τὸ ἐπίρρημα προγνωστικῶς, εἰς τὴν μετοχὴν προγνωκῶς, ἐφέριε τὴν σύνταξιν· ὁ δὲ διορθωτὴς, ἀγνοῶν τὴν γνησίαν τοῦ Ὑμνογράφου λέξιν, ἠναγκάσθη νὰ μεταποιήσῃ τὴν ὅλην φράσιν εἰς τὸ, Πρὸ τοῦ κυθῆναι σὺ προγνωσθεῖς, μητρὸς ἐκ κοιλίας, κτλ.—Εἰς τὴν Κ'. Αὐγούστου, ἀθῆ ἢ. Τροπάριον α' ὁ μὲν Ὑμνογράφος, ἀναφέρων τὰ ἐν τῇ Ξείᾳ Γραφῇ περὶ τοῦ Σαμουὴλ ιστοροῦμενα, (Α'. Βασιλείων ζ'. 3-10), ἐποίησε, « Συσταίς παμμακάριστε, Ἰσραὴλ ἀφαγνίζων, προμηνυούσαις, » κτλ. Ὁ δὲ τύπος, τὴν μὲν δοτικὴν, Συσταίς... προμηνυούσαις, μεταβαλὼν εἰς αἰτιατικὴν, ἀπὸ δὲ τῆς μετοχῆς ἀφαγνίζων, ἀφελὼν τὸ γλ, καὶ οὕτως παραμορφώσας τὸ χωρίον τοῦτο, ἐξέδωκε, « Συσταίς παμμακάριστε, Ἰσραὴλ ἀφανίζων, προμηνυούσας ». Τὴν παραμόρφωσιν ταύτην μὴ ὑποπτεύσας ὁ διορθωτὴς, καὶ

(α.) Ἡ Μονὴ αὕτη, κειμένη κατὰ τὸ μέσον τῆς γερουσίης τοῦ Ἱγνυμίου Ὄρους τοῦ Ἄθως, πρὸς τὴν βορειοανατολικὴν αὐτῆς πλευρᾶν, εἰς τόπον ὀρεῶν καὶ τερπνῶν, ἐργαστικῶν τῶν κλινομένων Πρωτῶν, εἰκόσθι ὑπὸ τοῦ αὐσεβέστατου Βασιλέως καὶ Αὐτοκρατορῆτος Ῥωμῶν Ἀλέξιου τοῦ μεγάλου Κομνηνοῦ, τῷ δευτέρῳ ἔτει τῆς αὐτοῦ Βασιλείας· τοῦτέστι, ἀπὸ Κτίσεως μοναχίου τῆς σφῆς, ἔπειτα κατὰ τὴν γενουσίην τοῦ κτιστοκατοικητοῦ αὐτοῦ Χρυσοστόλλου· ἀπὸ δὲ τῆς ἐνσάκου Οἰκουμένης, τῷ 1082 ἔτει. Πρώτος δὲ αἰετῆς αὐτῆς ὑπῆρξεν Ἱερομόναχος τις, τὴν κλήσιν Καλλιέσιος, αὐθόμιμος καὶ ἐνόμιος καὶ ἡγιασμένος ἀνὴρ, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ αὐτοῦ Χρυσοστόλλου. Οὗτος, κτίσας πρότερον φρονῆριον μικρόν, εἶτα πρὸς τὸν Αὐτοκρατορῶτα ἀπέλυσεν, καὶ τὸν ἐκεῖθεν ἵστασεν καὶ πόσιν πρὸς αὐτὸν ἀνακαλύψας, καὶ λαθῶν παρ' αὐτοῦ τὴν ἀναγκαίαν διακονίαν, ἀνήγειρεν ὀδοκλήρον τὴν ἐρημίαν τοῦ Κουλουμουσίου Μονῆς, ἐπὶ ὀνόματι τῆς φρικτῆς τοῦ Σωτῆρος Μεταμορφώσεως.

Περὶ δὲ τοῦ ὀνόματος Κουλουμουσίου, ἀρ' οὐ ἐσχηματίσθη τὸ Κουλουμουσίον, εἰ μὲν λέγεται, ὅτι, κατὰ διὰλεκτον Ἀραβικὴν, Περσικὴν ἢ Τουρκικὴν, σημαίνει εὐδαίμονα, μακάριον· εἰ δὲ, ὑπαστευτῆ, ἐγκρατῆ, ἀληγοδύλιον· καὶ δεῖ, τὸ Κουλουμουσίου ἦτο ἐπωνύμιον τοῦ προφήτου Καλλίστου. Ἀλλὰ τὸ Χρυσοστόλλου λέγει σαφῶς· « Τεταροῦν ἐντέλλεται καὶ ἐπαρῆσιν ἢ « βασιλεία μου τῇ παρόντι Καθηγητῇ καὶ Ἱερομόναχῳ κτλ. « Καλλίστῳ τὸ καλούμενον Κουλουμουσίον » ἐξ οὗ δεδύκωται, ὅτι ἐνοσὶ τόπον τινὰ, τοιαύτην ἔχοντα ὀνομασίαν, ἴσως τὸ ὑπὸ τοῦ Καλλίστου προκτισθὲν φρονῆριον, καὶ ἐκ τῆς ἐπωνυμίας ἐκείνου οὕτως ὀνομαστῆν·—Εἰς ταύτην τοῦ Κουλουμουσίου τὴν Μονὴν ἀπέλυον (τῇ 17 Ὀκτωβρ. 1793) καὶ ὁ τὰ περὶ αὐτῆς ἀναρίστων, καὶ ἐν αὐτῇ τὸ μεταγενέτω σῆμα ἐνόμισεν, ἐλαθὼν ἐκείθεν καὶ τὴν ἐπωνυμίαν Κουλουμουσιανὸς.

νομίζω τὴν αἰτιατικὴν ὡς γνησίαν τοῦ Ὑμνογράφου λέξει, καθὼς ἤθελε νομίσει αὐτὴν καὶ πᾶς τὸς ἄλλος, μετέβαλε μόνον τὸ ἀφανίζω, ὡς ἀποπῶταιον, μᾶλλον δὲ βλάσφημον, εἰς τὸ προσκομίζω. — Πολλὰ ἄλλα τοιαῦτα διορθώσεις τοῦ αἰθίου Δωροθέου, ἀποτυγχάνουσαι τοῦ σκοποῦ, ἢ τῆς ἀληθείας ἀποπλανώμεναι, ἐχρειάζοντο, πρὸς ἐπανόρθωσιν, ἀκριβέστερον κανόνα, καὶ ἀπλανέστερον ὁδηγόν, ὅποια εἶναι τὰ παλαιὰ χειρογράφα, διὰ τὸ ἀποκατασταθῆσι τὰ ἱερὰ ἄσματα εἰς τὴν ἀρχαίαν αὐτῶν γνησιότητα, ἢ καλλονήν. Ταῦτα λοιπὸν τὰ χειρογράφα, ἐλθόντα, μετεχειρίσθη βᾶσιν κατ' αὐτὸ καὶ ὁδηγίαν μου εἰς τὴν παρούσαν διορθώσιν.

§. 7. Ἄλλ' ἐὰν τὰ χειρογράφα εἶχον πανταχοῦ τὰ αὐτὰ μὲ τὰ τετυπωμένα, εὐκολωτέρα ἦτο τότε τῶν ἡμαρτημένων ἢ διορθώσις, τῶν μὲν, ἐκ τῆς ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀκριβείας τῶν χειρογράφων, (καθὸς οὐδ' αὐτὰ εἶναι κατὰ πάντα ἀκριβῆ) τῶν δὲ, καὶ ἐκ τῆς βθεθείας τῶν εἰρημένων σημειώσεων. Ἄλλὰ τὰ χειρογράφα ἔχουσι πολλάκις ἄλλα ἀντ' ἄλλων, καὶ μεταξὺ τούτων καὶ τῶν τετυπωμένων εὐρίσκεται συνεχῶς μεγάλη διαφορὰ, τὴν ὅποιαν ὑποσημειώσας πολλαχοῦ τῆς παρουσίας ἐκδόσεως, δὲν ἠθέλησα νὰ ἐξακολουθίσω τὸ αὐτὸ ἀκριβῶς κατ' ὅλον τὸ δωδεκάμηνον, ὑποπεύων, μὴ φανῶ προσκορῆς εἰς τὸν Ἀναγνώστην, καὶ μάλιστα εἰς τὸν Φεβρουάριον, Μάρτιον, καὶ Ἀπρίλιον, ὅπου αἱ ἐν τοῖς τετυπωμένοις Ἀκολουθίαι Ἀγίων πολλῶν δὲν εἶναι αἱ αὐταὶ καὶ ἐν τοῖς χειρογράφοις.

§. 8. Οὐ μόνον δὲ τὰ εἰρημένα Κουτλουμουσιανὰ χειρογράφα διαφέρουσι πρὸς τὰ τετυπωμένα, ἀλλὰ ἢ ἕτερα, ἐκ τῶν σαζομένων τῆς κατὰ τὴν νῆσον Χάλκην ἱερᾶς Μονῆς τῆς Θεοτόκου, μεγίστην ἔχουσι διαφορὰν καὶ πρὸς ἄλληλα καὶ πρὸς τὰ τετυπωμένα (β'). Καὶ εἶναι περιεργείας ἄξιον, ὅτι τέσσαρα τῶν τῆς Μονῆς ταύτης χειρογράφων τοῦ Φεβρουαρίου μηνός, καὶ πέμπτον τοῦ Κουτλουμουσιανῶν, οὐδὲν ἐξ αὐτῶν ἔχει τὸν ἐν τοῖς τετυπωμένοις Προεόρτιον Κανόνα τῆς Ὑπαπαντῆς, ἀλλ' ἄλλον καὶ ἄλλον, τὰ μὲν πρὸς τὸ, Ἀνοίξω τὸ σῶμα μ.ε. τὰ δὲ πρὸς τὸ, Θαλάσσης τὸ ἐρυθρατὸν πέλαγος. Τὸ ἐπιπερισσότερον εἶναι, ὅτι εἰς Ἰωσήφ τὸν Ὑμνογράφον, τὸν ἐν τοῖς τετυπωμένοις Μηναιῶσι Συναξαριαῖον μόνον ἔχοντα (Ἀπριλίου Γ'), Ἰωάννης ὁ Εὐχχαΐτης, ὁ ἢ Ἰωάννης μοναχὸς ὁ Μαυροπόλεως ἐπονομαζόμενος, ἐμελουρήσεν ὅκτω Κανόνας, ὡς φάνεται, εἰς τοὺς ὀκτῶ Ἦχους κατὰ σειράν, ἐξ ὧν τὸ χειρογράφων τῆς Χάλκης

(β'). Σημειώτων ἐνταῦθα, πρὸς εὐκρίτην τοῦ κειμένου, ὅτι ἐκ τῶν ἀνωτέρω Χειρογράφων, γνησίως διακρινόμενον πρὸς ἄλληλα, τὰ Κουτλουμουσιανὰ εἶναι καὶ ἀκριβέστερα, καὶ πληρέστερα, καὶ μᾶλλον συμφωνοῦν πρὸς τὰ τετυπωμένα, ἢ τὰ τῆς Χάλκης. Εἶναι δὲ καὶ ἀρχαιότερα τούτων ἐκείνα, χρονολογούμενα μεταξὺ τῶν παλαιότερων αὐτῶν καὶ τοῦ νεότερου, ἀπὸ τοῦ 1539 μέχρι τοῦ 1571 αἰτηρίων ἔτους: τυτίσται, τὸ μὲν παλαιότερον εἶναι τῆς σήμερον 304 ἐτῶν, τὸ δὲ νεότερον, 272. Τρία μόνον, ἢ τέσσαρα τῶν τῆς Χάλκης αὐτῶν καὶ τῶν παλαιότερων Κουτλουμουσιανῶν παλαιότερα. Τὰ δὲ μεμβράνια αὐτῆς, δώδεκα ὄντα τὸν ἀριθμὸν, καὶ τοὶ τὰ πολλὰ μὴ σημειούμενα τὸν χρόνον, καθ' ἐν ἑκάστῳ, εἰκάζονται ἡμῶς, ὅτι εἶναι ἔργον τοῦ ΙΓ' ἢ ΙΒ' αἰῶνος: τυτίσται, πλέον τῶν ἑξακοσίων ἐτῶν, καὶ μάλιστα τὰ τέσσαρα τούτων, Σπυριδίου, Ὀκτωβρίου, Νοεμβρίου, καὶ Δεκεμβρίου. Ταῦτα, εἰς ἐν τῶν ἑξακοσίων ἐτῶν, ἔχουσι τοιαύτην τάξιν. Μετὰ τὴν ἐπιγραφὴν τῆς μνήμης τοῦ καθ' ἑκάστην ἡμῶν Ἀγίου, τάττουσι πρῶτον τὸ Ἀποστολικόν, τὸ Κἀθισμα, καὶ τὸ Κοντάκιον μετὰ τοῦ Ὁΐκου. Εἶτα τὰ Προσεύχαια τοῦ Ἐσπερινοῦ, τὸν Κανόνα, τὸ Συναξαρίον ἐν τῇ σ'. ὡδῇ, καὶ ἐπὶ τέλος τὸ Ἐξαποστειλικόν, σπῆναι καὶ τούτο, τοῦ Ἀποστόλου, καὶ τοῦ Ἐυαγγελίου. Τὰ δὲ Ἰδιόμελα, κίμηντα πάντα μετὰ τὰ Προσεύχαια τοῦ Ἐσπερινοῦ, εἶναι τοσιμήτιστα μὲ φωνᾶς τῆς ἁγιαίας μουσικῆς. Μετὰ δὲ τὸ Κἀθισμα, τὰ Προσεύχαια, καὶ Ἐξαποστειλικόν, Θεοτικῶν οὐδὲν Προσεύχαια διπλῆ μὴτις οἷς, ἢ τρεῖς ἀπεκρίσεις εἰς ὅσον τὸ τετρασήμερον. Κανόνας δὲ διπλῶς ἔχουσι εἰς τὴν ἑξήσθη τῆς Θεοτόκου, εἰς τὸ Ἐισόδιον αὐτῆς, καὶ εἰς τὸ Χριστούγεννα, ἀλλὰ καὶ τούτων τὸν ἕνα κατῆσθη τὸ ἄλλο. Ἐγενετο δὲ καὶ εἰς τὴν Ἀ. Σπυριδίου ὄνομα Ἰωραπάτι ἐν

Κανόνας τῆς Ἰουδαίου, καὶ μετ' αὐτὰ, τὸν Κανόνα τοῦ Ὁσίου. Τῆς δὲ κατὰ τὴν ΙΑ'. Ὀκτωβρίου Ἀκουθίας τῶν Ἀγίων Πατέρων τῆς Ζ'. Συνόδου οὐδὲ ἕγχεος φάνεται. Καὶ τὰ λοιπὰ δὲ ὅκτῳ μεμβράνιαι, τὰ ὅποια εἶναι τοῦ Σπυριδίου, Ἰωνουαίου, Φεβρουαρίου, Μαρτίου, Ἰουλίου, καὶ Αὐγούστου, καὶ Ἰησοῦ Μουρίου πάλιν καὶ Ἀπριλίου, ὅσῳ μετὰ Φαλκῆρος, σπῆσιως ἔχουσι Κανόνας διπλοῦς, ἐξαυρομένους μόνον τοῦ τῆς Ἰουδαίου περιέχοντος, πρὸς τὸ εὐκρίτην κατωτέρω πλατύτερον. Τὰ μεμβράνια ταῦτα Μηναιῶν, ὡς καὶ τὰ προερχόμενα παλαιότερα τῶν Κουτλουμουσιανῶν, πάντα σχεδόν, κτήματα ὄντα τῆς πόλεως κατὰ τὸν Προεόρτιον, τῆς κίμηντος μὴν κατῆσθη Ἐπιτομολογίας ἐπὶ τινος νόμου, χρηματισθείσης δὲ ὑπὸ τῶν βασιλέων πρὸς τὸ 1631 ἔτος, ματεκομίσθησαν ὑπὸ τῶν ἐπιτῶν Χατῆρων, μετὰ καὶ ἄλλων ἱερῶν σκευῶν, εἰς τὴν ἐνταῦθα σιδηροῦν Μονήν, πρότερον μὲν τοῦ Προεόρτιου καλουμένην καὶ αὐτῆν, οὐδὲ τῆς Θεοτόκου.

Ἡ δὲ Μονὴ αὐτὴ ἐκτίσθη μὲν περὶ τὸ 1430 ἔτος ὑπὸ τοῦ Ἀυτοκράτορος Ἰωάννου τοῦ Παλαιολόγου Β', προσπεληθῆσα δὲ, καὶ αὐτὴ ἀνεγερθεῖσα περὶ τὸ 1670 ὑπὸ Παναγιώτου Νικολαίου, τοῦ πρώτου ἐκ Χριστιανῶν κατ' Ὀνοματικῆς γραμματικῆς Διακονίας: εἶτα καὶ τρεῖς ἀνακαινισθῆσα ἐκ Σουλτανοῦ τὸ 1786 ἔτσι, ὑπὸ τοῦ ἐπίδοκτου Ἡγμένου Οὐγγροελλαχίως Ἀλεξάνδρου Ὑψηλάντου, ὅς τις καὶ τὸν προσπεληθῆσα μέρησον καθὸ τῶν Προεόρτιων ἀνέστησεν αὐν, μετῆσθησαν ὅμως: τυτίσται, ἐν ἔτει 1831, κατὰ αἴτην Ἰωάννου, ἀπὸ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς, μετῆσθησάθη ὑπὸ τῶν φιλομετῶν ἐργασίων εἰς Ἐκκλησίαν Γρηγορίου. Πρὸς διδύκωσιν τοῦτου κληρίως καὶ τὰ παρόντα γράμματα, μετῆς ἐνταῦθα, κατ' ἔγχεσιν Ἐκκλησιαστικῆς, ἐκ τῆς ἐν Φαναρίου Θεολογικῆς Σχολῆς, τῆς 22 Ἰουλίου τοῦ 1840 ἔτους.

ἔχει τὸν ἔσχατον, μετ' ἀκροστιχίδος τοιαύτης· Τὴν ὀγδόην δέησιν ᾧ μάκαρ δέχου· τὰ δὲ Κουπλουμουσιανὸν ἔχει ἕτερον, ἀνώμων καὶ ἀνευ ἀκροστιχίδος. Ἐκ τούτων παντῶν καὶ ἄλλων πολλῶν δέκνυται καὶ τῶν ἀσμάτων ἢ πληθῶς, καὶ ὁ ἔνθεος ἐσμός τῶν Ἀσματογράφων, τῶν ὁποίων τὸν ἀριθμὸν ἀναεὶβάξει εἰς 93 Λέων ὁ Ἀλλάτιος, ἐν τῇ Β'. Διατριβῇ αὐτοῦ περὶ τῶν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἀκολουθίας βιβλίων (Παρά Φαβρ. Τόμ. Ε'). Εἰς τὸν ἀριθμὸν, ὁμῶς τούτων πρέπει νὰ προστεθῶσι καὶ δύο ἕτεροι, μὴ αναφερόμενοι ὑπὸ τοῦ Ἀλλατίου ἤγουν Ταράσιος, καὶ Γρηγόριος· ἔξ ὧν ὁ μὲν πρῶτος ἐπιγράφεται ποιητῆς τοῦ Κανόνος εἰς τὴν εὐρεσιν τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδόμου (Μαίου ΚΕ')· ὁ δὲ Γρηγόριος, τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀγίου Ἰσαύρου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ (Ἰουνίου ΙΖ').

§. 9. Ὅπου λοιπὸν εὐρέθην εἰς περιστασιμ, μὴ ἔχων μήτε τῶν χειρογράφων τὴν ὁδηγίαν, μήτε τὴν ἐκ τῶν σημειώσεων βοήθειαν, ἐκεῖ ἠναγκάσθην νὰ διορθώσω καὶ ἀπ' ἐμαυτοῦ χωρίον τινα, φανέντα μοι ἡμαρτημένα. Οὕτω, π. χ. εἰς τὴν Η'. Δεκεμβρίου, ὠδῆ ζ., Τροπάριον ε. μετέβαλον τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ, Ὑψλοὺς ὀμματῶν, εἰς τὸ, Νοσοῦντων πολλῶν· τὸ μὲν, ὅτι ἡ ἀκροστιχὶς τοῦ Κανόνος ἀπαιτεῖ τὸ Τροπάριον τοῦτο ἀρχεσθαι ἀπὸ τοῦ Ν, καὶ οὐχὶ ἀπὸ τοῦ Τ., τὸ δὲ, καὶ διὰ τὴν ἐκ τῆς προτέρας γραφῆς συναγομένην ἔννοιαν, μὴ οὐσαν ὀρθήν· δηλαδή, διὰ τῆς ὀμματώσεως τῶν τυφλῶν ἐθεράπευεν ὁ Ὅσιος Πατάπιος ποικίλα πάθη—Εἰς τὴν ΚΖ'. Ἰανουαρίου, ὠδῆ η'. Τροπάριον α. τοῦ τρίτου Κανόνος, τὴν ἐπὶ τέλος αὐτοῦ λέξιν, Θρέμματα, ἐτρέφα εἰς τὸ Σρεπτήριον, ὡς μάλλον καταλλήλων τῇ ἐννοίᾳ· ὅτι δηλαδή, ὁ Σείος Χρυσόστομος, διὰ τοῦ ἄρτου τῆς Σείας χάριτος, ἀπένευεν εἰς τὴν Θρέψασαν αὐτὸν Ἐκκλησίαν ἐπιπλασίονα τὰ Σρεπτήρια καὶ τροφεῖα—Εἰς τὴν Ε'. Μαρτίου, ὠδῆ δ. Τροπάριον β. ἀνεγινώσκοντο, « τὸ τῶν λαῶν ἀπατήριον », ὅπερ, ὡς λέξιν ἀκατονίστου, καὶ ἐν τοῖς Λεξικοῖς μὴ εὐρισκομένην, μετέβαλεν ὁ διορθωτὴς εἰς τὸ, τὴν τῶν λαῶν πλάνην πρόρριζον. Ἄλλ' ἐγὼ τρέψας τὸ Ρ, εἰς Λ, ἔγραψα ἀπατήλιον· καὶ αὕτη, νομίζω, ἥτο ἡ γνησία λέξις τοῦ Ὑμνογράφου, ἥτις ἐπιθετικῶς μὲν σημαίνει τὸν ἀπατεῶνα καὶ ὄλιον, οὐσιαστικῶς δὲ, τὴν ἀπάτην καὶ τὸν ὄλον—Εἰς τὴν ΚΔ'. Ἰουνίου, ὠδῆ ζ. Τροπάριον β'. τοῦ δευτέρου Κανόνος, ἀνεγινώσκόμενον πρότερον, ἀνίχνυον νεφέλης δὲ ρίζης ὁ Πρόδρομος, μετέβαλον τὸ, ρίζης, ὡς περιττὴν μεταφοράν, εἰς τὴν μεταχθιν, ἀσπίς. Καὶ νομίζω, ὅτι ὁ Ὑμνογράφος αἰνιγματικῶς ἐνταῦθα τὸ ὑπὸ τοῦ Ἡσαίου εἰρημένον, Ἐρράγη ἐν τῇ ἐρήμῳ ὕδωρ (Κεφ. λέ. 6)· ὅπερ, κατὰ τοὺς Ἱεροὺς Ἐρμηνευτάς, σημαίνει μὲν καὶ τὰ πνευματικὰ χαρίσματα, ὅσων διὰ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως ἠέωθη ἡ ἐκ Ἑθῶν Ἐκκλησία, ἔρημος οὐσα πρότερον, καὶ ἄμυρος τούτων· σημαίνει δὲ καὶ τὸ κήρυγμα τοῦ Ἰωάννου, ὃς τις προελθὼν, καὶ τρόπον τινὰ ἐπραγεῖς, ὡς ἀπὸ ξηρᾶς καὶ ἀνίχνυον νεφέλης, τῆς στείρας Ἐλισάβετ, καθήρδευσε, διὰ τῆς Σείας αὐτοῦ διδασκαλίας, τὰς ψυχὰς τῶν εἰς αὐτὸν προσερχομένων ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ Ἰορδάνου, κηρύττων αὐταῖς τοῦ προσδοκωμένου Μεσσία τὴν παρουσίαν, ὡς ὁ Ὑμνογράφος λέγει ἐφεξῆς ἐν τῷ αὐτῷ Τροπαρίῳ. Καὶ ἄλλαι τινὲς διορθώσεις ἀπαντῶνται εἰς τὸ Δωδεκάημινον, μὲ ὑποσημειῶσιν εἰς τὸν οἰκτεῖον ἐκάστης τέπου—Εἰς τὴν Α'. Μαρτίου, ὠδῆ ζ. ἀρχομένου πρότερον τοῦ δ. Τροπαρίου, Ἀπιστίας τῆς πικρᾶς, ναυτιῶσι σάλω νῦν, μετέθηκα τὰ κῶλα ταῦτα πρωτύτερα, οὕτω· Ναυτιῶσι σάλω νῦν, ἀπιστίας τῆς πικρᾶς, ὡς τῆς ἀκροστιχίδος τῶν Θεοτοκίων ἀπαιτούσης ἐνταῦθα Ν, καὶ οὐχὶ Α.

§. 10. Περὶ δὲ τῶν ἀκροστιχίδων τούτων, (ἐπειδὴ ὁ λόγος ἀνέφερον αὐτάς) καθὼς ἢ περὶ τῶν ὀνομάτων τῶν Ὑμνωδῶν, τῶν τούς Κανόνας μελουρησάντων, δὲν ἄκνευσα νὰ ἐπιγράψω εἰς ἓνα ἕκαστον αὐτῶν, ὅσα ἐδυνήθηνα νὰ εὕρω ἐν τοῖς χειρογράφοις, ἢ νὰ παρατηρήσω ἀπ' ἐμαυτοῦ. Τοῦτο δύναται πᾶς τις νὰ πιστωθῇ, ἐάν παρατηρήσῃ τῆς παρουσίας ἐκδόσεως τοὺς ἐκνέτε μόνον μῆνας· Δεκέμβριον, Ἰανουάριον, Φεβρουάριον, Μάρτιον καὶ Ἀπρίλιον· καθότι ἔδει ἀριθμήσει εἰς αὐτοὺς 22 μὲν ἀκροστιχίδας, 77 δὲ ὀνόματα Ὑμνωδῶν ἐπιγραμμένα, μὴ ὄντα εἰς τὰς προτέρας ἐκδόσεις. Θέλει εὐρεῖ προσέτι πολλῶν ὠδῶν Τροπάρια μεταθεθειμένα εἰς τὸν οἰκτεῖον τόπον, τὰ ὅποια, ἐκτετοπισμένα πρότερον, συνέχον τῶν ἀκροστιχίδων τὸν εἰρμόν, ὡς εἰς τὸν Κανόνα, φερὲν εἰπεῖν, τῶν Ἁγίων Νηπίων (Δεκεμ. ΚΘ') ὠδῆ α. Εἰς τὸν τοῦ Ἁγίου Ἀντίπα (Ἀπριλίου ΙΑ') ὠδῆ ζ. Εἰς τὸν τοῦ Ἁγίου Δίου (Ἰουλίου ΙΘ') ὠδῆ γ. καὶ εἰς ἄλλους πολλούς.

§. 11. Ἄλλα καὶ ἐλλείψεις Τροπαρίων ἀπαντῶνται πολλαχοῦ, καὶ εἰς ἄλλας μὲν αἰδᾶς, ἐξαιρέτως δὲ μεταξὺ τῆς πρώτης καὶ τρίτης, ὅπου φαίνεται μέγα τῶν ἀκροστιχίδων χάσμα. Λίτιον δὲ τῆς ἐλλείψεως ταύτης ὑποτίθεται, ὅτι Ὑμνοδοί τινες εἶχον μὲν τροπαρολογεῖν καὶ τὴν δευτέραν τῆς Στιχολογίας ᾠδὴν, ἀφῆρθη ὅμως ἔπειτα, ὡς τεταγμένη νὰ φαλλῆται ἐν μόνῃ τῇ Μ. Τσασαριστῇ, οὗς ἀναφέρει λόγους ὁ Νικόδημος εἰς τὴν ἑρμηνείαν αὐτῆς (Κηπ. Χαρίτ. σελ. 20). Ἡ ὑπόθεσις αὕτη φαίνεται πολλὰ πιθανή, καὶ μάλιστα εἰς τοὺς ἐξῆς τέσσαρας Κανόνας· ἦγουν, τοῦ Προφήτου Μωϋσέως (Σεπτεμ. Δ'), τοῦ Ἀγ. Ἰωάννου τῆς Κλίμακος (Μαρτ. Α'), τῶν Ἀγ. Ἑπτὰ Παίδων τῶν ἐν Ἐφέσῳ (Αὐγ. Δ'), καὶ τοῦ Ἀγ. Ἰσαύρα (Ἰεν. ΙΖ') καθότι οἱ Κανόνες οὗτοι ἔχουσιν ἐν τοῖς Θεοτοκίαις ἀκροστιχίαι τὰ ὀνόματα τῶν ποιησάντων αὐτοὺς Ὑμνοδῶν· Κλήμεντος καὶ Γρηγορίου, τὰ ὁποῖα, συγκείμενα ἐκ γραμμάτων ἐννέα, ἀπῆταν πάντας καὶ ἐννέα αἰδᾶς· ὅ ἐστι, καὶ τὴν δευτέραν· ἀφαιρηθείσης δὲ αὐτῆς, ὡς προεῖρηται, συναφῆρθησαν ὁμοῦ καὶ τὰ δεύτερα τῶν ὀνομάτων γράμματα, Λ καὶ Ρ· καὶ ἀναγινώσκονται ἥδη, Κήμεντος καὶ Γηγορίου.

Τὰ αὐτὰ, καίτοι μὴ οὕσας τῆς αὐτῆς τοῦ ὀνόματος ἀνάγκης, πρέπει νὰ ὑπόθεσις τις καὶ εἰς τρεῖς ἄλλους Κανόνας (Ὀκτωβρ. Η'. Δεκεμβρ. Θ', καὶ Φεβρ. ΚΕ'), ποίημα μὲν ὄντας Γεωργίου, ἀκροστιχίζοντας δὲ ἐν τοῖς Θεοτοκίαις, Γεωργίου, κατ' ἐλλειψιν τοῦ Ε, συναφαιρηθέντος ἀναμφιβόλως καὶ τούτου μετὰ τῆς β'. ᾠδῆς. Ἄλλ' ἐπειδὴ τὸ ἀπτάγραμμον αὐτὸ ὄνομα δὲν ἐξήρκει καὶ διὰ τὸ Θεοτοκίον τῆς Ζ'. ᾠδῆς, διὰ τοῦτο, εἰς μὲν τὸν ἐν τῷ Φεβρουαρίῳ Κανόνα ἀνεπληρώθη τὸ ἐλλείπον διὰ τοῦ Ν, τελευταίου γράμματος τῆς ἀκροστιχίδος· εἰς δὲ τοὺς ἐν τῷ Ὀκτωβρίῳ καὶ Δεκεμβρίῳ ἐτέθη διὰ τὸ ἔσχατον τοῦ ὀνόματος Υ, ὡς καὶ ὁ Ἰωσήφ διπλασιάζει πολλαχοῦ τὸ Φ, δι' ἐλλειψιν Τροπαρίου.

§. 12. Τὰ περὶ τῆς β'. ᾠδῆς εἰρημένα δὲν εἶναι ὑπόθεσις ἀπλή, ἀλλὰ καὶ πραγματικῶς ἀπαντᾶται τροπαρολογουμένη, ὡς ὑπεσημειώθη εἰς τὴν Θ'. τοῦ Ἰουλίου μὲνός ἐκ τινος τῶν τῆς Χάλκης χειρογράφων. Καὶ ἐπειδὴ τὸ χειρόγραφον τοῦτο, ἐν ὃν τῶν παλαιῶν μεμβραίων, περιέχει περίεργα τινὰ, δὲν ἠθέλην ἴσως νομισθῆ περιττὸν, ν' ἀναφέρωμεν ἐνταῦθα παρεκβατικῶς τὰ οὐσιωδέστερα, χάριν τῶν τὰ τοιαῦτα ἐξακριβοῦντων.

Εἰς τὴν Θ'. τοῦ αὐτοῦ μὲνός, ἐκτός τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἁγίου Παγκρατίου, ἔχει καὶ ἐτέραν τῶν Ἁγίων Ὁσιομαρτύρων Πατροπυλίου καὶ Κύπριδος (ἢ Κύπριος), τῶν κατὰ τὴν ιζ'. Δεκεμβρίου ἀναφερομένων, ὧν ὁ Κανὼν φέρει ἀκροστιχίαν· Ὡδὴ ἀθληταῖς ἀζύγοις ταύτην φέρω· Ἰωσήφ. — Εἰς τὴν ΙΑ'. ἔχει Κανόνα εἰς Ἦχον δ'. Ἄρματα Φαραῶ, ποίημα Ἀνδρέου ἐπιγραφόμενον, ἀνὰ ἐννέα Τροπάρια τῆν ᾠδὴν, ἐνθα τροπαρολογεῖται καὶ ἡ β'. — Εἰς τὴν ΙΒ'. ἔχει Κανόνα ἀνώνυμον μὲν, κοινὸν δὲ ὁμοῦ τῶν Ἀγ. Μαρτύρων Πρόλλου καὶ Ἰαρίου, καὶ τῆς Ἀγ. Μάρτυρος Γολιδούχ, τῆς μετονομασθείσης Μαρίας, ἀνὰ ἕξ Τροπάρια τὴν ᾠδὴν, ὧν τὸ μὲν, Τριαδικόν, τὸ δὲ τελευταῖον, Θεοτοκίον. — Εἰς τὴν ΙΕ'. ἔχει καὶ δευτέρον Κανόνα τῶν Ἀγίων Κηρύκου καὶ Ἰουλίτης, πρὸς τὸ, Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, οὗ ἡ ἀκροστιχὶς ἡ Ἀλφάβητος· ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίαις, Γεωργίου. — Εἰς τὴν ΙΣ'. ἔχει ἐν τοῖς Ἀποστίχοις Δοξαστικὸν τοῦ Ἱερομάρτυρος Ἀθηνογένους, εἰς Ἦχον πλ. δ', οὗ ἡ ἀρχὴ· Ἐν εὐσήμεν ἑορτῇ, ὁ μελωδὸς υπογράφει Δαυτῖδ, κτλ., καὶ Κανόνα πρὸς τὸ, Ὑγρὰν διοδεύσας, ἀνώνυμον μὲν, ἀκροστιχίζοντα δὲ, Ἀθηνογένει ὁ ὕμνος, ἀνευ τῶν Θεοτοκίων· τούτεστιν, ἀνὰ δύο Τροπάρια εἰς ἐκάστην ᾠδὴν, χάρις τῶν Θεοτοκίων. — Εἰς τὴν ΙΖ'. τῆς Ἁγίας Μαρίνης, ἔχει Προσόμοια ἐν τῷ Ἑσπερινῷ δώδεκα, ἦγουν,

γ'. πρὸς τὸ, Τῶν οὐρανίων ταγματῶν. α'. πρὸς τὸ, Ὁ ἐν Ἐδέμ Παράδεισος.

γ'. » Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν. γ'. » Ὡ τοῦ παραδόξου Θάυματος.

β'. » Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίω.

Ἐχει δὲ καὶ Κανόνα πρὸς τὸ, Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας· οὗ ἡ ἀκροστιχὶς, Ἄδω γενηθῶς Μαρῖνην Ζεῖον μέλος· ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίαις, Ὁ Ἰωάννης (ἴσως ὁ Εὐχαίτων). — Εἰς τὴν ΙΗ'. ἔχει καὶ δευτέραν Ἀκολουθίαν τοῦ μόλις ἐν τῷ Συναξαριστῇ ἀναφερομένου Ὑακίνθου τοῦ ἐν Ἀμάστριδι, οὗ ὁ Κανὼν πρὸς τὸ, Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς, ἀκροστιχίζει· Πα-

νηγυρίζεωσαν οἱ Θεόφρονες· ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίαις, Γεωργίου. Εἰς τὴν Σ'. ᾠδὴν προτάττεται τὸ, Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου, εἶτα τὸ, Μυστικὸς εἶ Θεοτόκε. — Εἰς τὴν ΙΘ'. ὑπάρχει ὁ τετυπωμένος μόνον τῆς Ὀσίας Κανὼν· ἀλλὰ πρὸ τῶν Θεοτοκίαν αὐτοῦ τάττονται καὶ δύο Τροπάρια τοῦ Ὀσίας ὅμοια εἰς ἐκάστην ᾠδὴν, μὴ συμπεριλαμβανόμενα εἰς τὴν ἀκροστιχίδα τοῦ τῆς Ὀσίας Κανόνος. — Εἰς τὴν ΚΣ'. περὶ μὲν τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς οὐδὲ γρῦ· ὁ δὲ τῶν τριῶν Μαρτύρων Κανὼν, ἕτερος ὡν παρὰ τὸν τετυπωμένον, πρὸς τὸ, Δεῦτε λαοὶ, ἀκροστιχίζει· Τοῦς Παντελεήμονος αἰνῶ συμπόνους· ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίαις, Γεωργίου. Τροπαρολογεῖται δὲ καὶ ἡ β'. ᾠδὴ· διὸ καὶ δισσεύεται τὸ Ε τῆς συλλαβῆς ΓΕ, εἰς τὴν β'. καὶ γ'. ᾠδὴν. — Εἰς τὴν ΛΑ'. ἔχει Ἀκολουθίαν τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰωάννου τοῦ Στρατιώτου, τοῦ ἐν Γαλλίᾳ, λέγει, τῆς Ἀσίας κειμένου, ὃν μόλις ἀναφέρει ὁ Νικόδημος ἐν τῷ Συναξαριστῇ κατὰ τὴν ΙΒ'. Ἰουνίου. Ὁ Κανὼν αὐτοῦ εἰς Ἦχον δ'. Τῷ ὀδηγήσαντι πάλαι, ἀκροστιχίζει· Χρισοῦ σε μέλπω Στρατιώτην παρμάχαρ. Ἰωσήφ. Τροπαρολογεῖ δὲ καὶ τὴν β'. ᾠδὴν. Καὶ ταῦτα μὲν τὰ τῆς παροεχθάσεως.

§. 13. Ἐπειδὴ δὲ ὁ λόγος ἤντο περὶ τῶν Ἀκροστιχίδων, σημειοῦμεν πρὸς τοὺς ἄλλοις καὶ τοῦτο, ὡς εἰς αὐτὰς ἔχον τὴν ἀναφορὰν. Κανόνες τινὲς, ἔχοντες ἀκροστιχίδας, δὲν ἔχουσι ἐπομένως καὶ πάντα τὰ Τροπάρια σύμφωνα μὲ αὐτάς, ἀλλ' ἕτερα, πάντα ἀλλότρια τῆς ἀκροστιχίδος. Τοιαῦτα εἶναι τὰ τῆς ἡ. ᾠδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου Κασσιανοῦ (Φεβρ. ΚΘ')· τοιαῦτα τὰ τῶν τοιῶν τελευταίων ᾠδῶν τοῦ Κανόνος τῶν ἐν Κυβερνῇ ἐννεά Μαρτύρων (Ἀπριλίς ΚΗ'). Τοῦ δὲ Κανόνος τοῦ Ἁγίου Μεθοδίου (Ἰουνίου ΙΔ'), μόλις εἰς τὴν α. ᾠδὴν καὶ τὰς τρεῖς τελευταίας, φαίνονται ἴσχη μικρὰ τῆς ἀκροστιχίδος· τὰ δὲ λοιπὰ, συγκεχυμένα πάντα καὶ ἀσυνάρτητα. (γ'). Ἡ δὲ σύγγραφος αὐτῇ προήλθε μὲν ἰσως καὶ ἐκ τῆς τῶν τυπογράφων, ἢ τῶν ἀντιγραφῶν αὐτῶν ἀποσεύξιας, διὰ τῆς ὁποίας μετέβλητο καὶ παρεστέρησαν πολλὰν Τροπάρια ἀρχαῖα· προήλθε δὲ πολὺ πιθανώτερον ἐκ τῶν διπλῶν καὶ τριπλῶν Κανόνων, ὡς προείρηται (§. 8.) εἰς τὴν αὐτὴν ἡμέραν, πολλάκις εἰς τὸν αὐτὸν Ἦχον καὶ τὸν αὐτὸν Εἰρμόν, ὡς οἱ ἐν χειρογράφοις φερόμενοι δύο Κανόνες τοῦ Ἁγίου Βασιλείου Ἐπισκόπου Ἀμασείας, ἀμφότεροι μὲν πρὸς τὸ, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, διαφέρων δὲ ἀκροστιχίδων. Οἱ δὲ ἀντιγραφεῖς, ἢ οἱ πρῶτοι τῶν τυπογράφων, ἔλαβον, ὡς φαίνεται, κατ' ἐκλογὴν, ἢ ἀγνοῶν κατὰ ποῖον ἄλλον λόγον, τινὰς μὲν ᾠδὰς, ἢ Τροπάρια ἐξ ἐνός, τινὰς δὲ ἐξ ἑτέρου Κανόνος. Τὴν πιθανότητα ταύτην βεβαίωσι ὁ ρηθεις τοῦ Ἁγίου Κασσιανοῦ Κανὼν, τοῦ ὁποίου ἡ ἡ. ᾠδὴ, εἰς μὲν τὰ τετυπωμένα Μηναῖα, ἔχει ἐπιγεγραμμένον Εἰρμόν. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός· εἰς δὲ τὰ χειρόγραφα, Κάμινος ποτέ. Τοῦτο οὐδὲν ἄλλο ὀφλοῖ, εἰμὴ ὅτι, ὑπάρχοντος καὶ ἑτέρου Κανόνος τοῦ Ἁγίου εἰς Ἦχον β', ἐλήφθη ἐξ αὐτοῦ ἡ ἡ. ᾠδὴ· διὸ καὶ ἀσύμφωνα τὰ Τροπάρια αὐτῆς πρὸς τὴν ἀκροστιχίδα. Τοιαῦτα λοιπὸν τῶν τριῶν Κανόνων, καθὼς προσέτι καὶ τοῦ τῆς Ὀσίας Συγκλητικῆς (Ἰανουαρ. Ε') καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Κρήσκεντος (Ἀπριλ. ΙΕ'), καὶ εἴ τινας ἄλλου τοιούτου, μεταγράψας ἐξ τῶν χειρογράφων τὰ ἐλλείποντα καὶ ἐνπληρωμένα Τροπάρια, ἀντικατέστησα τὰ κατάλληλα εἰς τὰς ἀκροστιχίδας, καὶ ἀνεπλήρωσα τὸ κεχνὸν αὐτῶν.

§. 14. Ἄλλ' ἐπανελθὼν καὶ αὐτὴς εἰς τὸ περὶ διορθώσεως τῶν ᾠσμάτων, δὲν δύναμαι, οὐδὲ δίκαιον εἶναι ἢ ἀποσιωπῶσθαι ὅτι, εἰς τὴν διορθώσιν Ἀπολυτικίων τινῶν καὶ Κοντακίων, ἀπελήφθη καὶ ἐκ τῶν σημειώσεων τοῦ ἐν Ἱερουσὶν Αἰδεσιμωτάτου κυρίου Ἀνδρέου Ἰδρωμένου τοῦ ἐν Κερκύρᾳ. Ὁ σεβάσμιος οὗτος καὶ ἐλλόγιμος γέρον, διελλθὼν μετ' ἐπιστάσις τὰ ἐν τῷ Ὁρολογίῳ Ἀπολυτικία καὶ Κοντάκια, διορθώσεν ὅσα εὗρεν ἐν αὐτοῖς χωλαίνοντα κατὰ τὴν ἔνοιαν καὶ τὸν ῥυθμόν καὶ σημειώσας τὰ πάντα εἰς φυλλάδιον, ἔπεμφεν αὐτὸ, κατὰ τὸν Δεκεμ. τοῦ 1839 ἔτους, πρὸς τὸν εἰρημένον Πατριάρχην κύριον Γρηγόριον· ὁ δὲ, ἅμα λαβὼν, ἐνεχείρισεν αὐτὸ εἰς ἐμὲ, ἀρξάμενον ἡδὴ τῆς τῶν Μηναιῶν διορθώσεως· μετ' ἐπιταγῆς, καὶ θεωρήσῳ τὰ πάντα, καὶ κατὰ ἐλέξω, εἶτι καλὸν εὗρεν ἐν αὐτοῖς. Τοῦ Ἰδρωμένου τοῦτου λοιπὸν διορθώσας εἶτι τὸ Κον-

(γ.) Ἡ εἰς τὰ Τροπάρια τῶν Κανόνων ἀνωμαλία ἐπιπολεῖται μάλιστα εἰς τὰ καλοκαίριον Μηναῖα, πλεονὲ ἀπέναντι εἰς τὸν Ἀπρίλιον. Εἰς τοῦτον μόνον τὸν μῆνα, ἀφ' οὗ ἐπίγραφα Ἀκροστιχίδας 8, μετῆρφα ἐπὶ ἐκ τῶν Χειρο-

γράφων καὶ 60 Τροπάρια, πρὸς φύρτισιν αὐτῶν τε καὶ ἄλλων Ἀκροστιχίδων, ἐπέστειλόν ἐς τὴν ΚΗ'. εἰρημένον τριῶν ἀσκλητῶν ᾠδῶν, αἱ τινες περιέχουσι 15 Τροπάρια, μεταγεγραμμένα καὶ αὐτὰ· τὰ πάντα ἐπέστειλόν τῷ

τάκιον τοῦ Προφήτου *Ζαχαρίας* (Σεπτ. 5.)· τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου *Θωμᾶ* (Οκτωβρ. 5.)· τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου *Χριστοφόρου* (Μαΐου 6.)· τὸ Κοντάκιον *Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου* (Ἰαν. ΚΔ'), καὶ ἄλλα ἱκανά, τὰ ὅποια κατεχώρισα καὶ εἰς τὴν Ε'. ἔκδοσιν τοῦ Μ. Ὁρολόγιου. Τὸ πάντων δὲ ἀξιολογώτερον εἶναι, καὶ Προεόρτιον Ἀπολυτίκιον τῆς Ὑπαπαντῆς, εἰς τὸ ὅποιον ἐμφανίζεται ἡ ἀρχαία τοῦ ἁμαρτος γνησιότης καὶ καλλονή· καὶ τὸ ὅποιο εὗρεν (ὡς ἔλεγεν αὐτός) εἰς Ὁρολόγιον παλαιόν, τυπωθῆν ἐν ἔτει 1563 (δ.)

§. 15. Ἄλλ' οὐδὲ τοῦ γέροντος Ἰδρωμένου αἱ σημειώσεις, οὐσαι μερικαὶ, ἠδύνατο νὰ ὠφελήσωσι κατὰ πάντα. Πολλὰ τῶν ἱερῶν ἁσμάτων, καὶ ἐξαιρέτως *Κάθισματα*, χωλαίνοντα κατὰ τὸν ῥυθμὸν, καὶ προξενούντα *χασμυδίαν*, εἶχον *χρεῖαν διορθώσεως*. Εἰς δὲ τὰ τοιαῦτα, μὴ ἔχων ἄλλο μέσον βοηθητικόν, ἠναγκάσθη ἄλλου μὲν νὰ μεταθέσῃ τὰ αὐτὰ μέρη τοῦ λόγου, (ὡς ἐν τῷ *Κανονί* μάλιστα τῶν *Μακκαβαίων* (Ἀυγούστου Α')) φαίνεται ἐν πολλοῖς, ἄλλου δὲ νὰ προσθήσῃ κατάλληλον τῇ ἐννοίᾳ καὶ τῇ συντάξει συλλαβῶν, ἢ λέξεων, ἢ καὶ κῶλον δλόκληρον· ἢ ἐξ ἐναντίας, ἢ ἀφαιρέσῃ τὸ περιττόν· τινὰ δὲ ἐτόλμησα καὶ νὰ μεταποιήσω μικρὸν ἐπὶ τὸ εὐρυθμότερον, παράχρησα ὄντα πολυ, καὶ τὰ μέτρα τοῦ ῥυθμοῦ παραβαίνοντα.

Ἐκ τούτων τὰ μᾶλλον ἀξιοσημείωτα εἶναι τὰ ἐξῆς—*Δεκεμβρίου Δ'. Κάθισμα τῆς Ἁγίας Βαρβάρας καὶ Ἰβλιανῆς μετὰ τὴν ἁ. Στιχολογίαν—Δεκεμ. Ε'. Κάθ. Θεοτοκίου τῆς γ'. ᾠδῆς—Δεκεμ. Σ'. Κάθ. Θεοτ. τῆς αὐτῆς—Δεκεμ. ΙΑ'. Κάθ. Θεοτ. καὶ Σταυροθεοτ. τῆς αὐτῆς—Δεκεμ. ΙΔ'. Κάθ. Θεοτ. καὶ Σταυροθεοτ. τῆς αὐτῆς—Δεκεμ. ΚΑ'. Ἐξαποσταλικῆριον τῆς Ἁγίας Ἰουλιανῆς, καὶ Προεόρτιον—Φεβρουαρίου ΙΑ'. Κάθ. Θεοτ. τῆς γ'. ᾠδῆς—Φεβρ. Η'. Κάθ. Σταυροθεοτ. τῆς αὐτῆς—Μαρτίου Δ'. Κάθ. Θεοτ. καὶ Σταυροθεοτ. τῆς αὐτῆς—Μαρτίου ΚΑ'. Κάθ. τοῦ Ἁγίου Γαβριὴλ, τῆς αὐτῆς—Εἰς τούτων τὰ πλεῖστα ὑπεσημείωσα καὶ τὴν προτέραν αὐτῶν ἀνάγνωσιν, πρὸς πίστωσιν τῆς ἀληθείας. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ ἀπὸ γ'. ᾠδῆς δευτέρου *Κάθισμα* τῶν τριῶν *Γεραρχῶν* (Ἰανουαρίου Α'), προσέθηκα τὸ κῶλον, δι' ὧν ἡμῶν *πανσεβάσμιος*. Ὡσαύτως καὶ εἰς τὸ μετὰ τὴν γ'. ᾠδὴν *Κάθισμα*, *Σταυροθεοτοκίον* (Φεβρ. ΙΓ' καὶ ἀλλαγῶν), τὸ κῶλον, τὰ σπλάγγνα κοπτομένη μητρικῶς καθότι, *χαρὶς τῆς προσθήκης τῶν κῶλων τούτων*, ἢ τοῦλάχιστον ἄλλων ὁμοίων, ἢ κολοβώσις τῶν εἰρησιῶν ὄντων ἁσμάτων γίνεται ἐπαισιθητὴ, καὶ εἰς αὐτὸν τὸν ὅπωςν γινώσκοντα τὴν *Ἐκκλησιαστικὴν* ἡμῶν μελωδίαν. Καὶ ἐπομένως ἡ κολοβώσις αὐτῆ, καὶ τὰ λοιπὰ *παράχρησα* καὶ *φωρακτικὰ* τοῦ ῥυθμοῦ, πταίσματα προσωπὴ νομιζόμενα τῶν ἀντιγραφῶν, καὶ τυπογραφῶν, καὶ εἰς τὴν ἀπροσεξίαν ἐκείνων ἀποδοξίμενα, οὐχὶ δὲ εἰς τὴν ἀπειρίαν τῶν Ὑμνοδῶν (περὶ τῶν ὁποίων δὲν δύναται τις νὰ ὑποπτεῖται ἀγνοίαν*

(δ.) Τὸ Ὁρολόγιον τοῦτο εἶναι κτήμα τοῦ τιμαλοφροῦτος μου φίλου, κυρίου Ἀνδρέου Μουραφῆ τοῦ Κερκυραίου ἐχει δὲ τοιαύτην ἐπιγραφήν· «Τὸ παρὸν Ὁρολόγιον ἐτυπώθη ἢ ἐν Ἐπιτοίᾳ ἢ ἐν ἀρχῇ Ἀνοήτου τοῦ Σανίλλου, Μονιταρίου τῆς Ἐπαρχικῆς Ἀρχῆς τῶν Ἐπιτοίᾳ, ἐπιμελήσασθε καὶ ἀφαιρέσασθε τὰς ἐπιγραφὰς Ἐκκερδίου Κορῆς, καὶ τοῦ ἐπιγραφόμενου Μουραφᾶ, καὶ ἐπιτόμου τοῦ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Οἰκονομικοῦ Πατριάρχου κυρίου Ἰωάννου σταν, ἔτι δὲ ἀπὸ τῆς ἐπιτοίᾳ ἀκουστικῆς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀπὸ γ'. Ἰουλίου σ'» (*)

Πιστεῖται δὲ ἐπὶ τέλος τὸν περὶ ἐξόδου φογγῆς Κυρίου Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας—Τὰ εἰς τὴν 12 Μῆνας Προεόρτιον *Χριστοφόρου* Πατριάρχου καὶ Ἀνθοσίου τοῦ Μπυλβίου—*Κωνσταντίνου* καὶ *Παρακλητικῆς* τῆς Μητροπολίτου *Φλωδίας* Θεολόγου, καὶ ἀφαιρέσθη, πρὸς τὸ, Ὡς ἐν ἡπαρῶν περὶ τῆς—Καὶ συντάχθη μικρὸν περὶ τῶν *Πατριάρχων* καὶ Ἰησοῦ τοῦ ἐπιτοίᾳ, καὶ τίνα ἐνοήσαν ἔχει ἐκείνη.

Ἰστέον ἔτι, ὅτι τὸ μνημονεύθην Προεόρτιον Ἀπολυτίκιον

(*) Τὸ, περὶ τοῦ δὲ λόγου, Προεόρτιον Ἀπολυτίκιον τῆς Ὑπαπαντῆς αὐτὸν ἀναγράφεται εἰς τὴν παρὰ τοῦ ἀειδήτου Βαρλοβαρίου ἀναγεγραμμένην ταύτην ἐκδοσὴν τοῦ Ὁρολόγιου, ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλας, ὡς καὶ ἐν τῇ πρώτῃ ἀπα-

τῆς Ὑπαπαντῆς εὐρίσκειται καὶ εἰς *Χριστοφόρου* Τυπικῶν τῆς *Χάλκης*, ἀπαραλλήλως τὸ αὐτὸ, μὴ μικρὸν μόνον διαφέρον εἰς τὸ τίς, ἤγουν, αὐτὸ τοῦ, ὡς οὐν ἡμῶν μελωδοῦσι, φρικτῶς ἐξιστάμενοι ἐν τῷ Τυπικῷ ἀναγράφεται, οὐν οὐν ἡμῶν ὡς εἰς, φρικτῶς ἐξιστάμενοι. Ἐγὼ δὲ τὸ Τυπικὸν τοῦτο ἐπὶ τέλος ταύτην ἐπιγραφήν· «Ἐργασθὲν τὸ παρὸν Τυπικὸν διὰ συνθέσεως καὶ ἐξόδου τοῦ τιμαλοφροῦτος ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δουβίου, καὶ Καθηγουμένου τοῦ εὐαρχοῦ Ἰωάννου τοῦ Ἀραβίου, ἐν ἔτει πρῶτῳ, ἢ ἤρουν τῆ 1447 συντηρήσῃ· ἔστιν 116 ἔτι πρὸς ταυτὴν τὸ ἀνατίθη Ὁρολόγιον, καὶ 6 ὅσοι τῆς ἀλάσεως τῆς Βασιλευστικῆς. Μετὰ δὲ τὴν ἀνάθη αὐτῆς, διασπαρῆνται τῶν ἱερῶν κειμένων, μεταπερὶ καὶ τὸ Τυπικὸν τοῦτο εἰς διαφόρων χερσῶν, ταυτῶν ἐγένετο κτήμα τῆς κατὰ τὸν Σαζούλιν προσημειωμένης Μονῆς τοῦ Προδρόμου (Σαμ. β'), ἀρκετοῦ εἰς αὐτὴν τῆ 1584 ἔτι, ὑπὸ τῆς Μητροπολίτου Μεσσηνιακῆς Γρηγορίου, ὡς ὑπεσημείωσα ἔπειτα κατόπιν τῆς προλεγομένης ἐπιγραφῆς.

σῶν, γενουμένη Ἐπιτοίᾳ, πρὸν καὶ ἀειετήρη Ζαχαρίου τοῦ Καλλιόχου τοῦ ἐν Ραβύμῳ, ἔτι τῆ ἀπὸ πρῶτῳ, πρὸς δὲ καὶ εἰς Ὁρολόγιον, κτήμα ἡμῶν, τυπωθῆν ὑπὸ Ἀνδρέου Κωνσταντίνου τοῦ Πατριῶς, τῆ ἀπὸ πρῶτῳ. (Σαμ. 1. Β.)

τῶν τῆς μελοποιίας κανόνων) οὕτω, λέγω, νομιζόμενα τὰ τοιαῦτα, ἠνάγκασάν με νὰ γείνω τοσοῦτον τολμηρὸς.

§. 16. Ὅπου λοιπὸν ἐχάλαιεν ὁ ῥυθμὸς, ὅπου τὰ τῆς συντάξεως καὶ ἐννοίας δὲν εὐωδοῦντο, οὕτω κατ' ἀνάγκην διώρῳσα τὸ κείμενον τῶν ἱερῶν ἀσμάτων χωρὶς δὲ ἀνάγκης τινός, οὐδὲ ἤγησα ὅπως τὸν κάλλιον εἰς αὐτά. Πρὸς ἀπόδειξιν τούτου, ἀναφέρω ἐνταῦθα ὀνόματα καὶ ῥήματα τινά, τῶν ὁποίων ἡ χρῆσις, διὰ τὸ σπάνιον, φαίνεται παράξαισι κανόνων γραμματικῶν, ἀλλ' ὅμως μεταχειρίζονται αὐτὰ οἱ Ὑμνογράφοι, ὑπὸ τοῦ μέτρου καὶ τοῦ ῥυθμοῦ ἀναγκάζομενοι.

§. 17. Μεταχειρίζονται οὗτοι τὸ υπερβητικὸν ὄνομα εἰς γένος κοινόν, ὡς εἶναι πολλὰ τῶν θετικῶν ἐπιθέτων. π. χ. εἰς τὴν ΙΑ'. Ὀκτωβρίου, ᾠδὴ ἡ. Τροπάριον γ'. Κανόνος δευτέρου, « δὺσωδέστατον φθορὰν » ἀντὶ δὺσωδεστάτην — Εἰς τὴν ΚΒ'. Ἰανουαρίου, « Δυὰς φωτοειδέστατος », ἀντὶ φωτοειδεστάτη — Εἰς τὴν ΚΕ'. τοῦ αὐτοῦ, ᾠδὴ Σ'. Τροπάριον β'. Κανόνος δευτέρου, « τὴν ὑπέρτατον σάσιν ». — Εἰς τὴν ΚΓ'. Ἀπριλίου, ᾠδὴ δ'. Τροπάριον γ'. Κανόνος πρώτου, « λυγνία τιμαλόφεστατε » — Αὐτόθι, ᾠδὴ Σ'. Τροπάριον α'. « γλυκύτατον δρόσον » — Εἰς τὴν ΚΗ'. τοῦ αὐτοῦ, προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ, Τροπάριον γ'. « Ἐκκλησιά ἄριστος » — Εἰς τὴν ΙΗ'. Ἰανὺν, Κοντάκιον, « τὴν ἀθεώτατον ῥωμὴν » — Εἰς τὴν ΚΕ'. Ἰουλίου, Κάθισμα τῆς Στιχολογίας, Ἡ εὐκλεέστατος... Ἄλυα. — Εἰς τὴν Δ'. Αὐγούστου, ᾠδὴ γ'. Τροπάριον γ'. « ὁσμή πανευωδέστατος », καὶ κ. λ. Ὅτι δὲ τὰ τοιαῦτα δὲν εἶναι κανόνων παράξαισι, μάρτυς ὁ Ὅμηρος, πρῶτος πάντων εἰπὼν· Φωκῶων ἀλιτροσφείων ὀλοῦσθατος ὀδμή (Ὀδυσ. Δ'. στίχ. 442). Εἶτα ὁ Θεοκλύσιος, οὕτω λέγων· « Ταυτὴ γὰρ δυσσεβωτάτος ἢ Δακρίς » (Βεδλ. γ'. 101)· ἀλλὰ καὶ ὁ Πλάτων, μεταχειρίζεται τὸ συγκριτικόν, ὡς γένους κοινὸν ἀπικότερον, παρὰ τὸν κοινὸν καὶ συνήθη κανόνα· ὑπὸ λαμπροτέρου, (ἀντὶ λαμπροτέρας) μαρουραγωγῆς ἐμπέπλησται » (Πολιτ. ζ'. σελ. 518).

§. 18. Μεταχειρίζονται προσετι τὰ ἡττάα, εἰς ἐνεργητικὴν φωνὴν καὶ σημασίαν, ὡς εἰς τὴν ΙΕ'. Νοεμβρίου, ᾠδὴ ἡ. Τροπ. γ'. « πίπτοντες, τοὺς ἐναντίους γὰρ ἡττήσαν ». Ἰσαύτως καὶ εἰς τὴν ΙΓ'. Ἰανουαρίου, ᾠδὴ δ'. Τροπ. α'. Κανόνος δευτέρου, « τὸν δυσμενῆ ἡττήσατε ». Ἀλλὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο, εἰ καὶ σπάνιον, εὐρίσκειται ὅμως ἐν χρῆσει καὶ εἰς τοὺς συγγραφεῖς· ὡς, « οἰκτρὸν γὰρ θέαμα μονομαχοῦντας ἀδελφούς ἢν ἰδεῖν, οἷς καὶ τὸ ἡττᾶν καὶ τὸ ἡττᾶσθαι οἰκτρὸν ἦν » (Συγολογ. Ευραπ. Φόρισσ. Στίχ. 1380) — Ἐτι δὲ καὶ τὸ τεύξασθαι, ἀντὶ τοῦ τυχεῖν, ὡς εἰς τὴν Κ'. Μαρτίου, Προσόμ. Θεοτοκ. τοῦ Ἑσπερινοῦ, « καὶ θείας τεύξασθαι χάριτος ». Καὶ πάλιν ΚΛ'. τοῦ αὐτοῦ, ᾠδὴ ἡ. Τροπ. γ'. « σοὺ τοὺς ἀνδροφόνους τεύξασθαι σωτηρίας », καὶ ἀλλαγῶν. Ἀλλὰ καὶ τὸ ἀπαρέμφατον τοῦτο ἀπαντᾷται εἰς τὸν Συνέσιον ἐν τῇ αὐτῇ χρῆσει· « Καὶ γένοιο ἀν' οὐρανοῖς εὐχὴ τεύξασθαι φιλίας βασιλικῆς » (Λόγῳ περὶ Βασιλ. 6.) Καὶ ἀν' εἰς λογογράφους, μηδεμίαν ἀνάγκην ἔχοντας, συγχωροῦνται τὰ τοιαῦτα πολλῶν μᾶλλον εἰς Ὑμνογράφον, ὑπὸ τοῦ ῥυθμοῦ τῆς ὑμνωδίας ἀναγκάζομενον.

§. 19. Προσθεθῆναι εἰς ταῦτα καὶ τὸ, καταπτῶ, ἐνεργητικῶς, ἀντὶ τοῦ, καταβάλλω ὡς εἰς τὴν Σ'. Μαρτίου, ᾠδὴ α'. Τροπ. β'. « τῶ δυσμενεῖ συμπλακέντες μάρτυρες, κατεπτώσατε αὐτόν »· καὶ ἀλλαγῶν εἰς μετοχὴν παθητικὴν, συμπτωθέντα· ὡς εἰς τὴν Ζ'. Ἀπρ. ᾠδὴ ς'. Τροπ. γ'. « τοῖς πάθει συμπτωθέντα »· καὶ εἰς τὴν Η'. τοῦ αὐτοῦ, ᾠδὴ ς'. Τροπ. δ'. « Ἀνόρθωσον συμπτωθέντα με ἄλον »· καὶ θηλυτικῶς ἀλλαγῶν, συμπτωθεῖσαν. Ἐτι δὲ καὶ χωρὶς προσθέσεως, ἐνεργητικῶς τε ἅμα καὶ παθητικῶς, ὡς εἰς τὸν πρῶτον Κανόνα τῆς Παρασκευῆς τοῦ β'. Ἠχοῦ (ἐν τῇ Παρακλητικῇ), ᾠδὴ ζ'. Τροπ. α'. Πτωθέντα με ἤγειρας... καὶ πτώσας τὸν πτώσαντα... νεκρὸν ὑποδεικνύεις. — Καὶ τὸ ἰπταμαι, ἀντὶ τοῦ, ἰπταμαι· ὡς εἰς τὴν Λ'. τοῦ αὐτοῦ, ᾠδὴ ε'. Τροπ. ε'. « ἰπτάθης πρὸς αὔλα »· καὶ εἰς μετοχὴν (αὐτόθι), ᾠδὴ Σ'. Τροπ. α'. « Αὐλῶ νῶ ἰπταθείς πρὸ τῆς αὔλας ». — Ἐτι δὲ καὶ τὸ, τεθυῆξαντες, ἀντὶ τοῦ, θανόντες· ὡς εἰς τὴν Ε'. Ἀπρ. ᾠδὴ Σ'. Τροπ. α'. « καὶ εὐσεβῶς τεθυῆξαντες »· καὶ ἀλλαγῶν — Καὶ σημειωτέον, ὅτι τὴν λέξιν θνήξαντες μετεχειρίσθη καὶ ὁ κλεινὸς Εὐγένιος ἐν τοῖς Μηνολογίοις τοῦ Ἱεροῦ Αὐγούστίνου, ἢ Εὐχῇ ἐρωτικῇ κ. λ., εἰπὼν· « εἶδομεν τοὺς μὲν ζῶντας θνήξαντας ». (Κεκοργ. σελ. 149). Ἐπὶ πᾶσι δὲ προστε-
θήτω καὶ τὸ, τέξασα, ἀλλαγῶν τῶν Θεοτοκίων.

§. 20. Ταῦτα πάντα λοιπὸν, καίτοι μὴ φθείροντα τὸν ρυθμὸν, μὴδὲ τὴν σύνταξιν, ἢ τὴν ἔννοιαν παραβιάζοντα ὅλας, διορθῶσι μολοντούτο τινές, κατὰ τοὺς κοινοτέρους, καὶ τὴν σήμερον μᾶλλον συνήθειαν καίνοντας τῆς Γραμματικῆς. Εἰς τὴν ἡμετέραν ὁμῶς ἐκδοσὶν ἀφήθησαν ἀνεπάρκα πανταχοῦ, τὸ μὲν διὰ τὸ πρὸς τοὺς ἱερωὺς Ὑμνογράφους ὀφειλόμενον σέβας, τὸ δὲ, καὶ εἰς γνώρισμα τῆς καταστάσεως, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπῆρχεν ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν ἱερωῶν ἀσμάτων.

§. 21. Τὰ δὲ Συναξάρια, μὴ ἔχων πρωτότυπον Ἑλληνικὸν πρὸς βοήθειαν, διώρθωσα ἐκ τοῦ ἀπλοῦ Συναξαριστοῦ τοῦ μακαρίτου Νικοδήμου· διώρθωσα δὲ, καθὼς περὶ τούτου ἐγνωμοδότησεν ἡ αὐτοῦ Παναγιότης ὁ κύριος Γρηγόριος, ἐκείνα μόνον, τὰ ἐξ ἀρχῆς ἐν τοῖς Μηναίοις τυπωθέντα, κατὰ τοὺς φαινόμενους αὐτῶν σολοικισμοὺς, ἢ ἀσυναξίαις, χωρὶς νὰ προσθέσω ἄλλα νεώτερα, ἐξ ὧν γέμει ὁ Συναξαριστής, ἢ ν' ἀφαίρεσω ἐξ ἐναντίας τὶ ἐκ τῶν προτέρων, εἰ μὴ ὅσα καὶ ὁ Νικόδημος εὖρε περιττὰ, οἷς ἢ τρεῖς τὰ αὐτὰ τετυπωμένα — Ἐκ τοῦ αὐτοῦ Συναξαριστοῦ διώρθωσα καὶ τινα κύρια ὀνόματα, καὶ πάντας ἐν γένει τοὺς στίχους, Ἰαμβικούς τε καὶ Ἡρωϊκοὺς, ὅσοι προϋπῆρχον εἰς τὰ Μηναια. Ὅπου δὲ ὁ ἠρωϊκὸς οὗτος ἔλειπε, προσέθηκα καὶ αὐτὸν μετὰ τὸ Ἰαμβικὸν ὁστίχον τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν ἑορταζομένου Ἁγίου, οὗτινος ἢ ἡ Ἀκολουθία φάλλεται. Καὶ Συναξάρια δὲ μετέθηκα πολλά, ὡς καὶ ὁ Νικόδημος, ἐκτετοπισμένα ὄντα τὸ πρότερον εἰς ἄλλην ἡμέραν τυχόν, ἢ ἢ εἰς ἄλλον Μῆνα ἐνίοτε, ὡς τὸ τοῦ Ἁγίου Ἑσυχίου (Μαρτίης Β') ἐρριζομένον μακρὰν εἰς τὴν Γ' τοῦ Μαΐου μηνός· ἢ εἰς τὴν αὐτὴν μὲν εὐρισκόμενα ἡμέραν, ἀτάκτως ὁμῶς καὶ πρωϊότερον· ἐκ τοῦ ὁποίου συνέβαινε πολλάκις ἐτέρῳ μὲν Ἁγίῳ Ἀκολουθία νὰ φάλλεται, ἐτέρου δὲ Συναξάριον νὰ προηγήται μετὰ τὴν ς'. φθὴν· ὡς π. χ. εἰς τὴν ΚΔ'. Ἀπριλίου, ὅπου ἡ μὲν Ἀκολουθία εἶναι τῆς Ὁσίας Ἐλισάβετ, μετὰ δὲ τὴν ς'. φθὴν προηγουνο καὶ στίχοι καὶ Συναξάριον τοῦ Ἁγίου Σάββα τοῦ Στρατηλάτου.

§. 22. Ὅτι δὲ καὶ ἀπ' ἑμαυτοῦ διώρθωσα στίχους τινάς, λέγω ἐνταῦθα τὴν αἰτίαν.

Α'. Εἰς τὴν Γ' Νοεμβρίου, ὁ μὲν Ὑμνογράφος ἀναφέρει πεντάκις ἐν τῇ Ἀκολουθίᾳ, οὐ μόνον εἰς τὸ τετυπωμένον Μηναιόν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ Κουτλουμουσιανὸν χειρόγραφον, (καθότι τὸ τῆς Χάλκης, μεμβραῖνον, οὐκ ἔχει τὴν Ἀκολουθίαν ταύτην) ἀναφέρει, λέγω, ἐξ ὀνόματα ἐκ τῶν Ἐβδομηκοντα Ἀποστόλων, τῶν κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν ἑορταζομένων· τοσαῦτα ἐπιγράφει καὶ τὸ Μηναιὸν ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ Ἑσπερινοῦ. Μετὰ δὲ τὴν ς'. φθὴν, αὐτὸ τε τὸ Μηναιὸν καὶ ὁ Συναξαριστής ἐπιγράφουσι πέντε μόνον, παρασιωπημένου τοῦ Τερτίου. Πεντάδα μυστῶν λέγουσι καὶ οἱ στίχοι εἰς τὸ Μηναιὸν καὶ εἰς τὸν Συναξαριστήν. Ταύτην λοιπὸν τὴν Πεντάδα μετέβαλον εἰς Ἐξάδα· ὡσαύτως καὶ τὸ Πεντάς ἐν τῇ Ἡρωϊκῇ στίχῳ εἰς τὸ Ἐξάς, συμφώνως δηλαδὴ μὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἑορταζομένων.

Β'. Εἰς τὴν ΙΔ' Δεκεμβρίου, τὸ μὲν Μηναιὸν εἶχεν·

Οὐ δένδρινόν σε, Θύρσε, κλάδον ὁ πρίων·

Ὁ δὲ Συναξαριστής ἐτύπωσε·

Οὐ δενδρίνην σε, Θύρσε, θύραν ὁ πρίων.

Ἄλλ' ἐπειδὴ τὸ, θύρσος σημαίνει κλάδον, ἢ ῥάβδον (βέργαν) ἐλαφρὰν, καὶ ὁμαλὴν, καὶ εὐθραυστον, καὶ ἐπειδὴ ὁ τῶν στίχων τούτων ποιητὴς παίξει πολλάκις πρὸς τὰ ὀνόματα, ἀφείξω ἐγὼ καὶ τὸν κλάδον τοῦ Μηναιῶ, καὶ τὴν θύραν τοῦ Συναξαριστοῦ, ἔγραφα προτιμότερον θύρσον, οὕτως·

Οὐ δένδρινόν σε, Θύρσε, θύρσον ὁ πρίων·

Ὅπερ ἐμφαίνει εὐφυστέραν καὶ χαριεστέραν παιδιὰν τοῦ ὀνόματος, κυρίως καὶ προσγορικῶς λαμβανομένου τοῦ αὐτοῦ. ἴσως δὲ καὶ τὸ, θύραν τοῦ Συναξαριστοῦ, ἐκ τοῦ, θύρσον παρεφθάρη, ἀν συγχωρητὰ νὰ εἰλάσῃ τις τοῦτο, ὡς ἐκ τῆς συστοιχίας ἀμφοτέρων τῶν λέξεων.

Γ'. Εἰς τὴν Δ'. Ἰανουαρίου, τὸ μὲν Μηναῖον οὐκ ἔχει ὀλοτελῶς στίχους εἰς τοὺς κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν ἑορταζομένους Ο'. Ἀποστόλους· τοῦ δὲ εἰς τὸν Συναξαριστὴν διστίχου,

Τοὺς ἑβδομήκοντα σοφοὺς Ἀποστόλους,

Καὶ συνάμα τοὺς πάντας τιμασθαι ἑμέμιν,

ἄκωλος ὁ πρῶτος, καὶ ἀμφότεροι ἄμετροι· διὸ μετεποίησα αὐτοὺς εἰς τὸ ἀκόλουθον·

Τοὺς ἑβδομήκοντ' εὐλεεῖς Ἀποστόλους

Καὶ ὡδ' ὁμοῦ σύμπαντας εὐφημεῖν ἑμέμιν.

Δ'. Εἰς τὴν Α'. Ἰουλίου, πέντε ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα Ἀποστόλων ἑορταζομένων, τὸ μὲν Μηναῖον ὀνομάζει τοὺς δύο μόνον εἰς τὸ Ἰαμβικὸν δίστιχον, καὶ εἰς τὸν Ἡρωϊκόν· ὁ δὲ Συναξαριστής, προσθεῖς δύο ἕτερα δίστιχα διὰ τοὺς λοιποὺς τρεῖς, ἐπιφέρει ἔπειτα εἰς τὸν Ἡρωϊκόν, Τέσσαρες, καὶ οὐχὶ πέντε. Τούτους λοιπὸν τοὺς πέντε συνάψας ἐγὼ εἰς ἓν μόνον δίστιχον, συντομίας χάριν, διῶρθωσα συμφώνως καὶ τὸν Ἡρωϊκόν·

Ἐπαινετός, Κρήσης τε, καὶ Σιλουανός,

Σίλας καὶ Ἀνδρόνικος, αἰνεῖσθων ἅμα.

Πέντ' ἔσαν ἐκ βίβλου μύσται Θεοῦ ἐν τριακοστῇ.

Καὶ ἀλλαγῆ δὲ εὐρήσεις γίγχους διωρθωμένους, καὶ ἀνομαστὶ εἰς τὴν ΙΒ'. Ἀπριλίου χωρὶς ἢ ἀναφέρω αὐτοὺς ἐνταῦθα. Καὶ αὕτη μὲν ἢ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους ὀλικῆ διῶρθωσις τῶν ἐν τοῖς Μηναῖοις ἑμπεριεχομένων.

§. 23. Ἐπειδὴ δὲ εἰς τὴν παρούσαν ἐκδοσὴν ἐγένοντο καὶ προσθῆναι τινές, σημειῶ καὶ ταύτας ἐνταῦθα.

Ἐν πρώτοις, κατ' ἐπιταγήν τοῦ Παναγιωτάτου κυρίου Γρηγορίου, κατεχώρισα εἰς ὅλον τὸ Δωδεκάμηνον τὸ Τυπικὸν τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, κατὰ τὴν ἀνάγκην μὲν εἰθισμένην εἰς αὐτὴν διάταξιν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἀκολουθίας, νεωστὶ δὲ διακοινωθεῖσαν καὶ εἰς τὰς λοιπὰς τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησίας· ὁ δὲ λόγος τῆς καταχώρισεως ταύτης, κατὰ τὴν γνώμην τῆς Αὐτοῦ Παναγιότητος, εἶναι σαφής. Καθότι, ἀπ' οὗ ἀπᾶς ἡ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ ἔφθασε νὰ δημοσιεύσῃ Τυπικόν, καὶ νὰ διαδώσῃ αὐτὸ εἰς πάσας τὰς κατὰ πόλιν καὶ κώμην Ἐκκλησίας τῶν Ὁρθοδόξων, διὰ νὰ διατηρήτῃ πανταχοῦ ἡ πρὸς τὸν Ἐκκλησιαστικὸν διάκονον ἀπαιτημένη εὐταξία καὶ συμφωνία, ἐπόμενον ἴσο, μᾶλλον δὲ ἀναγκαῖον, νὰ συγχωρευθῇ τὸ αὐτὸ Τυπικόν, διὰ νὰ εἴπω οὕτω, καὶ νὰ συντυπωθῇ μετὰ τῶν Μηναιων, διανεμηθέντων τῶν Κεφαλαίων αὐτοῦ εἰς τὰς διαφόρους τοῦ ἐνιαυτοῦ Ἑορτάς, ὅπου ἕκαστον αὐτῶν ἀνήκει. Καὶ οὕτως οἱ τῶν Ἐκκλησιῶν προϊστάμενοι, ἔχοντες πρόχειρον, εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ βιβλίον, τοῦ αὐτοῦ Τυπικοῦ τὴν ὁδηγίαν, προτατομένην πάντοτε μιᾶς ἐκάστης Ἑορτῆς, περὶ τῆς ὁποίας ἡ διάταξις γίνεται, νὰ διευθύνωσιν εὐκόλως, καὶ ἄνευ χαρμαθίας τινός, τὰς Ἐκκλησιαστικὰς τῶν Ἀκολουθίας, ὅταν μάλιστα συμπέσωσι δύο, ἢ καὶ τρεῖς Ἑορταὶ εἰς τὴν αὐτὴν ἡμέραν.

§. 24. Ὅτι δὲ τῆς τυπικῆς ταύτης διατάξεως ἔξαιροῦνται οἱ ἐν τοῖς Μοναστηρίοις διατρίβοντες, εἰδῆλωσεν τοῦτο ἡ αὐτῆς Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, ρητᾶς εἰπούσα εὐθὺς ἐν τῷ Προλόγῳ τοῦ εἰρημένου Τυπικοῦ· « Τὰ ἱερά Μοναστήρια, φυλάττοντα κατὰ χρέος ἀπαραίτητον τὰ ἀρχαῖα » Τυπικά, ἢ καὶ αὐτὰ τὰ Κτιτορικὰ ἕκαστον, ἀκολουθοῦσιν ἀπαραβάτως τὰς ἰδίας τάξεις, ὡς » ἐξ ἀρχῆς ὄρισται διὰ τοὺς ἐν αὐτοῖς Μοναστάς, οἱ τινες καὶ τὸ πλεῖστον τοῦ ἡμερονυκτίου » ἐν προσευχαῖς μακροῖς, κατασκευαῖς τε δεήσεσι, καὶ ὀλονύκτοις ἀγρυπνίαις διανύουσιν, » ὑψηλότερον τοῦ κοσμικοῦ βίου διάγοντες ».

§. 25. Τῇ γνώμῃ τοῦ αὐτοῦ Παναγιωτάτου κυρίου Γρηγορίου, προσετέθη εἰς τὴν Α'. Ἰου-

νίου ὁ ἐν τοῖς χειρογράφοις κοινὸς Κανὼν τῶν Κορυφαίων Ἀποστόλων, Πέτρου καὶ Παύλου. Ἡ δὲ προσθήκη αὐτῆ, ἐνῶ ἀπαλλάττει τὸν Κανονάρχην ἀπὸ τῆς συνεχοῦς μεταπηδήσεως καθ' ἐκάστην οἰδὴν, νῦν μὲν εἰς τοὺς Κανόνας τῶν Κορυφαίων, νῦν δὲ εἰς τὸν τῶν Δώδεκα, ἐκπληροῦν ἐν ταυτῷ καὶ τὸν σκοπὸν τῆς τυπικῆς διατάξεως συντομωτέρα, συνυμνουμένων δι' ἐνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ Κανόνος ἀμφοτέρων τῶν Κορυφαίων.

§. 26. Μετὰ δὲ τὴν ἀπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου κατάδασιν τοῦ Γρηγορίου τούτου (τῆ κζ'. Φεβρουαρίου, 1840), καὶ τῆν εἰς αὐτὸν ἀνάδασιν τοῦ ἀπὸ Νικομηδείας Παναγιωτάτου κυρίου Ἀθηνίου τοῦ Δ'. ἀνέφερα καὶ πρὸς τὴν αὐτοῦ Παναγιώτητα τὴν, κατὰ προτροπὴν καὶ γνώμην τῶν προκατόγων αὐτοῦ, ἐνασχολησίν μου εἰς τὴν τῶν Μηναιῶν διόρθωσιν. Ὁ δὲ, ἀσμένως ἀποδεξάμενος τὸ ἔργον, καὶ εἰς τὴν τούτου ἐξακολουθήσιν καὶ ἀποπεράτωσιν προσεπεινήσυσας με διὰ τῶν ἱερῶν αὐτοῦ εὐχῶν, ἐπέταξέ μοι νὰ καταχωρίσω εἰς τὴν ΙΑ'. Ἰουλίου τὴν ἐν τῇ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ φαλλομένῃν ἐροτάσιμον Ἀκολουθίαν τῆς Ἁγίας Εὐφημίας, ἵνα, κατὰ τὴν γνώμην τῆς αὐτοῦ Παναγιώτητος, ἐροτάζωσιν αὐτὴν κατὰ χρέος καὶ πάντες οἱ Ὁρθόδοξοι, ὡς κυροῦσασαν τῆς Πίστεως τὸν Ὅρον. Εἰς δὲ τὸ μετὰ τὴν γ'. ψῆφιν Συναξάριον ταύτης τῆς Ἀκολουθίας, ἀναφέρεται ἱστορικῶς καὶ ἡ ἀπ' ἀρχῆς ἕως τῆς σήμερον, ἐξ ἵποπου εἰς τόπου εἰς τόπου μετακλίσεις τοῦ ἱεροῦ λειψάνου τῆς Ἁγίας Εὐφημίας. Κατ' ἐπιταγὴν ἑτι τῆς αὐτοῦ Παναγιώτητος, ἐπέγραψα, ὅτι φάλλομεν τὴν Ἀκολουθίαν, (τὴν μετὰ τὴν Π'. Ἰουλίῳ) τῶν Ἁγίων Πατέρων τῆς Ἁγίας καὶ Οἰκουμενικῆς Δ'. Συνόδου, καὶ οὐχὶ τῶν ἐξ Οἰκουμενικῶν Συνόδων, ὡς ἐπεγράφητο πρότερον (ε.). Ὁ αὐτὸς Παναγιώτατος κύριος Ἀθηνίος ἔδωκε μοι δύο Ἀπολιτίκια, ἰδιοχειρῶς γεγραμμένα, ἐπιτάξας μοι νὰ καταχωρίσω αὐτὰ εἰς τὰ Μηναιᾶ· τὸ μὲν τοῦ ὁμωνύμου αὐτοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀθηνίου (Σεπτεμ. Γ'), ποίημα τῆς αὐτοῦ Παναγιώτητος τὸ δὲ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Κηρύκου καὶ Ἰουλίτης (Ἰουλίῳ ΙΕ'), ποίημα τοῦ πρώην Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Κυρίλλου γ'.

§. 27. Κατὰ προτροπὴν τοῦ Παναγιωτάτου κυρίου Κωνσταντίου Δ', τοῦ καὶ ἐν ἀρχῇ τοῦ παρόντος Προλόγου μνημονευθέντος, προσέθηκα, ἐκ τῆς Πανθέκτης αὐτοῦ, εἰς τὴν Ἀκολουθίαν τῆς Ἁγίας Δικατερόνης (Νοεμ. ΚΕ.) Δοξαστικὸν τῆς Διτῆς, καὶ τρία Καθίσματα τοῦ Ὁρθρου. Ἡ αὐτοῦ Παναγιώτης, ἐρωτηθεῖσα παρ' ἐμοῦ περὶ τῆς αἰρέσεως τοῦ Μαριωνά, καὶ τίς ὁ Μαριωνᾶς οὗτος, ὁ ὑπὸ τῶν Ὑμνογράφων ἀναφερόμενος (Ὀκτωβρ. ΙΖ'. ψῆφ. δ'. Τροπάριον γ. καὶ Ἰουνίου Β. ψῆφ. α'. Τροπάριον γ.), ἀπεκρίθη μοι ἐγγράφως τὰ δέοντα πρὸς λύσιν τῆς ἀπορίας μου, τὰ ὅποια καὶ ὑπεσημείωσα αὐτολεξεῖ εἰς τὸ ἀνωτέρω Τροπάριον τοῦ Ὀκτωβρίου, πρὸς γνώσιν καὶ ἄλλων, ἐκὼν τυχὼν ἀγνοῦσι καὶ αὐτοὶ, ὅπερ ἀγῶ. Καὶ ἄλλας μοι δὲ ἀπορίας ἔλυσε ὁ Σεβάσμιος οὗτος καὶ πολυτίμων ἀνὴρ, καὶ εἰς πολλὰ ἐζήτησα τὴν γνώμην του. Ἀνέγνω προσέτι ὁ αὐτὸς μετ' ἐπιτασίας καὶ ὀλίκληρον τὸν Δεκεμβρίου, καὶ παρετήρησε τὰς ἐν αὐτῷ γενομένας μοι διαρθώσεις.

§. 28. Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω προσθηκῶν, προστετέθησαν ἔτι ἐκ μὲν τῶν χειρογράφων τὰ ἐξῆς· Δοξαστικὸν ἰδιόμελον εἰς τοὺς Λίνους τοῦ Ἀποστόλου Θωμά (Ὀκτωβρ. Σ'), τὸ ὅποτον ἀναφέρεται μὲν ὑπὸ τοῦ ἐκεῖ Τυπικοῦ, δὲν ὑπῆρχεν ὅμως εἰς τὰ Μηναιᾶ—Προσόμιον τῶν Λίνων τοῦ Ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀλφαιίου (Ὀκτωβρ. Θ.), πρὸς δοξολογίαν αὐτοῦ, καθὼς καὶ τῶν

(ε.) Μεγάλῃ ἀταξίᾳ καὶ σύγχυσις ὑπάρχει εἰς τὴν Ἀκολουθίαν ταύτην μεταξύ τῶν τυτυπωμένων καὶ τῶν χειρογράφων Μηναιῶν. Καθότι πάντα μὲν κοινὰς ἐπιγράφουσιν αὐτὴν, Ἀκολουθίαν τῶν ἐξ Οἰκουμενικῶν Συνόδων. Εἶτα τὸ μὲν Κωνσταντινουπόλεως Χειρόγραφον ἔχει τρία μόνον Προσόμια τῶν τῆς Α'. Οἰκουμενικῆς Συνόδου (Κυρ. μετὰ τὴν Ἀνάληψιν), τὸ δὲ τῆς Χάλκης, αὐτὰ τε τὰ τρία, καὶ τρία ἑτέρα, ἐπιγραφόμενα μὲν, Ποίημα Γερμανοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Νέου, διαλαμβάνοντα δὲ περὶ τῶν ἐπὶ Συνόδων διάφορα δηλοῦσι ταῦτα παρὰ τὰ εἰς τὴν Ζ'. Σύνοδον (μετὰ τὴν ΙΑ'. Ὀκτωβρίου), ποίημα δὲνα κακίαν τοῦ αὐτοῦ Γερμανοῦ. Κανὼν δὲ ἔχοντι ἀμφότερα τὴν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Γερμανοῦ πενήντην εἰς τὰς ἐπὶ Συνόδους. Ἐξ ἰσχυρίας, τὰ τυτυπωμένα, μετὰ τὴν προέβ-

θεῖσαν κοινὴν ἐπιγραφὴν, ἔχουσιν ἔπειτα καὶ Προσόμια καὶ Κανόνας περὶ τῆς Δ. καὶ Σ'. μόνον Συνόδου διαλαμβάνοντα· τὸ δὲ ἐν αὐτοῖς Συναξάριον ἀναφέρει τὴν Δ'. μόνον. Ὁ Ναιόδημος, τυπώσας ἐν τῷ Συναξαριστῇ αὐτοῦ, εἰς τὸ τέλος τοῦ Ἰουλίου, τὸν ἀνωτέρω Κανὼνα τοῦ Γερμανοῦ, προέταξε αὐτὸν καὶ τὰ εἰς τὴν Ζ'. Σύνοδον Προσόμια, περὶ τῶν ἐπὶ Συνόδων διαλαμβάνοντα καὶ αὐτὰ, διὰ νὰ συμφάλλωνται ὁμοῦ, καθὼς καὶ ἀρμύζει ταῦντι. Ἀλλὰ τότε πάλιν ἀπαίτησάντα ἄλλα Προσόμια διὰ τὴν Ἀκολουθίαν τῆς Ζ'. Συνόδου. Περὶ τούτων πάντων λοιπὸν ἐρωτηθεῖς ὁ ἀνωτέρω Παναγιώτατος κύριος Ἀθηνίος, ἐπέταξέ μοι νὰ ἐπιγράψω μόνον εἰς τὴν Ἀκολουθίαν τὸ ὄνομα τῆς Δ'. Συνόδου, συμφάρινος δηλαδὴ μὲν τῷ Συναξάριον, χωρὶς νὰ μετακινήσω ἄλλο τι, ὡς καὶ ἐποίησα.

λοιπῶν, τῶν ἐκ τῆς χορείας τῶν Δώδεκα—Ὁ Κανὼν, καὶ τὸ μετὰ τὴν γ'. ᾠδὴν Καθίσμα τοῦ Ἁγίου Γερμανοῦ (Μαῖου ΙΒ'), πρὸς ἀναπλήρωσιν τῆς τούτου Ἀκολουθίας· ἐτι δὲ καὶ Ἐξαποφειλάριον κοινὸν τοῦ τε Ἁγ. Επιφανίου, καὶ τοῦ Ἁγ. Γερμανοῦ—Καθίσματα τοῦ Ὁσθρα τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων (Ἰουλ. Α'). καὶ ἕτερα τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῇ Ἄθῃ (Ἰουλ. Ε') πρὸς ἀπαρτίωσιν τῆς τούτου κολοδωμένης Ἀκολουθίας, ἐχούσης μὲν πάντα, ἐτι δὲ καὶ Λιτὴν, μηδὲν δὲ Καθίσμα—Ἀπόστιχα τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ Καθίσματα εἰς τὴν Πρόοδον τοῦ Σταυροῦ (Αὐγ. Δ.)—Μικρὸς Ἑσπερινὸς εἰς τὴν Δεσποτικὴν Ἑορτὴν τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος (Αὐγούστου Σ'), καὶ Ἀντίφωνα εἰς τὴν αὐτὴν Ἑορτὴν, ἐκ τῶν χειρογράφων τῆς ἱερᾶς Μοῆθ· τοῦ Κουτλουμουσίου (ς').—Ἀπόστιχα τοῦ Ἑσπερινοῦ εἰς τὰ Καταβότια τῆς τιμίας Ζώνης τῆς Θεοτόκου (Αὐγ. ΔΑ'). Ἐνηλλάγη δὲ καὶ ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων (Ἰουλίου Α'). καθότι τὸ μὲν ἐν ταῖς Μηναῖσις Συναξάριον ἐπιγράφει, ὅτι ἐτελειώθησαν μαρτυρικῶς ἐν Ρώμῃ· ὁ δὲ πληρέστερος οὗ Νικοδήμου Συναξαριστῆς προσθέτει, ὅτι καὶ κατήγοντο ἀπὸ τὴν μεγαλόπολιν ταύτην· ὁ δὲ εἰς αὐτὴν τὴν ἡμέραν Κανὼν, ᾠδὴ ἑ. Τροπάριον α. λέγει· Ἀνατολῆς ὀρμώμενοι τῆς ὄντας φωτοδότιδος· ἐξ οὗ ὅπλον, ὅτι ὁ Κανὼν οὗτος ἐμελουρήθη διὰ τοῦ ἐν τῇ Α'. Νοεμβρίου εορταζομένου, τοῦ ἐξ Ἀσίας ὄντας. Ὅθεν, ἀπὸ τοῦ Κανόνος τούτου, ἐτέθη ἕτερος ἐκ τῶν Χειρογράφων, ὅς τις οὐδὲν μὲν περὶ τῆς πατρίδος τῶν Ἁγίων διαλαμβάνει, οὐδὲ περὶ τοῦ μαρτυρίου αὐτῶν, ὡς καὶ ὁ προσημειωμένος· εἶναι ὁμοῦς τοῦλάχιστον ὁμαλιότερος πρὸς Φαλυμδιάν, διὰ τοὺς συνηθεστάτους αὐτοῦ Εἰρημοῦς, τὸ, ὡς ἐν ἡπέμφῃ περὶ εὐσας κτλ. καὶ ταῦτα μὲν ἐκ τῶν χειρογράφων.

Ἐκ δὲ τοῦ Τυπικοῦ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας προσετέθησαν, Κοντάκια τῆς Ἰουδαίου (Σεπτεμβ. Α').—Προσόμοια τῶν Ἀποστόλων τοῦ Ἑσπερινοῦ, Δοξαστικά δύο, καὶ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Ἐλευθερίου (Δεκεμβ. ΙΒ').—Ἀντίφωνα εἰς τὴν Ἱεριστὴν τοῦ Σωτῆρος, εἰς τὴν Ὑπαπαντὴν, εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν, καὶ εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου.

Τελευταῖον, προσετέθησαν ἐκ τοῦ Εἰρημολογίου, τὰ Μεγαλυνάρια τῶν Χριστουγέννων, τῆς Περιτομῆς τοῦ Σωτῆρος μετὰ τῶν τοῦ Ἁγίου Βασιλείου, τῶν Θεοφανείων, καὶ τῆς Ὑπαπαντῆς, διὰ τὰ ἔχη ὁ Ἀναγνώστης πρόχειρα τὰ πάντα, εἰς ἐν καὶ τὸ αὐτὸ βιβλίον κατὰ σειρὰν, καὶ νὰ μὴ ζητῇ αὐτὰ τῆδε κάλεισῃ.

Ἀνεπλήρωθη δὲ καὶ ἡ εορτάσιμος Ἀκολουθία τῶν Ἁγίων Ἱεραρχῶν, Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου (Ἰανουαρίου ΙΗ'). ἐκ τῆς φυλλάδος αὐτῶν, τῆς νεωστὶ τυπωθείσης, αἰεὶ μὲν Ἐκκλησιαστικῆ, δαπάνη δὲ τοῦ παναγίου Τάφου.

§. 29. Ἐπειδὴ δὲ εἰς πάσαν Δεσποτικὴν, καὶ Θεομητορικὴν Ἑορτὴν, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῶν Προσορτίων μέχρι τῆς ἀποδόσεως αὐτῆς, σχολάζει μὲν ἡ Παρακλητικὴ, φάλλονται δὲ πάντα τῆς Ἑορτῆς, τὰ δὲ Μηναιὰ εἰς πολλὰς τῶν Ἑορτῶν τούτων δὲν ἔχουσι Καθίσματα, ἀνεπλήρωσα ταῦτα ἐκ τῶν χειρογράφων. Τὴν ἀναπλήρωσιν ταύτην δύναται τις νὰ πληροφόρησῃ, εἰάν, παραβάλλων τὴν παρουσάν ἐκδοσιν πρὸς τὰς προλαβούσας, παρατηρήσῃ τὰ Μεθέορτα τῶν Γενεθίων τῆς Θεοτόκου, τὰ Μεθέορτα τῆς Ὑψώσεως τοῦ Σταυροῦ, τὰ Προεόρτια καὶ Μεθέορτα τῶν Εἰσοδίων, τὰ Προεόρτια τῆς Ὑπαπαντῆς, τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος, καὶ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. Ἄλλα καὶ ὅσα Ἰδιόμελα τῶν τοιούτων Ἑορτῶν, φαλλόμενα μὲν τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὰ Προεόρτια καὶ εἰς τὰ Μεθέορτα, σημειούμενα δὲ μόνον, παραπέμποσι τὸν Ἀναγνώστην διὰ τοῦ, λήτε εἰς τὸν δεῖνα, ἢ δεῖνα τόπον τῆς Ἑορτῆς, ὅπου ἅπαξ ἐτυπώθησαν, ἀνετύπωσα καὶ ταῦτα δις καὶ τρίς, ὅσάκις ἐκάλεσεν ἡ χρεια, διὰ νὰ ἀπαλλάξῃ τὸν Ἀναγνώστην ἀπὸ τῆς ζητήσεως ταύτης τὸν κόπον.

§. 30. Τοῦ αὐτοῦ ἔξακρον καὶ πολλαχρὸν τοῦ Δωδεκαμήνου, ὅπου ἔλειπεν, ἢ μετὰ τὰ Δοξαστικά δογματικῆν Ἰδιόμελον Θεοτοκίον ἐκ τῆς Ὀκτωήχου, ἢ μετὰ τὰ Καθίσματα Θεοτοκίον ὅμοιον. Τοιοῦτον μάλιστα ἦτο τὸ ἀξιοσημείωτον ἐκεῖνο Θεοτοκίον Παναγία Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, τὸ ὁποῖον, δις σημειούμενον εἰς τὸν Ἰούνιον μῆνα (τῆ Δ' καὶ ΙΙ'), μετὰ τὰ

Καθίσματα τῆς γ'. ᾠδῆς, οὐ μόνον εἰς αὐτὸν τὸν Ἰουνίου δὲν εὐρίσκατο, ἀλλ' οὐδὲ εἰς τοὺς ἐφεξῆς ὄντας μῆνας, Ἰουλίον καὶ Αὐγουστον καὶ ἀπαντᾷται κατὰ τὴν ΚΒ'. μόνον τοῦ Σεπτεμβρίου τοιοῦτον ὡσαύτως τὸ καὶ πάντων σπανιώτατον Προσόμοιον Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθετοκίον πρὸς τὸ, Ὅσις Πατέρ· τὰ ὅποια δις καὶ μόνον, καὶ εἰς μόνον τὰ Κουτλουμουσιανὰ χειρογράφα ἐδυνήθη ν' ἀπαντήσῃ τὰ αὐτὰ, κατὰ τὴν ΙΘ'. καὶ ΚΒ'. Ἀπριλίου· καὶ ἐκείθεν μεταγράψας αὐτὰ, προσέθηκα εἰς Δοξαστικὸν μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου Ἀμβροσίου (Δεκεμ. Γ.).

§. 31. Εἶναι γνωστὸν ἐκ τῶν Πασχαλίων ὅτι, ὅτε τὸ Πάσχα γίνεται πρωϊμώτατα, ἡ μὲν Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ συνάρχεται σχεδὸν μὲ τὸν Φεβρουάριον· ἡ δὲ Νηστεία τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἀρχεται ἀπὸ τῆς ΙΗ'. τοῦ Μαΐου μηνός. Εἶναι προσέτι γνωστὸν ἐκ τῆς τυπικῆς διατάξεως, ὅτι εἰς τὰς νηστήμιους ταύτας ἡμέρας παύουσι μὲν τῆς Ὑπαπαντῆς τὰ Μεθεόρτα, καὶ τῶν τοῦ Πεντηκοσταρίου Ἑορτῶν, ἀπαιτοῦνται δὲ μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ τοῦ καθ' ἡμέραν Ἁγίου, Θεοτοκία ἢ Σταυροθετοκία, ὅμοια ἐκείνης, τὰ ὅποια εἶναι ἀνάγκη νὰ ζητῆ ὁ Ἀναγνώστης ἀλλαχθῶ, μεταλλάττων τὰ βιβλία. Πρὸς ἀποφυγὴν λοιπὸν καὶ τούτου τοῦ κόπου, καὶ τῆς ἐξ αὐτοῦ ἐνδεχομένης χασμωδίας, προσετέθησαν ἐκ τῶν χειρογράφων, εἰς τὸ τέλος τοῦ Φεβρουαρίου καὶ τοῦ Μαΐου μηνός, τοιαῦτα Θεοτοκία καὶ Σταυροθετοκία διὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ· καὶ ἕτερα ὁμοίως διὰ τὰ Καθίσματα τῆς γ'. ᾠδῆς, ἵνα ἔχῃ ὁ Ἀναγνώστης πρόχειρα τὰ πάντα. Τὴν ὠφέλειαν καὶ τὸ χρησίμιον τῆς προσθήκης ταύτης θέλει δεῖξει πραγματικῶς τὸ προσεγγίζον 1841. ἔτος, ὅτε ἡ μὲν Μ. Τεσσαρακοστῇ ἀρχεται ἀπὸ τῆς Γ'. Φεβρουαρίου, ἡ δὲ νηστεία τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ἀπὸ τῆς ΙΘ'. Μαΐου.

§. 32. Ἐπειδὴ δὲ τὴν Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ, Φαλλομένων τῶν ἐν τοῖς Μνηαῖσι Κανόνων πρὸ τῶν Τριῶνων, ἀπαιτεῖται εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκείνης τῆς ἡμέρας καὶ ὁ Εἰρμὸς αὐτῆς, κατὰ τὴν τάξιν μάλιστα τῶν ἱερῶν Μοναστηρίων, πρὸς ἀπαρισμὸν τὸν ὡρισμένον τῶν Τροπαρίων ἀριθμοῦ, διὰ τοῦτο ἐφρόντισα νὰ τυπωθῶσιν ἐκ τοῦ Εἰρημολογίου πάντων τῶν Κανόνων οἱ Εἰρμοὶ, ἀπὸ τῆς Γ'. τοῦ Φεβρουαρίου μηνός, εως τῆς ΚΒ'. τοῦ Ἀπριλίου, εἰς τὰς ὅποιας ἡμέρας εὐπεριστρέφεται ἡ Μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ, κατὰ τὸ πρωϊμώτερον, ἢ ὀψιμώτερον Πάσχα. Εἰς δὲ τὰς λοιπὰς τοῦ Δωδεκαμήνου ἡμέρας (ἐξαίρουμένων τῶν, ἐν αἷς φαλλοῦνται Καταδασαῖαι) νὰ τυπωθῶσιν εἰς τὸ τέλος τῆς τρίτης, ἕκτης, ὄγδοῆς, καὶ ἐννάτης ᾠδῆς οἱ Εἰρμοὶ αὐτῶν, εἰς ἀναγκαῖοι διὰ τῆς μετ' αὐτοῦ γνωμένης αἰτήσεως, κατὰ τὸν τύπον τῆς Ἐκκλησίας. Ἐν ἐνὶ λόγῳ, δὲν παρέλειψα κανὲν, ἀφ' ὅσα δύνανται νὰ προσενηθῶσι μικροὶ μὲν εἰς τὸν Ἀναγνώστην· ἐκτός μόνον Θεοτοκία τῆς συνηθέσταται καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς ἀρχαρίους, εἰς τὸ, Δέσποινα πρόσδεξαι—Τὴν πᾶσιν ἐλπίδα μου—Θεοτόκε, σέ εἰ ἡ ἄμπελος, καὶ τὰ ὄμοια. Σπανιώτατα δὲ ἐσημείωσα καὶ τὰ Ὅρα, ἢ Ζῆτει· ἀλλ' ὅπου μόνον τὸ ζητούμενον εἶναι ἐγγύτατα, καὶ εἰς τὴν ἀπέναντι σελίδα.

§. 33. Προσέθηκα δὲ πολλαχοῦ καὶ ὑποσημειώσεις, οὐ μόνον τὰς προειρημένας (§. 7.), πρὸς δὴλωσιν τῆς μεταξὺ τῶν χειρογράφων καὶ τῶν τυπωμένων Μνηαίων εὐρισκομένης διαφορᾶς εἰς πολλὰς Ἀκολουθίας, ἀλλὰ καὶ ἄλλας διαφόρους, τὰς μὲν, πρὸς δεῖξιν χωρίων τινῶν Γραφικῶν, τὰ ὅποια ἐπιπολαίως αἰνίττονται οἱ Ὑμνογράφοι εἰς τὰ ἄσματα τῶν· τὰς δὲ, περὶ ἀκριθείας καὶ μέτρου τῶν Ἀκροστιχίδων, καὶ μάλιστα περὶ τῶν, ὅσαι ἀφορᾶσι τὰ ἀρκτικά γράμματα Εἰρμῶν τινῶν, ὡς εἰς τὴν Κ'. Ἰανουαρίου, καὶ εἰς τὴν ΚΔ'. Ἰουνίου· τὰς δὲ, καὶ φιλολογικώτερον ὁπωσοῦν ἐρανισθείσας, ὡς περὶ τοῦ ποταμοῦ Οὐβάλ, ἡμωρτημένως ἀναγνωσκόμενον πρότερον Χοβάρ (Σεπτ. 5.)—Περὶ τοῦ Κανδάνη, μᾶλλον δὲ τῆς Κανδάνης (Οκτωβ. ΙΑ').—Περὶ τῆς πόλεως Μαΐουμᾶ (αὐτοῦ, ΙΔ').—Περὶ τοῦ ὀνόματος Ἐβραῖος, καὶ εἰ τίνοσ Προπάτορος ἀνωμάσθησαν οὕτως οἱ Ἐβραῖοι (Κυρ. πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως).—Περὶ Ὁρμίσδου τοῦ Ἀχαμενίδου (Μαρτίου ΔΔ').—Περὶ τῆς λέξεως Μαφόριον (Ἰουλίου Β').—Περὶ τοῦ πρότερον μὲν γραφομένου Συγγέλου, νῦν δὲ Σουκκένσου, καὶ περὶ τοῦ Κεντόνου (Ἀκολουθ. τῶν Ἁγίων Πατέρων, μετὰ τὴν Π'. Ἰουλίου)· καὶ ὅσας ἄλλας δύναται τις νὰ παρατηρήσῃ εἰς ἕλον τὸ Δωδεκάμηνον.

§. 34. Οὐ μόνον δὲ προσέθηκα ἐγένοντο εἰς τὴν παρούσαν ἔκδοσιν, ἀλλὰ καὶ ἀφαιρέσεις τινὰς εἰς τὸν Δεκεμβρίου μῆνα, τὰς ὅποιας καταλέγω ἐνταῦθα, διὰ ν' ἀπολογηθῶ ὑπὲρ αὐτῶν.

Εἰς τὴν Θ'. τοῦτου τοῦ μὲν ἀφῆρθη ὁ δεύτερος Κανὼν τῆς Ἁγίας Ἄννης. Εἰς τὴν ΚΒ'. τὰ ἐν τοῖς Ἀποστίχοις τοῦ Ἐσπερινοῦ καὶ τῶν Αἰνῶν Προσόμοια τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας· ἐτι δὲ καὶ τὰ εἰς τοὺς Αἰνούς δεύτερα Προσόμοια τῶν Προεορτιῶν, ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Εἰς δὲ τὴν ΚΘ'. αὐτοῦ, ἀναπληρωθέντος ἐκ τῶν χειρογράφων τοῦ κοινοῦ Κανόνος τῶν τε Ἁγίων Νηπίων, καὶ τοῦ Ὁσίου Μαρκελλοῦ, ἀφῆρθησαν οἱ ἀνά μέρος αὐτῶν δύο Κανόνες.

Ὅτι δὲ τὰ ἀφαιρέθηνα ταῦτα ἦσαν περιττά, ὁ λόγος εἶναι σαφής. Καθότι εἰς τὴν ἀνωτέρω τῆς Ἁγίας Ἄννης Ἐορτῆν, τεσσάρων ὄντων Κανόνων, καταλιμπάνεται πάντοτε ὁ εἰς, καθὼς ἐσημείωσε καὶ ὁ τὸν τρίτον Κανὼνα προσθεὶς εἰς τὰ Μηναῖα, οὕτως εἰπών· «Ἐτερος ἢ Κανὼν εἰς τὴν αὐτὴν Ἐορτῆν τῆς Συλλήψεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου· ψάλλομεν δὲ τοῦτον, ἐὰν μὴ ψάλλῃται ὁ Κανὼν τῶν Ἐγκαινίων». Ἐπιπρὸς ὅμως οὗτος ψάλλεται, καθὼς συμψάλλεται ἐπίσης καὶ ἡ λοιπὴ τῶν Ἐγκαινίων Ἀκολουθία (Ζ'), περιττὸς ἄρα ὁ εἰς τῶν Κανόνων τῆς Ἁγίας Ἄννης, καὶ ὡς τοιοῦτος ἐπέπραξε ν' ἀφαιρῆθ' ἀφῆρθη δὲ, ὁ μὲν εἰς τὰ χειρόγραφα ὑπάρχων—Περιττῶς προσετέθησαν ὡσαύτως καὶ τὰ εἰς τὴν Ἁγίαν Ἀναστασίαν Ἀπόστιχα, ἐνῶ ὑπάρχουσι τὰ τῶν Προεορτιῶν, ἅτινα καὶ προτιμῶνται—Τὰ δὲ εἰρηνοῦς Προσόμοια τῶν Αἰνῶν, ὅτι ἦσαν πάντα περιττά, ἐδήλωσε καὶ ὁ ταῦτα προσθεὶς, οὕτως ἐπεγράψας· «Ἐτέρα ἢ Στιχηρὰ Προσόμοια, καὶ ψάλλε οἷα βούλει»—Ἡ δὲ ἀφαίρεσις τῶν εἰς τὴν ΚΘ'. δύο Κανόνων ἐγένετο, ἅ διότι, καὶ κατ' αὐτὴν τῶν Μοναστηριακῶν τὴν ἀκριβῆσαν παρὶ τῆς ποσότητος τῶν Τροπαρίων εἰς ἐκάστην ὥδην, οὐδεμίαν χώραν ἔχει τρίτος Ἁγίων Κανὼν, ὅπου ψάλλονται Προεορτία, ἢ Μελέοστα· καὶ β'. ὅτι, ἐκ τῶν χειρογράφων τὰ μὲν ἔχοντα τοὺς ἰδιαιτέρους τούτου Κανόνες, κλοδοκίμενος καὶ αὐτοῖς, δὲν ἔχουσι τὸν κοινὸν ἀμρπτότερον Κανὼνα· τὰ δὲ ἐξ ἐναντίας, ἔχουσι τούτου μόνον τὸν κοινόν. Διὸ, προστεθέντος τούτου, καὶ ὡς πρὸς ψαλλομένην ὁμολογίαν, καὶ ὡς ἐκπληροῦντος ἐν ταύτῃ ἀνελλιπῶς τὸ κοινὸν πρὸς τοὺς Ἁγίους χρέος, ἀφῆρθησαν οἱ λοιποὶ δύο, ὡς περιττεῦντος πάντοτε ἑνός, ὑπάρχοντος καὶ τρίτου—Ἐπὶ πᾶσι δὲ, ἀφῆρθησαν πολλαχοῦ τὰ διπλὰ καὶ τριπλὰ Κοντάκια, καὶ οἱ Οἰκοὶ αὐτῶν, τὰ ὁποῖα περιττῶς συνεσαρρεύθησαν εἰς τὰ τετυπωμένα Μηναῖα, ἐνῶ εἰς τὰ χειρόγραφα οὐδαμοῦ ἀπαντάται Κοντάκια, ἢ Κἀθησιμα, ἢ Ἐξαποστατεῖλιον διπλοῦν εἰς ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν Ἅγιον.

§. 35. Προσεκτικῶς τελευταίον, ὅτι καὶ μεταλέσει ἐγεγοντο τριῶν Ἀκολουθιῶν ἦγον, ἢ Ἀκολουθία τῆς Κυριακῆς τῶν Προπαιτόρων μετατέθη ἐκ τοῦ προτέρου αὐτῆς εἰς τὴν ΙΑ'. Δεκεμβρίου· ἢ τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, εἰς τὴν ΙΒ'. τοῦ αὐτοῦ· καὶ ἡ τῶν Πατέρων τῆς Δ'. Συνόδου εἰς τὴν Η'. Ἰουλίου. Ἡ δὲ αἰτία τῆς μεταλέσεως τούτων εἶναι, ὅτι αἱ ἡμέραι αὗται εἶναι τὰ πρῶτα ὅρια τοῦ προσδιορισμοῦ τοῦ, πότε δεῖ ψάλλεσθαι τὰς Ἀκολουθίας ταύτας· ὥστε, φθάσας εἰς αὐτὰ ὁ Ἀναγνώστης, νὰ παρατηρῇ τὴν ἀμέσως ἐρχομένην Κυριακὴν, καὶ νὰ μὴ παραδράμῃ αὐτὴν ἐξ ἀγνοίας τυχόν, ἢ λήθης.

§. 36. Ἴδου, φίλτατε Ἀναγνώστα, ὅποιαν σοι προσφέρει τὴν παροῦσαν τῶν Μηναίων ἔκδοσιν· πληρεστέρα, ὡς πρὸς τὰς προλαβοῦσας ἐκδόσεις, ἀκριβεστέρα, ὅσον τὸ δυνατόν, διὰ τῆς βοήθειας τῶν προσθέντων μέσων, καὶ ἀπ' ἀρχῆς ἕως τέλους ἐπιχειρησμένην εἰς τὸν κῆλον τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, τῇ ἀδείᾳ, ἐπιταγῇ, προτροπῇ, συνεργίᾳ καὶ γνώμῃ τεσσάρων Οἰκουμενικῶν Πατριαρχῶν. Μετὰ τούτους, τελέτω καὶ τὸ ὄνομα Γεράρχου Σεβαστοῦ, τοῦ πρώην μὲν Ἁγίου Μεσημβρίας, νῦν δὲ ἐπτασιτίαν ὅλην Γυμνασιάρχου τῆς Κουρτουτζισμίου Σχολῆς, καὶ Καθηγητοῦ τῆς Θεολογίας, κυρίου Σαμουὴλ· ὃς τις καὶ μέλος τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς ἐχορημάτισε, καὶ τίσσοντας τῶν διορθωθέντων μνηῶν, Δεκεμβρίου, Ἰανουαρίου, Φεβρουαρίου καὶ Μαρτίου, καὶ εἶδε, καὶ ἀνέγνω, καὶ παρετήρησε τὰς ἐν αὐτοῖς γενομένας μοι διορθώσεις.

§. 37. Ἄλλ' ἄρα γε ἐπέτυχον τοῦ σκοποῦ; ἔξετελεσα ἄρα γε τὸ ἱερόν τοῦτο ἔργον ἀκριβῶς

(Ζ') Ἐκδοὶς τοῦ Κωνσταντινουπόλεως Χειρογράφου, ἐν ᾧ εἰσάγεται μετὰ τῆς Ἀκολουθίας τῆς Ἁγ. Ἄννης συναπιμένη καὶ ἡ τῶν Ἐγκαινίων, ὁποῖα καὶ καλεῖται τῆς Χαλκῆς τετυπωμένου Ἰσικίου, ὅπως δευτέρου συμψάλλεσθαι τὴν Ἀκολουθίαν ταύτην. Ἐξεδόθη δὲ τὸ Τυπικὸν τοῦτο ἐπὶ

Ἀθηναίου Νουκίου τοῦ Καρυκαίου, Ἐπιτόχου, ἐν αἰεὶ τῇ Γαζῶν, Ἀσπασίου καὶ Πέτρου τῶν Ζαφείων, ἐν ἔτει Σατυρτίου ἀρμῆ—1545. Ἡ ἔκδοσις αὐτῆ τοῦ Ἰσικίου, ἐξ ἧς ὁ ἐκδοτὴς αὐτοῦ λέγει ἐν τῇ πρὸς τοὺς ἐπισημαίνοντας Πιλάγγου, φαίνεται ὅτι εἶναι ἡ πρωτοεὶς ἀπαύτως.

δρέου καὶ Ἰακώβου τῶν Σπινέλλων, τῶν καὶ Σταθηροποιῶν, ὅ ἐστι, Νομισματοκόπων ὄντων τῆς τότε Ἀριστοκρατίας τῶν Ἑνετῶν. Ἄλλ' ἐπειδὴ οἱ ἐκδῶται οὗτοι δηλοποιοῦσιν ἐν τῇ ἀρχῇ τῶν ἀπαντηθέντων Μηναίων, ἃ τίνα ἦσαν τοῦ Φεβρουαρίου καὶ Μαρτίου μηνός (ἡ), ὅτι ἡ ὑπ' αὐτῶν γενομένη ἐκδοσις ἐπλουτίσθη μὲ πολλὰ Τροπάρια, Ἰδιόμελα, κ.τ.λ. μὴ ὑπάρχοντα εἰς τὰ παρ' ἄλλων προτυπωθέντα Μηναῖα, ὅλλοι, ὅτι καὶ ἄλλαι ἐκδόσεις τῶν Μηναίων ἐγένοντο πρότερον. Αὕτη δὲ ἡ τῶν Σπινέλλων ἐκδοσις εἶναι ἐπίσημος ὁπωσούν, οὐ μόνον διὰ τὸ παρὰ τῆς Γερουσίας τῶν Ἑνετῶν χαρισθῆν ἐἶναι αὐτοῦς προνόμιον τοῦ μοναρχαίου δι' ἐξοσιν ἐτῶν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἀφιέρωσιν αὐτῆς εἰς τὸν τότε Πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως Διονύσιον, ὑπὸ Ἰωάννου Μινδονίου τοῦ Ἱατροῦ. (.)

§. 41. Χάριν δὲ περιεργείας καταχωρίζεται ἐνταῦθα ὁλόκληρος καὶ ἡ ἀφιέρωσις ἐκείνη.

Τῷ Παναγιωτάτῳ Ἀρχιερεῖ Κωνσταντινουπόλεως Νέως Ῥώμης,
καὶ Οἰκουμενικῷ Πατριάρχῃ κυρίου Διονυσίου,
Ἰωάννης ὁ Μινδόνιος ἐν Κυρίῳ χαίρειν.

Τὸν διδάσκαλον οὐδὲν ἀπεχθῶς χρή ποιεῖν τῶν εἰς σωτηρίαν τῶν μαθητῶν συντείνοντων· εἰ γὰρ ὁ μακάριος Ἰακώβ νυκτός καὶ ἡμέρας κατεκόπτετο εἰς τὴν τῶν ποιμνίων φυλακῇ, πολλῶ μᾶλλον τὸν τὰς ψυχὰς ἐμπειπιστευμένον, καὶ ἐπίμοχλον ἔργον ἢ καὶ εὐτελές, πάντα θεῖ ποιεῖν, πρὸς ἐν ὁρῶντα μόνον, τὴν σωτηρίαν τῶν μαθητευομένων, καὶ τὴν ἐκείθεν ὄξαν γινομένην τῷ Θεῷ. Οὕτω δὴ καὶ σὺ, θεϊότατε Πάτερ, οὔτε πόνος, οὔτε ἄλλο τι βιάζει παρελθεῖναι τῆς συνεχοῦς πρὸς τὸ ποιμνιον μερίμνης, ὃ καὶ οἱ ἐνθάδε διατρίβοντες εἰδότες, σωτηρίας ἔνεκεν τῶν ἡμετέρων τυποῦντες, ταυτασί τας βίβλους τῆ σῆ Παναγιώτητι προσφέρουσι, αἱ καὶ χαρὰ κτήρος σου ἔνδοϋς, καὶ διορθώσεως οὐ χροῆζουσι· καλλίστη γὰρ ἐστὶ καὶ ὀρθότατος πάντων τῶν τύπων ὄγε παρῶν· ἔχει γὰρ ἐπιστάτας ἀνδρας, σοφία καὶ ἀρετῇ τοὺς ἄλλους ὑπερέχοντας, καὶ Νικόλαον τὸν Μαλαξὸν Πρωτοπαπᾶν Ναυπλίου, ὃς τις πάση ἐμμελείᾳ αὐτὰς ἐν Κρήτῃ διώρθωκε· καὶ πρὸς τοῦτοις τοὺς πρώτους τῶν ἐγγενῶν, οἱ καὶ σαπάνης καὶ πόνου οὐ φοιδομένοι, ὁσημέραι τὸ ἡμέτερον ἐνεργετοῦσι γένος. Ἴνα γοῦν λαμπρότερα διαφανῇ ἡ τούτων πρόθυμία, καὶ ἵνα ταδί τὰ Μηναῖα μειζῶνος λάμψωσι, θέξου, Παναγιώτατε Πάτερ, καὶ κήρυττε τῇ οἰκουμένῃ· σοὶ γὰρ οἷς πρωτίστῳ τῶν Χριστιανῶν προσφέρομεν.

Ἐρρώσω.

Τῆς αὐτῆς τῶν Σπινέλλων ἐκδόσεως, μετατυπωθείσης, εὐρέθη ἐν Χάλκῃ Μηναῖον αὐτῆς τοῦ Ὀκτωβρίου, ἔχον ἐπὶ τέλος τοιαύτην ἐπιγραφὴν· Τὸ παρὸν Μηναῖον ἐτυπώθη ἐν Βενετίας νεωστὶ, μετ' ἐπιμελείας Γρηγορίου Μαλαξοῦ, αἰτήσει κυρίου Ἰακώβου τοῦ Ἀσογιλίου (Λεονταράκη), ἐν ἔτει ἀφῆξ'. — 1566. Ἐν αὐτῇ τῇ Χάλκῃ σώζονται ἔτι καὶ ἕτερα τρία Μηναῖα· Μαρτίου, Ἀπριλίου, καὶ Μαΐου, ἐκδοθέντα ὑπὸ Ἰπολύτου Βαλερίδου, ἐν ἔτει 1568.

(ἡ) Σημειωθὲν ἐνταῦθα, ὅτι ἐκ τῶν οὐμ τούτων Μηναίων, ὃ μὲν Φεβρουάριος περιεῖχε ἅπαντα Νικόλαου τοῦ Μαλαξοῦ ταῦτα· Εἰς τὴν ΙΑ'. Ἀπόστιχα, καὶ Ἰάνου, καὶ Δεξαστικῶν τοῦ Ἁγίου Βλασίου. Εἰς τὴν ΙΖ'. Πεντηκοστάριον Θεοῦρου τοῦ Γέρωνος, πρὸς τὸ, Ἀναγὰς ὁ Ἰησοῦς. — Ὁ δὲ Μάρτιος περιεῖχε εἰς τοὺς Τεσσαράκοντα Μάρτυρας, Ἀττήν καὶ Δεξαστικῶν αὐτῆς. Εἰς τὴν ΙΖ'. Ἀλεξίου τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ, Προσάμοια διπλά, Ἀπόστιχα, Ἰάνου, Δεξαστικά, Ἀπολυτίκιον, Πεντηκοστάριον, καὶ δευτέρου Κανόνα μετ' Ἀκροστιχίδος· Σέβω σε Ἀλέξιε τοῦ Θεοῦ μέσοφ' ὁ Μαλαξὸς. Εἰς τὴν Α'. Ἰωάννου τῆς Κλιμακῆς, Δεξαστικά τρία.—Τῆς αὐτῆς ἐκδόσεως εὐρέθη ἔσχατος ἐν Ἀλλὰ καὶ ὁ Ὀκτωβριος μὲν, περιεχὼν τὸ αὐτὸ Μαλαξοῦ Προσάμοια ἐνία, ἀνά τρία εἰς τρεῖς Ἁγίων μνήμης· Ἰδιόμελα 33. Πεντηκοστάρια 7. Δεξαστικά 2. Ὡς δὲ μοι εἶπε Σπινέλλος ὁ προῆρθεῖς Ἀ. Ἰδρωμένος, καὶ

αὐτὸ τὸ τῆς Περιτομῆς τοῦ Σωτῆρος Ἀπολυτίκιον, Μεμνήσθην ἀναλλογίως, ποίημα εἶναι τοῦ Μαλαξοῦ. Ὁ λόγος αὐτός εἶναι πιθανός· διότι οὔτε τὸ Κωνσταντινουπολίτικον Χειρόγραφον, οὔτε τὸ μεμβράνινον τῆς Χάλκῆς ἔχουσι τὸ Ἀπολυτίκιον ταῦτα, ἀλλὰ τὸ, Ὁ Θεὸς οὐκ ὑπερέβησεν, ὃ περ εὐρίσκειται καὶ Κάτισμα εἰς τὰ Μίσθια τῶν Χριστογόνων, Δεκαμυζίου ΚΖ'. Ὅπως ἂν ἔχη τὸ πᾶν, τοῦτο εἶναι ὑπερβίβαιο, ὅτι εἰς τὴν ἀνωτέρω τῶν Σπινέλλων ἐκδοσιν κατεργηθήσαν κατ' ἀρχὰς εἰς τὰ Μηναῖα, τῶν Μαλαξοῦ τὰ ποιήματα, ἐξ ὧν σώζονται εἰσὶ ὀλίγα τινά, ὀνομαστί δὲ, τὸ Κεντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Ἁγίου Σωμηθῆ (Ἀπριλ. ΚΖ.), καὶ τὰ εἰς τὸν Ἁγιον Μητροσύνην (Ἰανίου Δ.), καὶ τὰ ἐν τῇ ἐκεί υποσημειώσιν. Πιρὶ δὲ τοῦ Μαλαξοῦ αὐτοῦ, καὶ τῶν αὐτῶν ποιημάτων, ὅρα πλατύτερον εἰς τὸν Πρόλογον τοῦ παρ' ἐμοῦ ἐκδοθέντος Πεντηκοσταρίου.

§. 42. Μετά τὴν ἐξόσιν τῶν Σπινέλλων καὶ τοῦ Βαλέριδος, ἀκολουθεῖ κατὰ τὸν χρόνον ἢ ὑπὸ Κοναδου τινὸς γενομένη, παρὰ Ἰακώβω τῷ Λεογιῶν. (1) Ταύτης ἀπηντήθη Μηναιὸν τοῦ Μαῖου μηνός, τυπωθὲν ἐν ἔτει 1569, καὶ διορθωθὲν ὑπὸ τοῦ ἐν Ἱερουσὶν ἐλαχίστου Ἰωάννου τοῦ Ναθαναήλου, καὶ Κήρυκος τοῦ Ἐυαγγελίου τοῦ Χριστοῦ.

§. 43. Μετ' αὐτὴν ἔπονται δύο ἕτεροι, σύγγραφοι σχεδόν, ἢ μὲν ὑπὸ Χριστοφόρου Ἰζανέτου (Γιανᾶκη), ἢ δὲ ὑπὸ Φραγκίσκου τῶν Ἰουλιανῶν. Τοῦ πρώτου ἀπηντήθησαν Μηναιὰ ἐξ Ἰουλίου καὶ Αὐγούστου, τῷ 1591. Ὀκτώβριος, τῷ 1592. Ἰανουάριος, τῷ 1595. Φεβρουάριος τῷ 1596. καὶ ἕτεροι, τῷ 1597, διορθωθέντες ὑπὸ Γεωργίου Ἱερέως Βλάχου τοῦ Κρητός, τοῦ ἐπονομαζομένου Πουνιαλέτου. (2) Τοῦ δὲ Φραγκίσκου ἀπηντήθησαν δύο· Μάρτιος, τῷ 1592. καὶ Σεπτέμβριος, τῷ 1595, διορθωθέντες ὑπὸ Ἐμμανουὴλ τοῦ Γλυζωνίου.

§. 44. Ταύτας διαδέχονται τρεῖς ἕτεροι ἐκδόσεις, τῶν ὁποίων ἀπηντήθησά μὲν κατὰ Μηναιὰ τινὰ· ὁ δὲ Ἀλλάτιος ἀναφέρει πάντα κατὰ σειρὰν, καὶ τὸν χρόνον ὁμοῦ, καθ' ὃν ἕκαστος ἐξεδόθη.

ΕΞΕΔΟΘΗΣΑΝ δηλοῦσι

Ἰπὸ Ἀντωνίου καὶ Πέτρου τῶν Πινέλλων,
(ἕτεροι οὗτοι παρὰ τοῦ Σπινέλλου).
Ἰπὸ τοῦ Δημητρίου τοῦ Ἡπειρωτικοῦ καὶ
Ἰπὸ Ἰωάννου Βιτωράκη τοῦ Σαβίνου.

ΕΚ ΔΙΟΡΘΩΣΕΩΣ

Κηκρόρου Ἱερομονάχου τοῦ Πασαλιῶς.
Θεοφάνους Ἱερομονάχου Σανκίου τοῦ Κυρίου.
Ματθαίου Ἱερομονάχου Γαλατιανῶν τοῦ Κυρίου καὶ
Θεοφράκτου Ἱερομονάχου Ἰζανουράου, (ὃ ἴσται Ἰωάννου ἀρτοπιστοῦ).

ΜΗΝΕΣ

ΕΝ ΕΤΕΙ

Σεπτέμβριος	1628 καὶ 1648
Ὀκτώβριος	1626 ——— 1649
Νοεμβρίου	1602 ——— 1628
Δεκεμβρίου	1603 ——— 1629
Ἰανουάριος	1626 ——— 1643
Φεβρουάριος	1625 ——— 1645
Μάρτιος	1625 ——— 1638
Ἀπρίλιος	1625 ——— 1642
Μάϊος	1626 ——— 1645
Ἰουνίος	1624 ——— 1642
Ἰούλιος	1625 ——— 1642
Αὐγούστος	1625 ——— 1642

§. 45. Ἀπηντήθη, τελευταῖον, Μηναιὸν τοῦ Ἀπριλίου μηνός, τυπωθὲν μὲ ἐν ἔτει 1664 ὑπὸ Ὀρσίνου Ἀλβρίτζη, διορθωθὲν δὲ ὑπὸ Γρηγορίου Ἱερομονάχη Βλάχου τοῦ Κρητός. Αὗται εἶναι αἱ ἐκδόσεις τῶν Μηναιῶν, αἱ ὑπὸ τῶν Ἐνετῶν Τυπογράφων γενομέναι· τοῦλάχιστον τὸσαύτας ἐδυνήθη ἢ ἀπαντήσω ἐν Κερκύρᾳ.

§. 46. Μετ' αὐτάς δὲ ἄρχονται αἱ τῶν Ἰωαννιτῶν Τυπογράφων. Καὶ τοῦ μὲν Νικολάου Γλυκῦ ἀριθμοῦνται κατὰ χρονολογίαν αἱ ἐξῆς ἀπηντήθησαν, δηλαδή, Μηναιὰ, ἐξελθόντα ἐκ τῆς Τυπογραφίας αὐτοῦ ἐν ἔτει 1673, 1675, 1678, 1680, 1682, 1683, 1685, 1714, 1730, 1732, 1749, 1751, 1754, 1755, 1761, 1764, 1769, 1774, 1774, 1778, 1779, 1780, 1783, 1792, 1795, 1796, 1805, 1818, 1820.

Τοῦ δὲ Νικολάου Σάρου, αἱ ἐν ἔτει 1689, 1740, 1755, 1768, 1776, 1777.

Τοῦ δὲ Δημητρίου Θεοδοσίου, καὶ Πάνου Θεοδοσίου, αἱ ἐν ἔτει 1716, 1760, 1773, 1775, 1778, 1780, 1783, 1793, 1795, 1804, 1814, κτλ.

Ἐπιστάται δὲ τοῦ τύπου καὶ διορθωτὰ τῶν νεωτέρων τούτων ἐκδόσεων ὑπῆρξαν, Ἀγάπιος ἱερεὺς Λοβέρδος, Ἱεροδιάσκαλος ἐν τῷ Φλαγγινιανῷ Ἑλληνομοσεῖῳ — Ἀλέξανδρος Καργελάριος Ἰωαννίτης — Ἀβδᾶς Ἀμβρόσιος, Βιβλιοφύλαξ τοῦ Γραδεινίου (3) — Ἀλοῦσιος πρωτοθύτης, καὶ Βιβλιοφύλαξ τοῦ Γραδεινίου — Ἀμβρόσιος Ἱερομόναχος Βιτσαμάνος — Γεώργιος Κωνσταντίνου Ἰωαννίτης, ὁ καὶ τὴν τετραγώνισσον Λεξικὸν ἐκδούς — Κήρυκος Χαϊρέτης ὁ Κρης — Μιχαὴλ Ἱερεὺς Μήτρου (4) — Νικόδημος Ἱεροδιάκονος Βασιτανής, ὁ ἐκ Λεβαδείας — Νικόλαος Βουβούλιος Ἰατροσοφιστής — Σπυρίδων Ἱεροδιάκονος Παπαδόπουλος καὶ Σωφρόνιος Μοναχός.

(1) Ἀντὶ Κοναδου, γράφ. Κοναδου. Οὗτος, οὐόματι Ἀνδρέας, ἐκ Πατρῶν ἀρμάμων, συνίστηεν ἐν Βενετῆ Τυπογραφίᾳ, μισοῦτος σχεδὸν τοῦ ἱ. αἰῶνος, καὶ διάφορα, πρὸς τοὺς ἄλλους, ἐξέδωκεν Ἐκκλησιαστικὰ βιβλία. — (2) Γράφ. Γεωργίου Ἱερέως Βλάχου. Ἡ δὲ ὁ Βλασπὸς Ἐρμείδης καὶ Ψάλλης ἐν τῷ ἐνταύθα πανσίτητι Ναφὶ τοῦ Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, κατὰ τὸ 1579-1581. — (3) Γράφ. Ἐ. Γραδεινίτης. Σημειῶσι δὲ, ὅτι ὁ Ἀμβρόσιος καὶ

ὁ ἐφεξῆς Ἀλοῦσιος ὁ Γραδεινίτης ὑπάρχουσιν ἀμάρτυροι ἐν κατὰ τὸ αὐτὸ πρόσωπον καθὲν ὁ Ἀλοῦσιος, Κρης τὴν πατρίδα, γρηματίας Πρωτοπαπᾶς τῶν Κυδωνιῶν, προηγουμένη Ἀβδᾶς ἐν Κερκύρᾳ περὶ τὸ 1677, καὶ μετανομήσθη Ἀμβρόσιος. Ἐργασίαι δὲ καὶ Βιβλιοφύλαξ τῆς τοῦ Ἀγίου Μάρκου Βιβλιοθήκης, Διδάσκαλος πρῶτον γενόμενος τῆς ἐνταύθα Ἑλληνικῆς Ἀδελφότητος — (4) Γράφ. Μήτρου καὶ Μήτρου. (Σημ. 1. Β.)

§. 47. Μετὰ τὴν ἀπαριθμῆσιν τῶν ἀνωτέρω γνάστων ἐκδόσεων τῶν Μηναίων, μᾶλλον δὲ πρὸ αὐτῆς, ἀπηγεῖτό εὐλόγως ἐναυθα κατάλογος ἱστορικός καὶ χρονολογικός τῶν προσημμένων (§. 8.) Ὑμνοῶν τῆς Ἀνατολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἢ τοῦλάχιστον τῶν ἐν τοῖς Μηναίοις ἀναφερομένων. Ἄλλ' ἐπειδὴ τοῦτο, ἐνῶ εἶναι ἰδιαιτέρας πραγματείας ὑπέθεσις, ὑπερβαίνει ἐν ταύτῃ καὶ τὴν δύναμίν μου, ἄς μοι συγχωρηθῆ νὰ συμπληρώσω ἤδη τὸν παρόντα μετὰ Πρόλογον μετὰ τὸ Ἰαμβεῖον ἐπίγραμμα ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἀλλατίου (Διατρ. Α. σελ. 58—59), ὁ πρὸ 800 ἐτῶν ἀκμάσας Ἰωάννης ὁ Εὐγαίτων, ἐπέγραψεν εἰς Μηναία διορθωθέντα, καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Μητροπόλεως αὐτοῦ δωρηθέντα, οὕτως εἰπὼν:

Καλὴν δεδωκώς ταῖς βίβλοις ὑπουργίαν,
 Αὐτὸς πονηρὰν ἀντιλαμβάνω χάριν·
 Τῶν μὲν γὰρ ἦδη τὰς νόσους ἰασάμην,
 Ἐγὼ δὲ συντέτηκα, καὶ κακῶς ἔχω,

Κόπων τὸ σῶμα συντριβείς ἀμετρία.
 Ἄλλ' οἱ τρυφῶντες ἐν πόνοις ἀλλοτρίοις,
 Καὶ ταῖς ἐμαῖς πλείοντες εὐδία ζάλαις,
 Πρὸς Κύριον μένησθε τοῦ κερμηκῶτος,

ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΥ ΚΟΥΤΛΟΥΜΟΥΣΙΑΝΟΥ
 ΤΟΥ ΙΜΒΡΙΟΥ.

Ἐγράφη ἐν Νάξῳ, ἐν εἰσι σωτηρίῳ 1843,
 κατὰ μῆνα Ἰαννουάριον.

Ο ἐν Σιναιῶ τῷ ὄρει, τὰς πλάκας γράφας ποτὲ, αὐτὸς καὶ νῦν ἐν πόλει, Ναζαρέτ κατὰ σάρκα, βιβλίον κατεδέξω προφητικόν, ἀναγνῶναι Χριστέ ὁ Θεός· καὶ τοῦτο πτύξας, ἐδίδασκας τοὺς λαοὺς, πεπληρῶσαι τὴν γραφὴν ἐπὶ σοί.

Ἔτερα Στιχηρὰ τοῦ Ὁσίου,

Ἦχος πλ. α'. Ὅσιε Πάτερ. Αυτόμελον.

Οσιε Πάτερ, καλὴν ἐφευρες κλίμακα, διῆς ἀνήλθες ἐν τῷ ὕψει, ἦν εὗρεν Ἥλιος ἄρμα πυρός· ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν τὴν ἀνοδὸν ἄλλοις οὐκ ἔλιπε, σὺ δὲ καὶ μετὰ θάνατον ἔχεις τὸν στύλον σου. Οὐράνιε ἄνθρωπε, ἐπίγειε ἄγγελε, φωστὴρ ἀκοίμητε τῆς οἰκουμένης, Συμεῶν Ὅσιε, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Οσιε Πάτερ, εἰ ἦν τὸν στύλον φθέγγασθαι, οὐκ ἂν ἐπαύσατο βοᾶν σου τοὺς πόνοους, τοὺς μόχθους, τοὺς ὀδυρμούς· ἀλλ' ἐκεῖνος ἐδαστάζετο, εἰ περ ἐδαστάζει, ὡς δένδρον κλαιόμενος ἐκ τῶν δακρύων σου· ἐξέστισαν Ἄγγελοι, ἐθαύμασαν ἄνθρωποι, δαίμονες ἐπέτηξαν τὴν υπομονήν σου. Συμεῶν Ὅσιε, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Οσιε Πάτερ, δυνάμει θείῃ Πνεύματος, τὸν σὸν μιμούμενος Δεσπότην, ἐν στύλῳ ἀνήλθες ὡς ἐν σταυρῷ· ἀλλ' ἐκεῖνος τὸ χειρόγραφον πάντων ἐξηλίψε, σὺ δὲ τὴν ἐπανάστασιν τῶν παθῶν ἔλυσας· ἐκεῖνος ὡς πρόβατον, καὶ σὺ ὡς περ σφάγιον· ἐκεῖνος ἐν σταυρῷ, καὶ σὺ ἐν τῷ στύλῳ. Συμεῶν Ὅσιε, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἔτερα Στιχ. Ἰδιόμελα τοῦ Ὁσίου, Ἦχος β'.

Εκ ρίζης ἀγαθῆς, ἀγαθὸς ἐδλάστησε καρπός, ὁ ἐκ βρέφους ἱερός Συμεῶν, χάριτι μᾶλλον ἢ γάλακτι τραφεῖς· καὶ ἐπὶ πέτραν τὸ σῶμα ὕψασας, πρὸς Θεὸν δὲ ὑπερυψώσας τὴν διάνοιαν, αἰθέρην διεδρομήσατο ταῖς ἀρεταῖς ἐνδίαίτημα· καὶ ταῖς θείαις δυνάμεσι συμμεταωροπαρῶν, Χριστοῦ γέγονεν οἰκητήριον, τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Τὸ μνημόσυνοσ εἰς τὸν αἰῶνα μένει, Ὅσιε Πάτερ Συμεῶν, καὶ τὸ πρᾶον τῆς καρδίας σου θερᾶσον κακάριε· εἰ γὰρ μετέφης ἐξ ἡμῶν, ὁ ποιμὴν ὁ καλός, ἀλλ' οὐκ ἀπέστης ἀφ' ἡμῶν τὸ πνεῦματι, ἐν ἀγάπῃ Θεῷ παριστάμενος, καὶ σὺν Ἄγγελοις χορευῶν ἐν οὐρανοῖς μετ' ὧν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός, Κυπριανῷ.

Πτῶν λειψάνων σου Σῆκη, πανεύφημε Πάτερ, πηγάζει ἰάματα· καὶ ἡ ἀγία σου ψυχὴ Ἄγγελοις συνοῦσα, ἀξίως ἀγάλλεται. Ἐχῶν οὖν πρὸς Κύριον, Ὅσιε παρρησίαν, καὶ μετὰ τῶν Ἀσωμάτων χορευῶν ἐν οὐρανοῖς, αὐτὸν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός, Γερμανῷ.

Πγάθησας θεοφόρε, τὴν ἀνωτάτω φιλοσοφίαν, καὶ ἔξω κόσμου ἐγένου, ζῶν ὑπὲρ τὰ ὀρώμενα καὶ ἔσοπτρον ἀκλιδῶτον Θεοῦ, θείον ἀνεδείχθης· καὶ ὧν αἶψι ἠνωμένος φωτὶ, φῶς προσελάμβανες, καὶ τρανότερον τοῦ μακαρίου ἔτυχες τέλους. Πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν σοφῆ Συμεῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Γερμανῷ.

Θεῖας χάρις ἀπώρητο ἐπὶ τῇ Σῆκῃ τῶν λειψάνων σου, ἡγιασμένε Συμεῶν· διὸ καὶ εἰς ὁσμὴν μύρου τῶν θαυμάτων σου δραμοῦμεθα, τῶν νοσημάτων τῆν ἰασὶν ἀρούμενοι. Ἀλλὰ Πάτερ Ὅσιε, Χριστοῦ τὸν Θεὸν ἰκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Καὶ νῦν, ὁ αὐτός, **Βυζαντίου.**

Ο Πνεῦματι Ἁγίῳ συνημμένος, ἀναρχε Λόγε καὶ καὶ Υἱε, ὁ πάντων ὁρατῶν καὶ ἀορατῶν συμπαντουργός καὶ συνδημιουργός, τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ εὐλόγησον, φυλάττων ἐν εἰρήνῃ τῶν Ὀρθοδόξων τὰ πλήθη, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων σου.

Εἰσόδος· Τὸ, Φῶς ἱλαρὸν. Προκειμένον τῆς ἡμέρας, καὶ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Πνεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμέ, οὐ ἔνεκεν ἔχρισέ με· ^{Κεφ. 51.} εὐαγγελισασθαι πτωχοῖς ἀπέσταλκέ με, ^{52. 1.} ἰάσασθαι τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν, κηρῆσαι αἰχμαλώτους ἄρεσιν, καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν· καλέσαι ἐνιαυτὸν Κυρίου δεκτὸν, καὶ ἡμέραν ἀναποδόσεως τῷ Θεῷ ἡμῶν· παρακάλεσαι πάντας τοὺς πενθοῦντας, δοθῆναι τοῖς πενθοῦσι Σιὸν δόξαν ἀντὶ σποδοῦ· ἀλειμμα εὐφροσύνης τοῖς πενθοῦσι, καταστολὴν δόξης ἀντὶ πνεύματος ἀκηδίας· καὶ κληθήσονται γενεὰ δικαιοσύνης, φύτευμα Κυρίου εἰς δόξαν. Καὶ οἰκοδομήσουσιν ἐρήμους αἰωνίους, ἐξηρημαμένους τὸ πρότερον· ἐξαναστήσονται, καὶ ἀνακαινιοῦσι πῶλεις ἐρήμους, ἐξηρημαμένας ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν. Καὶ ἤσουσιν ἀλλογενεῖς, ποιμαίνοντες τὰ πρόβατά σου, καὶ ἀλλέφυλοι ἀροτῆρες, καὶ ἀμπελοουργοὶ ἡμῶν. Ὑμεῖς δὲ Ἱερεῖς Κυρίου κληθήσεσθε, λειτουργοὶ Θεοῦ ἡμῶν.

Ρηθήσεται ὑμῖν· Ἰσχύον ἔθνων κατέδεσθε, καὶ ἐν τῷ πλούτῳ αὐτῶν θυμασθήσασθε· ἀντὶ τῆς αἰσχύνης ὑμῶν τῆς διπλῆς, καὶ ἀντὶ τῆς ἐντροπῆς, ἀγαλλιάσεται ἡ μερίς αὐτῶν. Διὰ τοῦτο τὴν γῆν αὐτῶν ἐκ δευτέρου κληρονομήσουσι, καὶ εὐφροσύνην αἰώνιον ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν. Ἐγὼ γὰρ εἰμι Κύριος, ἀγαπῶν δικαιοσύνην, καὶ μισῶν ἀπάργματα ἐξ ἀδικίας· καὶ δώσω τὸν μόχθον αὐτῶν δικαίους, καὶ διαθέκην αἰώνιον διαθέσομαι αὐτοῖς. Καὶ γνωσθήσεται ἐν τοῖς ἔθνεσι τὸ σπέρμα αὐτῶν, καὶ τὰ ἔκγονα αὐτῶν, ἐν μέσῳ τῶν λαῶν· καὶ ὁ ὄρων αὐτούς, ἐπιγνώσεται αὐτούς, ὅτι οὗτοι εἰσὶ σπέρμα εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας ὑπὸ Θεοῦ, καὶ εὐφροσύνην εὐφρανθήσονται ἐπὶ Κύριον.

Λευϊτικῷ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κριφ. Κ. 3. **Ε**λάλησε Κύριος τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λέγων· Ἐάν τοῖς προστάγμασί μου πορευθῆσθε, καὶ τὰς ἐντολάς μου φυλάσσησθε, καὶ ποιήτε αὐτάς, δώσω τὸν ἵερόν ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ ἡ γῆ δώσει τὰ γεννήματα αὐτῆς, καὶ τὰ ξύλα τῶν πεδίων ἀποδώσει τὸν καρπὸν αὐτῶν· καὶ καταλήφεται ὑμῖν ὁ ἀλοπτός τὸν τραγῆτὸν, καὶ ὁ τραγῆτος καταλήφεται τὸν σπόρον. Καὶ φάγεσθε τὸν ἄρτον ὑμῶν εἰς πλησύνον, καὶ κατοικήσετε μετὰ ασφαλείας ἐπὶ τῆς γῆς ὑμῶν, καὶ οὐκ ἔσται ὑμᾶς ὁ ἐκφοβῶν· καὶ ἀπολωθῆρῶν ἐκ τῆς γῆς ὑμῶν, καὶ πόλεμος οὐ διελυσεται διὰ τῆς γῆς ὑμῶν· καὶ παροῦνται οἱ ἐχθροὶ ὑμῶν ἐνώπιον ὑμῶν, καὶ διαίξονται ἐξ ἡμῶν πέντε ἑκατὸν, καὶ ἑκατὸν ὑμῶν διαίξονται μυριάδας. Καὶ ἐπέλεξα ἐφ' ἡμᾶς, καὶ εὐλόγησα ὑμᾶς, καὶ ἀξέωνό ὑμᾶς, καὶ πληθύνω ὑμᾶς, καὶ στήσω τὴν διαθέκην μου μετὰ ὑμῶν. Καὶ φάγεσθε παλαιὰ, καὶ παλαιὰ παλαιῶν, καὶ παλαιὰ ἐκ προσώπου νέων ἐξοίσετε. Καὶ οὐ βδελύξεται ἡ ψυχὴ μου ὑμᾶς, καὶ ἐμπεριπατήσω ἐν ὑμῖν, καὶ ἔσομαι ὑμῶν Θεός, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι λαός. Ἐάν δὲ μὴ εἰσακούσῃτε μου, μηδὲ ποιήσῃτε τὰ προστάγματά μου ταῦτα, ἀλλὰ ἀπειθήσῃτε αὐτοῖς, καὶ τοῖς κρίμασί μου προσοχθήσῃ ἡ ψυχὴ ὑμῶν, ὥς τε ὑμᾶς μὴ ποιεῖν πάσα τὰς ἐντολάς μου, καὶ ἐγὼ ποιῶσω οὕτως ἡμῖν· Ἐπιστήσω ἐφ' ὑμᾶς τὴν ἄποριαν, καὶ σπερεῖτε διακνήσ τὰ σπέρματα ὑμῶν, καὶ ἔδονται τοὺς πόρους ὑμῶν οἱ ὑπεναντίοι ὑμῶν. Καὶ ἐπιστήσω τὸ πρόσωπόν μου ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πεσεῖσθε ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν, καὶ διαίξονται ὑμᾶς, καὶ φεύξεσθε

οὐδενός διώκοντος ὑμᾶς· καὶ συντρίψω τὴν ὑβριν τῆς ὑπερηφανίας ὑμῶν· καὶ θήσω τὸν οὐρανὸν ὑμῖν ὡς σιδηροῦν, καὶ τὴν γῆν ὡσεὶ χαλκοῦν. Καὶ ἔσται εἰς κενὸν ἡ ἰσχύς ὑμῶν, καὶ ἡ γῆ ὑμῶν οὐ δώσει τὸν σπόρον αὐτῆς, καὶ τὰ ξύλα τοῦ ἄγρου οὐ δώσει τὸν καρπὸν αὐτῶν. Καὶ ἀποστελῶ ἐφ' ὑμᾶς τὰ θηρία τὰ ἀγρία τῆς γῆς, καὶ ἐξαναλώσει τὰ κτήνη ὑμῶν, καὶ ὀλιγοστοὺς ποιήσει ὑμᾶς ἐπιπορευομένη μάχαιρα. Καὶ ἔσται ἡ γῆ ὑμῶν ἔρημος, καὶ αἱ ἐπαυλεις ὑμῶν ἔσονται ἔρημοι· ὅτι ὑμεῖς ἐπορευθήτε πρὸς με πλάγιοι, κἀγὼ πορευέσομαι πρὸς ὑμᾶς ἐν θυμῷ πλάγιῳ· λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ Ἅγιος Ἰσραὴλ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιος εἰὼν φθάσῃ τελευτήσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται· γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῶ ἔτων μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἔστι, πρόνοσις ἀνθρώποις· καὶ ηλικία γῆρας, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη· καὶ ζῶν μετὰ τῶν ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἠπαύγη, μὴ κακία ἀλλὰ ἄλλοθεν αὐτοῦ, ἡ δόλος ἀπάτη ψυχῆν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ὀμβρασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεὺς νοῦν ἀκλινον. Τελευτήεις ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόματα τῆς Ἰνδίκτου.

Ἦμος ἁ. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Επέση ἡ εἴσοδος τοῦ εἵναυτοῦ, συγκαλοῦσα γεραιρεν ταύτην τοὺς λαμπρύνοντας, Καλλίστην, Εὐδοκίαν, καὶ Ἐρμογένην, τοὺς ἀταδέλφους ἀθλητάς· Συμεὼν τὸν ἰσαγγελον· Ἰησοῦν τὸν τοῦ Ναυῆ· τοὺς ἐν Ἐρέσῳ ἑπταριθμούς παῖδας, καὶ τὴν τετραδεκαπύργου τῶν Ἀγίων γυναικῶν χορείαν ὧν ταῖς μυσταῖς κοινωνοῦντες φιλέορτοι, βοήσωμεν ἐκτενῶς Κύριε, εὐλόγησον τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου, καὶ καταξίωσον ἡμᾶς λυσιτελεῖν περαιωσάται, τὴν τοῦ χρόνου περίουον.

Στίχ. Σοὶ πρέπει ἕνος ὁ Θεός ἐν Σιών.

Χριστὲ ὁ Θεός ἡμῶν, ὃ ἐν σοφίᾳ τὰ πάντα δημιουργήσας, καὶ ἐκ μὴ ὄντων εἰς τὸ

είναι παραγαγών, εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ, καὶ τὴν πολὺν ἡμῶν φυλάττει ἀπολιόρητον· τοὺς δὲ πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανον, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων, διὰ τῆς Θεοτόκης δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος. **Ἦχος β΄.**
Στίχ. Πλησθησομεθα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ οἴκου σου. **Κυπριακοῦ.**

Θαυμαστός εἶ ὁ Θεός, καὶ θαυμαστά τὰ ἔργα σου, καὶ αἱ ὁδοὶ σου ἀνεξιχνίαστοι· πέλει γὰρ σοφία τοῦ Θεοῦ, καὶ ὑπόστασις τελεία καὶ δύναμις, συνάναρχός τε καὶ συναΐδιος συνεργία· διὸ παντοδύναμη ἐξουσία κόσμου ἐπεδήμησας, ζητῶν ὁ ἐκάλλυνας πλάσμα, ἀνεκφράστως ἐξ ἀπειράνδρου Μιτροῦ, μὴ τραπέεις τῇ Θεότητι· διατέμενος ἔθους καὶ χρόνους, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν ἀναλλοίωτε· διὰ τοῦτο οὐ βοῶμεν· Ἀγαθὲ Κύριε, δόξα σοι. **Ὁ αὐτός.**
Στίχ. Εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ο ἐν σοφίᾳ τὰ πάντα δημιουργήσας, προαιώνις Λόγος τοῦ Πατρὸς, καὶ τὴν συμπάσαν κτίσιν παντοδύναμη σε λόγῳ συνησάμενος, εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, καὶ τὰς αἰρέσεις καταβάλε, διὰ τῆς Θεοτόκου, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος.

Δόξα, Ἦχος πλ. α.

Οσὶε Πάτερ, καλὴν ἐφευρες κλίμακα, δι' ἧς ἀνῆλθες ἐν τῷ ὕψει, ἣν εὗρεν Ἡλίας ἄρμα πυρός· ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν τὴν ἄνοδον ἀλλοῖς οὐκ ἔλιπε, σὺ δὲ καὶ μετὰ θάνατον ἔχεις τὸν θυλον σου. Οὐράνιη ἀνθρωπε, ἐπίγειος ἀγγελε, φωνῆν ἀκούματα τῆς οἰκουμένης, Συμεῶν Ὅσιε, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς φυγὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Σὺ Βασιλεῦ, ὁ ὢν καὶ διαμένων καὶ εἰς αἰῶνας ἀτελευτήτους, δέξαι δυσώπῃσιν αἰτούντων ἀμαρτωλῶν σωτηρίαν· καὶ παράσχου φιλόνητοπε τῇ γῆ σου εὐφροίαν, ἐμκρατοὺς τοὺς ἀέρας χαρίζομενος· τῷ πατριστάτῳ Βασιλεῖ συμπολιεῖ, κατὰ ἀθέων βαρδάρων, ὡς ποτὲ τῷ Δαυίδ· ὅτι ἤλθσαν οὗτοι ἐν σκηναῖς σου, καὶ τὸν πανάγιον τόπον ἐμίαναν Σῶτερ· ἀλλ' αὐτὸς δώρησαι νίκας, Χριστέ ὁ Θεός, τῇ πρεσβείᾳ τῆς Θεοτόκου· νίκη γὰρ σὺ τῶν Ὁρθόδοξων καὶ καύχημα.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἰνδίκτου, Ἦχος β΄.

Ο πάσης δημιουργός τῆς κτίσεως, ὁ καιρὸς καὶ χρόνος ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ Σέ-

μενος, εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου Κύριε, φυλάττων ἐν εἰρήνῃ τοὺς Βασιλεῖς, καὶ τὴν πόλιν σε, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα, τοῦ Ὁσίου, Ἦχος α΄.

Υπομονῆς στυλὸς γέγονας, ζηλώσας τοὺς προπάτορας Ὅσιε, τὸν Ἰωβ ἐν τοῖς πάθεσι, τὸν Ἰωσήφ ἐν τοῖς πειρασμοῖς, καὶ τὴν τῶν Ἀσωμάτων πολιτείαν, ὑπάρχων ἐν σώματι. Συμεῶν Πατῆρ ἡμῶν Ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς φυγὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τῆς Θεοτόκου, Ἦχος βαρῦς.

Χαῖρε κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε, λιμήν καὶ προστασία τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων· ἐκ σου γὰρ ἐσαρκώθη ὁ Λυτρωτὴς τοῦ Κόσμου· μόνη γὰρ ὑπάρχεις Μήτηρ καὶ Παρθένε, αἰεὶ εὐλογημένη καὶ δοξασμένη. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, εἰρήνην δωσάσασθαι πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ.

Καὶ Ἀπολυτίκιον.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν Α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἰνδίκτου.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Ο καιροὺς καρποφόρους καὶ νεοῦς, οὐρανὸν παρέχων τοῖς ἐπὶ γῆς, καὶ νῦν προσδεχόμενος, τὰς αἰτήσεις τῶν δούλων σου, ἀπὸ πάσης λύτρωσαι, ἀνάγκης τὴν πόλιν σου· οἱ οἰκτιρμοὶ καὶ γὰρ σου, εἰς πάντα τὰ ἔργα σου. Ὅταν εἰσόδους, εὐλογῶν καὶ ἐξόδους, τὰ ἔργα κατεύθυνον, ἐφ' ἡμᾶς τῶν χειρῶν ἡμῶν, καὶ παισιμάτων τὴν ἀφροσύνην, δώρησαι ἡμῖν ὁ Θεός· σὺ γὰρ ἐξ οὐκ ὄντων τὰ συμπάντα, ὡς δυνατὸς εἰς τὸ εἶναι παρήγαγες.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν Β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Εγκρατεῖα τὸν βίον σε κατεκούσμησας, καὶ νεκρώσας τὸ σῶμα σου ἐξηπάσκειας, τοῦ ἐχθροῦ τὰς προσβολὰς, Πάτερ μακάριε· καὶ μετέστης πρὸς Θεόν, εἰς τὴν αἰώνιον ζωὴν, ὡς ἅγιος κληρονόμος· διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύων, ἐλεῆθῃαι τὰς φυγὰς ἡμῶν.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Εισῆλθες ἐν τῷ σώματι τοῦ μαρτυρίου πιπῶς, Καλλίστη κηρύττουσα, σὺν τοῖς δυσὶν ἀδελφοῖς, Χριστῶν τὸν Θεὸν ἡμῶν· πόθῳ γὰρ σρεψάμενη, νεορὰ σκευὴ ὄντως, τῆς Χρι-

στοῦ Ἐκκλησίας ἀπέτελεσας τούτους· διὸ καὶ συνηρμόσθησθε αὐτοῖς, Μάρτυς εἰς τὴν ἄνω ζωὴν.

Καὶ νῦν, **Θεοτοκίον, ὕμνιον.**

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε τῷ σπ̄ Ἰῶῷ καὶ Θεῷ, Κυρία πανάχαρτε· λύσον τὰς περιστάσεις, τῶν εἰς σέ προστερχόντων, σκέδασον τὰς ἐνέδρας, καὶ τὰ Ἔραση Παρθένε, τῶν νῦν ἐφοπλιζομένων, κατὰ τῶν δούλων σου.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον,

Ἦμος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Αμνάδες λογικαί, τῷ ἀμνῷ καὶ ποιμένι, προσήχθητε πιστῶς, διὰ τοῦ μαρτυρίου, τὸν δρόμον τελείασαι, καὶ τὴν πίσιν τηρήσασαι· ὅθεν σήμερον, περιχαρῶς εὐφημοῦμεν, ἀξιάγαθοι, τὴν ἱεράν ὑμῶν μνήμην, Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἦμος β΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ως Δεσπότη τοῦ παντός, καὶ χορηγῷ τῶν ἀγαθῶν, σοὶ προσπίπτομεν πιστῶς, ἀναβοῶντες ἑκτενῶς· ὑπὸ τῆς σῆς δυσωπούμενος εὐσπλαγχνίας, Σωτήρ καὶ τὰς εὐχαίς τῆς τεκούσης σε, καὶ πάντων τῶν αἰεὶ ευχαριστούντων σοι, ἐνιαυτὸν εὐπρόσδεκτον προσάξει σοι, ὡς ἀγαθὸς καταξίωσον, τοὺς ἐν οὐσίαις, ὅσφι τιμῶντας, καὶ πιστῶς σε δοξάζοντας.

Τὸ Α΄. Ἀντίφωνον τοῦ τεταρτοῦ Ἰησού.

Εὐαγγελίου Ὁσιαίου. Ὁ Ν΄.

Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Ἐλήσόν με, ὁ Θεός, καὶ τὸ Στιχ. Ἰδιῶν. Ἦμος β΄.

Ο ἐν σοφίᾳ τὰ πάντα δημιουργήσας, προαιώνιως Λόγε τοῦ Πατρὸς, καὶ τὴν συμπασαν κτίσιν παντοδύναμη σου λόγῳ συστησάμενος, εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, καὶ τὰς αἰρέσεις κατὰ βάλε, διὰ τῆς Θεοτόκου, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόπλοκος.

Καὶ οἱ Κανόνες.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἰνδίκτου.

Ὡδὴ α΄. Ἦμος α΄. Ὁ Εἰρμός. Ἰωάννη Μοναχοῦ.

Ασώμεν πάντες λαοὶ, τῷ ἐκ πικρῶς δουλείας, Φαραὶ τὸν Ἰσραὴλ ἀπαλλάξασαι, καὶ ἐν βυθῷ Σαλάσσης ποδὶ ἀβροχῶν ὀδηγήσαντι, ᾧδῃν ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασται.

Ασώμεν πάντες Χριστῷ, διὸ οὐ νόσησεν τὰ πάντα, καὶ ἐν ᾧ διατελεῖ ἀδιάπτωτα, ὡς ἐξ ἀνάγκης φύντι, Θεοῦ Πατρὸς ἐνυποστάτω Λόγῳ, ᾧδῃν ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασται.

Ασώμεν πάντες Χριστῷ, τῷ πατρικῇ εὐδοκίᾳ, ἐπιφανέντι ἐκ Παρθένου καὶ κηρύξαντι, ἐνιαυτὸν Κυρίου δεκτὸν, ἡμῖν εἰς ἀπολύτρωσιν, ᾧδῃν ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασται.

Εν Ναζαρετῇ εἰσελθὼν, ὁ παροχέυς τοῦ νόμου, ἐν ἡμέραις τῶν σαββάτων ἐδίδασκε, νομοθετῶν Ἑβραίοις τὴν ἑλευσιν αὐτοῦ τὴν ἀφραστον, διὸ ἦς ὡς ἐλεήμων, σώσει τὸ γένος ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Αδόντες πάντες Πιστοὶ, τὴν ὑπερβαύμασον Κόρην, τὴν τὸν Χριστὸν τῇ οἰκίμῃν ἀνατείλασαν, καὶ χαρὰς τὰ πάντα πληρώσασαν τῆς αἰδίδις ζωῆς, αἰ ἀνυμνήσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Ἔτερος Κανὼν τῶν Ἀγίων, οὗ ἡ ἀκροστιχίς. Στερόων γυναικῶν Μαρτύρων μέλω πόνους, **Ὡδὴ α΄. Ἦμος β΄.** Ἀνοῖξω τὸ στόμα μου.

Στερόων τὸν ἀντίπαλον, κατηγωνίασθε Μάρτυρες, ἀσκήσει μὲν πρότερον, ἔπειτα οὐτερον, τῇ δι' αἵματος, ἀλλήσει δὲαυτό, ὑμῶν τὰ μνημόσυνα, πιστεὶ γεραίρομεν.

Τροβείσαι τῷ ἔρωτι, τοῦ δι' ἡμᾶς ὑπομειναντες, σταυρὸν τε καὶ θάνατον, τούτου τοῖς ἴχνεσιν, ἠλλοθύθησαν, αἱ Ἄγναι γυναῖκες, σαρκὸς τὴν ἀσθένειαν ἐπιλαθόμεναι.

Ελλήνων Τρησκευίματα, καὶ τῶν δαιμόνων ἰδρυμάτα, τῷ ὅπλῳ τῆς πίστεως, κατηδαφίσαστε, καὶ προσήχθητε, ναῶ ἐπουρανώ, κειμήλια ἐψυχᾶ, Μάρτυρες πάνσεμνοι.

Θεοτοκίον.

Ρωσθεῖσαι τῇ χάριτι, τοῦ ἐκ τῆς σῆς ἀνατείλαντος, ὑπόδος Πανάμωμο, κόρα νεανίδες, διεκρούσαντο, βασιάνων τρικυμῖαν, καὶ σοῦ ἀπνεύχθησαν, ὅπως χαιρούσαι.

Ἔτερος Κανὼν τοῦ Ὁσίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς. Δέχου τὸν ὕμνον, Συμεῶν πανόλβιε.

Ἀνευ τῶν Θεοτοκίων. Ἰωάννη Μοναχοῦ.

Ὡδὴ α΄. Ἦμος πλ. δ΄. Ἀσώμεν τῷ Κυρίῳ.

Αἶδου μοι ἐν ὄργανῳ, γλώττης σαβρῶν, ὡς Σοφορέ Συμεῶν, τὴν ᾧδῃν σοὶ πλέοντι, ταῖς δεήσεσι ταῖς σαῖς, γνώσεως φῶς Θεοδιδαντον.

Εγνώσαν τὴν σοφίαν, Πάτερ τὴν σὴν, Πέσσαι, Λίθιοτες, Ἰνδοὶ, καὶ Σκύθαι καὶ Ἀράβων πληθὺς, καὶ ἐδόξασαν Χριστὸν, τὸν δικαῖον σου δοξάζομενον.

Χάριτος ἐπληρώθησθε πνευματικῶς· ποιμαντικῶν γὰρ ἐκ σηκῶν, ὡς Ἰακώβ Δαυιδ καὶ Μωσῆς, ἀρχηγῆτες λογικῶν, ᾧδῃς Τρησκευμάτων μακάριε.

Θεοτοχίον.

Αχραντε Θεοτόκε, χαίρε σεμνή, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν σῆ γαστρὶ χωρήσασα, λυτρωθῆναι τῶν δεινῶν, αἰτησαι τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Καταβασία.

» Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς, ἐπ' εὐθείας ῥάβδῳ, τὴν Ἐρυθρὰν διέτεμε, τῷ Ἰσραὴλ πεζεύσαντι· τὴν δὲ ἐπιστρεπτικῶς, Φαραὼ τοῖς ἄρμασι, κροτήσας ἤνωσεν, ἐπ' εὐρους διαγράφας, τὸ ἀήτητον ὄπλον· διὸ Χριστῷ ἄσπομεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι θεοδόξασται.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Στερέωσόν με Χριστέ, ἐπὶ τὴν ἀσειστον πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, καὶ φωτίσον με φωτὶ τοῦ προσώπου σου· οὐκ ἔστι γὰρ Ἅγιος πλὴν σου φιλόβρωπος.

» Στερέωσον ἀγαθὲ, ἢν κατεφύτευσε πόθῳ, ἐπὶ τῆς γῆς δεξιὰ σε, κατὰ κροσσὸν ἄμπελου, φυλάττων σου τὴν Εκκλησίαν Παντοδύναμη.

» Ἐν ἔργois πνευματικαῖς, θεοτεροῦναι χρομιάνας, τὸ ἔτος τοῦτο, διαγαγεῖν καταξίωσον Κύριε, τοὺς πιστεῖ σε μέλλοντας Θεοῦ τοῦ παντός.

» Γαλήνιόν μοι Χριστέ, τὸν ἐνιαύσιον κύκλον δίδου Οἰκτίρμων, καὶ ἐμπλησόν με τῶν λόγων τῶν θεῶν σου, οὓς ἄφθνη φάσκιον Γουδαῖois ἐν σάββασιν.

Θεοτοχίον.

» Ὁ μόνον ὑπερφύως, τὴν ὑπεράνθρωπον χάριν, ἐν τῇ γαστρὶ σε δεξάμενην, ἀτροπέως σκηνώσαντα, Χριστοῦ τὸν Θεοῦ ἡμῶν, αἰεὶ σε δοξάζομεν.

Ἄλλος. Τόξον δυνατῶν.

» Ῥώμη πανσθενεὶ ῥωννύμεναι, τὴν τῶν ἀντιπάλων κατεπαλαίσατε δύναμιν διὰ τοῦτο ἄς νικηφόροι, πρὸς Χριστῷ ἔστεφανώθητε.

» Ῥῆν τῶν θηρῶν τὰ χασμάτα, θεῖα δύναμις τοῦ Χριστοῦ, ἀνευρέθησα, καὶ ἐρρύθηθητε θεοφόροι, ἀδελφεαῖς, Θεοῦ γεραίρουσαι.

» Νεῦσει πρὸν Θεόν θεοῦμεναι, τῆς πολυθείας τὸν κρομμὸν ἀπεκρούσασθε, καὶ πρὸς θάλαφιν τῆς ἀνω δόξης, Ἀθληφόροι κατηντήσατε.

Θεοτοχίον.

» Ῥόντες εὐσεβεῶς κηρύττομεν, σὲ παναληθῆ Θεοῦ Μητέρα Πανάμωμη· διὰ σοῦ γὰρ ἡμῖν ὁ Πλάστης, ἀμιλλῆσαι κατηξίωσεν.

Ἄλλος. Τὸν φόβον σου.

» Ὁξέως φυγῶν, τὴν νικητάδῃ φορὰν τῶν πνευμάτων, πρὸς σωτήριον νητομολήσας μονὴν Συμεῶν, ἐξ ἧς καὶ τὴν ἀγήρω ζωὴν ἐκαρπώσω.

» πέκλινας χαίρων, τὴν πειθίηνον ἀκοῆν σου παμμακάριστε, τῷ Δεσπότη μακαρίζοντι, καὶ μακαροζομένην εὐρες πολιτείαν.

» Τοῦ λόγου δεξάμενος τὰ σπέρματα, τῆς καρδίας σου ταῖς αὐλαξί, τῶν δακρυῶν ἐπιδύσει Χριστῷ, πολύγουν στάχυν, ἀρετῶν ἐδοξέω.

Θεοτοχίον.

» Ῥρήτως συνελάβες Θεόνυμφε, τὸν Σωτῆρά τε καὶ Κύριον, τὸν λυτρούμενον ἡμᾶς τῶν δεινῶν, τοὺς σὲ ἐν ἀληθείᾳ, ἐπικαλουμένους.

Καταβασία.

» Ῥάβδος εἰς τύπον τοῦ μυστηρίου παραλαμβάνεται· τῷ βλαστῷ γὰρ προκρίνει τὸν ἱερέα· τῇ φειρομένη δὲ προῖν Ἐκκλησία, νῦν ἐξήνθησε, ζῆλον Σταυροῦ εἰς κράτος· καὶ στερέωσα.

Καίτημα τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος γλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

» Ῥεζέσας τῇ πίστει Πάτερ σοφέ, καὶ προσκαίρων ἀπάντων ὑπεριδῶν, Χριστῷ ἠκολούθησας, τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος, ἐγκρατεία τῆσας, τὸ σῶμά σου Ὁσίε, οὐρανῶν τὴν δόξαν, αἰεὶ προσώμενος· ὄθεν καὶ ἐφευρες, πρὸς ἀνάσασιν θεῖαν, τοῦ φύλε τὴν κλιμακα, τῷ σῷ πόθῳ καταλλῆλον, Συμεῶν ἱεράταε. Πρέσβυε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν παισιμάτων ἀφεςιν δωρήσασθαι, τοῖς εορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τῶν Ἀγίων.

Ἦχος α'. Τὸν τάρον σου Σωτῆρ.

» Ῥμνάδες λογικαί, τῷ ἀμνῷ καὶ ποιμένι, προσήχητε πιστῶς, διὰ τοῦ μαρτυρίου, τὸν δρόμον τελέσασαι, καὶ τὴν πίστιν τηρήσασαι· ὄθεν σήμερον, περιχαρῶς εὐσημοῦμαι, ἀξιάγαστοι, τὴν ἱεράν ὑμῶν μνήμην, Χριστόν μεγαλύνοντες.

Καὶ νῦν, τῆς Ἰνδίκτου.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

» Ῥς Δεσπότη τοῦ παντός, καὶ χορηγῷ τῶν ἀγαθῶν, σοὶ προσπίπομεν πιστῶς, ἀναδοῶντες ἐκτενωῶς· Ὑπο τῆς σῆς δυσσπουμένουσ ἐπυλαγχρίας, Σωτῆρ, καὶ ταῖς εὐχαῖς τῆς Τεκοῦσης σε, καὶ πάντων τῶν αἰεὶ εὐαρεφούντων σοι, ἐνιαυτὸν εὐπρόσδεκτο, προσάξει σοι, ἄς ἀγαθὸς καταξίωσον, τοὺς ἐν οὐσίαις, δυσὶ τιμῶντας, καὶ πιστῶς σε δοξάζοντας.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Κατενόησα παντοδύναμη τὴν σὴν οἰκονομίαν, καὶ μετὰ φόβου ἐδόξασά σε Σωτῆρ.

Απαρχήν σοι ἐνιούσιον, ὁ λαός σε προσφέρει, Ἀγγέλων ὕμνοι, δόξαλογῶν σε Σωτῆρ. ὁ φιάνθρωπος καταξίωσον, ἀρξάμενους τοῦ ἔτους, καὶ συμπληρώσαι σοὶ εὐαρέστας Χριστέ.

Παντοκράτορ μόνη Κύριε, τῶν ἐτῶν τὰς ἐλίξεις, γαληνώσας τῷ κόσμῳ δώρησαι.

Θεοτοκίον.

Ως λιμένα νῦν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ βεβαίαν ἐλπίδα, τὴν Θεοτόκον πάντες ὑμνήσωμεν.

Ἄλλος. Ὁ καθήμενος.

Υπομείνασαι βασάνους, καὶ στρεβλώσεις τοῦ σώματος, διάφοροι τρόποι, θλάσιν τε μελῶν καὶ κατάφλεξιν, τὰς οὐρανοῦς σιπνώσεις ἐκλήρωσασθε, ἀπολαύσαι, ξύλου ζωῆς ἀξιάγαστοι.

Νεανίδων μακαρίων, τὸν ἀγῶνα ἐθαύμασαν, οὐρανῶν Δυνάμεις, ὅπως τὸν ἐχθρὸν ἐτροπώσαντο, ἐν γυναικείᾳ τῇ φύσει δυναμούμεναι, τῇ δυνάμει, τοῦ ἐκ γυναικὸς ἀνατείλαντος.

Απορρίψασαι τοῦ κόσμου, ματαιώματα ἄπασαν, τῷ Θεῷ καὶ μόνῳ, ὅλη τῇ ψυχῇ ἐκολλήθητε· ὅθεν ἀσκήσεως πονους, καὶ ἀθλήσεως, ὑπμενίατε, νύμφαι Χριστοῦ κατερωτάτα.

Ισχυρότατον ὡς ὄπλον, τὸν Σταυρὸν περιφέρουσαι, πρὸς τὰς ἐναντίας, ἀντικατετάξασθε φαλαγγας· μετὰ Χριστοῦ δὲ τὴν νίκην ἀπηνέγκασθε, τοῦ νικηθέντος, κόσμον δυνάμει Θεότπου.

Θεοτοκίον.

Καταβέβηκεν ὡς ὄμβρος, ἐπὶ πόκον ἐν μήτρᾳ σου, Σειργόρος πάλαι, ἔφησε Προφήτης Πανάμωμος· ὃν ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, ἀπεγέννησας, ὃ κραυγάζομεν· Δόξα Χριστέ τῇ δυνάμει σου.

Ἄλλος. Εἰσακήκοα Κύριε.

Οὐκ ἐν φάμμῳ πανόλβιε, ἀλλ' ἐν βαθυτάτοις πόνοις σου Σέμενος, τὴν κρηπίδα τῆς ἀσκήσεως, ἀρετῶν ἐδείμα πύργον ἄσεικτον.

Νεμομένης τὸ σῶμά σε, σχοίμου τραχυτάτης φόβῳ καθήλωσαι, τῷ τοῦ πνεύματος, καὶ σχοίωσιμα κληρουχίας Σείας εὐρές Οσιε. πενόσθι τοῦ σώματος, τὰ ἐγκεκρυμμένα πάθι πανόλβιε, ἐν σαρκί κραιτάζομενον, τῶν σκωλήκων Πάτερ δεδιόταν σε.

Μετὰ πάθος ἐκούσιον, τὸν ζωοποιὸν νεκρὸν ἐκμιμούμενος, ὡς περ μνήματι τῷ φρέατι, σευιτὸν ζοφῶδει ζῶντα δέδωκας.

Θεοτοκίον.

Τὸν Θεὸν ὃν ἐκύησας, ἄχραντε Μαρία δὴ σῶπει πάντοτε, τοῖς οἰκέταις σου δωρησασθαι, τῶν πλημμελημάτων τὴν συγχώρησιν.

Κατάστασις.

- **Ε**ἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τοῦ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ εἰδοξασά σου τὴν Θεότητα.

ᾨδὴ ἑ. Ὁ Εἰρμός.

- **Ε**κ νεκτὸς ὀρθρίζοντες ὕμνουμέν σε Χριστέ, τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ παράσχου φιάνθρωπε.

Οπληρῶν τὰ σύμπαντα χρηστότητος Χριστέ, σὺ εὐκράη καὶ εὐφοροῦ, εὐλογίαις στεφανουόμενον, τὸν πολυκύκλον χρόνον, τοῖς δούλοις σου δώρησαι.

Τὴν τοῦ ἔτους ἀμειψὸν ἀνάδειξον ἡμῖν, μεταβολὴν πρὸς κρείττονα, εἰρηναίαντε κατάστασιν, τοῖς εἰδοῖσι σε Ἀόγε, Πατρὶ συναίδιον.

Επί γῆς ἐλήλυθας συνάναρχε Πατρὶ, τοῖς αἰχμαλώτοις ἄφρῃσι, καὶ πρὸς ἀνάβλεψον, πρὸς Πατρός ἀναγγέλλων, ὁ χρόνον ἐπέκεινα.

Θεοτοκίον.

Τὰς ἡμῶν ἐλπίδας Θεοτόκε ἀγνή, καὶ τὴν ἡμῶν πεποιθήσιν, ἐπὶ σὲ ἀνατιθέμεθα· εὐμενῇ ἡμῖν δίδου, Παρθένε ὃν ἔτεκες.

Ἄλλος. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄφονται,

Ως ἀμνάδες ἀμωμοὶ, ὡς Σύματα δεκτὰ, τῷ ἀμνῷ τῷ ἀληθινῷ, καὶ ποιμένι Μάρτυρες προσπενέχθητε, προσφοραὶ ὀλόκληροι, καὶ δεκτὰ ὀλοκαυτάματα.

Νεκρωθεῖσαι σῶματι, ἐζήσατε ψυχῇ, τοῦ νεκρωσάντος τὴν ἰσχύν, τοῦ θανάτου Μάρτυρες ὡς μιμησάμεναι, καὶ σταυροῦν καὶ θανάτου, καὶ τὰ πάθι τὰ ἐκούσια.

Μίαν γνώμην φέρουσαι, ἐν σώμασι πολλοῖς, ἐνα Κύριον Ἰησοῦν, διαφορῶς μαστιγῇ καταξαινόμεναι, καὶ πυρὶ καιόμεναι, ἀμολόγουν αἱ Σοφρονες.

Θεοτοκίον.

Ανόρθωσον πεσόντα με, ἐν λάκκῳ πειρασμῶν, καὶ κυβέρνησον ἡ Θεόν, κυβερνήτην τέξασα, μόνη Πανάμωμος, τὸν τὰ πρὶν ἐνώσασα, διεστῶτα ἀγαθότατι.

Ἄλλος. Φάτισον ἡμᾶς.

Νέον Δαυιδῆ, Συμεῶν Χριστὸς σε ἐδείξαι· ἐκ γὰρ λάκκου Σπριώδους σε, δι' ἐμψαίνειας ἀλώθητον ἀνεκόμισεν.

Ολον σεαυτὸν, τῷ Κυρίῳ ἀναβήμενος, νιφετοῦ χρομῆ καὶ καύσανος, ταῖς ἐναντίας ποιότησιν ἐγγεγύμναστο.

Νέος Μωϋσῆς, καὶ Ἡλίας ἀναδέδειξαι, ἐν μιᾷ τεσσαρακονθήμερον, τροφῇ ἀνύων, διὰ βίου παντός Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Δυσώπησον αἰεὶ τὸν Υἱόν σου καὶ Θεὸν ἡμῶν, ἀπειρόγαμε Μαρία ἀγνή, τοῦ καταπέμφαι ἡμῖν τοῖς πιστοῖς τὸ ἔλεος.

Καταβασία.

Ωτρισμακάριστον ξύλον, ἐν ᾧ ἐτάθη Χριστός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος, δι' οὐ πέπτωκεν ὁ ξύλῳ ἀπατήσας, τῷ ἐν σοὶ δελεασθεῖς, Θεῷ τῷ προσπαγέντι σαρκί, τῷ παρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὁσὶ γ' Ὁ Εἰρῆος.

Τὸν προφήτην διέσωσας, ἐκ τοῦ κήτους Φιλάνθρωπε κάμει τοῦ βυθοῦ τῶν πταισμάτων, ἀνάγαγε, δέομαι.

Πολιτείας ἀπάρασθαι, εὐαρέστου σοι Δέσποτα, σὺν τῇ ἐτησίῳ ἀπάρξει, ἡμᾶς καταξέσπον.

Ημερῶν τῶν τοῦ πνεύματος, ἐν μεθέξει τοῦ νόμου σου, ἀνάδειξον πλήρεις οἰκτιρῶν, Σωτῆρ τοὺς ὑμνούντάς σε.

Θεοτοκίον.

Τοὺς εἰς σέ καταφεύγοντας, ἀπὸ πάσης δεόμεθα, ρῦσαι ἀπειλῆς ἢ τελοῦσα, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Ἄλλος. Ἐδόθησε προτυπῶν.

Ρηγνύμενον, καὶ ποσὶ γυναικῶν συμπατούμενον, καθορῶσα, ἢ προμήτωρ ἐνθῆς ἀγαλλεται, τὸν αὐτὴν δολίως, Παραδείσου τὸ πρὶν ἐξορίσαντα.

Τὴν ἀκασιαν, τῇ ἀλλήσει προθύμως συνάφασαι, τῷ νυμφίῳ, τῶν ψυχῶν νῦν ἀσβήρωσ συνήφθητε, καὶ νυμφῶν Δεῖαι, γηθομένη ψυχῇ ἐναυλιξέσθε.

Υφύμενα, τῶν βασάνων τὰ ἄγρια κύματα, τῶν Μαρτύρων, τὰς ὀκλαδας βυθίσαι οὐκ ἴσχυσαν· κραταιᾷ χειρὶ γὰρ, πρὸς τοὺς Δεῖους λιμένας κατήνησαν.

Θεοτοκίον.

Ρημάτων σου, τὰς ἐκβάσεις ὄρασα μέγαν, ἐπὶ πλείον, Θεομήτορ τὸν σέ μεγαλύναντα· γενεαὶ γὰρ πάσαι, σέ ἰδοῦ ἀληθῶς μακαρίζουσι.

Ἄλλος. Χιτῶνά μοι παρώσχου.

Σημειῶν καὶ τεράτων σε Χριστός, αὐτηργὸν ἀνέδειξε, τῆς Δεῖαις μακάριε, ἐνεργείας δεδεειχῶς ἐνδιαίτημα.

Υψώθη σου τὸ σῶμα Συμεῶν, ὡς σταυροῦ τῷ κίονι· διὸ συνδεδόξασαι, τῷ ἐν ξύλῳ διὰ σέ ὑψωθέντι Χριστῷ.

Μετάροσιον πορείαν ἐφευρών, Συμεῶν Δεσπέσιε, πρὸς ὕψος οὐράνιον, τοὺς ὑμνοῦντάς σε πιστὰς ἀνακόμιζε.

Θεοτοκίον.

Ναὸν σε τοῦ Θεοῦ καὶ κιβωτὸν, καὶ παστάδα ἐμφυχον, καὶ πύλην οὐράνιον, Θεοτόκε οἱ Πιστοὶ καταγγελλομεν.

Καταβασία.

Νοτίου θηρός ἐν σπλάγγχοις, παλάμας Ἰωνᾶς σταυροειδῶς διεκπετάσας, τὸ σωτήριον πάθος προδιετύπου σαφῶς ἔθεν τριήμερος ἐκδύς, τὴν ὑπεροχίσμιον Ἀνάστασιν ὑπεξωγράφησε, τοῦ σαρκὶ προσπαγέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ τριήμερῳ ἐγέρσει, τὸν κόσμον φωτίσαντος.

Κοντάκιον τῆς Ἰνδίκτου.

Ποιθῆν τῷ 1818 ἔτει ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, Κυρίλλου γ' Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ο ἀρήτην σύμπαντα, δημηγορήσας σοφία, καὶ καιροῦ ὁ Δέμενος, ἐν τῇ σαυτοῦ ἐξουσίᾳ, διήρησαι, τῷ φιλογρίστῳ λαῷ σου νίκας· Ἔτους δέ, τὰς τε εἰσόδους καὶ τὰς ἐξόδους, εὐλογήσαις κατευθύνων, ἡμῶν τὰ ἔργα πρὸς Δεῖόν σου Δέλημα.

Ἔτερον τοῦ Ὁσίου, Ἦχος β'. Αυτόμελον.

Τὰ ἄνω ζητῶν, τὰς κάτω συναπτόμενος, καὶ ἄρμα πυρός, τὸν στύλον ἐργασάμενος, δι' αὐτοῦ συνομιλος, τῶν Ἀγγέλων γέγονας Ὅσιε, σὺν αὐτοῖς Χριστῷ, τῷ Θεῷ, πρεσβύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τοῦ Συμεῶν τὸν ἀμειπτον βίον, ποῖα γλῶσσα ἀνθρώπων ἐξαρκέσει ποτε, πρὸς ἐπαινον ἐξηγήσασθαι; Ὅμως ὑμνήσω Θεοῦ σοφία, τὰ τοῦ ἥρωος ἄθλα καὶ τοὺς ἀγῶνας, τοῦ ἐν τῇ γῆ ὡς φωστῆρος φανέντος τοῖς πᾶσι βροτοῖς, καὶ μεγάλως τῇ καρτερίᾳ τῷ χορῷ τῶν Ἀγγέλων ἐλάμπωντος· σὺν τούτοις γὰρ φάλλων ἀπαύστως Χριστῷ, πρεσβεύων οὐ πάντες ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Μὴν Σεπτέμβριος, ἔχων ἡμέρας λ΄.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ἄρας ιβ΄. καὶ ἡ νύξ ἄρας ιβ΄.

Τῇ Α΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἀρχὴ τῆς Ἰνδικτοῦ, ἧτοι τοῦ νέου Ἔτους.

Στίχοι.

Ἰνδικτοῦ ἡμῖν εὐλόγει νέου Χρόνου,

Ὡ καὶ παλαιῆ, καὶ δι' ἀνθρώπου νέε.

Ἰστέον, ὅτι τὴν Ἰνδικτιῶνα ἐροτάζει ἡ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησία, ἀπὸ τῶν ἀρχαίων παραλαβοῦσα, διὰ τὸ νομιζεσθαι παρὰ Ῥωμαίοις ἀρχὴν εἶναι τοῦ Ἔτους ἀπὸ ταύτης τῆς Ἰνδικτιῶνος Ἰνδικτιῶν γὰρ λέγεται παρὰ Ῥωμαίοις ὁ ὀρισμός καὶ προσέτι διὰ τὸ κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν εἰσελθεῖν τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν εἰς τὴν Συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων καὶ ἐπιδοθέντος αὐτῷ βιβλίου, ὅπερ ἦν Ἡσαίου τοῦ Προφήτου, ἀναπτύξαντα, εὐρεῖν τὸν τόπον, οὗ ἦν γεγραμμένον.

Πνεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμέ, οὐ εἶνεκεν ἐχρῖσέ με· εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς ἀπέσταλκέ με· ἰάσασθαι τοὺς συντρίμμινους τῆ καρδία· κηρύξαι ἀιχμαλώτους ἀφ' ἑσιν, καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν ἀποστεῖλαι τεθραυσμένους ἐν ἀφ᾿ ἑσιν· κηρύξαι ἐνιαυτὸν Κυρίου δεκτόν· (Ἠσ. ἐα. 1-2). Εἶτα τὸ βιβλίον ἀπόδόντα τῷ ὑπρέτῃ, καὶ καθίσαντα, εἰπέ· Ὅτι σήμερον πεπλήρωται ἡ Γραφή αὕτη ἐν τοῖς ὠσίν υμῶν, ὅτε καὶ ἐθαύμαζον οἱ ὄχλοι ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς χάριτος, τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ. (Δακ. δ. 16-22).

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμην ποιούμεν τοῦ γενομένου θαύματος παρὰ τῆς Ἁγίας Θεοτόκου ἐν τῇ Μονῇ τῶν Μιασμητῶν καὶ μνήμην τοῦ γενομένου ἐμπρησμοῦ.

Στίχ. Ἀνδαιρέτως ἀνεῖσις ἄγρα τις ξένη,

Λίμνης βυθοῦ πάντιμος εἰκὼν Παρθένου.

Ἡ μνήμη τῆς Θεοτόκου τῶν Μιασμητῶν τελεῖται, διὰ τὴν παραδοξοπαθὴν καὶ ἁγίαν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, τὴν ἐν τῇ λίμνῃ μὲν τῆς Ζαχουρού, Μονῆς δὲ τῶν Μιασμητῶν, διὰ τὸν φόβον τῶν εἰκονομάχων ριφθεῖσα, καὶ μετὰ πολλῶν χρόνων, εὐδοκίᾳ Θεοῦ, ἀσπιλον ἀναδοξείσασιν.

Ἡ δὲ τοῦ ἐμπρησμοῦ μνήμη, διὰ τὸ συμβῆναι, διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, γενέσθαι

ἐμπρησμόν μέγιστον ἐν Κωνσταντινπόλει, ἐπὶ Λέοντος τοῦ μεγάλου Βασιλέως, τοῦ ἐπονομαζομένου Μακέλλη, ἐν ἔτει 450, καὶ πυρποληθῆναι τὸ πλεῖστον μέρος τῆς πόλεως, ἐπὶ ἡμέρας ἑπτὰ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμην τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν τοῦ Στυλῆτου.

Στίχ. Ἀπὼν Συμεῶν τὴν ἐπὶ στυλοῦ βᾶσιν,

Τὴν ἐγγυρὲ τοῦ Θεοῦ Λόγου στάσιν.

Ἐπιβάτης Συμεῶν Σεπτεμβρίου ἔχθανε πρῶτη.

Συμεῶν ὁ Στυλῆτης ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ μεγάλου, καὶ Μαρτυρίου τῆς Ἀντιοχείας ἰσαρχοῦντος, ὁμοῦ μενος ἀπὸ τῆς Κιλικίαν ἐπαρχίας, κώμης Σισάν ὅς ὑπελθὼν τὸν μονήρη βίον, καὶ ἐπὶ κίονος ἀνελεθῶν, καὶ τεσσαρακοντα ἑπτὰ χρόνους ἐν αὐτῷ προσκαρτερήσας, καὶ πολλῶν θαυματῶν γενομένων αὐτοῦ ὁσίου, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ὁσίας Μάρθας, μητρὸς τοῦ Ὁσίου Συμεῶν καὶ τῆς Ὁσίας Εὐανθίας καὶ ἡ κοίμησις Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ.

Στίχ. Ἐν γῆ ξενίζεις Μάρθα τὸν Χριστὸν πάλαι·

Σὲ δὲ ξενίζεις Μάρθα Χριστὸς ἐν πόλῃ.

Ὅν τοῦ τρέχειν ἔστησεν ἥλιον κάλαι,

Ἀπὼν Ἰησοῦς, ἥλιον δόξης βλάπει.

Ὅτος ὁ Ἰησοῦς ἐγένετο μὲν υἱὸς Ναυῆ, διάδοχος δὲ τοῦ Μωσέως, τοῦ τῶν Ἑβραίων νομοθέτου ὅς καὶ τὴν Ἱερὴν παρέλαβε, πολλὴν ὑπάρχουσαν τῶν ἀλλοφύλων, καὶ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Μιχαὴλ ἐθεάσατο κρατοῦντα Ῥωμαίων· καὶ μαθὼν, ὅτι ἀρχιστράτηγός ἐστι τῆς δυνάμεως Κυρίου, ρίψας τὰ ὄπλα, ἔπεσαν εἰς τοὺς πόδας αὐτοῦ. Πολεμῶν δὲ τοῖς ἀλλοφύλοις, καὶ τοῦ ἡλίου μέλλοντος δύναι, ἔχων προθυμίαν εἰς τὸν πόλεμον, ἠῤῥατο πρὸς τὸν Θεόν, καὶ εἶπε· Στ' ἦ τ' ὁ ἥλιος· καὶ εὐθὺς ἔστησε τὸν ἥλιον τὸ δρόμου αὐτοῦ μὴ δύναι, ἕως ἔστρεψε τοὺς ἀλλοφύλους κατὰ κράτος. Στρατηγήσας δὲ τοῦ λαοῦ, καὶ διαγαγὼν αὐτοὺς ἐκ τῆς ἐρήμου, καὶ διαμερίσας αὐτοῖς τὴν γῆν τῆς Παλαιστίνης, ἧτις ἐστὶν ἡ Παλαιστίνη, καὶ κρίνας τὸν λαὸν τοῦ Ἰσραὴλ ἔτη εἰκοσιεπτὰ, καὶ φοβερός τοῖς πολεμίοις γενόμενος, καὶ ἐν πολλοῖς πολέμοις τὴν ἀνδρείαν αὐτοῦ καὶ ἀρετὴν ἐπιδειξάμενος, ἐτελεύτησας, καὶ ἐτάφη ἐντίμως παρὰ τοῦ οἰκείου λαοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων τεσσαρά-

κοντα γυναικῶν, μαρτύρων παρθένων καὶ ἀσκητριῶν, καὶ Ἀμμοῦν Διακόνου, καὶ διδασκάλου αὐτῶν.

Στίχ. Δισεκαρῆμοις παρθένοις πῦρ καὶ ξίφος, Θεοῦ προσέξηνσαν Υἱὸν νυμφιον.

Ἀμμοῦν καλύπτραν ἔμπυρον δεδεγμένους, Τὸ σαρκικὸν κάλυμμα χαίρων ἐξέδν.

Αὗται ἐγένοντο ἐξ Ἀδριανουπόλεως τῆς Μακεδονίας καὶ Χριστιαναὶ οὖσαι τῷ Χριστῷ ἠκολούθησαν, ἔχουσαι καὶ διδασκαλον τὸν διάκονον Ἀμμοῦν. Κρατηθεῖσαι δὲ παρὰ Βάβδου τοῦ τῆς Ἀδριανουπόλεως Ἀρχοντος, καὶ πολλὰ τιμωρηθεῖσαι διὰ τὸ μὴ προσκυνῆσαι τὰ εἰδῶλα, ἠξήσαντο πρὸς τὸν Θεόν, καὶ ἐκρεμάσθη εἰς τὸν αἶρα ὁ ἰσρεὺς τῶν εἰδῶλων, ἐπὶ πολλὰς ὥρας τιμωρούμενος, καὶ πεσὼν ἀπαλετο. Κρεμάται δὲ ὁ Ἅγιος Ἀμμοῦν, καὶ ξέεται τὰς πλευράς εἰτα κασίδα (*) πεπυραμένην δέχεται κατὰ τὰς κεφαλὰς. Καὶ ταύτης ῥυσθεις, παρεπέμφθη μετὰ τῶν Ἁγίων Παρθένων, ἀπὸ Βερόνης εἰς Ἡράκλειαν τῆς Θρακίας, Δικινίᾳ τῷ τυράνῳ· καὶ δι' ἀποφάσεως τούτου, αἱ μὲν, μετὰ τοῦ διδασκάλου αὐτῶν ἀπεκεφαλίσθησαν· καὶ ἕτεραι δέκα, ξίφος κατὰ στόμα καὶ καρδίαν δεξάμεναι, ἐτελειώθησαν· καὶ ἐξ ὑπὸ μαχαίρων κατεκόπησαν· αἱ δὲ λοιπαὶ ἐξ σιδήρα πεπυρακτωμένα κατὰ στόμα λαβούσαι, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων καὶ ἀδελφῶν, Ευδόου, Καλλίστου, καὶ Ἐρμολογίου.

Στίχ. Καλλιστον ὄντως εὔρε Καλλίστη τέλος, Σὺν τοῖς καλοῖς τηρεῖσαι διττοῖς συγγούνοις.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, ἀδελφοὶ ὄντες, ὡς ἀπὸ μιᾶς γαστρὸς γεννηθέντες, διὰ τῆς Σείας κολυμβήθρας πνευματικῶς ἀνεγεννήθησαν, κατὰ τοὺς καιροὺς τοῦ κηρύγματος. Ἐπεὶ δὲ ὡς Χριστιανοὶ τῷ Ἀρχοντι διεβλήθησαν, καὶ διεγνωσθῆ τὸ εὐγενές τῆς τούτων φυγῆς παράστημα, καὶ ἀκατάπληκτον φρόνημα, τὸν διὰ ξίφους θάνατον κατ' αὐτὸν ἀπεφήνατο ὁ Ἀρχὼν· καὶ τὸν τοῦ μαρτυρίου δρόμον οὕτω τελέσαντες, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησαν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

(*) Ἐκ τοῦ λατινεῖοῦ Κάσιδα (Cassida), ὅπου καὶ Κάσις (Cassia) ἰσμεται· ὁμοίᾳ δὲ τὴν Περικεφαλαίαν, ἢ Καλύπτραν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Οὶ παῖδες εὐσεβείᾳ συνταφέντες, δυσσεβοῦς προστάγματος καταφρονήσαντες, πυρὸς ἀπέλιθον οὐκ ἐπότηθησαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ τῆς φλογὸς ἐστάτες ἔφαλλον Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Αρχόμενοι τοῦ ἔτους καὶ τῶν ὕμνων, ἀπαρχὴν ποιούμεθα, τῷ βασιλεύοντι Χριστῷ, βασιλείαν τῆν ἀπέραντον, ὁ ὁρθόδοξος λαὸς, εὐσεβῶς μελπντες· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Οὐν πρό τῶν αἰῶνων, ἐπ' αἰῶνά τε καὶ ἔτι Κύριος, τοῖς ἀναμέλπουσι, Χριστέ ἡ πηγὴ τῆς ἀγαθότητος, τῶν χρηστῶν σου δωρεῶν τὸ ἔτος πληρώσον· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. **Θεοτοχίαν.**

Οὶ δούλοι τῷ Δεσπότη, εἰς προσβείαν τὴν ἀγνὴν Μπτέρα σου σοὶ προβαλλόμεθα, Χριστέ, ἀπὸ πάσης περιστάσεως, τὸν λαόν σου ἀγαπῆ, ῥυσθῆναι φάλλοντα· Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἄλλος. Ὁ διασάσας ἐν πυρὶ.

Ως ἀκατάπληκτον τὸ σὸν, φρόνημα Ἀμμοῦν Θεοφόρε· καὶ γὰρ ἐξάρχων τοῦ χοροῦ τῶν παρθένων, βασάνους οὐκ ἐπτήξας, σὺν αὐταῖς τελειούμενος, ὡς διάκονος καὶ μύστης τῆς Σείας δόξης.

Νυμφαγωγὸς οἶα σοφός, λόγους ὑπαλείφεις ἀνδρείας, πρὸς τὸν νυμφιον ἀφορᾶν, καὶ σαρκὸς καρτερεῖν τὰ ἐπίπονα, κραυγαζούσας τὰς Μάρτυρας· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Μὴ ἀποκάμωμεν, ἰδοὺ, ἡνοικτα τὸ στάδιον χορᾶν· στῶμεν ἀνδρείας, ὁ Χριστὸς, τοὺς στέφανους προτείνει, τοῦ σώματος, ἑαυτῶν μὴ φεισώμεθα, ἀνεβῶν αἱ γενναῖαι ἐν τῷ σταδίῳ.

Θεοτοχίον.

Εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς εὐλογημένης γαστρὸς σου, ὃν εὐλογοῦσιν οὐρανῶν αἱ Δυναμίεις, βροτῶν τε συστήματα, ὡς ἡμᾶς λυτρωσάμενον, τῆς κατάρας τῆς ἀρχαίας εὐλογημένη.

Ἄλλος. Παῖδες Ἰσοσεβείας·

Ελυσας μὲν ἀνυχμὸν ἀπορομύμενοι, καὶ πύλας αὐτοῖς ὑετοῦ ἡνοιξας, καὶ τὴν γῆν κλονομένην, ἐντεῦξεν ἔστησας, καὶ λαοὺς κραυγάζειν ἐδίδαξας· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ως μέγιστος φωστὴρ τῆς Ἐκκλησίας, πολλῷ φωτὸς τε Συμεῶν ἡλιος, πανταχοῦ τὰς

Θεοτοκίον.

Τὴν Ἀγγελὸν τὸ Χαῖρε δεξαμένην, καὶ τεκοῦσαν τὸν Κύριον τῆς δόξης, καὶ τὸ φῶς τῷ κόσμῳ ἀνατελισασαν, πάντες σέ ὑμνοῦμεν, καὶ δοξολογοῦμεν Παρθένε Θεοτόκε.

Καταβάσια.

• **Ε**ὐλογεῖτε Παῖδες, τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι, δημιουργὸν Πατέρα Θεόν· ὑμνεῖτε, τὸν συγκαταβάντα Λόγον, καὶ τὸ πῦρ εἰς δρόσον μεταποιήσαντα· καὶ ὑπερυψοῦτε, τὸ πᾶσι ζωὴν παρέχον, Πνεῦμα πανάγιον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὤδὴ 9. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου, πυρπολομένη βράτος ἔδειξεν ἀφλεκτος· καὶ νῦν καθ' ἡμῶν τῶν πειρασμῶν ἀργαῖνούσαν, κατασδέσαι αἰτούμεν τὴν κάμινον, ἵνα σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύτως μεγαλύνωμεν.

Λόγε τοῦ Θεοῦ καὶ Δύναμις, ἡ ἀληθῆς σοφία καὶ ἐνυπόστατος, ἡ συνεχέουσα, καὶ κυβερνώσα τὰ πάντα σοφῶς, καὶ τὸν νῦν ἐπιστάντα τοῖς δούλοις σου, καιρὸν ἐν καταστάσει, γαληνιώσῃ διεξάγαγε.

Μόνη πρὸ αἰῶνων πέφυκα, ὡς ποιητῆς αἰῶνων καὶ βασιλεύουσα, τρισυπόστατε, μία Θεότης ἀμέριστε, ταῖς λιταῖς τῆς ἀγνῆς Θεομήτορος, τὸ ἔτος νικηφόρον, τῇ κληρονομίᾳ σου ἀνάδειξον.

Θεοτοκίον.

Σῶτερ τοῦ παντός καὶ πούταν, δημιουργε καὶ παντοκράτορ τῆς γῆς, ταῖς δεήσεσι, τῆς ἀλοχεύτας τελευτῆς σε, τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ σε δώρησαι, τηρῶν τὴν Ἐκκλησίαν, ἀκαταπαύτως ἀστασίαστον.

Ἄλλος. Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Νάουσιν ἰάσεων κρουνοὺς τοῖς χρῆζουσιν, ὡς ἐκ κρήνης αἱ πανόλβιοι, παύουσι λύμην νοσημάτων, καθῶν ἀποδιώκουσι καύσανα, καρδίας τῶν φιλοθέων ἀρδεύουσι, πρὸς εὐκαρπίαν πράξεων.

Οΐτιος Διάκονος Ἀμμουῦν, Κελσίνα τε, καὶ πρὸς τούτοις τεσσαράκοντα, Ὁεῖται Θεοφρονες γυναῖκες, ἀλλήλασαι νομίμως ἐστέρθησαν· καὶ νῦν μετὰ Ἀγγέλων χορευούσιν, ὡς κατὰ χρέος μακαρίζουσαι.

Υψώθητε κράτος κατ' ἐχθρῶν ἀράμεναι, καὶ Ἀγγέλους ὠμοιώθητε, ἔξλου τρυφᾶτε ἀκαλύτως, ζωῆς ἐν Παραδείσῳ Θεόνημοι, πηγὴν νῦν τῶν καλῶν κατελήφατε, ὑπὲρ τοῦ κόσμου ἰκετεύουσαι.

Θεοτοκίον.

Σορίας χωρίον ὑπὲρ νοῦν, τῆς κρείττονος, ἀνεδείχθης Κόρη ἄμωμε, ἐμφύχως Ἐρῶνος τε καὶ πύλη· διὸ ὡς βασιλίδα ἠγάπησας, παρθένου σε Παρθένε ὀπίσω σου, ἀπενεχθεῖσαι τῆς Σεόπαιδος.

Ἄλλος. Τὸν προδηλωθέντα.

Βεβασιλευκότα, παθῶν διὰ καρτερίας, ὁ Χριστὸς σε προσήκατο, Συμεὼν Θεοφόρε, τῆς αὐτοῦ κοινωνῶν σκηπτοῦχίας· ὅθεν σε ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Γαματικῆς, χάριτος κατηξιαμένος, ἐξ ἀσύλων τοῦ Πνεύματος Ἐπισταυρῶν Θεοφόρε, Συμεὼν ταῖς ἰάσεσι βραβεύεις, τοῖς πανηγυρίζουσι τὴν μνήμην σου.

Επίθεθῆκας, Ὅσις τῆς οὐρανοδρόμου, ἀρετῆς, καὶ αἰθέριον ἄλλων ἐνδεδαιγμένος, καὶ πρὸς στήνας ἀναπτάς οὐρανικές, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Βράτος καιομένη, πυρὶ καὶ μὴ φλεγόμενη, ἀνεδείχθης ὁ Παρόλεγε, συλλαβοῦσα ἀσπάρως, τὸν Θεὸν καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου, ὃν ἀκαταπαύτως μεγαλύνωμεν.

Καταβάσια.

• **Μ**υστικῶς εἰ Θεοτόκε Παράδεισος, ἀγέωργητως βλαστήσασα Χριστὸν, ὑφ' οὗ τὸ τοῦ Σταυροῦ, ζωηφόρον ἐν γῇ, πεφυτούργηται δένδρον· οἱ οὖν ὑψιμένο, προσκυνοῦντες αὐτὸν σέ μεγαλύνωμεν.

Ἔτερα.

• **Ο**ὐ δια βρώσεως τοῦ ἔξλου, τῷ γένει προσγεγόμενος Ἐνάτος, διὰ Σταυροῦ κατήργηται σήμερον· τῆς γὰρ Προμηθεύς ἡ παργγῆς κατὰρα διαλελυται, τῷ βλαστῷ τῆς ἀγνῆς Θεομήτορος· ἦν πᾶσαι αἱ δυνάμεις, τῶν οὐρανῶν μεγαλύνουσαι.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Θεῶν καὶ Κυρίε, τρισυπόστατε φύσις, ἀπρόσιτε αἰδιε, ἄκτιστε καὶ τῶν ὄλων, Δημιουργε παντοκράτορ, σοὶ προσπίπτουσαι πάντες, καὶ σέ καλικεύομεν· Τὸ παρὸν ἔτος τοῦτο, ὡς ἀγαθός, εὐλογήσας φύλαττε ἐν εἰρήνῃ, τοὺς Βασιλεῖς καὶ ἅπαντα, τὸν λαόν σου Οἰκτίρμων.

Ἔτερον τοῦ Ὁσίου, Ἰμοιον.

Φωτηρος δίκην Ὅσις, ὁ φασφόρος σε βίος, ἀστράφας κατεφώτισε, τὴν ὑψηλὴν πάσσαν, ταῖς τῶν Σαυμάτων ἀκτίσι· διὰ στόλου

γὰρ Πάτερ, ἀνῆλθες ὡς ἐν κλίμακι, πρὸς Θεὸν ἐβῆα πάντων, τῶν ὀρεκτῶν, Συμεῶν τὸ ἔσχατον ὄντως πέλει, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος, τῶν τιμῶντων σε Μάκαρ.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Δημιουργὸς καὶ πρύτανις, πάσης κτίσεως πέλων, καιροὺς καὶ χρόνους Σέμενος, ἐν τῇ σῇ ἐξουσίᾳ, τὸν ἐνιαυτὸν κύκλον εὐλογίας Οἰκτιρῶν, χρηστότητος στεφάνωσον, ἐν εἰρήνῃ φυλάττων, σοῦ τὸν λαόν, ἀδελφῆ ἀπήμαντον δυσωποῦμεν, πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε, καὶ τῶν Δείων Ἀγγέλων.

Εἰς τοὺς Αἰῶνες, ἱστῶμεν Στίχους δ' καὶ φαλλομεν τὰ παρόντα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος γ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Προσκύμει Λόγε τοῦ Πατρὸς, ὁ ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων, καὶ συστησάμενος τὴν κτίσιν ἐκ τοῦ μη ὄντος εἰς τὸ εἶναι· ὁ καιροὺς καὶ χρόνους, ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ Σέμενος· εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, δωρούμενος εἰρήνην ταῖς Εκκλησιαῖς σου, νίκας τῶ πιστοτάτῳ Βασιλεῖ, εὐφορίαν τε τῇ γῆ, καὶ ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῦ αὐτοῦ, Ἦχος δ'.

Η' βασιλεία σου Χριστέ ὁ Θεός, βασιλεία πάντων τῶν αἰῶνων, καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ· πάντα γὰρ ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, καιροὺς ἡμῖν καὶ χρόνους προθέμενος· διὸ εὐχαριστοῦντες κατὰ πάντα καὶ διὰ πάντα βοῶμεν· Εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, καὶ καταξίωσον ἡμᾶς ἀπαταλῆτως βοᾶν σοι· Κύριε δόξα σοι.

Ὁ αὐτός, Ἀνδρέου Πυροῦ.

Αἰ πορεῖαί σου ὁ Θεός, αἰ πορεῖαί σου μεγάλα καὶ θαυμαστά· διὸ τῆς οἰκονομίας σου, τὴν δυναστείαν μεγαλυνοῦμεν, ὅτι φῶς ἐκ φωτός, ἐπεδήμησας εἰς ταλαίπωρον κόσμον σου, καὶ τὴν πρώτην ἀνεῖλες ἀράν, τοῦ παλαίου Ἀδάμ, ὡς νυδόκητας Λόγε, καὶ ἡμῖν ἐν σοφίᾳ, καιροὺς καὶ χρόνους ὑπέθου, τοῦ δοξάζειν τὴν παντουργικὴν σου ἀγαθότητα. Κύριε δόξα σοι.

Ἦχος β'. Γερμανοῦ.

Οτε τῶ πάθει σου Κύριε, τὴν οἰκουμένην ἐστρέψωσας, τότε καὶ οἱ ἀσθενούντες, περιεξώσαντο δύναμιν. Γυναῖκες ἠνδρίσαντο, κατὰ τοῦ πικροτάτου τυράννου· ἡ τὴν ἦταν τῆς μητρὸς ἀνακαλεσάμεναι, πάλιν ἐν τῇ τρυ-

φῇ τοῦ Παραδείσου γεγόνασιν, εἰς δόξαν σοῦ τοῦ γεννηθέντος ἐκ γυναικὸς, καὶ σώσαντος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα, τοῦ Ὁσίου, Ἦχος β'.

Εκ ῥίζης ἀγαθῆς, ἀγαθὸς ἐδύλασθη καρπὸς, ὁ ἐκ βρέφους ἱερὸς Συμεῶν, χάριτι μᾶλλον ἢ γαλακτί τραφεί· καὶ ἐπὶ πέτρῳ τὸ σῶμα ὑψώσας, πρὸς Θεὸν δὲ υπερυψώσας τὴν διάνοιαν, αἰθέριον διεδομήσατο ταῖς ἀρεταῖς ἐνδοαίτημα· καὶ ταῖς Δείαις δυνάμεσι συμμετεωροποῶν, Χριστοῦ γέγονεν οἰκητήριον, τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ'. Γερμανοῦ.

Ο ἀρόρητῳ σοφίᾳ συστησάμενος τὰ σύμπαντα, Λόγε Χριστέ ὁ Θεός, ὁ καιροὺς καὶ χρόνους ἡμῖν προθέμενος, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου εὐλόγησον· τὸν δὲ πιστὸν Βασιλέα ἐν τῇ δυνάμει σε εὐφρανον, διδοὺς αὐτῷ κατὰ βαρβάρων τὴν ἰσχύν, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόκθρωπος.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Δευτεροσίαν,

Τυπικὰ, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων τῆς Ἰνδίκτου, καὶ τοῦ Ὁσίου, Ὁδ' γ'· καὶ ε'.

Προσκείμενον, Ἦχος γ'.

Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός.

Ὁ Ἀπόστολος. Πρὸς Τιμόθεον.

Τέκνον Τιμόθεε, παρακαλῶ πρώτον.

Ζήτει Σαββάτα ἡγ'.

Καὶ ἕτερον Ἀπόστολου τοῦ Ὁσίου.

Πρὸς Κολασσαεῖς.

Ἀδελφοὶ ἐνδύσασθε ὡς ἐκλεκτοί.

Ζήτει Κυριακῇ, λ'.

Εὐαγγέλιον, κατὰ Λαοῦκῶν.

Τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Ναζαρέτ.

Καὶ τοῦ Ὁσίου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Πάντα μοι παραδέθη ὑπὸ τοῦ.

Ζήτει Ἰανουαρίου κ'.

Κοινωνικὸν τῆς Ἰνδίκτου.

Εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, Κύριε.

Ἀλληλούϊα.

ΤΗ Β΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μάμαντος, καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ς'. καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Μάρτυρος γ'. καὶ τοῦ Ὁσίου, γ'.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἦχος πλ. δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου Σαύματος.

Θῆρας τὸ πρὶν τροπώσαντος, τῶν ἀκαθέκτων παθῶν, ἀλλοφῶρε αἰοῖσι, τῶν λεόντων χάσματα, καὶ θηρῶν τὰ ὀρημάτα, ἐντευξεί Θεία, σὺ ἐχαλίνωσας, τῆς τούτων βλάβης, μίνας ἀμέτοχος· κῆρ οὐ κατέπτηξας, οὐ θυρὸν δικαίοντος· τῆς γὰρ Χριστοῦ, μάκαρ ἀγαπήσεως, οὐδὲν προέκρινας.

Νῆρ ἐν σώματι ἐνδοξά, τὸν παλαιὸν περηνιστήν, ἐτροπώσας τὰ στίγματα, τοῦ Χριστοῦ μακάριε, τῆ σαρκί σου δεξιόμενος· καὶ νῦν Μαρτύρων συναγελάζῃ χοροῖς, στεφανηφόρος Μάμα πανεύφημε, φέγγει λαυπόμενος, τρισηλιῶ πάντατε, τῶν ἐφετῶν, βλέπων τὸ ἀκρότατον, καθαρωτάτῃ νοί.

Τοῦ σαρκωθέντος Θεοῦ ἡμῶν, καὶ διὰ πάθος Σταυροῦ, καθελόντος τὸν τράχηλον, ζωφόροις ἴχνεισι, ἀλλοφῶρε ἐπόμιος, Μαρτύρων χαίρων, ὑπῆλθες στάδιον· καὶ ταῖς αἰνίαις κατατεινόμενος, τὸν κωχισάμενον, ἐξαλείφειν θάλασσαν, μετὰ σαροῦς, Μάρτυς κατηδάφιας, καὶ ἐτραυμάτιας.

Τοῦ Ὁσίου, ὁμοία.

Πότερ Ἰωάννη πάνσπε, σὺ τῷ ποθῆρει σεπτῶς, Ἀαρῶν ὡς περ δευτέρος, καθαροῖζόμενος, τῶν Ἁγίων τὰ Ἅγια, νῦν κατοπευεῖς, ἐνδον γενομένος, καὶ τοῦ δευτέρου καταπετάσματος. Ὡ τῆς ἀρόητου σου, ὑπὲρ νοῦν ἐλλάμψεως, Ἱεραρχῶν, Θεῶν ἐγκαλλώπισμα, ἥς περ μετέσχημας!

Πάτερ Ἰωάννη πάνσπε, Θεοειδῆς γεγονώς, τῆ τῶν τρώων ἀπλήτητι, Θεῶ νῦν παρίστασαι, τῆ ἐνώσει τῆ χρεῖττον, καὶ ἀνευδότη νευσει Θεούμενος, καὶ τοῦ ἐκείθεν φωτὸς πληρούμενος, νοῦ καθαρότητι, καὶ ψυχῆς φαιδρότητι, Ἱεραρχῶν, Θεῶν ἐγκαλλώπισμα, καὶ ἰερώτατον.

Πάτερ Ἰωάννη πάνσπε, τῆς κοσμικῆς ἀποσῆς, παραχίδος συγχύσεως, τοῦ Χριστοῦ προσέοραμες, τῆ γαλήνη πανόσιε· καὶ Θεωρίας Θείας καὶ πράξεως, τὰς πανολβίους σαφῶς λαμπρότητας, ὄντως ἐπλούτησας, καὶ πιστοῖς μετέδοκας Θεοπρεπεῖς, βίῳ λαμπρυνόμενος, μακαριώτατε.

Δόξα, Ἦχος β'. Βυζαντίου.

Νέον φυτὸν, καθάπερ ἐλαίας, τῆ τοῦ Θεοῦ τραπέζῃ γεγένησαι, ὡς υἱὸς τῶν πορευθέντων τῆν τοῦ Κυρίου ὁδόν· διὰ γὰρ μαρτυρίου ευλόγησέ σε Κύριος, καὶ βλέπεις τὰ ἄγαθὰ τῆς ἀνω Σιῶν, κατατροφῶν τῆς Θείας ἀγαλλιῶσεως, σὺν τοῖς γουνοῦσι διὰ παντός, Μάμα ἀξιάγαστε· ἂν κοινανοῦς ἡμᾶς ταῖς ἰκεταῖαις σου γενέσθαι ποιήσον.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὅτι, ἐκ τοῦ ξύλου σε γεκοόν.

Εργοῖς, σκοτεινοῖς συναπαχθεῖς, ὄλον ἀπημαύρωσα κάλλος, τὸ τοῦ Βαπτίσματος, Σελῶν ὁ πανάθλιος, καὶ περὶ θεβήλαια, στολισμὸν κατακρίσεις, καὶ σκότους· διὸ περ, θεομα Πανυμνητε τῆ δυναστεία σου, ῥήξασα παθῶν μου τὰ ῥάκη, τὸν τῆς ἀπαθείας χιτῶνα, ἐνδύσον γυμνώττοντα, καὶ σώσον με.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Οτε, ἡ αἰμίαντος Ἀμνάς, ἔβλεπε τὸν ἴδιον Ἄρνα ἐπὶ σφαγῆν ὡς βροτὸν, Σελῶνα ἐλκόμενον, θρηνοῦσα ἔλεγεν· Ἀτεκνώσαι νῦν σπυδεῖς με, Χριστέ τὴν τεκούσαν· τί τοῦτο κεποιήκας, ὁ λυτρωτῆς τοῦ παντός; ὁμως, ἀνυμνῶ καὶ δοξάζω, σοῦ τὴν ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀκραν συγκατάδασιν φιλιάνθρωπε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Δεῦτε συμφωνῶς οἱ Πιστοί, μνήμην τελέσωμεν Μάμαντος Μάρτυρος· οὗτος γὰρ νέος Ἄβελ ἀνεδείχθη ἡμῖν· ὡς περ γὰρ ἐκεῖνος ποιμὴν προβάτων γεγονώς, ἀμνον εἰς θυσίαν πρώτος προσήγαγε, καὶ φέφανον ἀθλήσεως, πρώτος ἐκομίσαστο· οὕτω καὶ ὁ ἐνδοξὸς ἀλλοφῶρος Σρεμματικοῖς πομνίαις ἐνδιαπρέφας, ἐαυτὸν θυμὰ εὐπρόσδεκτον τῷ Χριστῷ, προσήγαγε διὰ τοῦ μαρτυρίου· ἢ παρρησίαν ἔχων πρὸς αὐτὸν, τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ αἰτεῖται, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Οἱ τῷ Σείῳ τεμένει σου, καταφεύγοντες ἄχραντε, καὶ πιστῶς τὸ ἔδαφος κατα-

βρέχοντες, ἐν μετανοίᾳ δακρύνοντες, τὴν λύσιν λαμβάνουσι, τῶν δεινῶν ἀμαρτιῶν, καὶ τὴν χάριν κομίζονται, δυσωπούσης σου, ἐκτενῶς τὸν Δεσπότην, καὶ Σωτῆρα, τῶν ἀπάντων καὶ Υἱόν σου, Θεοκυῆτορ πανάμωμε.

Ἡ Σταυροθεοκίον.

Τὸν ἀμόνυ καὶ ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλεπεν, Ἀμάνᾳ ἡ κησάσα, ἐπαδύρευτο, καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο· Υἱέ ποθεινότητε, πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀνηρηθῆς μακρόθυμε; πῶς τὰς χεῖράς σου, καὶ τοὺς πόδας σου Λόγε προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων καὶ τὸ αἷμα, τὸ σὸν ἐξέχεας Δέσποτα;

Ἀπολυτικίον τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος ᾠ. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ο Μάρτυς σου Κύριε ἐν τῇ ἀλλοίᾳ αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσαστο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθείλεν· ἔβραυσε καὶ δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση· αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ, σώσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἔτερον τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Καθὼς πίστεως, καὶ εἰκόνα προτόπιος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνεδείξε σε τῇ ποιμνῇ σου, ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια διὰ τοῦτο ἐκτίσῃ τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια. Πάτερ Ἰωάννη Ὅσιε, προσέβουε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὀρόρον.

Ἡ συνήθης Στιχολογία,

Κανῶν τῆς Ὀκταῆχᾳ εἰς καὶ τῶν Ἁγίων δὺο.

Ὁ Κανὼν τοῦ Μάρτυρος.

ᾠδὴ α. Ἦχος πλ. δ. Ἀρματῆλάτῃν Φαραῶ.

Ποίημα Θεοφάνους.

Τοὺς οὐρανοὺς περιπολῶν ὡς ἄριστος, Μάρτυς γενόμενος, καὶ τριφεγγυῶς αἴγλης, ἐνδοξε πληρούμενος, τοὺς ἐπὶ γῆς τιμωντάς σου, τὴν σεπτῆν καὶ φωσφόρον, ἡμέραν τῆς τελειώσεως, Δείου φωτισμοῦ καταξίωσον.

Τὸ εὐγενές καὶ κατὰ πάντα τέλειον, τῆς διανοίας σου, ὁ προσιδῶς Λόγος, Μάμα ἐκ σπαργάνων σε, συνείσεως ἐπλήρωσε, καὶ καλῶν ταῖς ἰδέαις, πολυειδῶς κατεκόσμησε, Μάρτυς ἀβλοφόρε πανεύφημε.

Οὐ σοὶ γενέται ἀμωμῆτου πίστεως, προκινδυνεύοντες, ἐν διαγωμῇ πλάνης, καὶ ἐγκάθειρ· γνύμενοι, ἐθα καὶ τελευτήσαντες, ὑπέρ

τοῦ Δεῖξαι πόθου, βλασάνουσι σὲ τὸν λύσαντα, τῆς πολυθείας τὸν σύνδεσμον. **Θεοτοκίον.**

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γαστρὶ γενεῶν, ἡ τὸν Θεὸν Λέγον, ἐν γαστρὶ χαρήσασα, ἀγνὴ δὲ διαμεινάσα, Θεοτόκε Μαρία· διὸ σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Ἔτερος Κανὼν τοῦ Ὁσίου, Ἦχος ὁ αὐτός.

Εἰρμὸς ἄλλος. Τῷ ἐκτινάξαντι.

Ποίημα Γερμανοῦ.

Τῷ ἀνατειλαντι ἐν τῷ κόσμῳ, τὸν Ἰεράρχην τὸν σοφόν, τοῖς τῆς εὐσεβείας διαλαμπόντα δόγμασιν, ἄσωμεν τῷ Χριστῷ, ὅτι δεδόξασται εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν διαλάμφοντα ἐν τῷ κόσμῳ, τῆς εὐσεβείας τῷ φωτὶ, καὶ τῆς ἀσεβείας τὴν ἀχλὺν ἐκδιώξαντα, τιμῆσωμεν οἱ πιστοὶ, ὡς Ἰεράρχην τὸν μέγαν Ἰωάννην.

Ως παριστάμενος σὺν Ἀγγέλοις, τῷ ἀπροσίτῳ Βασιλεῖ, τοῖς ἐπιτελοῦσί σου τὴν μνήμην ἱκέτευε, ὀρθῆναι τὸν ἱλασμόν, ἱεροκήρυξ παμμακάρι Ἰωάννη.

Θεοτοκίον.

Ως συλλαβούσα τὸν πρό αἰῶνων, ἀναρχον Λόγον τοῦ Πατρὸς, καὶ σαρκὶ τεκοῦσα ὑπὲρ λόγον πανύμνητε, ἱκέτευε ἐκτενῶς, τοῦ λυτρωθῆναι ἡμᾶς ἐκ τῶν κινδύνων.

ᾠδὴ γ. Οὐρανίας ἀφίδος.

Φωταυγῇ ὡς ἀφέρα, τὸν ἀθλητὴν Μάμαντα, ἔθετο Χριστὸς ἐν τῷ ὕψει, τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ, ἀθλων λαμπρότησι, καὶ παραδόξων θαυμάτων, πᾶσάν τὴν ὑψηλίον καταλαμπύροντα.

Ανελθὼν ἐν τῷ ὄρει, τῆς ἀληθοῦς γνώσεως, καὶ καταστροφῆς θεωρίας, νοῦ καθαρῶτητι, φύσιν τὴν ἄλογον, πρὸς λογικὴν ὑμνωδίαν, Δεικτικῶς προστάξει Μάρτυς διήγειρας.

Νεανίας ὠρατός, περιουαλλῆς πέφηνας· ὅθεν τοῖς ἀνόμως ζητοῦσι, τοῦ συλλαβέσθαι σε, ἄφθης ἀπόσιτος, ἐθελοντὶ πρὸς τὸ πάθος, ὡς ὁ πάντων Κύριος παραγενόμενος.

Θεοτοκίον.

Οὐρανὸν ὁ τανύσας καὶ τὸν τῆς γῆς ἄχραντον, γύρον ὁ κατέχων ἀπάσης, φύσει Θεότιτος, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου, σωματικῶς κατεσχῆθη, καὶ πιστοῖς σε στήριγμα πᾶσιν ἀνεδείξεν. **Ἄλλος.** Ὁ στερεώσας λόγῳ.

Δὲ ἐγκρατείας Πάτερ καὶ προσευχῆς, ἀλινοῦς εἰσῆλθες πρὸς τὴν ἀκρόπολιν, τῆς

ἀρετῆς Θεοφόρος, ἔνθα τῆς τρυφῆς τὸν χειμάρρουν τρυφᾷ.

Ως παρρησίαν ἔχων πρὸς τὸν Θεόν, Ἰεράρχα Ὅσιε Ἰωάννη σοφέ, ἰκέτευε τοῦ σωθῆναι, τοὺς πίσει ἐκτελοῦντας τὴν μηνίμην σου.

Ως εὐσεβῶν δογματῶν καθηγητῆς, καὶ σοφῶν λογίων ὄψηγητῆς ἀληθῆς, τὸν φέρον ἀνεδήσω, κατὰ τῶν αἰρέσεων Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Ως οὐρανὸν καὶ θρόνον σε τοῦ Θεοῦ ἀνυμνοῦμεν, πάντες Θεοκυῆτορ ἀγνή· ὅτι ἐκ σοῦ ἐπεφάνη, Ἰησοῦς Χριστὸς ἡ ἀλήθεια.

Ὁ Εἰρμός.

- **Ο**στερεῶσας λόγῳ τοὺς οὐρανοὺς, καὶ τὴν γῆν ἐδράσας ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν,
- στερεῶσας με πρὸς ὕμνον, καὶ δοξολογίαν σου Κύριε.

Κάθισμα τοῦ Μάρτυρος, Ἦχος πλ. δ΄.

Τὴν Συρίαν καὶ Λόγον.

Εὐσεβείας ὑπάρχων γόνος σεπτὸς, ἀσεβείας ἐδειχθῆς ἐκμειωτῆς, ὦ Μάμα πανεύφημε, τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος· ἐν γὰρ σταδίῳ πλάνην, εἰδῶλων διηλέγξας, καὶ εὐθαρσῶς Τριάδα, ὑμνεῖσθαι ἐκήρυξας ὅθεν καὶ θηριοί, ἐκδοθεὶς ἀβλοπότες, τὸν θῆρα ἐνέκρωσας, καὶ ἀσρχέκλιον δράκοντα· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρόσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄρσειν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόνη, τῶν ἀγίων μηνίμην σου.

Δόξα, τοῦ Ὁσίου, Ἦχος γ΄. Θεΐας πίστεως.

Σκευὸς ἐνθεὸν τῆς ἐγκρατείας, πλοῦτος ἄστυλος τῆς εὐσεβείας, ἀνεδειχθῆς Ἰωάννη μακάριε, ἐν ἀπαθείᾳ παιδρύνας τὸν βίον σου, καὶ δεομένοις ἀντήλθας τὸν ἔλεον Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. **Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.**

Θεῖα γέγονας σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη παναγνε Παρθενομήτηρ, τῇ καθαρότητι Ἀγγελου ἐπεράρασα· τὸν ὑπερ πάντας ἐμε γούνη γενόμενον, ῥεσπυαίμενον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάλυτον πρεσβειῶν σου, ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ αἰμίαντος αἰμῆς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτηρ, ἐν τῷ Σταυρῷ Θεασαμένη κρεμάμενη, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνώδισα βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνηθούσα ἐκρουάγουσα· Ὁἴμοι τέκνον μου! πῶς πάσχεις θείων ρύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον;

Ὡδὴ δ΄. Σὺ μου ἰσχύς Κύριε.

Αὐτοβελῶς πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἐχώρησας, ἀποτήτα, ἐνδόξε φρονήματι· τὸν γὰρ Χριστὸν εἶχες συνεργόν, θεῖα δυναστεία, τὸ ἀσθενές σου ῥωννύοντα, καὶ Μάρτυρα δεικνύοντα, τῶν αὐτοῦ παθημάτων, καὶ τῆς ἀνω λαμπρότητος μέτοχον.

Ως συνεργός, ὁ ἐκ Θεοῦ συνοδίτης σοι, καὶ θυπέικε, οἷα λογικώτατος, ἄγριος θῆρ θεῖα γὰρ στοργῇ, σὺ καθυποτάξας, τὰ πάθη τὰ ἀλογώτατα, ὠραῖος ἀπεφάνθης, λογισμῶ σωφωτάτω, ἀλογίαν ἐχθρῶν προπωσάμενος.

Δικαστικῶν, σὺ πρὸ βημάτων παρίστασο, τὴν τοῦ Λόγου, ἀσκόκωσιν μακάριε, διαπρυσίων ἀναφανῶν, καὶ τῆς ἀθείας, ἀπομαραίνων τὸ φρούραγμα· καὶ πάντας ἀδιστάκτους, μελαδὲν ἐκδοάσκων· τῇ δυνάμει σου δόξα φιλόκρωπε. **Θεοτοκίον.**

Τῷ τοκετῷ, τῆς ὑπερ φύσιν λοχείας σου, τῶν ὀδύνων, λελυται τὸ ἐγκλημα, καὶ τῆς ἀρᾶς ἡ τῶν γηγενῶν, φύσις ἀππλλάγη, Θεοκυῆτορ πανάμωμε, καὶ ἠνοικται τοῖς κάτω, διὰ σοῦ τὰ τῶν ἀνω, καὶ Ἀγγέλοις βροτοῖ συγχορευταί.

Ἄλλος Μυστικῶς ὁ Προφήτης προορῶν.

Τὸν Ἰεράρχην πάντες τὸν σοφόν, ἐν ἀδαῖς εὐφημῆσωμεν, λέγοντες Θεοφόρε Κυρίου, ἐκτενῶς δυσώπει, σωθῆναι ἡμᾶς.

Ως εὐσεβῶν δογματῶν φυτουργόν, καὶ σοφὸν Ἰεράρχην σε ἔχοντες, Θεομακάριστε Πάτερ, ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς εὐφημοῦμέν σε.

Τὴν ἱεράν σου μηνίμην καὶ σεπτὴν, ἀρχηγῆ τῶν τροφιμῶν τῆς πίστεως, Ἰεράρχα Κυρίου, ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς ἐορτάζομεν.

Θεοτοκίον.

Ἡ ἀνύμφευτος νύμφη καὶ ἀγνή, καὶ ἀλόχευτος Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, αὐτὸν ἀπαύτως πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. **Ὡδὴ ε΄.** Ἰνα τί με ἀπάσω.

Εομένου οὐδόλας, σώματος ὁ ἐνδόξος Μάμας ἐφρόντισε, τῆς φθορᾶς τὸ πάχος, τῷ σπαράττεσθαι ἀποβαλλόμενος, καὶ τοὺς θερματινοὺς, ἀποδύμενος χιτῶνας, καὶ στολὴν ἀσφαρσίας δεχόμενος.

Χαριστήσιον αἶνον, ἐμελεψς τῷ Κτίτῃ σου ἐφορπτόμενος, τὰς πλευρὰς παμμακάρ, καὶ φωνῆν οὐρανῶν ἀκίκοις, βεβαιούσων μᾶλλον, τὸν λογισμὸν σου πρὸς τὸ κρεῖττον, καὶ τῶν πόνων τὸ ἀχθος κυφίζουσαν.

Εν εἰρκῇ συγκλεισθέντι, ὤφθη οὐρανόθεν σοι ἐπικομίζουσα, παραδόξω θείᾳ, ἀθλοφόρῃ παμμάκαρ πολυάθλη, βρώσιν ἀφθαρσίας, περιστέρα ὠραιότατη· τῆς φθορᾶς γὰρ τοὺς ὄρους ἐκδέσθικας. **Θεοτοκίον.**

Σωματώσεως θείας, καὶ καταλλαγῆς ἀνεκφράστου γέγονας πρόξενος, ἢ τὸν πρὸ ἡλίου, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα κηύσασα· διὰ σοῦ γὰρ φύσις, ἢ τῶν βροτῶν Θεῶ συνήθη, καὶ ἐν θρόνῳ τῆς δόξης καθίδρυσται.

Ἄλλος. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας·

Ποιμαντικῶς ἐχρίσθη, τῆς εὐσεβείας τῶ μύρω θεόσοφου· ὅθεν ὡς Ἰσραράχην, πάντες εὐφημοῦν σε Ὅσιε.

Ὡς μιμητῆς ὑπάρχων, τῶν Ἀποστόλων θεόφρον αἰδίμῃ, πόνοις ἢ ἀγρυπνίαις, τοῦ τῆς Ἐκκλησίας προσέτης λαοῦ.

Τὸν ζῆλωτῆν Ἠλίαν, ἢ Μουσαῖον τὸν θεόπτην μιμούμενος, Πάτερ ἱεροφάντορ, τοὺς αἰρησιάρχας κατήσχυνας. **Θεοτοκίον.**

Ὡς Βασιλίδα πάντες, καὶ Βασιλέα τῶν ὄλων κηύσασαν, δεῦτε σὺν τῷ Ἀγγέλῳ, τῆν εὐλογημένην τιμήσωμεν.

Ὡδὴ 7. Πάσθητί μοι Σωτήρ.

Τῷ ζῆλῳ τῷ πρὸς Θεόν, πυρούμενος ἱερώτατε, τῆς ὑπαπτουσίας πυρᾶς, οὐδόλως ἐφρόντισας, θείῳ θροσίζομενος, οὐρανόθεν διβρώ, ἀθλοφόρῃ γενναίωτα.

ὈΝεανίας τρισί, μεταποιήσας τὴν κάμινον, εἰς δρόσον φαστοφανῶς, θεόφρον πανόλιθι, φλογὸς ἐξαρκάζει σε, καὶ πυρὸς δεικνύει, παραδόξως δυνατώτερον.

Μεγίστοις ἐγκατερωῶν, ἀγῶσιν ὤφθη παμμέγιστος, ἐν ἄλληταις Σαυμαστός, ἐν Μάρτυσι δόκιμος· διὸ ἢ μεγίστων σε, ὁ ἀγνωσθῆτης, ἀντιδόσεων ἤξιωσε. **Θεοτοκίον.**

Γεγόναμεν κοινωοί, τῆς θείας φύσεως Ἀχραντε, τῷ θείῳ σου τοκετῷ, καὶ λῆξιν οὐράνιον, σὺν Ἀγγέλων τάξεσιν, οἱ σε εὐφημοῦντες, ἐν Χριστῷ ἐκληρωσάμεθα.

Ἄλλος. Ὡς τὸν Προφήτην ἐρρύσω.

Τῆς Ἐκκλησίας τὴν δόξαν, κατεδωμψαίης Ἰωάννη μακάριε, τοῖς θείοις σε δόγμασι, καὶ σοφοῖς διδάγμασι, τὰς αἰρέσεις τε, ἐκ ποθῶν ἐποίησας.

Ὡς περ φωστῆρ εὐσεβείας, τῶν δογμάτων σου τῷ κάλλει ἐξήραφας, καθ' ὅλης τῆς κτίσεως, θεόφρον Διδάσκαλε, καὶ ἠμαύρωσας τὰς αἰρέσεις λόγῳ Θεοῦ.

Ἀντὶ μαχαίρας τῆ γλώττῃ, καὶ τῷ λόγῳ χρησάμενος Ὅσιε, τὰ νόθα ἐξέκοφας διδάγματα ἅπαντα, καὶ ἐτράνωσας τὴν Τριάδα πᾶσι σαφῶς. **Θεοτοκίον.**

Ὀτε χεῖρις ἐκ Παρθένου, καὶ κόσμον φάτισας Χριστὸ ὁ Θεός, καμὲ τῶν πταισμάτων μου, ῥύσαι ὡς φιλόανθρωπος, καὶ κυβέρνησον τὴν ζωὴν μου δέομαι.

Ὁ Εἰρμός.

Ὡς τὸν Προφήτην ἐρρύσω, ἐκ βυθοῦ κατωτάτω Χριστὸ ὁ Θεός, καμὲ τῶν πταισμάτων μου, ῥύσαι ὡς φιλόανθρωπος, καὶ κυβέρνησον τὴν ζωὴν μου δέομαι.

Κοντάκιον τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εν τῇ βίβῳ Ἄγιε, τῇ ἐκ Θεοῦ σοι δοθείσῃ, τὸν λαόν σε ποιμαίνον, ἐπὶ νομαῖς ζωοφόρου· θῆρας δὲ, τοὺς ἀοράτους καὶ ἀνημέρους, συντριβόν, ὑπὸ τοὺς πόδας τῶν σε ἠμουντων· ὅτι πάντες οἱ ἐν κινδύνῳ, προστάτην Μάμα, Σεριμόν σε κεκτήμεθα. **Ὁ Οἶκος.**

Τὸν ἐν κἀπῇ τῇ γῆ περιβόητον Μάρτυρα, ἢ ἐν τοῖς οὐρανοῖς σὺν Ἀγγέλοις χοροῦντα, νυμῆσωμεν Μάμαντα, τὸν πρὶν τὰς ἐλάφους ἐν ταῖς ἐρήμοις καινῶς ἀμελῶντα, καὶ νῦν περιούσιον λαόν Κυρίῃ, βίβῳ δυνάμεως, ὡς ποιμὴν καλῶς περιέπουτα, καὶ ὀδηγοῦντα εἰς τόπον χλόης, ἐνθα ὑπάρχει ἀληθῶς τοῦ Παραδείσου ἡ τρυφή· ὅθεν πάντες οἱ ἐν κινδύνῳι προσάτην Μάμα Σεριμόν σε κεκτήμεθα.

Συναξάριον.

Τῆ Β΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μάμαντος.

Στίχοι.

Ἀχμαῖος ὡν Τριάδος εἰς πίστιν Μάμας,
Ἀχμαῖς τριαίνης καρτερῆι τερωμένος.

Δευτερῇ χολιάδες Μάμαντος χύντο τριαίνῃ.

Ὀύτος ἦν ἐκ Γάγγρας, πόλεως Παφλαγοῶν, γονέων Χριστιανῶν· ὡν ὑπὲρ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως κρατηθέντων, καὶ φρουρᾶ παραδοθέντων, τίτταιι οὗτος ἐν αὐτοῖς τοῖς δεσμοῖς· Ἐπει δὲ καὶ ἐν τῷ φρουρᾷ ἐτελεύτησεν, ἀναλαβάνεται ὁ μακάριος παράτινος γυναικὸς Χριστιανῆς, Ἀμμίας καλουμένης, ἢ ἀνατρέφεται· ὃν συνεχῶς μαμᾷ τὴν Σετὴν μητέρα καλοῦντα, Μάμην ἀνόμισαν. Ἐτῶν δὲ γενομένων πέντε καὶ δεκά, συλλαμβάνεται εἰς Χριστιανός, καὶ βίβῳις τύπεται· καὶ μετὰ

δου τῷ τραχήλῳ τούτῳ ἐξαρτηθέντος, τῇ θαλάσῃ ἐναπόρριπτεται· καὶ περιωθθεὶς τοῦ κινδύνου θεία δύναμις, ὑπό τι σπήλαιον κρύπτεται, τρεφόμενος τῷ τῶν ἐλάφων γαλακτί. Καὶ αὐτὴ κρατηθεὶς, εἰς κάμινον ἐμβάλλεται, καὶ θηρίοις ἐκιδόται· καὶ τέλος, τριαίνῃ σιδηρᾷ τὰ σπλάγχνα διαπαρεῖς, τῆς παρουσίας ζωῆς ὑπεάγεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ.

Στίχ. Τοῖς μὴ ρέουσιν ἐντροφᾷς νῦν ἠδέσι, Νηστευτὰ βουστῶν ἠδυνῶν, Ἰωάννη.

Ο ἐν ἁγίοις Πατῆρ ἡμῶν Ἰωάννης, ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰουστίνου, καὶ Τιβερίου, καὶ Μαυρικίου τῶν Βασιλέων, ἐν Κωνσταντινουπόλει γεννηθεὶς, χαρακτὴς πρώην ὑπάρχων, ἀνὴρ εὐσεβῆς καὶ φιλόπτωχος, φιλόθεος, καὶ φοβούμενος τὸν Θεόν. Οὗτος Μοναχόν, Εὐσέβιον τούνομα, ἐκ Παλαιστίνης γενόμενον ὑπεδέξατο· ὃν καὶ περιπτῶν ἐν τῇ οἴῳ εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ Ὁσίου, ἦκουσε τινός διαλεγόμενος αὐτῷ· Οὐκ ἐφείταί σοι Ἀββᾶ, ἐν τοῖς δεξιοῖς περιπατεῖν τοῦ μεγάλου· προμηνύοντος ἄρα τοῦ Θεοῦ τὴν μέλλουσαν ἐγγεῖρῆσθαι αὐτῷ μεγάλην ἀρχιερασίην. Μετὰ ταῦτα ἀναγνωρίζεται τῷ ἐν ἁγίοις Ἰωάννῃ, τῷ ἀπὸ Σχολαστικῶν, καὶ Ἀρχιεροῦ τοῦ Θεοῦ· ὅς καὶ ἀποκαρθῆναι αὐτὸν συνεβούλευσεν, ὡς ἄξιον ὄντα καταταγῆναι εἰς κλῆρον.

Ἐτι δὲ ἐν τοῖς Διακόνους ὢν, ἦλθεν εἰς τὸν Ναόν τοῦ Ἁγίου Λαυρεντίου, μεσημβρίας οὐσῆς, καὶ εὗρίσκει ἐρημίτην τινὰ ἐκεῖσε, ὃν οὐδεὶς ἐγίνωσκε πῶθεν παραγεγῆνε· καὶ ὑπεδείκνυς, τῷ Ὁσίῳ τὸς ἀνασχημῶς τοῦ Ἰουσιαστηρίου, καὶ ἰδοὺ μυριάδες Ἁγίων, καὶ φωνῇ συμιληγῆς, ὠδή τε φρικώδης ἐξηκούετο, καὶ λευκὰς γολάζας ἐξαστραπτούσας ἀπαντες ἐνεδουδίσκοντο.

Οὗτος, διανομῆς ὢν, καὶ διάκονος τῶν χρημάτων τῆς Ἐκκλησίας, ἦν ὑποστρέφων ἐκ τοῦ ἐξῶθεν πεδίου τόπου, καὶ ἐν μόνον βαλάντιον ἔχων, καὶ ἀφθῶνας διδούς· ὡς δὲ οὐκ ἔκενοῦτο, τῶν πενήτων συρρέοντων εἰς πλῆθος, ἀλλ' ἔφθασε καὶ εἰς Βούν, (τόπος τις ἦν ἐν Κωνσταντινουπόλει, οὕτω καλούμενος) τινός τῶν σὺν αὐτῷ ἀνακραζάντος καὶ εἰπόντος· Κύριε, ἐλέησον· μέχρι τίνος οὐ κενούται ἡμῖν τοῦτο τὸ βαλάντιον; τὸ μὲν βαλάντιον παραγρημα κενὸν ἦν· αὐτὸς δὲ λεοντώδης εἰς ἐκεί-

ων ἰδῶν, ἔφη· Ὁ Θεός, ἀδελφε, συγχωρήσαι σοι· μέχρι γὰρ ἂν πολλοῦ ἔμελλε διαρκέσαι.

Μετὰ δὲ τὴν κοίμησιν Εὐτυχίᾳ Πατριάρχῃ, κρατηθεὶς εἰς τὸ χειροτονηθῆναι, ὡς οὐκ ἐπέιπτο, εἶδεν ἔκστατον φθεράν· ἡ δὲ ἦν· Σάλασσα μέγχις οὐρανοῦ φθάουσα, καὶ κάμινος πυρός φρικτῆ, καὶ Ἀγγέλων πλῆθος προσφθεγγόμενων αὐτῷ οὕτως· Οὐκ ἐνδέχεται ἄλλως γενέσθαι, ἀλλὰ σιῶπα· ἐπεὶ τῶν ἀμφοτέρων πειραθήσῃ· ταῦτα δὲ ἔλεγον μετ' ἀπειλῆς. Τότε οὖν, καὶ μὴ βουλόμενος, ἐξέδωκεν ἑαυτὸν, καὶ χειροτονεῖται Πατριάρχῃ Κωνσταντινουπόλεως ἄσκησιν ἄκραν καὶ βίον σεμνόν, διὰ πάσης ἀρετῆς μέχρι τέλους διεξελθῶν.

Οὗτος, διαπερῶν ποτὲ τὸ Ἐβδόμων, κλύδωνος μεγάλου γεγονότος, τῇ εὐχῇ καὶ σφραγίδι τοῦ Σταυροῦ, τὴν Σάλασαν εἰς γαλήνην μετέβαλεν. Ἐπίγυσιν δὲ ὀμμάτων ἔχων ὁ Γαζεύς Ἰωάννης ὁ Σχολαστικὸς, καὶ λαθὼν παρὰ τοῦ Ἁγίου τούτου Πατριάρχῃ τὴν ἀχραντίνον μερίδα, σπασαντος αὐτοῦ· Σῶμα Χριστοῦ τοῦ τὸν ἐκ γενετῆς ἰασαμένον τυφλόν· καὶ ἀσπασάμενος αὐτὸν, ἰάσεως ἔτυχε. Θανατικοῦ ποτὲ μεγάλου γεγονότος, δέδωκε τιμὴ πιστῶ ἐκ τῶν ὑπουργούντων αὐτῷ, δύο σπυρίδας, μίαν κενήν, καὶ ἑτέραν ψηφίδων μεστήν, καὶ λέγει αὐτῷ· Στήθι εἰς τὸν Βούν, καὶ τοὺς παρερρηγμένους νεκροῦς μετρῶν, κατὰ τὸν αὐτὸν ἀρίθμῳ, ἀποκένων ψηφίδας εἰς τὴν κενὴν σπυρίδα. Καὶ τοῦτο ποιήσας, ἔγνω ὅτι ἐξεκομίσθησαν τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ ψυχαὶ τριακόσσιαι εἰκοσιτρεῖς· καὶ τῇ δευτέρᾳ τοῦτο ποιήσας, ὀλίγον ἐκόπασε· καὶ μέχρι τῆς ἑβδόμης τοῦτο ποιῶν, εὗρεν ὅτι παντελῶς ἐκόπασεν ἡ θραύσις, διὰ τῆς ἐπιταγῆς τοῦ Ἁγίου προσευχῆς.

Τῆς δὲ ἐγκρατείας οὕτως ἦν ἐπιμελούμενος, ὥστε ἐπὶ ἕξ μῆνας μηδὲ ὕδατος μεταλαβεῖν· θριδακίνης δὲ μιᾶς ὁ καυλός, ἐκείνα καὶ μόνον ἐγένετο βρῶσις καὶ πόσις, ἡ πέποιος ὀλίγου· ἄλλο τε σταφυλῆς ἢ σύκων, καὶ ὑπαλλογήν· Ταῦτα ἦν αὐτῷ τροφή, ἐν τοῖς τρισκαίδεκα πρὸς τῷ ἡμίσει χρόνῳ τῆς ἀρχιερασίης αὐτοῦ. Ὑπὸν δὲ ἦν αὐτῷ τὸ καθῆσθαι, καὶ τὰ στέρνα ἐπισυνάπτειν τοῖς γόνασι· ῥαφίς δὲ αὐτῷ ἐπηρτάτο εἰς ἀπτοντα κηρὸν ἐπικαέντα· καὶ ἡμία, τοῦ κηροῦ ὑπὸ τοῦ πυρός δαπανηθέντος, ἡ ῥαφίς ἐν λεκάνῃ ἐρόριπτετο, ἀνίγατο.

Εἰ δὲ συνέβη μὴ ἀκοῦσαι αὐτὸν τοῦ κτύπου τῆς ραφίδος, τὴν ἐπιούσαν νύκτα ὅλην ἀΰπου διετέλει. Οὗτος δὲ εὐχῆς μὲν τοῖς πάθει πολλοῖς, τὰς τῶν βαρβάρων ἀπέστρεψε μάχας· διὰ νηστείας δὲ, τὴν λύμην τῆς πόλεως διέλυε καὶ τῆ ἀγρυπνία τὴν ποίμνην ἐφύλαττεν ἐξ ἀοράτων καὶ ὁρατῶν ἐχθρῶν.

Ποτὲ δὲ, Παρασκευῆς οὐσῆς ὀφίας, λέγουσι τῷ Ὁσίῳ· Αὐρίον, Δέσποτα, ἰπποδρόμιον ἀγεται ἢν δὲ Σάββατον τῆς Πεντηκοστῆς· καὶ ἀποκριθεὶς λέγει· Ἰπποδρόμιον τῆ Ἁγίας Πεντηκοστῆς; καὶ πεσὼν ἐπὶ τὰ γόνυτα ἐδυσώπει τὸν Θεὸν γενέσθαι τι σημεῖον φόβου ἕνεκα, πρὸς τὸ καλύσαι τοῦτο· καὶ ἰδοὺ τῆ δεξιᾷ, αἰθρίας οὐσῆς, γίνονται καταγιγῆδες, καὶ πλῆθος ἀνέμω καὶ ὑδάτων φορὰ, ὡς νομίζειν συντελεσθῆναι πάντα, καὶ φέγγειν τὸν λαὸν ἐκ τοῦ ἰππικουῦ ἐκτός γὰρ τούτου, φόβος ἕτερος οὐκ ἐγένετο ἄλλοτε.

Γυνὴ δέ τις, τὸν ἀνδρα ἔχουσα δαιμονῶντα, ἀνδρὶ τινι, τὴν ἔρημον οἰκοῦντι, κατέφυγεν· ὁ δὲ, Ἀπελθε, ἔφη, πρὸς τὸν ἀγιώτατον Πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως Ἰωάννην, κακῆτος αὐτὸν ἰάσεται· καὶ τοῦτο ποιήσασα, οὐ δὴμαρτε τοῦ σκοποῦ· λαβούσα γὰρ τὴν ταύ ἀνδρὸς ἴασιν τῆ προσευχῆ τοῦ Ἁγίου, οἰκτιρῶσαι χαίρεισα ἐπορεύετο. Τούτου τῆ εὐχῆ καὶ στεῖραι γυναῖκες τέκνα ἔτεκον, καὶ ἀσθενούντες πολλοὶ ἰάσεως ἔτυχον.

Κοιμηθέντος δὲ αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ, καὶ προτεθέντος, εἰλῶν εἰς ἀσπασμὸν αὐτοῦ Νεῖλος ὁ ἐνδοξότατος Ἐπαρχος, ἀναφιλῆθη παρὰ τοῦ Ἁγίου, πάντων ὁρώτων καὶ θαυμάζοντων. Εἶπε δὲ αὐτῷ καὶ τινα ῥήματα εἰς τὸ οὐς, ἅτινα οὐκ ἔξεῖπε τινί. Ἐκήδευσαν δὲ αὐτὸν ἔνδοξον τοῦ θυσιαστηρίου τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ὡς ἄξιον, δοξάζοντας Πατέρα, Υἱὸν, καὶ τὸ Ἁγίον Πνεῦμα.

Ὁ Ἅγιος Διομήδης, σπαθίζομενος, τελειοῦται.

Στίχ. Σίδηρος εἰς σίδηρον ἠν Διομήδης,
Πρὸς τοὺς σπαθισμοὺς ἀνδρῶν ἐναρτέρει.

Ὁ Ἅγιος Ἰουλιανός, ξύλω θλασθεὶς τῆ κεφαλῇ, τελειοῦται.

Στίχ. Ἰουλιανός, συντριβεὶς κάραν ξύλω,
Τὸν πρὸς Θεὸν οὐδὲν σῶος εἰς τέλος μένει.

Ὁ Ἅγιος Φίλιππος ἔριψε τελειοῦται.

Στίχ. Ἰππον ταχύν Φίλιππος τὴν τομὴν ἔχω,
Πρὸς τὸν φιλοῦντα θάττον ἦλθε Δεσπότην.

Ὁ Ἅγιος Εὐτύχιανός ἐν ἐσχάρα πύρος τελειοῦται.

Στίχ. Εὐτύχιανός, πυροπληθεὶς ἐσχάρα,
Εἰς εὐτυχίᾳ μετήλθε κληρὸν Μαρτύρου.

Ὁ Ἅγιος Ἡσύχιος ἀπαρχονισθεὶς τελειοῦται.

Στίχ. Ποθῶν τὸν ὄντως Ἡσύχιος Δεσπότην,
Καὶ τὸν δι' αὐτὸν ἠσύχως φέρει βρόχον.
Ὁ Ἅγιος Λεωνίδης πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Τοῦ πρὸς Θεὸν σε φλῆξ ποθῶ Λεωνίδη,
Ἐπειθε ῥᾶστα καὶ φλογὸς φέρειν βίαν.

Ὁ Ἅγιος Εὐτύχιος σταυρωθεὶς τελειοῦται.

Στίχ. Βαίνων κατ' ἔγχος Εὐτύχιος Κυρίου,
Δίκην ἐκείνου καρτερεῖ σταυροῦ πάθος.

Ὁ Ἅγιος Φιλάδελφος, λίθω τὸν τράχηλον βαρυνθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Σαρκὸς βάρος πᾶν ἐκλιπὼν λίθου βάρει,
Ἀνῆλθε κύβος Φιλάδελφος εἰς πόλον.

Ὁ Ἅγιος Μελάμππος πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Εἰπέροι Μελάμππος εἶχε καὶ μέλαν,
Κάθαρσιν εὖρει, εἰς τὸ πῦρ βεβλημένος.

Ἡ Ἁγία Παρθαγάπη ἐν τῇ θαλάσσῃ τελειοῦται.

Στίχ. Θηήσεις θαλάσσης ἔνδον, ὦ Παρθαγάπη.
Καὶ ὁρῶν θαλάσσαν εὐρίσκεις ἄνω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν δικαίων Ἱερέων, Ἐλσαζάρου καὶ Φινέως καὶ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀειθαλᾶ καὶ Ἀμμοῦν.

Ὅσοι οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, τὴν ἡγεμονίαν τῆς ἐν τῇ Θράκῃ Ἀδριανουπόλεως τοῦ Βαβῆδος κατέχοντος, διεβλήθησαν αὐτῷ ὡς Χριστιανοί. Ἐρωτηθέντες δὲ τὴν τύχην εἰπεῖν καὶ τὸ ἐπιτήδευμα, Χριστιανοὶ ἀμολόγησαν εἶναι. Ὡς δὲ εἶσαι τοῖς εἰδαλοῖς ἠναγκάζοντο, καὶ οὐκ ἐπειθόντο, λοιπὸν πρὸς τὰς ἀποκρίσεις ἐν ἀμυχανία γεγονῶς ὁ τύραννος, βουνεύροις τῆς πίστεως αὐτῶν τὸ στερόν διαλύειν ἐπιεῖρατο. Ἐπὶ τοσοῦτον οὖν ταῖς βασάνοις κατεζήτησαν, ὡς ἐν αὐταῖς τὰς ψυχὰς τῷ Θεῷ παραθέσθαι.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησεν ἡμᾶς.

ᾠδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασις.

Καμίνε τὸ εἶδος σοι, θαλάμω, ὡς περ χροῖαν ἐκλήρωσεν· εἰς ἡμέρας γὰρ πλείους, ἐν ταύτῃ μάκαρ καταλειόμενος, οὐ κατεφλέχθης, βοῶν τῷ ποιήσαντι· Ἐυλογητός ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἀγγέλους συλλήπτορας, συγχορευτὰς καὶ συγκοινωνούντας σοι, ἀπορόπτων ἀσμά-

των, φλογός ἐν μέσῳ, Μάρτυς ἐκέκτησο, με-
 λ' ὧν τῶ πάντων Δεσπότη ἐκράυαζας· Εὐ-
 λογῆτος ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ως ῥόδον ἀμάραντον, ὡς ἐκ πατάδος νυμ-
 φίος πρόσειον, ὠραιότατος ὄντως, ἐκ τῆς
 καμίνου φλέξας τοὺς ἀφρονάς, καὶ τοὺς ὀρῶν-
 τας φωτίσας κραυγάζοντας· Εὐλογῆτος ὁ Θεός
 ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Πδοῦ νῦν πεπλήρωται, τοῦ Σεργόρου ἡ προα-
 γόρευσις ἐν γαστρὶ γὰρ Παρθένε, τὸν Θεοῦ
 Λόγον ἔσχες ἢ τέκοκας, τὸν ζωοδότην, ᾧ πάν-
 τες κραυγάζομεν Εὐλογῆτος ὁ Θεός ὁ τῶν Πα-
 τέρων ἡμῶν.

Ἄλλος. Ὁ ἐν ἀρχῇ, τὴν γῆν.

Ο ἐπὶ γῆς, φωστῆρα ἀναδείξας, τὸν εὐσεβῆ
 καὶ σοφὸν Ἱεράρχην, εὐλογῆτος εἰ εἰς
 τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ο ἀληθῆ, Ἰωάννη τὸν μέγαν, ποιμνῆ τῆ
 σῆ ποιμένα ἀναδείξας, εὐλογῆτος εἰ εἰς
 τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὰς τῆς σαρκὸς, ἐπαναστάσις Πάτερ, κα-
 ταβαλῶν τῶ Χριστῷ ἀνεβόας· Εὐλογῆτος
 εἰ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεός τῶν Πατέρων
 ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ο δι' ἡμᾶς, γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ τοῦ
 ἐχθροῦ ρυσάμενος τὸν κόσμον, εὐλογῆ-
 τος εἰ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεός τῶν Πα-
 τέρων ἡμῶν.

Ὡδή η'. Ἐπταπλασίως κάμιον.

Ως Δανιὴλ τὰ χάσματα, τῶν θηρίων ἐπί-
 μωσας, Σεία τοῦ Δεσπότη ἐπικλήσει
 ἐνδοξέ· τὸν ὄφιν ἐνέκρωσας· τοὺς δυσσεβεῖς
 κατήσχυνας ἢ ὡς νικητῆς τοὺς οὐρανοὺς ἀνα-
 μείπων, οἰκτεῖς ἐν εὐφροσύνῃ, Ἱερεῖς εὐλογεῖ-
 τε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αθολευστοῦσι Μάκαρ σε, οἱ τοῖς λίθοις λα-
 τρεύοντες, καὶ πετωρωμένοι τὴν ψυχὴν
 παράνομοι, τὸ ὄμμα ἐρείδοντα, τῆς ἱεράς σου
 μάκαρ ψυχῆς, πρὸς τὴν ἀρραγὴ καὶ ἀταπει-
 νωτον πέτραν, καὶ μελποῦσα προθύμως· Ἱερεῖς
 εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
 αἰῶνας.

Αγωνοθέτης ἄνωθεν, σοὶ προτείνω τὸν γέ-
 φανον, οἶα νικητῆ, καὶ τὸν καλὸν ἀνύ-
 σαντι, ἀγῶνα πανόλβιε, ἐπιφωνεῖ σοὶ τὴν πρὸς
 αὐτὸν, στείλασθαι σεπτῆν, ἢ γλυκυτάτην πο-
 ρείαν, προθύμως μελωδοῦντι· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε,
 λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Υπερφυῶς συνελάβες, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμή-
 τορα, μείνασα Παρθένος, μετα τόκον ἄ-
 χραντα· Θεοῦ γὰρ ἡ ἐνώστις, καινοποιεῖ τὰς φύ-
 σεις ἐν σοὶ, καὶ καινοποιοῦνται τῆς οὐσίας οἱ
 ὅροι· διὸ σε ὀρλοδοξῶς, ὡς Θεὸν τετοκυῖαν,
 κυρίως Θεοτόκον, ὑμνοῦμεν εἰς αἰῶνας.

Ἄλλος. Τὸν ἐν ὄρει ἁγίω.

Τὸν Μωσέα μιμούμενος τρισμάκαρ, ἐν τῷ
 ὄρει προσέδης καὶ τῷ γνόφῳ, τὸν νοητὸν
 τῆς χάριτος δεξάμενος, νόμον Ἱεράρχα, κρά-
 ζων· Ἀνυμνεῖται, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν λαόν σου ποιμένας Ἱεράρχα, τῆς Λίγυ-
 πτου τὴν πλάνην ἀπειροῦσα καὶ Βαβυ-
 λῶνα τῶν παθῶν ἐξέρυγες, καὶ Σιών τὴν ἄνω,
 εὖρες κατοικίαν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ως τῷ μύθῳ χρισθεὶς ἱεροφάντορ, τῆς ἐν λό-
 γῳ καὶ ἔργῳ εὐσεβείας, ἱερωργεῖς τὰ
 Σεία, ἱεράτα· ὄθεν τὴν Τριάδα, ἐν μιᾷ οὐσίᾳ,
 ὑμνεῖς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἐν μήτρᾳ οἰκήσαντα Παρθένου, καὶ ἐν
 ταύτῃ φρικτὰς καὶ ὑπὲρ λόγον, τὸν πα-
 λαῖον Ἀδάμ ἀνακαίνισαντα, Κύριον ὑμνεῖτε,
 καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν βῆ-
 τῳ πυρὶ τὸν τῆς ἀειπαρθένε, τῷ Μωϋ-
 σῆ μυστήριον γνωρίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε,
 καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδή Σ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Παρθένου τὴν ψυχὴν σου τῷ Αὐτρωτῇ, καὶ
 πρὸς τοῦτον προθύμως ἀνέδραμες, ταῖς
 καλλογαῖς, κατηγλαῖσμένος περιφανῶς, τῶν
 ἱερῶν ἀγῶνων σου, καὶ τῶν παλαισμάτων τῶν
 θυμαστῶν, πανεύφημε ὀπλίτα, φοιστῆρ τῆς
 οἰκουμένης, τῆς Ἐκκλησίας ἐγκαλλώπισμα.

Συνήφης τοῖς Ἀγγέλοις ἀγγελικῆν, ἐπὶ γῆς
 πολιτείαν κησάμενος, καὶ σὺν αὐτοῖς
 μέλπεις ἐν ἀνείσει χαρμονικῶς, τὸ ἱερὸν μελό-
 δημα, Μῶμα τῇ Τριάδι πανευκλεῶς, Θεοῦ με-
 νος ταῖς Σείαις μελέξει καὶ δόξης, ἀδιαδόχου
 ἐμπορούμενος.

Ως ἔχων παρρησίαν πρὸς τὸν Θεόν, τὴν πα-
 νήγυριν, ταύτην τὴν Σείαν σε, περιχαρῶς
 Μάρτυς ἐκτελούντων καὶ τὴν σεπτῆν, καὶ ἱε-
 ράν σε ἄλλοισιν, πίθει εὐφημούντων εὐκρινεῖ,
 μνημόνευε καμμάκαρ, καὶ ζῆλης καὶ κινδύνων,
 καὶ πειρασμοῦ ἡμᾶς διάσωσον.

Θεοτοκίον.

Τῆ Γ. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀνθίμου, Ἐπισκόπου Νικομηδείας· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοκτίστου, συνάσκητου τοῦ Μεγάλου Εὐθυμίου.

Εἰς τὸν ἑπιπέρινον.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰψάμεν Στίχους γ'. καὶ φάλλομεν Στίχ. Προσόμοια τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Θεόφρον μακάριε βαφαῖς, τοῦ οἰκείου αἵματος, τὴν ἱεράν σου καὶ ἔθνην, στολήν ἐφαίδρυνας· ἐκ δυνάμεως γάρ, εὐσεβῶς εἰς δύναμιν, εἰς δόξαν ἀπὸ δόξης προβέβηκας· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοσίαν τὸ πρότερον Θεῶν, φέρων τὴν ἀναιμάκτον, ὡς ἱερῶς ἐνομιμάτατος, ὡς ὀλοκάρπωμα, καὶ δεκτὴν θυσίαν, σεαυτὸν δι' αἵματος ὡς Μάρτυ· ἁγιόστατος ὑστερον, Χριστῷ προσήγαγε· θεοδόξῳ πανσεβάσμι· ὄν δυσάπει, ὑπὲρ τῶν ὑμνουμένων σε.

Μαρτυρῶν στρατευμάτα Χριστῷ, Πάτερ προσενηνοχας, ταῖς ὑποθήκαις σου Ἄνθιμε, καὶ παραινέσεις, νοσητῶν διδασκῶν καὶ σαφές ὑπόδειγμα, Θεόφρον σεαυτὸν παρεχόμενος· μετ' ὧν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

τοῦ Ὁσίου, ὁμοία.

Πάτερ Θεόκτιστε τὸν σὸν, εὐαγέες μνημόσυνον, τῶν μοναστῶν τὰ συστήματα, εὐφραίνει κάλλει, τῆς σῆς πολιτείας, καὶ θαυμάτων χάρισι, καὶ ταῖς τῶν χαρισμάτων λαμπρότησι. Χριστὸν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Θεόκτιστε τὸν σὸν, τόνον τῆς ἀσκήσεως, οἱ δυσσεβεῖς ἐπτοίθησαν, καὶ κατατηρηθῆσαν, ταῖς σαῖς ἀνευδότοις, προσευχαῖς πανεύφημι· Χριστὸν γάρ συνεργοῦντα ἐκεκλήσο· ὄν νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Θεόκτιστε Θεοῦ, κτισίς ἐχηρημάτισας τὸ κατ' εἰκόνα φυλάξας γάρ, ἐπαληθεύουσαν, διὰ πολιτείας, καὶ πανσέπτου σχήματος, τὴν κληθὴν ἐπεδείξω παθηλάμιστε. Χριστὸν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπειράνδρον μητέρα τῶν ἐπὶ γῆς, παιδοτόκων τῆς ἤκουσε πόποτε, καὶ τὸ τέχθῆν, ἀναρχον Θεόν τε καὶ συμφορᾶ, Πατρὶ τῷ προανάρχῳ τε, καὶ τῇ τετοκίᾳ ὑπερφυῶς· ὡς ξένι μυστηρίῳ· ὡς θείας κοινωνίας· οἱ ἡς Θεῶ συνανεκραθήμεν. Ἄλλος. Τὸν προδηλωθέντα.

Ὁ δι' ἀπαθείας, καὶ πίστεως καὶ ἀγάπης, καὶ ἐλπίδος λόγου, ἡμῖν ζωῆς τῆς αἰωνίας, ὑποδείξας σοφέ, Ἰωάννη, πρέσβευε σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἐν τῇ βακτηρίᾳ, τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, τὸν λαὸν ὡς ποιμάναντα, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, καὶ διαξάντα θεομάχους αἱρέσεις, πάντες Ἱεράρχα εὐφημοῦμέν σε.

Ὡς τῆς Ἐκκλησίας, φωστῆρα καὶ Ἱεράρχην, ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις τιμῶμεν σε ἀσιγήτως, τὴν σορὸν τῶν λειψάνων σε μάκαρ, Πάτερ Ἰωάννη μεγαλύνοντες. Θεοτοκίον.

Χαῖρε τὸ ἀείζωνο ρείθρον τῆς ἀφρασίας· χαῖρε ἡ ὀλόφωτος τοῦ ἡλίου νεφέλη· χαῖρε ὄχημα τῆς Θεότητος ὅλης· χαῖρε κίβωτό τοῦ ἀγιάσματος. Ὁ Ἐίσχος.

Τὸν προδηλωθέντα ἐν ὄρει τῷ νομοθέτῃ, ἐν πυρὶ καὶ βῆται, τόκον τὸν τῆς αἰετοπαρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν, ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνωμεν.

Ἐξάποστολῶν τοῦ Ὁσίου.

τοῖς Μαθηταῖς συνελθόμεν.

Ὁ ἱερασταὶ τῶν λόγων σου, νῦν πιστῶς εὐφημοῦμεν, τὴν ἱεράν σου κἀνοσοφίαν, καὶ ὑπέρφρον μνήμην, σὲ Ἱεράρχα τιμῶντες, Ἰωάννη Θεόφρον· τῆς μετάνοιᾶς ὡφθης γάρ, κήρυξ ἔθνης Πάτερ, καὶ τῆς φοικτῆς, καὶ σεπτῆς Τριάδος πρόμαχος μάκαρ, πρὸς ἡμῶν μνημόνευε, παροστῶς Θεοφάντορ.

Ἐτερον τοῦ Μαρτυρός.

τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε.

Τῷ γάλακι ἐτρέφης τῷ τῶν ἐλάφων, ὄρει δαιτωάμενος Μάρτυρ Μάμα· ἀλλ' ὡφθης ὡς γενναῖος ἐν τῷ σταδίῳ, ἀθλήσας προθυμότητα· καὶ νίκης ἄρας βραβεῖα, πρὸς Κύριον παρεγένου. Θεοτοκίον, ὁμοίον.

Ὁ τῆς ζωῆς τῆς θείας καὶ μακαρίας, σφονήσας μοι τῆς πάλης ἐν Παραδείσῳ, ἐχθρὸς ὁ δουλιώτατος καὶ πανούργος, καὶ τῆς Ἰεδὴμ ἐξάρσιον, ποιήσας με θανατῶντα, τῇ σῇ γεννήσει Παθρέν.

Εἰς τὸν Στίχ. τῶν Αἰώνων, Στίχ. τῆς Ὀκτωήχης.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς συνήθεις, καὶ Ἀπολυσις.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Περὺς ἐνομώματος, μέχρι τέλους σε ἐρημάτισα μάκαρ Ἀνθιμῆ· ἱερουργῶν γὰρ τὰ θεῖα καὶ ἀρότητα μυστήρια, τὸ αἶμα ἐξέχρας ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ Σῶμα εὐπρόσδεκτον αὐτῷ προσήγαγες· διὸ παρρησίαν ἔχων πρὸς αὐτόν, ἐκτενώς ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν πιστεῖ καὶ πόθῳ τελούντων, τὴν αἰσιδέασον μήμην σε, καὶ τῶν αὐτὴν γεραιρόντων, ῥυσθῆναι πειρασμῶν, καὶ παντοίων κινδύνων καὶ περιστάσεων.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνάστης.

Ικέτευσον φιλάγαθε, τὸν σὸν Υἱὸν τοῦ δοῦναί μοι, τῶν πολλῶν μου, ἐγκλημάτων ἰλασμόν· καὶ τῆς ἐξ εὐωνύμων, ἀπαλλάξαι μερίδος, καὶ βασιλείας ἀξιώσαι με.

Ἦ Σταυροβητοκίον.

Παρίστατο τῷ ἔλλῳ ποτέ, καιρῷ τῷ τῆς σταυρώσεως, ἡ Παρθένος, συν παρθένῳ Μαθητῇ· καὶ κλαίονσα εἶπα· Οἴμοι! πᾶς πάσχεις πάντων, Χριστὸ ἐπάρχων ἡ ἀπάθεια·

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. β'.

Οσὶε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου· διὸ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὔρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. Τῶν δαιμόνων ὄλεσας τὰ ψάλλαγας, τῶν Ἀγγέλων ἐφθασας τὰ τάγματα, ὡν τὸν βίον ἀμέμπτας ἐξῆλθσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς τὸν Κύριον, ἐκτενώς ἰκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνάστης.

Ζηλώσας ὁ ἀντίδικος, τὴν ποίμνην σου πανάχραντε, καθ' ἐκάστην, πολεμεῖ ὁ πονηρὸς, κατάβρωμα ποιῆσαι· ἀλλὰ σὺ Θεοτόκε, τῆς βλάβος τοῦτον ἐξέλυθ' ἡμᾶς.

Ἦ Σταυροβητοκίον.

Ηπάναγνος ὡς εἶδε σε, ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον, Σρηνοδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πᾶς φέρες πάθος ἐπονειδίστον;

Απολυτίκιον τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Ποίημα Πατριάρχου Κωνσταντινῆ. Ἀνθιμῶ Δ'.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς ποίμνης σου Θεόφρον στερρός προσταῖτης γενόμενος, ὑπὲρ αὐτῆς ἐτοιμῶς τὸ σὸν αἶμα ἐξέχρας· καὶ ἀπειλὰς τῶν δυσμενῶν μη πτοηθεῖς, ἐν οὐρανοῖς νῦν ἀγάλλῃ, τῷ Σρόνῳ τῆς τριαπλίου Θεότητος καριστάμενος. Δόξα τῷ ἐνισχύσαντί σε Χριστῷ· δόξα τῇ εὐψυχίᾳ σε· δόξα τῇ μαρτυρικῇ σε Ἀνθιμῆ καρτερότητι.

Δόξα, τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν θαυρῶν σου ροαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἐκατόν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστῆρ, τῇ οἰκουμένῃ λάμπων τοῖς θαύμασι, Θεόκτιστε Πατῆρ ἡμῶν Ὁσὶε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ἦ Σταυροβητοκίον.

Εἰς τὸν Ὁρόφον.

Ἦ συνήθης Στιχηλογία.

Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου εἰς, καὶ τῶν Ἁγίων δύο.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἱερομάρτυρος, οὐ ἡ ἀκροστιχίς·

Ἄθλος σε μελπῶ Παμμένων καὶ Μαρτύρων (*).

Ἰωσήφ.

Ῥῆθ' α'. Ἦχος δ'. Τριστάτας κραταιούς.

Ανθήσας ἱερῶς, ὡς περ κρίνον λευκῶν, τῶν Μαρτύρων τὰς ψυχὰς, ἀπάντων εὐσεβῶν, εὐδοχίᾳ τῶν ἄθλων σε, Ἀνθιμῆ εὐδοχίᾳς, τῶν πιστῶς εὐσημαῦντων σε, Ἱεράρχα καὶ Μάρτυρα πολυάθλι.

Νευρώσας τὴν ψυχὴν, ἐπιμόνοις μελέταις, ἐξενευρίας ἐχθρῶν, ἀνδρείαις συμπλοκαῖς, καὶ ἀνίσχυρον ἐδειξας· ὄθεν πᾶσα Ἐκκλησία, ἐπιγνοῦσα ἡς Μάρτυρα, ἀπερίτρεπτον μάκαρ γεραίρει σε.

Θαμβεῖται κατιδὼν, πρὸ βημάτων ἀνδρείως· παρεστώτα σε σοφῆ, ἀλάστωρ δυσμενῆς, καὶ Σωπείας ἐκλύειν σου, οἰεται τὴν καρτερίαν· ἀλλ' ἠττήθη καὶ πέπτωκεν, ἀπονοίας αὐτοῦ τὰ φρυάγματα. Θεοτοκίον.

Ο Κύριος ἐκ σοῦ, ἀνατείλας ὡς οἶδε, τοὺς χροῦς τῶν ἀθλητῶν, ἐλάμπρυνεν Ἀγνή, τὰ αὐτοῦ εἰκονίζοντας, πάθη πάντα ζωηφόρα, καὶ τὸν ἀδικὸν θάνατον, δικαιοῦντα ἡμᾶς ἀμαρτήσαντας.

Ἔτερος Κανὼν τοῦ Ὁσίου, οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Τοὺς σοὺς ἀγῶνας ὦ Θεόκτιστε φράσω.

Θεοτοκίον.

Ῥῆθ' α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἦ κεκοιμένην.

Τῆς ἀπαθείας τῷ πόθῳ νυττάμενος, σαρκὸς τὰ σκιρτήματα, Πάτερκατεμάρανας, Θεόκτιστε σοφῆ, Θεόθεν βοηθούμενος, καὶ νῦν ἡμᾶς φωτὸς τοῦ νοητοῦ, πλησθῆναι καθικελευσον, τῷ Κυριῷ ψάλλοντας· Ἐυδόξως γὰρ θεοδόξασται.

(*) Τὸ χειρόγραφο ἔχει ἕτερον Κανὼνα τοῦ Ἱερομάρτυρος, ἀνώνυμον, καὶ ἄνω ἀκροστιχίδος, εἰς Ἦχον πλ. δ'. πρὸς τὸ, Ἄστωιν τῷ Κυριῷ.

Οικειωθείς σοι ὁ μέγας Εὐθύμιος, τῇ Θεῷ Πατέρι φορηγῇ, καὶ συνδικαιώμενος, Θεόκτιστε στερέως, τὴν τρίβον τῆς ἀσκήσεως, διήνυσεν ἐμπράκτως ἀληθῶς, καὶ σοὶ συνανεκράγαξεν· Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Υπώπιασας τὸ σῶμα πανόλβιε, καὶ πάθη τὰ τῆς σαρκὸς, Πάτερ δειλωσάμενος, Θεόκτιστε τρανώς, ἐδέξω τὴν λαμπρότητα, τῆς χάριτος, καὶ ταύτη λαμπρυνθεὶς, ἐνθέςως ἀνεκράγαξες· Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Σε σωτηρίας ἐλπίδα κησάμενοι, Παρθενομήτορ ἀγνή, Λόγον ὡς κηύσασαν, Σεόφρονες σοφοί, ἀσκήσει ἐνδιέπρεψαν, Εὐθύμιος ὁ πᾶσι πῶλητός, ὁ Θεὸς τε Θεόκτιστος, τῷ Κυρίῳ ψάλλοντες· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ῥῆθ' γ. Ὅτι στείρα ἔτεκεν.

Σεαυτὸν παρέδωκας, ὡς ὁ Χριστὸς τοῖς ζητοῦσι, καὶ πρὸς σφαγὴν ἠνέχθης, ὡς περ ἐπίσημος κηός, καθαραγιάζων Ἄνθιμι τῷ αἵματι, πάντας τοὺς τιμῶντάς σε.

Λύσας τῇ Θεῷ χάριτι, πᾶσαν δαιμόνων ἀπάτην, ἤχθης δεσμώτης Μάρτυς, τὸν δεδεμένον διὰ σέ, ἐξαικονίζων Ἄνθιμι, καὶ θανάτω λύσαντα τὸν θάνατον.

Πριστηρία ὄργανα, βασανιστήρια πάντα, πρὸ σφθάλμων σε βλέψας, οὐκ ἐσαλευθῆς τῶ νοί· ἀλλὰ θερμοῦς ἐχώρησας πρὸς βάσανα, Ἄνθιμι πολυάθλι.

Θεοτοκίον.

Ωραιώθης Πάναγνε, τὸν ὑπὲρ πάντας ὠραῖον, τοὺς γηγενεῖς τεκούσας, Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Πατρὸς· ὃν οἱ γενναῖοι Μάρτυρες κοθήσαντες, δόξῃ ἐλαμπρύνθησαν.

Ἄλλος. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Σάρκα μὲν ἐνέκρωσας, δι' ἐγκρατείας σου Ὅσις· τὴν δὲ ψυχὴν, Θεῶν χαρισμάτων, δωρεαῖς κατελάμπρυνας.

Ολὴν μὲν τὴν ἔφεισιν, πρὸς τὸν Δεσπότην σε ἔτρεψας· τὸν δὲ θυμόν, κατὰ τῶν δαιμόνων, Σεοφόρε καθάπισας.

Θεοτοκίον.

Υμνοὺς ἀναμέλποντες, οἱ Θεοδίδακτοι Δέσποινα, σὲ ἀσκηταί, ὡς Θεὸν τεκούσαν, Θεοτόκον ἐδόξασαν.

Ὁ Εἰρμός.

» Σὺ εἶ τὸ φερέωμα, τῶν προφρεχόντων σοι
» Κύριε σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων
» καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνευμά μου.

Κάθισμα τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Ἦχος α. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸ αἷμά σου σορε, μυστικῶς ἀνεόδα, ἐκ γῆς πρὸς τὸν Θεόν, ὡς τοῦ Ἄβελ Σεόφρον· σαφῶς γὰρ ἐκήρυξας, τὴν Τριαδὰ τὴν ἀκτιστον· ὄθεν Ἄνθιμι, ποιμαντικῶς διαπρέψας, ἀπεδίδωξας, τοὺς τῶν αἱρέσεων θῆρας, ὡς φύλαξ τῆς πίστεως.

Δόξα, τοῦ Ὁσίου, Ἦχος δ.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῶν Πατέρων ἑξάρχος, ἀνηγορευθῆς, καὶ τῷ κόσμῳ γέγονας, περιφανέστατος λαμπτήρ, Ὅσιε Πάτερ Θεόκτιστε· ὄθεν ἀπαύστως, τιμῶμεν τὴν μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν θερμὴν ἀντίληψιν, τῶν ἐν ἀνάγκαις, τὴν ἡμῶν βοήθειαν, καὶ πρὸς Θεὸν καταλλαγὴν, δι' ἧς φθόρας ἐλυτοώθημεν, τὴν Θεοτόκον, πίθοι μακαρίσωμεν. **Ἡ Σταυροθεοτοκίον.**

Επι ξύλου βλέπουσα, ἀναρτηθέντα, τὸν Υἱὸν σου Πάναγνε, σπλαγγνα μητρῶα γορωῶς, σπαρασσομένη ἐκράγαξες· Οἱ μοι! πῶς ἔδυσ, τὸ φῶς μου τὸ ἄχρονον.

Ῥῆθ' δ. Δι' ἀγάπην σου οἰκτιρῶν.

Πέτρα πίστεως τὰς φρένας ἐρησεισάμενος, κηλίοις ἐτύφθης, Μάρτυς ἐν μιμήσει Στεφάνου· ὄθεν φερανοῦμέν σε, τοῖς ἡμῶν γηθόμενοι.

Ο Θεοῦ σε ἐπυρπόλησε Θεῖος ζῆλος πεπυρωμένος ὄθεν, οὐκ ἠσθάνου σιδήροις, ἐμπερονίζομενος, Μαρτύρων ἀγλαΐσμα.

Γεράν χρίσμα ἅγιον κερχισμένος, καὶ κατηγλαΐσμένος, τῷ σεπτῷ μαρτυρίῳ, χαίρων προσεχώρησας, Ἄγιαν εἰς Ἄγια.

Θεοτοκίον.

Μὴ κενώσας τοὺς πατέριους ὁ Λόγος κληπούς, σοῦ ἐν τοῖς κόλποις Κόρη, ἀνεκλίθη ὡς βρέφος, θελὼν ἀναπλάσαι με, φθορᾷ ὑποκείμενον.

Ἄλλος. Ἐπέδης ἐφ' ἵππους.

Σοφίας τῆς πρώτης, σὺ ἐραστής ὄφθης πάνσοφε, τὸν γὰρ βίον ἀμείπτως διήνυσας, κεκαθαυμένος ἄριστα ψυχὴν καὶ ἔννοισαν, συμφώνως ἀνακράζων· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Αγνίσας τὸν νοῦν σου, τῆς τῶν παθῶν τύρβης ἐνόησε, τὰς αἰσθήσεις ἐμφρόνας ὀυμίας τε, ἀταραξίας γαλήνη Πάτερ προσάμμινας, προθύμως ἀναμέλπων· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Γεώδεις φροντίδας, ἀσκητικῶς ἀπωσάμενος, οὐρανόθεν ἐλπίδας ἐκτίησας, ὁ σὸς Σεράφωμ Δέσποτα, Ζεῖος Θεόκτιστος, Εὐθυμῶ συμφάλλων Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ως ἄφθης ἐν κόσμῳ, ἐκ τῆς Παρθένου ὡς ἄνθρωπος, ἐδωρήσω τὴν νίκην Ὅσιοις σατῶν σῶ φανερῶ γὰρ, δαίμονας οὗτοι ἀπῆλασαν, ἐν πίστει ἐκδωόντες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ᾠδὴ ε΄. Τὸν φωτισμὸν σου Κύριε.

Εν τῷ δεινῷ πυροῦσθαί σου τοὺς πόδας Ἀθλητᾶ, συνήλας τὴν κάραν, ἀσάρκου ὄσμην, καὶ πρὸς οὐρανὸν βαδίσεις, ἀθλοῖς ἱεροῖς ἐγκλομούμενος.

Νενικημένος ἔμεινεν ἐχθρὸς ἐξέστηκός· Θεὸς δὲ ζωὴν ἐκόλει σε φωνῇ, Σάρατος ἐντιθεὶς τῇ σῇ καρδίᾳ, Ἱεράρχα πολυάθλη.

Ως προσφορά ὀλόκληρος, ὡς θυμίαμα ἱερὸν, ὡς ἱερεῖον, ὡς κάρπωμα Ζεῖου, τῷ παμβασιλεῖ Ποιμῆν καὶ Μάρτυρ, ἀννεύχθης γηθόμενος.

Θεοτοκίον.

Νόμου σκιαὴ ἐδόξασαν τὸ φέγγος τοῦ ἐκ σοῦ, ἐξανατείλαν πανάμωμε Κόρη, καὶ τῶν ἀθλητῶν καταλαμπρῦναν, τοὺς χοροὺς εὐφημοῦντάς σε.

Ἄλλος. Φώτισον ἡμᾶς.

Νέκρωσον ἡμῶν, τὰ φρονήματα Φιλάνθρωπε, τῆς σαρκὸς καὶ τὰ σαρκήματα ταῖς εὐπροσδέκταις, τοῦ Ὁσίου σου ἐνευξέσθην.

Αναβῆν ἡμᾶς, ἐποπτεύσεις παμμάκαριστε, καὶ κατευθύνεις τὸν βίον ἡμῶν, τῶν ἐκτελούντων πόθω, σοφῆ τῇ μνήμῃ σου.

Θεοτοκίον.

Σύσκηκος δυὰς, παναρίστην καὶ Ζεόκλητος, τὸν σαρκιδέντα ἐκ Παρθένου ἀγνῆς, Θεὸν κηρύττει, ἀρήτῳς ἡμῖν ἐλάμψαντα.

ᾠδὴ ς΄. Ἐδόξασε, προτυπῶν.

Κυκλοῦμενος, Ἐλιβερώς καὶ τροχῶ προσδεσμούμενος, καὶ λαμπάσι, πανταχόθεν εὐτόνος φλεγόμενος, ἀκλήνης ὠράθης, Ἱεράρχα πολυάθλη Ἀθῆμιε.

Ανέπεμπες, τῷ Θεῷ ὑμνωδίαν φλεγόμενος, καὶ τὴν δρόσον, ὡς οἱ Παῖδες ἐξ ὕψους δεχόμενος, Ἀθλητᾶ γενναῖε, τῶν Ἀγίων Ἀγγέλων συνομίλε.

Ἰάτρευσον, τὴν ψυχὴν μου νοσοῦσαν ἀνάτα· Ἱερεὺς γὰρ, δεδογμένος καὶ Μάρτυρ ἀπίκτητος, ἔρυσσιν ἔχεις, ἀφαιρεῖν ἀμαρτίας μακάριε.

Θεοτοκίον.

Μαράνασα, τὰ φυτὰ τῆς κακίας ἀνύμφευτε, τῷ βλαστῶ σου, τῶν παθῶν μου τοὺς σκόλοπος ἐκτίω, καὶ βλασταίνην Ζεῖα, τὴν ψυχὴν μου νοήματα ποίησον.

Ἄλλος. Τὴν θέσπιν ἐκχεῶ.

Ως ἥλιος, τοῖς ἐν γῇ ἀνέτειλας, τῷ πυρσῶ τῆς εὐσεβείας φωτίζω, καὶ ἀρετῶν, διασπείρων τὸ φέγγος, καὶ σωφροσύνης διδάσκων φαιδρότητα, Θεόκτιστε σαῖς προσευχαῖς καὶ νῦν τὴν οἰκουμένην εἰρήνευσον.

Θεόφρονι, λογισμῶ χρησάμενος, τῶν ἐν γῇ καταπερόνηκας πάντων, καὶ οὐρανῶν, παμμάκαριστε Πάτερ, τὴν κληρουχίαν πανσώφως προέκοινας· Θεόκτιστετε, ἢ νῦν σαφῶς, οὐρανοὺς ἐμβατεύεις γηθόμενος.

Θεοτοκίον.

Εθέληθητε, καλλονῆς τῷ ἔρωτι, τοῦ Χριστοῦ τῆς ευπροπύου τε καὶ Ζεῖας, διὰ σαρκὸς τοῦ φανέντος ἐν κόσμῳ, ἐκ τῆς Ἁγίας ἀγνῆς Θεομήτορος, καὶ ἄφθιτε τῶν μοναστῶν, ἀκριβοῦς πολιτείας προγράμματα.

Ὁ Βιρμός.

- **Τ**ὴν θέσπιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῶ ἀπαγγεῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν, ἢ ψυχῆ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μου· τῷ ἄθῳ προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς·
- Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὕψαθεις.

Εν ἱερεῦσιν εὐσεβὸς διακρέφας, καὶ μαρτυρίου τὴν ὁδὸν διανύσας, τὰ τῶν εἰδώλων ἐσέσας σεβάσματα, προμαχὸς γενόμενος, τῆς σῆς ποιμνῆς Σεόφρον· διοσε καὶ γεραιρούσα μυστικῶς ἐκδοᾷ σοι· Ἐκ τῶν κινδύνων ῥυσαί με αἰεὶ, ταῖς σαῖς πρεσβείαις, Πατῆρ ἡμῶν Ἀθῆμιε.

Ὁ Οἶκος.

Ενθίς μοι γνώσιν Ζεῖκιν, τὸν ζῶρον τῆς ἀγνοίας, ἐκ τῆς ἐμῆς καρδίας, ἀπέλασον εὐχαῖς σου, ὅπως ὑμνήσω σου πιστῶς τὴν ἀγίαν μνήμην, ἐν ἡ Ἀγγέλων χορῶ, μετὰ Μαρτύρων σήμερον εὐφραίνονται ἐνθέας· καὶ ἀνθρώποι, ἡμῶν ἐγκωμίων τὴν σὴν κάραν, ὡς περ ἄνθη συμπλέξαντες, στέφουσιν ἀξίως, αἰτοῦντες παρὰ σαῶ λαβεῖν, τῶν πταισμάτων ἀποχρῆν, καὶ τῶν κακῶν τοῦ βίου λύσιν, καὶ ἐχθρῶν ὀρατῶν καὶ ἀρράτων ῥυθῆναι, ταῖς σαῖς πρεσβείαις, Πατῆρ ἡμῶν Ἀθῆμιε.

Συναξάριον.

Τῇ Γ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἰερομάρτυρος Ἀνθίμου, Ἐπισκόπου Νικομηδείας.

Στίχοι.

Τμηθεὶς κεφαλὴν Μάρτυς Ἀνθιμὲ ξίφει,
Καὶ νεκρὸς ἀνθίς εἰς Θεοῦ δόξαν τρίχας.

Ἀνθιμον ἐν τριτάτῃ ἀποέκτεινε ξίφος οὐδ'.

Ο Ἅγιος Ἀνθιμος, προκαθίσαντος τοῦ Μαξιμιανοῦ, ἤχθη πρὸς αὐτὸν δέσμιος, προκειμένων πάντων τῶν κολαστηρίων ὀργάνων. Καὶ ἐπεὶ ἐρωτήθης, τὸν Χριστὸν παρόρησιν ἐκίρυσξ, θλάττεται τὸν τένοντα, σιδήροις πεπωρωμένοις τιτρώσκεται, καὶ ἐπ' ὀστράκῳ γυμνὸς ἀπλοῦται, καὶ ῥάβδοις τύπεται, καὶ κοηπίδας χαλκᾶς πυρακτωθείσας ὑποδείεις ἐλαύνεται, καὶ τροχῷ δεσμεῖται καὶ τελευταῖον τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται, καὶ ἀποτμηθεὶς, τρίχας ἐκρύει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοκτίστου, συνασκητοῦ τοῦ Μεγάλου Εὐθυμίου.

Στίχ. Εἰδὼς, σὸν εἶναι τὸν Θεὸν Κτίστην, Πάτερ,
Αὐτὸν πρὸ πάντων ἐξελέξω κτισμάτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Ζήνων, ἐν λέσβῃτι μολύβδου καυχάζοντος βλήθει, τελειοῦται.

Στίχ. Ζήνων ὁ Θεὸς τοῦ Θεοῦ πόθῳ ζῶν,
Χαίρων ὑπῆλθε τοῦ μολύβδου τὸ ζέον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Βασιλίσσα, Θηρομαχίσσα καὶ μηδὲν βλαθείσα, τελειοῦται.

Στίχ. Ὁφθεῖσα Βασιλίσσα φρικτῇ Θηροίσι,
Φρικτῷ παρέστη Παμβασιλείῳ θρόνῳ.

Αλέξανδρου ἡγεμονεύοντος ἐν Νικομηδείᾳ, διωγμὸς ἦν κατὰ τῶν Χριστιανῶν, καὶ παρέστη αὐτῇ ἐκ διαβολῆς τῷ Ἀλεξάνδρῳ. Καὶ μετὰ τὴν ἐρώτησιν, ἐπεὶ τὸ ἀμετάθετον αὐτῆς Ὁ Ἅγιων ἔγνων, προσέταξε τύπτεσθαι τὸ πρόσωπον αὐτῆς τυπτομένης δὲ, καὶ τῷ Θεῷ εὐχαριστοῦσης, ἀκούσας ὁ Ἅγιων, προσέταξε, ἀποδυθεῖσαν αὐτὴν, γυμνὴν ῥαβδίττεσθαι, καὶ μᾶλλον πλείονα τὴν εὐχαριστίαν τῷ Θεῷ ἀπειθεῖν. Ἀλλὰ καὶ τούτοις, τὸ καρτερεῖν αὐτῆς καὶ ἀνένδοτον ὀ τύραννος βλέπων, μανεῖς ἐπὶ πλέον, προσέταξε τυφθῆναι. καὶ τοσοῦτον ἔτυψαν αὐτὴν καθ' ὅλου τοῦ σώματος, ὡς καὶ τὴν πληγὴν ὀλόσωμον γεγονέναι. Εἰς οὕτως ἀπεπέλαμάτωσε τοὺς πόδας αὐτῆς καὶ ἀναβοησάσης, τὸ, Ὁ Θεός μου, εὐχαριστῶ σοὶ τρυφήναι τοὺς ἀστραγάλους αὐτῆς προσέταξε.

Καὶ τούτου γενομένου, ὀγκίλους ἐμβάλοντες, καὶ ἀλύσει δήσαντες, ἐκρέμασαν αὐτὴν κατὰ κεφαλῆς καὶ ἄφαντες πυρακτῶν ὑποκάτω αὐτῆς, ἔβαλον πίσαν, καὶ ζεῖον, καὶ ἀσφαλτον, καὶ μολύβδον, ἵνα τῇ βίᾳ τῶν πόνων καὶ τῇ δριμύτητι τοῦ καπνοῦ, ταχέως ἐκπνεύσῃ.

Ὡς δὲ ἡ Ἁγία, ταῦτα πάσχουσα, ἦν εὐχαριστοῦσα τῷ Θεῷ, ὡς ἐν τρυφῇ παραδείσου ἐστῶσα, ἰδὼν ὁ Ἅγιων, ὅτι ὡς παίρνιον τὰς τιμωρίας λογίζεται, κελεῖται κάμινον ἐκκαῖναι, καὶ ἐν αὐτῇ βλήθῆναι τὴν Μάρτυρα. Ἐκκαυθείσης δὲ αὐτῆς σφοδρῶς, κατασφραγισμένη ἑαυτὴν ἡ Μάρτυς, εἰσῆλθεν ἐν τῷ μεσῷ τῆς φλογός καὶ στάσα ἐπὶ πολλὰς ὥρας, ἀβλαθῶς διετηρήθη, ὡς ἐξίσασθαι πάντας ἐπὶ τῇ θεωρίᾳ ταύτῃ. Ὁ δὲ Ἅγιων, ἐξαγαγὼν αὐτὴν ἐκ τῆς κάμινου, δὴν λέοντας παμμεγέθεις ἀπέειλε κατ' αὐτῆς τῆς δὲ Ἁγίας προσευξαμένης, ἔμεινε καὶ ἐξ αὐτῶν ἀβλαθῆς.

Ταῦτα πάντα θεασάμενος ὁ Ἅγιων, ἐξέστη καὶ κατανοήσας τὴν ψυχὴν, ἔπεσε παρὰ τοὺς πόδας τῆς Ἁγίας λέγων Ἐλεησον με, δούλη τοῦ ἐπουρανοῦ Βασιλείως Θεοῦ, καὶ συγχώρησον μοι ὅσα σοὶ κακὰ ἐνεδειξάμην, κράτευσόν με τῷ σῷ Βασιλεῖ, εἰ, ὡς λέγεις, δέχεται ἁμαρτωλούς. Τότε ἡ Ἁγία τῷ παντοδυνάμῳ Θεῷ εὐχαριστήσασα, κατήχησε τὸ Ἅγιον καὶ εἰσαγαγούσα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, πρὸς Ἀντώνιον τὸν Ἐπίσκοπον, ἐβάπτισεν αὐτόν.

Μετὰ δὲ ταῦτα προσέπεσε πάλιν τῇ Ἁγίᾳ ὁ Ἅγιων λέγων Δούλη τοῦ Θεοῦ, εὐχαί ὑπὲρ ἐμοῦ, ἵνα ἀρῶσιν λάβω, ὡν ἐπραξά εἰς σέ, καὶ ἐν καλῇ ὀμολογίᾳ, τέλει μου τὸν τῆς ζωῆς χρόνον. Τῆς οὖν Ἁγίας προσευξαμένης, εὐθείας ὁ Ἀλέξανδρος, δοξάζων καὶ εὐλογῶν τὸν Θεόν, παρέδωκε τὸ πνεῦμα τῷ Κυρίῳ. Τότε ἡ Ἁγία, περιστείλασα τὸ λείψανον αὐτοῦ μετὰ τοῦ Ἐπισκόπου, ἐξῆλθε τῆς πόλεως, ὡς ἀπὸ σημείων τριῶν καὶ εὐροῦσα πέτραν, ἔστη ἐπ' αὐτὴν καὶ προσευξαμένη, ἔβλυσε ὑδῶρ καὶ πῖουσα, καὶ τῷ Θεῷ εὐχαριστήσασα, καὶ προβάσα μικρὸν ἐκίθη, ἔφη Κύριε, δέξαι τὸ πνεῦμά μου ἐν εἰρήνῃ. Ταῦτα εἰπούσα, καὶ τὸ γόνυ κλίνας ἐπὶ τὴν γῆν, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον ἐν χαρᾷ ἀγαλλομένη, καὶ τὸν Θεὸν εὐλογοῦσα. Τοῦτο μαθὼν ὁ Ἐπίσκοπος Ἀντώνιος, ἐλθὼν ἐκίδευσεν αὐτὴν, πλησίον τῆς πέτρας τὸ μνήμα

ποιήσας, ἐν ἣ τὸ ὕδωρ τῆ εὐχῆ τῆς Ἁγίας ἐξ-
 ἔλλοι, σώζεται μέχρι τῆς σήμερον.

Ο΄ Ἅγιος Ἀριστιῶν, Ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας,
 πυρὶ τελειοῦται.

Στ΄. Τεῖς ἄριστον τὴν πυρὰν σπεύδων τρέχεις,
 Χριστὸ ἀρίστη Μαρτύρων Ἀριστίων.

Ουτος ὁ Ἅγιος Ἀριστιῶν ὑπῆρχε μὲν Ἐπί-
 σκοπος Ἀλεξανδρείας· ἐδίδασκε δὲ παρ-
 ῥησίᾳ τὸν λόγον τοῦ Χριστοῦ, ἐτι δὲ καὶ τὴν
 ἐκδεχομένην χαρὰν τῶν Ἁγίων ἐν τῇ βασιλείᾳ
 τῶν οὐρανῶν. Καὶ οὕτω διδάσκων, ἐκρατήθη
 παρὰ τοῦ τῆς Ἀλεξανδρείας Ἀρχοντος· καὶ
 ὁμολογήσας τὸν δεσπότην Χριστὸν, Θεὸν εἶναι
 ἀληθινόν, τῷ πυρὶ παρεδόθη· καὶ οὕτω τὸ μα-
 κάριον ἢ ποθεινὸν δεσάζμενος τέλος, τὴν ἀγίαν
 αὐτοῦ ψυχὴν παρέδωκε τῷ Θεῷ.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Χαρίτων, ἐν ἀσδέφτου
 βόθρῳ βιηθείς, τελειοῦται.

Στ΄. Εἰσδὺς Χαρίτων εἰς τὸν ἀσδέστου βόθρον,
 Ἄσδεστου εὖρε φῶς ἀκράτου τόπου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον
 ἡμᾶς.

ᾠδὴ ζ΄. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Αὶ προσαχθεῖσαι τῷ σῶ, σπῆτᾶ σαρκίῳ
 φλόγες, μηδὲν σε ὄλως λυπηναμεναι, ἐπὶ
 τοὺς μισοῦντάς σε, ἐπιστάσια θεῶν, ἐστρά-
 φησαν Ἀγγέλων.

Ρῶμη Θεοῦ πανσθενεῖς τροχὸς ἐξαιφνης ἔ-
 σπῆ, ὁ τιμωρὸν σε· καὶ κυλιῶνται, πρὸς
 πίστιν τῷ θάύματι, οἱ τῶν ἀπίστων δήμοι,
 σοφῆ ἱερομύστα.

Τῶν τοῦ Χριστοῦ ἐντολῶν, φυλάξ ὑπάρχων
 μάκαρ, ἐφυλακίσθης φυλασσόμενος, πρὸς
 τούτου καὶ γέγονας, φρουρὸς τοῖς σὲ φρουροῦ-
 σι, διδάγμασιν ἐνθέαις.

Θεοτοκίον.

Υπερβολῆ Παρθένης, φιλεθρωπίας ὤφθη,
 ἐκ σοῦ ὁ Λόγος σωματούμενος, ἢ σώζει
 τοὺς μέλποντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός
 εὐλογητὸς εἶ.

Ἄλλος. Παῖδες Ἑβραίων.

Ολα τῷ πόθῳ συνημμένοι, δι ἀσκήσεως
 στερῶς σου τῷ Δεσπότη, ταῖς αὐτοῦ
 νῦν τρυφᾶς, ἐλλάμψαι κραυγάζων· Εὐλογη-
 τὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεός εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κάρπωμα θεῖον τῷ Δεσπότη, προσενήνο-
 χας τὸν βίον σε τρισμάκαρ, καὶ θυσίαν
 δεκτὴν, καὶ ἄμωμον κραυγάζων· Εὐλογητὸς
 εἶ Κύριε, ὁ Θεός εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τελοσ τῶν πόνων εὖρες μάκαρ, τὴν ἀπόλαυ-
 σιν τὴν ἐν τῷ Παραδείσῳ, ἐκ στενῆς γὰρ
 ὁδοῦ, κατήνησας πρὸς πλάτος, τῆς βασιλείας
 πάνσοφς, εὐλογῶν τὸν πάντων Κτίστην.

Θεοτοκίον.

Ιθε Παρθένης θεῖον βλέπος, ἀπεγέννησεν,
 ὅπερ οἱ θεοφόροι, ἐπιγρόντες Θεόν, καὶ
 Κύριον ἐβόων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεός εἰς
 τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ η΄. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Ρητορευεῖς Κυρίου τὴν σάρκωσιν, παρανό-
 μων Τυράνων ἐνώπιον, προσομιλῶν κο-
 λάσεσι, καὶ πικραῖς τιμωρίαις καὶ ἀληθοσίαι,
 Γεράρχα πολυθάβη Ἄνθιμε.

Ως περ σίδηρος μάκαρ ἐφόμωσαι, τῷ πυρὶ
 τῶν ἀπέιρων κολάσεων, καὶ τὰς ἀμέτρος
 φυλάγας, τῶν δαιμόνων συγκόφας, νίκης
 βραβεῖα, ἀνεπλέω δοξάζων τὸν Κύριον.

Νερωθεῖς ἰκουσίως πανόλβιε, τὴν ζωὴν τὴν
 ἀγήρω ἀπέλαβες, καὶ Παραδείσου εἰσο-
 δόν, καὶ τὰς θεῖας σκηνώσεις, ἐν αἷς χορεύων,
 τῶν τιμῶντων σε μένησθ Ἄνθιμε.

Θεοτοκίον.

Τεραῖς ἐν φωναῖς μακαρίσωμεν, τοῦ Θεοῦ
 τὴν σκηνὴν τὴν ἀμοιλυντον, τὴν κιβωτὸν τὴν
 ἐμφυχον, τῶν Μαρτύρων τὴν δόξαν, τὴν ἀνω-
 τέραν Χερουβίμ, καὶ ἀπάσης τῆς κτίσεως.

Ἄλλος. Ἐπαπλασίως κάμεινον.

Σὺν ἐγκωμίοις γίνεται, θεοφόρος ἡ μνήμη σε·
 τῆς δικαιοσύνης γὰρ εἰδείχθης τρόφιμος,
 ἀνδρείας φρονήσεως, καὶ σωφροσύνης Πάτερ
 σοφέ, τὸν Δημιουργὸν καὶ λυτρωτὴν ἀνακρα-
 ζων, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς
 ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν θεοφόρον ἅπαντες, εὐφημίας τιμήσω-
 μεν, ὡς ἐμπληρησμένοι ἐναργῶς τῆς χά-
 ριτος, καὶ θεῖαις ἐλλάμψαι, πεφωτισμένοι ἀ-
 ριστα, τὸν δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν ἐκβοῶν-
 τες, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς
 ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εν τῇ σορῷ τὸ σῶμά σου, Ἱεράρχης ἐπὶ ἡ-
 δευσε, ἢ τῆς εὐθυμίας, ὁ παῖδός ἐπάνω-
 μος· φυχὴν δὲ οἱ Ἄγγελοι ἐν οὐρανοῖς προσή-
 νεγκαν, τῷ Δημιουργῷ χαρμονικῶς μελωδοῦν-
 τες· Οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε,
 λαὸς ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Φιλοσοφεῖν ἐπόθησαν, τῆς σοφίας τῷ ἔρωτι,
 τῆς ἐνυποστάτου, ἀσκηταὶ θεόφρονες,

τῆς κόσμῳ πανάμωμε, ἀναδειχθείσης Κόρη ἐκ σου, καὶ Θεοπροπῶς, τὰς ἀρετὰς φυτευσάσης ἢν παῖδες εὐλογοῦσιν, ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, λαοὶ ὑπερυψοῦσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

- **Ε**πταπλασίως κείμενοι, τῶν Χαλδαίων ὁ
- τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσι ἐμμανῶς ἐξ-
- ἔκαστος· δύναμι ἐν κρείττονι, περισθέντας
- τοὺς αἰῶνας ἰδῶν, Τὸν δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν,
- ἀνεθόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυ-
- μνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
- αἰῶνας.

Ὠδὴ 9. Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ως ῥόδον εὐάδεις μυστικῶς, ἐξήθησας ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν θθεν ἡμᾶς εὐα- διασίας, Κυρίου εὐαδία γένομενος, καὶ πάθη τὰ δυσώδη μακάριε, ἀποδιώξεις τῶν φυχῶν ἡμῶν.

Σήμερον τὴν μνήμην σου τελεῖ, τὴν ἐνδοξον, συγκαλοῦσα πόλιν ἅπασαν, ἡ εὐγενῆς Νικομηδεῶν, περιδόξος τε πόλις ἐν πόλεσιν αὐτῆς γὰρ πολιούχου γεγένησαι, ἢν οὐρανόθεν Μάρτυς ποίμαινε.

Ηγῆ σου τὸ αἶμα ἐκχυθὲν, ἐδέξατο Ἰσραήρα, τὸ δὲ πνεῦμα σου, εἰς οὐρανοὺς ἀνεκομίσθη, τοῖς θεοῖς συναγλλεσθαι Πνεύμασι μεθ' ὧν ἡμῶν μνημόνευε Ἄνθιμε, θεῶν Μαρτύρων ἀκροθίνιον.

Θεοτοκίον.

Φλογίη ῥομφαία ἡ τὸ πρῶν, τὴν εἰσοδον, Παραδείσου ἐναπεύρουσα, νῦν αὖθις διδάσκει Παρθένε, τοῖς πάθη τὰ σεπτὰ εἰκονίσασι Χριστοῦ τοῦ λοχχευθέντος θελήματι, καὶ σὲ τιμῶσι τὴν ὑπέρτιμον.

Ἄλλος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ροαῖς σου τῶν σακρῶν ἐκκαθαρθεῖς, νῦν φωτὸς ἀπολαύεις Θεόκτιστε, τοῦ τριφυεργοῦς, κοῦτῳ παριστάμενος ἐμφανῶς, καὶ ταῖς ἐκείθεν ἄριστα, ἐκλελαμπρυσμένους μαρμαρυγαῖς, ἐξ ὕφους ἐποπτεῖς, ἡμᾶς τοὺς τὴν σὴν μνήμην, ἐπιτελοῦντας παμμακάριστε.

Αγάπη καὶ ἐλπίδι θωρακισθεῖς, καὶ πιφῶς πεφραγμένος διέλυσας, τὰς μηχανὰς, καὶ τὰς μεθοδεῖας τῶν δυσμενῶν καὶ νικητῆς γένομενος, νῦν στεφανηφόρος περιπολεῖς, ταῖς θεαῖς συγχωρεῖσαι, Ἀγγέλων καὶ Δικαίων, περὶ τὸν θρόνον τοῦ Παντάνακτος.

Σαφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς, ἐν τῇ γῇ σὺν ἀνθρώποις βιώσαντες, ἐν οὐρανοῖς, λάμπετε θεόφρονες ἀσκηταί, σὺν Ἀσωμάτων

τάξεσιν, αἴγλη ἐντροφῶντες θεαρχικῇ παρ' ἧς καὶ τῶν ἀγῶνων, ἐνδικῶς τοῖς στεφάνοις, ὡς νικηφόροι ἐκοσμήθητε. **Θεοτοκίον.**

Ωθεῖα καὶ θεόφρον καὶ ἱερά, ξυνορίας τῶν Πατέρων ὑπέραμπρε, ταῖς σαῖς λιταῖς, κόσμῳ τὴν εἰρήνην παρὰ Θεοῦ, καταπεμφθῆναι αἰτήσαι, καὶ ταῖς Ἐκκλησίαις εὐκλειαν, ὁμόνοιαν καὶ πίσιν, πρὸς θεῖαις εὐπροσδέκτοις, τῆς Θεοτόκου παμμακάριστοι.

Ὁ Εἰρμός.

- **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς
- γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός,
- ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ
- γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωρότερα τῶν οὐ-
- ρανῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀν-
- θρώπων, ταξιαρχία μεγαλύνουσι.

Ἐξομολογητὸν τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Τῶν Μαθητῶν.

Χορεύου ἄγε σήμερον ἐπισηία, Νικομηδεῶν πᾶσα χαίρουσα πόλις, τοῦ καλοῦ Ποιμένου σου, καὶ σκέρτησον, τὸν πολιούχον ἔχουσα, διατηροῦντά σε βλάβης, τῶν δυσμενῶν ἀνοήτων.

Ἐπερον τοῦ Ὁσίου.

Τοῖς Μαθηταῖς συνελθωμεν.

Αγγελικῶς ἐδῶσας, ἐπὶ γῆς θεοφόρε, σὺν εὐθυμῶν πάνσοφε, τῷ μεγάλῳ φωστῆρι, Θεόκτιστε διαπρέφας, ἐν εὐχαίς καὶ νηστεῖαις, καὶ πλείστοις κατορθώμασι, πρακτικῆς θεωρίας· μεθ' οὗ καὶ νῦν, παρστωῶς Τριάδι τῇ ἀπροσίτῳ, ὑπὲρ ἡμῶν ἰκέτευε, τῶν τιμῶντων σε Μάκαρ.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Τετυρωμένον πᾶναγνε, καὶ πίοτατον ὄρος, Δανιδ θεογεννήτρια, μελωδῶν σε ἐκάλει, ὁ σὸς προπάτωρ Παρθένε Σολομὸν δὲ ὁ θεῖος, κλίνην σαφῶς τοῖς ἄσμασιν· Ἡσαΐας δὲ ῥάβδον· καὶ Ἰακώβ, ἄλιμακα σὲ εἶδε· καὶ πύλιν ἄλλος, ἐξ ἧς Θεὸς τὸ φύραμα, νεκροῖ τῶν ἀνθρώπων.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰῶν, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωῆχου.

Δόξα, Ἦχος δ'. Ἐφραίμ Καρίας.

Τῇ Νικομηδεῶν μεγαλοπόλει, πᾶσα πόλις καὶ χώρα συνεορτάζει σήμερον, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ σεβασμίου αὐτῆς πολιούχου· καὶ γὰρ τὰ πέρατα τῆς γῆς, κροτεῖ ἐευφρανόμενα, τῇ νῦν πανηγύρει τοῦ Ἱερομάρτυρος, ταῦτῳ καὶ ἡμεῖς τοῖς ἄσμασιν ὡς ἀνθεσι, στεφάνους

πλέξαντες ἐκδοθήσωμεν· Χαίρεις ὁ ποιμὴν ὁ καλός, ὁ τὴν ψυχὴν θείας ὑπὲρ τῶν προβάτων, ἡ θυσία καὶ θύτης, ὁ ἱερεὺς καὶ ἱερεῖον. Σοῦ δεόμεθα, σὺν τοῖς συνάλλοις σου, Χριστὸν Ἄνθιμι ἐκέτευε, τὴν ποιμνὴν σου ταύτην, τῶν βαρβάρων λύκων λυτρωθῆναι, καὶ τῆς οὐρανοῦ μάνδρας ἀζωθῆναι.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ἐδώκας σημειώσωιν.

Εν κλίῃ κατὰλειμα, τῆς ἀμελείας πανάμωμης, καὶ ῥαθύμως διέρχομαι, τὸν βίον καὶ δέδοικα, τὸν τῆς τελευταίας μῆς, καιρὸν Θεοτόκε, μὴ ὡς περ λέων ἀφειδώς, διασπαράξῃ τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν, ὁ ὅρις ὁ καμπόνηρος, διὸ τῆ-σῆ ἀγαθότητι, πρὸ τοῦ τέλους προφθάσασα, πρὸς μετόνοιαν ἔγειρον.

Ἡ Στεκουροθεοτοκίον.

Νεκρούμενον βλέπουσα, Χριστὸν ἡ πάναγνος Δεσπόνα, καὶ νεκροῦντα τὸν ὄλιον, ὡς Δεσπότην κλαίουσα, ὕμνοι τὸν ἐκ σπλάγχχνων, αὐτῆς προσελθόντα, καὶ τὸ μακροθύμιον αὐτοῦ, ἀποκαμαύζουσα ἀνεκραύγαζε· Ἐκκνον μου ποθεινότατος, μὴ ἐπιδήτῃ τῆς δουλείας σου, μὴ βραδύνης φιλήθρως, τὸ ἔμην παραμύθιον.

Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως,
καὶ Ἀποδείξαι.

Τῆ Δ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βαβύλα, Ἐπισκόπου Ἀντιοχείας καὶ τοῦ Ἁγίου καὶ Ἑσώτου Μωϋσεως τοῦ Προφήτου.

Εἰς τὸν Ἐπιπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν στίχ. ς'. καὶ φάλλομεν στίχ. Προσόμοια τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Ἦχος πλ. β'. Ὀλην ἀποθήμενοι.

Εν αἵματι βάψας σου, τὴν ἱεράν διπλοῖδα, εἰσήλθες εἰς Ἄγια τῶν Ἁγίων ἄγιος σὺ γενομένος, Βαβύλα ἐνδοξε, καὶ σαφῶς πάντοτε, ἀποκαύειν τῆς θεώσεως, ὠραϊζόμενος, καὶ τῷ μαρτυρίῳ λαμπόμενος, καὶ ἄγγελος δεικνύμενος, ταῖς καθαρωτάταις μελέεσιν· ὅθεν σε τιμῶμεν, καὶ πόθῳ ἐορτάζομεν τὴν σὴν, ἱερωτάτην πανήγυριν, ἀξιομακαρίστε.

Σιδηρῶ πεδούμενος, ἀνεμποδίστως τὴν τρίβον, διώδυσσας Ὅσιε, τὴν πρὸς τὴν οὐράνιον πόλιν φέρουσα, τὰ σεπτά στίγματα, Βαβύλα πάνσοφε, ὡς περ κόσμον περιεχόμενος, καὶ στεφανούμενος, οἷα νικητῆς ἀληθέστατος,

καὶ Μάρτυς ἀπαράτρωτος, καὶ ἱερουργός ἱερωτάτος, μέλπεις σὺν Ἀγγέλοις, μελωδήματα τὸ θεῖον καθαράς· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος, Τριάς ὁμοούσιε.

Ποιμνὴς προϊστάμενος, τῆς λογικῆς Ἱεράρχα, βακτηρία γνώσεως, ἐπὶ χλόην ἔθρεψας ταύτην πίστεως, καὶ θηρῶν ἔσωσας, καὶ Θεὸν εὐφρανσας, τὸν ἐξ ὕψους σε ποιμάναντα ὄν κατενοήσας, τῶν ἀθειωτάτων μακάρια, κηρύττων, ὡς περ ἄνακον, τέλυσαι ἀρίσιον γηθόμενος, μετὰ τῶν ἀνάκων, παιδίων, καὶ προσήχθης σὺν αὐτοῖς, θῦμα εὐάδες ὀλόκληρον, Βαβύλα θεσπέσιε.

Ἔτεος τοῦ Προφήτου.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Εν θυσίᾳ τὸν ἄσκαρον, καὶ ἐν γόμφῳ τὸν ἄσλον, Μωϋσῆ τέλεισσαι, ὡς γαρρῖν δύνατον· θεοειδὴς τε γενομένος, τῆ δόξῃ τῆ κρείττονος, τῷ σαρκίῳ Ἰσραὴλ, Νομαθῆτις καχειρίσαι ἀλλ' οὐ πέρικε, νοῦς γεώδης τοῖς θεοῖσι ἐμβατεύειν ἢ γὰρ χάρις τοῖς ὀράσι, τὰ λίαν κρείττονα δίδοται.

Ιερεὺς ἐνομηάτατος, φρατηγὸς γενναϊότατος, τῷ παραπικραίνοντι ἀναθεοδείξει, Μωσῆ, μαστίζων τὴν Αἴγυπτον, τῇ ῥάβδῳ δὲ θαλάσσαν, διαιρῶν τὴν Ἐρυθρὰν, καὶ βυθίζων ἀλάστορα, καὶ ὑψάχχνα, Φαραὼ σὺν τριστάταις, καὶ διάχων, ἐν ἐρήμῳ καὶ ἐκτρέφων, τὸν Ἰσραὴλ τὸν ἀγνώμονα.

Μωσῆ τὸ ὑπόδημα, τῶν ποδῶν λῦσον τάχιον· ὁ γὰρ τόπος ἅγιος, ἐν ᾧ ἔστηκας μῆτι νεκρώσεως σύμβολον, ἐν σοὶ περιφέροιο· ἐν γὰρ βάτῳ καὶ πυρὶ, μυστικῶς σοι ὀπτάνεται τὰ παράδοξα, τῆς θεόποιδος Κόρης, ἐν τῷ ὅρι, τῷ Χωροῦ ὁ χρηματίζων, τῷ Μωϋσῆ ἀπερβέγγετο.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Βάσιμον κρηπίδα ἡ Ἐκκλησία κέκτηται, τοὺς ἱεροὺς σου ἀγῶνας, Ἱερομάρτυς Βαβύλα ἦν καὶ φυλάττοις ἀράδαντον, καὶ ἀνεπιβούλευτον ἐκ λύκων κραταιῶν, κηρύττουσαν τὰς ἀριστείας σου, καὶ μεγαλύνουσαν σὺν σοὶ τὰ νήπια, τὰ ὑπὲρ Χριστοῦ τυθέντα, μετὰ σοῦ μακάριε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Κατάνύξιν οὐ κέκτησαι, ψυχῇ ἀμετανοήτῃ τί βραδύνεις; τοῦ θανάτου ἡ πομπή, ἐγγίξει καὶ τὸ τέλος, ἐφέστηκεν ὡς κλέπτῃ τῇ Θεοτόκῳ δράμει, πρόσπεσον.

Ἡ Σταυροθετοκίον.

Εν ἔξυλῳ τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὁρῶσα ἡ πανάμωμος, Θεοτόκος, κρεμασμένη μητρικῶς, εἰδυροτο βοῶσα· Ὑιέ μου, καὶ Θεέ μου, σώσον τοὺς πόθῳ ἀνυμνοῦντάς σε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Βαβυλῶνα.

Βῆματι τυράννου παρεστηκώς, καὶ ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας ἐκραύγαζες· Ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παῖδά, ἄ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός· μεθ' ὧν ἑστεφανώθης ἐν οὐρανῶσι, Βαβυλῶνα Ἰερομαρτύς, πρεσβεύων ἀπαύστως, τῶν καγίδων τοῦ ἐχθροῦ, ρυσθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνεστής.

Παρθένε παναμώμητε, δυσώπησον ὃν ἔτεκες, Βασιλέα, τοῦ πάρος καὶ Ποιητὴν, ἐν ὧρα ὅταν κρίνη, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, κατοικιτερισθῆσαι με τὸν δούλον σου.

Ἡ Σταυροθετοκίον.

Λαὸν τὸν ἀνομώτατον, ἀδίκως καθηλοῦντά σε, ἐπὶ ἔξυλου, ἡ Παρθένος καὶ ἀγνή, καὶ Μήτηρ σου ὁρῶσα, ὡς Συμεὼν πρόεφη, τὰ σπλάγγνα Σῶτερ διετέρωτο.

Απολυτίκιον τοῦ Ἰερομαρτύρος.

Ἦχος δ'. Καὶ τρώπων μέτοχος.

Ἐτερον τοῦ Προφήτου, Ἦχος β'.

Τοῦ Προφήτου σου Μωϋσεῶς τὴν μνήμην, Κύριε, ἑορτάζοντες, δι' αὐτοῦ σε δυσωπούμεν· Σώσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχηλογία.

Κανῶν τῆς Ὀκτωήχου εἰς, ἢ τῶν Ἁγίων δύο. Ὁ Κανὼν τοῦ Ἰερομαρτύρος, ποιήμα Θεοφάνους. Οἱ δὲ, Ἰωάννου Μοναχοῦ· ἀλλ' αὐτετέρου τούτων δοκεῖ καλαμος εἶναι.

Ὡδή α'. Ἦχος πλ. β'.

Ὡς ἐν ἡλείρῳ πεζεύσας.

Τῆς τῶν οικειῶν αἱμάτων ὡς Μωϋσῆς, ἐρυθραίων θαλάσσαν, ἀνυμνώντας διελθῶν, Βαβυλῶνα μακάριε Θεᾷ, Ἐπιπέδιον ὠδῶν, ἔβδασ ἄσσωμεν.

Σὺ τῶν γνίνων τὸν πόθον τῷ Δεῖκῳ, ὑποτάξας ἔρωτι, κατεφρόνησας τοῦ ζῆν, Βαβυλῶνα μακάριε Χριστοῦ, ἐπειγόμενος ἰδεῖν τὴν ὠραιότητα.

Τῆς υπερθέει Τριάδος ὡς ἑραφῆς, τοῖς τρισὶ συνέθανες, ἀγαλλόμενος παισί, Βαβυλῶνα

μακάριε τὴν σὴν, προϊέμενος ψυχὴν, τῷ ταύτης ἔρωτι.

Θεοτοκίον.

Τὸν σεαυτῆς τετοκίῳ δημιουργῶν, ὡς αὐτὸς ἠθέλησεν, ἐξ ἀσπόρου σου γαστροῦ, ὑπὲρ νοῦν σαρκούμενον Ἀγνή, τῶν κτισμάτων ἀληθῶς εἰδείχθης Δέσποινα.

Ἐπιτερος Κανῶν τοῦ Προφήτου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Μωσὴς Προφήτης πρῶτος ἀνεῖσθα λόγιος.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίῳις Κλήμεντος.

Ὡδή α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Μωσῆς Προφήτῶν ἀνεῖσθα πρότερος, ὡς ἐνωπίῳ Θεᾷ, συνομιλήσας πρῶτος ἐμφανῶς, ἐν προσώπῳ πρὸς πρόσωπον, οὐκ ἀνιγμάτων φάσμασι, ἀλλ' ὡς ἐν εἶδει σαρκῶς βλέψας αὐτόν.

Οὗς Δεῖον δημιουργῶν καὶ ρύστην σε, τοῦ συγγενοῦς Ἰσραὴλ, Μωσὴ Δεόπτα δέδωκε Θεός, τῷ Πατρὶ ὡς περ ἠΰξατο, ἐπαγγελίας ῥήματι, προμνηθέντι σου τὴν γέννησιν.

Σοφίας σε Διπασυρὸν ἐφεύραντο, αἱ γενικαὶ ἄρσται, ἐγκεικρυμμένον γνώσει τοῦ Θεοῦ, ὡς ἐν εἰσῆ Θεόπτα Μωσῆ· διό σε ἀνεθρέψατο, ἡ βασιλεὺς καὶ Δεῖα πρόνοια.

Ερνησῶ Θεοπτικῶς πανσύφημη, ἐκ βρέφους πᾶσαν θηλὴν· τῷ δὲ γησιῷ γάλακτι τροφεῖς, παρεθῆλου σαφέστατα, τῆς πρὸς Θεοῦ ἐγγύτητος, τὸ ὑπεραῖρόν σου ἀξίωμα.

Θεοτοκίον.

Κατέπτης ἰδῶν Μωσῆς παράδοξον, ἐν πρώτοις Δεῖμα, βάτον καὶ φλόγα, ζένη συμπλοκήν, τὸν Θεὸν ἐκ Παρθένου Μητρός, προζωγραφοῦσαν ἄφθαρτον, ὃν διαβάς τοὺς χρόνους εἶδε σαρκί.

Ὡδή γ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ.

Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρασ, τοῦ Βαβυλῶνα τοῦ πιστοῦ, καὶ στεφανώσας αὐτόν, τῷ στεφάνῳ τῆς ὁμολογίας σου.

Μαρτύρων γέγονεν ἰσχύς Κύριε ὁ Σταυρός σου, στερεώσας τοὺς παῖδας, σὺν Βαβυλῶνα τῷ κλεινῷ, καὶ καθελῶν δι' αὐτῶν, τὰ τῆς πλάνης ἄθεα φουάγματα.

Ισχύς ἐξελιπε Χριστέ, διαβόλου εἰς τέλος· τοῖς ἀκάκοις παισὶ γάρ, καὶ Βυβύλα τῷ κλεινῷ, ἠτάται ὁ ἰσχυρός, καὶ γελᾶται ὑπ' αὐτῶν παζόμενος.

Θεοτοκίον.

Ισχύς μου ὕμνησις Χριστός, ὁ ἐκ σοῦ ἀνατείλας περιεκείμενος σάρκα, Θεοτόκε δουλι-

κὴν, καὶ ἐκ δουλείας ἡμᾶς, διαδόλου σώζων ἀγαθότητι.

Ἄλλος. Τὸξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Οὐλς, τῆς ἀρήτου γνώσεως, ἐπλήσθης Θεόπτα· τὸ γὰρ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον, δι' Ἀγγέλων τὴν τῶν ἀρχαίων, ἐμνησάτο σε γυνῶσιν τραυῶς.

Φέρων, τηλαυγῶς τὰς Ζεΐας αὐγὰς, ταῖς Θεοσημείαις, κατέπληττες Αἴγυπτον, μεταβάλλων τὴν τῶν στοιχείων, παραδόξως φύσιν πάνσοφε.

Ηΰγει, τὸ ὄραϊον κάλλος σου, τὴν ἐκ Ζεΐας αἴγλης, λαμπρὰν ἀστείότητα· καὶ πρὸς Ζεΐαν ἀπλήστως πάντας, ἐπεσπᾶσω ὠραιότητα. **Θεοτοκίον.**

Ηχθης, τοῦ φρικτοῦ ὄραματος, πρὸς ἐκστατικὴν κατανοήσιν πάνσοφε· ἀλλ' ἐσχέθης φωνῇ Κυρίου, τοῦ τεχθέντος ἐκ Παρθενοῦ σαρκί. **Ὁ Εἰσὸς.**

» Τὸξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενούντες περιζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο
» ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Κάθισμα τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Ψχος γ. Θεΐας πίστεως.

Ζέων πίστεως ὁμολογία, πλάνης ἐσθεςακκαλοδοξίαν, ἀτηλιτεύσας τῶν εἰδώλων τὸ ἄθεον καὶ ὀλοκαύτωμα θεῶν γενόμενος, θαυματοργίας θροασίεις τὰ πέρατα, Πάτερ Ὁσι, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἐκέλευε, δωρησάσθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, τοῦ Προφήτου.

Ψχος δ. Ἐπεράνης σήμερον.

Προφητῶν ἀπάντων σε, πρῶτον ὡς ὄντα, εὐσεβῶς γινώσκοντες, ἀνευφημοῦμεν οἱ πιστοί· πρῶτος Θεοῦ γὰρ ἑώρακας, ὡς δυνατόν ἦν, ἀνθρώπων θεάσασθαι.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν Ξερμὴν ἀντίληψιν, τῶν ἐν ἀνάγκαις, τὴν ἡμῶν βοήθειαν, καὶ πρὸς Θεὸν καταλλαγὴν, δι' ἧς φθορᾶς ἐλυτρώθημεν, τὴν Θεοτόκον, πιστοὶ μακαρισώμεν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Επὶ ξύλου βλεπούσα, ἀναρτηθέντα, τὸν Υἱόν σου Πάναγνε, σπλαγγγα μητρῶα γοερᾶς, σπαρασσομένη ἐκράυγας· Ὁϊμοί! πᾶς ἔδυσ, τὸ φῶς μου τὸ ἄχρονον;

Ὡσα θ. Χριστὸς μου δύναμις.

Χριστὸς μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, πρὸ βημάτων ἐβῶας τυραννικῶν, ἀπειλῶν ἀ-

πτότος, Ἱερομάρτυς Βαβύλα, ἐν Κυρίῳ ἀγαλλόμενος.

Θυσίαν ἄμωμον, φρικτὴν ἀναιμακτον, τῷ Κυρίῳ προσφέρων, καὶ σεαυτὸν, σφάγιον δι' αἵματος, Ἱερομάρτυς Βαβύλα, ἀκηλίδατον προσήγαγες.

Τῶν παίδων Ὁσι, τὸ νέον φρόνημα, ὡς σφός παιδοτροφίης πνευματικῶ, ἀποτρέφων γάλακτι, Ἱερομάρτυς Βαβύλα, εἰς τελείωσιν κατήρτισας. **Θεοτοκίον.**

Ναὸν πανάγιον, Θεοῦ γινώσκοντες, σὲ τὴν ἄσπιλον μόνην, καὶ τῶν πιστῶν, πάντων ὑπερέχουσαν, ἱερωτάταις σε φωναῖς, Θεοτόκε μακαρίζομεν.

Ἄλλος. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Τῆς ἰσχυρότητος τῆς γλώττης καὶ τῆς φωνῆς σου, διαμειφθείσης Ζεΐα, προνοία Θεόπτα, φρικτῶν μυστηρίων Θεοῦ, ἐδύχθης διάκονος, καὶ πληγαῖς ἐμᾶστιξας Αἴγυπτον.

Νομοθέτη παραδόξων καὶ δυσεφίκτων, τοῦ Θεοῦ διααγμάτων, ἔμνονντες σὲ· πίστει, κράζομεν Ζεόπτα Μωσῆ· τὴν ἴλεων αἰτησαι, τοῦ Θεοῦ ἡμῖν Ζεΐαν δύναμιν.

Πᾶν πρωτότοκον ἐπάταξας τῆς Αἴγυπτου, ὡς ὁ Χριστὸς δαιμόνων ἐνέκρωσε κράτος τύπος γὰρ τοῦ μέλλοντος, τὰ σοὶ ἐνεργούμενα, ἀληθῶς ὑπῆρχον αἰδίμει. **Θεοτοκίον.**

Μηθεὺ φωνῆς βουήσης, ἐν φλογὸς καὶ τῆς βᾶτου· ἁγίος ὁ τόπος γὰρ· εἰκότως προέγραψεν, ἐν σαρκὶ τεχθῆναι Χριστὸν ἐξ Ἀγνῆς.

Ὡσα ε. Τῷ Ζεΐῳ γέγγει σου.

Τὴν Ζεΐαν χάριν σου Ἰησοῦ, ὁ Ἱερομάρτυς Βαβύλας, ὄντως ἐξ ὕψους ἐδέξατο, ὡς καὶ παῖδας νέους, πρὸς σὴν ἀγάπῃσιν, ἀλείφειν καὶ θανάτου πρὸς καταφρόνησιν.

Τῆ Ζεΐα γινώσκει σε ἐλλαμφθείς, ὁ Ἱερομάρτυς Βαβύλας, πάντας ἐδίδασκε Κύριε, σὲ εἰδέναι μόνον Θεὸν τὸν ὄντως Θεόν, ἐκ ζῶντος καὶ τῆς πλάνης ἀνακαλούμενον.

Τῆ Ζεΐα φήψῃ σου προκρίβεις, ὁ Ἱερομάρτυς Βαβύλας, τὴν λογικὴν νέμειν ποίμνην σου, σοὶ προσφέρει Λόγε Θεοῦ, τὸ αἷμα αὐτοῦ, πρὸς τρίβον σωτηρίας, πάντας σοφᾶς ὀδηγῶν.

Θεοτοκίον.

Υπὲρ τῶν δούλων σου τὸν ἐκ σοῦ, Πάναγνε Δεσπότην τοῦ παντός, ἐκδυσωπούσα ἐκέλευε, πάσης ἐναντίας βλάβος λυτρώσασθαι, τοὺς σὲ ὁμολογοῦντας Παρθενομήτορα.

"Αλλος. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Ρ'απίξεις Ἐρυθρὰν, ἢ δεικνύεις ἰσχύϊ τοῦ Θεοῦ, τῇ ράδιᾳ σου ὡ Θεόπτα, καὶ χάραις ἐν ταύτῃ, Σταυροῦ τὴν θείαν δύναμιν. τολμηρὸς προσφιλοῦς! ὡ ἀπλότητος ψυχῆς καθαράς! Εἰ ἔγνωσ με παρὰ πάντας, πρὸς Θεὸν ὁ Θεόπτης φησί, γνωστῶς μοι φάνηθι.

Τῆ πέτρα σκεπασθεῖς, οὐ Θεοῦ εἶδες πρόσωπον, ὡς κρύφιον ὡ Θεόπτα, τὴν δὲ σάρκασιν ἔγνωσ, τὸ Λόγου ὡς ὀπίσθια.

Οὕαν ὑετόν, ἀντὶ ὕδατος Μάννα ποτέ, Μωσῆς ἐστὶν ὁ Θεόπτης, ὁ δοὺς ὀρτυγομήτρας, τροφήν τῷ Ἰσραὴλ δι' εὐχῆς.

Θεοτοκίον.

Εἰσέδους αἰσθητῶς, ἐν τῷ γνόφῳ καὶ ἔμαθες, τὰ ἄρρητα ὡ Θεόπτα, ὡς μέλλει ἐκ Παρθένου, Θεὸς σαρκὶ τεχληθεῖσαι.

Ψαλμ. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, τῷ τῆς πλάνης καθορῶν, κυμαινομένην κλύδωνι, Βαβύλας ὁ αἰδιμὸς ἀθλητῆς, ἐβόα· Ἀναγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου πολυέλεε.

Χριστὸν ἐκμιμούμενος, πρὸ τῆς κοίτης τὴν ψυχὴν καὶ ἑαυτοῦ προδίδωκεν, ὁ αἰδιμὸς Μάρτυς καὶ ἀθλητῆς, ζωὴν πρὸς αἰώνιον, ἐκ φθορᾶς τοῦ θανάτου μεθιστάμενος.

Τῶν παιδῶν τὸ ἄστατον, ἐπεσθῆριζε σοφῶς, τοῖς ἑαυτοῦ παθήμασι, Βαβύλας ὁ αἰδιμὸς ἀθλητῆς, ζωὴν πρὸς οὐράνιον, ἀπὸ γῆς μεταφέρων ὁ πανευφημος.

Θεοτοκίον.

Δεσμῶν ἀπολελυμαί, καταδίχης καὶ ἀράς, εὐλογημένη Παναγία, τῷ τοκετῷ σου μόνη γὰρ ἐπὶ γῆς, Θεὸν ἐσωμάτωσας, καθαρῶν ἐξ αἱμάτων σου Παναμάωμε.

"Αλλος. Οὕσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Στρατεῖαν, κεκτημένους Θεοῦ Ἰσραὴλ δύνατην, τὰ μὲν ἐπὶ τῆς κακίας, Χαναανῶν ἔθνη ἐξαφανίζεις, τῷ λαῷ σου, κατακληροδοτεῖς δὲ τὴν γῆν τὴν αὐτῶν.

Αρρήτως, ὑπελθὼν ἐν τῷ γνόφῳ τῷ θείῳ Μωσῆ, οὐ ὁ Θεὸς ἦν καλῶν σε, τὰς γραφείας πλάκας δακτύλῳ αὐτοῦ, τῶν νομιμῶν, ὑπεδέξω ὡς μέγας θεράπων αὐτοῦ.

Ιστυῖν, ὑπακούειν Θεὸς τῆς φωνῆς αὐτοῦ, τὸν Μωϋσῆν τὸν Θεόπτην, κατενώπιον τοῦ λαοῦ ἐμφανῶς, ἵνα δεῖξῃ, φοβερόν μετὰ δόξης τὸν μύστην αὐτοῦ.

Νόμιμοι, ὡς τῆς χάριτος παῖδες ὑπάρχοντες, τὴν εὐλογίαν τραγῶμεν, εὐφημοῦντες

Μάκαρ σε· Ἐβραίους, ὡς περ παλαι, ἰακῶβ τὸν Ἡσαῦ νῦν περὶρίζοντες.

Θεοτοκίον.

Νεύματι, θεϊκῶς προγράφει Μωσῆς ὁ κλεινός, ὡς κίβωτόν Θεοτόκε, ταῖς αὐγαῖς τοῦ Πνεύματος πανταχόθεν, ὡς χρυσίῳ, κατακεκαλυμμένη εἰς δόξαν Θεοῦ. **Ὁ Εἰρμός.**

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρέουσanti αἵματι.

Κοντάκιον τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Ἦχος πλ. δ. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ως εὐσεβείας κήρυκα, καὶ ἀθλητῶν ἐδραϊώμα, ἡ Ἐκκλησία δοξάζει σε ἐνδόξε, λαμπρυνόμενη σήμερον· ἀλλ' ὡς ἔχων παρρησίαν, ἐν εἰρήνῃ τελείᾳ, τοὺς μεγαλύοντας καὶ ἀνυμνοῦντάς σε, τὸν Χριστὸν φυλαχθῆναι δυσώπησον, ὡ πολυάθλιε.

Ὁ Όικος.

Τὴν τοῦ κόσμου σαφῶς ματαιότητα, ἐνοοῶν ὁ τοῦ κόσμου ἀλλότριος, καὶ τὰ πάθη Χριστοῦ μιμησάμενος, τὰ τοῦ σώματος πάθη ἐνέκρωσας· καὶ τὸν σταυρόν σου ἀράμενος, ἠκολούθησας Μάρτυς τῷ Κτίστῃ σου· καὶ συμμέγαν αὐτῷ νῦν ἰκέτευσ, ὑπὲρ τῶν σὲ τιμῶντων ἀληθῶς, ὡ πολυάθλιε.

Συναξάριον.

Τῆ Δ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βαβύλα, Ἐπισκόπου Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἁγίων τριῶν παιδῶν, οἱ διὰ ζήφους ἐτελειώθησαν.

Στίχιοι.

Ὁ Χριστὸν αὐτὸν Βαβύλας θύων παλαι, Χριστῷ προθύμως θύεται διὰ ζήφους.

Εἰς τοὺς παῖδας.

Στίχ. Ὑπὲρ μεγίστου Δεσπότητος Θεοῦ Λόγου, Τρέχουσι θερμῶς πρὸς ζήφος τὰ παιδία.

Παῖδας καὶ Βαβύλαν πέφνε ζήφος ἀμφι τετάρτην.

Ος, εἰσελθόντα Νομερικιὸν τὸν βασιλεῖα ἐν τῇ καθ' ἑαυτὸν Ἐκκλησίᾳ, ἀπίλασε τῆς Ἐκκλησίας, διὰ τὸ φονεῦσαι τὸν υἱὸν τοῦ Περσῶν βασιλέως, ὃν εἶχεν εἰς ὄμηρα. Διὸ σιδήριος δεσμεῖται, καὶ πομπεύεται, καὶ τὴν κεφαλὴν σὺν τοῖς τρισὶ παισὶν ἀφαιρεῖται.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Ὁ Ἅγιος Βαβύλας, ὁ ἐν Ἀντιοχείᾳ διδάσκαλος, σὺν τοῖς ὑπ' αὐτῷ ὀδοῦντα τέσσαρσι παισὶ ζήφει τελειοῦται.

Στίχ. Μάθησάς σοι μισθός ἐκ τῶν παιδιῶν.

Βαβύλα θεεὶ τῆς τομῆς κωινωία.

Μαξιμιανὸν βασιλευόντος ἐν Νικομηδείᾳ, διὰ τὸν κατὰ τῶν Χριστιανῶν διωγμὸν, οἱ Χριστιανοὶ κατεκρύπτοντο. Προσελιθῶν οὖν τις τῷ βασιλεῖ, λέγει· Βασιλεῦ, ἐν κρυπτῇ καμάρα τινὶ κἀήται γέρον, ὀνόματι Βαβύλας, καὶ διδάσκει τὰ τῶν ἀφρόνων νήπια, μὴ σέβασθαι τοὺς Θεούς, ἀλλὰ τὸν Ἐσταυρωμένον. Καὶ παρευθῆς, οἱ ἀποσταλέντες σὺν αὐτῷ στρατιώται, ἄγαγον τὸν Βαβύλαν σὺν τοῖς αὐτοῦ μαθηταῖς ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως. Καὶ ὁ Βασιλεὺς, Ἰνα τί, ὦ γέρον, φησὶ, τοιαύτη κατέχη πλάνη ἐν βιοθανεῖ ἀνθρώπῳ, παρὰ Ἰουδαίων ἀποκτανέντι, καὶ οὐ προσκυνεῖς τοῖς Θεοῖς, οἷς πᾶσα ἡ ὑψηλὸς προσκυνεῖ· ἐξαπατῆς δὲ καὶ τὰ τῶν ἀφρόνων νήπια μὴ προσκυνεῖς τοῖς Θεοῖς; Καὶ ὁ Ἅγιος ἀπεκρίνατο· Οἱ τῶν ἔθνῶν Θεοί, ὦ Βασιλεῦ, δαιμόνια εἰσι· Θεὸς δὲ ὁ ἡμέτερος τοὺς οὐρανοὺς ἐποίησε· σὺ δὲ καὶ οἱ μετὰ σοῦ τυφλοὶ ὄντες, οὐ βλέπετε τὴν ἀλήθειαν.

Ταῦτα τὸν Βασιλέα ἐξέμηναν, καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ· καὶ ὑπὸ τεσσαρῶν στρατιωτῶν τύπτεσθαι αὐτὸν λίθοις κελεύει, κατὰ τῶν παρειῶν, τῶν πλευρῶν, καὶ τῶν κνημῶν· τούτου δὲ τυπτομένου, καὶ ὅλου τοῦ σώματος ροιμιχθέντος τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ αἵματι, ἀνεβόησεν ὁ Ἅγιος, λέγων· Εὐχαριστῶ σοι, Κύριε, ὅτι γέροντα ὄντα με καὶ ἀσθενῆ, ἐποίησας γενναϊότερον βασιλέως φαρτοῦ σφρηγῶντος καὶ ἰσχυροῦ· Τότε κελεύει τοὺς ἄμικς αὐτοῦ, καὶ τοὺς ἀσραγάλους, τοῖς λίθοις συνθλάττειν· καὶ μετὰ τὸ συνθλασθῆναι πάντα τὰ ἄσθρα, ἐνέβαλον κλοιούς βαρεῖς ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ· καὶ τοὺς πόδας τῷ ξύλῳ ἀσφαλίσάμενοι, ἀπέθεντο ἐν εἰρατῇ. Εἰβ' οὕτως εἰσῆχθησαν τὰ νήπια, ὀγδοήκοντα τέσσαρα ὄντα τὸν ἀριθμὸν μετὰ τῶν Σηλειῶν, καὶ ἤρξαντο κολακεύειν ταῦτα ὁ βασιλεὺς ἐκείνα δὲ οὐκ ἀπεκρίναντο, ἀλλὰ περιστρέφοντο πυκνῶς καθ' ἑαυτά. Καὶ ἰδὼν, ὅτι οὐκ ἀποκρίνονται, ἐγάργισε δέκα, μείζονα τῇ ηλικίᾳ, καὶ φησὶν· Ἰδοὺ ὑμεῖς, ὡς φρόνιμοι, πείσθητέ μοι, καὶ ὑψάσατε τοῖς Θεοῖς, καὶ ἐσεσθε σὺν ἐμοὶ ἐν τῷ παλατίῳ, πολλῶν ἀγαθῶν ἀπολαύοντες.

Τότε Ἀμμώνιος καὶ Δονάτος εἶπον τῷ Βασιλεῖ· Ἡμεῖς πιστοὶ ὄντες, δαίμοσι κωροῖς καὶ ἀλάλοισ ὑψάσαι οὐκ ἀνεχόμεθα· καὶ εὐθὺς ἐκέ-

λευσε τύπτεσθαι αὐτά. Ἐν δὲ τῷ τύπτεσθαι αὐτὰ ἔλεγον· Ἡμεῖς Χριστιανοὶ ἐσμέν, καὶ οὐ ὑψόμεν. Τότε στραφεὶς ὁ βασιλεὺς πρὸς τὰ ἄλλα νήπια, λέγει· Θύσατε κἀν ὑμεῖς μὴ χείρονα τούτων κατήχη· καὶ ἀνεβόησαν καὶ αὐτὰ, λέγοντα· Χριστιανοὶ ἐσμέν καὶ ἡμεῖς, οὐ ὑψόμεν, ἀλλ' ἀνάθεμά σοι μετὰ τῶν Θεῶν σου. Τότε τυφθῆναι καὶ ταῦτα σφοδρῶς προσέταξε, καὶ τῇ φυλακῇ ἐμβληθῆναι, καὶ λιμαγχουθῆναι.

Τῇ δὲ ἐξῆς, κρεμασθῆναι προστάσσει τὸν Διδάσκαλον, καὶ νεύρους ὡμοῖς καταξάινει τὰς σάρκας αὐτοῦ· καθένα δὲ τῶν παιδῶν ἡρώτα, εἰ ἀρνοῦνται τὸν Χριστὸν, καὶ τὸν Διδάσκαλον αὐτῶν. Τῶν δὲ μὴ ἀρνούμενων, ἐκέλευσε σὺν τῷ Διδασκάλῳ πάντας τῷ ξίφει τελειωθῆναι. Προπορευόμενος δὲ ὁ Ἅγιος εἰς τὸν προκείμενον τόπον, μετὰ τῶν ὀδοποκοντα τεσσαρῶν αὐτοῦ Μαθητῶν, ἐβαλέν· Ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία, ἄμοι ἐδῶκεν ὁ Θεός. Καὶ φράσαντες εἰς τὸν τόπον τῆς τελειώσεως, πῶτον μὲν, κατὰ τὴν τοῦ βασιλέως πρόσταξιν, ὁ Ἅγιος Βαβύλας ἐτιμήθη τὴν κεφαλὴν, εἰβ' οὕτω τὰ νήπια. Πιστοὶ δὲ τινες εὐσεβεῖς νυκτὸς ἐλθόντες, καὶ τὰ λείψανα ἐν ἀκατίῳ ἐμβάλοντες, εἰς τὸ Βυζάντιον διακομιζουσί· καὶ ἐν τῷ βορείῳ μέρει ἔξω τειχῶν, ἐν τρισὶ λάρναξι καταθέντες, ἐθα ἐστὶ μόνῃ, Χώρα ἐπονομαζομένη, δόξαν καὶ εὐχαριστίαν τῷ Θεῷ ἀνεπέμφαν.

Ὁ Ἅγιος Προφήτης Μωϋσῆς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Οὐκ ἐκ πέτρας νῦν, οὐδ' ὀπισθίαν μέρει, Μωσῆ, Θεωρεῖς, ἀλλ' ὅλον Θεὸν βλέπεις.

Ος γεννᾶται μὲν ἐν Αἰγύπτῳ ἀνελεύθετος δὲ αὐτὸν ἐκ τοῦ ὕδατος ἢ τοῦ βασιλέως Συγάτηρ, καὶ υἱὸν πεποίηκε, καὶ πάση σοφίᾳ Αἰγυπτίων ἐξεπαίδευσε. Αὐτὸς δὲ τῇ ηλικίᾳ πρόβατος, γενόμενος ἐτῶν τεσσαράκοντα, ἀνεῖλεν ἄνδρα Αἰγύπτιον, Ἑβραῖον τινὰ τιμαρῶμενον διὸ καὶ φοβηθεὶς, ἀπέδρα εἰς γῆν Μαδιάμ. Κάκει γυναῖκα γήμια, Σεφώραν τὴν τοῦ Ἰσθάρ Συγάτηρα, ἐποίημαι τὰ πρόβατα τοῦ πενθεροῦ αὐτοῦ ὅτε ὤφθη αὐτῷ Θεὸς ἐν τῇ φλογὶ τῆς βάρου. Κάκει πληρώσας ἔτη τεσσαράκοντα, προστάζει Θεοῦ, κατήλθεν εἰς Αἴγυπτον πρὸς Φαραῶν, ὅπως ἀποστείλῃ τοὺς Ἑβραίους ὑψάσαι τῷ Θεῷ. Μὴ πειθομένου δὲ ἐκείνου, αὐτίκα μαρτίζει τὴν Αἴγυπτον διὰ τῆς δεκαπλήγου. Ὅθεν Θεοῦ ῥοπή, παραλαβὼν τὸν λαὸν ἐν ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ, καὶ διὰ τῆς

Σαλάσσης διαγαγών, και διά σημείων παιδεύσας, νόμῳ ἔτειχισε. Καί ἐπει διὰ τῆς ἀντιλογίας τὸν Θεὸν παρᾶξυνεν, ἀνελθὼν ἐν τῷ ὄρει Ναβαῦ τελευτᾷ, ἐτῶν ὑπάρχων ἑκατὸν ἑικοσι. Προέλαβε δὲ τὴν τοῦ Χριστοῦ παρουσίαν, ἔτη χίλια τετρακόσια ὀγδοήκοντα πέντε. Κατ' ἄλλως δὲ χρονολόγους, ἐτελεύτησε τῇ 1569 ἔτει πρὸ Χριστοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Ἐρμιόνης, μιᾶς τῶν Συγγατέρων Φιλιπποῦ τοῦ Ἀποστόλου.

Στιχ. Χωρεῖς πρὸς αὐτοὺς οὐρανοῦς, Ἐρμιόνη, Ἐρμαιοῦν εὐροκνήα τὴν σωτηρίαν.

Φιλιππος, ὁ ἀγιώτατος Ἀπόστολος, ὁ τὸν εὐνοῦχον τῆς Κανδάκης βαπτίσας, ἔσχε τέσσαρας Συγγατέρας, ἅς ὁ Εὐαγγελιστὴς Λυκάς και προφήτιός και παρθένους μαρτυρεῖ· ἐξ ὧν Ἐρμιόνη και Εὐτυχις ἤλθον εἰς Ἀσίαν, ἐπιζητοῦσαι τὸν Θεολόγον. Μὴ εὐροδαίει δὲ αὐτὸν, διὰ τὸ μετατεθῆναι, ὡς ὁ Ἐνώχ και ὁ Ἡλίας, εὐρον Πετρῶνιον, μαθητὴν Παύλου τοῦ Ἀποστόλου· και διδαχθεῖσαι παρ' αὐτοῦ, ἐμιμοῦντο τοὺς τρόπους αὐτοῦ· ἡ δὲ Ἐρμιόνη μετήρχετο τὴν ἱατρικὴν τέχνην· διὰ τοῦτο οὖν και προσηγορεύετο αὐτῇ ἰατρὸς πολλῶ, και πάντα τῇ ἐπιλήσει τοῦ Χριστοῦ ἐθεράπευε.

Τοῦ δὲ βασιλέως Τραϊανοῦ διεγορημένῃ κατὰ Περσῶν, διεβλήθη ἡ Ἁγία ὡς Χριστιανὴ· και παραστήσας αὐτὴν, ἐπειράτο κολακείας ἀπατήσαι ταύτην, και ἀποσῆσαι τοῦ Χριστοῦ. Ὡς δ' οὐκ ἐπέβητο, προσέταξεν αὐτὴν κατὰ τοῦ προσώπου ραπίζεσθαι ἐπὶ ὥρας ἑκατάς· ἀλλ' ἡ Ἐρμιόνη, τὸν Κύριον καθήμενον ἐν τῷ δικαστηρίῳ βλέπουσα, ἐν σχήματι τοῦ Πετρῶνιου, προσομιλοῦντα, και ἐνδυναμοῦντα αὐτὴν, ἀν' οὐθενός ἠγάτο τὰς μάστιγας. Ἰδὼν δὲ ὁ βασιλεὺς τὸ σταθερὸν τοῦ νοῦς αὐτῆς και πάγιον, αἰδεσθεὶς ἀπέλυσεν αὐτὴν.

Ἐκτοτε οὖν ἀνοίξασα ἐν Ἀσίᾳ πανδοχεῖον, ἐφυγαγόμεναι πάντας και φυγκῶς, και σωματικῶς· και ἦν ἰδεῖν καθ' ἑκάστην ἐλεῖσε δοξαζόμενον τὸν Κύριον παρα πάντος ἀνθρώπου, μέχρι τῆς ζωῆς Τραϊανοῦ. Ἐκείνου δὲ τὸ ζῆν ἐκμετρήσαντος, και βασιλεύσαντος Ἀδριανοῦ τοῦ γαμβροῦ αὐτοῦ, και ἀναμαθόντος τὰ περὶ τῆς Ἁγίας, παρέστησεν αὐτὴν διὰ τῶν στρατιωτῶν, και φρεσὶ λέγει μοι, γραδίσει, πόσων ἐτῶν εἶ; και ποίου γένους ὑπάρχεις; και ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ διαίγεις; Ἡ δὲ Ἁγία ἀπεκρίνατο· Ὁ Χριστὸς μου οἶδε πόσων ἐτῶν εἰμι, και

ποίου γένους ὑπάρχω. Ὁ δὲ βασιλεὺς εἶπεν· Ἀφαντες τὸ καλλίον ἀπ' αὐτῆς, τύπτει αὐτὴν ἀφαιδῶς, λέγοντος· Ἄ ερωτᾷ ὁ βασιλεὺς, μετὰ σεμνότητος λέγει. Τυπτομένης δὲ αὐτῆς σφοδρῶς, ὁ φάλμος ἐπὶ στόματος ἦν. Καί τῶν δημίῳ ἀτονησάντων, προσέταξεν ἐτέροις φρατιώταις, ἐν τοῖς πέλασι τῶν ποδῶν αὐτῆς περόνας βαλεῖν. Γενομένου δὲ τούτου, και τῆς Ἁγίας τῷ Θεῷ εὐχαριστοῦσης, ὁ θυμὸς τοῦ τυράννου πλέον ἀνήθε· και κελεύει λέδητα ἐκκαῖναι μετὰ πίσσης, μολύβδου, ἀπράλτου και θείου διαπύρου, ἢ ἐν τούτῳ τὴν Ἁγίαν βληθῆναι. Ἐκκαυθέντος δὲ τούτου σφοδρῶς, ἡ Ἁγία εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναβλήσασα, και κατασφραγισαμένη, εἰσῆλθεν ἐν αὐτῷ· και εὐθὺς ἐσβέσθη τὸ πῦρ, και ὁ μολύβδος ἐξεχύθη.

Ἰδὼν δὲ ὁ Βασιλεὺς, λέγει· Ἐκκαύσατε τὸν λέδητα, ἕως οὗ τὰ ὀστά αὐτῆς χουενῶσιν. Ἀνάψαντας οὖν τὸν λέδητα, ἐθέρωρον τὴν Ἁγίαν, ὡς ἐν δρόσῳ ἰσταμένην ἐν αὐτῷ· ἢ λέγει πρὸς τὸν τυράννον ἡ Ἁγία· Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός μου· ὡς περ σὺ καθέζομενος οὐκ αἰσθάνη τῆς πυρᾶς τοῦ λέδητος τούτου, οὕτως οὐδὲ ἐγώ· Ὁ δὲ Σαμβήθης ἐπὶ τούτῳ, ἀνέφην τὸν θρόνον αὐτοῦ, και προσάψας τῇ χειρὶ τῷ λέδητι, εὐθείας ἀπέβάλτεο τὴν ὄραν αὐτῆς σὺν τοῖς ὄνυσσι. Τότε ἡ Ἁγία εἰπούσα, Μέγας ὁ Θεός· τῶν Χριστιανῶν, ἐξέμηνε τὸν βασιλέα· ἕς, ἐκκαύσας τήγανον, ὡς τε σπιθηροβολεῖν, ἐκτίσε τὴν Ἁγίαν γυμνὴν ἐξηκόντησεν. Ὁ δὲ σὺν αὐτῇ ὦν Ἀγγελος Κυρίου, διασκορπίσας τὴν κάμνον ἐκατέρωθεν τοῦ τηγάνου, πολλοὺς τῶν καμυροθνήτων ἐνέπρησεν· ἐκείνη δὲ, ὡς ἐπὶ χλόης, ἐν τῷ τηγάνῳ ἤμει δοξαζέσασα τὸν Θεόν.

Ἰδὼν δὲ ὁ Βασιλεὺς Ἀδριανὸς τὸ παράδοξον θαῦμα, γέγονε σύντρομος, και κελεύει ἐκκλησῆναι αὐτὴν ἔξω τοῦ τηγάνου, προυόμενος ἡπίως και αὐτὸς ἔργον τοῦ πυρὸς γένηται. Ἐκβληθεῖσα δὲ, λέγει πρὸς αὐτὸν Βασιλεῦ, ὁ Κύριός μου ἐν τῷ τηγάνῳ εἰς ὑπνον με μετέβαλε, και εἶδον ὅτι προσεκύνουν τῷ μεγάλῳ Θεῷ Ἡρακλεῖ. Ὁ δὲ περιχαρὴς γενόμενος, προσέταξεν εἰσελθεῖν αὐτὴν ἐν τῷ ναῷ. Τότε τῆς Ἁγίας, προσευξαμένης καθ' ἑαυτὴν τῷ φιλιππῶ Θεῷ ἡμῶν, εὐθὺς βροντῆ γέγονεν ἐξ οὐρανοῦ· και φερόντα εἰς γῆν τὰ ἐν τῷ ναῷ εἰδωλα, συνετριβήσαν, και γεγονάσιιν ὡσεὶ γνοῦς· ἢ ἐξεβλήσασα λέγει τῷ βασιλεῖ· Εἰσελθε, και δός τοῖς σοῖς θεοῖς χεῖρα βοηθείας,

ἐπειδὴ πεπτώκασι, καὶ ἀναστῆναι οὐ δύνανται. Καὶ εἰσελθὼν, ὁ βασιλεὺς, καὶ ἰδὼν τὴν τῶν εἰδωλῶν συντριβήν, προσέταξεν ἔξω τῆς πόλεως ἕρπει τὴν τιμίαν αὐτῆς κεφαλὴν ἀποτιμηθῆναι. Καὶ λαβόντες αὐτὴν ὁ, τε Θεόδουλος καὶ Θεότιμος, ἐξῆλθον τῆς πόλεως, καὶ πρὸ τοῦ προσευξασθαι ταύτην, ὀρμήσαντες κατὰ προπέτειαν διαπράξασθαι τι, ἀπέξηράνθησαν τὰς χεῖρας αὐτῶν. Προσπεσόντες δὲ τῇ Ἁγίᾳ, καὶ πιστεύσαντες ὀλοφύγας εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν, ὑγιεῖς ἐγένοντο, καὶ ἤτήσαντο τὴν Ἁγίαν προσευξασθαι περὶ αὐτῶν, καὶ τὰς φυχὰς αὐτῶν παραδοῦναι τῷ Κυρίῳ ἐνώπιον αὐτῆς. Καὶ τούτου γενομένου, ἐκοιμήθησαν· καὶ αὐτὴ δὲ ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ παρὰ τὸν αὐτὸν τόπον. Ἐλθόντες δὲ πιστοὶ τινες εὐλαβεῖς, καὶ λαβόντες τὰ τούτων λείψανα, κατέθεντο ἐν τῇ πόλει Ἐφέσῳ, ἐν ἐπισήμῳ τόπῳ, εἰς δόξαν Πατρὸς, καὶ Υἱοῦ, καὶ Ἁγίου Πνεύματος.

Οἱ Ἅγιοι Θεότιμος καὶ Θεόδουλος, οἱ ἀπὸ δημίων πιστεύσαντες, πυρὶ τελειοῦνται.

Στίχ. Θεότιμος τέθηκε σὺν Θεοδούλῳ. Τιμὴν σὺν αὐτῷ δουλικὴν δὸς Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Κεντυρίανος, Θεοδώρου, Ἀμμανοῦ καὶ Ἰουδιανοῦ, ὀρμημένων ἐκ κώμης Κανδαυλῆς.

Στίχ. Ὁ Κεντυρίαν πῦρ πόθου Σείου πνέων, Ψυχὴν προθύμως εἰς τὸ πῦρ ἀποπνέει.

Τριττοὶς ἀθληταῖς ἡ πυρὰ κλιμαῖς ἔστη, Δι' ἧς ἀνήλθον οὐρανοῦ πρὸς τὸ πλάτος.

Οἱ πολλὰς πρότερον βασάνους, προστάζει Μαξιμιανοῦ, λουτρῷ ἐκκαυθέντι ἐμβάλλονται κελίθειν, ὑπὸ Σείου Ἀγγέλου ρυσθέντες, τοὺς πόδας πελέει ἀφαιροῦνται, καὶ πυρὶ ἐναπορίφροντες, τελειοῦνται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Πετρωνίου, Χαριτίνης, Ζαρθόλης (ἢ Σαρθόλης), Θαθουῆλ, καὶ Βεβαΐας.

Στίχ. Τμηθέντες ἄμφω Θαθουῆλ καὶ Βεβαΐα, Ζῶν βεβαΐαν εὐρον ἀντ' ἐφευσμένης.

Βέβηλον ὁ Ζαρθόλος οὐ σέβων σέβας, Ἀνδρῶν βεβήλων χερσὶ βάλλεται λίθους.

Οἱ τοὺς ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ἀδριανοῦ Βασιλέως, ὧν ὁ Θαθουῆλ τῆς δαιμονικῆς ἀπάτης ἦν ἱερεὺς· ἀγρευθεὶς δὲ ὑπὸ τινος ἐπισκόπου, προσήλθε τῇ πίστει. Διὰ ὑπὸ Ἀδριανοῦ τοπάρχου ραβδίξεται, τὰς ὄψεις καίεται, τὰς χεῖρας

εἰς τοῦπίσω δεσμευθεὶς κατὰ τῆς γαστροῦ τυπταται, τῆς χειρὸς ἐξάρτηθεὶς, κρημαῖται καὶ ξέεται, τῷ πυρὶ ὑποκαίόμενος· εἶτα ἐν ὀργάνῳ τεκτονικῷ βληθεὶς, πρίεται ἀπὸ τῆς κεφαλῆς, καὶ τελειοῦται μαχαίρᾳ, σὺν Βεβαίᾳ τῇ ἀδελφῇ. **Τῇ** αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων τρισχιλίων ἐξακοσίων εἰκοσικτῶ Μαρτύρων.

Οἱ τινες εὐρέθησαν κρυπτόμενοι ἐν ὄρεσι καὶ σπηλαίοις τῆς Νικομηδείας, οὓς ὁ Μαξιμιανός, μυρίαὶς ὑποδαλῶν αἰκίαις, θανάτῳ παρέδωκε.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσεβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ. Δροσδόλον μὲν τὴν κἀμινον.

Αἱ οὐράναι δυνάμεις κατοπετεύουσαι, παῖδας καὶ παιδοστρίβην ὁμοῦ, κατὰ τῆς πλάνης, νικηφόρος δυνάμει τοῦ θανουῦ, ἐδόσαν χορηγεῖν Χριστῷ· Ἐυλογητός εἰ ὁ Θεός, ὁ δούς τὴν νίκην αὐτοῖς.

Ἡ φωσφόρος τοῦ Δεσπότητος καταλάμπρυνε, χεῖρας τοῦς συνελθόντας πιστοῦς, ὁ αἰνιδίμος τῆ Βαβύλας στεφανηφορῶν, προτρέπει συγγαίροντας βοᾶν· Ἐυλογητός εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῶν τυραννῶν μὲν ἠπόρει ἡ ἐπίνοια, βοήθει τοῖς μὴ οὐσί Σεοῖς, τῇ Τριάδι δὲ τῇ Ἁγίᾳ Βαβύλας, ὁ κλεινός, προτρέπει Πιστοῦς τοῦ ἐκδόθῃ· Ἐυλογητός εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. **Θεοτοκίον.**

Αειπροστάταις ἀστραπαῖς σου καταλάμπρυνον, τὴν ζοφεράν καρδίαν μου, ἡ κνήσασα ἐπὶ γῆς τὸν ἥλιον Χριστὸν, Παρθένη· ἡ φαλλομεν ἀεὶ· Ἐυλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κνήσασα. **Ἄλλος.** Ἐν τῇ κἀμινῳ.

Εν Σεοτήτοις, τῶν ἀπορήτων Σεῖος γραφῆς γεγονός, πᾶσαν τὴν σοφὴν ἰδέαν σὺ τῆς σκηπῆς, διὰ λόγων τεχνησάμενος τῷ ἀρχιτέκτονι, Βεσελεὴλ παρέθου τὴν πράξιν Μωσῆ.

Ιερατεῦειν, θρασυφομῆσας παλαὶ Κορέ μετὰ σοῦ, ὦφθη κατελθὼν εἰς ἄδα παγκλήρωσ ζῶν, τοῦ Θεοῦ σοὶ τὸ αἰδέσιμον, Μωσῆ φυλάττοντος, βασιλείας καὶ ιερατείας ὁμοῦ.

Σωσάτραπῶν σοι, τῷ Ἰουδαίων ἔθνους πάλαι Μωσῆ, ὦφθη Μιχαὴλ ὁ Ἄρχων τῶν οὐρανῶν, καὶ τοῦ σώματος σε Σεῖος φρουρός· τὸν γὰρ ἀρχέκικον, ἀνθεστηκότα οὗτος κατήραχυνε.

Θεοτοκίον. Τῷ Ἰακώβ σου, ἡ Σεῖα ράβδος βλαστανεῖν ἐδήλωσε, πᾶσι Θεοτόκε λύσιν ἀμαρτιῶν·

ίλασμός βροτοῖς γὰρ γέγονας, καὶ ἀπολύτρωσις, τῆς φρικτῆς τοῦ Θεοῦ πρὸς ἡμᾶς ἀπειλῆς.

Ὡση ἡ. Θεὸν Πατέρα δημιουργόν.

Ἡ μνήμη σήμερον ἀδελφοί, τοῦ ἱερέως καὶ Μάρτυρος Βαβύλα, τοὺς ἐν φλογὶ νεανίας ἄδειν προτρέπεται. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ ἴ νεοὶ σήμερον φοιτηταί, τῷ ἱερέως καὶ Μάρτυρος Βαβύλα, σὺν τῷ πρεσβύτῃ στερφέντες ἄδειν προτρέπονται. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸ χρίσμα τὸ ἱερατικόν, τοῦ ἱερέως καὶ Μάρτυρος Βαβύλα, ἐν τῇ τοῦ αἵματος χύσει πλέον δοξάζεται διὰ τοῦτο τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Θεὸν ἐκύησας ἐν σαρκί, τὸν κατέχοντα χειρὶ τὰ πάντα, καὶ ἐν ἀγκάλαις Παρθένου τοῦτον ἐβάστασας ὃν ὑμνοῦσιν ὡς Κύριον τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλως. Χαῖρας ἐκπέτασας Δαυιδ.

Θεράπων εἰκότας τὸ Θεοῦ, ὡς πρὸς ἡλίουσας καὶ ἔργοις γέγονας· διὸ ἐγνώσθη σοι Κύριος, ὑπὲρ πάντας τοὺς Προφῆτας Μωσῆ, καὶ ἐνοικήσας σοι πιστῶς ψάλλειν ἐδίδαξεν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὡς μνάστης Θεοῦ καὶ λειτουργός, καὶ βασιλεὺς Ἰσραὴλ Μωσῆ Θεοπτα δευχθεῖς, Χριστὸν ἐκήρυξας ἔργεσθαι, ἐν σαρκὶ προδιαγράφας αὐτοῦ, τὴν πρὸς ἀνθρώπου φοβερὰν καὶ θείαν ἔλευσιν, οὐ καὶ τύπος ἐμφυχός ὡφθῆς σαρκῶς, καὶ Προφῆτης πιστός.

Λόγου προφητείας τὸν λαόν, καὶ νόμις διαταγαῖς καθοδηγήσας πιστῶς, σημείων τέρασιν ἴθυνας, καὶ θαυμάτων ἐπιδείξασιν· ὑπὸ Θεοῦ δὲ προσκλήθει, ἐν γῆ Θεόπτα Μωσῆ, προσετέθη, πρὸς τοὺς πατέρας τοὺς σοὺς μετὰ δόξης πολλῆς.

Ὁρεῖ ἐπίβας ὡς οὐρανῷ, Θεοῦ προσταξάαντος, κατείδες πνεύματι, τὴν τῶν πράξεων γῆν πάνσοφῃ αἰσθητῶς δὲ κατενόησας, ἐπαγγελίας τὴν τρυφήν καὶ μεταστάνας ἐκ γῆς. ἐπεκρύβη, αἰκονομία Θεοῦ καὶ τὸ σκῆνός σου.

Θεοτοκίον.

Ὁὐδεὶς προακήκω προ σὺ Θεόπτης ἐνδοξῆς, Μωσῆ Σεράπων Χριστοῦ· διότι ἅπαντα ἐβλεψας, τῆς Παρθένου τὰ ἰθαλάματα, προδια-

γράφοντα αὐτῆς τῆς θείας γεννήσιν ἐν φλογὶ γὰρ βάτου, κατείδες μορφήν τὴν ἀόρατον.

Ὁ Εἰρμός.

Χεῖρας ἐκπέτασας Δαυιδ, λέοντων χάσματα ἐν λάκκῳ ἔπραξε· πυρός δὲ δύναμιν ἐδόξασαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβεῖς ἐρασταὶ Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὡδή Ψ. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Χριστὸς ἀνθρώποις ὁδὸν ὑπέδειξε, διὰ Σταυροῦ πρὸς ὕψος οὐρανῶν εὐεπίδατον διὰ τοῦτο θάνατος ἠτάται βροτοῖς· παῖδες γὰρ νεανίαί, τοῦτον οὐκ ἐπίτηξαν, σὺν τῷ θαυμασίῳ Βαβύλα, οὐς μακαρίσωμεν.

Εὐρῶν τῶν πόνων σου τὴν ἀνάμειψιν, παρὰ Χριστοῦ θαυμάτων παρασχὴν καὶ αἰώνιον, κληρονομίαν Βαβύλα θεσπέσις, μέλπεις σὺν ταῖς Ἀγγέλοις Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Τριάς ἡ παντοκράτορ καὶ παντοδύναμος.

Παθῶν ἰάματα ἀρσάμεθα, τῇ εὐλαεῖ σκηνῇ τῶν ἀλλοφρόνων προστρέχοντες· ἐν αὐτῇ γὰρ παρέσιν Ἀγγέλων χοροὶ, Πνεύματὰ τε Δικαίων πάντων ἡ Δέσποινα, σὺν τῷ θαυμασίῳ Βαβύλα ἰαθεῖς ἕμεντες. **Θεοτοκίον.**

Ὡδὴν προσταγῶ σοι Κύρη Δέσποινα, ἐκ ρυπαρῶν χειλέων μὲ ὁ τάλας δεόμενος, τοῦ βορβορῶστος ρυσαί με τῶν ἔργων μου ἀπαντας· δὲ τοὺς πιστεῖ, νῦν εὐφημοῦνάς σε, τῆς ἐκ δεξιῶν τοῦ σου Υἱοῦ δόξης ἀξίωσον.

Ἄλλως. Ἄλιος ἀχειρότμητος.

Γέγονας αὐτόπτης Θεόπτα, καὶ μετὰ θάνατον ἀθρήσας, ὡς ἐν τῇ πέτρῃ τὸ πρῖν, ἀλλ' ἀνθρωπίνῳ σώματι, φῶς ἀπαστράπτοντα Θεόπτης.

Ὁρος τὸ θαλάσσιον ἐδοξάσθη, ὑπὲρ τὸ Σίναϊον Πουστῶν, ἔλλα Μωσῆς ἐκ νεκρῶν, καὶ ὁ Θεοστίτης ἐκ χώρας ζώντων Χριστῶν, σὺν Ἀποστόλοις ἐβλεπον, μεταμορφούμενον ὡς ὄντας Θεόν.

Σῶσον συμπαθεῖ σου πρεσβεῖα, καὶ προσευχῶν τῇ παρήσει, ὡς τὸν Ἰσραὴλ ἐκ κινδύνων, Μωσῆ Θεόπτα καὶ χαλεπῶν καὶ δεινῶν, Χριστιανῶν τὸ πλήρωμα, ἐκ πάσης βλάβος τῶν ὑμνοῦντων σε.

Θεοτοκίον.

Στάμνονες γουστῆντε καὶ πλάκα, καὶ θείαν τράπεζαν Παρθένου, πρότερον Μωσῆ διαγράφας, τρανώς ἐδῆλου Θεὸν τεχθῆναι ἐκ σοῦ ὃν περιδόντες σώματι, πιστῶς τὸν ὕμνον συμπληροῦμέν σοι.

Ὁ Εἰρμός.

« **Λ**ίθος ἀχειρόρμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
 σου Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐπιμήθιο,
 Χριστὸς συνάψας τὰς διεστῶσας φύσεις διό,
 ἐπαγαλλόμενοι, σέ Θεοτόκε μεγαλύνουμεν.

Ἐξοποστειλάριον. Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Θύτης ὁμοῦ καὶ θυμῶ, Βαβυλὰ ἀφθής τοῦ
 Θεοῦ, θυῶν αὐτῷ ἀναϊμάκτως, καὶ σοῖς
 ἐν αἵμασι τυθείς, σὺν τοῖς τελείοις νηπίοις, μεθ'
 ὧν σε ἀνεσημοῦμεν. **Θεοτοκίον.**

Τοὺς μὴ τὴν σὴν εἰκόνα, Παρθένε ἀσπαζο-
 μένους, καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, ἐκ
 πίστεως εὐλιχρῶς, κατάβαλε ὡς ἀθέου, καὶ
 τῇ γέεννῃ παράδος.

Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ Ἀπλόσις.

Τῆ ε΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός.

**Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ζαχαρίου, Πατρὸς
 τοῦ Προδρόμου.**

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

**Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στιχοὺς ε΄.
 καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.**

Ἦχος δ΄. Ἐδωκας σημειώσιν.

Χρίσμα περικείμενος, στολὴν τῆ Ζείων ἀοι-
 διμῶ, Ζαχαρία ὡς ἄγγελος, Θεῶ ἱερά-
 τευσας, μεστῆνυν πλάστη, καὶ πλάσματι μέ-
 καρ, καὶ τὰς δηλώσεις ἐναγοῶς, τοῦ Ζείου
 Πνεύματος εἰσδεχόμενος, οἷο σε μακαρίζομεν,
 καὶ τὴν ἁγίαν σου σήμωσον, ἐτελοῦντες πα-
 νήγυριν, τὸν Σατήρα δοξάζομεν.

Παιδίον εἰράνας, ἀποτεχθέν τῆς νεάνιδος,
 Ζαχαρία Θεόπνευστε, Πατρὸς τὸν συνά-
 νασχον, καὶ τῷ σῶ προδῆλω, προλέγεις παι-
 διῶ Προφήτης ἔση ἀληθῶς, τούτου τὰς τρί-
 βους, ἐτοιμαζόμενος μεθ' οὐ σε μακαρίζομεν,
 καὶ τὴν σεπτὴν σου πανήγυριν, ἱερῶς ἐορτά-
 ζομεν, Θεοφόρε πανόδιε.

Ναὸς ζῶν καὶ ἔμφυχος, τοῦ Ζείου Πνεύμα-
 τος κέρνας, καὶ ναοῦ μέσον ἐνδοῦς,
 Θεῶ συγγινόμενος, καθαρῶ καρδίᾳ, ἀδίκως
 ἐσφάγης, μαρτυρικῶς ἀποκληρῶν, τὸν Ζεῖον
 δρόμον σου ἀξιαγάστε, διὸ πρὸς τὸν οὐράνιον
 ναὸν ἀνήλθης ἐν αἵματι, τῷ ἰδίῳ αἰτουμένως,
 ἱλασμὸν τοῖς τιμῶσί σε.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Γερασῆνης νομικῆς, ἐνδεδυμένος ὄντως στο-
 λὴν, κατὰ τὴν τάξιν Ἀαρῶν ἐλειτούργησας

καὶ παρεστῶς ἐν τῷ ναῶ, ἀγγελικὴν μορφήν
 ἐμφανῶς, ἐθεάσω παμμακάριστε, διὸ σου τὴν
 μεταστάσιν ἅπαντες, μέλποντες χρωστικῶς
 Ζαχαρία, ἄσματος εὐφημοῦμεν, σὲ τὸν μετὰ
 τὸ γῆρας ἐκδόλασθέντα, Ἰωάννην τὸν ἐνδο-
 ξον. Πρέσβευσε ὑπὲρ ἡμῶν τὸν ἐλεήμονα Θεόν,
 σωθῆναι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ.

Κύριε, σὺ τῆς σέ τεκούσης πρεσβείαις, πε-
 ριφροῦρησον τὴν ποίμνην σου, ἣν περ αἵ-
 ματί σε τιμῶ, ὡς οἰκτίρωμα ἐξηγόρασας, καὶ
 ἐπιθρείας ἔχλοῶν ἀπήμαντον συντήρησον, ὅ-
 πως ὑμνοῦντες δοξολογοῦμεν, σὺ τὴν Ζείαν
 συγκρατάσιν. **Ἡ Σταυροθεοτοκίον.**

Κύριε, ὅτε σε ὁ ἥλιος εἶδεν, ἐπὶ τοῦ ξύλου
 κρεμάμενον, ἦλιε τῆς δικαιοσύνης, τὰς
 ἀκτίνας ἐναπέκουψε, καὶ τῆς σελήνης τὸ φῶς,
 εἰς σκότος μεταβάλλετο, ἡ δὲ πανάμωμος σου
 Μητὴρ τὰ σπλάγχνα διετέτρωτο.

Εἰς τὸν Στιχὸν, Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος!

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὁ παρεστῶς
 τῷ Θεῶ, ἐν ὕψιστοις Ἀρχάγγελος, λει-
 τουργῶ Θεόφρονι, Ζαχαρία τὴν σύλληψιν, τὴν
 τοῦ Προδρόμου εὐαγγελίζεσαι, παρ' ἡλικίαν ἐκ
 τῆς στενωπέως. Ὡ τῆς ἀφράστου σου, προφη-
 τείας Δέσποτα! δι ἧς Χριστέ, σῶσον τὰς ψυ-
 χὰς ἡμῶν, ὡς μόνος εὐσπλαγγχος.

Στιχ. Ἐλλογιτὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος! τῆς Παλαιᾶς
 τὴν σιγὴν, καὶ τῆς Νέας τὴν ἔφρασαν·
 Ζαχαρίας κωφεύεις, προφητεύει σαφέστατα τὴν
 γὰρ τοῦ νόμου σιγήσας πλήρωσιν, τὸ φῶς ὑπέ-
 σείες τὸ τῆς χάριτος. Ὡ τῆς προνοίας σου, τῆς
 σοφίης φιλόνηρωπε! δι ἧς ἡμᾶς, πάντας περι-
 φροῦρησον, ὡς παντοδύναμος.

Στιχ. Καὶ σὺ, παιδίον, Προφήτης Ὑψίστου.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος! ἐν Ἱερουσί-
 πιστῶς, καὶ ἐν Μάρτυσιν ἄριστος, καὶ
 Προφήτης ἐνδοξός, προμηνῶν τὰ μέλλοντα, ὁ
 Ζαχαρίας Δέσποτα δαῖκνυνται, τριπλοῦ στεφά-
 νω κατακοσμούμενος. Ὡ τῶν πλουσιῶν σου,
 ὁραεῶν φιλόνηρωπε! δι ὧν Χριστέ, πάντας
 καταξίωσον, τῆς βασιλείας σου.

Δόξα, Ἦχος β΄. Ανατολίου.

Ὁ ὡς καθαρὸς ἱερεὺς εἰς τὰ Ἁγία τῶν Ἁγίων
 εἰσέδους, καὶ τὴν στολὴν τὴν ἱερὰν ἐνδυ-
 σάμενος, ἀμέμπτως τῷ Θεῶ ἐλειτούργησας, ὡς
 Ἀαρῶν νομοθετῶν, καὶ ὡς Μωσῆς ποδηγῶν τὰς

φυλάς τοῦ Ἰσραὴλ, ἐν τῇ τῶν κωδῶνων ἀκραιφνεί συμβολῇ· διὸ καὶ πεφόνευσαι· ἀλλὰ τὸ αἷμά σου τὸ δίκαιον, ἡμῖν σωτήριον ἴαμα γέγονε, καὶ ὡς μύρον εὐώδες, ταῖς ἀκοαῖς ἀνοίγει, πρὸς πορισμὸν τῆς αἰωνίου ζωῆς **Λαχαρίας** τρισόλβιε· τοῦ Βαπτιστοῦ Ἰωάννη ὁ γενέτης, καὶ τῆς Ἐλισάβετ ὁ σύνηνος, ἐκτενωῶς πρέσβευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, **Θεοτοκίον**. Ὅτε, ἐκ τοῦ ἔξουλου σε.

Οντως, ὑπερῆραν ἀληθῶς, τῶν ἀνομιῶν μετὰ πληθῆ, τὴν κεφαλὴν μου ἀγνή, καὶ αἱ ἀνομίαι μου ὑπερεπλήθυναν, καὶ φορτία δυοδάστακτα, καὶ ἀμετρα Κόρη, κέκτημαι ὁ δειλίωτος, καὶ ἀδιόρθωτος. Σὺ οὖν τῇ **Σερμῇ** σου πρεσβεῖα, προφθασον καὶ σώσον με μόνη, τῶν ἀμαρτανόντων ἡ διόρθωσις.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Πόνες, ὑπομείνασα πολλοὺς, ἐν τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σε, σαρωῶσαι ἄχραντε, ἔφενες δακρύνουσα καὶ ἀλαλάζουσα· Ὀμοί! τέκνον γλυκύτατον ἀδικῶς πάσχεις, θέλων πάντας ρύσασθαι, τοὺς ἐξ Ἀδάμ γηγενεῖς· ὅθεν **Παναγία Παρθένε**, σὲ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει, ἵλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Κατὰ πλάγην Ἰωσήφ.

Γερωσύνης στολισμὸν, περιβαλλομενος σοφῆ, κατὰ τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ, ὀλοκαυτώματα δεκτὰ, ἱεροπρεπῶς προσενήνοχας **Λαχαρίας**, καὶ γέγονας φωστήρ, καὶ θεατῆς μυστικῶν, τὰ σύμβολα ἐν σοί, τὰ τῆς χάριτος, φέρων ἐκδήλιως πάνσοφε· κ' ἔξορει, ἀναμειβείς ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ, Χριστοῦ Προφήτα, σὺν τῷ Προδρόμῳ, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, οἱ Κανόνες τῆς Ὁκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου, οὐ ἡ ἀεροστιχίς.

Τὸν Προδρόμοιο τοκία κροτῶ σοφῶν Ἀρχιερέων. Θεοφάνους.

Ὤδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Τὴν μνήμην Προφήτα σου εὐφημῶν, τοῦ Πνεύματος χάριν, ἐκτεύω μοι συναργεῖν, τῇ σῇ μεσιτεῖα ἀνακράζων· Ἐγὼ λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Οβίος σε ἀμειπτος εὐρεθείς, τῆς ἱερωσύνης, ἐκοσμήθη καταστολῇ, καὶ τῆς προφητείας φωτοφόροις, μαρμαρυγαῖς θεορρήμων μακάριε.

Νομίμω ταῖναι τὴν κεφαλὴν, κατηγλαῖσμένος, **Λαχαρίας** ἀναδειχθείς, ὡς ἱεροφάντων ἀνεβόας· Ἐγὼ λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Θεοτοκίον.

Ποδῆρη χιτῶνα ὡς Ἀαρών, περιβεβλημένος, τὴν ἐξ ῥίζης τοῦ Ἰεσσαί, βλαστήσασαν Κόρην ὑπεδέξω, τὸν λυτρωτὴν ἐν κοιλίᾳ βασταύζουσαν.

Ὤδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Οτε τὸ Συμίαμα, τὸ τῆς συνθέσεως ἔφερες, Ἀρχιερεῦ, τότε τοῦ Προδρόμου, ἐκομίσω τὴν γέννησιν.

Μύρον ἀγιάσματος, ἱερατεύειν σε ἐχρῖσεν, ὡς Ἀαρών· ὅθεν ὀπτασίας, τοῦ Ἀγγέλου ἠξίωσαι.

Ορθρον προμηνύοντα, τῇ οἰκωμένῃ σε ἧλιον, τὸν νοητὸν, Σῶτερ **Λαχαρίας**, Ἰωάννην ἐκέτεοικαν.

Θεοτοκίον.

Γθυνον τὸν βίον μου, Θεογεννήτρια Παναγνε, καὶ τὴν ζῆν, ἡ τοῦ Ἀκαρίου, τὴν οἰκίαν φαίδουνασα.

Ὁ Ἐπίρως.

• **Σ**ὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
• σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων· καὶ ἠμῶν σε τὸ πνεῦμά μου.

Κεθάρια, Ἦχος πλ. δ'.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Γερουργήσας τῷ Θεῷ κατὰ τὸν νόμον, καὶ προφητεύσας τῷ Χριστῶν ἐκ τῆς Παρθένου, **Λαχαρίας** σαρκούμενον ἐκ Πνεύματος Ἁγίου, ἐφάνης τῇ οἰκουμένῃ στυλὸς φωτός, καὶ ἔφης δικαιοσύνης ἀνατολήν, ἐξ ὕψους κόσμον ἐκλάμπουσαν, καὶ εἰς εἰρήνης ὁδόν, εὐθύνουσαν τοὺς πόδας ἡμῶν, τὸν σώζοντα τὸ γένος ἡμῶν.

Δόξα, ὁμοιον.

Τοῦ Βαχαρίως τὸν υἱὸν νῦν μακαρίσωμεν, ὅτι τὸν νόμον φαλμικῶς προεμελέτησε, **Λαχαρίας** ὁ δίκαιος νυκτός τε καὶ ἡμέρας, λατρεύων τῷ ἐν ὑψίστοις πάντων Θεῷ, ὡς ἔφη ὁ ἐν Προφήταις μέγας Δαυὶδ· ὃν καὶ τέλος δι' αἵματος, σφαγῆς ἐτύθη ὡς ἀμύδος, δεκτός εἰς ὀλοκάρπωσιν, τοῦ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, **Θεοτοκίον**.

Θεοχαρίτατε Ἁγνή ἐλογημένη, τὸν διὰ σπλάγγνα οἰκτιρῶν ἐκ σοῦ τεχθέντα, σὺν ταῖς ἀνα δυνάμει, καὶ σὺν ταῖς Προφήταις, καὶ ἅπασιν τοῖς Ἁγίοις ὑπὲρ ἡμῶν, δυνάσκει ἀκαταπαύστως δοῦναι ἡμῖν, πρὸ τοῦ τέλους διόρθωσιν, καὶ ἵλασμὸν ἀμαρτιῶν, καὶ βίου ἐπανόρθωσιν, ὅπως εὐραμεν ἔλκος.

Ἡ Σταυροθετοκίον.

Τῷ τοῦ Υἱοῦ σου καὶ Θεοῦ σταυρῷ Παρθένε, περιφρουρούμενοι αἰεὶ τὰς τῶν δαιμόνων, προσκόλας ἐκτροπέμεθα καὶ τὰς μελοδείας, κυρίως σε Θεοτόκον κ' ἀληθῶς, ὑμνοῦντες, καὶ πόθῳ πᾶσαι αἱ γενεαί, μακαρίζοντες ἄχραντε, ὡς προσηφύεσας· διό, πταισμάτων ἡμῖν ἄφεσιν, ταῖς προσεσχίαις σου δώρησαι.

Ὤδὴ δ'. Εἰσακήκισα Κύριε.

Ο Προφήτης σε Δέσποτα, τύποις νομικαῖς πιστῶς ἐλειτούργει σοι, καὶ τῆς χάριτος ἤξιώται, κατιδεῖν ἐν γνώσει τὴν ἀληθειαν.

Τῷ φωτὶ φῶς προσέλαβες, τῷ αμαυροτέρῳ σὺ τὸ τρανότερον· παμμακάριστε τῷ νόμῳ γὰρ, καὶ ἡ χάρις ὄντως προσετέθη σοι.

Ο Θεῷ παρισήμενος, Ζεῖος Γαβριὴλ εὐαγγελίζμενος, ἀνεφάνη σοι μακάριε, τὴν φωνὴν τοῦ Λόγου καὶ τὸν Πρόδρομον.

Θεοτοκίον.

Καθαρὸν ἐνδιαίτημα, ὁ δημιουργὸς Παρθένε τῆς κτίσεως, εὐρηκῶς σε κατεσκύνωσεν, ὁ τῆς Ἐλισάβετ λύσας στεριώσων.

Ὤδὴ ε'. Ὁρβρίζοντες.

Η κίδαρις ἐτέθη τῇ κάρᾳ σου, ὦ Προφῆτα ἐν σφραγιδι ἔχουσα, τύπων τῆς χάριτος ἐνδοξε.

Α γάλλεται ἡ κτίσις τῷ τόκῳ σου, Ἀρχιερεῦ· σὺ γὰρ ἀνεβλάστησας, τῆς μετανοίας τὸν κήρυκα.

Κοσμῶς σου τὸν βίον διήνυσας· τὰς ἐντολὰς πάσας τοῦ Κυρίου γὰρ, σὺν Ἐλισάβετ ἐτέλεσας.

Θεοτοκίον.

Ρυθμίζεται πρὸς ὕμνον ἡ γλῶσσά σε, Θεορόημον· τὴν γὰρ ἀπειρογάμον, κυφοροῦσαν εὐρακας.

Ὤδὴ ς'. Χιτωνά μοι παράσχου.

Ο νόμου λατρεύων τῇ σικῇ, ὤφθη καὶ τῆς χάριτος, κήρυξ Σωτῆρ ἡμῶν· ἤξιώθη γὰρ ἰδεῖν σου τὴν σάρκα σου.

Τῷ κρίσειον λογιῶ κοσμηθεῖς, Λόγον τὸν αἰδίου, σάρκα φορέσαντα, Ζαχαρία ἱερεῦ ὑπαδέδεξαι.

Κοιτίτις.

Ο ράβδῃς τοῦ ναοῦ ἔνδοχον χαρῶν, Θεῷ συγγινόμενος, μύστα Θεόπνευστε, ἱερεὺς, καὶ λειτουργὸς ἀξιάγαστος.

Θεοτοκίον.

Σαῖπρα Θεομήτορ ἐν γαστρὶ, Παρθένε βαφάζασα Λόγον τὸν ἀναρχον, ἐγνωρίσθης Ἐλισάβετ τῇ προφήτιδι.

Ὁ Εἰρμός.

Χιτωνά μοι παράσχου φωτεινόν, ὁ ἀναβαλλόμενος, φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε· Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ο Προφήτης σήμερον, καὶ ἱερεὺς τοῦ Υἱοῦ σου, Ζαχαρίας προῦθνηκεν, ὁ τοῦ Προδρόμου γενέτης, τράπεζαν τῆς αὐτοῦ μνήμης πιστοῦς ἐκτρέφων, πόμα τῆς δικαιοσύνης τούτους κεράσας. Διὸ τοῦτον εὐφημοῦμεν, ὡς Ζεῖον μυστην Θεοῦ τῆς χάριτος.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν τοῦ νόμου σιγὴν, ὁ Ἱεράρχης δέδεκται, δι' Ἀγγέλιου φωνῆς, τὸν Ἀγγέλον δεχόμενος, Χριστοῦ παρουσίας Προφήτην καὶ μυστην, σὺν Ἐλισάβετ στεῖρα καὶ σφόδρον· οὐ γεννηθέντος, ἀνεκτανάθη χάρις καὶ λύτρωσις, καὶ καταλλαγὴ ἡμῶν παγκόσμιος· κηρύττει γὰρ τὸν ἄμνον καὶ πλάστην, καὶ τῆς φύσεως μεουργόν, τὸν ἐκ τῆς φείρας τὸν καρπὸν χροσποῦντά, Υἱὸν δὲ φανεῖντα τῆς Παρθένου, ὡς Ζεῖος μυστην Θεοῦ τῆς χάριτος.

Συναξάριον.

Τῆ Ε' τοῦ αὐτοῦ μηνος, Μνήμη Ζαχαρίας τοῦ Προφήτου, τοῦ Πατρὸς τοῦ Προδρόμου.

Στίχοι.

Θεῖον δὲ ἄμνον τοῦ Θεοῦ Ζαχαρίας,
Ὡς πέρ τις ἄμνος σφάττεται ναοῦ μέσον.

Πέμπτη Ζαχαρίαν διαπέδη σφάζων παρὰ νηοῦ.

Ο ὕτος, παρήσσια κηρύττων τὴν Θεοτόκον Μητέρα ὁμοῦ καὶ Παρθένον, καὶ τῆς ἀφορισμένης ταῖς παρθένοις φάσεως μὴ ἐξίεναι κελύων· καὶ διὰ τὸ μὴ εὐρίσκεισθαι τὸν υἱὸν Ἰωάννην ἐν τῷ καιρῷ τῆς βρεφοντοκίας, ὡς χρυπτόμενον ἐν σπηλαίῳ, πέραν τοῦ Ἰορδάνου, διὰ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, προστάζει τοῦ Ἠρώδου, ἀνακίεσαι μέσον τοῦ Ψυσιαστῆριον παρὰ τῶν Γουδαίων.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, ὁ Ἅγιος Ἀβδαῖος, ράβδοις ἀκανθῶδες τιφθεῖς, τελειοῦται.

Στίχ. Ράβδων ἀκάνθας Μάρτυς Ἀβδαῖος φέρει,
Σταφθέντα τιμῶν ταῖς ἀκάνθαις Δεσπότην.

Ο ὕτος ὁ ἀγιώτατος Ἀβδαῖος, ὑπὸ τοῦ Ἀρχιμάγου Περσῶν κρατηθεῖς, καὶ ἀναγκασθεῖς, ὕσταται τῷ ἡλίῳ καὶ τῷ πυρὶ, καὶ μὴ πεισθεῖς, τύπτεται καθ' ὅλας τοῦ σώματος μετὰ ράβδων ρόγων· καὶ ἐπὶ πολὺ μαστιγωθεῖς, βασταζόμενος ὑπὸ τῶν δημίων, ἐτέθη ἐν τῇ

οικία αὐτοῦ ὡσεὶ νεκρός, καὶ μετὰ μικρὸν παρέδωκε τὸ πνεῦμα τῷ Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μεδίμου, Οὐρβανοῦ, Θεοδώρου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ὀδοπόηοντα Ἱερῶν καὶ Ἀσιυτῶν, ἧτοι Διακόπων.

Στίχ. Ὑδωρ διελθὼν φαλμακῶς καὶ πῦρ ἄμα, λέγει Μεδίμος, εἰς ἀναφυχὴν φλίνα.

Σὺν Οὐρβανῷ δὲ καὶ Θεόδωρος μέγας, ἄθλον τὸν αὐτὸν ἐκτελεῖ τῷ Μεδίμῳ.

Ὅκτὰς δεκαπλῆ τῶν καθιερωμένων,

Πρὸς πῦρ, ὕδωρ τε, καρτερώς ἐκαρτέρει.

Οἵτινες, ὑπὸ τοῦ κακόφρονος Οὐάλεντος τῆς Ἐκκλησίας ἐξωσθέντες, καὶ μυρία δεκά ὑπομεινάντες, τελευταίον, πλοῖα ἐμβληθέντες, καὶ κατὰ τὸν Ἀστακινὸν τόπον τοῦ κόλπου γενόμενοι, πυρποληθέντες τοῦ πλοίου ὑπὸ τοῦ Εὐάρχου, ἐτελειώθησαν ἐν αὐτῷ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Πέτρου τοῦ ἐν τῷ Ἀθρᾷ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὤδη ζ. Παῖδες Ἑβραίων.

Οτε φωνὴ ἡ τοῦ βοῶντος, προσήλυθυσεν ἐκ στερίας Ζαχαρία, τῆς σῆς γλώσσης δεσμῆ, διέλιπε κραυγάζων· Εὐλογητός εἰ Κύριε, ὁ Θεός εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φλος ἐτέχθη τοῦ νυμφίου, ἐκ στεριώσεως τὸν τόκον τῆς Παρθένου, προσηνῶν σαφῶς, ὁ Πρόδρομος τοῖς πίστει, Εὐλογητός εἰ κράζουσιν, ὁ Θεός εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ολος ἐγένετο Ζαχαρία, ζῆτον ὄργανον τοῦ Πνεύματος τρισμάκαρ, καὶ Προφήτην τὸ σὸν, προέλεγες παιδίον, Εὐλογητός εἰ Κύριε, ἐκδοῦν εἰς τοὺς αἰῶνας. **Θεοτοκίον.**

Νόμου τὸ πλήρωμά σε Κόρη, τὸ κεφάλαιον τῆς ὅλης προφητείας, Ζαχαρίας ὄρων, ἐγγῶρισε κραυγάζων· Εὐλογημένος πάνανγος, ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας.

Ὤδη η. Τὸν ἐν ὄρει ἀγίῳ δοξασθέντα.

Αληθείας ἐδείχθης ὑποφῆτης τοῦ Χριστοῦ γὰρ τὰς τρίβους Ἰωάννης, προπορευθεὶς ἠτοίμασεν ὁ Πρόδρομος, μάκαρ Ἱεράρχα, ὃν ὑπερφυοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ρατορεύων εὐλόγησι τὸν Δεσπότην, σωτηρίαν ἡμῖν τὸν δεδωκότα, τὸν ἐκ Δαυὶδ σαρκὶ ἐξακατελιάντα, Κύριον τῆς δόξης, ὃν ὑπερφυοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Χαρισματῶν μεγάλων ἤξιώτης, Θεοφάντορ τὸν Πρόδρομον γεννήσας, τὸν Προφητῶν ἀπάντων ὑπερκεῖμενον, Κύριον ὑμνοῦντα, καὶ ὑπερφυοῦντα, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον. Ἰσὺν αἰῶνας.

Γεράρχης ὀμοῦ καὶ Θεοκῆρυξ, Ζαχαρίας Μητέρα καὶ Παρθένου, τὸν Κύριον βασιτάζουσαν τῆς κτίσεως, χαίρων προσεκύνει ἢν ὑπερφυοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἐν ὄρει ἀγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν βάτω πυρὶ τὸ τῆς αἰκαπαρθένου, τῷ Μωϋσῇ μυστήριον γνωρίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερφυοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὤδη θ. Κυρίας Θεοτόκου.

Επλήσθης ἐπιποιίας, τῆς τοῦ Παρακλήτου, καὶ εὐλογεῖν ἐπεχείρεις τὸν Κύριον, ἱερωμῶστα Θεοφρόν Θεομακάριστε.

Ρημάτων τὰς ἐκδόσεις, τῶν τοῦ Ἀρχαγγέλου, ἐωρακῶς Θεορόημον πανευφήμι, πρὸς εὐλογίαν τῆν γλωττίαν εὐθύς ἐκίνησας.

Ηλέησεν ὁ Πλάστης, τοὺς ἀπολλυμένους, καὶ Ἀβραάμ διαθήκης ἐμνήσθη σαφῶς, ὡς προφητεύων ἐβήξω, πλησθεὶς τοῦ Πνεύματος.

Αβήξω στεφάνοις καὶ ἱερωσύνῃς, καὶ φωτισμῷ προφητείας κεικόσμησαι, ὡ Ζαχαρία, καὶ δόξης μετέσχες κρείττονος.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς οὐσα δοχεῖον, φώτισον Παρθένε, τὴν σκοτισθεῖσαν φυγὴν με τοῖς πάθει, καὶ ἐξωτέρου με σκότους, οὕσα πρεσβείαις σου.

Ὁ Εἰρμός.

Κυρίας Θεοτόκου, σὲ ὀμολοῦμεν, οἱ διὰ σου σεσωσμένοι Παρθένε ἀγνή, σὺν ἀσωμάτοις χορείαις σὲ μεγαλύνοντες.

Ἐξαποστειλᾶριον. Γυναίκες ἀκουτίσθητε.

Αμέμπτας ἱεράτευσας, Θεῷ τῷ παντοκράτορι, τῇ νομικῇ διατάξει, ὡ Ζαχαρία Προφήτα· διὸ καὶ θυμιατῶν σοι, Ἄγγελος λέγων φαίνεται· Τέξῃ Χριστοῦ τὸν Πρόδρομον, μεσιτην ὄντα τοῦ Νόμου, καὶ Χάριτος τῆς ἐνθέου.

Θεοτοκίον.

Παρθένον Μητροπάρθενε, τὰ σκιωδῶς τελοῦμενα, τῷ παλαι νόμῳ καὶ τύπῳ τὸν γὰρ τοῦ νόμου δοτῆρα, Θεὸν ἀσπόρως ἐτεκες, βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν διὸ καμὲ τρούμενον, τῆς ἀμαρτίας τῷ νόμῳ, φηρίξον νόμῳ τῷ θεῷ.

Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, καὶ Ἀπολύσις.

Τῆ Σ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἡ ἀνάμνησις τοῦ γεγονότος θαύματος ἐν Κολασσαῖς, ἧτοι ἐν Χώναις, παρὰ τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ (*).

Εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους Σ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια, δευτεροῦντες αὐτὰ.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τρισηλὴ Θεότητος, παραστάτης φαιδρότατος, Μιχαὴλ δεικνύμενος, ἀρχιστράτης, μετὰ τῶν ἄνω δυνάμεων, κραυγάζεις γηθόμενος Ἅγιος εἰς ὁ Πατὴρ, Ἅγιος ὁ συναναργος, Λόγος Ἅγιος, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα· μία δόξα, βασιλεία, μία φύσις, μία Θεότης καὶ δύναμις.

Καὶ τὸ εἶδος σου πύρινον, καὶ τὸ κάλλος θαυμασίον, Μιχαὴλ πρωτάγγελε· τῆ αὐλῇ γὰρ, φύσει διέρχῃ τὰ πέρατα, πληρῶν τὰ προσταγμάτα, τοῦ τῶν ὧλων Ποιητοῦ, δυνατὸς ἐν ἰσχύϊ σου, γνωρίζομενος, καὶ πηγὴν ἰαμάτων τὸν ναόν σου, ἐργαζόμενος τῆ κλήσει, τῆ σὴ ἀγία τιμώμενος.

Ὅποιῶν τοὺς Ἀγγέλους σε, ὡς περ γέγραπται, πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοῦντάς σοι φλόγα πύρινον, μέσον Ταγμάτων προπεύοντα, ἀνεόξεῖς Κύριε, σοῦ τῶν ἀρχαγγελικῶν, Μιχαὴλ ἀρχιστράτη, σοῦ τὰς νεύσεις, καθυπεύκοντα Λόγε, καὶ τὸν ὕμνον, τὸν Τρισάγιον ἐν φόβῳ, ἀναφωνοῦντα τῆ δόξῃ σου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Βυζαντινίου.

Συγγάρητε ἡμῖν, ἅπασαι αἱ τῶν Ἀγγέλων ταξιαρχαὶ· ὁ πρωτοστάτης γὰρ ἡμῶν, καὶ ἡμέτερος προστατής, ὁ μέγας Ἀρχιστράτης, τὴν σήμερον ἡμέραν, ἐν τῇ σεπτῇ αὐτοῦ τεμένει, παραδόξως ἐποπτανόμενος ἀγιάζει· ὄθεν κατὰ χρέος ἀνυμνοῦντες αὐτόν, βοήσωμεν Σκέπασον ἡμᾶς, ἐν τῇ σκέπῃ τῶν περὶ ὧλων σου, μέγιστε Μιχαὴλ Ἀρχάγγελε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Συγγάρητε ἡμῖν, ἅπασαι αἱ τῶν Παρθένων χοροστασίαι· ἡ προστασία γὰρ ἡμῶν, καὶ μεσίτρια, καὶ σκέπη, καὶ μέγα καταφύγιον, τὴν σήμερον ἡμέραν, ἐν τῇ σεπτῇ αὐτῆς καὶ

Ζεῖα προηθεία, τοὺς ἑλιθεμένους παραμυθεῖται· ὅθεν κατὰ χρέος, ἀνυμνοῦντες αὐτὴν βοήσωμεν Σκέπασον ἡμᾶς, ἐν τῇ Ζεῖα προστασίᾳ σου, ἄχραντε Θεοτόκε Δέσποινα.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων ὡς προεξάρχοντα, καὶ τῶν ἐν γῇ ἀνθρώπων, ἰσχυρόν σε προστατήν, φύλακα καὶ ῥύστην, ὑμνοῦμεν πιστῶς, Μιχαὴλ ἀρχιστράτη· καθιςτεῦντες πάσης φθοροποιῦ, ἀληθόδοξος ἡμᾶς ῥύσασθαι.

Στίχ'. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ.

Ὁ ταξιαρχὴς τῶν ἄνω Ζείων Δυνάμεων, σήμερον συγκαλεῖται, τῶν βοτῶν τὰς χορείας, μίαν σὺν Ἀγγέλοις φαιδρῶν ἑορτήν, συγκροτῆσαι συναξῆς, αὐτῶν τῆς Ζείας, καὶ ἅμα ὕμνον Θεῷ, ἀναμέλφαι τὸν Τρισάγιον.

Στίχ'. Ευλόγησι ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Ἰπὸ τὴν σκέπῃ τῶν Ζείων ἡμᾶς πτερούγων σε, προσπεφηνότα, πίπει, Μιχαὴλ Ζεῖε νόε, φύλαττε καὶ σκέπε ἐν βίῳ παντί, καὶ ἐν ὥρᾳ Ἀρχάγγελε, τῆ τοῦ θανάτου σὺ πάρεσο βοηθός, ἡμῖν πᾶσιν εὐμενέστατος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὁ ταξιαρχὴς καὶ πρῶταρχος, καὶ τῶν Ἀγγέλων ἀρχηγός Ἀρχιστράτης, πάσης ἀνάγκης, καὶ ἑλιφῶς, νόσων καὶ δεινῶν ἀμαρτημάτων ἐλευθέρωσον, τοὺς εἰλικρινῶς ἀνυμνοῦντας, καὶ αἰτουμένους σε ἐνδόξῃ ἐναργῶς ὡς αὐλὸς τὸν αὐλὸν καθορῶν, καὶ τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ, τῆς τοῦ Δεσπότης δόξης καταλαμπόμενος αὐτός γὰρ φιλανθρώπως σάρκα δι' ἡμᾶς, ἐκ Παρθένου προσείληφε, σῶσαι βεβληθεὶς τὸ ἀνθρώπινον.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψάλεις ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῶν οὐρανίων φρατιῶν Ἀρχιστράτη, δυσωποῦμέν σε ἡμεῖς ἰσάξιοι, ἵνα ταῖς αἰῶς θεήσοις τειχίσις ἡμᾶς, σκέπῃ τῶν περὶ ὧλων, τῆ αὐλοῦ σου δόξης, φρερῶν ἡμᾶς προσπίπτοντας, ἐκτενῶς καὶ βοῶντας· Ἐκ τῶν κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ὡς Ταξιαρχὴς τῶν ἄνω Δυνάμεων.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν ὀρθόν.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψάλεις ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὁ ἰτῶ κατὰ σου τῇ σεπτῇ παρεδρεύοντες καὶ ἐν αὐτῷ σε εὐσεβῶς μεγαλύνοντες

(* Τὸ γεγονός αὐτὸ εἶναι καὶ ἐπὶ τῶν Ἀκολουθιῶν κατὰ τὴν σήμερον, τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Εὐδοκίου, ψαλλομένου ὁμοῦς ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

ὡς τῶν ἀύλων τάξεων πρωτεύοντα, πίστει δωσωμένον σε, Ἀρχιστράτηγε Θεῖε· Πάσης ἐξελού ἡμᾶς, τῆς ἐχθρῶν τυραννίδος, καὶ τῆς μελλούσης ρύσαι ἀπειλῆς, καὶ τῆς γέννησις ταῖς σαῖς παρακλήσεσι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Ὁ ὑσιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκα, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ σὺ προίστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρούσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφυλάξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σώσεις αἰεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Μετά τὴν Β'. Στιχολογία, Κέθισμα,

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψάβεις ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῶν ἀσωμάτων λειτουργῶν Ἀρχιστράτηγε, ὁ κατ' ἐνώπιον Θεοῦ παριστάμενος, καὶ ταῖς ἐκεῖθεν λάμψεσι λαμπόμενος, φαίδρυνον ἀγίασον, τοὺς πιστῶς σε ὑμνοῦντας, πάσης ἀπολύτρωσαι, τοῦ ἐχθροῦ τυραννίδος, καὶ εἰρηναίαν αἴτησαι ζωὴν, τοῖς Βασιλευσὶ καὶ πᾶσι τοῖς πέρασιν. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Τῇ Θεοτόκῃ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἀμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ, καὶ προσέσωμεν, ἐν μετανοίᾳ, κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς Δέσποινα βοήθησον, εἴ ἡμῖν σπλαγγισθεῖσα σπεύδον ἀπολύτρωσα, ὑπὸ πληθους πταισμάτων· μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς· σε γὰρ καὶ μόνῃ ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Οἱ Κανόνες, τῆς Θεοτόκῃ καὶ τοῦ Ἀρχιστρατήγου, μετ' αὐτῆς, εἰ βούλει, ψάλλε καὶ Καταδασίας, Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου.

Οἱ Κανὼν τοῦ Ἀρχιστρατήγου, οὐ ἡ ἀεροστιχίς· Τὸν πρῶτον ὕμνον τῶν ἀσωμάτων Νόων.

Ἰωσήφ.

Ὁδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου.

Ταῖς Δεῖαις λαμπρότησι, καταστραπτόμενος πάντοτε, τὸν νοῦν μου καταύρασον, τοῦ ἀνυμνήσαι σε, Ἀρχιστράτηγε, τῶν ἀνω στρατευμάτων, ἀπάντων κραταίωμα, τῶν προστρεχόντων σοι.

Ονομαστὸν ὁ προάναρχος, ὑπερκοσμίᾳ ταξίᾳρχον, ἀνεδείξε τάξεως, σὲ παναοίδιμη, Ἀρχιστράτηγε, καὶ φῶς τῶν ἐν τῷ σκότει, καὶ Δείον ἀγλάισμα, τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ.

Νόων προηγούμενος, τῶν οὐρανόων ἐν πνεύματι, τοῖς κάτω πανάριστοι, Μιχαὴλ δέδοσαι, περιτείχισαι, καὶ κράτος καὶ ρουφία, ἐχθρῶν κατασφάττουσα, καὶ ἀφανίζουσα.

Θεοτοχίον.

Παρθένε πανάμωμος, ἡ τῶν Ἀγγέλων εὐπρέπεια, ἀνθρώπων βοήθεια, σὺ μοι βοήθησον, Σαλαττεύουσι, καὶ ζῆλῃ ἀμαρτίας, αἰεὶ περιπίπτουσι καὶ κινδυνεύουσι.

Ἔτερος Κανὼν, Ἦχος δ' αὐτός.

Ποίημα καὶ οὗτος Ἰωσήφ.

Τῷ ὀδηγήσαντι πάλαι.

Τὸν ἀρχηγὸν τῶν Ἀγγέλων, τὸν φαταυγῆ ἡλιον, καταυγάζοντα τὴν γῆν, ταῖς τῶν Σαυμάτων λαμπρότησι, καὶ τὴν ἀχλὺν ἀπελαύνοντα, πάντοτε τὴν πειρασμῶν, χαρμονικῶς ὑμολογήσομεν.

Ὁ τοὺς Ἀγγέλους ποιήσας, φλόγα πυρός· Κύριε, ἀποληροῦντας δυνατῶς, τὸ σὸν πανάγιον Θέλημα, μέσον αὐτῶν διαλάμποντα, εἰδείας ὡς περ ἀστέρα, Μιχαὴλ τὸν ἀρχιστράτηγον.

Ὑμολογήσωμεν πάντες, τὸν ἀγαθὸν Κύριον, τὸν δωροδοκούμενον ἡμῶν, τῷ ἔχθρῳ ἐχθροῖς ἀπροσμάχτην, καὶ ἀπερίτρεπτον εἰσισμα πάντοτε, κινδύνων σώζοντα ἡμᾶς, τὸν ἱερόν Μιχαὴλ.

Ἐπιφασίαις σε Δεῖαις, ἀποτελεῖς πάντοτε, τὸν Δείον οἶκόν σου σαφῶς, ἀμαρτωλῶν ἰλαστήριον, ἀδικουμένων προσφύγιον, νόσων τε φυγαδευτήριον πασῶν, Θεοῦ πρωταγγελε.

Θεοῦ υἱὸς τοῦ ἐκ τῆς Ἁγίας, δινησκῶς ἐνδοξῆς, ἐγειρομένου κατ' ἡμῶν, καὶ τῆς αὐτῶν ἡμᾶς λύτρωσαι, καὶ προσδοκίας καὶ Ἐλίφως, ὅπως σε ὡς ἀγαθὸν ἡμῶν αἰεὶ, προσάτην σέβωμεν. Θεοτοχίον.

Ἀκατανόητον θαῦμα, πῶς τοῖς βροτοῖς ἠνωταῖς, ὁ ἀκατάληπτος Θεός, ἐκ σοῦ σαρκὶ κατ' ὑπόστασιν, ἀποτεχθεὶς ἀπειρογάμος, σώζων με τὸν υπαχθέντα τῇ φλορᾷ, κλοπῇ τοῦ ὄψεως.

Ὁδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Ρώμη τῇ Δεῖᾳ, Στρατηγῆς τῶν Ἀγγέλων πανεύφημη, περιεργὴ πᾶσαν γῆν, δεινῶν ἡμᾶς ἑξαιρούμενος, τοὺς προσκαλουμένους σου, τὸ Δείον ὄνομα.

Ὁ Δείος κήρυξ, ὡς προστάτης πιστῶν ἀκαταίσχυτος, πλανωμένων ὀδηγός, καὶ παιδευτὴς ἐχρημάτισας, Θεοῦ Ἀρχιστρατήγου Θεοειδέστατε.

Τοῦ Δείου φέγγους, καθαρώτερον ἔσπτρον πέφνηας, τὰς ἐμφάσεις τοῦ ὀσπτοῦ, λαμπρῶς δεχόμενος, Πνεύματος, Μιχαὴλ πρωταγγελε ἀξιοθαύμαστε.

Θεοτοκίον.

Ο τούς αὐλῆς, συνησάμενος νόας βελήματι, τῇ ἐνύλω σου γαστρὶ, οἰκεῖ βουλήσει Πανάμωμε, σαρκὶ καθωράμενος, ὁ ἀθεώρητος.

Ἄλλος. Ὁ στερεῶν βροντῆν.

Παραστικῶς τῷ Ἐρῶνι τῆς Τριάδος, μεθέξει τε Ζευόμενος, κ' φωτιζόμενος ἀστραπαῖς ταῖς ἐκείθεν πεμπομέναις, τοὺς ὑμνητάς σου φώτισον, Θεοῦ Ἀρχιστράτηγε.

Ο Ἰησοῦς ὡς εἶδές σε ῥωμαῖαν, ἐν τῇ χειρὶ κατέχοντα, τῇ φοβερᾷ σου καταπλαγαίς, Θεωρίᾳ ἀνέδοξά. Τί νῦν προστάσεις Κύριε, ποιεῖν τῷ οἰκίῃ σου;

Τοῦ Ἰουδαίων ἔθρους ἄρχων πάλαι, ὑπὸ Θεοῦ καθέστηκεν Χριστιανῶν δὲ νῦν βοηθός, Ἀρχιστράτηγε καὶ ῥύστης, τῶν ἀναγκῶν ρυόμενος αὐτοὺς καὶ τῶν ἑλίδων.

Μεγαλωσύνην δάμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ δόντι ἡμῖν πρόμαχον, καὶ ἐν ταῖς ἑλίψεσι βοηθόν, Ἀρχιστράτηγον τὸν μέγαν, δι' οὐ βαρβάρων πάντοτε, ἀβέων λυτρούμεθα.

Απαγωγῇ βιαιᾷ, τοὺς εἰς ἔθνη ἀλλόφυλα τυγχάνοντας, καὶ δουλωθέντας ἐλεεινῶς, ἐπανάγαγε ἐν τάχει, ἐκδυσσάπων τὸν Ὑψίστον, Θεὸν Ἀρχιστράτηγε.

Θεοτοκίον.

Ο Δαυιδεῖ σε ὅρος γράφει μέγα, ὁ Ἀββακούμ δὲ Ἀχραντε, ὅρος κατὰ σκίον ἀρεταῖς, καὶ Δαυιδ τετυρωμένον, ἐξ οὗ ὁ Θεὸς σεσάρκωται, τὸν κόσμον λυτρούμενος.

Κόθισμα, Ἦχος πλ. δ. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Οὐρανίων ταγματῶν δημιουργός, λειτουργός τε τῆς δόξης τῆς Σεϊκῆς, ἀξίως γυνόμενος, τῇ προστάξει τοῦ Κτίστου σου, Χριστιανῶν ὑπάρχεις, μεσίτης σωτήριος, τῇ αὐλῷ σε δόξῃ, δεινῶν ἐξαιρούμενος ὅθεν κατὰ χρέος, εὐφημοῦμέν σε πάντες, τὴν Σεϊκῆν σημερον, ἀνυμνοῦντες κατήγυριν, Μιχαὴλ Ἀρχιστράτηγε. Πρέσβυτε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεισι δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πάθῃ, τὰ Σεϊά σου Δαύματα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν κ' Λόγον ἐν σῇ γαστρὶ, συλλαβούσα ἀφλέκτας Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύψασ, τὸν τὸν κόσμον κατέχοντα, κ' ἐν ἀγκάλαις φέρεις, τὸν φέροντα ἅπαντα, τὸν τροφοδότῃν πάντων, καὶ Κτίστην τῆς κτίσεως· ὅθεν ὄνσωπῶς, Παναγία Παρθένε· ῥυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μελῶ παρίστασθαι, πρό

προσώπου τοῦ Πλάστου μου. Δέσποινα Παρθένε ἀγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι καὶ γὰρ δύνασαι ὅσα θέλεις πανύμνητε.

Ὤδῃ δ. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Νοὺς ὁ πρῶτος ὑποψήσας, Σεῖους νόας βουλῆματι, ἀρχηγῶν ἐν μέσῳ, τούτων Μιχαὴλ ἀπειργάσατο, ἐν πανολβίῳ μεθέξει φωτιζόμενον, καὶ νοήσει, Σεαρχικαῖς ἀστραπτόμενον, καὶ ὑμῶν ἀγῖον σὺν Ἐθροῖσι, κ' Ἀρχαῖς κ' Δυναμίσι, κ' ταῖς Ἐξουσίαις, καὶ ταῖς ἱεραῖς

Κυριότησιν, ἀναφωνεῖς τῇ Τριάδι παναοίδιμε, Μιχαὴλ διασώζων, ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Μεγαλύνωμεν τὸν πάντων, Ποιητὴν τε καὶ Κύριον, τὸν δι' εὐσπλαγγίαν, δόντα περιφύλαγμα μέγιστον, καὶ ἀδιάπτωτον τεῖχος καὶ χαρακῶμα, Μιχαὴλ ἡμῖν, τὸν φωταυγῆ ἀρχιστράτηγον.

Θεοτοκίον.

Νοεράς τοῦ σοῦ Παρθένε, τοκετοῦ τὸ παράδοξον, ἐμνεῖτο πάλαι, ὁ ἱεροφάντωρ ἐν πνεύματι, ὅρος κατὰ σκίον βλέπων σὲ τρανότατα, ἐξ οὗ Ἄγιος ἦλθε, Θεὸς σωματούμενος.

Ἄλλος. Ἀκήκουσ ὁ προφήτης.

Συναγχεῖ μὲν ὡς περ πάλαι, λαὸν πολὺν κατέστρωσας, Σεῖα προστάξει, τοὺς τῆς Ἄγῃ οὐτᾶ συντριψόν, πολεμοῦντας, καὶ κατεπεμβαίνοντας, λαῷ τῷ πιστῷ, Μιχαὴλ Ἀρχιστράτηγε.

Ὁς φοβερόν σε τὸ εἶδος, ὡς Θαυμαστόν καὶ τὸ κάλλος, Μιχαὴλ ὄντως, ὡς ὑπέρολαμπος ἡ δόξα σου, ἦν δεικνύεις πάσι τοῖς ποσεισί σε, τελῶν ἐνεργῶν, ἄπειρα Δαύματα.

Περιπολεῦν τὰ ἄνω, ἐπιφοιτᾷς ἐκάστοτε, περικτῶς τοῖς κάτω, συμφορῶν πολλῶν καὶ ἑλίψεων, καὶ κινδύνων πάντας ἐξαιρούμενος, Θεοῦ λειτουργεῖ, τοὺς προσκαλουμένους σε.

Ἰδε ὁ τόπος ὁ Σεῖος· ἴδε τὸ καταφύγιον τῶν ἑλιδομένων· ἴδε οἶκος ὁ πανάγιος, ἐν ᾧ μέγας ὄντως Ἀρχιστράτηγος, λιμένα πολλῶν, σωζόμενων δεικνύσι.

Στύλος πυρὸς καθωράνης, Ἀρχίππῳ τῷ Θεόφρονι, ὅτε ἀπειρος δῆμος ἀνομός κατέσπευθε, καταλύσαι ὕδατι τὸ τέμενος, τὸ σὸν, ἀρχηγέ, τῶν ἄνω Δυνάμεων.

Θεοτοκίον.

Ο Γαβριὴλ σοὶ τὸ Χαῖρος, ἐκ τῶν ὑψίστων Πάναγρε κομιζῶν ἦλθε· σὺν αὐτῷ οὖν ἐκδοῶμεν· Χαῖρε πύλη, μόνος ἦν διώδευσε, Χριστὸς ὁ Θεός, σώζων τὸ ἀνθρώπινον.

Ὡδή ε'. Ἀσεβείς οὐκ ὄφονται.

Ὡφθης προηγούμενος, τοῦ πάλαι Ἰσραὴλ, προσταγαίς τοῦ ἐξ Ἰακώβ, τοῖς βροτοῖς παχυτήτι ὀφέντος σώματος, Μιχαὴλ ἀσώματε, τῶν Ἀγγέλων ἀρχιστράτηγε.

Ταῖς αὐλοῖς λάμψαι, Θεούμενος αἰεὶ, ἐν μετέξει Θεαρχικῆ, καὶ ἡμῖν τὴν ἑλλαμψιν τὴν φωτοδοτιδα, χορηγεῖς πρωτάγγελε, παραδόξως θαυμαζόμενος.

Ὡραϊώθῃ χάριτι, ὁ Θεός σου ναός ἐν αὐτῷ γὰρ ἐπιφοιτῶν, ἱαμάτων πέλαγος, τοῦτον ἀνέδειξας, Μιχαὴλ πρωτάγγελε, καὶ παθῶν ἀλεξιτήριον.

Θεοτοκίον.

Νοερῶν Ἀγγέλων σε, ἀνέδειξε Θεὸς ἀνωτέραν καθυποδύς, τὴν σὴν μήτραν Ἀχραυτε, τὴν παναμώμητον· ὃν δυσάπει πάντοτε, οἰκτειρῆσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ἄλλος. Ἀνάτειλόν μοι Κύριε.

Προγόντες τὰ θαυμασία, ἀέμλλες Πρωτάγγελε, ἐπιτελεῖν ἐν τῷ θεμένει σου, οἰκλήρουκ τοῦ Λόγου, πᾶσι προκατήγγειλαν, ὧν ἡμεῖς τὴν ἐκδασιν, καθορῶμεν ἐνασῶθῃ.

Τῇ Θεῖα εἰσηγήσει σε, Ἀρχάγγελε ἀνίστησιν, οἶκον εὐκτήριον τῷ ὕδατι, τῷ βρουοῦτι τὴν χάριν, εἰσθλέψας τὴν ἱασιν, τῆς παιδός ὁ πάλαι σε, βλασφημῶν τὰς δωρεάς.

Προσέλιθε ἀρυσσασθε, χάριν μοῦ ἢ ἔλεος· τῶν ἱαμάτων ἢ ἀένναος, πηγῇ προσκείται πᾶσιν, ἦν ὁ Ἀρχιστράτηγος, Θεῖαις ἐπινύσσουσιν, ἐφανέρωσεν ἡμῖν.

Τυφλοῖς τὸ βλέπειν ὀδοῦται, καὶ τοῖς κωφοῖς εὐήκουσιν, χαλοῖς δὲ πᾶσιν εὐδρομία, ἀλάλοισ εὐφνῶν, ἐν Θεῖῳ οἴκῳ σου, Μιχαὴλ πρωτάγγελε, παροχῶν τῶν ἀγαθῶν.

Βαρβάρων θραυσθὺν φράγμα, ζητοῦντων σε τὸ ποίμνιον, ἐξαφανίσαι Ἀρχιστράτηγε· τοὺς δέγε συλληφθέντας, ὑπ' αὐτῶν ἀνάρρυσαι, αἰχμαλώτους πάντοτε, εὐφημῆν σε σὺν ἡμῖν.

Θεοτοκίον.

Ἀγγελικῶν Δυναμῶν, Παρθένε ὑπερέχουσα, καὶ τεκοῦντα τὸν ἀπάντων, Θεὸν καὶ Βασιλέα, σὺν αὐτοῖς ἰκέτευε, Παναγία Δέσποινα, διασώζεσθαι ἡμᾶς.

Ὡδή ς'. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ἀγᾶλλεται, τῶν Πιστῶν ἡ πλήθης εὐφημοῦσά σε, καὶ δοξάζει, τὸν πανάγιον Λόγον συνάψαντα, τοὺς βροτοὺς Ἀγγελοῖς, Μιχαὴλ τῇ ἀγαθότητι.

Στρατόπεδα, Ἰσραὴλ διεσώτῳ φαινόμενος· καὶ τὰς Θεῖας, προσταγαῖς ἐκτελῶν Ἀρχιστράτηγε, τοὺς ἐχθροὺς καθείλες, καὶ εἰς τέλος αὐτοὺς ἐξηφάνισας.

Ὡς εἶδése, Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ προσεκλήθησε, ἐρωτήσας, τὸ σκεπτόν σου καὶ ἅγιον ὄνομα, Ἀρχηγῆ Ἀγγέλων, εὐλαβεῖα ἢ φόβῳ κρατούμενος.

Θεοτοκίον.

Μακάριος, ὁ λαὸς ὁ αἰεὶ μακαρίζων σε, μακαρία, ἡ τεκοῦσα Θεὸν τὸν μακάριον, τοὺς βροτοὺς δι' οἰκτον, ἀπορρήτῳ ἐνώσει Θεώσαντα.

Ἄλλος. Λάλη με λογισμῶν.

Τοὺς πάλαι βουληθέντας ἀφανίσαι, ποταμίους ρεύμασι, τὸ ὕδωρ τῆς εὐλογίας, ὁ παρέσχες Ἀρχάγγελε πιστοῖς, ἀπέδειξας ἀπράκτους, ἐπιστασία φρικώδεις σου.

Πάλαι μὲν Μωϋσῆς ἐπλήξε πέτραν, καὶ ἐρύθη ὕδατα νῦν δὲ σου ρήξαντος πέτραν, κατεπόθησαν ρεῖθρα ποταμῶν, εἰσέτι μαρτυροῦντα, τὸ θαῦμα Θεῖο Ἀρχάγγελε.

Ὡς πάλαι τῇ μανίᾳ τῶν εἰδώλων, ζῶνον περιειμένοι, κακοπιστίας τῷ Θεῖῳ, προσερχόμενοι οἴκῳ σου, τὸ φῶς τῆς γνώσεως, εὐχαῖς σου περιφανῶς ἐκομίζοντο.

Τὸ εἶδος καὶ ἡ φύσις σου πυρίνη, πιστοὺς μὲν φωτίζουσα, φλογίζουσα δὲ ἀπίστους, Ἀρχιστράτηγε Θεῖων λειτουργῶν, προστάτα τῶν ἐν πίστει, εἰλαρινεῖ εὐφημοῦντων σε.

Τὴν Θεῖαν τοῦ Δεσπότητος εὐσπλαγγίαν, ἐν πᾶσι μιμούμενος, ὀρέγεις ταπεινοῖς χεῖρα, καὶ ἰᾶσαι συντριμματα ψυχῶν, ἢ παυεῖς τὰς ὀδύνας, τῶν προστερχόντων σοι Ἅγιε.

Θεοτοκίον.

Τόμον σε προεώρα ὁ Προφήτης, ἐν ᾧ Λόγος γέγραπται, δακτύλῳ Πατρὸς Παρθένε· ὃν ἰκέτευε βίβλῳ τῆς ζωῆς, ἡμᾶς καταγραφεῖναι, τοὺς εὐσεβῶς σε δοξάζοντας.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Αὐτόμειλον.

Ἀρχιστράτηγε Θεοῦ, λειτουργε Θεῖας δόξης, τῶν ἀνθρώπων ὀδηγέ, καὶ ἀρχηγῆ Ἀσωμάτων, τὸ συμφέρον ἡμῖν αἴτησαι, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, ὡς τῶν Ἀσωμάτων ἀρχιστράτηγος.

Ὁ Οἶκος.

Ἐφης Φιλάνθρωπε ἐν Γραφαῖς σου, πλήθη χαίρειν Ἀγγέλων ἐν οὐρανῷ, ἐπ' ἀνθρώπων ἐνὶ μετανοοῦντι ἀθανάτε· ἔθεν ἡμεῖς οἱ ἐν ἀνομίαις, ἀναμάρτητε μόνε καρδιογνώστα, σε

δυσωπεῖν καθ' ἑκάστην τολμῶμεν ὡς εὐσπλαγγνον, οἰκτεῖραι, καὶ καταπέμψαι ἀναξίους κατάνυξιν Δέσποτα, παρέχων ἡμῖν συγχώρησιν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν γὰρ πρεσβύει σοὶ ὁ τῶν Ἀσσημάτων ἀρχιστράτηγος.

Συναξάριον.

Τῆ 5. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἡ ἀνάμνησις τοῦ γενομένου παραδόξου θαύματος ἐν Κολασσαῖς τῆς Φρυγίας παρὰ τοῦ ἀρχιστρατήγου Μιχαήλ.

Στίχοι.

"Ωρθῆς Μιχαήλ Ἦδε σῶ ναῶ νέος,
Χῶνη ποταμῶν τὸν κατακλυσμὸν λύων.

"Ροῦν Μιχαήλ ποταμῶν χῶνευσε, Νῶν ἀγῶς ἔκτη.

Φθῶναι τηκόμενοι, ἐπὶ τοῖς παραδόξως γενομένοις ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἀρχιστρατήγου Μιχαήλ, ἄνδρες ἐλληνίζοντες, τὸν παραρρέοντα ἐγγυθεν ποταμὸν ἐβλεψάσαντο κατὰ τὸ ναοῦ στρέφει, ὥστε καὶ τὸν λαὸν κατακλύσαι, καὶ τὸν προσμένοντα ἐν αὐτῷ ἄνδρα τίμιον, τὸν Ἀρχιππον, ἀπολέσαι. Φανείς δὲ καὶ μόνον ὁ θεῖος Ἀρχιστράτηγος, καὶ θαρρῶν ἐγκλεισάμενος τῷ Ἀρχίππῳ, πλήσσει ῥάσδῳ τὴν πέτραν, καὶ πάροδον ἐν αὐτῇ ποιήσας τοῦ ποταμοῦ, εἴς ἐκείνη μέγρη ἢ τοῦν νῦν παροδεύων ὁράται γωνευόμενος.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Ἀθλήσις τῶν ἁγίων Μαρτύρων Εὐδόξιου, Ζήνωνος, Ρωμύλου, καὶ Μακαρίου.

Στίχ. Τηθήσαν Εὐδόξιος, Ρωμύλος, Ζήνων,
Καὶ Μακάριος, μακαριστοὶ τοῦ τέλους!

Οὗτος ὁ ἅγιος Ρωμύλος, ἐπὶ Τραιανῶν τὴν κεφαλὴν ἀσπρήθη, χίλιους ἐπὶ μυρίους Χριστιανούς, χωρὶς τισῶν ἕξορια παραπεμφαιμένου, καὶ πικρῶ θανάτῳ υποβαλόντος. Ἐπὶ δὲ Διοκλητιανοῦ, Εὐδόξιος, τοὺς ἀναζητοῦντας αὐτὸν στρατιώτας ξεναγήσας, ὁμολογῆ αὐτὸς εἶναι Εὐδόξιος. Τῶν δὲ ψεύγειν συμβαλευσάντων, οὗτος, γυναικὸς, τέκνων, οἰκειῶν οἴκου, καὶ τῶν λοιπῶν ἐπιλαθόμενος, παρίσταται τῷ Ἡρεμίῳ Μελιτινῆς. Καὶ πρῶτον μὲν τὴν ζώνην, ἥτις ἦν παράσημον τῆς τοῦ Κόμητος ἀρχῆς, εἴς ἑαυτοῦ ἀφελὼν, τῷ προσώπῳ τοῦ Ἀρχοντος ἐπιρρίπτει καὶ σὺν αὐτῷ ὁ περιεστῶς ὄχλος τοῦ καταλόγου παντός, τέσσαρες ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν καὶ χίλιοι ὄντες, τὸ αὐτὸ διεπράξαντο. Εἶτα, ταβείς ἐκ τεσσάρων ὁ θεῖος Εὐδόξιος, τύπτεται τὰς πλευράς, καὶ ζέεται, καὶ τότε τὸν διὰ ξίφους θάνατον δεχθῆναι

κελεύεται. Καὶ ἐπεὶ κατέλαθε τὸν τόπον τῆς τελειώσεως, τὴν σύζυγον μεταγραφεὶς ἐκέθην ὄρα· καὶ ὡν ἐνετέλλτο αὐτῇ πρότερον ἀναμνήσας, καὶ πέρας ἀγαθὸν πᾶσιν ἐπιθεῖναι ἐπισκήψας, τελεῖται ἐντολὴν δέδωκεν αὐτῇ, μὴ ἐπιδακρύσαι τῇ αὐτοῦ ἐκδημίᾳ, ἀλλ' ἐν τῷ χωρῖφ ἀμνημιον αὐτῷ σχεδιάσαι, καὶ ἐπιγῶσαι ἐν τούτῳ τὸ σῶμα αὐτοῦ, καὶ τιμηθῆναι μᾶλλον τὴν ἡμέραν ἐκείνην λαμπροσοφία, καὶ τῇ ἄλλῃ φαιδρότητι.

Εὐθύς οὖν, χεῖρας ὁ Μάρτυς καὶ ὄμματα πρὸς οὐρανὸν ἀνασχῶν, τὴν ἱερὰν κεφαλὴν ἀποτέμνεται, μετὰ τοῦ φιλάττου αὐτοῦ Ζήνωνος, ὧ, κλαῖοντι διὰ τὸν τοῦ Μάρτυρος χωρισμὸν, προσεῖπεν ὁ Μάρτυς μὴ χωρισθῆναι αὐτοῦ, ἀλλ' ὁμοῦ τελειωθῆναι ὁ κ' γέγονεν, ἀποτιμηθέντος ξίφει ἢ αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν μετὰ τῶν λοιπῶν σὺν τῷ ἁγίῳ Εὐδόξῳ ἁγίῳ Μαρτύρῳ.

Ἐπτα δὲ ἡμερῶν παρελθούσων, ὄναρ ἐπιστάς τῆς συζύγῳ ὁ Μάρτυς Εὐδόξιος, ἐπισκήπτει αὐτῇ, εἰπὼν τῷ Μακαρίῳ, ἀπέναι πρὸς τὸ πραιτώριον· ἐν ᾧ δὴ ἀπελθῶν, καὶ μὴ πεισθεὶς θῆσαι τοῖς εἰσῳαίς, τὴν μακαρίαν καὶ αὐτὸς ἀποτέμνεται κεφαλὴν.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Οἱ ἅγιοι ἑκατὸν τέσσαρες καὶ χίλιοι στρατιῶται, καὶ ἡ ἁγία Καλοδοτὴ ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Δεκάς δεκαπλῆ καὶ χιλιάς Μαρτύρων,
Καὶ τετράς ἀπλῆ, συντελευτῶσι ξίφει.

Καλοδοτὴ τμηθεῖσα τὴν κάραν ξίφει,
Καλῶν δοτῆρι σοὶ παρίσταται Λόγε.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Οἱ ἅγιοι Φαῦστος ὁ πρεσβύτερος, Μακάριος, Ἀνδρέας, καὶ ὁ μοναχὸς Βίβος, Κυριακὸς, Διονύσιος καὶ αἱ ἅγιοι Ἀνδροπελαγία, καὶ Θέκλα καὶ Θεόκτιστος ὁ Ναυκλήρος, καὶ ἕτερος Κυριακὸς ὁ Δημότης, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Τὴν γῆν ὁ Φαῦστος ἐκλιπὼν δια ξίφους,
Πρὸς φαῦσιν ἦρθη τῆς ἄνω κατοικίας.

Ξίφει θανόντες Μακάριος, Ἀνδρέας,
Ὁδευσαν ἄμφω τὴν μακαρίαν τρίβον.

Τὸν ἀρετῆς στέφανον ἀρεῖται Βίβος,
Εἰ μὴ στέφανον καὶ τὸν ἐκ ξίφους λάσπ.

Διονυσίᾳ συμφορησάντας δύο,
Διονυσίᾳ συγκατέκτεινε ξίφος.

Ὡς ἀνδρική τις Ἀνδροπελαγία,
Πρὸς τὴν κεφαλῆς ἐκτομήν, ὡς ἡ Θέκλα.

Θεοκτιστος Ναύκληρος ἐκτμηθεὶς κάραν,
Ψυχῆς ἰθύνει τὸ σκάφος πρὸν τὸν πόλον.

Ὁ Κυριακὸς Δημότης, ἀλλ' ἐκ ξίφους,
Συνθιασώτης τοῦ χοροῦ τῶν Μαρτύρων.

Οἱ τοὶ οἱ Ἅγιοι, ἐν ταῖς ἡμέραις Δεκίᾳ τοῦ
Βασιλέως, διεβλήθησαν ὡς Χριστιανοὶ
Οὐαλερίῳ, τῷ Ἀρχοντὶ Ἀδελξανδρείας. Παρα-
στάτων οὖν τῶν Ἁγίων, καταπλαγεὶς Οὐα-
λέριος τὸ στερρόν αὐτῶν καὶ ἀκατάπληκτον,
τὴν διὰ ξίφους τιμωρίαν κατ' αὐτῶν ἀπεφύνα-
το. Καὶ οὕτω τελειωθέντων, τὰ τούτων σώμα-
ματα ὑπὸ τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ φιλοχρίστων
ἀνακομισθέντα, ἐναπετέθησαν τῇ πόλει, εἰς
δόξαν Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Συνέδραμα καὶ τὰ ἐγκαίνια
τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου εἰς τὸ Δεύτερον ἐν
τῷ οἴκῳ τῆς Ἁγίας Εἰρήνης.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσδεῖαι, ὁ Θεὸς, ἐλέησον
ἡμᾶς. **Ὡδὴ ζ.** Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ.

Αποσκοπήσας Δανιὴλ, εἶδε συνεστατὰ σε-
μάρα, καὶ συνετίξοντα αὐτὸν, ἐν Οὐ-
βαὶλ (C) ἦν εἰσάκειν ὄρασι, Γαβριὴλ ἀγραπό-
μορφος, Μιχαὴλ τε μετὰ ταῦτα αὐτῷ ὀπλοῦντα.

Τοὺς τῶν Ἀγγέλων ὀδηγοὺς, τοὺς Θεοειδεῖς ἢ
φωσφόρους, τὸν Μιχαὴλ ἢ Γαβριὴλ, τοὺς ἡ-
μῶν ἀγαθοῦς παρακλητορας, ἢ προστάτας καὶ
φύλακας, εὐφημῆσωμεν ἐν πίσει μεγαλοφώνως.

Οραῖος καὶ πανευπρεπής, ἢ Θεοειδὴς χρυ-
ματίας, δημαγωγὸς τῶν ὑπὲρ νοῦν, τῶν
αὐτῶν ἐν πνεύματι γέγονας, Μιχαὴλ ὄψαυ-
γέστατε, σὺν αὐτοῖς καὶ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν
δυσώπει. **Θεοτοκίον.**

Νοῦ τοῦ μεγάλου ἀληθείας, Λόγον τὸν αἰδιον
Κόρη, ἐν σοὶ ἀρόρητως καὶ φρικτῶς, κα-
τοικήσαντα βλέπων ἐδόξασε, Γαβριὴλ ὁ Ἀρχάγ-
γελος· Χαῖρε θρόνε τοῦ Ὑψίστου εὐλογημένη.

(*) Ἐγγράφον, ἵνα τῷ χειρογράτῳ καὶ τοῖς τετυπωμένοις
Μηνιαίοις, Χρυσῶς ἀλλ' ὁ Χρυσῶς ἔστιν ἢ ὁ Ἐγγράφως πο-
ταμῶς, κατὰ τινος, ἢ μᾶλλον παραπύουσι αὐτοῦ ἐν τῇ
Μεσοποταμίᾳ, καὶ ἐπ' αὐτῷ ὑπόγειον ἢ προσήθη Ἰεραὶλ,
ὅταν εἶδε τὰς Ζεῖας ἐκείνας ὁράσεις (Ἰεζ α. 1.) Ὁ δὲ Οὐ-
βαὶλ, ὅς τις καὶ Ἐβλαίος καλεῖται ὑπὸ τῶν Γεωγράφων, εἰς
ποταμὸς τῆς Ἐβλαϊδῆς (περὶ αὐτῆς) γήρας, εἰνὲν ἐγγύστατα
τῆς πόλεως Σούτων· ὅπου, εὐρισκόμενος ὁ Δανιὴλ, εἶδε τοῦ
καρῶ καὶ τῶν τῶν ὄρασι, ἢ καὶ ἰσχυρίσθη εἰς αὐτὸν ὁ
Γαβριὴλ (Δαν. ἢ. 2...). Ὁ αὐτὸς Γαβριὴλ ἔπαυται, ἐν ἑτέρῳ
ἀνακτῆ, πλεονεξ τοῦ Ἰσραὴλ ποταμῶς, ὅταν πρὸς τοῦ
Δανιὴλ, διήμερον τοῦ Θεοῦ τοῖς ἰδιδμάτως ἔστητι, περὶ τῆς
ἀκατάληκτῆς τῶν ὄρασι αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ἀγγελικῆς, εἶπε
πρὸς αὐτὸν, ὅτι μόνος ὁ Μιχαὴλ, ἔργων τοῦ Ἰαδαίου λαοῦ,
εἰρήνη βοήθης αὐτοῦ εἰς τότε (Αὐτ. ἢ. 4. 13. 21.)

Ἄλλος. Τῇ εἰκόνι τῇ χρυσοῦ.

Συνεστατὰ σε ποτὲ, ὁ Δανιὴλ ὡς κατεῖθε,
δελία θλας ληφθεὶς πεφοβῆσαι, καὶ τοῖς
ποσὶ τοῖς σοῖς προσπελάσας, συνετίξεται σα-
φῶς, μυστηρίων ἀφανῶν, τὴν δῆλωσιν κραυγᾶ-
ζων, Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοὺς ἐθνῶν ἐπαγωγαίς, ἀπεγομένους δε-
σμίους, εἰς τόπους λίαν μακρὰν τυγγά-
νοντας, σέ δὲ προστάτην προσκαλουμένους
Ἀρχιστράτηγε Θεοῦ, προσεπανάγεις ἐν χαρᾷ,
κραυγάζοντας· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πα-
τέρων ἡμῶν.

Τῶν Ἀγγέλων οἱ χοροὶ, κατανοοῦντες σε
πόθω, χοροστασίας βροτῶν ὑμνοῦμενον,
χαρὰς πληροῦνται ἀδιαδόχου, καὶ δοξάζουσι
Θεοῦ, τὸν διὰ σπλάγγχνα οἰκτιρῶν, τοὺς κάτω
συνάφαντα, τοῖς οὐρανοῖς μυστικῶς, Ἀρχάγ-
γελε Μιχαὴλ.

Ποῖος τόπος ἀμοιρεῖ, τῶν σῶν ἀπείρων
Ψαυμάτων, ποία σε πόλις οὐκ ἔχει πρό-
μαχον; ποία φυγὴ καταπονεμένων, οὐ καλεῖ
σε βοηθῶν; τὸν Ἀρχιστράτηγον Θεοῦ, χαρ-
μονικῶς βοῶσα· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Πλανωμένων ὀδηγός, ἀδικουμένων προστά-
της, ὀλιγοψύχων παραμυθία τε, χεημα-
ζομένων ὑπὸ πνευμάτων, γαληνότατος λιμῆν,
ἀμαρτωλῶν ἐγγυητής, νοσοῦντων ἐπίσκεψις,
ἐσκοτισμένων φωστῆρ, σὺ εἶ Ἀρχάγγελε Θεοῦ.

Θεοτοκίον.

Τὸν Σωτῆρα καὶ Θεόν, καὶ Λυτρωτὴν καὶ
Δεσπότην, σαρκὶ τεκοῦσα πάναγε Δέ-
σποινα, τοῦτον αἰεὶ ἄχραντε δυσώπει, ὅπως,
λύσειν τῶν θειῶν, καὶ πολλῶν ἀμαρτιῶν τὴν
ἄφεισιν λάβωμεν, ὑμνοσογούντες αὐτοῦ, τοὺς
ὑπὲρ νοῦν οἰκτιρμούς.

Ὡδὴ η. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Νοσηρῶν ἀσωμάτων ταξίαρχος, προσευτῆς
τῶν ἀνθρωπῶν σωτήριος, Θεὸς Θεοῦ δια-
κονος, Μιχαὴλ ἀνεδείχθης μέλων ἀπαύσας·
Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Οἱ φωστῆρες οἱ δύο οἱ πάμφωτοι, Μιχαὴλ
Γαβριὴλ τε Ἀρχάγγελοι, τρισσοφούς
Θεότητος, φρικταρίας τὴν κτίσιν φωταγω-
γούντες, τῶν θειῶν τὴν ὀμίχλην διαώκετε.

Ως καλοὶ κυβερνητὰ Ἀρχάγγελοι, πρὸς λι-
μένα τοῦ Θεοῦ Σελήματος, τὴν ψυχικὴν
ὀλκᾶδα μου, διασώσατε ζῆλῃ ἀμαρτημάτων,
περιπίπτουσαν καὶ κινδυνεύουσαν.

Θεοτοκίον.

Νυμφοστόλος ὁ Θεῖος Ἀρχάγγελος, ἐπιστάς προσεφώνει τοῦ Χαίρέ σοι, Νύμφη Θεοῦ ἀνύμφευτε, τῶν Ἀγγέλων ἡ δόξα καὶ τῶν ἀνθρώπων, τὸ διάσωμα καὶ περιτειχίσμα.

Ἄλλος. Γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ.

Τῆν διέρχη ὡς ἀστραπὴ, βουλῆμα τὸ Θεῶν ἐκπληρῶν, περιπολεῖς τοὺς οὐρανοὺς, προηγούμενος τῶν Ἀγγέλων, τὸ κλέος σου μέγα, ὑπὲρ νοῦν δὲ τὰ ἄπειρα θαύματα, ἀπερ ἐπὶ πάσαν, φρικτῶς τελεῖς τὴν χτίσιν.

Οὐ αὐτόπται τοῦ δι' ἡμᾶς, σώματι φανέντος ἐπὶ γῆς, Φίλιππος ὁ πανευκλής, καὶ ὁ μέγιστος Θεολόγος, ἐμπνεύσει Θεΐαις, τὴν ἀένανσον χάριν Πρωτάγγελε, σοῦ τῶν ἰαμάτων, προλέγουσι πανσόφως.

Ράβδω πάλαι ὁ Μωϋσῆς, ἔτεμε τὴν θάλασσαν καὶ γῆν, ὁ Ἀρχιστράτηγος Θεοῦ, τῆ δυνάμει τῆ ἀοράτω, ὡς ῥάβδω φωνήσας, τὰ ἀτάκτως φερόμενα ὕδατα, ὡς περ ἐν χωνεῖα, τῆ πέτρα παραπέμπει.

Ως παμμέγιστος οὐρανόσ, δείκνυται ὁ οἶκος ὁ σεπτὸς, τοῦ τῶν Ἀγγέλων ἀρχηγοῦ, ἐν αἰ θαύμασιν ὡς περ ἀστροί, φωτίζονται πᾶσαι, τῶν πιστῶν αἰ καρδαί δοξάζουσαι, τὸν ἀγαθοδότην Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ως τερ πάλαι τοῦ Βαλαάμ, τὴν ἀλογον ἐκάλυψας ὀρμῆν, τῆ τοῦ ἀλόγου, στρατηγέ τῶν Ἀγγέλων, ἐν λόγῳ φρικτῶς στάσει, υἱοὺς τοὺς τῆς Ἄγαρ κινουμένους, ἀλόγως ἐκάστοτε, καθ' ἡμῶν ἐπράκτους, ἀποδείξον εὐχαῖς σου.

Θεοτοκίον.

Πῦρ ἐκήσας οὐδαμῶς, φλογίσαν σου Παρθένη τὴν νηδῦν Ἄλγον ἐγγένθησας Πατρὸς, ἐξαιρούμενον ἀλογίας, τοὺς λόγους τοῦ πλάνου ὑπακούσαντας, καὶ παρακούσαντας, τοῦ πεποικητότος, Θεοῦ τοῦ φιλανθρώπου.

ᾨδὴ 5. Εὐα μὲν τῷ τῆς παραλοῆς.

Γδοῦ ἡ εὐπρέπεια τοῦ σοῦ, Ἀρχάγγελε Θεΐαι οἶκον διαλάμπουσα, τῆ φωταυγεί σου παρουσίᾳ, θαυμάτων ἀστραπαῖς ἐπαφίσει, καὶ σκότος νοσημάτων ἐκάστοτε, ἀποδιώκει Θεΐα χάριτι.

Ως ζῆυγος ὠραῖον καὶ τερπνόν, ὑπάρχοντες, τοῦ Δεσπότου τὰ προστάγματα, τοῖς ἐπὶ γῆς διακαλεῖτε, Ἀρχάγγελοι δεινῶν ἐξαιρούμενοι, καὶ πᾶσι φωτισμὸν ἐπιπέμποντες, σωτηριώδη Θεΐα Πνεύματι.

Σήμερον συγχαίρειν ἡμῖν, ἀσώματοι Θεῖοι Νόες ἀνυμνούμενοι, βλέποντες τοῦτον ὑπὸ πάντων, τὸν μέγαν καὶ φαίδροον ἀρχιγράφτηγον, ἡμῖν τε φωτισμὸν ἐξαιτούμενον, καὶ τῶν πταισμάτων ἀπολύτρωσιν.

Η Θεΐα δυὰς καὶ φωταυγής, Ἀρχάγγελοι, Μιχαὴλ τε πανσεβάσμιε, καὶ Γαβριὴλ δεδοξασμένε, Τριάδι τῆ σεπτῆ παριστάμενοι, πταισμάτων, ἐνοχηῖς καὶ κολάσεως, αἰωνίζουσας ἡμᾶς ρύσασθε. Θεοτοκίον.

Φωνῆ τοῦ Ἀγγέλων Γαβριὴλ συνέλαβες, Θεὸν Λόγον Παναμώμητε, λόγω τὰς ἀνω στρατηγίας, ποιήσαντα καὶ λόγον παρέχοντα, ὑμνεῖν τὴν ὑπὲρ λόγον καὶ ἐνοικίαν, τοῦτου ἁγίαν συγκατάθεσιν.

Ἄλλος. Ἐποίησε κράτος, ἐν βραχίονι αὐτοῦ. ὡς ἔφθη ἀνθρώποις, διὰ σπλάγγνα οἰκτιρῶν, ἐπέστησας Ἀγγέλους τούτοις Λόγε, διαφυλάττων αὐτοὺς ἀπὸ βλάβης πανηρᾶς, μεθ' ὧν Μιχαὴλ τὸν θαυμαστόν· δι' οὗ σε δυσωπούμεν, πᾶσιν ἡμῖν δάσθσαι, ἱλασμὸν πταισμάτων.

Ἰσχύν σε καὶ κράτος, ὁ πιστὸς σε Βασιλεὺς, Πρωτάγγελε καὶ σύμμαχον πρὸς ἔθνη, πολέμια καὶ θεινὰ, κεκτημένους τὴν αὐτῶν, τροπούται ἀπόνοιαν αἰεὶ, καὶ εὐχαριστηρίους, διὰ σοῦ τῷ Πλαστοουργῷ ᾧδᾶς ἀναπέμπει.

Ωδὴν προσφώνει σοι ἅπας πάντοτε πιστός, τῷ μέλποντι ἀπαύστως ἐν ὑφίστοις, σὺν μυριάσι πολλαῖς, τὴν τρισάγιον φωνήν· Προσάγαγε πάντας τῷ Θεῷ, ἐκ συμφορῶν καὶ πόνων, ἐκλυτρουμένους ἡμᾶς, ἀρχηγέ Ἀγγέλων.

Σκιρτάτω ἡ χτίσις, ἀνυμνοῦσα μυστικῶς, τὸν μέγαν Ἀρχάγγελον Κυρίου· ὑπάρχει γὰρ ἀνθρώπων πλανωμένων, καὶ λιμῆν πολλῶν, συμφοραῖς καὶ πειρασμαῖς, αἰεὶ γεμιζομένων, καὶ νοσούντων ἰατρὸς, καὶ θαυμάτων βρῦσις.

Ηγιασας τοῦτον, τὸν σεβάσιμον ναόν, καὶ ἐδειξας αὐτὸν πηγὴν θαυμάτων, ἐν αἰ ἐστάτες ὁμοῦ ἐκβοῶμέν σοι πιστῶς· Ἀρχάγγελε αἰτησαι ἡμῖν, ἀμαρτημάτων λύσιν, συμφορῶν ἀπαλλαγὴν, καὶ πολλὴν γαλήνην.

Θεοτοκίον.

Φανεῖσα Παρθένη, πλατυτέρα οὐρανῶν, ἐχάρησας Θεὸν ἀνερμηνεύτας, ἐν ἀσώματων χοροῖ, ἀνυμνοῦσι μυστικῶς· αὐτὸν οὖν ἱκέτες ἀγγή, πάντας ἡμᾶς σάθηνα, τοὺς σε μακαρίζοντας, φωναῖς ἀσγήτοις.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναίκες ἀκούσθητε.

Αθροίσθητε καὶ ἴδετε, ἡ ἀνθρωπότης ἀπα-
σα· θεάσασθε ξένον θαῦμα, τὸ τελεσθὲν
ἐν ταῖς Χώμαις. Μιχαὴλ ὁ ἀσώματος, ῥάβδω
τὴν πέτραν ἔρρηξε, καὶ ποταμούς ἠκόντισε,
κατερχομένους ἀτακτως, ἐπὶ τὸ ἅγιον ὕδωρ.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Εἰκόνοσ ἧς μετέλαβον, θεαρχικῶς τῆς κρεί-
τονος, ἐξώσθη οἰμοὶ ὁ τάλας! δι' ἀκρα-
σίας τῆς πάλα· σὺ δὲ Χριστέ ὡς εὐσπλαγ-
χνος, ἀρρήτως κοινωνήσας μοι, τοῦ χείρονος
μετέληψας, καινοποιήσας Σωτήρ με, παρθενι-
κῶν ἐξ αιμάτων.

Εἰς τοὺς Αἰνους, ἰστώμεν Στίχους δ' καὶ ψά-
λλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Αγγελικῶς οἱ ἐν κόσμῳ παναγυρίζοντες,
τῷ ἐπὶ θρόνου δόξης, Θεῷ ἐποχουμένῳ,
βοήσωμεν τὸν ὕμνον Ἅγιος εἶ, ὁ Πατὴρ ὁ οὐ-
ράνιος· ὁ συναϊδὸς Λόγος Ἅγιος εἶ· καὶ τὸ
Πνεῦμα τὸ Πανάγιον.

Δίς.

Τῶν οὐρανίων πρωτεύων ἐν παύρησιν πολ-
λῇ, καὶ παροστώσ τῷ θρόνῳ, τῷ ἀστέ-
κτῳ ἐν δόξῃ, αὐτόπτα τῶν ἀρρήτων, σώσον
ἡμᾶς, Μιχαὴλ ἀρχιεράτῃγε, τοὺς ἐν ἀνάγκαις
κινδύνων καὶ πειρασμῶν, ταῖς πρεσβείαις σου
δεόμεθα.

Τῶν ἀσωμάτων Ἀγγέλων πρώτος ὑπάρχων
σαφῶς, καὶ λειτουργῶν τῆς θείας, φωταυ-
γίας ἐκείνης, αὐτόπτης τε καὶ μυστικῆς, σώσον
ἡμᾶς, Μιχαὴλ ἀρχιεράτῃγε, τοὺς ἐπίσεις τι-
μῶντάς σε εὐσεβῶς, καὶ ὑμνοῦντας τὴν Τριάδα
πιστῶς.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Οπου ἐπισιαιεῖ ἡ χάρις σου Ἀρχάγγελε,
ἐκεῖθεν τοῦ διαβόλου διώκεται ἡ δύνα-
μις· οὐ φέρει γὰρ τῷ φωτὶ σου προσμένειν, ὁ
πρωὸν Ἰωσφορός. Διὸ αἰτοῦμέν σε, τὰ πυρ-
φόρα αὐτοῦ βέλῃ, τὰ καθ' ἡμῶν κινούμενα,
ἀπόσβεσον τῇ μεσιτείᾳ σε, λυτρούμενος ἡμᾶς
ἐκ τῶν σπανδάλων αὐτοῦ, ἀξέσημπε Μιχαὴλ
Ἀρχάγγελε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Μακαρίζομέν σε.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τυπικὰ, καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος, Ῥοὴ γ' καὶ ε'.

Προκαίμενον, Ἦχος δ'.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ.

Στίχ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ὁ Ἀπόστολος, πρὸς Ἑβραίους.

Ἀδελφοί, εἰ ὁ δι' Ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος.

Ἀλληλούια,

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐν τῶν οὐρανῶν.

Ἐυαγγέλιον, κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος, ὁ ἀκούων ὑμῶν.

Κοινωνικόν. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ.

Τῆ Ζ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Προεόρτια τῆς Γεννήσεως τῆς ὑπεραγίας Θεο-
τόκου· καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Σώζοντος.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Ἐὰν ἡ προέτιος αὐτῆς ἡμέρας τύχη ἐν Κυριακῇ, κατα-
λιμπάνεται ἡ Ἀπολυθία τοῦ Μάρτυρος, καὶ ψάλλονται
Ἀναστάσιμα ε' καὶ τῶν Προεορτίων δ'. Δόξα, Προεορ-
τιον. Καὶ νῦν, τὸ α' τοῦ Ἦχου. Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἄ-
νωστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, καὶ νῦν, Προεορτιον. Εἰς τοὺς
Αἰνους, Ἀναστάσιμα δ' καὶ Προεόρτια δ'. Δόξα, τὸ Ἐυ-
αγγέλιον. Καὶ νῦν Ὑπερυδωγημένην κτλ. Ἐὰν δὲ τύχη
ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, ψάλλονται, ὡς κείναι ἰσοεῖς.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Θεοτό-
κου τρία, καὶ τὸ Ἅγιον τρία.

Τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῆς παγκοσμίου τῷ κόσμῳ, χαρᾶς ἀνέτει-
λαν, αἱ νοηταὶ ἀκτίνες, προσηνύουσαι
πᾶσι, τὸν ἥλιον τῆς δόξης, Χριστὸν τὸν Θεόν,
ἐν τῇ γεννήσει σου ἄχραντε· σὺ γὰρ μεσίτις
ἐδείχθης τῆς ἀληθοῦς, εὐφροσύνης τε καὶ χά-
ριτος.

Η προεόρτιος αὐτῆ, δόξασ ἄχραντε, προ-
καταγγέλλει πᾶσι, τὰς τῆς σῆς εὐμενείας,
λαοῖς εὐεργεσίας· σὺ γὰρ τῆς νῦν, εὐφροσύνης
ἢ πρόξενος, καὶ τῆς μελλούσης αἰτία χαρᾶς
ἡμῖν, καὶ τρυφῆς θείας ἀπόλαυσις.

Η θεοχώρητος Κόρη, καὶ Θεοτόκος ἀγνή,
τῶν Προφητῶν τὸ κλέος, τοῦ Δαυὶδ ἡ
δυγάτηρ, σήμερον γεννᾶται ἐξ Ἰωακείμ, καὶ
τῆς Ἄννης τῆς σώφρονος, καὶ τοῦ Ἀδάμ τὴν
κατάραν τὴν εἰς ἡμᾶς, ανατρέπει ἐν τῷ τόκῳ
αὐτῆς.

Τοῦ ἁγίου, Ἦχος δ'. Ἐδάκας σημειώσω.

Σθένει δυναμούμενος, τὸ ἀσθενές σου μα-
κάριε, τοῦ ἡμῶν τὴν ἀσθενείαν, θελήσει
φορέσαντος, τῶν Μαρτύρων δρόμον, δεινύσας
χαίρων, καὶ τὸν ἀνίσχυρον ἐλθρὸν, ὠραιστάτοις

ποῖ συνέτριψας· διό σοι ἀνεπλέξατο, νικητικὰ διαδόηματα, Ἰησοῦς ὁ φιλόθρωπος, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εχθροὺς ἐτραυματίσας, τῷ τραυματίζεσθαι ἐνόησε, καὶ εἰς γῆν κατηόρισας, Σταυρῶν ὀπλισάμενος, καὶ τὴν παντευχίαν, περιβεδλωμένος, τὴν ἀδιαρρήκτον σαφοῦς, καὶ τὴν ἀγάπην ἐνστερησάμενος, τοῦ σὲ πρὸς τὰ βασιλεῖα, τὰ νοπὰ μετοικίσαντος, ὡς ἀπτήτων Μάρτυρα, ὡς οὐράνιον ἄνθρωπον.

Σωτήρα καὶ Κύριον, τὸν ὑπὲρ σοῦ τὰ ἐκούσια, ὑποστάνατα παθίματα, σαφῶς ἐκμιμούμενος, ἀλλοφύρε Σάξων, σαυτὸν ἐκουσίως, πρὸς αἰκισμοὺς πρὸς ἐκτομὰς, πρὸς ἀνυποίτητος βασάνους δέδωκας· διό σε ἀντημείψατο, ἐπουρανίως χαρίσασαι, καὶ πηγὴν ἰαμάτων σε, τοῖς πόθουσι ἀνέδειξε.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ΄.

Τὴν πάνσεπτόν σε γέννησιν, Παναγία Παρθένη ἄγνη, τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήρη ἐν οὐρανῷ, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος ἐπὶ τῆς γῆς μακαρίζομεν ὅτι Μήτηρ γέγονας, τοῦ Ποιητοῦ τῶν πάντων Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸν ἐκτεύουσα ὑπὲρ ἡμῶν μὴ πάσῃ δεόμεθα, τῶν εἰς σὲ μετὰ Θεὸν τὰς ἐλπίδας Σεμένων, Θεοτόκε πανύμνητε καὶ ἀπειρόγαμε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ πρόσαιμα.

Ἦχος πλ. δ΄. Ω τοῦ παραδόξου Σαύματος. Ὁ τοῦ παραδόξου Σαύματος! ὡς ἐξ ἄχρονου μητρὸς, καὶ ἀκαίρου φειρόμενος, ῥάβδος ἀνθός φέρουσα, ἀναφύεται σήμερον, ἡ Θεομήτωρ καὶ ἀπειρόγαμος, ἐκ τῶν δικαίων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης· οἶον καὶ χαίρει νῦν, Προφητῶν τὸ σύστημα, Πατριάρχων, πᾶσα ἡ ὀμύχηρις, ἐν τῇ γεννήσει αὐτῆς.

Στίχ. Ἀκουσον Σύνταρε, καὶ ἴδε. Σήμερον Δαυὶδ ἀγγέλλεται, καὶ Ἰησοὶ νῦν σκιοῦσθαι, καὶ Δαυὶδ μεγαλύνεται, καὶ χαίρει τῷ πνεύματι, Ἰωακείμ ὁ δίκαιος, καὶ ἀτεχνία τῆς Ἄννης λύεται, τῇ σῇ Γεννήσει Μαρία ἀχραντε, Θεοχαρίτωτε· καὶ Ἀγγέλων σύστημα, σὺν τοῖς βροτοῖς, πάντες μακαρίζομεν, τὴν Σεῖαν μήτραν σου.

Στίχ. Τὸ πρόσαιμόν σου λιτανεύουσιν. Χαίροις τῶν βροτῶν τὸ σύστημα· χαίρει Κύριον ναε· χαίρει ὄρος τὸ ἅγιον· χαίρει Σεῖα τραπεζα· χαίρει λυχνε ὀλόφωτε· χαίρει τὸ κλέος τῶν ὀρθόδοξων σεμνῆ· χαίρει Μαρία, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· χαίρει πανάμωμη·

χαίρει θρόνε πυρῆνε· χαίρει σινηνῆ· χαίρει βάτε ἀφλεκτε· χαίρει ἡ πάντων ἐλπίς.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ΄. Γερμανοῦ.

Ἡ παγκόσμιος χαρὰ, ἐκ τῶν δικαίων ἀνέτειλεν ἡμῖν, ἐξ Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἄννης, ἡ πανύμνητος Παρθένος· ἥτις δι' ὑπερβολὴν καθαρότητος, καὶ Θεοῦ ἐμψυχος γίνεται, καὶ μόνη κατὰ ἀλήθειαν, Θεοτοκος γνωρίζεται. Αὐτῆς τὰς ἱερασίας Χριστὸς ὁ Θεός, τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην κατάπεμψεν, καὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Εκ τῆς ῥίχης Ἰησοῦ, καὶ ἐξ ὄσφυος τοῦ Δαυὶδ, ἡ Σεόπαις Μαρίαμ, τίττεται σήμερον ἡμῖν, καὶ νεοφύεται ἡ σύμπασα καὶ Σεουρογῆται. Συγγάσθητε ὁμοῦ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ. Αἰνεῖσάτε αὐτήν, αἱ πατρίαι τῶν ἐθνῶν. Ἰωακείμ εὐφραίνεται, καὶ Ἄννα πανηγυρίζει κροναύουσα· Ἡ φείρα τίττει, τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν Α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τεχθέντα παραδόξως, στερωτικῶν, ἐξ ὠδίνων, παρθενικῶν ἐκ λαγόνων, ἐκύσας ὑπὲρ φύσιν ἁραιὸς φανείσα γὰρ βλαφτός, ἐξήνθησας τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν· διὰ τοῦτο αἱ Δουλίαις τῶν οὐρανῶν, βροσῇ σοι Θεοτόκε· Δόξα τῇ νῦν προδύῳ σου σεμνῆ· δόξα τῇ παρθενίᾳ σε· δόξα τῇ κυφορίᾳ σου, μόνη πανάχραντε.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν Β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συναρχόντων Δόγον.

Τὰ οὐράνια πάντα τὸν ἐνεργαλλόνται, τῶν ἀνθρώπων τὴν γένος συνευφραίνει αὐτοῖς, καὶ οἱ Προφῆται μυστικῶς συνευφραίνονται· ἦν γὰρ προεῖδον τυπικῶς, ἐν τοῖς ἀρχαίαις γενεαῖς, βᾶτον καὶ σάμμων καὶ ῥάβδον, νεφέλην πύλην καὶ θρόνον, καὶ μέγα ὄρος γεννάται, σήμερον. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Ὁ Ν. Καὶ οἱ Κανόνες, ὁ Προεβρατίος τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ ἁγίου.

Τῆς Θεοτόκου, οὐ ἡ ἀποστυγίς.

Γέννησιν ὑμῶν, τῆς Σεόπαιδος Κόρης. Ἰωσήφ.

Ὁδῆ α΄. Ἦχος δ΄. Ἀνοῖξεν τὸ στόμα μου.

Πρόβητοι σήμερον, μετ' εὐφροσύνης ὑμνῶμεν, τὸ Σεῖον Γενέλιον τῆς Θεομήτορος.

καὶ γὰρ τέτοκε, χαρὰν τῇ οἰκουμένῃ, λύπην τῆς Προμήτορος, ἐξαφανίσασα.

Εκ στείρας προέρχεται, τῆς ἀμαρτίας ἡ στείρωσις, ἢ νόμος προέγραψε, καὶ τὰ κηρύγματα, προσδήλωσαν, τῶν Σείων Σηγῶρων, ἢ πάναγνος Δέσποινα, καὶ παναμώμητος.

Ναὸς καὶ παλάτιον, τοῦ Βασιλέως γεγένησαι, ἐν ᾧ τὴν κατοίκησιν, αὐτοῦ ποιούμενος, οἰκητήριον, τῆς Ἁγίας Τριάδος, πιστοῦς ἀπεργάζεται, ὁ ὑπερούσιος.

Νυμφῶν ὠραιότατος, Ἐρόνος Θεοῦ ὑψηλότατος, ἐδείχθης Θεόνυμφε, ἐν ᾧ καθίσας σαρκί, τοὺς καθημένους, ἐν σκότει ἀπωλείας, ἐγερεὶ πρὸς γνώσεως, φῶς ἀγαθότητι.

Ἄλλος Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Ἠὸς ἢ Ἠχος δ' Ὁ θαλάσσης τὸ ἐρυθραίου.

Θεοφάνους.

Σωθῆναι τοὺς τὴν σептῆν σου σήμερον, μνήμην γεραίροντας, ἀπὸ παντοίων Σάξων πειρασμῶν, καὶ κινδύνων καὶ Ἐλίψεων, τὸν εὐεργέτην Κύριον, νῦν καθικέτευε πανένδοξε.

Αστέρᾳ πυρσοφῆ ἀνέδειξε, Χριστὸς ἐν ὕψει σε, τῆς Ἐκκλησίας Μάρτυρ ἀληθῆς, ταῖς τῶν ἄθλων σου λάμψαι, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, καταλαμπρύνοντα πανεύφημε.

Τόξενσας ὑπομῆσαι τοῖς βέλεισι, τοὺς τοῦ Κυρίου ἐχθρούς, καὶ τῆς ἀνδρείας ξίφει τὰ αὐτῶν, διακίφας στρατεύματα, κεικτικῶν διάδημα, Σάξων ἀπειλήρας μακάριε.

Θεοφάνου.

Ασπώρα τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ Σείας Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνειληφας Υἱόν, καὶ σαρκὶ ἀπεκλήσας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

Ἠὸς γ' Ὁ Εἰρμός.

Οτι στείρα ἔτεκεν, ἡ ἐξ ἔθνων Ἐκκλησία, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέχνοις ἠθέτησε συναγωγῇ τῶ Συναμαστῶ Θεῶ ἡμῶν, βοήσωμεν Ἄγιος εἰ Κύριε.

Ηγῆ ἡ κατάκαρπος, ἐκ γῆς ἀκάρπου γεννᾶται, ἥτις καρπογονήσει, τὸν γεωργὸν τῶν ἀγαθῶν, καὶ ζωηρόρον ἀσταχυν, τὸν τρέφοντα πάντας, Σείω νευμάτι.

Σήμερον ἐβλάψησε, τῆς Παρθενίας ἡ ράβδος, ἐξ ἧς ἀνήσει ἄνθος, ὁ φυτοργὸς ἡμῶν Θεός, τὰ πονηρὰ βλαστήματα, ἀποτέμων ἄκρα ἀγαθότητι.

Γδε τὸ ἀλάξεντον, ὄρος ἐκ πέτρας ἀγνοῦ, ἀποτεχεθῆν τὸν λίθον, καρπογονεὶ τὸν νοητὸν,

ὅς συντριβὴν ἐργάζεται, τῶν ξοάνων πάντων τοῦ ἀλάστορος.

Νόμου προχαράγματα, σὲ προσδήλωσαν Κόρη τὸν νομοδότην σὺ γὰρ, νομίμων ὄχι ἐν γαστρί, κυφοροεῖς τηροῦντά σε, ὑπὲρ λόγον ἀφρόρον αἰμίαντον.

Ἄλλος. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Αιμάτων σου αἰ ροαί, ποταμῶν διὰ Χριστὸν ρεύσασαι, πῦρ ἀσεβῶν ἐσβασαι, Μάρτυς ἀλλοφῶρε αἰοιδιμε.

Υπέστης καρτερικῶς, τῶν αἰμιῶν τὰς προσβολάς, ἀρρηκτος, πύργος καθάπερ ἔνδοξε, πλάνης κασιελῶν τὸ ὄχυρόμα.

Καθεῖλες Δαυτικῶς, αἱ Γολιάθ τὸν νοητὸν τύραννον, καὶ τὸ αὐτοῦ στρατεύμα, πίστεως σφερόντη πανένδοξε.

Θεοφάνου.

Σὺ μὲν τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γενοῦσας ὄθεν σοὶ τὸ Χαῖρε κραυγάζομεν.

Ἠ Εἰρμός.

Ευφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστέ κράζουσα Σὺ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ κατάκαρπος καὶ στερέμα.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Ἠχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Σωθῆεις διὰ πίστεως, Σάξων πολυθάβη, σωτήριος γέγονας, χριμαζομένων λιπῆν, προνοία Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ βρούεις γὰρ ἰαματῶν, ποταμούς τοῖς ποθοῦσι, παύεις ἀρρώστημάτων, τὸν φλογμὸν καθ' ἐκάστην διὸ τὴν Σείαν μνηψιν σου, πιστεῖ γεραίρομεν.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἡρεοφάνου.

Ἠχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Αγαλλιάσθη οὐρανός, γῆ ευφραίνεσθαι ὁ τοῦ Θεοῦ γὰρ οὐρανός ἐν γῆ ἐτέχθη, ἡ Θεόνυμφος αὐτῆ ἐξ ἐπαγγελίας. Ἡ Γεῖρα, βρέφος Σηλαξίη τὴν Μαριάμ καὶ χαίρει, ἐπὶ τῷ τόκῳ Ἰακωβίμ, Ράβδος λέγων ἐτέχθη μοι, ἐξ ἧς τὸ ἄνθος Χριστός, ἐβλάστησεν ἐκ ρίζης Δαυιδ. "Οὐτως Σαῦμα παραδόξον.

Ἠὸς δ'. Ὁ καθημένος ἐν δόξῃ.

Υπερτέρα τῶν Ἀγγέλων, ἐπὶ γῆς Κόρη τίκεται, ἐν ἀγιωσύῃ, οὐσα καὶ καθάρσει ἀσυνκριτος, ἥτις τὴν καθάρσιν πάντων Χριστὸν τέξεται, ἀγιότητα, καὶ παντελῆ ἀπολύτρωσιν.

Μακαρία ἡ κοιλία, ἡ τῆς Ἄννης γεγένηται τὴν γὰρ ἐν κοιλία, μέλλεσαν χωρεῖν τὸν μακάριον, καὶ μὴ χωροῦμενον Λόγον ἀπεγέννησεν, ἀναγέννησιν, πᾶσι πιστοῖς παρεχόμενον.

Νὺν ὁ ἴσος τῆς κακίας, ἐκμειοῦσθαι ἀπάρχεται ἢ γὰρ τοῦ ἤλιου, ἐμφυχος ἐμφέλι ἀνέτειλε, στείρωτικῶν ἐκ λαγόνων ἡ πανάμομος ἢς τὴν γέννησιν, τὴν φωτάνῃ ἑορτάσωμεν.

Ως κατακαρπον ἐλαίαν, τὴν ἐκ ρίζης βλαστήσασαν, Ἰεσσαί Παρθένη, Ἄννα σὲ βλαστάνει βλαστάνουσαν, τὸν ἐλήμονα Λόγον, οὐ τὸ ἔλκος, καὶ ἡ ἀλήθεια, διὰ παντός προπορεύεται. **Ἄλλος.** Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Πυροπολιμένος ἀγάπη Θεοῦ παμμάκαρ, τὴν φρυγανωδὴ ἀπάσαν, πλάνην τῶν ἁγίων, ἐφίεξας τοῖς λόγοις σου, καὶ χαίρων ἐκραύγασες. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κυριε.

Αγίστευτος ὑπάρχων καὶς Κυρίου, εἰς τὸν καὶν εἰσέδραμες, τῶν ἀθεωτάτων, καὶ τούτων σεβάσματα, γενναίως συνέτριψας, Μάρτυς ἀλλοφῶρε πανεύφημε.

Ιατρῆον ἀναεὐδεται πάσης νόσου, τὸ ἱερόν σου τέμενος, πιστεῖ τοῖς φοιτῶσι, καὶ τὰς ἀριστείας σου, ἐν τούτῳ γεραίρουσι, Σῶζων ἀλλοφῶρε θαυμασίε. **Θεοτοκίον.**

Απειρογάμω ἐκύσας ὦ Παρθένη, καὶ μετὰ τόκου ἄφθης, παρνευέουσα πάλιν ἔθεν ἀαιγιότους φωνάς, τὸ Χαῖρε σοὶ Δέσποινα, πιστεῖ ἀδιστακτῶ κραυγάζομεν.

Ὠδὴ ε΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Τὸ ἐσφραγισμένον νῦν, βιβλίον ἀποτίκτεται, ὅπερ ἀναγνώσεται οὐδέλις, φώσεως νόμου, βροτῶς τηρούμενον, Λόγῳ εἰς κατοικίαν καλῶς, βιβλίον προεδήλωσαν, Ἰσηγόρων ἐν πνεύματι.

Η ἀμπελὸς σήμερον, ἐτέχθη ἡ σωτήριος, ἥτις τὸν ἀκράτον ἀλήσει, βότρυν τὸν Σείον, γλεῦκος προχέοντα, ἐξ οὗ πᾶς ὁ πίνων μυστικῶς, Σείων καὶ σωτήριον, εὐφροσύνην καρπώσεται.

Σικιτήσατε Ἄγγελοι, ἀνθρώποις συγχορευόντες, σήμερον ἐκ στείρας ἡ Παρθένας, ἀποτεχθεῖσα τὴν λύπην ἔπαυσε, καὶ προοιμιάζειται χαρὰν, τοῖς πανηγυρίζουσι, τὴν αὐτῆς Σείων γεννησιν.

Θεὸς προδιέγραψε, Προφήτης προδηλότατα, τόμον σε καινὸν ἐν ᾧ δακτύλῳ, Δόξα Πατρῶν, Κόρη γραφήσεται, βιβλῶ καταγράφων τῆς ζωῆς, πάντας ἀγαθότητι, τοὺς αὐτῶ πευθαρχήσαντας.

Ἄλλος. Σὺ Κυριε μου φῶς.

Σὺ Μάρτυς τῷ φωτί, τῆς Τριάδος λαμπόμενος, ἐμείσας ἀθείας, πολυθεοῦ τὸν ζῶν, φωστήρ ὀφθαλμοῦ ἀειφωτός.

Σὺ ῥόδον εὐανθοῦ, ἐρυθρῶ τῶν αἱμάτων σε, μακάριε δεδεγμένος, εὐαδία θαυματῶν, τὸν κόσμον εὐαδίαςας.

Σὺ βότρυν νοσῶτος, τῆς ἀμπελοῦ ὑπάρχων Χριστοῦ, ἀνέδυσας μαρτυρίου, εὐκατάνυκτον οἶνον, τοῖς πιστεῖ σε δοξάζουσι.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὄπλον ἀρραγές, κατ' ἐγθρῶν προβαλλόμενα σὲ ἀγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτημέθη.

Ὠδὴ ς΄. Τὴν Σείων ταύτην.

Ετέχθη σήμερον γέφυρα, μετὰρουσα πρὸς φῶς τὸ ἀνθρώπινον, κλίμαξ οὐράνιος, ὅρος Θεοῦ ἐμπαρνεύσαστον, ἡ Θεοτόκος Κόρη, ἡν μακαρίσωμεν.

Ο κάλος Ἄννα προήγαγε, παρφύραν τὴν τοῦ θείου βάψασαν, τῆς σωματώσεως, τοῦ Βασιλέως εἰς ὑστερον, ἡν ἐπαξίως πάντες ὑμολογήσωμεν.

Πηγή νυνὶ προσέληυθε, ρανίδος ἐκ μικρᾶς ἡ Πανάμομος, ἥτις τὴν ἀδυσσον, τῆς σωτηρίας κηψάσα, πολυθείας παύσει, ἀπειρα ρεύματα.

Ακάριον ρίζης ἐβλάστησας, καὶ πρόρριζον κακίας τὴν ἀκαθίαν, τῷ ὑπὲρ φύσιν, σου, Σείω βλαστῶ ἐναπέτεμες, Θεογεννητορ Κόρη ἀειμακάριστε.

Ἄλλος. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Θύεσθαι, δι' ἀγάπην Θεοῦ προελόμενος, ἀμωμον θῦμα καθάπερ, τῇ αὐτοῦ τραπέζῃ προσενηγέχθης διὰ τοῦτο, εὐσεβῶς σε τιμῶμεν πανεύφημε.

Αβρόγως, διαπλεύσας τῆς πλάνης τὸ πέλγος, εἰς τὸν λιμένα τῆς ἄνω, βασιλείας Μάστως ἐγαθωρμίσθης, αἰωνίου, ἀπολαύων γαλήνης μακάριε.

Ονυξί, σιδηροῖς σου τὰ σπλάγγνα κατέξανε, ἀνηλεῶς ὁ διώκτης ἀλλ' αὐτὸς εἰς χεῖρας Θεοῦ τὸ πνεῦμα, μετὰ δόξης, ἐναπέθου παμμάκαρ αἰοῖδιμε. **Θεοτοκίον.**

Ω θαῦμα, τῶν ἀπάντων θαυματῶν καινότερον ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμπαντα περιέχοντα, ἀπειρανδῶρος, συλλαβούσα οὐκ ἔστενοχώρησε.

Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
• Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαυμόνων λυθῶ
• κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
• σου ρεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον Προεόρτιον.

Ψαλμός 7. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἡ Παρθένος σήμερον, καὶ Θεοτόκος Μαρία, ἡ παστὰς ἡ ἄλυτος, τὸ οὐρανίου Νυμφίου, τίκτεται, ἀπὸ τῆς γείρας Θεοδουλίτας, ὄχημα τοῦ Θεοῦ Λόγου εὐτρεπισθῆναι εἰς τοῦτο γὰρ καὶ προαίρεθη, ἡ Ζεῖα πύλη, καὶ Μήτηρ τῆς ὄντως ζωῆς.

Ὁ Οἶκος.

Τῇ στειρευούσῃ καρπός, ἐδόθη ἡ Θεότις Μαρία· ἦν προεἶδον ποτὲ Ζεῖοι Προφῆται ἐν πνεύματι, ταύτην ἡμεῖς σήμερον ὁρῶντες, ἐν τοῖς κόλποις τῆς Ἄννης σμιρτώσαν, σὺν τῷ πιστῷ Ἰωακείμ, νοητὰς πρὸς ἐστίασιν συνέλθωμεν, καὶ τοὺς πόρῳ καλέσωμεν, λέγοντες· Τοῦ κόσμου νῦν ἡ ἀνάλησις, ἐξ ἀνάγκου γαστρός ἀνεβλάστησεν, ἡ Ζεῖα πύλη, καὶ Μήτηρ τῆς ὄντως ζωῆς.

Συναξάριον.

Τῇ Ζ. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σαῖζοντος. **Στίχοι.**

Ἀντεῖχε Σαῖζων σώματος πρὸς αἰκίας,

Πρὸς τὸν μόνον σώζοντα τὴν ψυχὴν βλέπων.

Ἐβδομάτῃ Σαῖζων θάναε, τυπτούμενος χροά λαμπρόν.

Ὁ ὕτος ἐκ Λυκαόνων ὁρμώμενος, ἢ ποιμὴν προβάτων γενοῦς, ἐπεὶ τοῦ ἀγίου Βαπτίσματος ἤξιαθῆ, εἰσεβῆναι ἐν τῷ ναῷ, ἐν ᾧ ἴστατο ἀγάλμα, ἐκ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου κατεσκευασμένον, τούτου τὴν θεϊκὴν χεῖρα διακλάσας, καὶ πωλῆσας, τὸ τίμημα παρέσχε τοῖς πένησιν. Ὅθεν τοῦ Ἡγεμόνος τοῦ τόπου πολλοὺς ἐξ ὑπονοίας τιμωροῦντος, ὁ Ἅγιος ἑαυτὸν κατεμήνυσα, καὶ αὐτίκα τύπτεται σφοδρῶς· καὶ ὑποδήμασι σιδηροῖς ὑποδεθείς, ἠναγκάζετο τρέχειν. Καὶ αὐθὶς ἐπὶ τοσοῦτον βακλῆος τύπτεται, ὥστε τὰ ὀστέα τοῦ σώματος αὐτοῦ καταθραυσθῆναι, καὶ τὸ πνεῦμα εἰς χεῖρας Θεοῦ παραδοῦναι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, Εὐδόου καὶ Ὀνησιφοροῦ.

Ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Εὐδόος, γενόμενος ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ, μετὰ Πέτρον, Ἐπίσκοπος ἐν ταῖς Ἐπιστολαῖς τοῦ μακαρίου ἀναφέρεται Παύλου, μεγάλως ἐν ταῖς Ἐβδομηκοντα ἀριστεύσας, καὶ κήρυξ διακρύσιος γεγονούς τοῦ Λόγου. Τὸν δὲ Ὀνησιφόρον, ὃν ἐν τῇ πρὸς Τιμόθεον Ἐπιστολῇ ὁ Ἀπόστολος παρεπίστανε, Κολοφωνίας Ἐπίσκοπον εὗρομεν γε-

γονότα, δεξιὸν ἐν τοῖς λόγοις καὶ ἀλκιμώτατον, μέχρις αἵματος αὐτοῦ τὴν πίσυν κρατύναντα· Οὗτος ἐν τῷ χορῷ τῶν κηρύκων σὺν τῷ Ἀποστόλῳ Εὐδόῳ ἀυλίζεται ἐν ταῖς ἐπουρανίαις σκηναῖς.

Ὁ Ἅγιος Εὐφύχιος, ζῆφει τελειοῦται.

Στίχ. Εὐφυχος Εὐφύχιος ἦν πρὸς τὸ ζῆφος, Χαιρών ὅτι πλάσαντι τὴν ψυχὴν Ζεῖι.

Ὁ ὕτος γέννημα καὶ Θρέμμα ὑπῆρχε τῆς Καισαρείας πόλεως, τῶν Ῥωμαίων βασιλεύοντος Ἀδριανοῦ. Τοῦ δὲ πατρός αὐτοῦ τὸν βίον ἀπολιπόντος, αὐτὸς βαπτισθεὶς, καὶ πάντα τὰ προσόντα τοῖς πτωχοῖς διανείμας, παρὰ τοῦ Καππαδοκάρχου συλλαμβάνεται, καὶ ζέεται τὰς πλευράς, καὶ φρουρεῖται. Ἀγγελίου δὲ ἐπιστασίᾳ ἀναρρώσθεις, αὐθὶς ἀναρτᾶται, καὶ ζέεται σφοδρῶς, καὶ τελευταῖον τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται. Λέγεται δὲ, ἀντὶ αἵματος, γάλα καὶ ὕδωρ ὀψῆναι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τελείται ἡ κοίμησις τοῦ Ὁσίου Λουκά, τοῦ ἐκ τῆς Λυκαόνων Ἐπαρχίας, τρίτου δὲ Ἡγουμένου τῆς Μονῆς τοῦ Σωτήρος, τῆς ἐπιλεγόμενης Βαθέας Ρύακος.

Ταῖς τῶν ἁγίων πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σώσον ἡμᾶς.

Ὡδὴ Ζ. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Ἰωακείμ τε ἢ Ἄννα μακαρίζονται, ἀποκνήσαντες, τὴν μακαρίαν σαρκῶς, ἀγνήν Θεομήτορα Λόγον κηύσαντα, τὸν μακάριον, τὸν μακαρίους ἅπαντας, τοὺς πιστοὺς ἀποτελοῦντα.

Δῶρον τίμιον ἐκτίησαντό σε Πάναγνε, οἱ σοὶ γεννήτορες, τὴν συλλαβοῦσαν Θεόν, τὸν καταπλουτίσαντα δωρεαῖς κρείττοσι, τοὺς κραυγάζοντας· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητός εἰ.

Ὁ ἡ μαροῖ σου ὑπὲρ οἶνον ἀγαθώτατοι, Ἄννα θεόκλητε· ὅτι μαροῖς ἀγαθοῖς, τὴν τὸν ἀγαθώτατον Λόγον ἐπλάσασαν, σὺ ἐθήλασας, τὸν χορηγὸν τοῦ γάλακτος, καὶ πνοῆς τροφῆα πάσης.

Σκίρτα κροῦσε τὴν κινύραν σε θεόπνευστε, Δαυὶδ καὶ χόρευε· ἡ κίβωτός γὰρ ἰδοῦ, ἦν παλαιὴ προήγγειλας, ἐκ φειρευούσης γαστρός, προσέκλυθε, τῷ Βασιλεῖ τῆς κτίσεως, καὶ Θεῷ τετηρημένην. **Ἄλλος.** Ἐν τῇ καινῇ.

Εν τῇ καινῇ, τῶν ἀλγεῖνῶν βασιάνων Μάρτυς βληθείς, ὄρθσον ἐκ Θεοῦ ἐδέξῃ ὑπομονῆς, εὐχαρίστως τε ἐκλαύγασες Εὐλογημένους εἰ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Εκλαμπροτέραν, πάντος χρυσοῦ ἐχων φυ-
χλὴν, ἵσαι χρυσοεὐκτῶ Μάρτυς Θεῶ,
καὶ ἀψύχῳ οὐ προήρησαι· σεαυτὸν ἴσαι δέ,
εὐδωδεσάτην Θεῶ τέθυκας.

Ποιμὴν ὁ μέγας, ποιμένα ὄντα προβάτων
σε, Μάρτυς, ὡς ἀρνίον ἀμωμον τῆ αὐτοῦ,
ἀπλανεῖ ποιμὴν συνέταξε, λύκοις ἀνάλωτων,
τοῖς νοποῖς σε δεΐξας πανεύφημος.

Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου, ἠγιασμένον Σεῖον σκήνω-
μα, χαιρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ,
Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη σὺ ἐν
γυναιξί, πανάμωμη Δέσποινα.

Ὠδὴ ἡ. Παῖδας εὐαγεῖς.

Κινήσωμεν γλώττων ὑμῶν, τὸ Σεῖον γε-
νήλιον γεραίροντες, τῆς τὸν ὑπερῷον-
τον, Λόγον καὶ ὑπέρθρον, σωματωσάσης Πνεύ-
ματι, καὶ ἀνακραζόμεν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ
ἔργα, καὶ ὑπερψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἱ Σεῖοι σιωπήσατε Προφῆται, τιμώντες
Παρθένον τὸ γενέλιον αὐτῆ γὰρ ἐπλήρω-
σε, πάντα τὰ κρῦματα, τὸν ὑψῶν θηλού-
μενον ἀποκησάσα, Χριστὸν τὸν τοῦ παντός Βα-
σιλέα, ὃν ὑπερψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ρῆσατε τὰ ὄρη εὐφροσύνην, Ἀπόστολοι
Μάρτυρες χρυσάσατε, Ὅσιοι καὶ Δίκαιοι,
νῦν ἀγαλλιάσθητε, τῷ γενέλιῳ σήμερον τῆς
τοῦ Κυρίου Μητρος, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βδοῶ-
ντες, καὶ ὑπερψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ηῆσθε τὸ μῆλον τὸ εὐδοξέ, τὸ ῥόδον τὸ
Σεῖον πεφανέρωται, καὶ καταυδίασε, σή-
μερον τὰ πέρατα, καὶ τὸ οὐσῶδες ἔπαυσε τῆς
ἀμαρτίας ἡμῶν, ἡ Παναγὸς καὶ Μήτηρ τοῦ
Λόγου, ἣν ὑπερψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στειροῦσα φύσις τῶν ἀνθρώπων, σεπτῶν
Χαρισμάτων Σεῖου Πνεύματος, σήμερον
εὐφρανθήτι, στείρας τὴν Θεοπαῖδα, ἀποτε-
χθεῖσαν βλέπουσα, καὶ ἀναβόσῃ· Τὸν Κύριον
ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερψοῦτε εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

"Ἄλλος. Χείρας ἐκπετάσας.

Χεῖρα χρυσοεὐκτῆ ἀφελῶν, σοφῆ ἰδρύμα-
τος, πένησι δέδωκας, τὸν ἀδαπάνητον
ἐνδοξέ, σεαυτῷ περιποιούμενος, τοῦ μαρτυρίου
ἀληθῶς, πλοῦτον αἰδίμει, Εὐλογεῖτε, κραζῶν,
τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σαρκὶ τῷ ἀσάρκῳ συμπλακεῖς, τῆ συμμα-
χία Χριστοῦ τοῦτον κατέβαλες· βραβεῖον
ὄψεν σοὶ ἐνδοξέ, τῶν θαυμάτων τὴν ἐνεργεῖαν,

αὐτὸς παρέσχετο, πρὸς ὃν χαίρων ἐκραύγαζες·
Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ανοῖξας ἐπλήρωσας σεαυτοῦ, τὸ στόμα
Πνεύματος, Σώζων πανεύφημι· ἐχθρῶν
δὲ ἔσματα ἐπλησας, βλασφημούντων τὸν ποιή-
σαντα, πάσης αἰσχύνης· καὶ Χριστῷ χαίρων
ἐκραύγαζες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου
τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ἐν πάσις γενεαῖς, Παρθένε ἀγγρα-
ντε, Μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ· σὺ τῆς Θεότη-
τος γέγονας, ἐνδιαίτημα πανάμωμη, μὴ φλογι-
σθεῖσα τῷ πυρὶ τοῦ ἀπροσίτου φωτός· ὅθεν
πάντες, σε εὐλογοῦμεν Μαρία Σεόνυμφε.

Ὁ Εἰρικός.

Χείρας ἐκπετάσας Δαυιδλ, λεόντων χά-
σματα, ἐν λάκκῳ ἔραξε· πυρός δὲ
δύναμιν ἐσβεσασα, ἀρετὴν περικωσάμενοι, οἱ
εὐσεβεῖς ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες·
Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ ζ' Ἄπας γηγενῆς.

Πρὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ τόπος ὁ ἄμωμος, προφανῶς
δέδοται πόλις ἡ περιόρητος, τοῦ Βασιλέως
ἀνακοδόμηται, ὁ φωταγωγὸς Παραδείσου, φαι-
δρῶς ἐξήνησε, Παραδείσου, πρόξενος υπάρ-
χουσα, πρὸς Χριστὸν τε ἀνθρώπων οικειώσις.

Κοίτη ἡ λαμπρά, λυχνία τε σήμερον, ἡ γου-
σανίζουσα, φῶς τὸ προκαινίον, ἐν ἡ οἰ-
κήσας, τοὺς ἐν νυκτὶ τῶν δεινῶν, καταφωτί-
σει παύσει τε τῆς ἀθείας ἀχλὺν, καὶ ἡμέρας,
πάντας ἀπεργάσεται, κοινῶς ἀληθῶς δια-
πίστεως.

Σήμερον ἡ γῆ, χορεύει· τὸν νέον γὰρ, οὐρα-
νὸν ἔβλεψε, Θεοῦ τὸν τερπνότατον, ἀπο-
τεχθέντα· ἐν ᾧ οἰκήσας σαρκί, τῶν οὐρανῶν
ἐπέκεινα ἀναβόσσει βροτοὺς, καὶ Σεώσει,
πάντας ἀγαθότητι· ὃν ὑμνοῦντες πιστῶς με-
γαλύνομεν.

Ηπερικαλλῆς, οὐκ ἀνεβλάστησεν Ἄλγη, καὶ
Ἰωακείμ, δάμαλιν τὴν ἀσπίλον, ἐξ οὗ ὁ
μόσχος ὁ σιτευτός προσελθὼν, ὑπὲρ τοῦ κόσμου
τέθεται, αἶρων τὰ πταισμάτα, τῶν ἀνθρώπων,
τὰς προσαγομένας τε, καταπαύων ἴστας
τοῖς δαίμοσι.

Φωτισοὶ ἡμᾶς, τὸ φῶς ἡ κησάσα, τοὺς τῆν
φωσφόρον σε, Γέννησιν ἐν Πνεύματι, Θεο-
γεννήτηρ πανηγυρίζοντας, καὶ τοῦ φωτός τοῦ
μέλλοντος, δεῖξον ἀγάθῃ κοινῶς· καὶ εἰρήνην,
βραβεῖον καὶ λύτρωσιν, τῶν δεινῶν μητρικαῖς
ικεσίαις σου.

Ἄλλος. Λίθος ἀχειρότμητος.

Λίθος ἐκλεκτός ἀνεδείχθης, Χριστοῦ τοῦ ἀνδρογωνιαίου, Μάρτυς κυλιόμενος ἐν γῆ, καὶ τὸ τῆς πλάνης λῦον οὐχ ὄρωμα· τὰς τῶν πιστῶν καρδίας δὲ, ἐδραιότερας ἐργαζόμενος.

Ρεῖθρόν σε ζωῆς ἐκκτηρήνη, ἡ τοῦ Χριστοῦ νῦν Ἐκκλησία, αἵμασιν ὡς νάμασι τοῖς σοῖς, καταρδευθεῖσα Μάρτυς τῶν ἀθλῶν σου, καὶ τῶν θαυμάτων πάντοτε, τῇ εὐπρεπεῖα ὠραϊζεται.

Εὐρες ἀμοιβὴν τῶν ἀγῶνων, καὶ τῶν θαυμάτων σα θεόφρον, τὴν τῶν οὐρανῶν βασιλείαν, ἐν ἧ τῶν πιστῆ ἐπιτελούντων σου, τὸ ἱερὸν μνημόσυνον, σώζων μνημόνευε πανεύφημη.

Θεοτάκιον.

Σειράς τῶν ἐμῶν νῦν πταισμάτων, λύσον Παρθένη Θεοτόκε, ἡ τῆς εὐσπλαγγίας τὴν πηγὴν, τεκοῦσα μόνη θεοχαριτωτῆ· καὶ θυμηδίας ἐμπλησον, ὅπως ἀξίως μεγαλύνω σε.

Ὁ Ἐιρμός.

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρου, ἐξ ἀλαξέυτου
 • σα Παρθένη, ἀνδρογωνιαῖος ἐτήρηθη, Χρι-
 • στος συνάψας, τὰς διεστώσας φύσεις· διό ἐ-
 • παγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Μάρτυρος.

Γυναικες αἰουτίσθητε.

Τῶ ὄπλῳ τοῦ τιμίου σου, Σταυροῦ θωρακισάμενος, ὁ ἀλλοφῶρος σου Λόγε, τὰς ἐναντίας δυνάμεις, στερῶδες ὑπερονήκησε, καὶ τοὺς τυράννους ἤσχηνε, καὶ ὑπερ σου ἐνήθησε, καὶ σοὶ Χριστέ μω παντάναξ, συμβασίλευε ἀπαύστως.

Τῆς Θεοτόκου. Τοῖς Μαθηταῖς συνελθόμεν.

Αγάλου κτίσις ἀπάσα, τὴν χαρὰν αἰσθημένη, ἐξ Ἄγνης τῆς θεόφρονος, ἥτις λέγεται Χάρις, Ἰωακείμ τε τοῦ θεοῦ, τίκτεσθαι παρ ἐλιπίδα, Μαρίαν τὴν πανάχραντον, καὶ ἀγνήν Θεοτόκον· ἥς ὁ καρπός, σωτηρία γέγονε τοῖς ἀνθρώποις, Χριστός ὁ σαρκωθείς Θεός, ἐξ αὐτῆς ἀπορόθως.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος β. Οἶκος τοῦ Ἑρραθά.

Δεῦτε οἱ ἐξ Ἀδάμ, τὴν ἐκ Δαυὶδ φυεῖσαν, καὶ τὸν Χριστὸν τεκοῦσαν, ὑμνήσωμεν Παρθένον, Μαρίαν τὴν πανάχραντον.

Στίχ. Ἄκουσον, θυγατερ.

Αἶνον τῷ λυτρωτῇ, προσάξωμεν Κυρίῳ, τῷ ἐκ τῆς στεῖρας δόντι, ἡμῖν τὴν Θεοτόκον, καὶ μόνην ἀειπαρόθενον.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύουσιν.

Σήμερον ἡ χαρὰ, πάσης τῆς οἰκουμένης, φερωτικῆς ἐκ μήτρας, γεννάται παραδόξως, ἡ Μητὴρ τοῦ Κυρίου μου.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος β.

Η προορισθεῖσα παντάνασσα Θεοῦ κατοικητήριον, ἐξ ἀκάρπου σήμερον νηδὺς προήκται, τῆς Ἄγνης ἡγλαϊσμένης, τῆς αἰδίου οὐσίας τὸ θεῖον τέμενος· δι ἧς ἰταμός ἀφῆς καταπεπάτηται, καὶ παργγῆ Εὐα ἐν ἀσφαλῆ ζωῇ εἰσοικίζεται· ταύτῃ ἐπαξίως ἐκδοθήσωμεν Μακαρία σὺ ἐν γυναιξί, καὶ ὁ καρπός τῆς κοιλίας σου εὐλογημένος.

Καὶ τὰ λοιπά, συνῶως, καὶ Ἀπολυτίς.

Τῆς Ἡμέρας τοῦ Ἁγίου Μηνος.

Τὸ Γενέθλιον τῆς ὑπεραγίας Θεοτοκίας ἡμῶν Θεοτόκου.

ΤΥΠΙΚΟΝ

Εἰάν ἡ παρούσα Ἑορτὴ τῆς Θεοτόκου τύχη ἐν Κυριακῇ, τὸ Σάββατον Ἑσπέρια, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ Μακαρίου ἀνθρῶ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκίραξα, ἰστώμεν Στίχους ἰ. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ. καὶ τῆς Θεοτόκου ε. Δόξα, καὶ νῦν, σήμερον ὁ τοῖς νεοεὖθις θρόνοισι. Εἰσοδος. Φῶς ἱλαρόν· καὶ τὰ Ἀνανώματα τῆς Ἑορτῆς. — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, καὶ νῦν, δεῦτε ἅπαντες πιστοὶ. Ἀπολυτίκιον, τὸ Ἀναστάσιμον, ἀπαξ καὶ τῆς Ἑορτῆς δις, καὶ Ἀπολυτίς.

Εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Τριδικὸν Κανόνα, ἡ Ἀπὸ τῆς Ἑορτῆς. Εἰτα τὸ, Ἀξιόν ἐστι, κτλ. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς — Μετὰ τὴν Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου, καὶ τοῦ Παιδίου, Καθίσματα τὸ Ἀναστάσιμα καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εὐλογητάτα οὐ λόγονται. Οἱ Ἀναθήματα τοῦ Ἁγίου Προκίμου, Μνησθήσονται τοῦ δυνάματός σου. Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς. Τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Ο' Ν. ῥίμα. Δόξα, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Εἰτα τὸ Στιχηρὸν Ἰδιόμελον, Ἦχος δ. Ἡ παγκόσμιος χαρὰ, κτλ. Κανόνος, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τῆς Ἑορτῆς: Ἀπό γ. Ὁδῆς, Κάθισμα, Ἡ Παρθένος Μαρία. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος Ἀναστάσιμα. Καταβασία, Σταυρὸν χαράξας. Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ ε. Ὁδῆ: Ἄγιος Κύριος. Ἐξαποστειλάριον Ἀναστάσιμον, καὶ τὰ δύο τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἰνούς, Ἀναστάσιμα δ. καὶ τῆς Ἑορτῆς δ. Δόξα, Ἦχος πλ. β. Ἀὐτὴ ἡ ἡμέρα Κυρίου. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη, Δεσπολίῃ Μεγάλῃ.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ Μακαριστὸν Ἀναστάσιμον καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ἀπόστολος, τῆς Ἑορτῆς: Εὐαγγέλιον, Κυριακὴν πρὸ τῆς Ὑψώσεως. Κοινωνικόν, Πότῃνον σωτηρίου λήψαι, κτλ.

Ἐάν δὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ τύχη, ψάλλεται ἀπαραιλλάντως, καθὼς ἐστὶν ἐπιρῆς τετυπωμένη.

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Ἰστώμεν Στίχους δ. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος α.

Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Ἰωακείμ καὶ ἡ Ἄννα, πανηγυρίζουσι, τὴν ἀπαρχὴν τεκόντες, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, τὴν μόνην Θεοτόκον· οἷς καὶ ἡμεῖς, συναγορτάζομεν σήμερον, τὴν ἐκ τῆς οἴξεως ἐκείνης τοῦ Ἰεσσαί, μακαρίζοντες Παρθένον ἀγνήν.

Ἐξ Ἄννης σήμερον γάβδος, φυτόν Θεοδότου, ἡ Θεοτόκος ἔφυ, σωτηρία ἀνθρώπων· ἐξ ἧς ὁ τῶν ἀπάντων Δημιουργός, γεννηθεὶς ὑπὲρ ἔννοιαν, τὴν τοῦ Ἀδάμ ἐκλαθαίρει ὡς ἀγαθός, πᾶσαν λύμην ἀγαθότητι.

Ἡ Θεοχώρητος Κόρη, καὶ Θεοτόκος ἀγνή, τῶν Προφητῶν τὸ κλέος, τοῦ Δαυιδ ἡ θυγάτηρ, σήμερον γεννᾶται ἐξ Ἰωακείμ, καὶ τῆς Ἄννης τῆς σώφρονος, καὶ τοῦ Ἀδάμ τὴν κατάραν τὴν εἰς ἡμᾶς, ἀνατρέπει ἐν τῷ τόκῳ αὐτῆς.

Ἡ πρῶν ἀγνος χώρα, γῆν καρποφόρον γενᾶ· καὶ ἐξ ἀκάπου μήτρας, καρπὸν ἄγιον δοῦσα, γάλακτι ἐκτρέφει, Σάυμα φρικτόν· ἡ τροφὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἡ τὸν οὐρανίον ἄρτον ἐν τῇ γαστρὶ, δεξαμένη, γαλουχεῖται μαζῶ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β.

Δεῦτε φιλοπάθενοι πάντες, ἡ τῆς ἀγνείας ἐρασταί, δεῦτε υποδέξασθε πόθῳ, τῆς παρθενίας τὸ καύχημα· ἐκ πέτρας βλυστάνουσαν στερεᾶς, τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς· καὶ ἐκ τῆς ἀτεκνούσης, τὴν βατὸν τοῦ αἵλου πυρός, τοῦ καθαίροντος, καὶ φωτίζοντος τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ,

Ἦχος β. Οἶκος τοῦ Ἐρραβᾶ.

Γόνος Ἰωακείμ, καὶ Ἄννης ἡ Παρθένος, ἐφάνη τοῖς ἀνθρώποις, τῶν δεσμῶν ἀφιεῖσα, τῆς ἀμαρτίας ἅπαντας.

Στίχ. Ἀκουσον, θυγάτερ, καὶ ἴδε.

Ὅρος ὡς ἀληθῶς, κατάσκιον ἐδείχθη, ἡ στείρωσις τῆς Ἄννης, ἐξ οὗ ἡ σωτηρία, πᾶσι πιστοῖς δεδωρῆται.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύουσιν.

Ῥῆξασα τὰ δεσμά, στερώσεως τῆς Ἄννης, ἡ πάναγνος Παρθένος, προῆλλε τοῖς ἀνθρώποις, τὴν ἀφῆσεν βραβεύουσα.

Δόξα, καὶ νῦν. ὁμοιον.

Ἰωμεν οἱ πιστοὶ, δοξάσοντας τὴν Κόρην· ἐτέχθη γὰρ ἐκ φείρας, τὴν φειρωθεῖσαν φύσιν, ἡμῶν ἀνακαίνιζουσα.

Ἀπολυτικίον, Ἦχος δ.

Ἡ γέννησις σου Θεοτόκε.

Ζῆτις εἰς τὸν μέγαν Ἐσπερινόν.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Μετὰ τὸν Προσимиακόν τοῦ Μακαρίου ἀνθρ, τὴν ἀστάσι. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα ἰδιόμελα.

Ἦχος πλ. β. Σεργίου.

Σήμερον, ὁ τοῖς νοεοῖς θρόνοις ἐπαναπαυόμενος Θεός, θρόνον ἅγιον ἐπὶ γῆς ἑαυτῷ προητοίμασεν· ὁ στερώσας ἐν σαφίᾳ τοὺς οὐρανούς, οὐρανὸν ἐμφυχον, ἐν σιτανήρωσι κατεσκευασεν· ἐξ ἀκάπου γὰρ οἴξεως, φυτόν ζωηφόρον, ἐβλάστησεν ἡμῖν τὴν Μητέρα αὐτοῦ. Ὁ τῶν Σαυμασίων Θεός, καὶ τῶν ἀνεπίστων ἐλπίς, Κύριε δόξα σοι.

Ὁ αὐτός.

Αὕτη ἡ ἡμέρα Κυρίε, ἀγαλλιάσθε λαοὶ Ἰδοῦ γὰρ τοῦ φωτός ὁ νυμφῶν, καὶ ἡ βίβλος τοῦ λόγου τῆς ζωῆς, ἐκ γαστροῦ προσηλύθη· καὶ ἡ κατὰ ἀνατολὰς πύλη ἀποκυηθεῖσα, προσένευε τὴν εἴσοδον, τοῦ ἱερέως τοῦ μεγάλου, μόνη καὶ μόνον εἰσάγουσα Χριστὸν εἰς τὴν οἰκουμένην, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Εἰ καὶ θεῖα βουλήματι, περιφανεῖς στῆραι Ἰγνακίως ἐβλάστησαν, ἀλλὰ πάντων ἡ Μαρία τῶν γεννηθέντων, θεοπροπῶς ὑπερέλαμψεν· ὅτι καὶ ἐξ ἀγόνου παραδόξως τεχθεῖσα μητρός, ἔτεκεν ἐν σαρὶ τὸν ἀπάντων Θεόν, ὑπὲρ φύσιν ἐξ ἀσπόρου γαστροῦ· ἡ μόνη πύλη τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, ἦν διελθὼν, κεκλεισμένην διεφυλάξεν· καὶ πάντα σοφῶς οἰκονομήσας, ὡς οἶδεν αὐτός, πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις, σωτηρίαν ἀπειργάσατο.

Ὁ αὐτός. Στεφάνου Ἀγιοπολίτου.

Σήμερον στερωτικαὶ πύλαι ἀνοίγονται, καὶ πύλη παρθενικῆ, θεία προέρχεται. Σήμερον καρπογονεῖν ἡ χάρις ἀπάρχεται, ἐμφανίζουσα τῷ κόσμῳ Θεοῦ Μητέρα, δι' ἧς τὰ ἐπίγεια τοῖς οὐρανοῖς συνάπτεται, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς τὰ προύμια· σήμερον ἐπνευσαν αὐραὶ, σωτηρίας προάγγελοι· ἢ τῆς φύσεως ἡμῶν διαλέλυται στέρωσις· ἢ γὰρ στείρα μήτηρ δαίνονται, τῆς παρθελευσῆς μετὰ τόκου τὸν κτίσσαν, ἐξ ἧς τὸ ἀλλότρουσιν οἰκίσθεται ὁ φύσει Θεός, καὶ τοὺς πλανήεσι διὰ σαρκὸς σωτηρίαν ἀπεργάζεται, Χριστὸς ὁ φιλανθρωπος, καὶ λυτρωτῆς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Σήμερον ἡ στείρα Ἄννα γίγκει Θεόπαιδα, τὴν ἐκ πασῶν τῶν γενεῶν προελεχθεῖσαν, εἰς κατοικίην τὴν παμδασιλίῃ, καὶ Κτίστη Χριστῷ τῷ Θεῷ, εἰς ἐκπλήρωσιν τῆς θείας οἰκονομίας· οἱ ἧς ἀνεπλάσθημεν οἱ γηγενεῖς, καὶ ἀνεκαινίσθημεν, ἐκ τῆς υἱορᾶς, πρὸς ζωὴν τὴν ἀληθινῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Σαργίου.

Σήμερον, ὁ τοῖς νοεροῖς θρόνοις ἐπαναπαυόμενος Θεός, θρόνον ἅγιον ἐπὶ γῆς ἐαυτῷ προτοίμασεν· ὁ στερεώσας ἐν σοφίᾳ τοὺς οὐρανούς, οὐρανὸν ἐμφυχον, ἐν φιλοῦσῶν κατεσκεύασεν· ἐξ ἀκάρπου γὰρ οἴκῃς, φυτὸν ζωηφόρον, ἐβλάστησεν ἡμῖν τὴν Μητέρα αὐτοῦ. Ὁ τῶν Σαυμασίων Θεός, καὶ τῶν ἀνεπίστων ἐλπίς, Κύριε δόξα σοι.

Εἰσοδος. Προκειμένου τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγραφώματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εξῆλθεν Ἰακώβ ἀπὸ τοῦ χωράτου τοῦ ὄσκου, καὶ ἐπορεύθη εἰς Ἡραρὰν, καὶ ἀπῆντησε τόπω, καὶ ἐκμύθη ἐκεῖ· ἔδου γὰρ ὁ ἥλιος. Καὶ ἐλάβεν ἀπὸ τῶν λίθων τοῦ τόπου, καὶ ἔθηκε πρὸς κεφαλὴν αὐτοῦ· καὶ ἐκοιμήθη ἐν τῷ τόπῳ, καὶ ἐνυπνιάσθη. Καὶ ἰδοὺ, κλίμαξ ἐστριγγιμένη ἐν τῇ γῇ, ἧς ἡ κεφαλὴ ἀφικνεῖτο εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ οἱ Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ ἀνέβριον καὶ κατέβαινον ἐπ' αὐτῆς· ὁ δὲ Κύριος ἐπεστήριχτο ἐπ' αὐτῆς, καὶ εἶπεν· Ἐγὼ ὁ Θεός Ἀβραάμ τοῦ Πατρὸς σου, καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ, μὴ φοβοῦ. Ἡ γῆ, ἐφ' ἧς σὺ καθέουδες ἐπ' αὐτῆς, σοὶ δώσω αὐτήν, καὶ τῷ σπέρματί σου. Καὶ ἔξει τὸ σπέρμα σου, ὡς ἡ ἄμμος τῆς γῆς, καὶ πλατυνθήσεται ἐπὶ Θάλασσαν, καὶ Λίβαν, καὶ Βορρᾶν, καὶ ἐπὶ Ἀνατολῆς καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ἐν τῷ σπέρματί σε. Καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ μετὰ σοῦ, διαφυλάσσω σε ἐν τῇ ὁδῷ πάσῃ, οὐ ἐάν πορευθῇ ἢ ἀποστρέψῃ σε εἰς τὴν γῆν ταύτην, ὅτι οὐ μὴ σε

ἐγκαταλίπω, ἕως τοῦ ποιῆσαί με πάντα ὅσα ἐλάλησά σοι. Καὶ ἐξηγήθη Ἰακώβ ἀπὸ τοῦ ὕπνου αὐτοῦ, καὶ εἶπεν· Ὅτι ἐστὶ Κύριος ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ἐγὼ δὲ οὐκ ᾔδειν. Καὶ ἐφόβηθη, καὶ εἶπεν· Ὡς φοβερὸς ὁ τόπος οὗτος· οὐκ ἐστὶ τούτο, ἀλλ' ἡ οἰκὸς Θεοῦ, καὶ αὐτὴ ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ.

Προφητείας Ἰεζεκιήλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εῴσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς οὐδόσης καὶ ἐπέκεινα, ποιήσουσιν οἱ Ἰερεῖς ἐπὶ τῷ θυσιαστήριον τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου ὑμῶν· καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς, λέγει Κύριος Κύριος. Καὶ ἐπέστρεφέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν ἁγίων τῆς ἐξωτερᾶς, τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολᾶς, καὶ αὐτὴ ἦν κεκλεισμένη. Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· Ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ανοιχθήσεται, καὶ οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς, ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς, καὶ ἔσται κεκλεισμένη. Διότι ὁ ἠγούμενος οὗτος καθέται ἐπ' αὐτήν, τοῦ φέρειν ἄρτον. Κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Αἰλάμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται. Καὶ εἰσέλθῃς με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς Βορρᾶν, κατέναντι τοῦ οἴκου· καὶ εἶδου, καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ οἶκος Κυρίου.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Η σοφία ἀικοδόμησεν ἐαυτῇ οἶκον, καὶ ὑπήρξε στύλους ἐπτά. Ἐσφαξέ τὰ ἐαυτῆς θύματα, καὶ ἠτοιμάσατο τὴν ἐαυτῆς τράπεζαν. Ἀπέστειλε τοὺς ἐαυτῆς θούλους, συγκαλοῦσα μετὰ ὑψηλοῦ κηρύγματος ἐπὶ κρατῆρα, λέγουσα· Ὅς ἐστὶν ἄφρων, ἐκκλινάτω πρὸς με. Καὶ τοῖς ἐνδέσει φρενῶν εἶπεν· Ἐλθετε, φάγετε τὸν ἐμὸν ἄρτον, καὶ πίετε οἶνον, ὃν κεκέρακα ὑμῖν. Απολίπτε ἀφροσύνην, καὶ ζήσεσθε· καὶ ζήτήσατε φρόνησιν, ἵνα βιώσητε, καὶ κατορθώσητε σύνεσιν ἐν γυνάσει. Ὁ παιδεύων κακοῦς, λήφεται ἐαυτῷ ἀτιμίαν. Ἐλέγχων δὲ τὸν ἀσεβῆ, μωμῆσεται ἐαυτόν· οἱ γὰρ ἐλεγχοὶ τῷ ἀσεβεῖ μωλιπες αὐτῷ. Μὴ ἐλεγγε κακοῦς, ἵνα μὴ μισήσῃ σε· ἐλεγγε σοφόν, καὶ ἀγαπήσει σε. Δίδου σοφῷ ἀφορμὴν, καὶ σοφώτερος ἔσται· γνώριζε δικαίαν, καὶ προσθήσει τὸν δέχεσθαι. Ἀρχὴ σοφίας, φόβος Κυρίου· καὶ βουλὴ ἁγίων, σύνεσις. Τὸ δὲ γνῶναι νόμον, δικαιοσύνη ἐστὶν ἀγαθῆς. Τούτῳ γὰρ τῷ τρόπῳ, πολλὴν ζήσεις χρόνον, καὶ προστεθήσεται σοὶ ἔτη ζωῆς.

Εἰς τὴν Αἴτν, Στιχὰρὰ Ἰδιόμελα,
Ἦχος ᾠ. Στεφανοῦ Ἀγιοπολίτου.

Η ἀπαρχὴ τῆς ἡμῶν σωτηρίας, λαοὶ σήμερον γέγονεν· ἰδοὺ γὰρ ἡ προορισθεῖσα ἀπὸ γενεῶν ἀρχαίων, Μήτηρ καὶ Παρθένος, καὶ δογεῖον Θεοῦ, ἐκ φείρας γεννηθῆναι προεργεταί· ἄνθος ἐκ τοῦ Ἰεσσαί, καὶ ἐκ τῆς ρίζης αὐτοῦ ράβδος ἐβλάστησεν. Εὐφρανέσθω Ἀδάμ ὁ πρόπάτωρ, καὶ ἡ Εὐὰ ἀγαλλιάσθω χαίρουσα· ἰδοὺ γὰρ ἡ οἰκοδομηθεῖσα ἐκ πλευρᾶς τοῦ Ἀδάμ, τὴν Συνατέρα καὶ ἀπόγονοι, μακαρίζεις ἐμφανῶς· ἐτέθη μοι γὰρ φωνὴ λύτρωσις, δι' ἧς ἐκ τῶν δεσμῶν τοῦ ἄσθενελευθερωθήσομαι. Ἀγαλλιᾶσθω ὁ Δαυὶδ κρούων τὴν κινύραν, καὶ εὐλογεῖτω τὸν Θεόν· ἰδοὺ γὰρ ἡ Παρθένος προεῖσιν ἐκ πέτρας ἀγόνου, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος β.

Δεῦτε φιλοκάρβουνοι πάντες, καὶ τῆς ἀργείας ἐρασταί· δεῦτε ὑποδέξασθε πόθω, τῆς παρθενίας τὸ καύχημα· ἐκ πέτρας βλυστάνασαν στερεᾶς, τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς· καὶ ἐκ τῆς ἀτεκνούσης, τὴν βῆτον τοῦ αἵλου πυρός, τοῦ καθαιρόντος, καὶ φωτίζοντος τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός, Δατολίου.

Τίς ὁ ἦχος τῶν ἑορταζόντων γίνεται· Ἰωακείμ καὶ Ἄννα πανηγυρίζει μυστικῶς, Συγχαρτέ μοι λέγοντες, Ἀδάμ καὶ Εὐὰ σήμερον· ὅτι τοῖς πάλαι παραβάσει κλειᾶσαι Παράδεισον, καρπὸς ἐνβλεπτατός ἡμῖν ἐδόθη, ἡ Θεοπαῖς Μαρία, ἀνοήγουσα τοῦτοις πᾶσι τὴν εἰσοδόν.

Ὁ αὐτός.

Η προορισθεῖσα παντάνασσα, Θεοῦ κατοικητήριον, ἐξ ἀκάρου σήμερον νηδύος προήκται, τῆς Ἄννης ἠγαλασμένης, τῆς αἰδίου οὐσίας τὸ δεῖον τέμενος· δι' ἧς ἰταμός ἄσθενε καταπεπλάττειται, καὶ παργενῆ Εὐὰ ἐν ἀσφαλεῖ ζωῇ εἰσοικίζεται. Ταύτη ἐπαξίως ἐκβοήσωμεν· Μακαρία σὺ ἐν γυναιξί, καὶ ὁ καρπὸς τῆς κοιτίας σου εὐλογημένος.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἦχος πλ. δ'. Σεργίου Ἀγιοπολίτου.

Εν εὐσήμερῇ ἡμέρᾳ ἑορτῆς ἡμῶν σαλπίσσωμεν, πνευματικῇ κινάρα· ἡ γὰρ ἐκ σπέρματος Δαυὶδ σήμερον τίκτεται, ἡ Μήτηρ τῆς ζωῆς, τὸ σκότος λούσσα, τοῦ Ἀδάμ ἡ ἀνάπλασις, καὶ τῆς Εὐὰς ἡ ἀνάλλησις, καὶ τῆς ἀφθαρσίας ἡ πηγὴ, τῆς φθορᾶς ἀπαλλαγῆ, δι' ἧς ἡμεῖς ἐθεώημεν, καὶ τοῦ θανάτου ἐλυτρώθημεν· καὶ

βοήσωμεν αὐτῇ σὺν τῷ Γαβριὴλ οἱ πιστοί· Χαῖρος κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, διὰ σοῦ χαρίζόμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος δ'. Γερμανοῦ Πατριάρχου.

Η παγκόσμιος χαρὰ, ἐκ τῶν Δικαίων ἀνέτειλεν ἡμῖν, ἐξ Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἄννης, ἡ πανύμνητος Παρθένος, ἧτις δι' ὑπερβολὴν ἀγαθότητος, ναὸς Θεοῦ ἐμψυχος γίνεται, καὶ μόνη κατὰ ἀλήθειαν, Θεοτόκος γνωρίζεται. Αὐτῆς ταῖς ἐκκεσίας Χριστὸς ὁ Θεός, τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην κατέπεμψεν, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Στιχ'. Ἀκουσον, Σὺ γὰρ, καὶ ἴδε.

Δὶ Ἀγγέλου προεδήσεως, γόνος πάνσεπτος, ἐξ Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἄννης, τῶν Δικαίων σήμερον προήλθες Παρθένε, οὐρανὸς καὶ θρόνος Θεοῦ, καὶ δογεῖον καθαρότητος, τὴν χαρὰν προσηύουσα παντὶ τῷ κόσμῳ, τῆς ζωῆς ἡμῶν προέβλεψεν· κατὰ τὰς ἀκαρτείας, εὐλογίας ἡ ἀντιδόσεις. Διὸ ἐν τῇ γεννήσει σου Κόρη Θεόκλητε, τὴν εἰρήνην αἰτήσαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός.

Στιχ'. Τὸ πρόσωπον σου λιτανεύουσιν.

Στεῖρα ἄγονος ἡ Ἄννα, σήμερον χεῖρας κροτείτω χαϊδρῶς λαμπροφροεῖτω τὰ ἐπίγεια βασιλεῖς σικριτάτωσαν· ἱερεῖς ἐν εὐλογίαις εὐφρανέσθωσαν· ἑορταζέτω ὁ σύμπας κόσμος· ἰδοὺ γὰρ ἡ Βασίλισσα, καὶ ἄμωμος νύμφη τοῦ Πατρὸς, ἐκ τῆς ρίζης τοῦ Ἰεσσαί ἀνεβλάστησεν. Οὐκ ἔτι γυναικὲς ἐν λυπαῖς τέξονται τέκνα· ἡ χαρὰ γὰρ ἐξῆνθησε, καὶ ἡ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων ἐν κόσμῳ πολιτεύεται. Οὐκ ἔτι τὰ δῶρα τοῦ Ἰωακείμ ἀποστρέφονται· τὸ θρόνος γὰρ τῆς Ἄννης εἰς χαρὰν προεκρίθη, Συγχαρτέ μοι λεγούσης, πᾶς ἐκλεκτός Ἰσραὴλ· ἰδοὺ γὰρ δέδωκε μοι Κύριος, τὸ ἐμψυχον παλάτιον τῆς Σείας δόξης αὐτοῦ, εἰς κοινὴν εὐφροσύνην καὶ χαρὰν, καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἦχος πλ. δ'. Σεργίου Ἀγιοπολίτου.

Δεῦτε ἅπαντες πιστοί, πρὸς τὴν Παρθένον δράμωμεν· ἰδοὺ γὰρ γεννᾶται, ἡ πρὸ γαστροῦ προορισθεῖσα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Μήτηρ, τὸ τῆς παρθενίας κειμήλιον, ἡ τοῦ Ἀαρῶν βλαστήσασα ράβδος ἐκ τῆς ρίζης τοῦ Ἰεσσαί, τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν Δικαίων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης τὸ βλάστημα. Γεννᾶται τοῖ-

νυ, καὶ ὁ κόσμος σὺν αὐτῇ ἀνακαινίζεται. Τίτεται, καὶ ἡ Ἐκκλησία τὴν ἐαυτῆς εὐπρέπειαν καταστολίζεται. Ὁ ναὸς ὁ ἄγιος, τὸ τῆς Θεότητος δοχεῖον, τὸ παρθενικὸν ὄργανον, ὁ βασιλικὸς Σάλαμος, ἐν ᾧ τὸ παραδόξον τῆς ἀπορήτου ἐνώσεως, τῶν συνελθουσῶν ἐπὶ Χριστοῦ φύσεων, ἐτελεσιουργήθη μυστήριον· ὃν προσκυνῶντες ἀνυμνοῦμεν, τὴν τῆς Παρθένου πανάμωμον γέννησιν.

Απολυτικίον, Ἦχος δ'.

Η' γέννησίς σου Θεοτότε, χαρὰν ἐμήνυσε πάση τῇ οἰκουμένῃ· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ λύσας τὴν κατάρου, ἔδωκε τὴν εὐλογία καὶ καταργήσας τὸν θάνατον, ἔδωρήσατο ἡμῖν, ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν Α' Στιχολογίαν, Κάθισμα, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Α' ναδόσπον Δαυὶδ, τί ὠμοσέ σοι ὁ Θεός; Ἄμοι ὠμοσε φησί, καὶ ἐκπεπλήρωσεν, ἰδοὺ, ἐκ τοῦ καρποῦ τῆς κοιλίας μου δούε τὴν Παρθένον· ἐξ ἧς ὁ πλαστοουργός, Χριστὸς ὁ νέος Ἄδάμ, ἐτέχθη βασιλεὺς, ἐπὶ τοῦ θρόνου μου καὶ βασιλεύει σήμερον, ὁ ἔχων, τὴν βασιλείαν αἰσάλλον. Π στείρα τίττει, τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν Β' Στιχολογίαν, Κάθισμα, Ὁμοίον.

Ε'κ τῆς ἁγίας Ἰσσαι, καὶ ἐξ ἁσπύδος τοῦ Δαυὶδ, ἡ Σέοπας Μαρίαμ, τίττειται σήμερον ἡμῖν, καὶ νεουργεῖται ἡ σύμπασα, καὶ Σευουργεῖται. Συγγράσατε ὄμοι, ὁ οὐρανός καὶ ἡ γῆ· αἰνέσατε αὐτήν, αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν· Ἰωακείμ· εὐφραίνεσθαι, καὶ Ἄννα, πανηγυρίζει κραυγάζουσα· Ἡ φεῖρα τίττει, τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα,

Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Α' γαλιάσθω οὐρανός, γῆ εὐφραίνεσθω ὁ τοῦ Θεοῦ γὰρ οὐρανός ἐν γῆ ἐτέχθη, ἡ Θεοδύμοτος αὐτῆ ἐξ ἐπαγγελίας. Ἡ φεῖρα βρέφους Σηλάζει τὴν Μαρίαμ, καὶ χαιρεῖ ἐπὶ τῷ τῶμ Ἰωακείμ, Ράβδος λέγων ἐτέχθη μοι, ἐξ ἧς τὸ ἅγιος Χριστὸς, ἐβλάστησεν ἐκ ῥίζης Δαυὶδ. Ὅντας δαύμα παραδόξον.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Οἱ Ἀναβαλμοὶ, τὸ Α'. Ἀντίφωνον τοῦ τετάρτου Ἦχου.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου.

Στίχ. Ἐξηρευέσθε ἡ καρδία μου.

Τὸ Πάσα πνοή.

Εὐαγγελίον κατὰ Λουκᾶν.

Ἀναστᾶσα Μαριάμ. Ὁ Ν'.

Δόξα. Ἰαῖς τῆς Θεοτόκου.

Καὶ νῦν. Ἰαῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα Στίχ. εἰς Ἦχον δ'· Ἐλέησόν με, ὁ Θεός.

Καὶ τὸ Ἰδιόμελον.

Η' παγκόσμιος χαρὰ. Ὅρα εἰς τὸν Στίχον.

Οἱ Κανονες, τοῦ Κυρίου Ἰωάννου μετὰ τῶν Εἰρημῶν εἰς ἡ. καὶ τοῦ Κυρίου Ἀνδρέου τὰ Τροπάρια εἰς σ'.

Ὁ Κανὼν τοῦ Κυρίου Ἰωάννου.

Ὁδὴ α' Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

- εὔτε λαοὶ, ἄσμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ
- Θεῷ, τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὀδηγήσαντι, τὸν λαὸν ὃν ἀνήκε, δουλείας Αἴγυπτιῶν, ὅτι δεδόξασται.

Δεῦτε πιστοὶ, Πνεύματι Δεῖψ γηθόμενοι, τὴν ἐξ ἀμάροπυ σήμερον, ἐπισημιάσαν, εἰς βροτῶν σωτηρίαν, αειπαρθένον Κόρην, ὕμνοις τιμησῶμεν.

Χαῖρε σεμνὴ, μήτηρ καὶ δούλη Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἡ τῆς ἀρχαίας προέξουσ, μακαριότητος, τῶν ἀνθρώπων τῷ γένει, σὲ πάντες ἐπαξίως, ὕμνοις δοξάζομεν.

Η' τῆς ζωῆς, τίττειται σήμερον γέφυρα, δι ἧς βροτοὶ ἀνάκλησιν, τῆς καταπτώσεως, τῆς τοῦ ἄδου εὐρόντες, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, ὕμνοις δοξάζουσιν.

Ἄτερος Κανὼν τοῦ Κυρίου Ἀνδρέου.

Ὁδὴ α' Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ Εἰρμός.

- Τῷ συντριφάντι πολέμοις, ἐν βραχίονι αὐτοῦ, καὶ διαβιβάζαντι, τὸν Ἰσραὴλ·
- ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, ἄσμεν αὐτῷ ὡς Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ, ὅτι δεδόξασται.

Χορευέτω πάσα κτίσις, εὐφραίνεσθω καὶ Δαυὶδ, ὅτι ἐκ φυλῆς αὐτοῦ, καὶ ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ προῆλθε, ῥάβδος, ἄνθος φέρουσα τὸν Κύριον, καὶ λυτρωτὴν τοῦ παντός.

Η' ἅγια τὸν Ἄγιον, ἐν ἁγίῳ ἱερῷ, βρέφος ἀνατίθεται, ἀναιμαρτῆναι ἐκ χειρὸς Ἀγγέλων πάντες σὺν πιστῶς συνορτάσσωμεν, ἐκ τῆ γεννήσει αὐτῆς.

Στῆρα ἄγονος ἡ Ἄννα, ἀλλ' οὐκ ἀτεκνος Θεῶ· ἦδη γὰρ προΐοιστο, ἐκ γενεῶν ἀγγῆς Παρθένου Μήτηρ· ὅθεν ὁ τῆς κτίσεως ἐβλάστησε, Κτίστης ἐν δούλου μορφῇ.

Σὲ τὴν ἀσιπλὸν Ἀμαθὰ, τὴν τοῦ ἔριου Χριστῶ, μόνῃ ἐν κοιλίας σου ποσοπαγαλῶσαι, τὴν ἡμῶν οὐσίαν, πάντες ἐκ τῆς Ἄννης τικτομένη σε, ὕμνοις γεραίρομεν. Δόξα.

Τρία ἀναρχα δοξάζω, τρία ἅγια ὕμνῶ, τρία συναίδια, ἐν οὐσίῳ τῆι μιᾷ κηρύττω· εἰς γὰρ ἐν Πατρὶ Υἱῶ καὶ Πνεύματι, δοξολογεῖται Θεός. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς ἑώρακε παιδίον, ὁ οὐκ ἔσπειρε πατήρ, γάλακτι τρεφόμενον; ἢ τοῦ τεβέεται παρ-Σένος Μήτηρ; ὅτως ὑπὲρ ἔνοιαν ἀμώτετρα, Θεογεννήτορ ἀγγή. Καταβασία.

Σταυροῦ χάραξας Μωσῆς, ἐπ' εὐθείας ῥάβδῳ, τὴν Βουβὸν διέτεμε, τῷ Ἰσραὴλ περὶσσαντι· τὴν δὲ ἐπίσρεπτικῶς, Φαραῶ τῆς ἀρμασι κοπήσας ἤνωσεν, ἐπ' εὐρους διαγράψας, τὸ ἀήττητον ὄπλον διὸ Χριστῶ ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ὡδὴ γ'· Ὁ Εἰρμός.

Στερῶσον ἡμᾶς, ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ζῆλω νεκρώσας τὴν ἀμαρτίαν, καὶ τὸν φόβου σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνοῦντων σε.

Αμείψας τῷ Θεῷ, πολιτευσάμενοι, τὴν πάντων ἐκύνησαν σωτηρίαν, οἱ Θεόφρονες γεννήτορες, τῆς τὸν Κτίστην τεκούσας καὶ Θεοῦ ἡμῶν.

Οπᾶσι τὴν ζωὴν, πηγάζων Κύριος, ἐκ φείρας προήγαγε τὴν Παρθένον ἣν εἰσδύσαι κατεξίωσε, μετὰ τόκου φυλάξας ἀδιάφορον.

Τῆς Ἄννης τὸν καρπὸν, Μαρίαν σήμερον, τὴν βότρου κησάσαν ζωφόρον, ὡς Θεοτόκου ἀνυμνήσωμεν, προστασίαν τε πάντων καὶ βοήθειαν. Εἰρμός ἄλλος.

Εσπερώθη, ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ ὑψώθη. Ἐπ' ἐχθροῦ μου ἐν Θεῷ μου ἐπλατύνθη ἐν σωτηρίᾳ αὐτοῦ.

Ευλογημένη, ἡ κοιλία σου σώφρων Ἄννα, καρπὸν γὰρ ἠνθήσε παρθενιας, τὴν ἀσπράξ τὸν τροφέα τῆς κτίσεως, τεκούσαν καὶ λυτρωτὴν Ἰησοῦν.

Σὲ μακαρίζει, αἰετάρβενε πᾶσα κτίσις, ἐξ Ἄννης σήμερον γεννηθεῖσαν, τὴν ἐκ ῥίξης

Γεσσαὶ ῥάβδου ἀχραντον, τὸ ἄνθος Χριστὸν βλαστήσασαν.

Σὲ ἀνωτέραν, πάσης κτίσεως Θεοτόκε, δεικνύων ἄχραντε ὁ Υἱός σου, τὴν ἐξ Ἄννης μεγαλύνει σε Γέννησιν, καὶ πάντας εὐφραίνει σήμερον.

Ανατρεψα, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων, Παρθένε ἄχραντε Θεοτόκε, ἀνωτέρα ἀνεδείχτης τῆς κτίσεως, τὸν Κτίστην σαρκὶ κησάσα. Δόξα.

Σὲ προσκυνούμεν, Πάτερ ἀνάρχῃ τῆ οὐσία, ὑμνοῦμεν ἄχρονον τὸν Υἱόν σου, καὶ τὸ Πνεῦμα συναίδιον σέβουμεν, ὡς ἕνα τὰ τρία φύσει Θεόν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν φωτόδοτῃ, καὶ ἀρχίζων τῶν ἀνθρώπων, τεκούσα ἄχραντε Θεοτόκε, ἀνεδείχτης Θεσσαυρὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν, καὶ πύλη τοῦ ἀπρόσιτου φωτός. Καταβασία.

Ράβδος εἰς τύπον τοῦ μυστηρίου παρλαμβάνεται· τῷ βλαστῶ γὰρ προκρίνει τὸν ἱερεῖα τῆ φειρευομένης δε πρώην Ἐκκλησίαν νῦν ἐξηγήσῃ, ζῆλον Σταυροῦ, εἰς κράτος καὶ στερεώματα. Ἡ Ὑπακοή, Ἦγος β'.

Πύλην ἀειδέσμενον ὁ Προφήτης, μομφῶ τῷ Θεῷ ἡμῶν τηρουμένην, τὴν Ἁγίαν Παρθένον ἐκάλεσε· δι' αὐτῆς διήλθεν ὁ Κύριος, ἐξ αὐτῆς προήλθεν ὁ Ὑψιστος, καὶ πάλιν ἐσφραγισμένην κατέλιπε, λυτρώμενος ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Εἰ δὲ βούλει, εἰπέ Κόθισμα.

Ἦγος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Η Παρθένος Μαρία, καὶ Θεοτόκος ἀληθῆς, ὡς νεφέλη τοῦ φωτός, σήμερον ἐλαμψεν ἡμῶν, καὶ ἐκ Δικαίων προέρχεται εἰς δόξαν ἡμῶν. Οὐκ ἔτι ὁ Ἄδαμ κατακέκρηται· ἡ Εὐὰ τῶν δεσμιῶν ἠλευθέρωται· καὶ διὰ τοῦτο κράζομεν, βοῶντες, ἐν παρρησίᾳ τῇ μόνῃ Ἁγνῇ· Χαρὰν μνηύει, ἡ γέννησίς σε, πάση τῇ οἰκουμενῇ. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Εισακήλιος Κύριε, τὴν ἀκοήν τῆς σῆς οἰκονομίας, καὶ ἐδόξασά σε μόνε φιλάγγρωπε.

Ανυμνοῦμεν σε Κύριε, τὸν τοῖς πιστοῖς σωτήριον λιμένα, παροσχόντα πᾶσι τὴν σὲ κησάσαν.

Σὲ θεόνυμφε καύχημα, πᾶσι Χριστὸς ἀνέδειξε καὶ κράτος, τοῖς ὕμνοισι πίφει σοῦ τὸ μυστήριον.

(*) Ὁδοῖται ἐν ἀρχαῖς χειρογράφοις, περὶ τούτου.

Απειρόγαμε Δέσποινα, ταῖς σαῖς λιταῖς λυτρώμενοι πραισιμάτων, εὐγνωμόνας πάντες σέ μακαρίζουεν.

Εἰρμός ἄλλος.

Ακήκοα Κύριε τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην ὅτι ἀρρήτῃ βουλή, Θεὸς ὦν αἰδῖος, ἐκ τῆς Παρθένου προήλλης σαρκωθεῖς. Δόξα τῇ δόξῃ σου Χριστέ· δόξα τῇ δυνάμει σου.

Τὴν πάνσεπον γέννησιν τῆς Θεοτόκου Φαλμῶς καὶ ὕμνοι, δαζολογούντες πιστοὶ τὸν ἄψευστον, τὸν τῷ Δαυὶδ προομύσαντα καρπὸν, ἐκ τῆς ὁσφύς παρασχεῖν, πίστει προσυνηώσωμεν.

Διηνοῖξας Κύριε τὴν μήτραν Σάρρας, καρπὸν ἐν γήρα, τὸν Ἰσαὰκ παρασχών· ὁ αὐτὸς καὶ σήμερον, τῇ εὐσεβεῖ Ἄννῃ οὐδωκας Σωτῆρ, ἐκ μήτρας γόνιμον καρπὸν, ἀσπίλον Μητέρα τὴν σὴν.

Επήκουσας Κύριε τῆς προσευχῆς μου, λεγέτω Ἄννα, ἐπαγγελίας καρπὸν, παρασχόν μοι σήμερον, τὴν ἐκ πασῶν γενεῶν καὶ γυναικῶν προορισθεῖσαν, εἰς ἀγνήν ἀχραντὸν Μητέρα σου.

Συγαίρει σοι σήμερον θεόφρον Ἄννα ἡ οἰκουμένη· τοῦ λυτρωτοῦ γὰρ αὐτῆς, τὴν Μητέρα ἠνθῆσας, τὴν ἐκ τῆς ρίζης βλαστήσασαν Δαυὶδ, δυνάμειος ράβδον ἡμῖν, φέρουσαν τὸ ἄνθος Χριστόν. Δόξα.

Δοξάζω σε ἄναρχε Τριάς, ἀμέριστε τῇ αὐσίᾳ, χειρδικῶς ἐκδοῶν, τῇ πλήρῃ γλώσσῃ με· Ἄγιος Ἄγιος Ἄγιος, ὃ ὦν καὶ διαμένων εἰς αἰεὶ, εἰς Θεὸς αἰδῖος.

Καὶ νῦν, *Θεοτοκίον.*

Πεπλήρωνται ἄχραντε, τῶν θεηόρων αἰ προφητεῖαι, τῶν πιστῶς καλούντων σε, σικνήν καὶ πύλην καὶ ὄρος νοητῶν, βᾶτον καὶ ράβδον Ἀραῶν, φεῖσαν ἐκ ρίζης Δαυὶδ.

Καταβασία.

Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Ὠδὴ εἰ. Ὁ Εἰρμός.

Οσκιόγραφον ἀχλὺν, αἰνιγμάτων σιεδάσας, καὶ τῶν πιστῶν ἐκδόσει, τῆς ἀληθείας διὰ τῆς Θεοπαίδος, καταναγάσας τὰς καρδίας, καὶ ἡμᾶς τῷ φωτὶ σου Χριστέ κα- σοθήγησον.

Ανυμνήσωμεν λαοὶ, τὴν τῶν πάντων αἰτίαν, τοῦ καθ' ἡμᾶς γενέσθαι τὸν αἴτιον ἡς

τὸν τύπον ἔχειρον, ἀξιούμενοι Προφῆται, ἐναργῆ σωτηρίαν ἐκ ταύτης καρπούμενοι.

Τῆς ἀνίμου ὁ βλαστός, ράβδου τοῦ ἱερέως, τῷ Ἰσραὴλ ἐδόλωσε πρόκρισιν· καὶ νῦν τὴν λαμπρότητα, τῶν φυσάντων παραδόξως, δαδουχεῖ τὸ ἐκ στειρίας πανένδοξον κῆγμα.

Εἰρμός ἄλλος.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν εἰρήνην δὸς ἡμῖν· Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν κτῆσαι ἡμᾶς· Κύριε, ἐκτόσ σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν.

Αχραντὸς σου ἡ γέννησις Παρθένε ἀχραν- τε· ἀφραστός καὶ ἡ σύλληψις καὶ ἡ ὠδὸς· ἀρῆτος ὁ τόκος σου, νύμφη ἀνύμφευτε· Θεὸς γὰρ ἦν, ὅλον φρέσας ἐμέ.

Σήμερον εὐφρανθήσῃσιν, Ἀγγέλων τάγμα- τα, ἄσκησι γορυεῦτῶσαν οἱ ἐξ Ἀδάμ· ἐτέγη γὰρ ράβδος, τὸ ἄνθος βλαστήσουσα, Χριστὸν τὸν μόνον λυτρωτὴν τοῦ Ἀδάμ.

Σήμερον εὐα λέλυται τῆς καταδικῆς, λέλυ- ται καὶ ὁ Ἀδάμ τῆς ἀσκήσιας ἀράς, ἐπὶ τῇ γεννήσει τῇ σῇ βῶν ἀχραντε· Ἐν σοὶ τῆς φθορᾶς ἐλυτρώθημεν.

Δόξα σοι τῷ δόξασαντι τὴν στειραν σήμε- ρον· ἔτεκε γὰρ τὴν ράβδον τὴν ἀειθαλῆ, ἐξ ἐπαγγελίας, ἐξ ἧς ἀνεδιδάστησε, Χριστὸς, τὸ ἄνθος τῆς ζωῆς ἡμῶν. Δόξα.

Αναρχὸν συναϊδίον καὶ σιμψυθῆ, ἐν μιᾷ οὐσίᾳ, τρισὶν υποστάσεσιν, ὑπεροφῶς κηρυτ- τομένην Ἀγνήν. Καὶ νῦν, *Θεοτοκίον.*

Γέγονεν ἡ κοιλία σου Ἁγία Τράπεζα· ἐμει- νεν ἡ ἀργεῖα σου ὡς περ τὸ πρῖν, ἀσκήσις Παρθένε· Χριστὸς γὰρ ὁ ἥλιος ὡς ἐκ παστοῦ νυμφίος ὤφθη ἐκ σοῦ. *Καταβασία.*

Ω τρισυμμάκριστον ξύλον, ἐν ᾧ ἐτάθη· Χριστὸς ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος· δι' αὐ- τὸ πέπτωκεν ὁ ξύλω ἀπατήσας, τῷ ἐν σοὶ δε- λεασθεῖς, Θεῷ τῷ προσπαγγέντι σαρκί, τῷ παρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὠδὴ εἰ. Ὁ Εἰρμός.

Πρὸς Κύριον, ἐκ κήτους ὁ Ἰωάνης ἐδόξασε· **Σ**ὺ με ἀνάγαγε, ἐκ πυθμένου ἄδου· **Δ**έομαι, ἵνα εἶς Λυτρωτῆ, ἐν φωνῇ αἰνέσεως, ἀληθείας τε πνεύματι ἴσῳ σοι.

Πρὸς Κύριον, ἐν θλίψει φειρώσεως ἐδόξασαν, τῆς Θεομήτορος, οἱ θεόφρονες γεννήτορες, καὶ ταύτην γενεαῖς γενεῶν ἐκύθησαν, εἰς κοινήν σωτηρίαν καὶ καύχημα.

Εδέξαντο οὐράνιον δῶρον ἀξίθθον, τῆς Θεομήτορος οἱ Ζεφύρονες γεννήτορες, αὐτῶν τῶν Χερουβὶμ ὑπέρτερον ὄχημα, τὴν τοῦ Λόγου καὶ Κτίστου λοχεύτριαν.

Εἰσιὸς ἄλλος.

• **Ω**ς ὕδατα θαλάσσης φιάνθρωπε, τὰ κύματα τοῦ βίβη χειμάζει με· ἀλλ' ὡς περ τὸν Ἰωάνν ἐκ τοῦ κήτους, ἀνάγαγε, ἐκ φθάρων τὴν ζωὴν μου, εὐσπλαγγχε Κύριε.

Υμνοῦμεν τὴν ἁγίαν σε γέννησιν, τιμῶμεν καὶ τὴν ἄσπορον συλλήψιν, σοῦ νύμφη Σεόνυμφε καὶ Παρθένε· σμιρτώσι δὲ σὺν ἡμῖν, Ἀγγέλων τάξεις καὶ τῶν Ἁγίων ψυχαί.

Αγίαν τῶν Ἁγίων ὑπάρχουσαν, οἱ σώφρονες πατέρες σου ἄχραντε, ἀνέβεντό σε ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἀνατραφῆναι σεμνῶς, καὶ εἰς Μητέρα ἐτοιμασθῆναι αὐτῷ.

Αἰ στείραι καὶ μητέρες χορεύσατε· θανσαίτε καὶ σμιρτώσατε ἄχρονι· ἡ ἀτεκνος γὰρ στείρα, τὴν Θεοτόκον, βλιασάνει· ἥτις λύσει, τῶν ὠδίνων τὴν Εὐαν, καὶ τῆς ἀρᾶς τὸν Ἀδάμ.

Ακούου τοῦ Δαυὶδ μελωδοῦτος σοι Ἀχθήσονται παρθένοι ὀπίσω σου, ἀχθήσονται εἰς ναὸν Βασιλέως· καὶ σὺν αὐτῷ σε κατὰ, Συγατέρα τοῦ Βασιλέως ὑμῶν. Δόξα.

Εν σοὶ τὸ τῆς Γραφῆς μυστήριον, ὑνεῖται καὶ δοξάζεται ἄχραντε· Πατὴρ γὰρ προδόκησε, καὶ ὁ Λόγος ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, καὶ Ζεῖον Πνεῦμα σοὶ ἐπεσκήασε.

Καὶ νῦν, Θεοτόκου.

Χρυσοῦν Συμιατῆρον γέγονας τὸ πῦρ γὰρ ἐν γαστρὶ σου ἐσκήνωσεν, ὁ Λόγος ἐκ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου, καὶ ἐν ἀνθρώπῳ μορφῆ, ἐν σοὶ ὠράθη, Θεογεννητορ ἀγνή.

Καταβάσις.

• **Ν**οτίου θηρός ἐν σπλάγγνοις, παλάμας, Ἰωνᾶς σταυροειδῶς διεκπετάσας, τὸ τμήριον πάθος, προδιετύπου σαφῶς· ὅθεν τρωήμερος ἐκδύς, τὴν υπερκόσμιον Ἀνάστασιν ὑπεξωγράφασε, τοῦ σαρκὶ προσπαγέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ τριημέρῳ ἐγέρσει, τὸν κόσμον φωτίσαντος.

Κοντάκιον, Ἦμος δ'. Αὐτόμελον.

Ιωακείμ καὶ Ἄννα ὄνειδιμονῶ ἀτεκνίας, καὶ Ἀδάμ καὶ Εὐα, ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου, ἠλευθερώθησαν ἄχραντε, ἐν τῇ ἁγίᾳ Γενήσει σου· αὐτὴν ἑορτάζει καὶ ὁ λαὸς σε, ἐνοχῆς τῶν πταισμάτων, λυτρωθῆεις ἐν τῷ κράτειν

σοι· Ἡ στείρα τίθει τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφήν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Η προσευχῆ ὁμοῦ καὶ στεναγμῶς, τῆς στείρωσεως καὶ ἀτεκνώσεως Ἰωακείμ τε καὶ Ἄννης, εὐπρόσδεκτος, καὶ εἰς ὅτα Κυρίου ἐλήλυθε, καὶ ἐβλάστησεν καρπὸν ζωοφόρον τῷ κόσμῳ· ὁ μὲν γὰρ προσευχὴν ἐν τῷ ὄρει ἐτέλει, ἡ δὲ ἐν παραδείσῳ ὄνειδος φέρει· ἀλλὰ μετὰ χαρᾶς, ἡ στείρα τίθει, τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφήν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ Η' τοῦ αὐτοῦ μηνός, τὸ Γενέθλιον τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Στίχοι.

Πάσας ἀληθείας, Ἄννα, κίχες μητέρας, Μητὴρ εἰς ἀν σὴ γέννηται Συγάτηρ.

Ἐξάγαγε πρὸς τὰς Θεομήτορα ὁδοῦ Ἄννα.

Ης ὁ πατὴρ Ἰωακείμ, ἐκ βασιλικῆς φυλῆς εἴλετο τὸ γένος. Οὗτος, εἰ καὶ διπλᾶ τὰ δῶρα αὐτοῦ τῷ Θεῷ προσέφερεν, ὡς φιλόθεος καὶ πλούσιος, ἀλλὰ τὴν ἀπαιδίαν ὠνειδίετο. Ἐπὶ τούτῳ ἀνηθείς τὴν καρδίαν, αὐτὸς μὲν ἐν τῷ ὄρει, ἡ δὲ τούτου σύννευος Ἄννα ἐν τῷ παραδείσῳ, ἄκρουσι τὸν Θεὸν ἰκέτευον. Ὅς καὶ παρέσχεν αὐτοῖς καρπὸν κοιλίας ἁμῶν, τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον. Ἴνα δὲ καὶ τῆς Ἄννης ἐξ ἐκατέρων μερῶν ἴδωμεν τὰ γνωρίσματα, τὸ ἀκριβὲς διηγήσομαι.

Εἰκοστὸς τρίτος ἀπὸ γένους Δαυὶδ καὶ Σολομώντος εὐρίσκειται ὁ Ματθῆαν· ὃς ἐγεννηματὶ Μαρίαν ἐκ τῆς Ἰουδα φυλῆς, καὶ ἐγέννησεν Ἰακώβ, τὸν πατέρα Ἰωσήφ τοῦ τέκνονος· καὶ Συγατέρας τρεῖς· Μαρῖαν, Σωδὴν, καὶ Ἄνναν. Καὶ ἡ μὲν Μαρία γεννᾷ Σαλώμην τὴν μαίαν· ἡ δὲ Σωδὴ γεννᾷ τὴν Ἐλισάβετ· ἡ δὲ Ἄννα γεννᾷ τὴν Θεοτόκον· ὡς εἶναι τὴν Θεοτόκον, ἐγγόνην Ματθῆαν, καὶ Μαρίας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ· τὴν δὲ Ἐλισάβετ καὶ τὴν Σαλώμην, ἀνεψιάς μὲν τῆς Ἄννης, ἐξαδέλφας δὲ τῆς Θεοτόκου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι αὐτάδελφοι, Ροῦφος καὶ Ρουφριανὸς ἕψαι τελειοῦνται.

Στίχ. Κλίων ἐαυτὸν Ρουφριανὸς τῷ ἕψαι, Μένω σε, φησί, Ροῦφε, μὴ μέλλης, ἔπου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Σεβήρος ἕψαι τελειοῦται.

Στίχ. Ἐτοιμός εἰμι πρὸς τὸ πᾶν ὅσιν πάθος,
Σβόηρος εἶπε· καὶ τί πρὸς με τὸ ξίφος;
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Ἀρτεμιδῶρος πυρὶ
τελειοῦται.

Στίχ. Ἀρτεμιδῶρος ὡς καθάλλεσθαι θένει,
Καὶ τοῦ πυρὸς φλέγοντος ἔργῳ δεικνύει.

Διήγησις περὶ ἀγάπης πᾶν ὠφέλιμος.

Τερεύς τις μετ' εὐλαβοῦς Διακόνου ἀγάπῃ
τῷ Κυρίῳ φίλῃν εἰς ἀλλήλους κησαμένοι,
διὰ δαιμονικῆς σκαιοτήτος εἰς ἔχθραν περιτρα-
πέντες, ἐπὶ πολὺ ἔμειναν ἀδιάλακτοι. Ἐπεὶ
δὲ ἐπ' αὐτῶ τῷ μίσει τελειώσασθαι τὸν Ἰερέα
συνέβη, ὁ Διάκονος ἠσχαλλεν, ὅτι μὴ ζῶντι
τῷ Ἰερεῖ τὴν ἔχθραν διέλυσε. Καὶ τινι τῶν εὐ-
δικαίρων τὸ συμβᾶν κοινωσάμενος, ταῦτον
πρὸς τινι τῆς ἐρήμης μοναστῆν γενέσθαι παρηγ-
γυάτο· ὁ δὲ, μᾶλα προθύμως τὸς ἐρημικωτέ-
ρους τόπους περιουστῶν, τὸν ἱατρὸν ἐπέζητει.

Καὶ δὴ τινα καταλαβὼν γέροντα, τούτῳ τὴν
μνησικακίαν ἀπεκάλυψεν, ἐναογῇ πληροφο-
ρίαν ζητῶν παρ' αὐτοῦ τῆς ἀφέσεως· πρὸς δὲ ὁ
γέρων· Ὁ πιστῶς αἰτῶν, λαμβάνει· καὶ
τῷ κρούοντι ἀνοιγῆσεται, οὐκ ἐμὸς ὁ
λόγος, φησὶ, ἀδελφε· καί σοι, ὡς ἐπ' ἀγαθῶ
σπεύδοντι, ταχέως τοῦ ζητουμένου λύσει λα-
βεῖν παρέξει ὁ Κύριος. Ὅθεν ἐλήλυθας, ἀνά-
φραφε· καὶ ὅθιός ἐν τῷ ναῷ τῆς μεγάλης Ἐκ-
κλησίας γενόμενος, πρὸ πάντων υποκεκουμ-
μένος τὰς Ὠραίας πύλας καταλάβε· καὶ τὸν
πρῶτον ἐν αὐταῖς εἰσβαλόντα, κράτησον, καὶ
ἐξ ἡμῶν αὐτὸν προσαγορεύεσον, οὓς αὐτῷ καὶ
τὸ ἐσπραγμιζόμενον τοῦτο πιττάκιον, καὶ παρ'
αὐτῷ ἔσται σοι πάντως βεβαία τῶν σφαλέν-
των ἢ ἐπανόρθωσις.

Τότε ὁ Διάκονος, ὡς ὁ Πατὴρ διατάξασθε,
ἀπὸ τῶν νυκτῶν, τοῦ ναοῦ καταλαμβάνει τὸ
προπύλαιον· καὶ παρενθὺς ὁ δηλωθεὶς ὑπὸ τοῦ
Πατρὸς ἀνὴρ ἀνεφάνη· καὶ τοῦτον ὁ Διάκονος
ἀσπαράξας, τὸ γραμματίον τοῦ γέροντος ἐπι-
δόσας, ἀνακαλύψας αὐτῷ τὸ ἐπακολου-
θῆσαν τοῦ δράματος. Ὅξυς δὲ ὡν ὁ ἀνὴρ,
οἰκονομίας χάριν τὸ γενόμενον ἔκρινε, καὶ ὅλον
ἐαυτὸν καταδρέων τοῖς δάκρυσιν, ἔλεγε·
Τίς εἰμι ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος, ἵνα κατατολήσω
τοιαύτου ἐγχειρήματος; ὁμῶς ταῖς εὐχαῖς κα-
ταβαρῆσας τοῦ ἀποστειλαντός σε, πρὸς τὸ
προκείμενον τρέπομαι.

Καὶ δὴ ἐπ' αὐταῖς ταῖς κεκλεισμέναις πύ-

λαις ὡς ἴστατο, τὰς χεῖρας ὑψώσας πρὸς οὐ-
ρανὸν καὶ γόνυ κλίνας, τὴν κεφαλὴν εἰς τὸ
ἔδαφος τέθεικεν, ὑποφιδυρίζων τῇ προσευχῇ.
καὶ μετὰ μικρὸν ἀναστὰς, (φρίττω λέγειν,
κατανοῶν τὸ μυστήριον, καὶ τὸ πρὸς τὸν Θεόν
τοῦ ἀνδρὸς εὐπαρρησιαίτου) ὡς γὰρ εἶρηκεν·
Ἄνοixon ἡμῖν τὴν θύραν τοῦ ἐλέους σου,
Κύριε· τὸ προπύλαιον αὐτῷ αὐτομάτως ἡ-
νέωκετο, καὶ τούτῳ συνειστέλλοντος τοῦ Δια-
κόνου, ἐπὶ τὴν αὐλήν τοῦ ναοῦ ἔστησαν.
Αὐτὸς τε πάλιν πρὸς τὰς ἐκείσε τοῦ ναοῦ ἐξα-
γύρου πύλας γενόμενος, ὁ ἱερός ἐκεῖνος ἀνὴρ
πρὸς τὸν Διάκονον ἔφησεν· Ἐν ταῦθα στήθι,
καὶ περαιοτέρῳ μὴ πρόβαινε.

Ἐκεῖνος δέ, τὴν συνήθη πάλιν ἐπὶ τῇ φλοῖδι
ποιήσας μετάνοιαν, τὰς ἀοργουαίας πύλας, κε-
κλεισμένας ὄσας, ἀνεῴξε· καὶ εἰσελθὼν ἐν τῷ
ναῷ, ζῆνον Ἰερέα ἐδέχετο ἐν εαυτῷ. Ἐκ γὰρ
τῆς ἁρεσῆς τοῦ ναοῦ, λυγρὰ φωτεινὴ ἐπέλ-
θουσα πρὸς τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀνδρὸς, φωταγῶ-
γει τὸ ἱερόν· ἀλλὰ καὶ τούτῳ προσευχομένῳ
συνείπετο. Ὅς δὲ πρὸς αὐτὸ λοιπὸν τὸ Θυσια-
στήριον ἔβησε, καὶ κει προσκλίνας τὴν κεφα-
λήν, ἤρμα ἔξω πρὸς τὸν Διάκονον γίνεται, καὶ
πάλιν αὐτομάτως πάσαι αἱ θύραι ἐκλείσθη-
σαν. Τότε ἀγωνία καὶ δειλία τὸν Διάκονον
ἔλαβε, μὴ τολμῶντα τῷ ἀνδρὶ πλησιάσαι τὸ
σύνολον· εἶχε γὰρ, ὡς ἔλεγεν, ἀπὸ τῆς εὐχῆς,
ὡς Ἀγγέλου δεδοξασμένον τὸ πρόσωπον, ὡς
λοιπὸν λογισμῶς τὸν Διάκονον βάλλεσθαι, λέ-
γοντα, μὴ Ἀγγελός ἐστιν ὁ φαινόμενος, καὶ οὐκ
ἄνθρωπος. Ἀλλ' οὐδὲ τοῦτο διελαθε τὸν φαι-
νόμενον· φησὶ γὰρ πρὸς τὸν Διάκονον· Τί τοῖς
λογισμῶς δι' ἐμὲ πολιορκῆ καὶ ταράττη, ὡ ἀν-
θρώπος; Πίστευσον, ὅτι καὶ γὼ χοϊκός εἰμι ἄν-
θρώπος, καὶ ἐξ αἵματος καὶ σαρκὸς, καὶ
εὐαροῦς οἴκου, Χαρτουλάριος τὸ ἐπάγγελμα,
ἐκ τῶν ἐκείσε προσόδων τὰ πρὸς ζῶντι πο-
ριζόμενος· ἀλλ' ἢ πάντα καλῶς διεξάγουσα
πρόνοια, δι' εὐτελῶν πολλῶν, μεγάλα εἴθε
διεξάγειν τεράστια· ὁμῶς, ἀδελφε, πρὸς τὸ
προκείμενον ἀπίωμεν.

Καὶ ἄμφω πρὸς τὸν φόρον εὐθυδρομήσαντες,
τὸν ναὸν ἐκείσε τῆς Θεοτόκου κατέλαβον καὶ
πρὸς τὰς κεκλεισμένας πύλας ἤδη γενόμενοι
τοῦ ναοῦ, διὰ προσευχῆς πάλιν κλείσας ἀνεῴ-
ξε. Καὶ πρὸς αὐτὸ γενόμενος τὸ Θυσιαστήριον,
τὴν εὐχὴν ἐπέτελει, κατὰ τὸ συνήθες καὶ τὸν
Διάκονον, ἔξω ἔστωτα καταλαβόντος, μετ' ἐκ

πλήξῃς τὸ, Κύριε ἐλέησον, λέγοντα, αἱ πύλαι μόναι ἄφω ἐκλείσθησαν.

Εἶτα πάλιν τὸν ἐν Βλαγγέραις τῆς Θεοτόκου καταλαυβάνει ναόν. Ἐλεγε δὲ ὁ Διάκονος, ὅτι οὕτως ἡμᾶς ὑπελάμβανον ἐν τοῖς ναοῖς τὴν πορείαν ποιεῖσθαι, ὡς μηδὲ πτῆσιν ὀρνέου τῆ ἡμῶν οὐτύπτι παραβάλλεσθαι. Καὶ δὴ πρὸς τὰς πύλας τῆς Θεοτόκου γενόμενοι, αὐτομάτως καὶ αὐταὶ τῷ ἀνδρὶ προσαναθήχθησαν· καὶ τὴν εὐχὴν κέκτισε ποιησάμενος, δάκρυσι καταβροῆγων τὰς παρεῖας, τῆς Ἁγίας Σοροῦ τὰς πύλας κατέλαβεν· καὶ ἐν αὐταῖς τὸν Διάκονον ἐπιστήσας, βλέπειν τραυῶς τῶν εἰσερχομένων περηγυῶτο τὴν κατανόησιν. Καὶ δὴ πρὸς τὴν φλοῖαν τὴν ἐξ ἔθους εὐχὴν ποιηταμένην, αἱ τῶν πυλῶν ἐπάσσεις αὐτῷ τὴν εἰσόδον παρεγώρυσαν· καὶ πρὸς τοῦ ναοῦ γενόμενος τὸ μεσαιτάτον, τὰ γόνατα τῷ εὐάφει ἐπερείσας, ἀνευδότης ἐν αὐτῷ ἐποιεῖ τὴν δέησιν.

Ὡς δὲ μετὰ ταῦτα ὄρακις ἡμῖν ἐπίφωσάτο ὁ Διάκονος, διεδεδάσθη ὅτι, ὡς πρὸς τὴν βάλμιδα τῆς πύλης, ἐν ἣ ἰστάμην Σαμβουόμενος, ὀφθαλμοφανῶς εἶδον ὡσεὶ Διάκονον τινα, ἐκ τοῦ Ουσιαγηρίως ἐξερχόμενον, καὶ ἐν τῇ χειρὶ κατέχοντα θυμιατήριον, καὶ θυμιατὰ τὸ ἱερόν Ἀγίασμα. Μετὰ δὲ μικρὰς τινας ὥρας διάστημα, ὡς κληρικούς τινας εἶδον εἰσερχομένους, Ἱερέων στόλῃν περιεκιμένους λευκοκνήφιν· καὶ πάλιν Ἱερέων ἄλλο σύστημα φαινεῖον, πορφυροῦν ποδήρη περιεκιμένους εἰσερχομένους, καὶ τούτους ἀμφοτέρους χορείαν ἐγγεράσας, ἐπάδειν μέλος μάλα τερπνόν καὶ ἐξάσιον, ὡς μηδὲν ἕτερον καταλαβεῖν τὸν Διάκονον δύνασθαι, εἰμὴ μόνον τὸ, Ἀλληλοῦτα. Καὶ μετὰ τὸ τὴν εὐχὴν τελῆσαι τὸν Χαροτουλάριον, ἐξελθεῖν, καὶ εἰπεῖν πρὸς τὸν Διάκονον Ἄδελφέ, ἔνδον τοῦ ναοῦ ἀκωλύτως γενόμενος, πρὸς τοὺς τὴν ἀριστερῶν χορείαν ἐπέχοντας Ἱερεῖς στόχασαι, εἰ δύναοι κατανοῆσαι τὸν, μεθ' οὗ τῆ μνησικακία ἀδιάλλακτος ἔμεινας.

Τότε εἰσελθὼν ὑπότρομος ὁ Διάκονος, σπυρδῆ πρὸς τὸν τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπον ἐξεῖσιν εἰρηκῶς, μὴ δύνασθαι πρὸς τοὺς ἐκεῖσε τὸν ἐπ' ἐχθρα τὸν βίον καταλύσαντα ἰδεῖν Ἱερέα. Εἶτα πάλιν πρὸς αὐτὸν ὁ ἀνθρωπόμορφος ἄγγελος, εἰσελθὼν, Κατάβει καὶ τὴν χορείαν γήσθε τὴν δεξιάν, εἰρηκε. Καὶ δὴ πρὸς αὐτὴν Ἱερόμενος ὁ Διάκονος, καθαρῶς ἐστῶτα ἐν αὐτῇ γνωρίζαι τὸν ζητούμενον ἔφασκε. Καὶ πρὸς αὐτὸν

ὁ Μακάριος· Εἰ τοῦτο ἀκριβῶς κατενόησας, εἰπέ πορευθεῖς τάδε· Νικήτας ὁ Χαροτβλάριος, ἐξω ἐστῶς, ἐλθεῖν σε προσφωνεῖ. Καὶ πορευθεῖς ὁ Διάκονος, κατὰ τὴν διαταγὴν, τὸν Ἱερέα ἐκ τῆς δεξιᾶς πρὸς τὸν τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπον συνεξάγει χορείας, ὧ καὶ πραεῖα ἐλέξε τῆ φωνῇ· Κύριε Ἠρεσβύτερε, διαλλαγήθη τῷ ἀδελφῷ, διὰ τὸ ἀμφοτέρους ἐν τῇ σῇ ἀθρόα μεταβολῇ ἀσυμφώνους μεῖναι τῷ σφάλματι.

Τότε γόνυ ἀμφοτέρου κλινάυτες, ἐν ἀπλῶ φιλήματι τὴν εὐχὴν διέλυσαν· καὶ ὁ μὲν Ἱερέυς τὸν ναόν εἰσέδου, καὶ τὴν αὐτοῦ χορείαν κατέλαβεν. Ὁ δὲ τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπος ἐλάξε τὸν Διάκονον, καὶ τῇ φλοῖᾳ τοῦ Ἱεροῦ Ἀγίασματος προσπεσόντος, αἱ πύλαι τούτου Σειά δυνάμει ἐκλείσθησαν· καὶ μέρος τι τῆς ὁδοῦ διανύσαντες, ἄμω ἐστήσαν· καὶ ὁ τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπος οὕτω πως ἔρη πρὸς τὸν Διάκονον· Ἄδελφέ, σώζωμ σώζωμ, καὶ τὴν σεαυτοῦ εὐχὴν περιποιήσασαι, καὶ τῷ πρὸς τὴν ἐμὴν εὐτέλειαν, Πατοῖ σε ἀποφείλαντι, εἰπέ πορευθεῖς Τῶν εὐχῶν σε ἡ καλιρότης, καὶ ἡ πρὸς Θεόν παρρησία, καὶ νεκρὸν πρὸς εἰρήνην ἐξαναστήσαι δύναται, ἡμῶν εἰς τοῦτο μηδὲν τὸ παράπαν συμβαλλομένων. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐξ ὀφθαλμῶν τοῦ Διακόνου ἐγένετο.

Ἐκείνος δὲ, προσκυνήσας τὸ ἔδαφος, ἐν αἰοῖ τοῦ Σαυικαστοῦ ἵστατο πόδες ἀνδρός, τὴν πρὸς τὸν γέροντα πορείαν εκπληκτῶς ἤνυε, δοξάζων καὶ εὐλογῶν τὸν Θεόν· ὅτι αὐτῷ πρέπει δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ. Ὁ Εἰσμός.

- Βάτος ἐν ὄρει πυράφλεκτος, καὶ δροσο-
- βόλος κέρινος Καλδαϊκῆ, σαφῶς προ-
- γράφει σε Θεοῦ μπε· τὸ γὰρ Σεῖον αἶλον ἐν
- ἕλικῇ γαστρὶ, πῦρ ἀφλέκτως ἐδέξω· διὸ τῷ
- εἰ σου τεχνεῖντι κράζομεν· Εὐλογητὸς ὁ
- Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σοὺ ταῖς ἐνύλοις ἐμφάσεις, ὁ νομοθέτης εἰρηγο κατανοεῖν, τὸ μέγα πάνσεμνε μυστήριον, μὴ φρονεῖν χαμαιζήλα, συμβολικῶς παιδευόμενος ποτέ· διὸ ἐκπλαγεῖς τὸ θαῦμα ἔλεγον· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁρος καὶ πύλον οὐράσιον, καὶ νοητὴν σε κλίματα Σεοπεπῶς, χορὸς ὁ Θεῖος προηγόρυσσε· σοῦ γὰρ λίθος τέμνεται, οὐχ' ὑποστὰς ἐγχειρίδιον ἀνδρός· καὶ πύλην, δι' ἧς διήλθε

Κύριος, τῶν Σαυμασίων Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εἰσιός ἄλλος.

« Τῶν Χαλδαίων ἡ κόμην, πυρὶ φλογίζομένη, ἐδρόσιζετο Πνεύματος, Θεοῦ ἐπιστάσι· οἱ Παῖδες δὲ ἐψάλλον· Εὐλογητός ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εορτάζομεν ἄχραντε, καὶ πιστῶς προσκυνούμεν, τὴν ἀγίαν σου γέννησιν, τὴν ἐξ ἐπαγγελίας· δι' ἧς ἐλυτρώθημεν, τῆς παλαιᾶς τοῦ Ἀδάμ, νῦν ἀποφάσεως.

Νῦν ἡ Ἄννα εὐφραίνεται, καὶ βοᾷ καυχώμενη· Στείρα οὐσα γεγέννηκα, τοῦ Θεοῦ τὴν Μητέρα, δι' ἧς τὸ κατὰ κρμα, τῆς Εὐᾶς λέλυται, καὶ ἡ ἐν λύπαις ὠδία.

Ο Ἀδὰμ ἠλευθέρωται, καὶ ἡ Εὐᾶ χορεύει, καὶ βοᾷσιν ἐν πνεύματι, πρὸς σέ τὴν Θεοτόκον· Ἐν σοὶ ἐλυτρώθημεν, τῆς ἀρχεγόνος ἀράς, ἐπιφανέντος Χριστοῦ.

Στείρα ἀγονοὶ σπεύσατε, ψυχαὶ ἠτεκνωμέναι, ὅτι Ἄννα πολύτεκος, καὶ νῦν εὐφραννομένη, μητέρες χορεύσατε, σὺν τῇ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ, καὶ συναγάλλεσθε. *Δόξα.*

Τὸν Πατέρα δοξάσωμεν, τὸν Υἱὸν καὶ τὸ Πνεῦμα, ἐν μονάδι Θεότητος, Τριάδα Παναγίαν, ἀχώριστον ἀκτίστον, καὶ συναϊδίων καὶ ὁμοούσιον.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Σὺ Θεὸν μόνη ἔτεκες, Παρθένη μετὰ τόκον· σὺ τὴν φύσιν ἐκαινίσας, τῇ τὸν σου Μαρία· σὺν τὴν Εὐᾶν ἔλυσας, τῆς πρωτογόνα ἀράς, Θεογεννητὸρ ἀργή.

Καταβασία.

« Ἐκγονοὶ πρόσταγμα, τυράννου δυσσεβοῦς λαοὺς ἐκλόνησε, πένον ἀπειλῆς καὶ δυσφημίας Θεοφυγοῦς· ὅμως τρεῖς Παῖδας οὐκ ἐδειμάτωσε, θυμῆς Σηριώδης, οὐ πῦρ βρόμιον· ἀλλ' ἀντηρῶντι ὀροσδόλω πνεύματι, πυρὶ συνόντες ἐψάλλον· Ὁ ὑπερῦμνητος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεός εὐλογητός εἶ.

Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰσιός.

« **Ε**ν τῇ καρμίνῃ τῇ τῶν Παίδων, προαιετικόνισας ποτέ, τὴν σὴν Μητέρα Κύριε· ὁ γὰρ τύπος τούτους τοῦ πυρὸς ἐξείλετο, ἀφλέσας κτεις ἐμδατεύοντας· ἦν ὑμνοῦμεν ἐμφανίσαισιν, διὰ σοῦ τοῖς πέραςι σήμερον, καὶ ὑπερυψούμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς πρὸς Θεὸν ἡμῶν καταλλαγῆς, ἡ προορισθεῖσα σκηνή, τοῦ εἶναι νῦν ἀπάρχεται, τεξομένη Λόγον ἡμῖν παχύτητι, σαρκὸς ἐμφα-

νίζομενον· ὃν ὑμνοῦμεν οἱ ἐκ μὴ ὄντων, δι' αὐτοῦ τὸ εἶναι λαβόντες, καὶ ὑπερυψούμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Η τῆς στειρώσεως μεταβολῇ, τὴν κοσμικὴν τῶν ἀγαθῶν, διέλυσε στέρωσιν, καὶ τρανῶς τὸ Σαῦμα Χριστὸν ὑπέδειξε, βροτοῖς ἐπιδημήσαντα· ὃν ὑμνοῦμεν οἱ ἐκ μὴ ὄντων, δι' αὐτοῦ τὸ εἶναι λαβόντες, καὶ ὑπερυψούμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εἰσιός ἄλλος.

« **Ο** στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα Χριστῆ, ὁ τίθεις Σαλάσση ὄριον φάμιμον, καὶ συνέχων τὸ πᾶν, σὲ ὑμνεῖ ἥλιος, σὲ δοξάζει σελήνη, σοὶ προσφέρει ὕμνον πᾶσα κτίσις, τῷ Δημιουργῷ καὶ Κτίστη εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ο ποιήσας παραδόξα τῇ στειρωθείσῃ γαστρὶ, ὁ υἱότατος Ἄννης ἄγονοι μητραν, καὶ καρπὸν αὐτῇ δοῦς, σὺ Θεὸς ἅγιος, σὺ Υἱὸς τῆς Παρθένου, σὺ ἐκ ταύτης σάρκα προσελάβου, τῆς ἀειπαλοῦς Παρθένου καὶ Θεοτόκου.

Ο σφραγίζων τὴν ἀσυσσιν, καὶ ἐξανοίγων αὐτήν, ὁ ἀνάγων ὕδωρ ἐν ταῖς νεφέλαις, καὶ δίδους ὑπό, σὺ ὁ θεὸς Κύριε, ῥίζης ἐκ τῆς ἀκαρποῦ ἐξανθήσαι, Ἄννης τῆς ἀγίας, ἄχραντου καρπὸν, τὴν ῥάβδον τὴν Θεοτόκον.

Σὺ ὁ λύσας τὰ ἄλυτα, τῆς παιδείας δεσμά· σὺ ὁ δοῦς τῇ στείρᾳ γόνιμον τόκον καὶ καρπὸν ευκλεῆ, ἧς Υἱὸς γέγονας, καὶ βλαστὸς ἀνεβῆς· ἦν Μητέρα ἔσθης κατὰ σάρκα, ἐν τῇ πρὸς ἡμᾶς οἰκτιροῦν ἐπιδημία.

Γεωργε τῶν φρενῶν ἡμῶν, καὶ φυτοργε τῶν ψυχῶν, σὺ ὁ ἀκαρπον γῆν, εὐκαρπον δείξας· σὺ τὴν παλαιὰ ξηρὸν, γόνιμον εὐσταχυν, ἄρκραν καρποφόρον ἀπειρογάσω, Ἄνναν τὴν ἀγίαν, ἄχραντον καρπὸν ἀνθήσαι τὴν Θεοτόκον.

Δόξα.

Ω Τριάς ὑπερούσι, μονὰς συνάναρχε, σὲ ὑμνεῖ καὶ τρέμει, πληθὺς Ἀγγέλων, οὐρανός καὶ ἡ γῆ, ἄβυσσοι φρίττουσιν, ἄνθρωποι εὐλογοῦσι, πῦρ δουλεῖ, πάντα ὑπακούει, σοὶ Τριάς ἀγία, φόβω τὰ ἐν τῇ κτίσει.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ω καινότατον ἄκουσμα· Θεὸς Υἱὸς γυναικός, καὶ ἀσπάρου τόκου, ἀνάνδρος Μητρη, καὶ Θεὸς τὸ τελεῖν· ὁ φρικτὸν ἔραμα· ὁ συλλήψεως ἕξνης τῆς Παρθένου· ὁ ἀράστας τὸν ὄντως ὑπὲρ νῦν τὰ πάντα καὶ Θεοῦτον.

Καταβασία.

« **Ε**υλογεῖτε Παῖδες, τῆς Τοιᾶδος ἰσάριθμοι, Δημιουργὸν Πατέρα Θεόν· ὑμνεῖτε τὸν

• συγκαταβάνα Λόγον, και τὸ πῦρ εἰς ὄρο-
 • σον μεταποιήσαντα· και ὑπερυψοῦτε τὸ πᾶσι
 • ζωὴν παρέχον, Πνεῦμα πανάγιον εἰς τοὺς
 • αἰῶνας.

ᾠδὴ 5.

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται.

Ὁ Εἰρμός.

• **Η** τὸν πρό ἡλίου, φωστῆρα τὸν Θεὸν ἐξ-
 • νατεῖλαντα, σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημί-
 • σαντα, ἐκ λαγόνων παρθενικῶν, ἀφράστως
 • σωματώσασα, εὐλογημένη πάντα γε, σὲ Θεο-
 • τόκε μεγαλύνομεν.

• **Ο** τοῖς ἀπειθοῦσι, λαοῖς ἐξ ἀκροῦτου βλύ-
 • σασ νόματα, τοῖς εὐπειθοῦσιν ἔθνεσι χα-
 • ρίζεται, ἐκ λαγόνων στείρωτικῶν, καρπὸν εἰς
 • εὐφροσύνην ἡμῖν, σὲ Θεομήτορ ἄχραντε, ἡν ἐ-
 • παΐως μεγαλύνομεν.

• **Τ**ὴν τῆς ἀποτόμου, ἀρχαίας ἀναίρετῆν ἀπο-
 • φάσεως, και τῆς Προμήτορος τὴν ἐπανόρ-
 • θωσιν, τὴν τοῦ γένους τῆς πρὸς Θεὸν αἰτίαν
 • οἰκειώσεως, τὴν πρὸς τὸν Κτίστην γέφυραν, σὲ
 • Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἄλλος ἄλλος.

• **Α** ἴλλοτριον τῶν μητέρων ἢ παρθένα, και
 • ξένον ταῖς παρθένοις ἢ παιδοποιῶ· ἐπὶ
 • σοὶ Θεοτόκε ἀμφοτέρω φιλομηθή. Διὸ σε
 • πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, ἀπαύστως μακα-
 • ρίζομεν.

• **Ε**παΐων Θεομήτορ τῆς σῆς ἀργείας, τὸν
 • τόκον ἐκλήρωσω δι' ἐπαγγελίας· τῆ ποτε
 • γὰρ ἀκάροισι, Θεόβλαστον καρπὸς ἐδόθη· διὸ
 • σε πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, ἀπαύστως μακα-
 • ρίζομεν.

• **Π**επληρωταὶ τοῦ βοῦντος ἡ Προφητεία· φη-
 • σὶ γὰρ· Ἀναστάτω σκηνην τὴν πεπτω-
 • κῆσαν, τοῦ ἱεροῦ Δαυὶδ, ἐν σοὶ ἄχραντε προ-
 • τυπωθεῖσαν, δι' ἧς ὁ σύμπας τῶν ἀνθρώπων
 • χοῦς, εἰς σῶμα ἀνεπλάσθη Θεῶ.

• **Τ**ὸ σπάργαντα προσκυνουμένου σου Θεοτόκε,
 • δοξάζομεν τὸν δόντα καρπὸν τῆ πρώην,
 • στείρα, και ἀνοίξαντα μήτραν, τὴν ἄγονον ἐκ
 • παραδόξου· ποιεῖ γὰρ πάντα ὅσα βουλεται,
 • Θεὸς ὡν παντεξούσιος.

• **Ε**βλάστῃσας νυμφοτόκε Ἄγνα Θεόφρον, ἐκ
 • μήτρας παρ' ἐλπίδα, και ἐξ ἐπαγγελίας,
 • παρθενοφυτον ἄνθος, Θεόβλαστον ἀργείας καλ-
 • λος· διὸ σε πάντες μακαρίζομεν, ὡς ρίζαν τῆς
 • ζωῆς ἡμῶν.

Ἄλλος ἄλλος.

• **Α** ἴλλοτριον τοῖς ἀνόμοις ἐστὶ δοξάζειν, τὴν
 • ἀναρχον Τριάδα, Πατέρα και Υἱόν τε,

και τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἀκτιστον παγκρα-
 • τορίαν, δι' ἧς ὁ σύμπας κόσμος ἠδρασαται, τῷ
 • νεύματι τοῦ κράτους αὐτῆς.

Και νῦν, Θεοτοκίον.

• **Ε** γάρρησας ἐν γαστρὶ σὲ Παρθενομήτορ, τὸν
 • ἕνα τῆς Τριάδος Χριστὸν τὸν Βασιλέα,
 • ὃν ὕμνεῖ πᾶσα κτίσις, και τρέμουσιν οἱ ἄνω
 • θρόνοι· αὐτὸν δυσάπει πανσεβάσμιε, σωθῆναι
 • τὰς φυλάς ἡμῶν.

Καταξασία.

• **Μ**υστικῶς εἰ Θεοτόκε Παράδεισος, ἀγεωρ-
 • γήτως βλαστήσασα Χριστὸν, ὑφ' οὗ τὸ
 • τοῦ Σταυροῦ, ζωφόρον ἐν γῆ, πεφυτούργη-
 • ται δένδρον· δι' οὗ νῦν ὑθουμένον, προσκυ-
 • νούντες αὐτὸν, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἔτερον.

• **Ο** διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου, τῷ γένει προσ-
 • γενόμενος θάνατος, διὰ Σταυροῦ κα-
 • τήσεται σήμερον· τῆς γὰρ Προμήτορος ἡ
 • παρμένη, κατὰρα διαλυταται, τῷ βλαστῷ
 • τῆς ἀγνῆς Θεομήτορος ἡν πᾶσαι αἱ Δυνά-
 • μεις, τῶν οὐρανῶν μεγαλύνουσιν.

Ἐξάπολις ἄλλος.

• **Α** γάλλονται τὰ πέρατα, τῆς οἰκουμένης,
 • σήμερον, ἐν τῇ γεννησί σου Κόρη, Θεο-
 • κλητορ Μαρία, και ἀπειρόγαμε νύμφη· ἐν ἧ
 • και τῶν φυσάντων σε, τὸ λυπηρὸν διέλυσας,
 • τῆς ἀτεκνίας ὄνειδος, ἢ τῆς Προμήτορος Εὐας
 • τὴν ἐν τῷ τίκτειν κατάραν.

Ἔτερον, ὁμοιον.

• **Α** ὁ ἀμ ἀνακάνισθητι, και Εὐα μεγαλύνθη-
 • τι· Προφῆται σὺν Ἀποστόλοις, χορευσα-
 • τε και Δικαίοις· κοινὴ χαρὰ ἐν τῷ κόσμῳ,
 • Ἀγγέλων τε και ἀνθρώπων, ἐκ τῶν Δικαίων
 • σήμερον, Ἰωακείμ και τῆς Ἄγνης, γεννᾶται ἡ
 • Θεοτόκος.

Εἰς τοὺς Αἰῶνας, ἱστάμεν Στίχους δ' και φαλ-
 • λόμεν Στιχησὰ Προσῆμ. γ'. δευτεροῦντες τὸ α.

Ἦχος α'. Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

• **Ω** τοῦ παραδόξου θαύματος· ἡ πηγὴ τῆς
 • ζωῆς, ἐκ τῆς στείρας τίττειται· ἡ χάρις
 • καρπογονεῖν, λαμπρῶς ἀπάρχεται. Εὐφραίνε
 • Ἰωακείμ, τῆς Θεοτόκου γεννητῶρ γενόμενος·
 • οὐκ ἐστὶν ἄλλος ὡς σὺ, τῶν γηγενῶν γεννητό-
 • ρων Θεόληπτε· ἡ γὰρ Θεοδόχος Κόρη, τοῦ Θεοῦ
 • τὸ σκῆνωμα, τὸ πανάγιον ὄρος, διὰ σοῦ ἡμῖν
 • δεδωρηται.

Ὅμοιον.

• **Ω** τοῦ παραδόξου θαύματος· ὁ ἐκ στείρας
 • καρπὸς, ἀναλάμβας νεύματι, τοῦ πάντων
 • Δημιουργοῦ, και παντοκράτορος, εὐτόνως τὴν

κοσμικήν, τῶν ἀγαθῶν διαλέλυκε στέρωσιν. Μητέρες σὺν τῇ Μητρὶ, τῆς Θεοτόκου χορεύσατε χάριτος· Κεχαριτωμένη χάρει, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ, διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὅμιον.

Στῆλη σωφροσύνης ἔμφυχος, καὶ λαμπρὸν δοχεῖον, ἀποστίλῃον χάριτι, ἡ Ἄννα ἡ εὐκλής, φανεῖσα τέτοκε, τὴν πρόβολου ἀληθῶς, τῆς παρθενίας τὸ θεῖον ἀπάνθισμα, τὴν πάσαις παρθενικαῖς, καὶ παρθενίας ποιοῦσαις τὸ χάρισμα, τὸ τῆς παρθενίας κάλλος, ἐμφανῶς βραβεύουσαν, καὶ παρέχουσαν πᾶσι, τοῖς πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. β΄.

Ἀὕτη ἡμέρα Κυρία, ἀγαλλιάσθε λαοὶ ἰδοὺ γὰρ τοῦ φωτός ὁ νυμφῶν, καὶ ἡ βίβλος τοῦ λόγου τῆς ζωῆς, ἐκ γατρῶς προσήλυθε. καὶ ἡ κατὰ ἀνατολὰς πύλη ἀνοικηθεῖσα, προσμένει τὴν εἰσοδόν, τοῦ Ἰσραὴλ τοῦ Μεγάλου, μόνη καὶ μόνω εἰσαγρούσα Χριστὸν εἰς τὴν αἰκουμένην, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Δειτουργίαν, Τυπικὴ καὶ ἐκ τῶν Κανόνων. Ὁδὴ γ΄ καὶ ς΄.

Κοινωνικόν. Ποτήρων σωτηρίου λήψομαι.

ΕΣΠΕΡΙΣ.

Ἰστίον ἐστὶ, διὰ τὸ ἐγγίζειν τὴν Ἑορτὴν τοῦ Σταυροῦ, ἑορτάζομεν τὴν παρούσαν Ἑορτὴν ἡμέρας πέντε.

Τῆ Θ. τοῦ ἁγίου Μηνός.

Μνήμη τῶν ἁγίων καὶ Δοκίμων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Σεβαστιανοῦ.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ς΄, καὶ ψάλλομεν Στίχηρα προσόμοια τῶν Θεοπατόρων.

Ἦχος δ΄. Ἐδωκας σημείωσιν.

Ἀεὶ τὰ νῦν χορεύσομεν, ἀσματικῶς ὡ φιλόστοιχοι, καὶ πιστῶς ἑορτάσομεν, τὴν μνήμην χειροῦντες, Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τῆς σεπτῆς οὐαδος· αὐτοὶ γὰρ ἔτεκον ἡμῖν, τὴν Θεομήτορα καὶ Παρθένον ἀγνήν· διόπερ καὶ μετέστησαν, ἐκ τῶν προσκαίρων πρὸς ἄλκιτον, καὶ αἰείζων οἰκισιν, δυσωποῦντες σωθῆναι ἡμᾶς.

(*) Τὴν Ἀκολουσίαν τοῦ Μάρτυρος ἔχει τὸ χειρόγραφον ψαλλόμενον ἐν τοῖς Ἀποδείμασις.

Septembre.

12

Ἐυφρόσυνον τέρπεται, σήμερον κτίσις ἡ σύμπασα, Θεοτόκε πανύμνητε, ἐτήσιον ἄγουσα, μνήμην ὁμοφρονῶν, τῶν σῶν γεννητόρων, Ἰωακείμ τοῦ Σταυραστοῦ, ὁμοῦ καὶ Ἄννης πανηγυρίζουσα· χάραν γὰρ προσέξνησαν, σὲ παρ' ἐλπίδα βλαστήσαντες, τὴν τὸ φῶς ἀπαστράψασαν, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Ἀγαλλεται σήμερον, Ἄννα σκιοτάσα ἐν πνεύματι, καὶ εὐφραίνεται χαιρούσα, τυχεύουσα ἐφέσεως, ἧς περ ἐπεπῆθει, πάλαι εὐτεχνίας· ἐπαγγελίας γὰρ καρπὸν, καὶ εὐλογίας θεῖου ἐδλάστης, Μαρίαν τὴν νανάμωμον, τὴν τὸν Θεὸν ἡμῶν τέξασαν, καὶ τὸν ἥλιον λάμψασαν, τοῖς ἐν σκότει καθεύδουσι.

Ἔτερα τοῦ ἁγίου, ὁμοία.

Νεῦροις συγκοπτόμενος, διὰ Χριστὸν πανοίαίμε, καὶ ἐκρίω κοσμάμενος, καὶ σάρκα καὶ ἕσπετος, ἀπηνῶς ἐστήρησι, θύει τε εἰδῶλοις, ἐγκλευόμενος σοφῶ, οὐκ ἐξήρησῶ τὸν πάντων Κύριον· ἀλλ' ἠλεῖς τὰς πόνοις σου, τὸ ἀσθενὲς καὶ ἐξίτηλον, τῶν εἰδῶλων καὶ γέγονας, τῶν ἁγγέλων συνόμιλος.

Ἄσπις ἀγόμενος, καὶ τὰς πληγαῖς σμηνόμενος, τοὺς ὀράντας προέτρητες, μιμῆσθαι τῶν θρόνον σου, πρὸς τὰς οὐρανόσις, μάκαρ ἀντιδόσεις, ἀποσκοποῦντας, αἱ πολλῆν, τὴν εὐφροσύνην καὶ τὴν τερονότητα, παρέχασιν ὡς ἀφάρτοι· καὶ εἰς αἰεὶ παραμένουσαι, τοὺς Χριστὸν Θεραπεύοντας, κληρονομίους λαμβάνουσι.

Ἄϊοις συνλλαττόμενος, τὰς σιαγόνας αἰοδίμε, καὶ πλευράς σπαθίζόμενος, λίθω παμμεγίσφω τε, τράχηλον καὶ πόδας, συνλάμενος μάκαρ, καὶ ἀρμονίας ἀπηνῶς, παραλυόμενος ὄντως ἐθλασας, τὴν κεφαλὴν τοῦ δράκοντος, ὑπομοιότην γενναίωσιν, ἣν ἠέτησαι οὐκ ἰσχυσε, τῶν βασάνων ἡ κακάσις.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α΄.

Ἐσραὶμ Καρίας.

Ὁ μακαρία δύας ἡμεῖς πάντων γεννητόρων ὑπερήρητες, ἐπὶ τὴν τῆς κτίσεως πάσης ὑπερέχουσα ἐδλάστησατε. ὄντως μακάριος εἶ Ἰωακείμ, τοιαύτης Παιδὸς χρηματίας Πατήρ. Μακαρία ἡ μήτηρ σου Ἄννα, ἐπὶ τὴν Μητέρα τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐδλάστησα· μακάριοι οἱ ματῶι, οἳς ἐθλασας τὴν γαλακτοτροφῆσασαν, τὸν πρέποντα πᾶσαν πνοῦν· ὃν δυσωπεῖν ὑμᾶς παμμακάριοι αἰτούμεθα, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά,

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανόων ταμμάτων.

Ιωακείμ καὶ ἡ Ἄννα, πανηγυρίζουσι, τὴν ἀπαρχὴν τεκόντες, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, τὴν μόνην Θεοτόκον ὡς καὶ ἡμεῖς, συνεορτάζοντες σήμερον, τὴν ἐκ τῆς βίβης ἐκείνης τοῦ Ἰσσαι, μακαρίζομεν Παρθένον ἀγνήν.

Στιχ. Ἄκουσον, Ὁυγάτερ, καὶ ἴδε.

Ἡ Θεοχώρητος Κόρη, καὶ Θεοτόκος ἀγνή, τῶν Προφητῶν τὸ κλέος, τοῦ Δαυὶδ ἡ Συγάτηρ, σήμερον γεννάται ἐξ Ἰωακείμ, καὶ τῆς Ἄννης τῆς σύφρονος, καὶ τοῦ Ἀδάμ τῆν κατῆραν τὴν εἰς ἡμᾶς, ἀνατρέπει ἐν τῷ τόκῳ αὐτῆς.

Στιχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύουσιν.

Ἡ πρῶην ἀγονος χώρα, γῆν καρποφόρον γενῶν καὶ ἐξ ἀκάρπου μήτρας, καρπὸν ἀγιονοῦσα, γάλακτι ἐκτρέφει, θαύμα φρικτόν, ἢ τροφὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν. ἢ τὸν οὐράνιον ἄρτον ἐν τῇ γαστρὶ, δεξιμένη γαλουχεῖται μαζῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Οὐ ἐξ ἀκάρπου λαρόνων, βέβηλον ἄριαν τὴν Θεοτόκον βλαπτέαντες, ἐξ ἧς ἡ σωτηρία τῷ κόσμῳ ἀνέτειλε, Χριστὸς ὁ Θεός, τὸ ζεῦγος τὸ ἅγιον, ἡ ξυνωρίς ἡ ἅγια, Ἰωακείμ καὶ Ἄννα· οὗτοι μεταστάντες πρὸς οὐρανόους σκηνάς, σὺν τῇ αὐτῶν Συγατρὶ ὑπεραρχάντων Πασθένῳ, μετ' Ἀγγέλων χορεύουσιν, ὑπὲρ τοῦ κόσμου προσεβίας ποιούμενοι· ὡς καὶ ἡμεῖς συνελθόντες εὐσεβῶς, ὑμνοῦντες λέγομεν· Οἱ διὰ τῆς Θεοπαίδος καὶ πανάγους Μαρίας, Προπάτερως Χριστοῦ χρηματίσαντες, προσεβύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων, Ἦχος β'.

Τῶν δικαίων Θεοπατόρων σου Κύριε, τὴν μνήμην ἐορταζόντες, δι' αὐτῶν σε δυσωποῦμεν· Σάσω τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπολυσις.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Ἡ συνάθης Στιχ. καὶ Κόθισμ. τῆς Θεοτόκου.

Μετὰ τὴν Δ'. Στιχολογίαν, Κόθισμα.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τεχθεῖσα παραδόξως στερωτικῶν ἐξ ἀδίων, παρθενικῶν ἐκ λαρόνων ἐλύθησας ὑπὲρ φύσιν· ὠραῖος φανεῖσα γὰρ βλαστός, ἐξέλυθησας τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν· οἱ τοῦτο αἱ Δυναμίεις τῶν οὐρανῶν, βωσάσι σε Θεοτόκε· Δόξα τῇ νῦν προσώ σου σεμνῇ· δόξα τῇ παρ-

θενία σου· δόξα τῇ κυοφορίᾳ σου, μόνῃ πανάχαρτε. Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, Κόθισμα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὰ οὐράνια πάντα νῦν ἐπαγγέλλονται, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος συνεορτάζει αὐτοῖς, καὶ οἱ Προφῆται μυστικῶς συνευφραίνονται· ἦν γὰρ ποσεῖδον τυπικῶς, ἐν ταῖς ἀρχαῖαις γενεαῖς, βάτον καὶ σάββαν καὶ ῥάβδον, νεφέλην πύλιν καὶ θρόνον, καὶ μέγα ὕψος γεννάται σήμερον.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων, τῷ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τοὺς σοὺς γονεῖς, Πάναρχε, μέλωπ προσφώνιας. Θεοφανούς.

Ὁδὴ α' Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

Τὴν λαμπάδα τὴν τὸν κητὸν, ἦλιον ἀστράψασαν, σωματικῶς ἐξ αὐτῆς ἀνατείλαντα, ἀρετῆς λαμπρότητα, διατρέποντες ἐκτεκεῖν ἠξιώθησαν, Ἄννα ἡ Θεόφρων, καὶ Ἰωακείμ ὁ παλαιότατος.

Ἐλοστρώσῃ νεύσει πρὸς Θεόν, ὄντως ὁ Θεόληπτος, Ἰωακείμ καὶ ἡ Ἄννα ἡ ἔνθεος, ἀκλινωδῶς προσέγοντες, τὴν πανάχαρτον, Θεοτόκον ἐλύθησαν, τὴν υπερκειμένην, κτίσεως ἀπάσης ἀμώτητι.

Ἡ περτέρον ἔχοντες ζωὴν, βίου τε λαμπρότητα, πάντων ὁμῶν γεννητόρων γερόντα, γηγενῶν ὑπέρτεροι, τὴν ἀκήρατον Παρθένον ὡς γεννήσαντες, καὶ Θεοῦ πατέρες, ὄντως διὰ ταύτης χρηματίσαντες.

Σωτηρίας πάσης ἀρχηγοί, ὁ μακαριώτατος, Ἰωακείμ καὶ ἡ Ἄννα ἡ ἔνδοξος, τὴν ἀγνήν καὶ ἄμωμον, καὶ πανάχαρτον Θεοτόκον ἐγέννησαν, τῆς Θεοσεβείας, ταύτην εἰληφότες τὴν ἀντιδοσιν.

Ἐπεὶ Κανὼν τοῦ Μάρτυρος.

Ὁδὴ α' Ἦχος πλ. δ'. Ὑψῆν διαδούσας.

Εχράτει τὸ δόγμα τὸ δυσσεβές, τὸ θυεῖν εἰδωλοῖς, τοῖς ἀφύχοις τε καὶ κωροῖς· ἐνῖκα Χριστὸς δὲ τῶν Μαρτύρων, ταῖς καρτεραῖς καὶ γενναῖαις ἐνοστάσεσιν.

Ελώττα Λυσίας κατὰ Χριστοῦ, καὶ πάντας αὐτοῦ εὔρε, σεβομένως αὐτὸν Θεόν, παντοίας κολάζειν ἐπιχειρεῖ· ἀλλ' ἐντυχῶν σοι Θεόφρον ἠσχύνετο.

Εξέπληξας μάκαρ τὸν δυσσεβῆ, γενναίως ἠχωρήσας, εἰς τὸ στάδιον καὶ Θεῶν, ἀ-

πληγῆς τούτου παρρησία, τὸ ἀσθενὲς καὶ σαβρὸν καὶ ἀνίσχυρον. **Θεοτοκίον.**

Εχώρησας μόνη τὸν οὐρανόν, ἀχώρητον Κόρη, ἐν γαστρὶ σου θεοπρεπῶς, οἰκήσαντα ταύτης καὶ τὴν φύσιν, τὴν τῶν βροτῶν ἐξ αὐτῆς προσλαβόμενον.

Ὤδὴ γ. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Στειρεύουσα καὶ παιδῶν ἀπορουμένη, καὶ δάκρυσι τὸν Κτίστην ἐκδυσωποῦσα, τὴν μόνην ἡρώδης εὐλογημένην, τεκεῖν θεόληπτε, Ἄννα κραυγάζουσα Ὡς οὐκ ἔστι Ἅγιος, πλὴν σου Κυρίε.

Ο σύνοικον πλουτήσας τὴν θεῖαν χάριν, Ἰωακείμ ὁ θεῖος καὶ θεηγόρος, τὴν πρόξενον ἀνθρώποις τῆς σωτηρίας, τεκεῖν ἡξιώται, πρὸς ἣν κραυγάζομεν Ὡς οὐκ ἔστιν ἀμειπτος, πλὴν σου Δέσποινά.

Υμνήσωμεν τὴν πάνσεπτον ξυνοῖδα, δι' ἧς ἡμῖν ἐξέλαμβεν ἡ Παρθένος, ἡ πάντων ποιημάτων ἀγιωτέρα Ὁσὸν γὰρ τέτοκε, πρὸς ἣν κραυγάζομεν Ὡς οὐκ ἔστιν Ἅγιος, πλὴν σου Κυρίε.

Στειρώσεως τὸ ὄνειδος ἐκφυγοῦσα, γεγέννηκεν ἡ Ἄννα τὴν Θεοτόκον, τὸ ὄνειδος τῆς Εὐας νῦν παραδόξως, ἐξαφανίζουσα, πρὸς ἣν κραυγάζομεν Ὡς οὐκ ἔστιν ἀμειπτος, πλὴν σου Δέσποινά.

Ἄλλος. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Εχαιρὸς τυπόμενος, ὑπὲρ Χριστοῦ σοφὴ μάστιγι, ἀνιλεῖς· εἶχες γὰρ βεβραῖαν, τὴν τῶν πόνων ἀντίδοσον.

Νεύροις συγκοπτόμενος, ὑπαλλαγῆ συγχῆ ἐνδοξῆ, τῶν ὀσμίων, ὡς περ ἄλλοτρίᾳ, οὐκ ἠθάινου ἐν σώματι.

Εύρες τὴν ἀντάμειψιν, παρὰ Χριστοῦ σοφὴ στέφανον, ἀπολαβὼν, τῆς δικαιοσύνης, καὶ χαρᾶν τὴν μὴ λήγουσαν. **Θεοτοκίον.**

Ο λη ἡ πλησίον μου, καλὴ καὶ ἄμωμος πέφυκε, σὲ προορῶν, ἔφη Θεοτόκε, Σολομῶν ἐν τοῖς Ἄσμασιν. **Ὁ Εἰρμός.**

» **Σ**ὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρέχοντων
» σοι Κυρίε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτι-
» σμένων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνευμά μου.

Κάθισμα τοῦ Μάστορος,

Ἦγος ἁ. Τὸν τάφου σου Σατήρ.

Ανδρεία τὴν φυγὴν, ὀπλισμένος θεόφρων, ἐξέδωκας σαυτὸν, εἰς ποικίλας βασάνες, τῷ πόθῳ φλεγόμενος, τοῦ Δεσπότης πανόλβιε· ὄθεν ἠλεγῆς, τὴν τῶν τυράννων μαρτυρίαν, καὶ

τὸν στέφανον, παρὰ Θεοῦ ἐκομίσω, τῆς νίκης πανόλβιε.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἐορτῆς.

Ἦγος πλ. ἁ. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Γωακείμ ἡ ἡ Ἄννα πανηγυρίζουσιν ἐν Θεῷ γὰρ ἀξίως χάριν ἐφουραντο, καὶ ἐγέννησαν καρπὸν τὸν θεοδόχον υἱόν, τὴν Παρθένον καὶ ἀγνήν, τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ, τὴν μόνην εὐλογημένην, προσβεβύσασαν ἀεννάως, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὤδὴ δ. Ἐλήλυθας.

Γηθόμενος, τὴν Παρθένον ἐκ σταίρας κομίζεται, δι' ἧς περ ἡ στείρωσις, ἡ κοσμικὴ διαλέλνται, τόκῳ παρθενεύοντι, Ἰωακείμ ὁ θεόφρων καὶ θεόληπτος.

Ο προπάτωρ, τοῦ Χριστοῦ Ἰωακείμ νῦν προκείται, ἡμῖν εἰς ἐστίαν, πνευματικὴν ὁ πανόλβιος, ὃς τὴν Θεομήτορα, καὶ πανακίηρατον Κόρην ἀπεγέννησε.

Νεκρώσεως, καὶ φθορᾶς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ σαρκί, ἡ χάρις προβάλλεται, τὴν ἐσομένην Μητέρα Θεοῦ, Λόγον τὸν αἰδίου, τὴν δεξαμένην ἀπράτατος σώματούμενον.

Εκ τῆς αἰχῆς, Ἰεσσαὶ ξυνοῖρις ἀνατέταλκεν, ἐξ ἧς ἀνεβλάστησε, ῥάβδος τὸ ἄνθος ἡ φέρουσα, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον, εὐδωδιάζον τῷ μύθῳ τῆς Θεότητος.

Γθυνόν μου, Θεοτόκε τὸν βίον προσταγμασιν, ἰεθῆες ρυθμίζουσα, τοῦ σαρκωθέντος λόγου ἐκ σοῦ, καὶ πρὸς φῶς δόγησον, Παρθενομήτορ Μαρία θεοσύμφευτε.

Ἄλλος. Εἰσακήκοα Κυρίε.

Ταῖς θωπείαις ὁ τυράννος, σοῦ καταμαλάττει Μάρτυς τὸ εὐτόνον, καὶ νικῆσαι σε οἰόμενος, οὐρανὸν τοξέυειν ἐνομίζετο.

Οὐκ αἰσθάνη παράφορε, τοῦ Χριστοῦ τὴν δύναμιν φερροῦσάν με, πρὸς τοὺς πόνους καὶ τὰ σαύματα· τῷ τυράννῳ ἐκράξες, πανακίιδιμε.

Εἰ μὴ δύναμις ἄνωθεν, ἦν μοι δεδομένη, τύραννε ἐκράξες, Σεβηριανός πῶς ἴσχυον, σὰρξ ὧν ὑπενέγκαι ἐκτομάς τῶν μελῶν;

Θεοτοκίον.

Παναγία θεοσύμφε, δίδε μοι βοήθειαν ταῖς προσεβασίαις σε, λυτρωθῆναι τοῦ ἀλάστορος, ἵνα σε δοξάζω τὴν ἐλπίδα μου.

Ὤδὴ εἰ. Ὁ φωτισμός.

Σώφρων δυὰς, καθαρότητος αἰγλή λελαμπρυσμένη, τὴν τῆς παρθενίας τῷ θεῷ

φέγγει κατακόσμουσαν, τὴν στειρεύουσαν φύσιν, τῶν ἀνθρώπων ἡμῖν ἐκτέτοκεν, Ἄννα καὶ Ἰωακείμ οἱ Θεόληποι.

Παρθενικόν, Θεοδόμητον θρόνον τῶ τῶν ἀπάντων, περιδεδραγμένῳ παλάμῃ Σείας, τῆς σωπροσύνης ἡ σεπτῆ συζύγῳ, καὶ Θεόφρων ὀσάς ἐκτέτοκεν, Ἄννα καὶ Ἰωακείμ οἱ πανεύφημοι.

Ανατολῆς, τῆς ἐξ ὕψους φανεσίσης εἰς ὀδηγίαν, τῶν πεπλανημένων τὴν φωτοφόρον, πύλιν ὁ Σείας Ἰωακείμ καὶ Ἄννα, Θεοφρόνως πολιτευσάμενοι, τεκεῖν οἱ Θεόπται σαφῶς ἠξιώθησαν.

Νόμου καινοῦ, τὴν Θεόγραφον πλάκα ἐν ἡτὴν λύσειν, τῶν ἀμαρτημάτων τοῦ παλαιοῦ νόμου, ὁ Σείας Λόγος προετύπωσε πρώην, ὡς ἐκ πέτρας νῦν ἐλατόμησε, νεύματι ὁ πάντων κρατῶν ἐκ στειρώσεως.

Αἴγλη τῆ σῆ, Θεομήτορ τὸν νοῦν μου καταναγασθήναι, τὸν ἐσκοτισμένον τῆ ἀμαρτίας, νεύσον Παρθένε τῆς ἀγνοίας τὸν ζῶρον, καὶ πταισμάτων ἐξαφανίζουσα· ἄλλην γὰρ ἐκτός σου φρουρὸν οὐκ ἐπίσταμαι.

Ἄλλος. Ὀρθρίζοντες βοῴμενοι σὺν.

Κρίω ἀνηρητῆς αἰοῖμ, καὶ τὸ σῶμα, κατεξάντης ὀνύξιν, ὑπὲρ τοῦ πάντων Δεσπότης.

Θεῖμα ἀεθόας· Ἐνίσχυσον, τὸν ἀνῶνα, τοῦτον ἐκτελέσαι με, τοῦ μαρτυρικῆ ἐξομείως. **Ω**ς εἶδ' σε ὁ τύραννος ἐνοσθῆς, ἀνευθότως, τὰς βασάνους φέροντα, κατεβροντήθη ὁ δειλαίος.

Θεοτόκιον.

Ελπίς καὶ προστασία καὶ σκέπη μου, Θεοτόκε, σώσον με πρεσβείαις σου, ἐκ τῶν σκανδάλων τοῦ ὄψεως.

Ὠδὴ 5. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ποιμιάτατον σπόρον ἡ στείρα τὸ πρῖν, Ἄννα δεξαμένη ἐκ Σείας ἐλλάμψεως, παῖδα τεκεῖν ἠξίωται, τὴν τῶν πάντων κτισμάτων δεσπάζουσαν.

Νῦν ἡ στείρα γενῶσα βουλήσει Θεοῦ, πείθει παραδέχεσθαι Παρθένον τίχτουσαν, ἀνευ σαρκὸς Θελήματος, τοῦ αὐτοῦ βουληθέντος Θεοῦ προφανῶς.

Ελλαμψεῖς Ἠσαΐας τῷ Πνεύματι, τοῦ Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἄννης τὸ κύημα, τόμον καινὸν ἐώρακεν, ὃ ἐγράφη ὁ Λόγος σαρκούμενος.

Μυστηρίου προτρέχει μυστήριον πρὶν γὰρ ἡ στειρεύουσα χάρις γεγέννηκε, τῆς σω-

τηρίας πρόξενον, παρθενίας γεννήσει φανεῖσαν ἡμῖν.

Ἄλλος. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Φρουρὸς σε καθεῖργνυει ὁ δεινός, καὶ λιμῶ βιάζει σε ἀρνήσασθαι Κύριον, ὃν παμμάκκρ ἐκ νεότατος ἑστερέας.

Αγόμενος σοφῆ εἰς φυλακὴν, πάντας τοὺς ὀρώνας σε, Χριστοῦ μὴ ἀπίσασθαι, παρρησία νοουλητῶν ἐξεπαίδευσας.

Σπαθίζεσθαι σε Μάρτυς ὁ δεινός, καὶ παρῶφρων τύραννος, κελεύει μὴ θύοντα, τοῖς εἰδῶλοις, ἀλλὰ σὺ οὐκ ἐφρόντισας.

Θεοτόκιον.

Χιτῶνά με ἐνδύσασθαι φωτός, σαῖς πρεσβείαις ποίησον, Ἄγνη τὸν ὑμνοῦντά σε, ἐν ἡμέρᾳ τὸν δυσείμωνα κρίσεως.

Ὁ Εἰρμός.

Χιτῶνά μοι παράσχου φτερινόν, ὁ ἀναβλλόμενος, ὡς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε· **Χ**ριστέ ὁ Θεός ἡμῶν.

Κεῖται ὁ 5. Τα ἀνω ζητῶν.

Ευφραίνεται νῦν, ἡ Ἄννα τῆς φειρούσεως, λυθείσα δεσμῶν, καὶ τρέφει τὴν Πανάχραντον, συγκαλοῦσα ἀπαντας, ἀνυμῆσαι τὸν δωρησάμενον, ἐκ νηδύος αὐτῆς τοῖς βροτοῖς, τὴν μόνην Μητέρα καὶ ἀπειρανδρον.

Ὁ Οἶκος.

Πάντων δεσμῶν τῆς ποῖν ἀτεκνίας δι' εὐχῆς λυθῆσαι, προσκαλεῖται ἡμᾶς συνορτάσαι τῷ Σώματι, καὶ δῶρα προσάξει τῇ γεννησίῳ, λιτανεύοντα ἐμπροσθεν μετὰ πόθου· ἥς περ ποτὲ αἱ παρθένοι ἐν τάχει προέτρεχον, χορεύουσαι καὶ βοῶσαι· Ἰδοὺ ἦλθεν ἡ πάντων ἀνάκλησις· ἰδοὺ Ἀδάμ ἠλευθέρωται· ὅτι Ἄννα καρπὸν ἀνεβλάστησε, τὴν μόνην Μητέρα καὶ ἀπειρανδρον.

Συναξάριον.

Τῆ Θ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἡ Συναξίς τῶν Δικαίων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης.

Στίχοι.

Ἰωακείμ τέρφθητι σὺν τῇ Συζύγῳ, Τεκόντες ἄμφω ψυχικὴν τέρφιν κτίσει.

Ἡ δ' ἐνάτη τοικῶν Θεομήτορος εὔρε συναξίν.

Ηνεορτάζομεν διὰ τὴν γέννησιν τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου· ὅτι πρόξενος οὗτος τῆς παγκοσμίου σωτηρίας διὰ τῆς πανυπεράγνης Ἁγίας αὐτῶν Συναξίος τῆς Θεοτόκου γεγέννησε· τὴν γὰρ τελείωσιν τούτων, ἡ εἰκοστὴ πέμπτη τοῦ Ἰουλίου μηνός γνωρίζει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Σεβηριανός, λίθων παρὰ τοὺς πόδας φέρων, καὶ ἐπὶ τοῦ τείχους εἰς τὸν ἀέρα κρεμασθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Σεβηριανὸς κἀν λίθων ἀλγῆ βιάσει,
Χαίρει κρεμασθεὶς, ὡς ἀποσπῶν γῆς πόδας.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Δικαιίου τοῦ βασιλέως ἐν Σεβαστείᾳ, τῆς ἐως ὑπάρχων τῶν Συνατάρων (*)· καὶ συλληφθεὶς ὑπὸ Λυσίου Δουκὸς ὡς Χριστιανός, διὰ τὸ καὶ τοὺς Τεσσαράκοντα Ἅγιους Μάρτυρας πρὸς τὸν τοῦ μαρτυρίας ἀγῶνα ὑπαλείψαι, ἐπὶ τοῦ τείχους κρεμάται· καὶ λίθω μεγίστῳ τοὺς πόδας βυρυνθεὶς, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρατίθησι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοσάουτος τοῦ Ὁμολογητοῦ, τοῦ πρό τοῦ Διοκλητιανοῦ ἀσκήσαντος.

Οὗτος εἰς Ἑλλάδων ἦν γενεῶν· τῷ Χριστῷ δὲ προσελθὼν ἐν νεαρᾷ ἡλικίᾳ, ἐτι νηπιος ὢν, εἶδε παιδίον ὑπὸ φύγους κινδυνεύον, καὶ ἐνέδυσεν αὐτὸ τὰ οἰκτεῖα ἱμάτια. Ἐρωτήσαντος δὲ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· Πού σου τέκνον τὰ ἱμάτια; Τὸν Χριστὸν ἐνέδυσσα, ἔφη. Καὶ ὁ πατήρ, Τίς ὁ Χριστός; εἶπεν ἡμεῖς γάρ Ἐρμῆν καὶ Ἀπόλλωνα σεβόμεθα. Τότε τὸ παιδίον τὸν πατέρα ἀνησάμενον, ἔλασεν αὐτὸ Ἄγγελος Κυρίου, καὶ ἀνήγαγεν αὐτὸ εἰς τὸ ὄρος τὸ Διαβηθόν, καὶ παρέθετο ἀνορὶ ἀσκητῆ, χρόνους ἑβδομηκοντα πέντε τὸν μοναστήν ὑπερχομένῳ βίον· ὅπερ λαβὼν ὁ γέρον, ἐξεπαίδευσεν ἐν μοναχικῇ καταστάσει τὰ ἱερά γράμματα· ἐτρέφοντο δὲ καὶ ἄμφω ὑπὸ τοῦ Θεοῦ Ἀγγέλου.

Τοῦ δὲ γέροντος μετὰ παραδρομὴν χρόνων πρὸς Κύριον ἐκδημήσαντος, ὁ παῖς ἐν τῷ σπηλαίῳ εἶχετο τῆς ἀσκήσεως, ἐπὶ χρόνοις πενήκοντα αἰκτώ. Εἶθ' οὕτως ὑπὸ τοῦ Θεοῦ Ἀγγέλου ὀδηγηθεὶς, ἐξῆλθεν ἀπὸ τοῦ σπηλαίου, λέοντι ἐπικαλῆμενος σταδίους ἐξήκοντα, καὶ ἐκήρυσσε πανταχοῦ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν· ὃν καὶ κρατήσαντες οἱ βασιλεῖς Κάρος καὶ Καραίνος, δέδωκαν αὐτῷ κοινύλου ἐκατόν. Εἶθ' οὕτω διαφόρους βασάνους ἐνεγκόντες αὐτῷ, ὡς εἶδον, ὅτι δι' ὧν ἐθανυματούργει, πλήθος οὐκ ὀλίγον προσέρχονται τῷ Χριστῷ, καὶ βαπτίζονται ὑπ' αὐτοῦ, αἰδουμένους, ἀπέλυσαν αὐτὸν ἐν ἀσκήσει διαίγειν. Καὶ πάλιν ἀνελθὼν εἰς

ὅπερ ἦν πρῶτον σπηλαίον, καὶ ἑτέρας ἑπτακαίδεκα χρόνους ἐν τῇ ἀσκήσει διαβιβάσας, ὡς εἶται τοὺς ὄλους τῆς ἀσκήσεως αὐτῷ χρόνους ἑβδομηκοντα πέντε, μετέστη πρὸς Κύριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Χαρίτων ζήσει τελειοῦται.

Στίχ. Πολλὴ χάρις σοι, χριστομάτους Χαρίτων,
Χριστοῦ χάριν τράχηλον ἐκκεκλιμένῳ.

Ταῖς τῶν ὁσίων Ἀγίων πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁμῆ ζ. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Εκ ρίζης βλαστήσασα, δυνάς ἄγια, Δαυὶδ τοῦ Θεόφρονος, τὴν ῥάβδον τὴν πανίερου, Ηαρθένου τὴν ἄχραντον, τῷ κόσμῳ τέτοικεν, ἄνθος ἱερώτατον ἡμῖν, Χριστὸν ἀσπόρως ἐξαντατέλλουσαν.

Αμαπίδα πολυφωτον, τὴν Θεοτόκον, ἢ Ἄνανα ἢ ἔλεις, καθάπερ χρυσαυγίζουσα, λυχνία βασιλεύουσα, τὸν κόσμον ἀπαυτά, Σεῖω καταλάμπρυνε φωτὶ, καὶ παρθενίας λαμπροῖς πυρσεύμασι.

Προπάτορες ἑνδοξαί, τοῦ σαρκωθέντος, διὰ τὸν ἀπαυτὸν ἔλεος, Θεοῦ τοῦ παντοκράτορος, παιδὸς ἐκ Θεόφρονος, ὑμῶν πανόλβιοι, νῦν μοι τῷ προσφεύγοντι ἡμῖν, πλημμελημάτων λύσιν βραβεύετε.

Ως ὄντες ὑπέρτεροι, τῶν γεννητόρων, τὴν πάντων δεσπόζουσαν, κτισμάτων ἐκτετόκατε, Μαρίαν τὴν ἄχραντον, τὴν τετοκυῖαν Θεόν, σάρκα περιθεμενον ἡμῖν, ὁμοίαν πάντῃ, δι' εὐσπλαγγίαν πολλήν.

Ἄλλος. Ὁ ἐν ἀρχῇ, τὴν γῆν.

Αἰθίος ἀδρόις, συντρίβει σου τὸ σῶμα, ὁ ἀσεθῆς, ὑμνοῦντος παρρησία, Χριστὸν ἐν μέσῳ τῶν παρανόμων· οὐ τῆς θῆξης, τυχῶν νῦν χορευεὶς λαμπρῶς.

Αιωρηθεὶς, τοῦ τείχους Ἀθλοφόρε, τοῦ δικαστοῦ, πολλῇ παραπληξία, ἐν βάσει λίθων πεπεδημένος οὐκ ἠρήσῃ, Θεὸν τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ωτῆς στερόρας, ἐνστάσεώς σου μάκαρ· ὡ τῆς Σερμῆς, ἀγάπης πρὸς τὸν Κτίστην· δι' ἣν στεφάνῳ κατακοσμεῖ σε, τῷ ἀφάρτῳ, καλῶς ὑπεραβλήσασα.

Θεοτοκίον.

Σὺ εἶ μου φῶς, Παρθένε Θεοτόκε, σὺ εἶ χάρᾳ, καὶ σκέπη καὶ λιμνή μου, εὐλογημένη, καὶ σὲ δοξάζω ὡς τεκοῦσαν, Θεὸν τὸν τῶν Πατέρων ἡμῶν.

(*) Ἡ λέξις ἐστὶ λατινικὴ, ἐκ τῆς ὀνομαστικῆς Συνατάρω (Senator), ὅπερ ὄηλοι τὸν Γερουσιαστῆν, ἢ Βουλευτήν.

Ὡδή 4. Τὸν ἐν καρμῖνι τοῦ πυρός.

Πλοῦτα κομῶντες ἀρετῶν, τὴν ἐν πόρῃ Θεϊκῆ πεποιθιμένην, Βασιλέω Παρθένου Ἰωακείμ ὁ σεπτὸς, καὶ Ἄννα ἡ σώφρων τετόκασιν, ἣν πάσα ἡ κτίσις, ὑμνεῖ ὡς Θεοτόκου.

Ρᾶδες δυνάμεις ἡμῖν, δι' ὑμῶν φίλοι Θεοῦ ἐξαπεστάλη, ἡ πανάξιμος νύμφη, δι' ἧς ἐν μέσῳ ἐχθρῶν, ἀθίων κατακυριεύομεν, τὰς μηχανουργίας, αὐτῶν καταπατοῦντες.

Οπλον ἡμῖν παρά Θεοῦ, εὐδοκίας παρά σοῦ ἱερωτάτη, ξυνορίε ἐδωρήθη ὡ νῦν ἡμεῖς οἱ πιστοί, ὠραίως αἰεὶ στεφανοῦμεθα, ἡ Θεὸν τεκνοῦσα, ἀγάπῃ Παρθενομιῆτορ.

Φωτοχυσίας τοῦ ἐκ σοῦ, σαρκοκλύεντος δι' ἡμᾶς λελαμπρυσμένη, ἡ θυὰς ἡ ἀρίστη, τῶν γεννητῶρων τῶν πάντων, γεννοῦσί σε πάνανγε Δέσποινα, πρόξενον ἡμῖν, ἀγαθῶν ἐπουροίων.

Ρώμη Θεοῦ καρπονοῖε, ἡ φειρεύεσθα γὰρ ἡρ ανοιγομένη, καὶ προερχεται πύλη, παρθενική παμμανῆς, ὁ Λόγος δι' ἧς ἐπεδήμησεν, τοῖς ἐπὶ τῆς γῆς, σαρκοκλῆεις ἀφράστῳ λόγῳ.

Ἄλλος. Τὸν Βασιλέα, τῶν οὐρανῶν.

Εγκαρτερήσας, τοῖς αἰκισμοῖς ἕως τέλους, στρατιώτα Κυρίε μετέφης, χαίρων πρὸς τὴν ἀνω, παμμάκαρ Βασιλείαν.

Οὐ κατησχύνθη, διὰ Χριστὸν γενναῖοφρον, ὑπομεινῆα βράσανα ποικίλα· ὅθεν συνδόξαζῃ, αὐτῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στεφανοφόρος, σὺν ἀλλήταις νῦν χορεύων, ἀληθῶς περὶ τὸν Βασιλέα, μέμνησο τῶν πίστει, τελούντων σου τὴν μήμην.

Θεοτοκίον.

Ω Θεομητορ, Χριστιανῶν ἡ προστατίς, ἐξελου ἡμᾶς πάσης ἀνάγκης, ἵνα σε ὑμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

• Τὸν Βασιλέα, τῶν οὐρανῶν ὃν ὑμνοῦσε,
• στρατιαί τῶν Ἀγγέλων ὑμνεῖτε, καὶ
• ὑπερφυοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδή 5. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Ομόφρονες σύμφυχοι, τὴν ἀρετὴν ὑπάρχοντες, τῆς πανάγιης Παρθένου σεπτοὶ Γεννήτορες, τοὺς ἐπιτελοῦντας προθύμως, τὴν εὐκλεῖα καὶ ἐνδοξον μήμην, ὑμῶν ἱερωτάτοι, λυτρωθῆναι δυσωπήσατε.

Νομῶν κατεπαύσατε, τὴν τοῦ Θανάτου ἐνδοξοῖ, τῆς ζωῆς τὴν Μητέρα, λαμπρῶς γεννήσαντες, τὴν ἐξαφηνίσασαν τούτου, τὴν προσ-

βολῆν, καὶ τῆς ἀθανάτου, ζωῆς προξενήσασαν, τὴν ἐλπίδα διὰ πίστεως.

Ωφραῖος ἡ ἥλιος, Ἰωακείμ ἐνούμενος, τῆ φωσφόρω σελήνῃ, τῆ Ἄννη τέτοικε, τὴν τῆς παρθενίας ἀκτίνα, δι' ἧς αὐγὴ τῆς Σεῖας οὐσίας, σαρκὶ καὶ ὑπόστασιν, ἐνωθεῖσα ἡμῖν ἔλαμψε.

Σωφρόνως βιώσαντες, καὶ εὐσεβῶς μακάριοι, νῦν τρυφῆς τῆς ἀρχάτου, κατηξιώθητε, τῆς Σεουρανεῖας τυχόντες, τοῦ ἐξ ἡμῶν τῷ κόσμῳ φανεῖτος· ὃν περ' δυσωπήσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἄλλος. Κυρίε Θεοτόκου.

Χερσὶ τῶν σέ πόθοντων, μάκαρ σε τὸ σώμα, περιστάλῃν κατεταρῆ ὡς ἀγιον, καὶ ἱαμάτων ἐκδοξίαι, κρουνοὺς εἰς ὄξαν Θεοῦ.

Ωσαῦμα, πῶς ἀνέστη, ὁ Θανῶν οἰκέτης, καὶ προσσπῆντα σου δόξῳν τῷ σώματι, πρὸς τὴν ταρῆν ἀγομένην, Μάρτυς πανάριστος.

Τυχῶν τῆς αἰωνίου, μάκαρ Βασιλείας, καὶ τῷ Δεσποτῇ Χριστῷ παριστάμενος, ὑπὲρ τῶν σέ ἀνομιούντων Σεουραῖς ἰκέτευσ.

Θεοτοκίον.

Εξίστατο Ἀγγέλων, αἱ ταξιαρχία, σεσαρκωμένοι ὄρασαι σε φέρουσαν, τὸν Ποιητὴν τῶν αἰῶνων, καὶ σέ ὀδοῶζον.

Ὁ Εἰρμός.

• Κυρίε Θεοτόκου, σέ ὀμολογοῦμεν, οἱ διὰ
• σοῦ σεσαρῆμενοι Παρθένοι ἀγάπῃ, σὺν ἀ-
• σωματοῖς χορείαις σέ μεγαλύνοντες.

Ἐξαποσταλιάριον τῶν Θεοπατόρων.

Ἐπεσκέφατο ἡμᾶς.

Ητῆς Εὐας τὴν ἀράν, ἐξάρασα νῦν τίκτεται, ἐκ γηραλέων ἀκόρων, τῆς Ἄννης καὶ Ἰωακείμ· ἣν σὺν Ἀγγέλοις ἅπαντες, κατὰ χροῆς ἐν ὕμνοις, πιστοὶ εὐφημῶμεν.

Τοῦ Ἁγίου. Γυναῖκες ἀκούσθητε.

Αλείπτει ἐχρημάτισας, Μαρτύρων τεσσαράκοντα, ἀριστευσάντων ἐν λίμνῃ, παμμάκαρ Σεθριανε· μεθ' ὧν αἰεὶ μνημόνευς, τῶν ἐκτελούντων ἐνδοξῆ, τὴν φωτοφόρον σου μήμην, καὶ σέ τιμῶντων ἐκ πόθου, Μάρτυς Χριστοῦ ἀθλοφόρε.

Τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον.

Αδάμ ἀνακαινίσθητι, ἢ Εὐα μεγαλύνθητι· Προφηταὶ σὺν Ἀποστόλοις, χορεύσατε ἢ Δικαιοῖς κοινή χάρα ἐν τῷ κόσμῳ, Ἀγγέλων τε καὶ ἀνθρώπων, ἐκ τῶν δικαίων σήμερον, Ἰωακείμ τε καὶ Ἄννης, γεννάται ἡ Θεοτόκος.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰῶν, Στιχηρὰ.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἑρραβᾶ.

Χαίρει τῷ Αὐτρωτῇ, καὶ πάντων κηδεμόνι,
τῷ στείρῳ παρ' ἐλπίδα, τεκεῖν τὴν Θεο-
τόκον, ἀρήθως εὐδοκῆσαι.

Στιχ'. Λιουσαν, Σφύγατες, καὶ ἴδε.

Δεῦτε τὴν ἐν Δαυὶδ, καὶ Ἰούδα φυεῖσαν,
Θεοτόκον Μαρίαν, ἐξ ἧς ἡ σωτηρία, ἀ-
παύτως μεγαλύνουμεν.

Στιχ'. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν.

Σήμερον εὐκλείας, ἐξ Ἄννης ἢ Παρθένος, ἡ
φωτισφόρος πύλη, γεννᾶται παραδόξως·
λαοὶ φυλαί σιωπήσατε.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος β'.

Πρὸς τὸ. Σήμερον ὁ Χριστὸς ἐν Βηθλέεμ.

Σήμερον ἡ πανάμωμος ἀργή, προήλθεν ἐν
τῆς στείρας· σήμερον τὰ πάντα εὐφραι-
νονται, ἐν τῇ αὐτῆς γεννήσει. Ὁ Ἀδάμ τῶν δε-
σμῶν ἀπολύεται, καὶ ἡ Εὐὰ τῆς ἀόας ἠλευθέρ-
ωται. Τὰ οὐράνια πάντα ἀγάλλονται, καὶ
εἰρήνη τοῖς ἀνθρώποις βραβεύεται. Ἡμεῖς δὲ
δόξολογούμετες βόωμεν Δόξα ἐν ὑψίστης Θεῷ,
καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Τυπικὰ, καὶ ἐν τοῦ Κανόνος τῆς Ἑορτῆς αὐτῆς
γ'. καὶ ἐκ τῶν Ἀγίων αὐτῆς γ'.

Μεγαλυνία, Ἦχος δ'.

Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Στιχ'. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Ὁ Ἀπόστολος πρὸς Κορινθίους.

Ἀδελφοί, εἶχε μὲν ἡ πρώτη σκηνή.

Ἀλληλουῖα.

Σωτηρία δὲ τῶν δικαίων παρὰ Κυρίου.

Εὐαγγελικὴ κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος· οὐδεὶς λύχνον ἄψα.

Ἰητε Σαββάτω γ'.

Κοινωνικόν. Ἀγαλλιάσθε δικαίοι ἐν Κυρίῳ.

Τῆ Γ. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μητροφῶρας,
Μητροφῶρας, καὶ Νυμφωδῶρας.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐπέκραξα, ἱστώμεν Στίχους γ'.
καὶ ψάλλοιμ. Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'.

Ἦχος β'. Ποίσις εὐφημιῶν στέμμασιν.

Ποίσις οἱ εὐτελεῖς χεῖλεσιν, εὐφημησάμεν
νῦν τὴν τεχθεῖσαν, τὴν ἀγιωτέραν τῆς

κτίσεως, καὶ τιμιωτέραν ὑπάσχουσαν Χερου-
βὶμ, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων· τὸν Ἐρόνον, τοῦ
Βασιλέως τὸν ἀσάλευτον· τὸν οἶκον, ἐν ᾧ κα-
τῶμησεν ὁ Ὑψίστος· τὴν σωτηρίαν τοῦ κό-
σμου· τὸ Θεοῦ ἀγίασμα· τὴν παρέχουσαν τοῖς
πιστοῖς, ἐν τῇ Σεῖα γεννήσει αὐτῆς, τὸ μέγα
ἔλεος.

Ποῖα πνευματικὰ ἄσματα, νῦν προσάξωμεν
σοι Παναγία; τῇ γὰρ ἐκ τῆς στείρας
κνήσει σου, ἅπαντα τὸν κόσμον ἠγίασας, καὶ
Ἀδὰμ δεσμῶν ἀπελευθέρωσας, καὶ Εὐάν, ἐκ τῶν
ᾠδῶν ἠλευθέρωσας· Ἀγγέλων, διὸ χοροὶ συν-
επορτάζουσιν· ὁ οὐρανὸς τῇ γῇ χαίρει, καὶ ἐ-
πικροτοῦσιν, αἱ φυγαὶ Δικαίων ᾠδᾶς, πιστῶς
ἀνακράζουσαι, εἰς δόξαν τῶν γενεθλίων σου.

Τίνα τὰ σφίερα ἄσματα, ἀ προσήξω σοι
τῆς Παρθένου; κύνλωσας τεχθεῖσας ἱστά-
μεναι, κόραι γαρμύσνας γορυεύουσαι, ἐξ Ἰα-
βητικῆς ἀναβώσας· Ἐτέλησεν, τοῦ Βασιλέως
τὸ παλάτιον· ἐκλάμπει, ἡ κιβωτὸς τοῦ αγιά-
σματος· πύλαι ἠνοίχθησαν στείραι· τοῦ Θεοῦ
γὰρ πύλη, ἐτεκνίαν τῶν ἀρετῶν, εἰσάγει βρα-
βεύουσα, εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῶν Ἁγίων γ'.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ταῖς βαφαῖς ταῖς ἐξ αἵματος, ἐαντὰς ᾠ-
ραῖσαι, τῷ ᾠραίῳ κάλλει, κόραι νεά-
νιδες, ἀδιαφθόρος συνήφητες, Χριστῷ τῷ Θεῷ
ἡμῶν, συντηροῦντι τὴν ὑμῶν, καρθενίαν ἀμύ-
λων, εἰς ἀκήρατον, ἀφθαρσίας νυμφῶνα εἰς
βαλάμους, οὐρανίους εἰς παστάδα, ἀχειρο-
ποίητον Μάρτυρες.

Ατελεῖ ἐν τῷ σώματι, καὶ τελείω φρονή-
ματι, παλαμναῖον θράκοντα, τὸν ἀρχέ-
κακον, κατεπαλαῖσατε ἔνδοξοι, δυνάμει τοῦ
Πνεύματος, καὶ ἀνίσχυρον αὐτοῦ, τὴν ἰσχυρὴν
ἀπεδείξατε· ὄθεν ἤρατε, τοὺς στεφάνους τῆς
νίκης, Μητροφῶρα, Μητροφῶρα, Νυμφωδῶρα, αἱ
τῆς Τριάδος ὑπέρομαχοι.

Καὶ τὰ μέλη στρεβλοῦμεναι, καὶ πυρὶ θα-
πανώμεναι, σιθροῖς τε θυξί, σπαρτα-
τόμεναι, καὶ ἐπὶ ξύλου κρεμάμεναι, καὶ ἕψαι
τεμνόμεναι, οὐκ ἠρήνησασθε Χριστῶν, ἀθληφόροι
πανευφημοὶ· ὄθεν εὐρατε, τοὺς στεφάνους τῆς
νίκης, Μητροφῶρα, Μητροφῶρα, Νυμφωδῶρα, αἱ
τῆς Τριάδος ἰσαόριθμοι.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ'.

Δὶ Ἀγγέλου προρόσησεως, γόνος πάνσεπτος,
ἐξ Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τῶν δικαίων σῆ-

μερον προήλθες Παρθένε, οὐρανός και Ἐρόνος Θεοῦ, και δοχεῖον καθαρότητος, τὴν χαρὰν προμηνύσασα παντὶ τῷ κόσμῳ, τῆς ζωῆς ἡμῶν πρόξενε· κατάρτας ἀναίρεσις, εὐλογίας ἡ ἀντιδόσις· διὸ ἐν τῇ γεννήσει σε Κόρη Θεόκλητε, τὴν εἰρήνην αἰτῆσαι, και ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηθῆ.

Ἦχος β. Οἶκος τοῦ Ἑραθῆ.

Χρὸς τῶν Προφητῶν, ἀγαλλῆσθε· ἰδοὺ γὰρ, στείρα καρπὸν ἐκφύει, ἐν ᾧ αἱ Προφῆται, ὑμῶν περαιωθήσονται.

Στιχ. Ἄκουσον, Ἐντάτερο, και ἴδε.

Σκίρτα Ἰωακείμ, ὅρῶν Ἄνναν κυλίας, καρπὸν ἐκφύουσάν σοι, ἐξ οὗ ζωὴ τῷ κόσμῳ, και λύτρωσις τεγθήσεται.

Στιχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύουσιν.

Πῆρας Ἰωακείμ, και στειρώσις τῆς Ἄννης, σιριστάτωται ὡς πάλαι, γηράσασαν τὴν φύσιν, τὴν βροτεῖον καινίζοντα.

Δόξα, και νῦν, δοξῶν.

Υμνον ἐκ ῥυπαρῶν, χαλέων Θεοτόκε, προσδέχου και τὴν λύσιν, διδῶ μοι τῶν πταισμάτων, και τῶν κακῶν ἀιρέθωσιν.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, και Ἀσώλασις.

Εἰς τὸν Ὁρθόν.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχηθῆσαν, Κάλισμα.

Ἦχος δ. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Αναβόησον Δαυιδ, τί ὤμοσέ σοι ὁ Θεός; Ἄ μοι ὤμοσε φησὶ, και εκπληρώκειν ἰδοὺ, ἐκ τοῦ καρποῦ τῆς κοιλίας μου δοὺς τὴν Παρθένον· ἐξ ἧς ὁ πλάστοργός, Χριστὸς ὁ υἱὸς Ἀδάμ, ἐτέχθη βασιλεὺς, ἐπὶ τοῦ Ἐρόνου μου και βασιλεὺς σήμερον, ὃ ἔχω, τὴν βασιλείαν ἀσάλευτον. Ἡ στείρα τίκτει, τὴν Θεοτόκον, και τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Δόξα, και νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχηθῆσαν, Κάλισμα ὁμότην.

Εξ τῆς ρίζης Ἰσσαί, και ἐξ ὀσφύος τοῦ Δαυιδ, ἡ Θεόποις Μαριάμ, τίκτειται σήμερον ἡμῖν, και νεουργεῖται ἡ σύμπασα, και θεωργεῖται. Συγχαράτε ἰδοὺ, ὁ οὐρανός και ἡ γῆ· αἰνεῖσατε αὐτήν, αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν· Ἰωακείμ εὐφραίνεται, και Ἄννα πανηγυρίζει κραυγάζουσα· Ἡ στείρα τίκτει, τὴν Θεοτόκον, και τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς και τῶν Ἀγίων, οὗ ἡ Ἀκολουθία·

Τριῶν ἀδελφῶν γνησίων ἄλλου, σέβω.

Ὡτὶ δ. Ἦχος δ. Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου.

Τριάδα τὴν ἀπίστον, ἢν εὐσεβῶς ἐκηρύξατε, ἡμῖν ἰλεώσασθε, Μάρτυρες ἐνδοξοί, νῦν γεραίρεσθιν, ὑμῶν τοὺς θεῖους ἄλλου, και τὰ κατορθώματα, θεομακάριστοι.

Ρημάτων πλήρη γασαν, τοῦ οὐσμηνουῦς αἱ νεάνιδες, τῷ θεῷ φραττόμεναι, ὀπλῶ τῆς πίστεως, και ὑπέστησαν, βασάνων τρικυμῖαν, και θάνατον ἀδικον, διὰ τὴν πάντων ζωὴν.

Ισχυρὶ ῥωννύμεναι, παντοδυνάμω τοῦ κτισάντος, ἀνδρείαν ἀνέλαβον, γνώμην αἱ πάνσεμνοι, και τὸν ὀράκλοντα, τὸν σκολιὸν τὸν μέγαν, ποσὶ κατεπάτησαν, και κατηδάφισαν.

Θεοτοκίον.

Εξ ἐμφυχον Σαλαμου, ὡς ἀδιάφοσον στήνωμα, ὡς πύλην οὐράνου, ὡς θεῖαν τράπεζαν, ὡς παλάτιον, και Ἐρόνον τοῦ Δεσπότη, Μαρτίαν τῆς ἀρχαίου, ὑμῶν τιμήσωμεν.

Ὡτὶ. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Λεγεκρωμένω, λογισμῷ ὁ παράνομος τύραννος, τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστὸν, θεῖως ἀρνεῖσθαι ἠνάγκαζε, Μάρτυς Μηνωδώρα σε καταιχιζόμενος.

Ατενίζούσης, πρὸς Θεὸν δικαστῆς οὐκ ἐφείτατο, ἀλλὰ ῥάβδος ἀπηνῶς, συνήλα τὰ μέλη σου στέφος σοι, πλέκων ὡς οὐκ ἔφετο, Μάρτυς ἀμάραντον.

Διὰ βασάνων, αἱ τρισόλθιοι ἅγιοι Μάρτυρες, Ξησαυρόν ἐν οὐρανοῖς, και αἰωνίζουσαν εὐκλειαν, εὐρανοτο, τρανότερον Θεῷ ἐγγίζουσαι.

Θεοτοκίον.

Επιφανείσα, τῆς φυγῆς μετὰ τὸ σκότος ἀπέλασον ἁμαρτίας τὰς σειράς, ἀγνή Παρθένη διάρρηξον· σῶσον με κνήσασα τὸν παινοικτιζόμενον.

Ὁ Εἰμός.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ, και δυνάμει και πλούτῳ
 • καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρὸς,
 • ἐνουποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γὰρ ἔστιν Ἄγως,
 • πλην σου φιλόφρωπε.

Κάλισμα τῶν Μαρτύρων, Ἦχος δ.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Κατεπλάγησαν ὑμῶν, τὴν καρτερίαν τὴν πολλήν, ἐπουράνιοι χοροὶ, τῶν Ἀσωμά-

των λειτουργῶν· ὡς περ γὰρ ἄλλον πάσχοντος διέκρισθε, τὰ σκέλη τοῖς μοχλοῖς συντριβόμεναι, θάνατον πικρὸν ὑπομένουσαι, καὶ γυναῖκίᾳ σώματι, τὸν δρόμοντα τὸν ἀποστάτην συντριβούσαι, παρθένοι Νυμφρι, τοῦ Ζωοδότα, πίστεως αἱ ὑπέραμοι.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Η Παρθένοι Μαριὰμ, καὶ Θεοτόκος ἀληθῆς, ὡς νεφέλη τοῦ φωτός, σήμερον ἔλαμψεν ἡμῖν, καὶ ἐκ Δικαίων προέρχεται, εἰς ὅσων ἡμῶν. Οὐκ ἐπὶ ὁ Ἄδαμ, κατακρίνεται ἡ Εὐα τὴν δεσμῶν, ἀπολέλυται γὰρ διὰ τοῦτο κρούμεν βοῶντες, ἐν παύρσειᾳ τῇ μόνῃ Ἀγγῆ· Χαρὰν μνησθε, ἡ γέννησις σου, πάση τῇ αἰκαμένη.

Ὤδῃ δ'· Ὁ καθήμενος ἐν ὄσῃ.

Αμπεριένη ταῖς ἀκτίσι, τοῦ Σταυροῦ ἡ αἰδοίμος, Μητροδόρα ἔβλη, ἀπαιώραμένη ὑπέφερε, τὴν τοῦ πύρος τιμωρίαν πλάνης ἀνδραίας, δρασσιμῆ ἀγάπης, τοῦ Χριστοῦ ἀποσβέασα.

Φανωτάτη Σεωρία, λογισμῶ ἀνεπίκουσα καὶ φανταζομένη, κάλλος τοῦ Νυμφρίου ἀμύχανον, καταγαῖσα μοχλοῦ τε ἡ αἰδοίμος, Μνησοδώρα φέρε, καρτερώς τὰ ἐπίποινα.

Ωραϊώητε Παρθένοι, καὶ παιδοῶς ἐδοξάσθητε, τὸν θεοστάσιμον, λόγον ὀκτικῶς ἀγαπήσασι, ὑὸν τετραμέναι τῷ πάθῳ ὑπεμείνατε, παθημάτων τὰς ἐπαγωγὰς καρτερώτατα.

Θεοτοκίον.

Νεκρωθέντα με καλῶ, τοῦ δολίου Πανάχραντε, ἡ ζῶν τεκοῦσα, ζῶωσον· πρὸς σὲ γὰρ κατέφυγον, καὶ ἐμπέσοντα εἰς βῆθη παραπτώσεων, ἐπανέλαγε, ὡς συμπληθῆς Παναμώμητε.

Ὤδῃ ε'· Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Γνώμην καρτερικὴν, καὶ ἀήττητον φρόνημα, αἱ Μάρτυρες πρὸ βημάτων, ἐνδείκνυμηναι νίκης, στεφάνους ἀνεπλέξαντο.

Νῦν φέρε σιδηρῶν, ἐξ ὀνύχων σπαράγματα, στερότατα κρημαμένη, Νυμφοδόρα Νυμφριον, ποθεῖσα τὸν αἰάνατον.

Η τριφώτος λαμπάς, τὸ τριόροπον οἶκημα, τὸ σκῆνωμα τῆς Τριάδος, εὐφημεισθῶσαν ὕμνοι, παρθένοι αἱ Σεόφρονες.

Θεοτοκίον.

Σὲ μόνην ἐλεκτὴν, καὶ καλὴν καὶ ἀμώμητον, εὐράμενος σωματοῦται, ὁ ὑπέρθεος Λόγος, ἐκ σοῦ Θεοχαριτάτε.

Settembre.

43

Ὤδῃ ε'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ιδεῖν σου, ἐφιεμένοι κάλλος ἀμύχανον, αἱ τετροωμένοι τῷ πάθῳ, σοῦ τῷ γλυκυτάτῳ ἀναρχῆ Λόγῳ, τῶν βασάνων, τὴν πικρίαν γενναίως ὑπένεγκαν.

Ως κρίνα, ἀθλητῶν ἐν λειμῶνι ἐξηθήσαν, αἱ παναοίδιμοι κόραι, καὶ τὴν Ἐκκλησίαν πνοαῖς βασάνων, τῶν ποικίλων, εὐωδίασαν Πνεύματος χάριτι.

Νυμφριον, τὸν αἰάνατον μόνον ποθήσασι, τοῦ ὀρωμένου θανάτου, ἀοράτῳ σθένει νευροῦμεναι, ἀριδήλας, οὐκ ἐφρόντισαν Κόραι νεανίδες.

Θεοτοκίον.

Αγιος, ὁ σκηνώσας ἐν μήτρᾳ σου Κύριος, ἀγιωτέρην εὐρών σε, καὶ καθαρωτέραν κτίσεως πάσης, Θεομήτορ, κυριῶνυμε ἀχραντε Δέσποινα.

Ὁ Εἰρμός.

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων· λυθρὸν κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἴκτου, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρεῖσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὕψωθεις.

Υπὲρ Τριάδος καρτερώς ἐναβλοῦσαι, τὸν πολυμήχανον ἔχθρον ἔτροπώσαθε, ἀδελφικῶς τῷ πνεύματι συνδούμεναι· ὅθεν εἰσωκίσητε, σὺν ταῖς πέντε Παρθένοις, πρὸς τὸν ἐπουράνιον, Ἀθληφόροι νυμφῶνα, καὶ σὺν Ἀγγέλοις τῷ Παμβασιλεῖ, ἐν εὐφροσύνῃ ἀπαύστως παρίστασθε.

Ὁ Οἶκος.

Ιερωτάτην συγκροτεῖ, πανήγυριν ἐν πίστει, ἡ Χριστοῦ Ἐκκλησία, αὐταδέφραν Μαρτύρων, ἐπιτελοῦσα εὐσεβῶς, μνήμην ὑμῶν τὴν φωσφόρον, καὶ λαμπρὰν καὶ παμφαῖν, πανεύφημοι ὁμότροποι· στερότως γὰρ ἐπὶ τῆς γῆς, τὸν ἀντίπαλον νοῦν καταπατήσασι, ἀνεδήσασθε γεφάνως ἐκ χειρὸς τοῦ Παμβασιλείας· παρ' οὐ μοι φωτισμὸν αἰτήσασθε, ὄντως εὐφημῆσαι τὴν ὑμῶν μνήμην ἀξίως, καὶ τὰς Ζαυμαστας καὶ Ζείας ἀνδραγαθίας· ὑμεῖς γὰρ τῷ παμβασιλεῖ, ἐν εὐφροσύνῃ ἀπαύστως παρίστασθε.

Συναξάριον.

Τῇ Γ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων γυναικῶν, Μνησοδόρας, Μητροδόρας, καὶ Νυμφοδόρας.

Στίχοι.

Ἦγούνητο Μητροδόρα, καὶ Μητροδόρα,
Καὶ Νυμφοδόρα δώρα σαρκὸς αἰκίας.

Θεινόμεναι δεκάτη δωρώνουμοι ἔλινον αἰ
τρεις.

Αὐται ὑπῆρχον γνήσια ἀδελφαί, οἰκοῦσαι
ἀπὸ δύο σημείων, τῶν ἐξεργουμένων Σερ-
μῶν ἐν τοῖς Πυθίοις. Διαβληθεῖσαι δὲ Φρόντωνι
τῷ τῆς χώρας Ἀρχοντι, καὶ πικρῶς αἰκισθεῖ-
σαι, παρέδωκαν τὰς ψυχὰς αὐτῶν τῷ Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Βαρυφαβᾶ.

Στίχ. Βαρυφαβᾶς, δι' αἶμα Σείον Δεσπότη, οἰκίῳ
αἵμα συντριβεῖς ξυλοῖς γέει.

Οὗτος ἀπὸ τινος ἐρημίτου λαβὼν τὸ τίμιον
Αἷμα, τὸ ρέυσαν ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τοῦ
Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ (*), ἰάσεις ἐπέτελε δι' αὐτοῦ. Ὅθεν καὶ
παρὰ τῶν ἀπίστων νύκτωρ δολοφονεῖται· ὁ
δὲ Θεσαυρὸς οὗτος ἔμεινε πάλιν παρὰ τῷ μα-
θητῇ αὐτοῦ φυλαττόμενος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Πελυγερία ἡ Βασιλί-
σσα ἐν εἰρήνῃ τελεοῦται.

Στίχ. Ὄντας παρῆσθη Φαλιμαῖος Πουλγερία,
Ἐκ δεξιῶν σου Βασιλίτσα Χριστέ μου.

Αὕτη ἡ ἀδελφὴ Θεοδοσίου τοῦ Νέου· γνή-
δὲ ἀνομασθεῖσα Μαρκιανῶν τοῦ εὐσεβε-
στάτου Βασιλέως, ἀλλὰ καὶ μέγρι γῆρας τῆν
παρθενίαν φυλάξασα, καὶ πολλὰ κατὰ νόμιμα
ἐν τε ναῶν οἰκοδομίᾳ, καὶ γηροκομίῳν
ποιήσασα, καὶ τῆν ἐν Χαλκηδόνι Ἁγίαν Σύνο-
δον γενέσθαι παρῆσενάσασα, ἐν εἰρήνῃ ἀνε-
παύσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστό-
λων, Ἀπελλοῦς, Λουιᾶ, καὶ Κλημεντος.

Αλλος οὗτος ὁ Ἀπελλῆς, καὶ ἕτερος ὁ Ἡ-
ρακλείας τῆς ἐν τῇ Θράκῃ Ἐπίσκοπος
γεγονώς. Τούτου δὲ μέμνηται ὁ Ἀπόστολος
Παῦλος ἐν τῇ πρὸς Ρωμαίους· ὁς φωστῆρ τῆς
Σμύρνης γέγονε, καὶ τῷ Θεῷ ὁσίως δουλεύσας,
πρὸς αὐτὸν ἀνάγει. Καὶ οὗτος ὁ Λουιᾶς, οὗχ
ὁ Εὐαγγελιστῆς, ἀλλ' ἐν ὁ μακάριος Παῦλος ἐν
τῇ πρὸς Τιμόθεον ἐπιστολῇ μαρτυρεῖ, πρωτό-
θρονος τῆς ἐν Συρίᾳ Λαοδικείας γενόμενος, καὶ
καλῶς ποιμάνας, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον. Κλήμης
δὲ οὗτος, ἐν ἐν τοῖς πρὸς Κολασσαεῖς ὁ Ἀπό-

στολος διηγεῖται· καὶ γὰρ οὗτος πρῶτος πάν-
των ἐπίστευεν εἰς Χριστὸν ἐξ ἐβουῶν, καὶ Σαρ-
δικῆς· Ἐπίσκοπος γέγονε, καὶ τὰ στίγματα τοῦ
Χριστοῦ ἐν τῇ σαρκὶ περιφέρειν, πρὸς Κύριον
ἐξεδόμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἰας, ἥτις
ξίφει ἐτελείωθη.

Στίχ. Ἐκ γῆς ἐκάρθη κοιλάδων Ἰα ξίφει,
Καὶ σοι προσήλθη, Σῦτερ, ὡς εὐπνῶν ἰου.

Ταῖς τῶν πᾶν Ἁγίων προσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέη-
σον καὶ σώσον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ. Ἀβραμιταῖο ποτέ.

Θεὶν εἰδωλοῖς σαφῶς, τοῦ ὀυσεβεοῦς τυ-
ράννου, κελευμένου κατεπτύσατε, βοᾶ-
σαι Νεάνιδες· Ὁ πᾶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐ-
λογητός εἰ.

Αελαμπρυσμέναι τὸν νοῦν, Θεαργικαῖς ἀ-
κτίστῳ, ἀκλῶν εἰδωλῶν ἠμαρτῶσατε,
βοᾶσαι πανεύφημοι· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν
Θεὸς εὐλογητός εἰ.

Οὐκ ἐκτοκαὶ τῶν μελῶν, οὐδ' ὀδωγμός οὐ θλί-
ψις, Χριστοῦ γνωρίσαι ὅλας ἰσχυρῶν,
βοᾶσαι τὰς Μάρτυρας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν
Θεὸς εὐλογητός εἰ.

Θεοτοκίον.

Υπερφύσας τὸν Θεόν, ἐν τῇ γαστρί σα κό-
ρη, κυφοροῦσαι κατηξίωσαι, βροτοὺς ἀ-
ναπλαττοντα, τοὺς μελωδοῦντας πιστῶς· Χρι-
στὲ εὐλογητός εἰ.

Ὠδὴ η. Αὐτρωτὰ τοῦ παντός.

Στοιμαθεῖσαι ἀγάπῃ τοῦ κτίσαντος, ἀπημ-
βλύνετε κέντρα τοῦ ὄψεως, ἐν γυναικείῳ
σώματι, ἀνδρικοῦς διανύουσαι τοὺς ἀγῶνας,
καὶ στεφάνοις ἐνθίοις στεφόμεναι.

Συμπλακείσαι ἐν μέσῳ τοῦ σκάμματος, ἀο-
ράτως ἐχθροῖς μετὰ σώματος, τοὺς ἀσω-
μάτων· ἐτροσφᾶν, αἱ Σέοφρονες Κόραι ἀναβοᾶ-
σαι· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Εν Θεῷ τῷ Σωτῆρι νευρούμεναι, ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ δυναμούμεναι, τὸ τοῦ ἐχθροῦ ἀνί-
σχυρον, διωλέσατε κράτος ἀναβοᾶσαι· Εὐλο-
γεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Βασιλείας τῆς ἀνω ἐτύχετε, σὺν Χριστῷ
Ἰησοῦ βασιλεύουσαι, πεποικιλμένα στίγ-
μασι, τῶν βασάνων τῷ κάλλει δηγηθῆσεναι,
ἀξιώγαστοι Κόραι νεάνιδες. **Θεοτοκίον.**

Ος Θεοῦ ἀκλιθῶτον τέμενος, ὑπεδέξω αὐ-
τὸν σωματούμενον, καὶ ἐν δυσί ταῖς φύ-
σεσι, γνωρίζομενον Κόρη, ὡ μελωδοῦμεν· Εὐ-
λογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

(* Ὅσα τὰ παρὰ τοῦ αἵματος τούτου σημεῖα ἔχοντα ὑπὸ
τοῦ μακαρίτου Νεκροῦ ἐν τῇ Συνταξαριστῇ αὐτοῦ.

Ὁ Εἰρμός.

Αυρωτά τοῦ παντός Παντοδύναμε, τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκαταβάς ἐδρόσισας, καὶ ἐδιδάξας μέλπειν· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ἡμεῖτε τὸν Κύριον.

Ὡς Ἦ: Δίθως ἀχειρότμητος.

Ἰδὲν ἐφιέμεναι κάλλος, τοῦ τοῦ Νυμφίου ὀλοτρόπω, νεύσει πρὸς αὐτὸν Θεοφόροι, ἀθανασίαν ἐμελετήσατε, ἐν τῷ Σηπτῷ τοῦ σώματος· ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Ἦθητε τυράννων ἐν μέσῳ, οἳ ἀπερ λύκων ἄμοτάτων, ἀσπιλοῖ ἀμνάδες τῶν τούτων, Σηπριδιάν καταπαλίσουσι, καὶ τῷ Χριστῷ εὐπρόσδεκτα, ὡς ἱερεῖα προσαγομέναι.

Στέφος ἀνεπλέξασθε ἅμα, μὴ παλαιούμενον παρθένοι, θείας ἐπετύχετε δόξης, καὶ βασιλείαν ὄντως ἀσάλευτον, παραλαβεῖν ὡς Μάρτυρες, μετὰ Μαρτύρων ἠζήθητε.

Ἦς κατηζήθητε δόξης, καὶ ἐπετύχετε χορείας, τοὺς ἐπιτελούντας ἐκ πόθου, ἡμῶν τὴν μνήμην τυχεῖν προσβουσατε, ὡς παρθέσιαν ἔχουσαί, πρὸς τὸν Δεσπότην σεμινοπάρενοι.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαί μου Χριστέ ὅταν ἔλθῃς, κρίναι τὸν κόσμον μετὰ δόξης· ἴδσον τὴν ἀχλὺν τῶν πλῶν μου, ταῖς ἱερασίαις τῆς κυρησάσης σε, καὶ τῶν σεπτῶν Μαρτύρων σε, ὡς ἀγαθὸς καὶ πολυήλικος.

Ὁ Εἰρμός.

Δίθως ἀχειρότμητος ὄρου, ἐξ ἀλαξέυτου σου Παρθένη, ἀμορρογυκίαις ἐμῆθη, Χριστὸς συνάψας τὰς διεσπασάσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σε Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάσιον. Φῶς ἀναλλοίωτον.

Ἄ τρεῖς παρθένοι Τριάδα, Θεὸν ἀφράστως ἀποδοῦσαι, κηρύττουσι τῶν ἀνθρώπων, ἐνώπιον· διὰ τοῦτο, βυσανισθεῖσαι τοῦ στέφους, τυγχάνουσι τοῦ ἀψήρτου.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Ὁ γλυκασιμὸς τῶν Ἀγγέλων, ὁ φωτισμὸς τῶν ἀνθρώπων, ἡ προστασία τοῦ κόσμου, Θεογεννητὸρ Μαρία, τοὺς σε ὑμνοῦντας ἐν πίστει, ρῦσαι πταισμάτων Παρθένη.

Εἰς τὸν Στίχον, τῶν Αἰώνων, Στιχηρὰ

Ἦχος β'.

Ὁἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Πάνος Ἰωακείμ, καὶ Ἄννης ἡ Παρθένης, ἐφάνη τοῖς ἀνθρώποις, τῶν δεσμῶν ἀρῆσαι, τῆς ἀμαρτίας ἀπαντας.

Στίχ. Ἄκουσον, Σύνγατερ, καὶ ἴδε.

Ὁρος ὡς ἀληθῶς, κατάσκιον ἐδείχθη, ἡ στείρωσις τῆς Ἄννης, ἐξ οὗ ἡ σωτηρία, πᾶσι πιστοῖς δεδωρηται.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν.

Ῥήξασα τὰ δεσμά, στείρωσεως τῆς Ἄννης, ἡ πάναργος Παρθένης, προήλθε τοῖς ἀνθρώποις, τὴν ἄρσιν βραβεύουσα.

Δόξα, καὶ νῦν, ὁμοιον.

Ἰωμεν οἱ πιστοί, δοξάζοντες τὴν Κόρην· ἐτέχθη γὰρ ἐκ στείρας, τὴν στείρωθεισαν φύσιν, ἡμῶν ἀνακαινίζουσα.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς συνήθως, καὶ Ἀπολυσις.

ΤΗ ΙΑ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἦθος τῆς Ὁσίας Μητρός ἡμῶν Θεοδόρας τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

Εἰς Ἠσίοις.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ φάλλεται καὶ ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Αυτομάου, διὰ τὸ ἀποδόσθαι ἐν τῇ β' τῆν Ἐσπῆν τῆς Θεοτόκου.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους γ'· καὶ ἑσάλλομεν Στιχηρὰ τῆς Ὁσίας.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἰννακίαι ἐν σώματι, καὶ ἀνδρείαι ἐν στήματι, ἀνδρικά διήνυσας ἀγωνίσματα, μέσον ἀνδρῶν κατοικήσασα, καὶ πάθη μειώσασα, καὶ ὀρμὰς τῶν ἡδονῶν, παντελῶς χαλινώσασα, ταῖς ἀσκήσεσι, τῇ συντόνῳ δεήσει Θεοδόρα, καὶ ταῖς θείαις πρὸς τὸ Θεῖον, καὶ ἀνευδότοις σου νεύσεσιν.

Υπό γῆν σε ὁ ἦλιος, ὑπόδῃς οὐχ εἴωρακε, πλημμυλοῦσαν ἔργω. δὲ σε ὁ ἄδυτος, καρδιογνώστης καὶ Κύριος, ὁ βλέπων τὰ κούφια, καὶ κατηύρασε φωτὶ, διανοίας τὰ ὄμματα, τῆς καρδίας σου· ὅθεν ἔσπευσας τοῦτοθι θεραπεῦσαι, ἐπιμόνω ἐγκρατεία, καὶ ἀρετῶν τελειότητι.

Τὸ ἔχθρὸν τὰ σοφίσματα, μηδισμὸς ἀρνησάσα, ὅπερ οὐκ ἠδίκησας, στέργεις νήπιον, καὶ πατριεῖς σπλάγγνοις ἐνδοξε, ἐκτρέφουσα ἔσπερς, εὐσεβεῖ τῇ ἰσχυρίᾳ, τὸ ἀνθρώπινον ὄνειδος, τὴν ἀνέπιστον, ἐπιτίμησιν ὄντως, Θεοδόρα· διὰ τοῦτο τὴν σεπτὴν σου, ἐπιτελούμεν πανήγυριν.

Τοῦ Ἁγίου, ὁμοία.

Αρεταῖς πυρραυόμενος, εὐσεβείᾳ κοσμούμενος, Ἱεράρχης ἐνθεος ἐχρημάτισας· ἢ ὡς πολὺφωτος ἥλιος, τὸν κόσμον διέδραμες, κατασπειρών πανταχοῦ, τὸ τῆς πίστεως κήρυγμα, τὴν ἀπάτην τε, ἐκρίζων τῇ ὀρεπάνῃ τῆς σῆς γλώττης, Ἱεράρχα Θεοφόρε, μεγαλοκέρυε Αὐτόνομε.

Πλῆσιμα, πρὸς σιάματα, πρὸς ἀνδρεῖα παλαιόματα, πρὸς πληγὰς, πρὸς μάστιγας προσεχώρησας· ταῖς γὰρ νιράσι χωνύμενος, τῶν λίθων Αὐτόνομε, καὶ χρυσάμενος αὐτοῖς, ὡς βαθμίσι καὶ κλίμαξιν, ἀνεκίλυσας, πρὸς Θεὸν στεφανίτης, καὶ συνήθης, στρατικίς τῶν Ἀσωμάτων, ὑπὲρ τοῦ κόσμου δεόμενος.

Τὴν στολήν σου ἐν αἵματι, μαρτυρίον ἐτέλεσας, λαμπροτέρου χάριτι Σείου Πνεύματος, καὶ νοεραῖς εἰς τὰ Ἅγια, τὰ ἄνω ἀνέδραμες, ἐνθα πρόσδρομος ἡμῶν, Ἰησοῦς εἰσελήλυθε, νίκης στεφανίου, πρὸς Θεοῦ δεδεγμένος, μετὰ πάντων, τῶν ἐν αἵματι τιμῶν, τελειωθέντων Αὐτόνομε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος γλ. β.

Εἰ καὶ Σεία βουλήματι, περιφανεῖς φεῖραι γυναικίαις ἐβλάστησας, ἀλλὰ πάντων ἡ Μαρία τῶν γεννηθέντων, Θεοπρεπῆς ὑπερέλαμψεν ὅτι καὶ ἐξ ἀκάρου παρθένου τεχθεῖσα μητρός, ἔτεκεν ἐν σαρκὶ τῶν ἀπάντων Θεόν, ὑπὲρ φύσιν ἐξ ἀσπάρου γαστροῦ· ἡ μόνη πύλη τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, ἣν διελθῶν, κεκλεισμένη διεφυλάξῃ· ἢ πάντα σωφῶς οἰκονομήσας, ὡς ἶδεν αὐτὸς, πᾶσι τοῖς ἀνδρώποις σωτηρίαν ἀπειργάσατο.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά,

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ιωακείμ καὶ ἡ Ἄννα, πανηγυρίζουσι, τὴν ἀπαρχὴν τεκόντες, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, τὴν μόνην Θεοτόκον· οἷς καὶ ἡμεῖς, συνορτοάζοντες σήμερον, τὴν ἐκ τῆς ρίζης ἐκείνης τοῦ Ἰεσοῦ, μακαρίζομεν Παρθένον ἀργνήν.

Στίχ. Ἀκλουσον, Σὺγατερ, καὶ ἴδε.

Η Θεογώρητος Κόρη, καὶ Θεοτόκος ἀργνή, τῶν Προφητῶν το κλέος, τοῦ Δαυὶδ ἡ Σὺγάτηρ, σήμερον γεννᾶται ἐξ Ἰωακείμ, καὶ τῆς Ἄννης τῆς σώφρονος, καὶ τοῦ Ἀδάμ τὴν κατᾶραν τὴν ἐξ ἡμᾶς, ἀνατρέπει ἐν τῷ τόκῳ αὐτῆς.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύουσιν.

Η πρώην ἀγονος χώρα, γῆν καρποφόρον γεννᾷ, καὶ ἐξ ἀκάρου μητρός, καρπὸν

ἄγιον δοῦσα, γάλακτι ἐκτρέφει, Σαῦμα φρικτόν, ἢ τροφὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἢ τὸν οὐράνιον ἄρτον ἐν τῇ γαστρὶ, δεξαμένη, γαλουχεῖται μαζῶ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ.

Σαργίου Ἁγιοπολίτου.

Εν εὐσῆμῳ ἡμέρα Ἐορτῆς ἡμῶν σαλπίζομεν, πνευματικῇ κιβόρα· ἢ γὰρ ἐκ σπέρματος Δαυὶδ σήμερον τίκτεται, ἡ Μητήρ τῆς ζωῆς, τὸ σκότος λύουσα, τοῦ Ἀδάμ ἡ ἀνάπλασις, καὶ τῆς Εὕας ἡ ἀνάκλησις, ἢ τῆς ἀφθαρσίας ἡ πηγὴ, τῆς φθορᾶς ἀπαλλαγὴ, δι' ἧς ἡμεῖς ἐβελήθημεν, ἢ τοῦ Σανάτου ἐλυτρώθημεν· καὶ βιώσωμεν αὐτῇ σὺν τῷ Γαβριὴλ οἱ Πιστοὶ· Χαίρε κεχαριστακίτη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, διὰ σοῦ χαρίζομενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτικὴ τῆς Ἐορτῆς, καὶ Ἀπολυσις.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν Α. Στιχηράριον, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ἐπεσανθῆς σήμερον.

Αἰ ἀκτινὲς ἐλαμφαν, τῆς παγκοσμίου, χαρμονῆς τοῦ τόκου σου, Παρθενόμητορ Μαριάμ, ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ κατηύγασαν, τὰς διανοίας, τῶν πόθῳ ὑμνούντων σε.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν Β. Στιχηράριον, Κάθισμα ὁμοίον.

Τῆ σεπτῇ γεννήσει σου, ἡ οἰκουμένη, τῷ αὐτῷ Πνεύματι, πεποικιλμένη νοερῶς, ἐν εὐφροσύνῃ κρυναγάζει σοι Χαίρε Παρθένε, Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ Κανὼν τῆς Ἐορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων.

Ὁ Κανὼν τῆς Ὀσίας. Ποίημα Ἰγνατίου.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοῖξω τὸ στόμα μου.

Τὸ στόμα μου πλήρωσον, τῆς σῆς αἰδέσεως Κύριε, ὑμνούντος τὴν δόξαν σου, τὴν πολυμήνητον, καὶ γεραίροντος, τοὺς πόθους Θεοδώρας, εὐαρεστησάσῃς σοι, βίου λαμπρότητι.

Ανέτειλε σήμερον, ἡ ἱερά σου πανήγυρις, ἡλίου φαιδρότερον, τὰς ἐν τῷ κόσμῳ ψυχὰς, καταναζίζουσα, καὶ ζῶρον τῶν δαιμόνων, συντόκως ἐλευθούσα, ἀξιοθαύμαστα.

Οὐκ ἔγνω δύόμενος, σὲ πλημμελοῦσαν ὁ ἥλιος, ὁ ἄδυστος ἔγνω δὲ, μόνος ὡς πάντα εἰδώς· καὶ κατηύγασεν, ἀκτίσι μετανοίας, ψυχῆς σου τὰ ὄμματα, Θεομακάριστε.

Θεοτοκίον.

Ως ἔμφυχτον Σάλαμον, ὡς ἀδιάφθορον σκήνωμα, ὡς πύλην οὐράνιον, ὡς Σείαν τράπεζαν, ὡς παλάτιον, καὶ Σρόνον τοῦ Δεσπότη, Μαρίαν τὴν ἄχραντον, ὕμνοις τιμησάμεν.

Ἔτερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου Ἀυτονόμου. (').

Ὡδὴ Ἦχος δ'. Ἀρματα Φαραῶ.

Αἴγλη θεοραχικῆ, ἐλλαμπόμενος αἰεὶ, ζῶμε ἐξάρπασον, ἀμαρτιῶν Ἱεράρχα, ὅπως τὴν φαιδρῶν σὲ σήμερον, ἀνευφημῆσω πανήγυριν.

Παύλου ὡς μιμητῆς, γεγωνῶς ἀρχιερεὺς, πᾶσαν περιώδενσας, τὴν οἰκουμένην κηρύττων, τὸ σωτηριάδες κήρυγμα, καὶ καθαιρῶν τῶν εἰδώλων βαμοὺς.

Πέτρα τῆ νοσητῆ, στηριχθεὶς σὲ τὴν ψυχὴν, λίθις Σθανατούμενος, πρὸς τὴν ζωὴν τὴν ἀγήρω, Μάρτυς ἱερεῖ Ἀυτονόμου, μετὰ χαρᾶς προσεχώρησας.

Θεοτοκίον.

Ετεκες τὸν πρό σου, γεννηθέντα ἐκ Πατρὸς, Μήτηρ ἀπειράγαμε, ὑπὲρ αἰτίαν καὶ λόγον· ὃν ὑπὲρ ἡμῶν ἰκέτευς, τῶν εὐσεβῶς ἀνυμνούντων σε.

Ὡδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμολόγησας.

Ανδρείαν φολὴν ἐνούσαμένη, καὶ φρόνημα ἔδραμασ' σπουδῆ, καὶ μοναστῶν συστήμασι, σεμνὴ σαυτὴν κατέμειξας, πρὸς τὰς ἀρχὰς πυκνεύσασα, τοῦ πονηροῦ κτισμακράτορος.

Τὸ χάριον τοῦ Σπῆλος ἀνδρείως, ἠλλάξω τῆ κλήσει ἀληθῶς, καὶ τῷ καινῷ τοῦ σχήματος, τοῖς ἔργοις ὄψρον τίμιον, καὶ τῷ Θεῷ ποθούμενον, σαυτὴν Ὅσια ἀνεόδεξας.

Φρονήματι τεταπεινωμένη, ἢ τροποῖς χρηστοῖς διακομεῖν, σοῦ τὴν ἰσχὺν ἐπέδωκας, τοῖς τοῦ Θεοῦ Ἱεράρπουσι· πρὸς ἀπαθείας ὕψος σε, ὅθεν αὐτὸς ἀνεβίβασε.

Θεοτοκίον.

Χειμάζει με κλύδων ἀμαρτίας, καὶ σάλος ἀτέπων λογισμῶν· σπλαγχχίσθητι Πανάμωμος, καὶ χεῖρα βοηθείας μοι, ὡς συμπαθῆς ἐπέτεινον, ὅπως σωθεὶς μεγαλύνω σε.

Ἄλλος. Ἐστερωθή, ἡ καρδία μου.

Τοὺς διωγμούς σου, λιθασμούς καὶ τὰς ἐκκεντήσεις, καὶ αἱμάτων ποταμῶδον ἐκ-

χύσεις, τὰ δεσμά τὰς φυλακὰς τὸν Σάνατον, Μάρτυς ἀναμείλων, Ἱεράρχα Ἀυτονόμου.

Αὐτομολία, καθελὼν τὴν παρονομίαν, ταῖς ῥανίσιν τῶν σῶν αἱμάτων Μάρτυς, ἱεραρχίας τὴν στολὴν ἐλάμπρυνσας, καὶ συμβασιλεύεις, τῷ Βασιλεῖ τῶν αἰῶνων Χριστῷ.

Τὰ κατὰ τόπον, ἀριστευμάτα σου μὴ φέρον, ὁ διώκτης ἀντίπαλος παμμάρκαρ, διαφόρους πειρασμούς σοι ἤγειρεν· ἀλλ' αὐτὸς τῷ ὄπλῳ, τῷ τοῦ Στραυροῦ ἀπενέρωσας.

Θεοτοκίον.

Αἰγιώτεραν, τῶν Ἀγγέλων καὶ πλατυτέραν, Θεοτόκε τῶν οὐρανῶν εὐρῶν σε, ὁ ἐν ἀγίοις ἀναπαυόμενος, ἀχώρητος φύσει, ἐν σοὶ χωρεῖται καὶ σώζει με.

Ὁ Εἰρμός.

Εστερωθή, ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, τῷ διόντι εὐχὴν τῷ ευχομένῳ· ὅτι τόσον δυνατὸς ἠσθένεσας, καὶ οἱ ἀσθενούντες, περιεζώσαντο δύναμιν.

Κάθισμα τῆς Ὁσίας, Ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ασκήσει ἐλαμπρυνσας, τὴν ἱεράν σου στολὴν, καὶ ὄψρον προσήνεξαι, τῷ σαρκῶ-Σέντι Θεῷ, Θεοδόωρα Στόπνευστε· χάριν δὲ ἰαμάτων, πρὸς αὐτοῦ εἰληφύια, πῶσαν ἀποδιώκει, τὴν ἀγλὴν μακαρία, προσδεύουσα τοῦ σωθῆναι, ἡμᾶς τοὺς ἐσημουντάς σε.

Δόξα, τοῦ Ἁγίου, ὁμοιον.

Διπλοῦν σοι τὸν στέφανον, τῆς ἀφθαρσίας Χριστός, παμμάρκαρ θεοδώρηται, ὡς Ἀθλητῆ καὶ σεπτῷ, Ἱεράρχῃ Ἀυτονόμου· τούτω γὰρ προσηγάγω, ἀναμάρκτους Ξυσίας· τούτου τὸ Σείον πάθος, ἀψευδῶς ἐμμύσῳ· αὐτοῦ καὶ τῆς ἀγήρω, τρωφῆς μακαριότητος.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον.

Γοῦδα μεγαλύνθητι, ἢ κραταιουθήτω Δαυὶδ· Ἀδάμ ἀνακαίνισθητι, καὶ εὐφρανεθήτω Λευὶ, ἐξ ὧν μοι ἐτέχθη Χριστός. Τεῖνόν σου τὴν κινύραν, Ὑμνογράφε καὶ λέγε· Τίς ἐστὶν ἡ τεχθεῖσα, ἢν καλεῖς Συγάρτερα; Τροφὸς ἐστὶ τῆς ζωῆς μου, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ὡδὴ δ'. Τὴν ἀνεξιχνίαστον Σείαν.

Ησσεις πολυήμερον καρτερικῶς, ἐνδόξε νηστείαν ὡς ἀσάρκος, τὸ ἀσθενές σου, νευρουμένη τοῦ Χριστοῦ, τῷ πανσθενεῖ βουλήματι, Σεία τρεπομένη τε χάριτι.

Ηεῖαν ἐπεπίθησας περιβολὴν, καὶ καταστολὴν ἀδιάφθορον· ὅθεν τριχίνοις, πε-

(*) Τὸ χειρόγραφο ἔχει ἕτερον Κανὼνα εἰς αὐτὸν, φέροντα ἀκασιγνήτων· Τὸν ἔννομον Σείονον ἠύσασας ὁρόμου· ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις, Γωργίου (ὡς Γωργίου, κατὰ παράλειψιν τοῦ Ε, ἐπειθὲ εἰς πολλὰ ἐστὶ συμμεγμίνος καὶ παραμύλιος). Τάττειται ὁμοῦς μετὰ τῶν ἀνωτέρων Προσευχαίων εἰς τὴν ἐβ. τοῦ παρόντος, καθ' ἣν γίνεται καὶ ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀυτονόμου, ἐνὰ ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

ριστέλλεις σεαυτήν, εὐτελεστάτοις ῥάξισι, πόνοις τὸ σαρχίου σου θλίβουσα.

Γδε τὴν ταπεινώσιν καὶ τὸν κλαυθμόν· ἴδε μου τὴν θλίβιν καὶ κούφισον, τῆς ἀμαρτίας, τὸν βαρύτερον κλοιόν· ἡ Θεοδώρα ἐκράζει, πρὸς τὸν μόνον σωζέει δυνάμενον.

Θεοτοκίον.

Ηπανυπερβαύματός Μήτηρ Θεοῦ, λάμψον μετανιώσις ἀκτινά μοι· λύσον τὸν ζόφον, τῶν ἀμέτρων μου κακῶν· τοὺς πονηροὺς ἀπέλασον, Κόρη λογισμοῦ τῆς καρδίας μου.

Ἄλλος. Εἰσακήκησά ὁ Θεός.

Δεδεμένος τῇ τοῦ Χριστοῦ ἀγάπῃ Πάτερ, τοὺς δεδεμένους τῇ ἀπάτῃ λύεις ἐνδοξε, τάς πλοκάς τῶν λόγων σου, καὶ προσηλοῖς τῷ πόθῳ τῆς ὄντας ζωῆς.

Εμπεριότατος ἰατρός ὑπάρχων Μάρτυς, τοὺς φρονηθέντας τῷ ἰῶ τῆς ματαιότητος, τῶν εἰσόδων παύσασθε, καταγλυκαίνεις λόγοις τῆς πίστεως.

Τῶν Μαρτύρων ἡ καλλονή, Ἄρχιερέων, ἡ ὁρασιότης, Ἐκκλησίας τὸ ἐδραϊώμα, καὶ τῶν Πιστῶν τὸ στῆριγμα, ὁ Σαυμαστός τιμᾶσθω Ἀυτόνομος.

Θεοτοκίον.

Τῷ πελάγει τῶν οἰκτιρῶν σου τῆς τεκνύσεως, τὴν ζωὴν τῷ κόσμῳ νεκροῦεις τοῖς παραπτώμασι, καταφύγω Ἄγραντε· Τὰς αἰς πρεσβείαις σῶσόν με Δεσποῖνα.

Ὡμὸν ἔ. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Εξέστησαν τάξεις σε, τῶν Λογμάτων βιέπουσαι, σώματι ἐνύλη μισυμέντη, τούτων τὸν βίον καὶ τὴν σεπτήν φρεσίν, καὶ καταπαλαίωσαν ἐχθρόν, πάλιν τὸν πτερίσαντα, Θεοδώρα ἀπάτη σε.

Θηρίων ὀρημάτα, Θεός σοι κλυπέταξε, χάριν ἰαμάτων δωδικώς σοι· τοῦτο κηρύττει ὁ τῇ χειρὶ σου σωθὴς, βρώσεως ἀγρίου τοῦ θηροῦ, ὃν περ ἐθεράπευσας, συντριβέντα αἰοῖδιμε.

Εχθρός ὁ πανοῦργός σοι, πολυειδεῖς ἐξήγειρε, Μήτηρ πειρασμούς· ἀλλὰ τῷ ξίφει, τούτου Ὁσία τῆς ταπεινώσεως, ἔτρωσας συντριψάσα αὐτοῦ, κάραν πολυμήχανον, Θεοδώρα Δεόπνευσε.

Εκτρέψεις τὸ νήπιον, τελείῳ τῷ φρονήματι· φέρεις τὴν θεινὴν συκοφαντίαν, εὐχαριστοῦσα τῷ Παντοκράτορι, τῷ σοὶ χορηγῆσαντι ἰσχύν, τῷ σέ Σαυματώσαντι, Θεοδώρα πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Ισχὺς τε καὶ στῆριγμα, τῆς ἀσθενοῦς καρδίας μου, σὺ εἰ ἀπειρόγαμε Παρθένη, ἀρρηκτον ταῖχος, ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ, σώζουσα παντοίων με θεινῶν, τρέπουσα τὰς φάλαγγας, τοῦ θεινοῦ πολυμήτορος.

Ἄλλος. Ἀνάτειλό μοι Κύριε.

Ως ἥλιος ἀνέτειλας, λαμπρὸς τῷ στερεώματι, τῆς Ἐκκλησίας καὶ φωτίζεις, ἀκτίσι τῶν ἀγῶνων, Μάρτυς καὶ Σαυμάτων σου, τοὺς πιστοὺς Ἀυτόνομε, λύων θαιμῶνων τὴν ἀγλήν.

Ωραῖος ὡς περ κάλαμος, εὐτεθηγμένος Πνεύματι, τῷ Παναγίῳ ἀνεδείχθη, ἡ γλώσσά σου τὸν νόμον, τοῦ Χριστοῦ Ἀυτόνομε, ἐν πλαξὶ χαράτων σου, καρδίᾳ τῶν εὐσεβῶν.

Τὸ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον, δοχεῖόν σε εὐράμενον, καὶ καταγωγίον τῆς τούτου, αὐλῆ παρουσίας, θείων χάρισμάτων σε, ἀληθῶς ἐπέπλησεν, Ἱερομόρτους τοῦ Χριστοῦ.

Ανάτειλό μοι Δεσποῖνα, ἀκτινά τοῦ ἐλέος σου, τῷ ἐν τῷ σκότει τῶν πταισμάτων μου, αἰὶ συνεχομένῳ, καὶ πρὸς φῶς ὁδήγησον, μετανιώσις ἄγραντε, ἵνα πίστει σε ὑμῶν.

Ὡμὸν ἔ. Τὴν θείαν ταύτην.

Πηγὴν θαυμάτων προσφέρουσα, ἀπαύστας τρυχομένη καὶ στέγνωσα, τὴν ἐπιτίμησιν, τῶν μωσαστῶν τὴν διάζευξιν, εὐχαριστοῦσα φέρεις, Σαυμακάριστε.

Πιπτόν Σαλάσσιον ἔχουσα, ἀγρίαις τρεφομένη βοτάναις τε, μετὰ θηρίων δέ, ἀυλιζομένη τὴν ἔρημον, ὡς οὐρανὸν κατῴκεις, ἀξιοθαύμαστε.

Φλογμὸν ἡλίου ὑπήνεγκας· νυκτὸς τὸν παγετὸν ἐκαρτέρησας, τοῦ θείου Πνεύματος, συναλλομένη τῇ χάριτι· ὄθειν τρυφᾶς τῆς ἀνῶ, μακρυώτατος.

Θεοτοκίον.

Τὴν θείαν στάμον καὶ τράπεζαν, τὸν ἄρτον τῆς ζωῆς τὴν βλαστήσασαν, τὴν ἀγεῖορητον, χάραν, τὸ ὄρος τὸ ἅγιον, τὴν Θεοτόκον Κόρην, ὕμνοις τιμῆσωμεν.

Ἄλλος. Ζάλη με λογισμῶν.

Τὴ θεία κυβερνώμενος παλάμη, ἀβλαβῶς διέπλευσας τὸ πέλαγος τῆς ἀπάτης, καὶ προσώρησας ὄρμη γαλήνῃ, τῆς ἀνω βασιλείας, Ἱερομόρτους Ἀυτόνομε.

Πλευρᾶς σε κεντηθεῖς λόγχῃ Σείφρου, Χριστοῦ ἐξεκόνισας τὸ πάθημα· καὶ τῶν λίθων, συγχωνύμενος Μάκκῳ υψετοῖς, τὸν πρῶτον τῶν Μασούρων, ὡς ἀληθῶς παρεξήλωσας.

Τελούντες τὴν σεβάσιμον ἡμέραν, τῆς σῆς τελειώσεως, δεόμενά σου ἐν πίστει· Παύρησιαν ἔχων πρὸς Θεόν, ἀπαύτως ἐκδυσώπει, ὑπὲρ ἡμῶν πανυϊδίμει.

Θεοτοκίον.

Η' Ζάλη τῶν πολλῶν μου ἐγκλημάτων, εἰς βυθὸν καθέλκυσε, τῆς ἀπογνώσεως Κύρη· ἀλλ' αὐτῆ με χειρὶ πρὸςβευτικῇ, ἀνάγαγε καὶ σώσον, ἵνα ὑμνάσῃ πανύμνητε.

Ὁ Εἰρμός.

Ζάλη με λογιζομένη καταλευθεύσα, εἰς βυθὸν καθέλκει με, αἰμάτων ἀμαρτημάτων· ἀλλὰ σύ Κυβερνήτῃ ἀγαθῇ, προφθάσας ἀνάγαγε, ὡς τὸν Προφῆτην καὶ σώσον με.

Κοντάκιον. Ψαλμὸς ὁ Χωρὸς Ἀγγελικὸς.

Τὴν νύκτα τῶν παθῶν, ἐκφυγοῦσα Σέβηρον, προσέληθε κοιτῆσαι, τῷ πλῖν τῆς ὀσφίης, ἀσκήσει νεκρώσασα, τῆς σαρκὸς τὰ σκιρτήματα· ὄθεν γέγονας, ὑπογραμμῶς μοναζούτων, καὶ ἀνόρθωσις, τῶν πεπτακῶτων ἐν βίῳ· διό σε γεραίρομεν.

Ὁ Οἶκος.

Υπογραμμῶς ἀνασῶδειται πεπτακῶτιν ὁ βίος σου, καὶ βουλομένοις πομπέα γέσθαι διὰ μετανοίας, τῷ εἰδοτῇ τὰ πταισμάτα συγχωρεῖν, καθὼς γέγονας· αὐτῷ γὰρ πιστεύσασα, κατὰπερ ἡ πόρτιν, ἀπὲρ μύρον προσήγαγες ὁμοιοῦς ὁκαρῶν· ἐν οἷς τὸν ὄντι πνεύτισασα κατέλιες, καὶ τὴν νύκην ἀνεδόξασα, Θεοδώρα τρισόλιε· διὸ τὸ Θηρίον νεκρώσασα εὐχαίς σου, νεκρὸν ἐξανάστησας συνάμει τοῦ Κτίστου σου, ὑπὲρ οὗ σὺ νεκρόσασα· διό σε γεραίρομεν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΑ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Θεοδώρας τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

Στίχοι.

Καὶ σχῆμα καὶ νοῦν ἀρρένοιο Θεοδώρα,
Καὶ τὸν μέγαν νοῦν αἰσχύνει πρὸ τοῦ τέλους.

Ἐνδεκάτη πύματος Θεοδώρη ἔπνον ἰαυέι.

Τῇ Σεῖα βίβλω Διαθήκης τῆς Νέας (*), ὧς ἐξισοῦσθαι, φησί, Παρθένους δέκα, τὴν βασιλείαν οὐρανῶν Χριστοῦ στόμα, Ἐν ἀνδρικόῳ σχήματι γυναῖκες δέκα, Ἀπήμβλυαν τὰ κέντρα τοῦ βροτοκτόνου.

(* Τὸ Συναξάριον τοῦτο, ὡς καὶ ἄλλα τοιαῦτα γυναικῶν, συναγέγραπται ἀπὸ στίγων Ἰσραὴλ· πολλὰ ὅμως ἐξ αὐτῶν εἰσὶν ἄμετρα, τὸ δοκίμασθαι αἰσθητῶς ὁρῶν.

Δῶρον Θεοῦ λαχοῦσα τὴν κλῆσιν μία, Ὁρμητὸ δ' αὐτῆ χάρας Ἀλεξανδρείαν.
Η' ὁ νομίμω συμπλακίσα συζύγω, Ἐύτακτον ἤγειν ἀκατάγνωστον βίον.
Φθῶν δὲ πάντως δαίμνος κακοσχόλου, Ἐγκλήματι μοιχείας ἀλούσα τότε,
Καὶ γνοῦσα καὶ ζήτουσα τὴν σωτηρίαν, Ἐὐαγγελικῶν ῥημάτων τοῦ Κυρίου
Η'κουσεν οὕτως, ὡς ἐλέηθεν οὐδόλως.
Ὁπερ χαρούσας, ὡς λαβοῦσα σὺ φέρεις.
Καὶ λοιπὸν ὡς ἔγνωκε τὴν ἀμαρτίαν, Ὡς μῦθος ἀκάθαρτον, ὡς βδέλυγμά τι,
Στολὴν ἀπορρίψασα τὴν ἐξ αἰσχύνης, Ὡς Θεοδωρος, ἀγγελικὴν λαμβάνει.
Καὶ μὴ προσῆλθε τῷ χορῷ τῶν ἀζύγων, **Κ**λαιούσα καὶ πενθοῦσα τὴν ἀμαρτίαν.
Επὶ χρόνους δέ τισι δουλειῶν βάρει, **Κ**αίνουσα, πυκτεύουσα τοῖς ἀγγέλοις,
Η'κουσε πόρον· δεῖγμα τοῦτου καὶ βρέφος, **Π**ροσφιθὲν αὐτῇ τῆς μοιχῆς ἔξω, φθῶν
Ψυχροφθόρου δρακόντος· ἄλλου γὰρ τίνος;
Ὁ καὶ λαβοῦσα, καὶ τρέφουσα γνησίως, Ἐσπευδε λαθεῖν, ὡς γυνὴ κατὰ φύσιν.
Κοῦει δὲ καὶ κλύσωνι καὶ χαμμευνία, **Π**ροσκατάρουσα τῷ πύλωνι, καὶ χρόνοις
Εστὰ κατατάκῃσιν συκοφανταίς, **Ε**ισῆλθεν ἀπὲρ τῆς μοιχῆς ἐντὸς βίαι,
Οὐχ ὡς γυνὴ, σχήματι δ' ἀνδρικόῳ πάλιν.
Αὐτίκα πυκναῖς ταῖς προσευχαῖς καὶ κόποις
Τῆξασα σῶμα, καὶ στάσει τῇ παννύχῳ, **Κ**αὶ νοῦν λαβοῦσα τῆς ἄνω κληρουχίας,
Κατὰ σκοπὸν πέφθικεν, ὡς περ ἡγάπα.
Φρικτὸν τὸ θαῦμα· τίς ἄρα μὴ θαυμάσει;
Γυνὴ λαβοῦσα πλῆθος ἀνδρῶν ἀζύγων,
Εἰς ὡς περ αὐτῶν ἐν μέσῳ τοῦ σταδίου,
Ασκητικῶς λάμψασα, φωστῆρ ὡς μέγας,
Επάξια φέρουσα τῶν πάντων γέρα,
Απῆλλε χαρᾷ πρὸς ποσεινὸν Νυμφίον.
Οἱ γοῦν μονασταὶ θαῦμα τοῦτο τὸ ξένον, **Γ**ιδόντες ἐξέστησαν· αἰ φρικτῆς θεᾶς·
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐφροσύνου τοῦ μαγείρου.
Ὁὕτος ἐξ ἀγροίκων ἀποτειχθεὶς, καὶ ἰδιώτης ἂν, μοναστῶν διάκονος ἐχρημάτισε, παρορώμενος πολλὰ, καὶ μυνητρίβμενος, καὶ τῷ μαγειρίῳ προστατικῶς. Ἐν αἱ δὲ τῶν οὐτὸς φροντιστηρίῳ, Ἰερεῦς τῶν εὐαρσεστούντων ἐξεπλάρει τὸν Κόθριον, ὑποδείχθηται αὐτῷ αἰσθητῶς τὰ τοῖς ἀρχαῖσιν αὐτὸν ἀποκείμενα αἰ-

γὰρ· καὶ μιᾶ τῶν νυκτῶν, ἐδόκει ἐν Παραδείσῳ ἐστάναι, καὶ Σάββει κατενίει τὰ ὄραμα. Εἶδε δὲ πρὸς τοῦτοις καὶ τὸν τῆς μιλῆς μάγειρον, τὸν Εὐφρόσυνον, μέσου ἐστάτα, καὶ ἐν ἀπολαύσει ὄντα τῶν ἐν Παραδείσῳ ἐκείνων ἀγαθῶν, ὃ καὶ προσεγγίσει ἡρώτα μαθεῖν· Τίς ἄρα ὁ Παραδείσος οὗτος; πᾶς ἐπαύθη εὐρέθη; Καὶ ὁ· Οὗτός ἐστι τὸ καταργίον τῶν τοῦ Θεοῦ ἐκλεκτῶν· καὶ γὰρ διὰ τὴν πολλὴν τούτου ἀγαθότητα, ἐνάθε συνεχωρήθη ἀλλίξεσθαι.

Καὶ ὁ Ἱερεύς· Τί δὲ ἐργάζῃ ἐν τούτῳ τῷ Παραδείσῳ; Τὴν ἐξουσίαν ἔχων πάντων τῶν φαινομένων σοι, ἐνδύνομαι τῇ τούτου αἰσθησει, φησὶν ὁ Εὐφρόσυνος. Καὶ ὁ Ἱερεύς· Δύνασαι μοι δοῦναί τι; Καὶ ὁ Εὐφρόσυνος· Εἰ βούλει, λήψῃ τῇ τοῦ Θεοῦ μου ἀγαθότητι. Τότε ὁ Ἱερεύς δείξας τῇ χειρὶ μῆλα, ἐπέζητει ἐξ αὐτῶν καὶ λαβῶν ὁ Εὐφρόσυνος, δέδωκε τῷ Ἱερεὶ πρὸς τὸ καλλίον, εἰρηκῶς· Ὡς περ ἐζήτησας, λαβῶν κατατροφήσον. Καὶ παρενθύς, ὡς τὸ ξύλον ἔκρουσε τῆς Ἑωθινῆς ὑμνωδίας, διηκισθεὶς ὁ Ἱερεύς, ὡς ὄναρ τὸ φανέν ὑπετόπαξε πρὸς τὸ καλλίον δὲ ὑπαπλώσας, καὶ τὰ μῆλα κατασχών, τῇ ἡδύτητι τῆς ἀσπρήσεως καταπλαγεὶς, ἀκίνητος ἔμεινεν.

Εὐρῶν δὲ τὸν Εὐφρόσυνον ἐν τῇ συνάξει, ὅρκος αὐτῶν προκατέλαβεν, εἰπεὶν, τὴν νύκτα ταυτην ὅπου ἄρα καὶ ἦν. Ὁ δὲ συγχώρησον, ἔφη, Πάτερ· ἐκείσε ἦμην, ὅπου καὶ νῦν με εὐρες. Καὶ ὁ Ἱερεύς· Διὰ τοῦτο σε ὅρκος προκατέλαβεν, εἰς σῆλωσιν τῶν τοῦ Θεοῦ μεγαλειῶν, καὶ οὐ βούλει εἰπεὶν τὸ ἀληθές; Τότε ὁ ταπεινόςφρων Εὐφρόσυνος, Ἐν αὐτῷ με τοῦ Θεοῦ τῷ Παραδείσῳ, φησὶ, κατέλαβες, ἐν ᾧ ἰδεῖν ἐπέζητεις τὰ τοῖς ἐκλεκτοῖς ἀποκείμενα· καὶ τὴν σὴν ἀγριότητα πληροφορήσῃ. Ξέλων ὁ Κύριος, δι' ἐμοῦ τοῦ εὐτελοῦς ἐνήργησε τὸ παράδοξον. Καὶ ὁ Ἱερεύς· Καὶ τί μοι, Πάτερ, ἐν τῷ Παραδείσῳ αἰτήσαντι δέδωκας; Καὶ ὁ Εὐφρόσυνος· Τὰ εὐανθῆ μῆλα, ἃ προσφάτως ἐν τῇ κλίνῃ σου τέθεικας ὅμοις, Πάτερ, συγχώρησον, ὅτι σκώληξ ἔγωγ καὶ οὐκ ἀνθρώπος.

Τότε ὁ Ἱερεύς τὴν ὀπτασίαν τοῖς ἀδελφοῖς διηγησάμενος, πάντας εἰς ἀγωνίαν ἐπέβαλεν, οὐ τοσοῦτον τῷ διηγήματι, ὅσῳ τῇ τῶν τερπνῶν ἐκείνων μῆλων Σέα καὶ εὐνοδία, ὡς καὶ μάλλον ἐπεκτείνεσθαι πρὸς τὸ βέλτιον.

Ὁ δὲ μέγας Εὐφρόσυνος, ὡς ἐκ φιλοῦ τὰ

λαληθέντα ἀνέμαθε λάθρα, ὑπέξελθῶν, ἐμάκρυνε φυγαδεύων, ἀγνωστος τὸ παράπαν μέγχοι τῆς δεῦρο γενόμενος. Ἐκ δὲ τῆς τῶν μῆλων μεταλήψεως πολλοὶ τῶν νοσοῦντων ἐβρώσθησαν, εἰς ὀξάν Θεοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Διόδωρου, Διομήδους, καὶ Διδύμου.

Στιχ· Διόδωρος μαστιγίῃ σὺν τοῖς συνάλλοις, Τὴν σάρκα δόντες, μαστρυσοὶ τὴν πλάην.

Ὅτιοι ὑπῆρχον ἐν Λαοδικείᾳ τῆς Συρίας· καὶ παρὰ τοῦ κατὰ τὸν τόπον Ἀρχοντος συλληφθέντες, καὶ παρόρησιασάμενοι, καὶ ἀφειδῶς μαστιχθέντες, τοῦ βίου τὸ πέρας ἐδέξαντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἀλληλῆς τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Γ'ας, πρεσβυτέρου τὴν ἡλικίαν.

Στιχ· Ὁσμήν υἱῶν ἐπνευσεν ἡ Μάρτυς Ἰα, Ἐκρωροβαφῶν αἱμάτων ἀτυμπόαν.

Αὐτὴ συνελήθη αἰγυαλωτῶς, μετὰ ἐννέα Ἀχιλιῶδων Χριστιανῶν· παρὰ δὲ τοῦ Ἀρχιερέου τοῦ Βασιλέως Περσῶν, διαφόροις βασάνοις ἐτάσασθε, τῇ κερφαλῇ ἀπετιμήθη.

Λέγεται δὲ μετὰ τὴν αὐτῆς ἐκτομήν, τὴν γῆν δεξαμένην τὸ αἷμα τῆς Μάρτυρος, εἰς ὄγκον ἀρθῆναι τινά, καὶ τοὺς παρόντας δημίους παρελῆσαι, καὶ τὸν ἥλιον ἀμαυρῶσαι τὸ φῶς, καὶ εὐνοδίας τὸν κόσμον πληροῦναι.

Γαῖς τῶν Ἁγίων σε πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὡθ ζ· Οὐκ ἐλάτρευον τὴν κτίσει.

Ἀφορήτοις σε πληγαῖς ὁ πολυμήχανος, ἐχθρὸς συνέλοψε, φαντασιούμενος· ἀλλ' αὐτοῦ κατέβαλες, μάτιον φρυγῆμα, ἀναμειψασα· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, ἢ Θεός εὐλογητός εἶ.

Ἐπρωτάτους λάκκοις ἐπλήσας ἐντεῦθε σε, ὑδάτων ἑνδοξέ, Σαυματουργοῦσα σαφῶς, Θεὸν μεγαλύνοσα, τὸν σὲ δοξάσαντα, ᾧ κραυγάζομεν· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεός εὐλογητός εἶ.

Υπεκκαύματα παθῶν ἐναπεμάραντας, δακρύων· ἐπιρροαῖς, καὶ φρυγανῶδεις ἐχθροῦ, κακίας κατέφλεξας, τῆς ἐγκρατείας πυρὶ, ἀναμειψασα· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεός εὐλογητός εἶ.

Ἡ Βασίλισσα Παρθένος ἡ κυήσασα, τὸν Βασιλέα Χριστὸν, οἰκτεῖρον σώσον με νῦν, κλονοῦμενον πάθει, πίστει στερεώσον, καὶ ὁδήγησον, πρὸς σωτηρίας τρίβον με, τῶν πιτῶν ἡ σωτηρία.

Αλλος. Ὁ ἐν τῷ ὄρει, τῷ Μωσῆϊ συλλαλήσας.

Εν τῇ χλωρίᾳ, ἐμβληθεὶς τῶν βασάνων χλωρίσιν καθαρώτερος ἀνεδείχθη, τὰς λαμπρόσιν Ἄγιοι, τῶν θαυμάτων φωτίζων ἡμᾶς.

Αθλοευστοῦντες, σὲ τὸν δίκαιον ὄντως, οἱ λίθους προσκυνοῦντες, πρὸς ὃν ἐπόθει, Χριστὸν τὴν πέτραν ἐνδοξε, τῆς ζωῆς διεβίβαζον.

Οἱ διωγμοὶ σου, τῶν δαιμόνων διαίξεις, Θεόφρον ἀνεδείχθησαν· τῶν αἱμάτων, οἱ ποταμοὶ δὲ ἐσβέσαν, ἀλείψας τὴν κάρμινον.

Θεοτοκίον.

Ο ἐν τῇ μήτρᾳ, τῆς Παρθένου οἰκήσας, καὶ ταύτην οὐρανῶν πλατυτέραν δεΐξας, εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ᾨδὴ ἡ Παύδας εὐαγγελίς.

Νοὶ καθαροὶ λελαμπρυσμένοι, ὁ σὸς ἀρχηγὸς ἀλείψας μετὰ σοῦ, εἶδεν ἅ ἵπτοιμασεν, ἀγάθῃ σοι Κύριος, φωτισθεὶ Παράδεισον, καὶ ἀνεκλάλητον, νυμφῶνα Θεοδώρα, ἐν ᾧ σε, ἡ ἀγωνοθέτης κατώκισε νυμφίος.

Αγγέλων Μαρτύρων ἡ Ὁσίαν, χοροὶ τῆς φυγῆς σου προεξάρχοντες, ταύτην πρὸς οὐράνια, ἔφερον σικηνώματα, πρὸς τὴν ἐκεῖ κατάπαντι ευφρανομένων ἐν ἧ, ὑπάρχει κατοικία βωόντων· Σὲ υπερψύζουμιν, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πληθὺς μοναγῶν συναβροισθεῖσα, τὸ Θεῖον κηδεύει πιστεὶ σώματός σου· εἶδον δὲ παράδοξα, ἔμαθον ἐξάισια, ὅπως γυνὴ τῷ σώματι ἀνδρῶν ἐν μέσῳ κίσει, νυθόκησα, χειρὶ σκεπομένη, τοῦ παντοδυνάμου, Θεόφρον Θεοδώρα.

Θεοτοκίον.

Οπίσω σου ἔδραμον Γυναικίς, τῶν μύρων τῶν ἠδυπνῶν ἐπαισοθόμεναι, πάναγνε Θεόνυμφε, Κόρη ἀπειρόγαμη, τοῦ ἐκ γαστροῦ σου λάμψαντος, μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ σοὶ συμβασίλευουσιν ὄντως, ἀνυμολογοῦσαι, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Ἐγὼ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ.

Γῆ τὸ αἱμά σου τὸ σεπτὸν, ἐδέξατο χυθεὶν διὰ Χριστόν· οἱ οὐρανοὶ δὲ τὴν ψυχὴν, μετὰ δόξης ἀνερχομένην, Ἄγγέλων χοροῖσι, καὶ Δικαίων ἀπάντων τὰ πνεύματα, ἐν ἀγαλλιάσει ὑπήνησάν σοι Μάρτυς.

Τῶν ἰδρώτων σου οἱ κρονοὶ, κατέσβεσαν τὸ πῦρ τῶν ἀσεβῶν· οἱ τῶν θαυμάτων ποταμοὶ, ἀπέξησαν τὰς θαλάσσας, Ἀυτόνο-
Septembre. 14

με μάρτυς, τῶν παλῶν ἡμῶν μάκαρ τῶν πίσει σε, ἀνυμολογοῦντων εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Διερχόμενος πανταρχοῦ, ἐκλήρυξας τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, πλάνης κατέρραξας βωμῶν, τοὺς ἐν σκότει τῆς ἀγνωσίας ἐφώτισας Πάτερ, καὶ ναοὺς ἀπειργάσω τοῦ Κτιστοῦ σου· ὃν υπερψύζουμιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Γῆς ἀγία ἐν ἡ Χριστὸς, ἐσκήνωσεν ἡ πέτρα τῆς ζωῆς, πύλη φωτός τοῦ νοητοῦ, ἀλατόμητον ὄντας ὄρος, Παράδεισος δόξης, καὶ λυχνία χρυσῆ προηγόρευσαι, ἄχραντε Παρθενε, αἰεὶ εὐλογημένη.

Ὁ Εἰρμός.

Γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ, θαλάσσα καὶ πᾶσαι αἱ πηγαί, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, φῶς ἡ σκότος, ψυχὸς καὶ καύσων, υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, ἑστέ ἐυλογεῖτε τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾨδὴ Γ. Ἄπας γηγενής.

Εὖδος ὡς ἀστὴρ, ἐν κόσμῳ πανεύφημε, καὶ ἐξανέταλα, πρὸς τὴν υπερδόξιμον, ζωὴν λεπτοῦσαι ὡς περ ἀκτίνα ἡμῶν, τὰς ἀρετὰς τοῦ βίου σου καὶ κατορθώματα, τὰς καρδίας, πάντων κατανεγκίζουσα, τῶν πιστῶς ἐκτελοῦντων τὴν κλημῆν σου.

Πύλαι οὐρανῶν, φαιδρῶς διηνοίγησαν, ἀπάλαβοῦσαι σε· καὶ τῶν πρωτοτόκων νῦν, ἡ Ἐκκλησία ἔχει χορεύουσα, σὺν ἐκλεκτοῖς ἀοιδίμῃ τὴν ἱεράν σε φυγὴν, ἐνθα ἤχος, ἔστιν ἐορτάζοντος, Θεοδώρα, καὶ φῶς τὸ ἀνέσπερον.

Εὐρες ἀμοιβὰς, τῶν πόνων ὡς ἤλιπας, τὰς οὐρανίους τιμὰς· ἔσθης τῆς ἐφέσεως, αὐτὴν εὐροῦσα τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγὴν· κατατρυφᾷς τραγιότερον καὶ καθαρώτερον, τοῦ Νυμφίου· βλέπεις ἀπερ βλέπουσι, Θεοδώρα, Ἄγγέλων τὰ τάγματα.

Θεοτοκίον.

Σώσων με ἄγνη, Σωτῆρα κυήσασα, καὶ πανοικτιέρμονα· οἰκτιρον τὸν δούλόν σου· πρὸς μετάνοιαν ὁδοῦ κατεύθυνον· τοῦ πονηροῦ τὰ σκάνδαλα ἐκ μέσον ποίησον· τῆς αὐτοῦ με, λύτρωσαι ἐνέδρας τε, Θεοτόκε πιστῶν ἡ βοήθεια.

Ἄλλος. Ὅτι ἐποίησέ μοι.

Τρανότερον χωρήσας, πρὸς τὸ φῶς τὸ ἀδύτον, λυθέντων τῶν ἐσώπτρων τῆς σαρκός, τελειώτερον ὄρας, τὸν σοὶ ποθούμενον Χριστόν, μάκαρ Αυτόνομε.

Τελέσας σου τὸν ὁρόμον, καὶ τὴν πίστιν τετηρηκάς, ἐδέξα τοὺς στεφάνους τῆς

ζωῆς, καὶ πρεσβεύεις ἐκτενῶς, ὑπὲρ τὸν λυτρωτὴν, Ἰερομάρτυς Χριστοῦ.

Ανέτειλέ σοι φέγγος, ἀνεσπέρου διαγωγῆς, τὰ ἔργα δεδορακότη τοῦ φωτός, ἐπὶ γῆς Ἀρχιερέυ, καὶ συνευφραίνῃ τῷ Χριστῷ, εἰς τοὺς αἰῶνας αἰῶν. **Θεοτόκιον.**

Ελπίς καὶ προστασία, τῶν πιστῶν ὑπάρχουσα, διάσῳζε ἡμᾶς ἐκ τῶν παθῶν, καὶ παντοίων πειρασμῶν, τοὺς Θεοτόκον σε αἰεὶ, ὁμολογούντας ἀγνή.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**τι ἐποίησέ μοι, μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεάν, καὶ γενεάν τοῖς φροβουμένοις αὐτόν.

Ἐξακοστεικάριον τῆς Ὀσίας.

Κυριακῆς ἀκουσίθητε.

Τὸ σχῆμα διακρίψασα, κρυπτοφανῶς ἐσκήνωσας, μέσον ἀνθρώπων μοναζόντων, νύμφη Χριστοῦ Θεοδόωρα, τραπέζια Δεῖν ἔρωτι· ὡς Σαῦμα, πᾶς τὴν ἄνοιαν, συκαφαντῆν ἡνεγκας, τὸν περυσιστὴν τροπουμένη, τῆς Εὐσας Μήτηρ Ὀσία.

Τοῦ Ἁγίου. Τῶν μαθητῶν ὁράντων σε.

Εν Ἱερουσαλὴμ ὡφθῆς κλέος Μαρτύρων, διπλῶν τε τῶν ψευδῶν ἔτυχες μάκαρ, τῶν εἰδῶλων πλάνην πάσαν πατήσας, ἱεροσολεῖ Ἀυτόνομος, καὶ τὰ βραβεῖα τρισμακάρο, τῆς νίκης ὄθεν ἐδέξῃ.

Τῆς Ἑορτῆς. Ἐν πνεύματι τῷ ἰσοῦ.

Εκ τῆς ἀκάπου σήμερον, Ἄνωγς ἄνθος προπλήθην, ἡ Θεοτόκος ἅπαντα, εὐωδίας, ἐνλέου, πληροῦσα πέρατα κόσμου, καὶ χαρᾶς αἰδίου, ἐμπιπλώσα τὴν κτίσιν, ἣν ὑμνοῦντες αἰῶνα, ευφρομήσωμεν ὡς οὐσαν, τῶν γηγενῶν ὑπερέταν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς,

Ἦγος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Τῆς Θεοπρεπῆς, τοῦ Δεῖου τοκετοῦ σου, Θεόφρον Ἄνω ὡφθῆ, τοῦ Ἄρων ἡ ῥάβδος, ἀνίμμως ἐβλαστῆσασα.

Στίχ. Ἄκουσον, ὕψατερ, καὶ ἴδε.

Οτι τὴν ὑλικὴν, οὐσίαν τῶν ἀνθρώπων, ἠυδόκησας φορέσαι, προήγαγες ἐκ γείρας, τὴν σὴν Μητέρα Κύριε.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύουσιν.

Νέον ὡς οὐρανόν, τὴν μήτραν τῆς Παρθένου, καὶ Θεοτόκου Λόγε, κατῴκησας Δεῦσας, βροτῶν τὸ γένος Δέσποτα.

Δόξα, καὶ νῦν, ὁμοιον.

Δεῦτε οἱ ἐξ Ἀδάμ, τὴν ἐκ Δαυιδ φρεῖσαν, καὶ τὸν Χριστὸν τεκοῦσαν, ὑμνήσωμεν Παρθένον, Μαρίαν τὴν πανάγχαντον.

Τῆ ΙΒ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Εἰσαχθεῖς.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποθιθεὶ τὸν Γαυθλίον τῆς Θεοτόκου ἡ Ἑορτὴ, καὶ φέλλονται πάντα τὰ αὐτῆς ἐν τῇ Ἑσπερίῳ, καὶ τῷ Ὄρθρῳ, καὶ τῇ Λειτουργίᾳ, πληθὸν τῶν Ἀναγνωσμάτων καὶ τῆς Αἰσιῆς. Ἡ δὲ τοῦ Ἁγίου Ἀυτονομίου Ἀκολουθία προσφιλῆτι χεῖς.

Ἐὰν δὲ τόγῃ ἐν Κυριακῇ ἢ παροῦσα ἡμέρα, τυφάλλονται τὰ τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Ἀναστασιῶν, ἅ τινα καὶ προκρῆνται.

Ἐυαγγέλιον.

Τῆ ΙΒ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἡ προσκλήσις τῶν τιμῶν Ἑβραίων καὶ ἄλλοις τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀυτονομίου.

Ἐπίλογος.

Θύμα τραπέζῃ προτέθη τῇ σῇ, Λόγε, Θύτης σὸς Ἀυτόνομος, ἐβλαβῶν λίθους.

Ἀυτόνομος δὲ λίθους ὀσκαδικακῆτη κατελεύθη.

Ος ἐν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως καταλιπὼν δὲ τὴν Ἱταλίαν, τὴν Βιθυνῶν κατέλαβε· καὶ διὰ τὸ πολλοὺς διδάσκειν τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, ἀναιρεῖται ὑπὸ τῶν εἰδωλοκρατῶν, ξύλοις καὶ λίθοις βληθείς.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Κουρουῦτου, Ἐπισκόπου Ἰκονίου.

Στίχ. Κλέους καταγνοὺς τοῦ παρόντος Κουρουῦτος,

Εἶπει τὸ μέλλον ἐμπορευεταί κλέος.

Οὔτος τῆς αὐτῆς πόλεως ὑπάρχων γέννημα καὶ θρέμμα, κατὰ τὸ χωρίον Σούρσαλον τρικαυτὰ διατρίβων, κατεσχέθη ὑπὸ τῶν δικατῶν καὶ ἀχθεῖς Περινίῳ τῷ ἡγεμόνι, μετὰ τὸ τὴν ἀπόνοιαν αὐτοῦ διελέγξει, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμενεται.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Θεοδώρου, Ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Στίχ. Τμηθείς κεφαλὴν Θεόδωρος ἐκ ξίφους, Θεοῦ μετέσχε ὄρεων φερωνύμιας.

Ον συλλαβόντες οἱ Ἀλεξανδρεῖς, ὡς παρῶρσῖα τὸν Χριστὸν κηρύττοντα, καὶ μὴ ἐκκαυθέντες, εφεφάνουν ἀγάνθιας, ἔπαιον κατὰ κόρης, τὴν πόλιν περιήγον δέσμιον, ἔρ-

ρίπτον αὐτὸν τῷ βυθῷ· ἀνασθῆεις δὲ θείᾳ
προνοίᾳ, κελύσει τοῦ Ἀρχοντος, τὴν κεφαλὴν
ἀπετμήθη.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Ιουλιανοῦ τοῦ ἐν Γαλιατίᾳ.**

Στίχ. Ἀσκητικῶς ἰδρῶσι συμμίξας ἄθλους,
Ἰουλιανὸς διττὰ τὰ στέφη λάβη.

Οὗτος ἦν ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ, ἐν
πόλει τῶν Γαλατῶν γεννηθεὶς καὶ τρα-
φεῖς. Ἀντανίνου δὲ ταύτης τῆς πόλεως ἡγεμο-
νεύει λαχόντος, ἐπεὶ προσήγγελλη τῷ Ἀρχοντι
τὰ περὶ τοῦ Ἰουλιανοῦ, ὅτι σὺν ἑτέροις τεσσα-
ράκοντα, τῷ δεῖνι σπηλαίῳ τοῦ ὄρους χωρισμέ-
νος, θρησκῆς τὰ τῶν Χριστιανῶν, ἐκρατήθη·
καὶ βιαζόμενος ὑποδείξει τοὺς λοιπούς, οὐκ
ἐπέισθη. Ὡς δὲ ἐμελλεν ἤδη παραστῆναι τῷ
Ἀρχοντι, ἀνεκράξε μεγάλη τῇ φωνῇ πρὸς τοὺς
συνασκητὰς αὐτοῦ, Ὡς ἰδοὺ ἐγὼ κρατηθεὶς
ἀπέρχομαι μαρτυρήσων, μὴ προδοὺς ὑμᾶς·
ὑμεῖς δὲ σπεύσατε καταλαβεῖν με.

Ἦδη δὲ τούτου παραστῆτος, Ἀντανίνος
φσηὶ πρὸς αὐτόν· Πρόσελθε τῷ Θεῷ κ' ἔσσω.
Ἰπολαβεῖν δὲ ὁ μακάριος ἔφη· Ἄριστος ἡμῖν
γέγονας σύμβουλος· οὐδὲ γὰρ ἄλλο κρείττον
ἡμῖν ἢ συμφέρον, ἀλλ' ἢ τὸ θανεῖν ὑπὲρ εὐσε-
βοῦς, δι' ἧς ἀνατίθαι, πίστεως. Ἐπειροῦν
οὖν μὴ προσίεις ὁ δικάζων, κλίνην στήσαν
λαύρῳ περὶ ὑπανθρακωθῆναι προσάττει, καὶ
ὑπνιον ἐν αὐτῇ τὸν Ἀθλητὴν ἀπλωθῆναι. Πυ-
ρακτωθείσης οὖν τῆς κλίνης, ἀρῶσι τὸν Μάρ-
τυρα· καὶ ὅς, ὅλον ἑαυτὸν σημειωσάμενος τῷ
τιμίῳ Σταυρῷ, τῆς πεπυρακτωμένης κλίνης
ἐπέβη· Ἄγγελος δὲ Κυρίου τὴν φλόγα θρασί-
σας, ἀδαθῆ τὸν Μάρτυρα διεφύλαξε. Τοῦτο
τὸν Ἀντανίνου ὑπερβαλλόντως ἐξέπληξεν.

Ἠρέματο οὖν ἐρωτᾷ τὸν Ἄγιον· Τίς εἶ σύ,
ὅτι καὶ τοῦ πυρός κατακυριεύσας εὐκόλως;
Πρὸς δὲ ὁ Μάρτυρ· Λειτουργὸς Θεοῦ, καὶ Ἰου-
λιανὸς ὀνομάζομαι. Καὶ ὁ Ἀντανίνος· Γεννή-
τορές σοι τίνες; Καὶ ὁ Ἄγιος· Γηραιά φησι μή-
τηρ, τοῦ πατρὸς πρὸς Κύριον ἐκδημήσαντος.
Καὶ κελύσει τὴν τούτου μητέρα τάχει παρα-
στῆναι· πρὸς ἦν καὶ παραστᾶσαν, λοξῶ τῷ
ὄμματι ἀπίδου, Πείσον, ἃ γύναι, τὸν σὸν κά-
κιστον τοκετόν, ὁ Ἀντανίνος ἐπαπειλούμενος
ἔλεγε, λβανωτὸν τῷ Θεῷ ἐπιβῆναι· εἶδ' οὖν,
ἀκόλαστοί σε παραλαβόντες, τὸ σὸν ἀσέμνος
καθυδρίσασι σῶμα. Ἡ δὲ γενναία μήτηρ, Καὶ
ποία μοι καταδίκη, φησίν, ἀκουσίως μου πε-

ρυδριζομένου τοῦ σώματος; τοῦτο γὰρ ἐμοὶ
καὶ γέρας καὶ στέφανος. Τούτοις ναρκήσας ὁ
τύραννος, τὴν μὲν μητέρα τοῦ Μάρτυρος ἀπο-
λυθῆναι κελύσει· εἴψει δὲ τὸν μακάριον τελειω-
θῆναι Ἰουλιανόν.

Τὸ ὄρος οὖν μετὰ τῶν θημῶν καταλαβόντων
ὁ Ἄγιος, καὶ μικρὰν εὐχῆς ὥραν αἰτησάμενος,
Εὐχαριστῶ σοί, Κύριε, εἶπεν, ὅτι διετήρησάς με
ἀκαταίσχυντον, μέχρι τῆς τοῦ αἱματός μου
ἐκχύσεως. Παράσχου δὲ καὶ τοῖς χούν ἐν τῆς
σοροῦ μου λαμβάνουσιν, ἀφῆσιν ἀμαρτημάτων,
καὶ παθῶν ἀποτροπῆν· μὴ ἐπέλθω ἐπ' αὐτοῖς
κλιζόμενων πετινῶν ἐπιφοίτησις, ἢ ἀκρίς, ἢ
ἄλλη ἐπιφόρος λύμη, καὶ δεῖξαι ἐν εἰρήνῃ τὸ
πνευμά μου. Καὶ φωνῇ οὐρανοῦθεν ἐγένετο· Τὰς
πύλας ὁ ἀγνωστέης ἀνέωξε, καὶ, ὡς νομίμως
ἀγνωσάμενος, εἰσῆλθε. Καὶ τῆς φωνῆς οἱ κε-
κρυμμένοι ἀκούσαντες τεσσαράκοντα, κατα-
λαβόντες τὴν ὑπόστασιν, ὡς εὖσον ἤδη τελειω-
θέντα τὸν Μάρτυρα, καὶ αὐτοὶ παρευθῆς εἰς
ἐπήκουον τῶν θημῶν τὸν Χριστὸν ὀμολόγησαν·
οὐς καὶ δεσιμεύσαντες, τῷ Ἀρχοντι προσήνεγ-
καν, εἰς ἕτερον ἀνακληθισμένους ἐρώτησιν.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων
Μακεδονίου, Τατιανοῦ, καὶ Θεοδοῦλου· καὶ
μνήμη τοῦ Ὁσίου Δανιὴλ τοῦ ἐν τῷ Θασίῳ.**

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἄγιος Μάρτυρ Ὀκεανὸς πυ-
ρὶ τελειοῦται.**

Στίχ. Τὸν Ὀκεανὸν ἤλιον λαμπρὸν νόει,

Εἰς Ὀκεανὸν τὴν πυρὰν λελουμένον.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσβόλαις, ὁ Θεός, ἐλέη-
σον ἡμᾶς.

Τῆ Π' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

**Μνήμη τῶν Ἐγκαινῶν τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ
ἡμῶν Ἀναστάσεως· καὶ Προέδρια τῆς Ὑ-
φώσεως τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ·
καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Κορηλίου τοῦ
Ἐκατοντάρχου.**

ΤΥΠΙΚΟΝ

Εὶς ἡ παρούσα ἡμέρα τύχη ἐν Κυριακῇ, καταλειπάνι-
ται ἡ Ἀποστολία τοῦ Ἁγίου Κορηλίου, καὶ φάλλονται
τὰ λοιπὰ οὕτω—Τὸ Ἑσπέραιον Ἐσπέραιον, μετὰ τὴν συνήθη
Στιχολογίαν τοῦ Μακάριος ἀνήρ, Ἰστώμεν Στίχους 1.
καὶ φάλλομεν Ἀναστάσιμα δ' τῶν Ἐγκαινῶν γ'. καὶ τὸ
Ἐσπέραιον γ', τὰ εἰς τὸν Μικτὸν Ἐπιμονὸν τῆς ὡ'. Ὑψου-
μένου σου Δέσποτα (ῥῆτι ταῦτα ἱκί). Δέξαι, Ἥγιος

πλ. β. Τὴν μνήμην τῶν Ἑγκαινίων. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, τὸ α'. τοῦ Ἦχου. Εἰσοδος. Φῶς Ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῶν Ἑγκαινίων — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηθῶ. Δέξαι, Ἦχος β'. Τὸν Ἑγκαινισμόν τελοῦντες. Καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Θεῖος Ἐσαυσός. Ἀπολυτίκιον τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Ἑγκαινίων, καὶ τοῦ Σταυροῦ, καὶ Ἀπολυτίσι.

Εἰς τὸν Ὅρθρον, ἡ εἰς Ἰησοῦ Ἀκουσίβια. Κωνίσις, ὁ Ἀναστάσιμος, τῶν Ἑγκαινίων, καὶ ὁ Προεστὸς τοῦ Σταυροῦ. Ἀπό γ'. Ἰδῆς, Κάθισμα τῶν Ἑγκαινίων. Τοῦ μαρτυρίου τῆν Σκηνήν. Δέξαι, τοῦ Σταυροῦ. Ὁ Σταυρὸς σου Κύριε. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ἐν πίστει τὰ Ἑγκαίνια. Ἀρ' ἔστις, Κοντάκιον καὶ Ὄσις τὰ Ἀναστάσιμα, κτλ. Ἐξηποστιλάριον Ἀναστάσιμον, καὶ τῶν Ἑγκαινίων. Ἐν Γολγοθᾷ ὁ Κύριος· καὶ, Μέσον τῆς γῆς ὁ Κύριος· ἀπὸ ἰσθμῶν αἶμα καὶ τοῦ Σταυροῦ. Εἰς τοὺς Ἄνους, Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῶν Ἑγκαινίων δ'. ἐν εἰς λίγην καὶ Στιχὸς τοὺς ἔξῃς:

Στίχ. α'. Κύριε, ἡγάπησα εὐφραίνειν οἶκόν σου, καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου.

Στίχ. β'. Τὰ ὄνει σου κέρπει ἄρισμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Δέξαι, τὸ Ἐυθύν. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη. Ἀπολυτίκιον, Σήμερον σωτήριον, καὶ Ἀπολυτίσι.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Ἑπιφάνειαν, καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, Κοιμηθῆναι πρὸ τῆς Ἐπιφάνειας, κτλ.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱσταίμεν Στιχὸς γ'· καὶ φάλλομεν Στιχὸν α' Ἐυθύναι τῶν Ἑγκαινίων γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου Προσόμενον γ' τῶν Ἑγκαινίων, Ἦχος γλ. β'.

Εγκαινία τιμᾶσθαί, παλαιὸς νόμος καὶ καλὸς ἔχων· μάλλον δὲ τὰ νέα τιμᾶσθαι διὰ τῶν Ἑγκαινίων ἐγκαινίζονται γὰρ νῆσαι πρὸς Θεόν, ὡς φησὶν Ἡσαΐας· ὅς τις αὖτε ὑποληπτέον τὰς ἐξ ἔθνων Ἐκκλησίας, ἀπὸ καθισταμέναις, καὶ πῆξιν λαμβανούσας βάσιμον τῷ Θεῷ· διὸ καὶ ἡμεῖς, τὰ παρόντα Ἑγκαίνια, πνευματικῶς πανηγυρίζομεν.

Ὁ αὐτός.

Εγκαινίζεσθε ἀδελφοί· καὶ τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον ἀποθέμενοι, ἐν καινότητι ζωῆς πολιτεύεσθε, πᾶσι χαλινὸν ἐπιθέοντες, ἐξ ὧν ὁ θάνατος· πάντα τὰ μέλη παιδαγωγῆσωμεν, πᾶσαν πονηρὰν τοῦ ξύλου βράσιν μισήσαντες, καὶ διὰ τοῦτο μόνον μεμνημένοι τῶν παλαιῶν, ἵνα φύλωμεν· Οὕτως ἐγκαινίζεται ἄνθρωπος· οὕτω τιμᾶται ἡ τῶν Ἑγκαινίων ἡμέρα.

Ὁ αὐτός, Ἀνατολίου.

Εθου πύργον ἰσχύος, τὴν Ἐκκλησίαν σου Χριστέ, προαιώνις Λόγῃ εβημελιώσας γὰρ

αὐτήν, ἐπὶ πέτρῳ τῆς πίστεως· διὸ ἀσάλευτος διαμένει εἰς τὸν αἰῶνα, ἔχουσα σὲ τὸν δι' αὐτήν ἐπ' ἐσχάτων, ἀτρέπτως γεγόμενον ἄνθρωπον· εὐχαριστοῦντες οὖν, ἀνυμνοῦμέν σε λέγοντες· Σὺ εἶ ὁ πρὸ τῶν αἰῶνων, καὶ ἐπ' αἰῶνα, καὶ ἐπὶ Βασιλείᾳ ἡμῶν· δόξα σοι.

Τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος δ'. Ἐδοξασ σημείωσιν.

Χριστὸς ἐπινεύσας σου, ταῖς εὐποταῖς Κορνήλιε, καὶ ταῖς θείαις ἐντεύξεσιν, Ἄγγελόν σοι Ἅγιον, ἀποστέλλει ὄθεν, σὲ φωταγοροῦντα· καὶ Ἀποστόλων ἱερῶν, τὸν Κορυφαῖον ἀνακαινίζοντα, δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος, σὲ πανοικί ἀξιάμαστε, καὶ μυῦντα τὰ κρείττανα, τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι.

Χρίστω περιεξιμένος, ἱερῶν δὲ διδραμῶν, τὸ σαπρὸν κήρυγμα, κηρύξαι τοῖς ἔθνεσιν, ἐκρίων τῆς πλάτης, αἰκίας σφοδρῶν, καὶ ἐμψυτεύων ἀπλανῆ, διδασκαλίαν ψυχαῖς ἐν πνεύματι δι' ἃς μακαρίζομεν, ὡς ἱερὰρχην Σολήληπον, καὶ ἀήτητον Μάρτυρα, γεγηθότες Κορνήλιε.

Τρόποι σὺ χρυσότοπιος, ἀκολουθοῦντες οἱ ἄφρονες, ἀπεδείχθησαν ἔμφρονες· θανάτων καὶ γὰρ φύσεως, νόμῳ κατοικήσας, μακάριον τάσων, τοῦτον πηγὴν ἀποτελεῖς, πολλῶν θανάτων, σοφῆ Κορνήλιε, ἰώμενος τοὺς κἀμνοντας, καὶ φωταγοροῦντα τὰ πνεύματα, πονηρίας ἐν πνεύματι, τῷ Ἁγίῳ προκόπτοντας.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ἰακίνθου Μοναχοῦ.

Τὴν μνήμην τῶν Ἑγκαινίων, ἐπιτελοῦντες Κύριε, σὲ τὸν τοῦ ἁγιασμοῦ δοτῆρα δοξάζομεν, δεόμενοι ἁγιασθῆναι ἡμῶν, τὰ αἰσθητήρια τῶν ψυχῶν, τῇ πρεσβείᾳ τῶν ἐνδόξων ἀλλοφώρων, ἀγαθῆ Παντοδύναμε.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Σήμερον ξύλον ἐφανερῶθη· σήμερον γένος Ἰσραὴλ ἀπάλετο· σήμερον διὰ πιστῶν Βασιλέων, ἡ πίστις φανεροῦται· καὶ ὁ Ἀδάμ διὰ τοῦ ξύλου ἐξέπεσε, καὶ πάλιν διὰ ξύλου δαιμονες ἐφρίξαν· Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι. Εἰσοδος, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Βασιλειῶν τρίτης τοῦ Ἀνάγνωσμα.

Εστη Σολομῶν κατὰ πρόσωπον τοῦ θυσιαστηρίου Κυρίου, ἐνώπιον πάσης ἐκκλησίας Ἰσραὴλ, καὶ διεπέτασε τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ εἶπε· Κύριε, ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, οὐκ ἐστὶ Θεὸς ὡς σὺ ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω,

καὶ ἐπὶ τῆς γῆς κάτω. Εἰ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ οὐκ ἀρκεῖσθαί σοι, πῶς ὁ οἶκος οὗτος, ὃν ἀικοδόμησα ἐν τῷ ὀνόματί σου; Πλὴν καὶ ἐπιβλέψεις ἐπὶ τὴν δέσπιν μου, Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ἀκούεις τῆς δεήσεώς καὶ τῆς προσευχῆς, ἧς ὁ δούλος σου προσεύχεται ἐνώπιόν σου πρὸς σὲ σήμερον, τοῦ εἶναι τοὺς ὀφθαλμούς σου ἀνεωγμένους εἰς τὸν οἶκον τοῦτον, ὃν εἶπας, Ἔσται τὸ ὄνομά σου ἐκεῖ· τοῦ εἰσακοῦναι τῆς προσευχῆς, ἧς προσεύχεται ὁ δούλος σου εἰς τὸν τόπον τοῦτον ἡμέρας καὶ νυκτός. Καὶ εἰσακούσῃ τῆς δεήσεώς τοῦ δούλου σου, καὶ τοῦ λαοῦ σου Ἰσραὴλ, ἃ ἂν προσεύχονται εἰς τὸν τόπον τοῦτον· καὶ σὺ εἰσακούσῃ εἰς τὸν τόπον τῆς κατοικησέως σου ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ποιήσεις, καὶ ἴσως ἔσθαι αὐταῖς.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ο Θεὸς τῆ σοφίας ἐμεμελίωσε τὴν γῆν· ἠτοίμασε δὲ οὐρανὸν ἐν φρονήσει. Ἐν αἰσθήσει αὐτοῦ, ἄβυσσοι ἐρράγησαν, νέφη δὲ ἐρρούει ὄροσον. Υἱέ, μὴ παραρῶντες τήρησον δὲ ἐμὴν βουλήν καὶ ἐννοίαν, ἵνα ζῆ σὺ ψυχῇ, καὶ χάρις ἢ περὶ σῶ τραχήλῳ· ἔσται δὲ ἰαίσις ταῖς σαρκί σου, καὶ ἐπιμελεῖαι τοῖς ὀστέοις σου· ἵνα πορεύῃ πεποιθὼς ἐν εἰρήνῃ πάσας τὰς ὁδοὺς σου, ὁ δὲ ποὺς σου οὐ μὴ προσκλύπη. Ἐὰν γὰρ κἀνή, ἀφοβὸς ἔσθαι· ἐὰν δὲ καθευδῆς, ἠδῆως ὑπνώσεις· καὶ οὐ φοβήθησιν πτόησιν ἐπελθοῦσαν, οὐδὲ ὄρμας ἀσεβῶν ἐπερχομένης· ὁ γὰρ Κύριος ἔσται ἐπὶ πασῶν ὁδῶν σου, καὶ ἐρείσει σὸν πόδα, ἵνα μὴ ἀγρευθῆς. Μὴ ἀπόσχου εὐ ποιεῖν ἐνδεδῆ, πῆλας ἂν ἔχη ἡ χεὶρ σου βοηθεῖν. Μὴ εἶπες· Ἐπανελεύθω ἐπάνηκε, καὶ αὐριον δάσω, δυνατοῦ σου ὄντος εὐ ποιεῖν· οὐ γὰρ αἶδας τί τέττειται ἢ ἐπιούσα. Μὴ τέκταινε ἐπὶ σὸν φίλον κακὰ, παροικούντα, καὶ πεποιθότα ἐπὶ σοί. Μὴ φιλεχθρήσῃς πρὸς ἄνθρωπον μάτην, ἵνα μήτι εἰς σὲ ἐργάσῃται κακόν. Μὴ κτήσῃ κακῶν ἀνδρῶν ὄνειδον, μηδὲ κήλις τὰς ὁδοὺς αὐτῶν· ἀκάθαρτος γὰρ ἐναντι Κυρίου πάς παράνομος, ἐν δὲ δικαίαις οὐ συνεδρεῖ. Κατάρρα Κυρίου ἐν οἴκοις ἀσεβῶν, ἐπαυλεῖς δὲ δικαίων εὐλογούντων. Κύριος ὑπερψάνους ἀντιτάσσει, ταπεινοὺς δὲ δίδωσι χάριν.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Η σοφία ἀικοδόμησεν ἐαυτῇ οἶκον, καὶ ὑπῆρξε στυλοὺς ἐπτά. Ἐσφαξὲ τὰ ἐαυτῆς θύματα, καὶ ἐκέρασεν εἰς κρατῆρα τὸν ἐαυτῆς οἶνον, καὶ ἠτοιμάσατο τὴν ἐαυτῆς τρά-

πεζαν. Ἀπέτειλε τοὺς ἐαυτῆς δούλους, συγκαλοῦσα μετὰ ὑψηλοῦ κηρύγματος ἐπὶ κρατῆρα λέγουσα· Ὃς ἔστιν ἄφρων, ἐκκλινάτω πρὸς με· καὶ τοῖς ἐνδεδῆσι φρονῶν εἶπεν· Ἐλθετε, φάγετε τὸ ἐμὸν ἄρτον, καὶ πίνετε οἶνον, ὃν κεκέρακα ὑμῖν. Ἀπολείπετε ἀφροσύνην, καὶ ζήσεσθε· καὶ ζητήσατε φρόνησιν, ἵνα βιώσῃτε, καὶ κατορθώσῃτε σύνεσιν ἐν γνώσει. Ὁ παιδεύων κακοὺς, λήφεται ἐαυτῷ ἀτιμίαν· ἐλέγχων δὲ τὸν ἀσεβῆ, μωμῆσεται ἐαυτὸν· οἱ γὰρ ἐλεγγὸι τῶ ἀσεβῆ, μωλοῦσι αὐτῷ. Μὴ ἐλέγγῃε κακοὺς, ἵνα μὴ μισώσῃ σε· ἐλέγγῃε σοφὸν καὶ ἀγαπήσει σε. Δίδου σοφῷ ἀφορμὴν, καὶ σοφώτερος ἔσται· γνώριζε δικαίαν, καὶ προσθήσει τοῦ δέχεσθαι. Ἀρχὴ σοφίας, φόβος Κυρίου· καὶ βουλὴ ἀγίων σύνεσις· τὸ δὲ γνῶναι νόμον, διανοίας ἔστιν ἀγαθῆς. Τούτω γὰρ τῷ τρόπῳ πολὺν ζῆσις χρόνον, καὶ προσθήσεται σοὶ ἔτη ζωῆς.

Εἰς τὸν Στίχον Στὰχυρα τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος πλ. α. Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις ὁ ζωηφόρος Σταυρὸς, τῆς εὐσεβείας, τὸ ἀπτήτων τρέπαιον, ἡ θύρα τοῦ Παραδείσου, ὁ τῶν πιάτων στηριγμός, τὸ τῆς Ἐκκλησίας περιτελισμῶ· δι' οὗ ἐξηφανίσται, ἡ φθορὰ καὶ κατήρηται, καὶ κατεπόθη, τοῦ θανάτου ἡ δύναμις, καὶ ὑψώθημεν, ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράνια. Ὅπλον ἀκαταμάχητον, δαιμόνων ἀντίπαλον, δόξα Μαρτύρων Ὁσίων, ὡς ἀληθῶς ἐγκαλλίπαισμα, λιμὴν σωτηρίας, ὁ δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Χαίροις ὁ τοῦ Κυρίου Σταυρὸς, δι' οὗ ἐλύθη τῆς ἀρᾶς τὸ ἀνθρώπινον, τῆς ὄντος χαρᾶς σημεῖον, ὁ καταράσων ἐχθρῶν, ἐν τῇ σῇ ὑψώσει πανσεβάσμε· ἡμῶν ἡ βοήθεια, βασιλέων κραταίωμα, σθένος δικαίων, ἱερέων εὐπρέπεια· ὁ τυποῦμενος, καὶ δεινῶν ἐκλυτρούμενος· ῥάβδος ἡ τῆς δυνάμεως, ὑπ' ἧς ποιμαίνομεθα ὄπλον εἰρήνης ἐν φόβῳ, ὁ περιέπουσιν Ἄγγελοι· Χριστοῦ θεία δόξα, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.

Χαίροις ὁ τῶν τυφλῶν ὁδηγός, τῶν ἀσθενούντων, ἰατρός, ἡ ἀνάστασις, ἀπάντων τῶν τελευτών, ὁ ἀνυψώσας ἡμᾶς, εἰς φθορὰν πεσόντας, Σταυρὸς τίμιε· δι' οὗ διαλύεται, ἡ φθορὰ καὶ ἐξηλύθησεν, ἡ ἀφρασσία, καὶ βροτοὶ ἐθεώθημεν, καὶ διάβολος, παντελῶς καταβέβληται. Σήμερον ἀνυψούμενον, γερσεὶ καθορῶν

τές σε, Ἀρχιερέων ὑβούμεν, τὸν ὑψωθέντα ἐν μέσῳ σου, καὶ σὲ προσκυνούμεν, ἀρούμενοι πλουσίως, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος β. Ἀνατολίου.

Τὸν ἐγκαινισμὸν τελούντες, τοῦ πανιέρου Ναοῦ τῆς σῆς Ἀναστάσεως, σὲ δοξάζομεν Κύριε, τὸν ἀγίασαντα τοῦτον, καὶ τελειώσαντα τῇ αὐτοτελεῖ σὲ χάριτι καὶ τεροπόμενον ταῖς ἐν αὐτῇ ἱερουργομένοις, ὑπὸ πιστῶν μυστικαῖς καὶ ἱεραῖς τελεταῖς· καὶ προσδεχόμενον ἐκ χειρὸς τῶν δούλων σου, ταῖς ἀναιμακτοῦς καὶ ἀχράντους Θυσίας ἀντιδίδοντα τε τοῖς ὀρθῶς προσφέρουσι, τὴν τῶν ἀμαρτημάτων κάθαρσιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Θεὸς Ἰησαυρὸς ἐν γῆ κρυπτόμενος, τοῦ Ζωοδότου ὁ Σταυρὸς, ἐν οὐρανοῖς ἐδείκνυτο Βασιλεῖ εὐσεβεῖ, νίκης κατ' ἐχθρῶν, ὑπογραμμὸν δὴλων μισῶν ὃν γενηθῆς πίστει καὶ πόθῳ, Θεοθεν ἀνυδάσμιαν πρὸς Θεωρίας ὑψωσιν, σπουδῇ μερίστη, ἐκ γῆς λαθῶντων ἀνέστην, εἰς κόσμου λύτρον, καὶ σωτηρίαν τῶν φυλῶν ἡμῶν.

Ἀποκλιτῶν τῶν Ἐγκαινίων, Ἦχος δ΄.
Ὡς τοῦ ἄνω στερωμένου τὴν εὐπρέπειαν, καὶ τὴν κατὰ συναπέδειξας ωραϊότητα, τοῦ Ἀγίου σκηνώματος τῆς δόξης σου Κύριε. Κραταίωντων αὐτὸν εἰς αἰῶνα αἰῶνος, καὶ προσδέξαι ἡμῶν, τὰς ἐν αὐτῷ ἀπαύστως προσσχερμμένας σοι δεήσεις, πρεσβείας τῆς Θεοτόκου, ἢ πάντων ζωῆ καὶ ἀνάστασις.

Δόξα, καὶ νῦν, τοῦ Σταυροῦ, Ἦχος β.

Τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν τῆς σῆς ἀγαθότητος, ὃν ἐδωρήσῃς ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις Κυρίου, σοὶ προσάγομεν εἰς πρεσβείαν. Σῶζε τοὺς Βασιλεῖς καὶ τὴν πόλιν σου, εἰρηνεύοντας διὰ τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλιάνθρωπε.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν Α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὰ πάντα ἐφώτισε, τῇ παρουσίᾳ Χριστοῦ, τὸν κόσμον ἀνεκαίνισε, Πνεύματι Θεῷ αὐτοῦ· φυγαὶ ἐγκαινίζονται· οἶκος γὰρ ἀνετέθη, νῦν εἰς δόξαν Κυρίου, ἔνθα καὶ ἐγκαινίζει, τῶν πιστῶν ταῖς καρδίας, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰς σωτηρίαν βροτῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν Β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα ὁμοίων.

Εὐρτίος σήμερον, τῶν Ἐγκαινίων πιστοί, ἡμέρα κατέλαβε, τὴν ἐκλογὴν τοῦ Χριστοῦ, ἡμᾶς, καὶ προτρέπεται, πάντας ἐγκαινισθῆναι, καὶ φαιδρῶ τῷ προσώπῳ, ἄσματα τῷ Δεσπότη, ἐκ μυροῦ τῆς καρδίας, αἰνεῖσαι πιστῶς ὡς λυτρωτῆ, καὶ ἡμᾶς ἐγκαινίζοντι.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Ὁ Ν. καὶ οἱ Κανόνες.

Κανὼν ὁ Πρεσβύτερος, οὐ ἢ Ἀχροστιχίς, κατὰ Ἀλφάβητον, ἀνεὺ τῶν Θεοτοκίων· Γερμανοῦ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ὁ Εἰρμὸς.

Τριστάτας κοιταίου, ὁ τεχθεῖς ἐκ Παρθένου, ἀπαθείας ἐν βυθῷ, φυγῆς τὸ τριμερὲς, καταπονήτισον δόμοι· ὅπως σοι ὡς ἐν τυμπάνῳ, τῇ νεκρώσει τοῦ σώματος, ἐπιγίνωσκον ἄσω μολόθημα.

Αγγέλιου οὐρανοῦ, καὶ ἡ γῆ εὐφρανέσθω, ὁ πανάγιος Σταυρὸς, πρέσχεταί ἡμᾶς, ἀγιάζων ἐν χάριτι, τοῦτον καταπαζόμενος, ὡς πηγὴν ἀγιάσματος, καὶ τῆς πάντων Θεώσεως αἴτιον.

Βαδίζειν εὐσεβεῖ, τὴν οὐράνιον τρίβον, ἐνδυναμίσων ἡμᾶς, πανάγιε Σταυρέ, τοὺς πικρῶς προσκυνούντας σε, ὅπως τὰ τῶν ἐναντίων, ἀποκλιναντες βάραθρα, κοινωνοὶ Θείας δόξης γενώμεθα.

Γνωστοί τῷ Ποιητῇ, διὰ σοῦ γεγονότες, πανσεβασίμει Σταυρέ, καρδίᾳ καὶ ψυχῇ, προσπτυσσόμεθα πάντοτε, σὲ προκειμένον ὀρώντες, καὶ τὸν νοῦν φωτιζόμεθα, τὸν παναίτιον Λόγον δοξάζοντες.

Θεοτοκίον.

Η πόλις τοῦ Θεοῦ, τὸ τοῦ Παμβυσιλιῆος Θεοδόχου εὐαγές, κειμήλιον σεπτόν, Θεοτόκῃ πανάμωμι, φρουρήσον τὴν κληρονομίαν, τὴν αἰεὶ εὐφρομῶσαν σε, καὶ γεραίρῃσαν πίστι τὸν τόκου σου.

Ἔτερος Κανὼν τῶν Ἐγκαινίων, Ἦχος δ΄.

Ὠδὴ α΄. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραίου.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ο γύλω καθοδηγῶν τὸ πρότερον, τὸν ἐκλεκτὸν Ἰσραὴλ, διὰ λουτροῦ βαπτίσματος Χριστέ, ἐν Σιών κατεφύτευσας, τὴν Ἐκκλησίαν κρᾶζουσεν· Ἄσωμεν ἄσμα τῷ Θεῷ ἡμῶν, σήμερον τῆς ἀπροσίτου δόξης σου, ἡ ἐπιφροῖτησις, τὸν ἐπὶ γῆς καγγέντα σοι ναόν, οὐρανῶν κατεσκευάσαν, ἐν ᾧ συμφώνως φάλλομεν· Ἄσωμεν ἄσμα τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Οὐ νόμῳ ἡ Ἐκκλησία Κύριε, ἐγκαλλωπίζε-
ται, οὐ δουλικῶν ἐκτάσει χειρῶν, τοῦ
Σταυροῦ δὲ τῆ χάριτι, ἐγκυχωμένη ψάλλει
σοι· Ἄσωμεν ἄσμα τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ασπόρως τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ
Θείου Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνεί-
ληφας Υἱόν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ
Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀ-
πάτορα.

Ἐτερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὐ ἡ Ἀκροστιχίς·
Τῶν Σαυμάτων σου τὸ κλέος μέλω μάκαρ.

Ἰωσήφ.

Ῥθὴ α΄ Ἦχος πλ. α΄. Ἰππον καὶ ἀναβάτην.

Ταύτην σου τὴν φωσφόρον, καὶ Σείαν κοί-
μησιν, καὶ υπέρλαμπρον μῆνην, καὶ ἐυ-
ρᾶν πανηγυριῶν, τοῦς πανηγυρίζοντας, ταῖς ἐυ-
χαῖς σου φωτίσων, Ἱεράρχα Θεομακάριστε.

Ωφθης καὶ πρὸ τελείας, σοφῆ μνήσεως, ταῖς
ἐλεημοσύναις, καὶ ταῖς εὐχαῖς Κορνήλιε,
σχολάζων πανελθῖαι, καὶ τὸν πάντων Κύριον,
διανοίας ζητῶν εὐλύτῃ.

Νόμους τοὺς σωτηρίους, σαφῶς ἐξέμαλεις,
τοῦ σαρκὶ ἐνωθέντος, δι' ἄκραν ἀγαθότη-
τα, τοῦ τῶν Ἀποστόλων σε, Κορυφαίου νεύ-
σεσι, τοῦ Δεσπότην μάκαρ μνησάντος.

Θεοτοκίον.

Θέλγεις πιστῶν καρδίας, αἰεὶ δοξάζειν σε,
ἀκροεστῶ ἐρέσει, Θεογεννητὸν Δέσποτα·
να· δόξα χρηματίζεις γὰρ, τῶν βροτῶν κη-
σασα, τὸν τῆς δόξης Κύριον ἀχραντε.

Καταβάσις.

Σταυρὸν χάραξας Μωσῆς, ἐπ' εὐθείας ῥάβδῳ,
τὴν Ἐρουβρᾶν διέτεμε, τῷ Ἰσραὴλ πεζεύ-
σαντι (*)· τὴν δὲ ἠπιστρεπτικῶς, Φαραῶ τοῖς
ἄρμασι, κροτήσας ἤνωσεν, ἐπ' εὐρους διαγρά-
φας, τὸ ἀήτητον ὄπλον· διὸ Χριστῷ ἄσωμεν,
τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ῥθὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῆ τοῦ Πα-
τρός, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γὰρ ἐσθιν
* Ἅγιος, πλὴν σου Φιλάνθρωπε.

Δόξαν Χριστοῦ σε, χρηματίσαντα πίστει δε-
ξάζομεν, δοξάζομενοι ταῖς αἰαῖς, δεδοξα-
σμένε Κυριὸν Σταυρῆ, σεπταῖς περιπτύξαις,
καὶ φωτιζόμενοι.

Εν εὐφροσύνῃ, προσελθόντες Πιστοὶ ἀρυσθί-
μεθα, ὡς ἐκ κρήνης καθαρᾶς, Σταυροῦ
αἰετίζωμ ἡμᾶς, καὶ διασωζόμενοι, Θεὸν ὑμνή-
σωμεν.

Ζωὴ ὑπάρχων, Ἰησοῦς κρεμασθεὶς τεθανά-
τῳ· ἐπὶ ζύλου τοῦ Σταυροῦ· ὃν νῦν
πιστῶς προσπτυσσόμενοι, πάθῃ αποφεύγομεν,
θανάτου πρόξενον.

Θεοτοκίον.

Επιφανέσσα, τίς φυγῆς μου τὸ σκότος ἀ-
πέλασον· ἀμαρτίας τὰς σειράς, ἀγνή
Παρθένη διάρρήξων· σώσων με κησασα, τὸν
πανοικτιρόμηνον.

Ἄλλος. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ηγάσας ἐπὶ γῆς, τὴν Ἐκκλησίαν σου Χρι-
στὲ Πνεύματι, χρίσας αὐτὴν σήμερον,
σῆς ἀγαλλιάσεως ἑλαίου.

Θεμέλιον σε Χριστέ, ἡ Ἐκκλησία ἀράργης
ἐχουσα, τῷ σῷ Σταυρῷ στέφεται, ὡς
βασιλικῶ διαδήματι.

Αγέθειξας ἀγαθῆ, τὴν χειροποίητον σκηνὴν
σήμερον, τῆς ὑπὲρ νοῦν δόξης σου, οἰκο-
νομικῶς οὐκλήτηρον.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγα-
θῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας· ὄθεν
σοὶ τὸ χάρις προσάγομεν.

Ἄλλος. Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενός.

Αγίς τὸν φωτισμόν, μετέλαβες Πνεύματος,
καὶ τὴν Σείαν χάριν ἐκ Θεοῦ στόματος,
ὄλην εἰσοδέξῃ πανοικί, τοῦ Θεοῦ Κορυφαίου,
ἐπιστασίας καταγγέλλοντος, τὰ σωτηριώδη
διδάγματα.

Υφώθης ταῖς ἀρεταῖς, ὡς κέδρος ὑψίκομος,
καὶ καρπὸς εὐωδίας ἡμῖν προσήνεγκας,
τὴν τῶν διδασμάτων παροχὴν, τὴν χάριν τῶν
Σαυμάτων, καὶ ἰαμάτων τὴν ἐνέργειαν, μάκαρ
Ἱεράρχα Κορνήλιε.

Μεγίστης ἀξιωθείς, εὐκλείας Κορνήλιε, σὺν
τῷ Κορυφαίῳ καὶ ἄλλοις πλείοσιν, ἔδρα-
μες κηρύττων πανταχοῦ, τὸ κύρηγμα τῷ Θεῷ
δι' οὐ ἡμῶς φωταγωγοῦμενοι, σὸν τὸς ἀγνωσίας
ἐρρύθημεν.

Θεοτοκίον.

Αγνείας φωτεινῶς, γεγέννησαι σπῆνωμα, ἐκ
τῶν φωτοδότῃν σέρεος σαρκοῦμενον, ἀν-
θροπον ὀφθέντα καθ' ἡμᾶς, διὰ φιλανθρωπίαν,
καὶ τὴν φθορὰν ἐξαφανίσαντα, ἀφθορε βροτῶν
ἢ ἀνάγκαις.

Καταβάσις.

Ράδος εἰς τύπον, τοῦ μυηρίου παραλαμ-
βάνεται· τῷ βλαστῷ γὰρ προκρίνει τὸν
ἱερέα· τῆ στελεμενοῦσθ δὲ πρώην Ἐκκλησίαν,

(*) Ἐν πάσι τοῖς ἀρχαῖς χειρογράφοις, πεζεύοντι.

νῦν ἐξήνησε, ξύλον Σταυροῦ, εἰς κράτος καὶ στερέωμα.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Τὸ μαρτύριόν τὴν σκηνὴν Χριστὸς παρέδειξέ, καὶ ὁ Θεσπέσιος Μωσῆς ἐν γῆ ἐπήξατο, καὶ ναὸν ἐγκαινίζει Σολομῶν ἐν θυσίαις· ἡμεῖς δὲ, ἐπὶ τὴν νέαν Ἱερουσαλήμ, τῆ πείρῃ, καταφυγόντες Δαυιτικῶς, δώμεν θείαν ἀνύμνησιν, τῷ Σταυρωθέντι δι' ἡμᾶς, αἰτούμενοι συγχώρησιν, πάντων ὧν ἡμεῖς ἠμάρτομεν.

Δόξα, τοῦ Ἁγίου, ὁμοίον.

Απαρῆν ἁγίαν σε, ἡ Ἐκκλησία, ἐξ ἐθνῶν ἐδόξαστο, καταφωτίζοντα αὐτὴν, ταῖς ἐναρέτοις σου πράξεσιν, Ἱερομύστα Θεόφρον Κορνήλιε.

Καὶ νῦν, **Θεοτοκίον.** Ταχύ προκατάλαβε.

Εν πίστει τὰ Ἐγκαινία, ἐπιτελοῦμεν φαιδράς, τοῦ οἴκου σε ἀγραντε, εὐλογημένη ἀγνή, Παρθένη πανύμνητε, χαίροντες τῇ ἐλπίδι, τῇ εἰς σέ Θεότατε, αἰτούμεν σε τοῦ πρεσβεύειν, τῷ Σωτῆρι ἀπαύστω, αὐτῷ τῷ σαρκαθέντι ἐκ σοῦ, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

- **Δ**ι' ἀγάπῃσιν οἰκτίριμον τῆς σῆς εἰκόνας,
- ἐπὶ Σταυροῦ σου ἔστης, καὶ ἐτάχυσαν
- ἔθνη· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἰσχύς μου καὶ
- ὕμνης.

Ηλιόμορφος ὁράμενος προσκυνεῖται, ὑπὸ πιστῶν ἀνθρώπων, ὁ Σταυρὸς τοῦ Κυρίου· ὃν κατασπαζόμενοι, φυγὰς φωτίζομεθα.

Θεὸς Κύριος σασκαυόμενος ἐπεφάνη, καὶ ὑφωθεὶς ἐν ξύλῳ, τοὺς αὐτὸν προσκυνούντας, φωτίζει ἐκείνους, θεῖαν ἐξαιρούμενος.

Γλασπὸν ἤϊν καὶ ἀφροσιν τῶν παισιμάτων, Λόγε Θεοῦ παράσχου, τῶν πιστῶν προσκυνῶσι, σήμερον προκείμενον, Σταυρὸν σου τὸν τίμιον.

Θεοτοκίον.

Μη' κενώσας τοὺς Πατρίους ὁ Λόγος κολίπους, σοῦ ἐν τοῖς κόλποις Κόρη, ἀνεκλήθη ὡς βρέφος, θάλω, ἀναπλάσαι με, φθορᾷ ὑποκείμενον.

Ἄλλος. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Οὐκ ἐν θύμασιν ἀλόγων ἡ Ἐκκλησία, ἀλλὰ τῷ σῷ τιμίῳ ἐκ πλευρᾶς ζωφῆρου, αἵματι ῥαντίζεται, εἰκότως κραυγάζουσα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τὰ σκηνώματα Κυρίου ἠγαπημένα, τοῖς κατιδεῖν ποθοῦσιν ἀνακεκαλυμμένως, τὴν

δόξαν τοῦ προσώπου αὐτοῦ, συμφώνως κραυγάζουσι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Εικονίζουσα τὴν χρίσιν ἡ Ἐκκλησία, τοῦ ἐκλετοῦ λαοῦ σου τοῦ πολυτίμου μύρον, σήμερον ἀλείφεται, τὴν θείαν τοῦ Πνεύματος, χάριν ἀοράτως λαμβάνουσα.

Θεοτοκίον.

Απειρογάμως ἐκύθησας ὦ Παρθένη, καὶ μετὰ τὸν ὄφθης παρβενεύουσα πάλιν· ὄθεν ἀσπίτοις φωναῖς, τὸ Χαῖρέ σοι Δέσποινα, πιστῆ ἀδίστακτῳ κραυγάζομεν.

Ἄλλος. Τὴν θείαν ἐννοήσας σου.

Τοῦ Πνεύματος τὴν χάριν δεξιόμενος, ἥλιος ὡς περ φωταυγῆς, τὴν γῆν ἐπλήθης Κορνήλιε, ἀποδιώκων τὸ σκότος, τῆς εἰδωλομανίας πανεύφημε.

Ος μέγας ποταμὸς ἐκπεπρωεῖσται, ἅπαν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, ἀρδύων θεῖος διδάγμασι· καὶ τὰ ζιζάνια πνίγων, τὰ τῆς πολυθείας Κορνήλιε.

Νεκρὸς παντὶ τῷ κόσμῳ γενόμενος, τοῦ νεκρωθέντος δι' ἡμᾶς, τὴν θείαν ἔγερσιν ἅπασι, τοῖς ἐκ πᾶθῶν νεκρωθεῖσι, διήγγειλας παμμύητα Κορνήλιε.

Θεοτοκίον.

Σοφίας κλητῶν ἐνδίαίτημα, τῆς τοῦ Πατρὸς ὑπερφωῶς, ἀγνή Παρθένη γεγέννησαι δι' ἧς ἡμεῖς τῆς καλίας, νυγὶ τοῦ σοφιστοῦ ἐλυτρώθημεν.

Καταβάσις.

Εἰσακλήσα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

- **Τ**ὸν φωτισμὸν σου Κύριε, κατάπεμψον ἡ-
- μῖν, καὶ τῆς ἀγλῆς ἡμᾶς, τῶν πται-
- μάτων, λύσον ἀγαθῆ, τὴν σὴν εἰρήνην οὐ-
- ρανόθεν δωρούμενος.

Κατὰ πᾶθῶν ἐνίσχυσον, ἡμᾶς φθοροποιῶν, τοὺς σέ τιμῶντας, κ' ἀσπαζόμενης τίμιε Σταυρέ, ἁγίου πάθους, ἀγιώτατον σύμβολον.

Λελαμπρυσμένοι σήμερον, καρδίας καὶ ψυχᾶς, καλῶν ιδεῶν, προσέλθωμεν πιστοὶ καὶ τὸ σέπτον καὶ θεῖον ξύλον, τοῦ Σταυροῦ προσκυνήσωμεν.

Μερρᾶς γλυκαίνει πρότερον, τὰ ὕδατα Μωσῆς, σημαίνων ξύλω, σέ τίμιε Σταυρέ, οἷ σὺ γλυκασμὸν σωτηριώδη, τοῖς βροτοῖς ἐναπέτασας.

Θεοτοκίον.

Υπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, Χριστὸν τὸν ἐν τῶν σῶν, ἀγνῶν αἱμάτων, Πανάχαρτες Κόρη,

σάρκα ὑλικὴν ἠμφισαμένον, καὶ βροτούς ἀναπλάσαντα.

Ἄλλος. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὺ πάλαι ἐν Σινῇ, σκηνὴν ἀχειροποίητον, ὑπέδειξας τῷ Σέσπτη, Μωϋσῇ διαγράφων, Χριστέ τὴν Ἐκκλησίαν σου.

Σὺ Κύριε σκηνὴν, ἐπὶ γῆς κατασκευάσας, σὺ τάξεις οὐρανίαις, τῶν βροτῶν τὰς χορείας, συνάπτεις τῇ δυνάμει σου.

Σὲ Κύριε πηγὴν, τῆς ζωῆς ἐπιστάμεθα, σὺ Ἅγιε τὴν εἰρήνην, ἐλθὼν εὐηγγελίσω, Χριστέ τῇ Ἐκκλησίᾳ σου. **Θεοτοκίον.**

Σὲ ὄπλον ἀρόχαίς, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα σὲ ἀγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

Ἄλλος. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Οὗτος ἀντικείμενος, τῷ Παντοκράτορι, κωφοῖς ἑσάνοις Ἰερουσότα, σέβας οὐ προσένειμας, ὑπὸ μαιφάνων, ἀνθρώπων συναθρομένους.

Υψιστον ἀόρατον, Θεὸν Κορνήλιε, ἐν ἐκτενείᾳ ἐπεκαλέσω, καὶ ναὸν ἠδάριστα, βδελυκτῶν ἑσάνων, μεγάλως θαυμάζομενος.

Τὸ τοῦ Παντοκράτορος, φυλάττων πράγμαμα, ἐφυλακίσθης δεσμὰ ὑπέστῃς· καὶ δεσμῶν ἀπέλυσας, τῆς κακοπιστίας, τοὺς ἀφρονες Θεόσσοφε. **Θεοτοκίον.**

Ο ἄβροσόν μοι Πάναγνε, πατασμάτων ἀφῆσον ἐπίσκεψαί με τὸν ἀσθενῶντα, καὶ κλυδωνιζόμενον, συμφοραῖς τοῦ βίου, καὶ πάθους, τοῦ σώματος. **Καταβάσις.**

Ω τρισμακάριστον ἕυλον, ἐν ᾧ ἐτάθη Χριστός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος· δι' οὐ πέπτωκεν ὁ ἕυλω ἀπατήσας, τῷ ἐν σοὶ δελεασθεῖς, Θεῷ τῷ προσπαγέντι σαρκί, τῷ παρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμὸς.

Ἡλθον εἰς τὰ βάλθη τῆς Θαλάσσης, καὶ κατεπόντισέ με, καταίρεις πολλῶν ἀμαρτημάτων ἀλλ' ὡς Θεὸς ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε, τὴν ζωὴν μου ὡς φιλόνηρωπος.

Νυγίς ἐπὶ σοὶ πλευράν ὁ Κτίστης, Σταυρὲ θελκισίως, ἀναρτῶμενος, αἷμα καὶ ὕδαρ, ἀποκενοῖ δι' αὐτὸν ἀνεπλάσθημεν, οἱ πιστῶς σε ἀσπαζόμενοι.

Ἡ ὕλον ζωοδώρητον Κυρίε, πηγὴ ἀθανασίας, ἀπολύτρωσις παντός τοῦ κόσμου, σῶζε ἡμᾶς, τοὺς ἀσπαζόμενός σε, ὡς φρουρὸν ἡμῶν σωτήριον.

Ο πλον ἡμῖν ἀρόηκτον ἐδόθης, δι' οὐ νικώμεν πάσας, τὰς ἐνέδρας τῶν ἀντικειμένων, Σεῖτε Σταυρὲ, οἱ ψυχῆς εὐθύτητι, ἱερῶς σε ἀσπαζόμενοι. **Θεοτοκίον.**

Α γιος ναὸς τοῦ ἐν Ἁγίοις, ἐπαναπεπαυμένου, ἐχορημάτισας Θεογεννήτορ' ὄθεν ἡμᾶς, τοὺς πιστῶς ὑμνοῦντάς σε, ἀγιάζεις Μητροπάρθενε.

Ἄλλος. Οὕσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Τοῦ κάλλους, ὁ Βασιλεὺς Χριστὸς ἐσθεθύμησε, τῶν τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἐθνῶν μητέρα ἀπέδειξεν, ἐκ δουλείας, υἱοβλουμένου διὰ τοῦ Πνεύματος.

Φρίττουσι, τὴν δυσμενῶν δαιμόνων αἰφάλαγγας, τῶν οὐ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, τοῦ Σταυροῦ τῷ τύπῳ σημειουμένην, καὶ σιαίζει, ἀριστική τοῦ Πνεύματος ἐλλαμψίς.

Θὺ φάμμον, ἀλλὰ Χριστὸν Σεμέλιον ἔχουσα, ἡ εἰς ἐθνῶν Ἐκκλησία, στεφανοῦται κάλλι τῷ ἀπροσίτῳ, καὶ διαδήματι, τῆς βασιλείας ἐγκαλλωπίζεται. **Θεοτοκίον.**

Ω θαῦμα, τῶν ἀπάντων θαυμάτων καινότερον, ὅτι Παρένθος ἐν μητέρα, τὸν τὰ σύμπαντα περιέποντα ἀπειρανδρῶς, συλλαβοῦσα, οὐκ ἐστενοχώρησε.

Ἄλλος. Μαινομένη κλυδωνί.

Καθαρῶς ποιούμενος, τὰς εὐχὰς σου, Ἄγγελον Θεοῦ, φανερῶς τελέεσαι μυοῦντά σε, τὰ κρείττονα, καὶ σωτηρίας ἐχόμενα.

Λαμπρυνθεὶς τῷ πνεύματι, φωτόβολος γέγονας ἀστήρ, φωτοβολοὶς λάμψεσι τὰ πέρατα, φωταγωγῶν, ἱερομύστα Κορνήλιε.

Επιγινούς τὸν Κύριον, ὁ τῇ πλᾶνῃ πρώην σκοτισθεῖς, ἀναγειεὶ Μάκαρ τῇ ἐντεῦξί σου, καὶ πανοικί, Σείαν εἰσδέχεται κἀμάρσιν.

Θεοτοκίον.

Ο τῆς δόξης Κύριος, ἐξ αἱμάτων σου παρ' Ἰουδαίων, ἐσαρκώθη ὁμός ὡς ἐπίσταται, Πανῦμνητε, σῶζων ἡμᾶς ἀγαθότητι.

Καταβάσις.

Νοτίου Σηρός ἐν σπλάγγχνις, παλάμας Ἰωνᾶς, σταυροειδῶς διεκπετάσας, τὸ σωτήριον πάθος προδεδετύπου σαφῶς ὄθεν τριήμερος ἐκδύς, τὴν υπερκόσμιον ἀνάψασιν ὑπεζωγράφισας, (°) τοῦ σαρκὶ προσπαγέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ τριημέρῳ ἐγέβρεσι, τὸν κόσμον φωτίσαντος.

(*) Ἐν ταῖς ἀρχαιότεραις χειρογράφοις, προεξηγήθη.

Κοντάκιον τῶν Ἑγκαινίων.

Ψαλμ. 7. Ἐπεράνης σήμερον.

Οὐρανός πολυφώτος, ἡ Ἐκκλησία, ἀνεδείχθη ἅπαντας, φωταγωγοῦσα τοὺς πιστοὺς ἐν ᾧ ἐστῶτες κορυφαίμεν. Τοῦτον τὸν οἶκον, στερέωσον Κύριε.

Ο Ἄγιος.

Επιδημήσαντος ἡμῶν τοῦ Λόγου κατὰ σάρκα, οὐ τῆς βρωτῆς μὲν γόνος, φασὶ καὶ πυρρῶν. Ἐλεασάμεθα φαιδρῶς τὴν ὁδόν, ἣν εἶχεν ὁ Υἱὸς παρὰ Πατρός, ἐν ἀληθείᾳ γάρρι. Ὅσοι δὲ πίστευι τοῦτον ἐλάδουμεν, ἐδόξα τοῖς πᾶσιν ἔκστατον, τοῦ γενέσθαι τέκνον Θεοῦ· οἱ οὐκ ἐξ αἱμάτων, οὐδὲ ἐκ Σαλήματος σαρκὸς ἀναγεννηθέντες, ἀλλ' ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ ἐπονεύθηθέντες, οἶκον προσευχῆς ἐπιζηταμεν, καὶ βωόμεν. Τοῦτον τὸν οἶκον στερέωσον Κύριε.

Συναξάριον.

Τῆς ΙΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἑγκαινίων τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν Ἀναστάσεως.

Ψαλμοί.

Νόμον παλαιὸν Ἰσραὴλ πληρῶν νόσος, Ἑγκαινίους σοι τὸν τάφον τιμᾶ, Λόγε.

Τύχθη Ἀναστάσεως τρισκαίδεκάτῃ καινιστίος.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Κορηλίου τοῦ Ἑκατοντάρχου.

Στιγ. Ζωῆς ἀπίστου Κορηλίῳ ἐξ ἄρχης.

Πιστῶν ἀπαρχὴν τῶν ἀπ' ἐθνῶν, Χριστὸς με.

Οὗτος ἐν τοῖς τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων χρόνοις ὑπῆρχεν ὁ βίον μετροχόμενος ἀνεπίληπτον, εἶδεν Ἀγγέλου προτρέποντος αὐτῶν, τὸν Ἀπόστολον Πέτρον μεταλαμβάνειν, καὶ παρ' αὐτοῦ ἀκοῦσαι ἅ δει. Καὶ ὁ παρεκνεύμενος ὁ Πέτρος πρὸς αὐτόν, καὶ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου τοῖς τε συνελθούσιν καὶ αὐτῶν προσειπὼν, κατηχῆσάς τε, καὶ βαπτίσας, τὴν προστασίαν τῆς Σαφέως πόλεως ἐγγειοῖζει· ἦν εὐραὶν κατείδωλον, χάριτι Χριστοῦ πάντας ἐβάπτισε, καὶ αὐτὸν τὸν Ἀρχοντα Δημήτριον πανοικίᾳ τῶ Χριστοῦ πεπιστευότα. Ὅθεν ἀποστολικῶς τὸν βίον διανύσας, πρὸς Κύριον ἀπέρχεται.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Κρονίου, Λεοντίου, Σεραπίωνος, Στράτωνος, Σελεύκου, Μακροβίου, Γορδιανῶν, Ἰωακίμου, Ἡλεί, Λουκιανοῦ, καὶ Οὐαλεριανοῦ.

Εν τῇ Ἀλεξανδρῶν Μητροπόλει, τοῦ μακαρίου Κρονίου Διακόνου ἀναλήφθη.

τος, ἐπίστευον δι' αὐτὸν Λεόντιος καὶ Σεραπίων· ἐν δὲ Γαλιατῇ τῇ βαρβάρῃ καὶ ἀπίστῃ, Σελεύκος, Οὐαλεριανός, Μακρόβιος καὶ Γορδιανός· Στράτων δὲ ἐν Νικομηδείᾳ τῆς Βιθυνίας. Καὶ ὁ μὲν Κρονίος, Λεόντιος, καὶ Σεραπίων, ἐν Αἰγύπτῳ, μετὰ πλείστα βασιάνες, δεύοντες χεῖρας καὶ πόδας, ἐν τῇ Σαλάσῃ ἀπερόρισαν· καὶ τὰ τούτων λείψανα τῇ ἐρηρᾷ διασωθέντα, δι' ὀπτασίας Ἀγγέλων πιστοῖς ἀνδράσι τῇ γῆ κληῦσαι προσετέτακον. Οἱ δὲ ἐν Γαλιατῇ Σελεύκος, Μακρόβιος, καὶ Γορδιανός, διὰ τοῦ ἐκεῖσε Ἀρχοντος, πρὸς καὶ ἕρπει, διακρίσεις τε στρέβλαις τιμωρήντες, τῆος θηρίοις βροτῶν ἐξέτελλαν, καὶ τὰς ψυχὰς τῶ Θεῷ παρέδοντο. Ὁ δὲ τῆς Βιθυνίας Ἀρχων, δύο φυτῶν κλάδους ἐπὶ τὸ αὐτὸ κυρτώσας, μετὰ τὸ πολλὰ τιμωρήσασθαι τὸν Ἄγιον Στράτωνα, ἐκτάρας αὐτῶν τὰς χεῖρας ἐν αὐτῶν προσέορθε· καὶ αἰσῶν κελύουσιν ἀπολύθηται τοὺς κλάδους εἰς τὸν ἴδιον τόπον, διμερισάντο τὸν Ἄγιον καὶ αὐτῶ τῇ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκεν. Ὁ δὲ Ἰωακίμος, Ἡλεί, καὶ ὁ Λουκιανός, κατὰ τὴν Τομέων πόλιν, προστάζει Μαζίου τοῦ ἡγεμόνος, μετὰ πολλὰς τὰς βασιάνες, ἕρπει ἐτελειώθησαν. Ὁ δὲ Οὐαλεριανός, ἐπὶ τῇ τάφῳ τῶ Ἁγίου Ὀρνῶν, ἐτελειώθη. Ἠΐψαν δὲ οὗτοι πάντες ἐπὶ Λικινίου τοῦ τυράννου, ἐν εἴρει τιέ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ Ζ'. Ὁ Εἰρμός.

« **Ν**έοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι, πρόσταγμα τυραννικόν, εἰς σὴνηπον ἔβημοι, μέσον τοῦ πυρὸς ἀνεβῶν· Ἰωακίμῳ εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Χατέρων ἡμῶν.

Πάλαι ἐν ταῖς εὐλογίαις, τῶν παιδῶν Ὁ Ἰακώβ, σὲ προδιεχάραττε, τίμιε Σταυρέ· αἰλλ' ἡμεῖς σε, νῦν προσκυνούντες πάντοτε, φωτισμὸν ἀρούμεθα.

Ράβδῳ σε προεικονίζεις, θεῖος πάλαι Μωϋσῆς, Σταυρὲ τέμνων Σαλάσαν· ἡμεῖς δὲ σε νῦν προσκυνούντες, πάλιν ἀβρόχως πέλαγος, χαλεπὸν περαυόμεθα.

Στάματί σε καὶ καρδίᾳ, πανσεβάσμιε Σταυρέ, νῦν περιπτυσσόμενοι, τὸν ἁγιασμὸν τὴν ὑγίαν, τὴν σωτηρίαν πάντοτε, ἀπαντλούμεν φυγῆς τε καὶ σώματος. Θεοτοκίον.

Πασιένε εὐλογημένη, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, καθικετεύοντων σε· εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζομεν

πάντες, καὶ σοὶ βοῶμεν· Δέσποινα, μὴ παρίδῃς τὴν ποίμνην σου.

Ἄλλος. Ἐν τῇ καρίνῳ, Ἰβραμιαῖοι.

Δροσοβόλος μὲν, ἡ καρμιαία φλόξ ἐδείχθη ποτέ· νῦν δὲ ἐξ ἐλαίου χρίσμα πνευματικῶν, ἀγιάζει τοὺς κλαυθάζοντας· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ως ἐν καρίνῳ, τῇ Θεοδόχῃ ταύτῃ νέα σκηνῇ, πάντες οἱ ἐξ Ἰσραὴλ τοῦ πνευματικιοῦ, δροσιζόμενοι βιβάσωμεν· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Οἱ τρωμένοι, τῷ γλυκυτάτῳ θείῳ ἔρωτι, δεῦτε ἐν παστάδι ταύτῃ βασιλικῇ, συναφθόμενοι τῷ νυμφίῳ Χριστῷ· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοδοκίον.

Τὸ τοῦ Ἰαβίστου, ἡμεκπέμνη θείου σκήνωμα, χάρις· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χάρις, Θεοτόκε τοῖς κλαυθάζουσιν· Εὐλογημένη σὺ, ἐν γυναικί πανάμωμε Δέσποινα.

Ἄλλος. Ὁ υπερουφούμενος.

Σὺ ἐβλῶν γενένησαι, ἀπαργῇ Κορνήλιε· πρῶτος γὰρ τὸ Βάπτισμα, ἐδείξαι τὰ ἔργα, καὶ Πνεύματος τὴν χάριν, ὡς τὸ πρῶτον Σεπτόροιο· ἔργισα τεράστια, τῶν θείων χάριτι, πρὸς πίστιν ἐλπίστον, τοὺς πάντα κλιθρόνας, διδάξας ἀναμείπειν· Ὁ Θεὸς, εὐλογητός εἶ.

Μετὰ τῇ κρυπτόμενος, καὶ βίβω σκεπόμενος, θείαις εἰπηρήσεσι, σοῦ περιανέρωσαι, θανάτων βούλῃ χάριτι, καὶ νοσημάτων διώκων.

Εν τῇ γῆ κρυπτόμενος, καὶ βίβω σκεπόμενος, θείαις εἰπηρήσεσι, σοῦ περιανέρωσαι, θανάτων βούλῃ χάριτι, καὶ νοσημάτων διώκων.

Λύρα μελετήσασα, ὀργάνη σωτηρία, καὶ πάντων Κορνήλιε, ψυχῆς ἐνδύνουσα, ἐδείχθης ἀναμείπων· Ὁ Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Τριαδικόν.

Πάντες τρισυπόστατον, μονάδα δοξάζωμεν, Πατέρα προάναρτον, Υἱὸν ὁμοούσιον, ἢ Πνεῦμα μελῶδόντες· Ὁ Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Θεοδοκίον.

Ωφθης τὸ ἀνθρώπινον, φύραμα θείωσασα, τῇ θείᾳ γεννήσει σου, Παρθένε πανάμωμε· διό σε κατὰ χρέος, οἱ πιστοὶ δοξολογοῦμεν.

Καταδασία.

Εκνον πρόσταγμα τυράννου δυσσεβοῦς, λαοὺς ἐκλόνησε, πένον ἀπειλῆς καὶ δυσσημίας Θεοστυγῶς· ὅμως τρεῖς Παῖδας οὐκ ἐδέματώς, θυμὸς Σηροῖδης, οὐ πῦρ βρόμιον· ἀλλ' ἀντηχούντι δροσοβόλῳ πνεύματι,

πυρὶ συνόντες ἐθάλλον· Ὁ ὑπερύμνητος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Ἰδὴ ἢ Ὁ Εἰρμός.

Αυτρωτὰ τοῦ παντός Παντοδύναμη, τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκατάξας ἐλπίσασας, ἢ ἐδιδάξας μέλπειν· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Τὸ σωτήριον ὄπλον καὶ ἀρόχικτον, τῶν πικρῶν τῆν ἐτόκην βοήθειαν, τὴν κρητικαὶν ἀντιληψιν, τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου, νῦν προσκυνούμεν, κατενώπιον πάντων προκείμενον.

Υψηλὸς ἐπὶ ξύλου ἀνήρτησεν, ἐγκαρσίως τὸν ὄριον ὡς γέγραπται, ὁ Μωϋθῆς προγράφων σε, πανσεβάσιμον Ἐϋλον· δι' οὗ τῆς πλάνης, νοσητῶν ἐκλυτρούμεθα ἄρσεν.

Φωτιστός τῶν ψυχῶν ἡμῶν πέφυκας, φωτιστὸς Σταυρὸς πανσεβάσιμος· σὲ γὰρ περιπτυσσόμενοι, τὰς ἀρχὰς τοῦ σκότους, καὶ ἐβουσίας, ἐκτρέπομεθα θείᾳ δυνάμει σου.

Θεοδοκίον.

Τὴν ἀγνὴν ἢ Παρθένον τιμήσωμεν, τὴν τὸν ἀναρχὸν Λόγον καὶ ἀκτιστον, υπερουφῶς κηψάσαν, εἰς ἁγῶν σωτηρίαν, ἀναβούντες· Εὐλογώμενος Παρθένε τὸν τόκον σου.

Ἄλλος. Χείρας ἐκπατάσας Δαυιδ.

Σήμερον χιθῶνα νοσητῶν, τὸν ἀνύβων ὑψαντῶν ἐκ θείας χάριτος, ἡ Ἐκκλησία σου Κύριε, ὡς περὶ νύμφη ἐστολίσασα, καὶ τοὺς οἰκείους συγκαλεῖ πρὸς εὐφροσύνην, λαοὺς ἐκδοῦντας· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Σήμερον ὁ δευτέρος Ἀδάμ, Χριστὸς ἀνέδειξε Παραδείσειον νοσητῶν, τὴν νέαν ταύτην σκηνὴν, φέρονταν κατὰ ξύλου τοῦ τῆς γνάσεως, τὸ ζωηφόρον τοῦ Σταυροῦ, ὄπλον τοῖς φάλλουσιν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρία τὸν Κύριον.

Τριαδικόν.

Πατὸς ἐξ ἀνάρχου σε Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα ἅγιον μίαν Θεότητα, τελείαν ἀναρχὸν ἀτμητον, ὁμοούσιον ἀσύγγυτον, ἐν ὑποστάσει τρεῖσι, σεδοῦντες φάλλομεν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοδοκίον.

Σὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, Παρθένε ἀρχαυτε, Μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ σὺ τῆς Θεότητος γέγονας, ἐνοιαίτημα πανάμωμε, μὴ φλογισθεῖσα τῷ πυρὶ τοῦ ἀποστόλου φωτός· ὄθεν πάντες, σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία Σέβωμμε.

Ἄλλος. Σοὶ τῷ παντοκροτῷ.

Μόνον ἐκ ψυχῆς, τὸν ἐπὶ γῆς ὄφθησα, Θεὸν ἐξεζήτησας, νύξ ἐσθλότητι· ὄθεν ἐγένετο,

απαρχὴ Θεοφόρος, τῶν ἐθνῶν τιμία, καὶ Πνεύματος δοχεῖον.

Αβραὰμ τῶν σῶν, μάκαρ ἐμπύρων λόγων, τὴν ὕλην κατέβλεπας, τῆς ματαιότητος ὄθεν πρὸς σέγγος, ἀνέσπερον μετέβης, πάντα καταυγάζων, τοὺς πόθω σε ὑμνοῦντας.

Κλήρος καὶ μερῆς, καὶ βροχῆς καὶ ῥύτης, ἰσχύς τε ὕμνων, καὶ φῶς σοὶ ῥέγρονε, Λόγος ὁ πάντα, καλῶν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος, καὶ χειροαγωγίας, Κορνήλιε Θεόφρον.

Τριαδικόν.

Αγίε Πατῆρ, Ἅγιε Λόγε Πνεῦμα, παναγία ἄκτιστε, Τριὰς ἀμέριστε, σῶζε τοὺς πόθω, ὑμνοῦντάς σου τὸ κράτος, καὶ τὴν βασιλείαν, καὶ τὴν μεγαλιώσυν.

Θεοτοκίον.

Ρᾶνον ἐφ' ἡμᾶς, τὰ σὰ ἐλέη Κόρη, συνήλας καὶ αἰτήσαι, ἀρήν συγχώρησον, πάντων πταισμάτων, ἐν ἡμῶσι καὶ ἀνομίᾳ, ἐξ ἀπροσεξίας, ἡμῶν ἐπισυμβάντων.

Καταβάσις.

Εὐλογεῖτε Πατέρες, τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι, δημιουργοὶ Πατέρα Θεόν ὑμνεῖτε, τὸν συγκαταβάσαντα Λόγον, καὶ τὸ πῦρ εἰς ὄρατον μεταποιήσαντα ἢ υπερουδοῦτε τὸ κατὰ ζωὴν παρέχον, Πνεῦμα πανάγιον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁδὴ Σ'. Ὁ Ἰερός.

Ο τόκος σου ἀφθόρος ἐδείχθη, Θεὸς ἐκ λαλόντων σου προήλθε, σαρκιφόρος ὡς ἄφθρη ἐπὶ γῆς, ἢ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστῶσιν σὲ Θεοτοκε, διὸ πάντες μεγαλύνουμεν.

Χριστὸς ἐπὶ σοὶ ὄνηταιμένος, τὸν κάσμον ἀνύψωσε πεσόντα, εἰς βυθὸν ἀπωλείας, ἀληθῶς Σταυρὲ Κυρίου ὄθεν, σὲ πόθω νῦν προσκυνοῦμεν, καὶ τιμῶμεν καὶ δοξάζομεν.

Ψυχὰς ἀντισβῆναι καὶ καρδίας, καλῶν ἐπιμόνοις ἐργασίας, καὶ προκείμενῳ μέσον, τὸ σωτήριον, ὁρῶντες τοῦ Σταυροῦ ἔζυλον, πίστει καὶ πόθω, Θεοφρόνως προσκυνήσωμεν.

Ως ἥλιος μέγας ταῖς ἀπῆται, ταῖς σαῖς καταυγάζεις τοὺς ἐν σκότει, καὶ τοὺς δαίμονας φλέγεις, ὠραϊότατε Σταυρὲ ὄθεν φωτίσον πάντας, τοὺς ἐν πίστει προσκυνοῦντάς σε.

Θεοτοκίον.

Φωτὶ με καταύγασον τῇ Σείῳ, φωτὸς οἰκητήριον Παρθένε, τῶν παθῶν μὲν τὸ σκότος καὶ τῶν ἡδονῶν, τὴν βαθυτάτην ὄντας νύκτα, Θεοκλήτῳ παναγίᾳ ἀπελευθύνουσα.

Ἄλλος. Αἰθὴς ἀχειροτόμητος.

Δεῦτε καθαρὰ τῇ καρδίᾳ, καὶ υψαλέοις ὕμμαισι νοῶς, τῆς τοῦ Βασιλέως θυγα-

τρὸς, τῆς Ἐκκλησίας τὴν ὠραϊότητα, ὑπὲρ χρυσίου λάμπουσαν, κατακυνθύνουσα μεγαλύνουμεν.

Χαῖρε ἢ εὐφραίνε ἡ νύμφη, τοῦ Βασιλέως τοῦ μεγάλου, κατοπτριζομένη τπλαυγῶς, τοῦ σοῦ νυμφίου τὴν ὠραϊότητα, σὺν τῇ λαῶ σου χαρόσυτα. **Σὲ ἠκολούθη μεγαλύνουμεν.**

Τὴν ἐξ ὕψους ἀμύμον Σωτῆρ, τῇ Ἐκκλησίᾳ σου παράσχου ἄλλον γὰρ οὐκ οἶδεν εἰ μὴ σὲ, τὸν ὑπὲρ ταύτης τὴν σὴν φιλόνηρπε, παλαι φυγῆν προβέβημεν, ἐν ἐπιγνώσει μεγαλύνουσα.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε κεχαριτωμένη ἡ νύμφη, τοῦ Βασιλέως τοῦ μεγάλου, ὅτι διὰ σοῦ τῆς κατάρσεως, τῆς Ἐκκλίας πύλιντες Ἄγιον ἐρόυσθημεν, καὶ τὴν ζωὴν εὐσάμεθα, ἐν τῇ κυσεί σου ἀνύμφευτε.

Ἄλλος. Ἡσαΐα χάροσε.

Ιεσοὶν πανήρμου, Ἐκκλησία πάσα συγκροτεῖ, τῇ μνήμῃ σε τῇ σαπτῇ, ἀποῦ τοῦ Χριστοῦ σὺ γὰρ ἰσοστάσεις, τῶν Ἄγιων ὄφθης μαθητῶν, Πνεῦμα τὸ Ἄγιον, ὡς ἐκεῖνοι κληροδοτήματα.

Οραϊοὺς δόγμασιν, εὐσεβείας ὡς ἱεροῦργός ἐξωμολογῆς Θεοῦ, Σείοις λειτουργίᾳ πηγάζεις δὲ πάντοτε, ἰαμάτων μάκαρ ποταμοῦς, πάντων νοσημάτων, τῶν ἀνθρώπων ἱερωτάτε.

Στολιθεῖς ἰαμάτων, σωτηρίας ὅπερ ὁ Χριστὸς, ἐξῆρθε σαρκωθεῖς, νῦν περιχαρῶς, τὰ ἀνα βασιλεία, περιπολεῖς βλέπων καθαρώς, κάλλος ἀμήχανον, τοῦ νυμφίου ἀξιάγαστε.

Η τιμία Σῆκη σου, ὡς περ κρήνη βροῦει τοῖς πιστοῖς, ἰαμάτων δαφιδῶς, καὶ ἀποσοβεῖ, Κορνήλιε πνεύματα, τὰ πονηρὰ, καὶ φωταγωγεῖ, πάντων τὰ ὅμματα, τῶν ἐν πίστει εὐφημούντων σε.

Θεοτοκίον.

Φωτισμῶν μοι αἰτήσαι, ἡ τεκοῦσα φῶς τὸ ἐξ φωτός, ἐλάμψαν τὸν σκοτασμὸν, πόρρω ἀπ' ἐμοῦ, ἐναποδιώκουσα, καὶ πειρασμῶν καὶ τῶν ἡδονῶν, ἀγχαντε Δείποινα, προστασία ἀκαταίσχυντε.

Καταβάσις.

Μυστικός εἰ Θεοτόκε Παράδεισος, ἀνεωρογῆτως βλαστήσασα Χριστὸν, ὑπ' οὗ τὸ τοῦ Σταυροῦ, ζωηφόρον ἐν γῆ, προσκυροῦνται βενδρον· δι' οὗ νῦν ὕψουμένη, προσκυνοῦντες αὐτόν, σὲ μεγαλύνουμεν.

Ο διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου, τῇ γένει προσγενομένης θάνατος, διὰ Σταυροῦ κατήργηται σήμερον τῆς γὰρ προμύτορος ἡ παγγενηθε, κατὰρα διαλέλυται, τῇ βλαστῇ τῆς ἀγνῆς

Θεομήτορος· ἦν πάσαι αἱ Δυνάμεις, τῶν οὐρανῶν μεγαλύνουσιν.

Ἐπίδοξοι αἰάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνελθωμεν.

Εν Γολγοθᾷ ὁ Κύριος, ὑψωθείς ἐκουσίως, ἐπὶ Σταυροῦ εἰργάσατο, τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, καινίσας πᾶσαν τὴν κτίσιν· τάφω δὲ ζωοδόχῳ, ἐτέθη καὶ τριήμερος, ὡς Θεὸς ἐξάνεστη, οὐ τῆς λαμπρᾶς, καὶ σεπτῆς ἐγέρσεως ἐκτελοῦμεν, σὺν ἀσώματῳ Ἰάξεσι, τὰ Ἐγκαινία πάντες.

Ἄτερον, ὁμοιον.

Μέσον τῆς γῆς ὁ Κύριος, ἢ Θεὸς σωτηρίαν, διὰ Σταυροῦ εἰργάσατο, σαρκωθείς ἐκουσίως, εἰς ἀνακαινισμὸν κόσμου· τάφω κατατεθείς δὲ, τριήμερος ἐγήγερται, καὶ ζωῆς αἰωνίης, τὴν ἑαυτοῦ, ποδεικνύει ἐγερσιν, ἥς ἐν πίστει, τελοῦμεν τὰ Ἐγκαινία, τοῦ Θεοῦ σὺν Ἀγγέλοις.

Θεοτόκῳ, ὁμοιον.

Μετ' εὐφροσύνης κράζουσιν, σοὶ τὸ Χαῖρε Παρθένη· χαῖρε ἁγία ἡ λύτρωσις, τοῦ Ἀδάμ καὶ τῆς Εὐας· χαῖρε δι' ἧς ἀνυψώθη, τῶν βροτῶν ἡ οὐσία, πρὸς δόξαν ὑπερκόσμιον, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου· χαῖρε δι' ἧς, ὑπ' Ἀγγέλων πάντοτε προσκυνεῖται, ἐν οὐρανοῖς πανμνητε, Θεοτόκε Μαρία.

Εἰς τοὺς Αἰῶνας, ἱσταμένῳ Στίχους ς'· καὶ ψαλλόμενῳ Στιχηρῶ ἑορταστικῷ.

Ἦχος δ' Ἑσθλας σημειώσιν.

Σήμερον ὁ ἔθνος, καὶ ἱερός καὶ σεβάσιμος, τῆς Χριστοῦ Ἀναστάσεως, φαιδρῶς ἐγκαινίζεται, φωτοφόρος Οἶκος· καὶ νέμει ἐν κόσμῳ, τάφος ὁ θείος τῆν ζωὴν, καὶ ἐκπαρέχει πηγὴν ἀθάνατον· βλυφάνει ῥεῖθρα χάριτος· θανάτων βρῦε τὰ νόματα· καὶ ὠρεῖται ἰάματα, τοῖς αὐτὸν πιστεῖ μέλπουσιν.

Ηφραφεν ἡ ἀνάθενη, φωτοφανῆς ἀγία λάμπουσα, καὶ τὰ πάντα φωτίζουσα· πιστῶς οὖν τιμῶσμεν, τὴν Χριστοῦ τοῦ Κτίστου, Ἀνάστασιν πάντες, ἢ Ἐγκαινίων ἱερῶν, τὴν ζωηφόρον θείαν πανήγυριν, ἐν ὕμνοις ἐορτάσωμεν, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν, ὅπως ἴλωμεν εὐρωμεν, τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον.

Μέσον γῆς ὑψοῦμενον, προκατιδεῖν ἐπιέμενοι, τοῦ Σταυροῦ σκηπτρον ἄγιον, ψυχὰς προκαθαράμεν, ἀστραφθῶμεν φρένας, φωτὶ λαμπρυνθῶμεν, καὶ ἐν δυνάμει θείῃ, καταυγασθέντες Χριστὸν ὑμνήσωμεν, τῷ ἔκλῳ τῷ σεπτῷ αὐτοῦ, ἀγιασμὸν παρεχόμενον, τοῖς ἐν πίστει κραυγάζουσι, καὶ θέρμος αὐτὸν μέλπουσιν.

Ἔτερα Στιχηρῶ Ἰδοῦμελα, Ἦχος α'· Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Εγκαινίζου ἐγκαινίζου ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἦκει γὰρ σου τὸ φῶς, καὶ ἡ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνατέταλκε. Τοῦτον τὸν οἶκον ὁ Πατήρ ἀνοδόμησε· τοῦτον τὸν οἶκον ὁ Υἱὸς ἐστερέωσε· τοῦτον τὸν οἶκον τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἀνεκαίνισεν, τὸ φωτίζον καὶ στηρίζον, καὶ ἀγιαζόν τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός, Ἀνατολίῳ.

Πάλαι μὲν ἐγκαινίζον τὸν ναὸν ὁ Σολομὼν, ἀλόγων ζώων θυσίας, καὶ ὀλοκαυτώματα προσέφερε Κύριε· ὅτε δὲ νυδόχησας Σωτῆρ τοὺς τύπους μὲν ἀργῆσαι, γνωσθῆναι δὲ τὴν ἀλήθειαν, ἀναιμάκτους θυσίας, τὰ πέρατα τοῦ κόσμου προσφέρει τῇ δόξῃ σου· πάντων γὰρ δεσπότης, τὰ πάντα ἀγαθὰ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἦχος δ' Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Εγκαινίζεται σήμερον ἡ ἐξ ἔθνων Ἐκκλησία, τῷ τιμίῳ καὶ ζωηφόρῳ Αἵματι, τῆς ἀγρόντου καὶ ἀκράτου πλευρᾶς, τοῦ σαρκωθέντος ἐκ τῆς Ἁγίας Παρθένου, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· διὸ ἀθροισθεῖσαι τῶν πιστῶν αἱ χοροὶται, δοξάζωμεν τὸν Πατέρα, καὶ Υἱόν, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὴν μίαν Θεότητα, τὴν κρατούσαν τὰ σύμπαντα.

Δόξα, Ἦχος γ'.

Πρὸς σεαυτὸν ἐπανάγου ἀνθρώπε· γενοῦ καινός ἀντὶ παλαιοῦ, καὶ φυγῆς ἐσραταξ τὰ Ἐγκαινία· ἕως καιρὸς ὁ βίος, ἐγκαινιζεσθαι σοὶ πάσης πολιτείας ὁδὸς τὰ ἀρχαῖα παρήλθεν, ἰδοὺ γέγονε τὰ πάντα καινά. Τοῦτο τῇ Ἑορτῇ καρποφόρησον, τὴν καλὴν ἀλλοιωσὶν ἀλλοιούμενος· οὕτως ἐγκαινίζεται ἄνθρωπος, οὕτως τιμᾶται ἡ τῶν Ἐγκαινίων ἡμέρα.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός, Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν ἐκουσίῳ σου σταύρωσιν, εἰς κοινὴν ἐξανάστασιν, τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων καταδείξασαι, καὶ τῷ καλάμῳ τῷ Σταυρῷ, βαφαῖς ἐρυθραῖς τοὺς σεαυτοῦ δακτυλῆς αἱματώδας, τοῖς ἀφσίμοις ἡμῖν, βασιλικῶς υπογράψαι φιλανθρωπευσάμενος, μὴ παρίδης ἡμᾶς κινδυνεύοντας, καὶ πάλιν τὴν ἀπὸ σοῦ διάστασιν· ἀλλ' οἰκτιρήσον μόνε μακροθύμη, τὸν ἐν περιστάσει λαόν σου· καὶ ἀνάστηθι, πολέμησον τοὺς πολεμοῦντας ἡμᾶς, ὡς παντοδύναμος.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικὰ, καὶ ἐκ τῶν Κα-
νόνων, Ῥηθ' γ' καὶ ς'.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Τῷ οἴκῳ σου πρόπει.

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐδοξάλευσεν.

Ὁ Ἀπόστολος. Πρὸς Ἑβραίους.

Ἀδελφοί, ὁ Ἅγιος κλήσεις ἐπουρανίου.

Ἀλληλουία.

Ἦχος α'. Οἱ Σεμέλιον αὐτοῦ ἐν τοῖς.

Στίχ. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη.

Ἐυαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη
Καισαρείας.

Ζήτηι Ἰουδαίῳ κς'.

Κοινωνικόν.

Κύριε, ἡγάπησα εὐπρόπειον οἴκου σου, καὶ
τόπον σπυρίματός σου ὁδοῦ σου.

Τῆς ἱερατικῆς λειτουργίας τοῦ μηνός.

Ἡ Παρουσία Ὑψίστου τοῦ Τιμίου
καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Ἐάν τύχη ἡ παρούσα ἑορτὴ ἐν Κυριακῇ, οὐδὲν τοῦ
Ἀναστασιμικοῦ φάλλεται, εὐτὲ Ἐυαγγέλιον λέγεται Ἐυδα-
νόν, ἀλλὰ πάντα τοῦ Σταυροῦ.

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσταίμεν **Στίχους δ'.**
καὶ φάλλομεν **Στιχηρὰ Προσόμοια.**

Ἦχος δ'. Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ανυψούμενος Δέσποτα, ἐν Σταυρῷ συνανύ-
φωσας, τοῦ Ἀδάμ τὴν ἐκπτώτον, φύσιν
ἄπασαν· διὸ ὑψοῦντες τὸν ἄχραντον, Σταυ-
ρόν σου φιλόνηρα, τὴν ἐξ ὕψους σου ἰσχὺν,
ἐξαιτούμεν κραυγάζοντες· Σῶσον Ὑψίστε, ὡς
θεὸς ἐλεήμων τοὺς τιμῶντας, τὴν σεπτὴν
τε καὶ φωσφόρον, τοῦ σου Σταυροῦ Ζεῖαν ὑ-
ψώσιν.

Δίς.

Ψαλμικῶς νυνὶ βλέπομεν, ὑποπόδιον Δέ-
σποτα, ἐνθα πόδες ἔστησαν, σοῦ οἱ ἄ-
χραντοι, σήμερον πόθῳ ἑψόμενον, σταυρόν
σου τὸν τίμιον· καὶ ὑψοῦντες εὐσεβῶς, δυσω-
ποῦμέν σε κραζόντες· Πάντας Ὑψίστε, τῷ
Σταυρῷ σου τῷ Ζεῖῳ ἀγιάσας, σὺς ἀπάτου
εὐπλάγησας, μετόχου δεῖξον καὶ χάριτος.

Ως ἀπτήτων πρόκαιον, Σπυρίον ἀπροσμά-
χτην, καὶ ὡς σκῆπτρον ἐνθεοῦ, προσκυ-

νοῦμέν σου, Σταυρόν Χριστέ τὸν πανάγιον, δι-
οὐ κόσμος σέσωσται, καὶ χορεύει ὁ Ἀδάμ·
ἡγαθῶν τὰ συστήματα, τοῦτον ἄσπισιν, εὐ-
σημοῦντες τιμῶμεν, καὶ τὴν τούτου, Ζεῖαν Ὑ-
ψώσιν τελούντες, τὸν Ἰλασμόν ἐξαιτούμεθα.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος β'.

Σύ μου σκέπη κραταιά, ὑπάρχεις ὁ τριμε-
ρῆς Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ· ἀγίασόν με τῇ
δυναμεί σου, ἵνα πιστεῖ καὶ πόθῳ, προσκυνῶ
καὶ δοξάζω σε.

Ἀπόστιχα **Στιχηρὰ.**

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἑφραΐμ.

Σήμερον τοῦ Χριστοῦ, ὁ Σταυρὸς ἀνυψοῦται,
τὸ ζωοφόρον ξύλον, ἐν ᾧ σαρκὶ ἐπάγη,
πάντας ἀνακαλούμενος.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Εὐλόητε τὸν Σταυρόν, ὑψοῦμενον ὀραῶντες,
μεγαλοσύνην ὁμοῦν, Θεῷ τῷ σταυρωθέν-
τι σαρκὶ δι' ἀγαθότητα.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.

Χαίροις τὸ τὸν Πιστόν, φυλακτήριον Ζεῖον,
ἀπροσμάχητον ζεῖλος, Σταυρὸς ὁ τοῦ
Κυρίου, δι' οὗ ἀπὸ γῆς ἠσθίμεν.

Δόξα, καὶ νῦν, ὁμοῖον.

Δεῦτε χαρμονικῶς, ἀσπασόμεθα πάντες, τὸ
στατήριον ξύλον, ἐν ᾧ ἔξετανύθη, Χριστὸς
ἡ ἀπολύτρωσις.

Ἀπολυτικόν. Ἦχος α'.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.

Καὶ Ἀπολυαίς.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῳ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Μετὰ τὸν Προσημακῶν Ψαλμόν, εἰ μὲν ἐστὶ Κυ-
ριακὴ, στιχολογοῦμεν τὸ, Μακάριος ἀνὴρ, τὸ
Καίθημα ὁλον εἶδε μὴ, μετὰ τὸν Προσημακῶν,
εὐθὺς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα. Ἰσταίμεν δὲ **Στί-
χους ς'** καὶ φάλλομεν **Στιχηρὰ Προσόμοια,**
δευτεροῦντας αὐτὰ.

Ἦχος πλ. β'. Ὁλον ἀποθέμενοι.

Σταυρὸς ἀνυψούμενος, τοῦ ἐν αὐτῷ ὑψωθέν-
τος, τὸ πάθος τὸ ἀχραντοῦ, ἀνυμνεῖν προ-
τρέπεται, κτίσιν ἄπασιν ἐν αὐτῷ κτείνας γὰρ,
τὸν ἡμᾶς κτείναντα, νεκρωθέντας ἀνεζώσας,
καὶ κατεκάλυψε, καὶ εἰς οὐρανούς πολιτεῦε-
σθαι, ἤξωσεν ὡς εὐσπλαγχνος, δι' ὑπερβολὴν
ἀγαθότητος· ἔθεν γεννηθότες, ὑψώσωμεν τὸ ὄ-
νομα αὐτοῦ, καὶ τὴν αὐτοῦ μεγαλύνωμεν, ἁ-
λοκαν συγκατάδασιν.

Μωσῆς προετύπου σε, χείρας ἐπέτεινας εἰς ὕψος, ἢ κατατροπούμενος, Ἀμαλὴν τὸν τύραννον, Σταυρὸν τίμιον, τῶν Πιστῶν καύχημα, Ἀλλήλων φήρημα, Ἀποστόλων ἐγκαλλώπισμα, Δικαίων πρόμαχοι, πάντων τῶν Ὁσίων διάσωμα· διό σε ἀνυψούμενον, βλέπουσα ἢ κτίσις εὐφραίνεται, καὶ πανηγυρίζει, δοξάζουσα, Χριστὸν τὸν διὰ σοῦ, τὰ διεστώτα συνάψαντα, ἀρχὴ ἀγαθότητι.

Σταυρὸς πανσεβάσμιε, ὃν περιέπουσι τάξεις, Ἀγγέλων γηθόμενοι, σήμερον ὑψούμενος Σείρι νεύματι, ἀνυψοῖς ἀπαντας, τοὺς κλοπῆ βροῦσας, ἀποσβέντας· καὶ εἰς Σάουτον, κατολισθήσαντας· ὅθεν σε καρδίᾳ καὶ χεῖρσι, πιστῶς περιπτυσσόμενος, τὸν ἀρισμὸν ἀρῦμενος, Ὑψοῦτε βιώντες, Χριστὸν τὸν ὑπεράγαθον Θεόν, καὶ τὸ αὐτοῦ προσκυνήσατε, Σείρι ὑποπόδιον. Δόξα καὶ νῦν, **Ψαλμ. β.**

Δεῦτε ἀπαντα τὰ πέρατα, τὸ εὐλογούμενον Ἔθλον προσκυνήσωμεν, δι' οὗ γέγονεν ἡ αἰώνιος δικαιοσύνη· τὸν γὰρ Προπάτορα Ἀδάμ, ὁ ἀπατήσας ἐν ἔθλῳ, τῷ Σταυρῷ δελεάζεται· καὶ πίπτει κατενεχθεὶς πτώμα ἐξαισίου, ὁ τυραννίδι κρατήσας τοῦ βασιλευσίου πλάσματος. Αἵματα Θεοῦ, ὁ ἴος τοῦ ὄρατος ἀποπλύνεται· καὶ κατὰ ἰσχύα, καταδικῆς δικαίας, ἀδικῶ δίκη τοῦ δικαίου κατακριθέντος· ἔθλον γὰρ ἔδει τὸ ἔθλον ἴσασθαι, ἢ πάθει τοῦ ἀπαθοῦς, τὰ ἐν ἔθλῳ λῦσαι πάθη τοῦ κατακρίτου. Ἀλλὰ δόξα Χριστῷ Βασιλεῦ, τῇ περὶ ἡμᾶς σου φρικτῆ οικονομίᾳ (*), ἡ ὅς ἐσώσας πάντας, ὡς ἀγάθως καὶ φιλεάνθρωπος.

Εἰσοδος. Προεμίανον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εξῆς Μωσῆς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἀπὸ Σαλασσης Ἐρυθρᾶς, καὶ ἤγαγον αὐτοὺς εἰς τὴν ἔρημον Σουρ· καὶ ἐπορεύοντο τρεῖς ἡμέρας ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ οὐκ εὗρισκον ὕδωρ οἷς πιεῖν. Ἦλθον δὲ εἰς Μερρᾶν, καὶ οὐκ ἠδύναντο πιεῖν ὕδωρ ἐκ Μερρᾶς, πικρὸν γὰρ ἦν· διὰ τοῦτο ἐπωνομάσθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκεῖνου, Μερρᾶν. Καὶ διεγέγγυζεν ὁ λαὸς κατὰ Μωσῆν λέγοντας· Τί ποιήμα; Ἐβόσας δὲ Μωσῆς πρὸς Κύριον· καὶ ἔδειξεν αὐτῷ Κύριος ἔθλον, καὶ ἐπέβαλεν αὐτὸ εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ ἐγκυκάνθη τὸ ὕδωρ· ἐκεῖ ἔθετο αὐτῷ δικαιοκρίματα

καὶ κρίσεις, καὶ ἐκεῖ αὐτὸν ἐπείραζε καὶ ἔλεπεν· Ἐὰν ἀκούῃ ἀκούσῃ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ τὰ ἀρεστά ἐνώπιον αὐτοῦ ποιήσῃ, καὶ ἐνωτίσῃ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, καὶ φυλάξῃ πάντα τὰ δικαιοκρίματα αὐτοῦ, πᾶσαν νόσον, ἢ ἐπιγέγονον τοῖς Αἴγυπτίοις, οὐκ ἐπάω· ἐγὼ γὰρ εἶμι Κύριος ὁ ἐώνιος εὖς. Καὶ ἔθλον εἶμι Αἰλιμ, καὶ ἦσαν ἐκεῖ δώδεκα πηγάϊ ὕδατων, καὶ ἔδομηκόμηντα στελέχη φοινίκων· παρενέβαλον δὲ ἐκεῖ παρά τὰ ὕδατα. Ἀπῆραν δὲ ἐξ Αἰλιμ, καὶ ἦλθε πᾶσα ἡ συναγωγὴ υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς τὴν ἔρημον Σιν, ὅ ἐστιν ἀναμέσου Αἰλιμ, καὶ ἀναμέσου Σιν.

Ἡρασιμῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Υἱε, μὴ ἀγαθῶς παιδεύεις Κυρίου, μηδὲ ἐκλύου ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγγόμενος. Ὁν γὰρ ἀγαπᾷ Κύριος, παιδεύει· μάστιγι δὲ πάντα υἱόν, ὃν παραδέχεται. Μακάριος ἀνθρώπος, ὃς εὖσε σοφίαν, καὶ Σπῆτος, ὃς οὐδὲ φρόνησι. Κρεῖσσον γὰρ αὐτῇ ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίᾳ καὶ ἀργυρίῳ θησαυροῦς. Τιμιωτέρα δὲ ἐστὶ λίθον πολυτελῶν· οὐκ ἀντιτάσσεται αὐτῇ οὐδὲν πονηρόν· εὐγνωστός ἐστὶ πᾶσι τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτὴν· πᾶν δὲ τίμιον, οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστὶ. Μῆκος γὰρ βίου καὶ ἐτη ζωῆς, ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτῆς· ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ αὐτῆς, πλοῦτος καὶ δόξα. Ἐκ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη· νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Αἱ ὁδοὶ αὐτῆς, ὁδοὶ καλῆς, καὶ πᾶσαι αἱ τρίβες αὐτῆς μετ' εἰρήνης. Ἔθλον ζωῆς ἐστὶ πᾶσι τοῖς ἀντεχομένους αὐτῆς, ἢ τοῖς ἐπεραιομένοις ἐπ' αὐτὴν, ὡς ἐπὶ Κύριον, ἀσφαλῆς.

Προφητείας Ἡσαίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τὰδε λέγει Κύριος· Ἀνοιχθήσονται αἱ πύλαι σου Ἰερουσαλὴμ διὰ παντός, ἡμέρας καὶ νυκτὸς οὐ κλεισθήσονται τοῖς εἰσαρχομένοις πρὸς σέ δύναμι ἐθνῶν, καὶ βασιλεῖς αὐτῶν ἀγορεύουσι. Τὰ γὰρ ἔθνη καὶ οἱ βασιλεῖς, οἱ τίνες σοὶ οὐ δουλεύουσιν, ἀπολοῦνται, καὶ τὰ ἔθνη ἐρημιά ἐρημωθήσονται. Καὶ ἡ δόξα τοῦ Λεβᾶν πρὸς σέ ἤξει, ἐν κυκαρίσσω καὶ πεῦκῃ καὶ κέδρω ἄμα, δοξάσαι τὸν τόπον τὸν ἅγιόν μου, καὶ τὸν τόπον τῶν ποδῶν μου δοξάσω. Καὶ πορεύσονται πρὸς σέ δεδιωκότες αἱ υἱοὶ τῶν ταπεινωσάντων σε, καὶ παροξυνάντων σε, καὶ προσκυνήσουσιν ἐπὶ τὰ ἰχνη τῶν ποδῶν σου πάντες οἱ παροξυναντές σε, καὶ κληθήσῃ Πόλις Κυρίας Σιών τοῦ Ἁγίου Ἰσραὴλ· διὰ τὸ γεγενῆσθαι σε καταλειμμένην, καὶ μεμισμη-

(*) Γράφεται καὶ σαφῆ οικονομία.

Kiv
15.

Kiv
11.

Kiv
3. 11.

Kiv
11. 22.

νην, και οὐκ ἦν ὁ βροθῶν σοι· και Σῆσω σε ἀγαλλίαμα αἰώνιον, εὐφροσύνην γενεαῖς γενεῶν. Και Ἐπλάσεις γάλα ἔθνων, και πλοῦτον βασιλείων φάγασαι· και γνώση, ὅτι ἔργον Κυρίου ὁ σώζων σε, ἔξαιρούμενός σε ὁ Θεός Ἰσραὴλ.

Εἰς τὴν Αἰτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελ. Ἦχος α΄.
Ἀνδρέου Ἱεροσολιμίτου.

Σήμερον ὡς ἀληθῶς, ἡ ἀνιέσθου ῥῆσις τοῦ Δαυὶδ πέρας εἰληπεν· ἰδοὺ γὰρ ἐμφανῶς, τὸ τῶν ἀγγράτων ποδῶν σου προσκυνούμενον ὑποπόδιον· και ἐν τῇ τῶν πτερυγῶν σε ἐλπίζοντες σκιᾷ. Πανοικτίρμον βοῶμέν σοι· Σημειώθητι ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, και ἀνύψωσον τοῦ Ὁρθοδόξου λαοῦ σε τὸ κέρας, τῇ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου ἀνύψωσει, Χριστέ πολυέλεε.

Ὁ αὐτός.

Τὸ φουτευθὲν ἐν Κρανίῳ τόπῳ ἔξω τῆς ὄντως ζωῆς, ἐν ᾧ εἰργάσατο σωτηρίαν ὁ τῶν αἰώνων Βασιλεὺς, ἐν μέσῳ τῆς γῆς, ὑψούμενον σήμερον, ἀμείβει τοῦ κόσμου τὰ πέρκατα, και ἐγκαινίζεται τῆς Ἀναστάσεως ὁ οἶκος· ἀγαλλοῦται Ἀγγελοὶ ἐν οὐρανῷ, και εὐφραίνονται ἄνθρωποι ἐπὶ τῆς γῆς, Δαυϊτικὸς βοῶντες και λέγοντες· Ὑψώθη Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, και προσκυνεῖτε τῇ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι Ἅγιος ἐστίν, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός.

Προτυπῶν τὸν Σταυρὸν σου Χριστέ, ὁ πατριάρχης Ἰακώβ, ταῖς ἐργονοίς, τὴν εὐλογίαν χαρίζομενος, ἐπὶ ταῖς κάραις ἐναλλάξ τὰς χεῖρας πεποιήκε· τοῦτον δὲ Σωτήρ ἡμεῖς σήμερον, ἀνυψούντες κορυφάζομεν· Δώρησαι τῷ φιλοχρίστῳ Βασιλεῖ τὸ νίκος, ὡς Κωνσταντῖνῳ τὸ τρόπαιον.

Ἦχος β΄. Θεοφάνους.

Θεῖος Στσαυρός ἐν γῇ κρυπτόμενος, τοῦ Ζωοδότου ὁ Στσαυρός, ἐν οὐρανοῖς ἐδείκνυτο Βασιλεὺς εὐσεβεῖ, νίκης καὶ ἐχθρῶν υπογραμμῶν ὀπλῶν νοερόν· ὃν γενθλιῶς πίστει ἔχ πόθῳ, θεοθεν ἀναδραμῶν πρὸς θεωρίας ὕψωσιν, σπουδῇ μεγίστῃ ἐκ γῆς λαγόνων ἀνέφηνεν, εἰς κόσμῳ λύτρον, ἔξαιρούμενός σου τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός, Κυπριανῶν.

Η τῶν χειρῶν ἐναλλαγὴ τοῦ Πατριάρχου Ἰακώβ, ἐπ' εὐλογία τῶν τέκνων, τὸ κραταῖον τοῦ Σταυροῦ σου, προσθήλωσε σύμβολον· ὃν περ ἡμεῖς κατέχομεν, ἀράθλας φυλακτῆριον, τὴν τῶν δαιμόνων πανθενῶς ἐκδιώκομεν φάλαγγα· και τοῦ Βελιάρ ἐν αὐτῷ, τὴν ὄφρον

καταβαλόντες, τοῦ ἐχθίστου Ἀμαλλῆ τροπούμεθα τὴν πανώλεθρον δύναμιν. Αὐτός και νῦν ἀνυψούμενον, εὐσεβουργῶν οἱ πιστοὶ, εἰς ἰλασμοῦν ἁμαρτιῶν, τῇ σῇ ἀγαθότητι, ἐν πολλῷ πλείονι φωνῇ βοῶντες προσφέρομεν· Κύριε ἐλέησον, ὁ ἐκ Παρθένου σαρκωθῆς· οὐκείτερον τὸ τῶν χειρῶν σε ἀγαθῆ, σοφόν δημιουργημα.

Ὁ αὐτός, Λέοντος Δεσποτίου.

Σὺ με σπέθη κραταῖν ὑπάρχεις, ὁ τριμερῆς Στσαυρός τοῦ Χριστοῦ· ἀγίασόν με τῇ δυνάμει σου, ἵνα πίστει και πόθῳ, προσκυνῶ και δοξάζω σε.

Ἦχος δ΄.

Κριτῆσάμεν σήμερον ἀσματικὴν πανήγυριν, ἔξαιρούμεν τῷ προσώπῳ, ἔξαιρούμεν τῇ γλώττῃ τρανᾶς βοήσασιν· Ὁ δὲ ἡμᾶς Χριστέ, κρίσιν καταδέχσομενος, και ἐμπτυσμοὺς και μαστιγὰς, και τὸ κόκκινον περιβαλόμενος, και ἐν Σταυρῷ ἀνεθῶν· ὃν ἰδὼν ὁ ἥλιος, ἔξαιρούμεν τῷ φεγγος ἀπέκουσε, και τῷ σέξῳ γῆ ἐσειέτο, ἔξαιρούμεν τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη διχῶς· αὐτός και νῦν δώρησαι τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον ἡμῖν φρουρόν και φύλακα, ἔξαιρούμεν τῶν δαιμόνων, ἵνα πάντες προσπτυσσομένους, βοῶμεν αὐτῷ· Σῶσον ἡμᾶς Σταυρῇ τῇ δυναμει σου· ἀγίασον ἡμᾶς τῇ λαμπρότητι σου, τίμιε Σταυρῆ, και κραταίωσον ἡμᾶς τῇ ὑψώσει σου· ὅτι φῶς ἡμῖν δωθήσεται, και σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός, Ἀνατολίου.

Φωτολαμπῆς ἀστέρον τύπος, προεδείκνυες Σταυρῆ, τρόπαιον νίκης εὐσεβεῖ ἀνακτι τῷ πάντῳ· οὐ ἡ μήτηρ Ἐλένη ἀνευραμένη, κοσμοφανῆ πεποιήκε· ἔξαιρούμεν σήμερον ἀνυψούντες, τῶν πιστῶν χροεῖται κορυφάζομεν· Φώτισον ἡμᾶς τῇ ἐλλαμψει σε, Σταυρῆ ζωηφόρε· ἀγίασον ἡμᾶς τῇ ἰσχυί σου, πανσέβαστε Σταυρῆ· και κραταῖον ἡμᾶς τῇ ὑψώσει σου, ὑψούμενος πρὸς παρατάξιν ἐχθρῶν.

Δόξα, και νῦν, ὁ αὐτός, Ἀνατολίου.

Τοῦ τιμίου Σταυροῦ Χριστέ τὴν ἐνέργειαν, προδιδάτωσας Μωϋσῆς, ἐτροπώσατο τὸν ἐναντίον Ἀμαλλῆ, ἐν τῇ ἐσθίῳ Σινᾷ· ὅτε γὰρ ἐσθίῳ τὰς χεῖρας, Σταυροῦ τὸν τύπον ποιῶν, ἐνίσχυνεν ὁ λαός· νυνὶ δὲ τῶν πραγμάτων ἡ ἐκθασίς εἰς ἡμᾶς πεπλήρωται· Σήμερον Σταυροῦ ὑψοῦται, και δαιμόνων φνυγάζονται. Σήμερον ἡ κτίσις πάσα ἐκ τῆς φθορᾶς ἠλευθέρωται· πάντα γὰρ διὰ Σταυροῦ, ἐπέλαμψεν ἡμῖν τὰ χαρίσματα· διὸ γηθόμενοι

πάντες, προσπίπτομέν σοι, λέγοντες· Ὡς ἐμ-
γαλύνθη τὰ ἔργα σου Κύριε· δόξα σοι.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. εἰ. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ὁ ζωηφόρος Σταυρός, τῆς εὐσεβείας
τὸ ἀήτητον πρότυπον, ἡ Σύρα τὸν Πα-
ραδείσου, ὁ τῶν Πιστῶν φηρηγμός τὸ τῆς Ἐκ-
κλησίας περιτείχημα· δι' οὗ ἐξηφανίσται, ἡ
φθορά καὶ κατήρηται, καὶ κατεπόθη, τοῦ
θανάτου ἡ δύναμις, καὶ ὑψώθημεν, ἀπὸ γῆς
πρὸς οὐράνια. Ὅπλον ἀκαταμάχητον, δαιμό-
νων ἀντίπαλε, δόξα Μαρτύρων Ὁσίων, ὡς ἀ-
ληθῆς ἐγκαλλώπισμα, λιμνὴ σωτηρίας, ὁ θω-
ρούμενος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ὑψυτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Χαίροις ὁ τοῦ Κυρίου Σταυρός, δι' οὗ ἐλύ-
θη τῆς ἀρᾶς τὸ ἀνθρώπινον, τῆς ὄντως
χαρᾶς σημεῖον, ἡ καταράσσω ἐχθροῦς, ἐν τῇ
σῇ ὑψώσει πανσεβασίμῃ· ἡμῶν ἡ βοήθεια, Βα-
σιλέων κραταίωμα, σθένος δικαίων, Ἰερῶν εὐ-
πρέπεια· ὁ τυπούμενος, καὶ θειῶν ἐκλυτρού-
μενος· ὁ ὅλος ἡ τῆς δυνάμεως, ὑψ' ἧς ποιμα-
νόμεθα· ἄβδον εἰρήνης ἐν φόβῳ, ὁ πεσιπέουσι
Ἄγγελοι· Χριστοῦ θεία δόξα, τοῦ παρέχοντος
τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ὁ θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.

Χαίροις ὁ τῶν τυφλῶν ὁδηγός, τῶν ἀσθε-
νούντων ἰατρός, ἡ ἀνάστασις, ἀπάντων
τῶν τελευτῶν, ὁ ἀνυψώσας ἡμᾶς, εἰς φθορὰν
προνέων, Σταυρὲ τίμιε· δι' οὗ διαλύεται, ἡ
φθορά καὶ ἐξήνησεν, ἡ ἀφθαρσία, καὶ βροταὶ
ἐθεώθημεν, καὶ διάβολος παντελῶς καταβέ-
βληται. Σήμερον ἀνυψούμενον, χερσὶ καθορῶν-
τές σε, Ἀρχιερέων ὑψοῦμεν, τὸν ὑψωθέντα ἐν
μέσῳ σου, καὶ σὲ προσκυνούμεν, ἀρούμενοι
πλουσίως, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ'. Ἰωάννη Μοναχοῦ.

Ον περ πάλοι Μωϋσῆς, προτυπώσας ἐν
ἐαυτῷ, τὸν Ἀμαλὴ καταβαλὼν ἐτροπώ-
σατο, καὶ Δαυὶδ ὁ μελωδός, ὑποπόδιόν σου
βῶν, προσκυνεῖσθαι διατάξατο, τίμιον Σταυ-
ρόν σου Χριστέ ὁ Θεός, σήμερον ἀμαρτωλοὶ
προσκυνούντες χεῖλεσιν ἀναξίσις, σὲ τὸν κα-
ταξιάσαντα παγῆναι ἐν αὐτῷ, ἀνυμνούντες
βωαίμεν σοι· Κύριε, σὺν τῷ Ληστῇ τῆς Βασι-
λείας σου ἀξίωσον ἡμᾶς.

Ἀπολυτικῶν, Ἦχος αἰ.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον
τὴν κληρονομίαν σε, νίκης τοῖς Βασιλεῦσι,
Settembre.

κατὰ βαρβάρων θωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυ-
λάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Ἐκ τρίτου, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν Κάθισμα, Ἦχος αἰ.
Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸ ξύλον προσκυνούμεν
Φιλάνθρωπε, ὅτι ἐν αὐτῷ προσηλώθη ἡ
ζωὴ τῶν ἀπάντων. Παραδείσον ἡνείκεας Σω-
τήρ, τῷ πίστει προσελθόντι σοι Ληστῇ· καὶ
τρυσθῆς κατηξιώθη, ὁμολογῶν σοι, Μνήσθητι με
Κύριε. Δέξαι ὡς περ ἐκεῖνον καὶ ἡμᾶς, κραυγᾶ-
ζοντας· Ἥμάρτομεν, πάντες τῇ εὐσπλαγχνίᾳ
σου· μὴ υπερβῆς ἡμᾶς.

Δίς.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν Κάθισμα,

Ἦχος πλ. β'

Μόνον ἐπάγη τὸ ξύλον Χριστέ τοῦ Σταυροῦ
σε, τὰ θεμέλια ἐσαλεύθη τοῦ θανάτου
Κύριε· ὃν γὰρ κατέπιε πόθῳ ὁ Ἄδης, ἀπέλυ-
σε τράχη· ἐδείξας ἡμῖν τὸ σωτήριόν σου Ἄ-
γιε, καὶ δοξολογοῦμέν σε, Ἰεὺ Θεοῦ· ἐλέησον
ἡμᾶς.

Δίς.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'.

Τὸ προσταχθέν.

Προδιετύπου μυστικῶς πάλοι τῷ χρόνῳ, ὁ
Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ, Σταυροῦ τοῦ τύπου,
ὡς τὰς χεῖρας ἐξέτεινε σταυρορατῶς Σωτήρ
μου· καὶ ἔστη, ὁ ἥλιος ἐως ἔχθροῦς, ἀνείλεν,
ἀνθισταμένους σοὶ τῷ Θεῷ· νῦν δὲ οὗτος ἐνό-
τισται, ἐπὶ Σταυροῦ σε ὄρων, θανάτου κράτος
λύοντα, καὶ τὸν Ἄδην σκυλεύοντα.

*Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ Α', Ἀντίφωνον τοῦ τετάρτου
Ἦγου.*

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Εἶδῶσαν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτή-
ριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν.

*Πᾶσα πνοή. Τὸ Εὐαγγέλιον. Τὸ Ἀνάστασιν
Χριστοῦ θεασάμενοι, ἐν ἡ ἡμέρᾳ τύχη· ἡ
Ἐρητὴ τοῦ Σταυροῦ.*

Ὁ Ν. Ἐἶτα Δόξα, Ἦχος β'.

Σύ μου σκέπη κραταῖα ὑπάρχεις, ὁ τριμ-
σῆς Σταυρός τοῦ Χριστοῦ, ἀγιάσιόν με τῇ
δυνάμει σου, ἵνα πίστει καὶ πόθῳ, προσκυνῶ
καὶ δοξάζω σε. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Καὶ τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, Χριστιανῶν ἡ ἐλπίς,
πεπλανημένων ὁδηγέ, χερμαζομένων λι-

μήν, ἐν πολέμοις νίκος, οἰκουμένη ἀσφάλεια, νοσούντων ἰατρὲς, νεκρῶν ἢ ἀνάστασις, ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ μετὰ ταῦτα ὁ Κανὼν φέρων Ἀερογυγία
Σταυροῦ πεποιθὼς, ὕμνον ἐξεφρεύομαι.

Ώθλημα τοῦ Κυρίου Κοσμά.

Ὁδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

- Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς, ἐπ' εὐθείας βά-
- βῶν, τὴν Ἐρυθρὰν διέτεμε, τῷ Ἰσραὴλ
- περσεύσαντι· (*) τὴν δὲ ἐπιφρεπτικῶς, Φαραὼ
- τοῖς ἄρμασι, κροτήσας ἤνωσεν, ἐπ' εὐρους
- διαγράψας, τὸ ἀήτητον ὄπλον· διὸ Χριστῷ
- ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Τὸν τύπον πάλαι Μωσῆς, τοῦ ἀγράντου πάθους, ἐν ἐκντῷ προσέφην τῶν ἱερῶν μεσοῦμενος· Σταυρῷ δὲ ἀχρηματισθεῖς, τεταμέναις τροπῆσι, παλάμαις ἤγειρε, τὸ κράτος διολέσας, Ἀμαλὴν τοῦ πανόλους· διὸ Χριστῷ ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ανέθηκε Μωσῆς, ἐπὶ στήλης ἁγίας, φθοροποιῦ λυτήριον, καὶ ἰσθίου δῆγματος· καὶ ξύλον τύπου Σταυροῦ, τὸν πρὸς γῆν αὐρῶμενον ὄρον προσέδησεν, ἐγκάσιον ἐν ταύτῃ, Σοικιμθεύσας τὸ πῆμα· διὸ Χριστῷ ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Υπέδειξεν οὐρανὸς, τοῦ Σταυροῦ τὸ τόπαιον, τῷ εὐσεβεῖς κράτορι, καὶ Βασιλεὶ Θεόφρονι, ἐγγρῶν ἐν ὧ ἀσμενῶν, κατεδλίθη φράγμα· ἀπάτη ἀνεστράφη δὲ· καὶ πίστις ἐσπλάλη, γῆς τοῖς πέρασιν· εἶσα· οἷο Χριστῷ ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Καταβάσις. Σταυροῦ χαράξας Μωσῆς.

Ὁδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

- Ράβδος εἰς τύπον τοῦ μυστηρίου παρα-
- λαμβάνεται· τῷ βλαστῷ γὰρ προκρίνει
- τὸν ἱερεῖα· τῇ στερεοῦσῃ δὲ πρῶν Ἐκκλη-
- σία νῦν ἐκάνθησε, ξύλον Σταυροῦ, εἰς κρᾶ-
- τος καὶ στερεώμα.

Ως ἐπαρῆκε βαπτιζομένη ὕδω ἀκρότομος, ἀπειθῶντι καὶ καὶ σκληροκαρδίῳ, τῆς Θεοκλήτου ἐδῆλου, Ἐκκλησίας τὸ μυστήριον· ἧς ὁ Σταυρὸς, τὸ κράτος καὶ στερεώμα.

Πλευρᾶς ἀγράντου λόγγῃ τρωθείσης, ὕδωρ συν αἵματι ἐξέβληθη, ἐργαζίζον Δικαίηκον, καὶ ρυπτικῶν ἁμαρτίας· τῶν πιστῶν γὰρ Σταυρὸς καύχημα καὶ Βασιλεῖον, κράτος καὶ στερεώμα.

Καταβάσις. Ράβδος εἰς τύπον.

(*) Ἐν πῶσι τοῖς ἀχρηματισθεῖς χρονογράφοις περιγράφεται.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Εν Παραδείσῳ μὲν τὸ πρὶν ξύλον ἐγγύμνωσεν, ὑπὲρ τῆ γέυσει ὁ ἐγγρῶς εἰσφέρει νεκρωσιν· τοῦ Σταυροῦ δὲ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς τὸ ἐνδύμα, ἀνθρώποις, φέρων, ἐπάγη ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ κόσμος, ὅλος ἐπλήσθη πάσης χαρᾶς· ὄν ὀρώντες ὑψοῦμενον, Θεῷ ἐν πίστει λαοῖ, συμφωσῶς ἀνακαλέωμεν· Πλήρης δόξης ὁ οἰκός σου.

Δίς.

Ὁδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

- **Ε**ισακήνομα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ
- μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ
- ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Πικρογόνους μετέβαλε, ξύλω Μωσῆς πηγάς ἐν ἐγγρῶ πάλαι, τῷ Σταυρῷ πρὸς τὴν εὐσεβείαν, τῶν ἐθνῶν προοραῖνον τὴν μεταθεσιν.

Οβυθῷ κολπωσάμενος, τέμνασαν ἀνέδωκεν Ἰσραήλ ἐξ ἑλῶν, τῷ Σταυρῷ καὶ τῷ Βαπτίσματι, τὴν τομὴν τῆς πλάνης τεκμαυροῦμενος· ἔρας προστοίβαζεται, ὁ τετραμερὴς κλῶς προκρούμενος, τῆς ἐν τῷ μαρτυρίῳ σκηπῆς, σταυροῦ τοῖς τάξεσι κλειζόμενος.

Θαυμασῶς ἐσπλάγυμενος, τὰς ἠλιακάς βολὰς ἐσπῶντισεν, ὁ Σταυρὸς· καὶ διηγῆσαντο, ὡραῖνι τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Καταβάσις. Εἰσακήνομα Κύριε.

Ὁδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

- **Ω**τρισμακρίστην ξύλον, ἐν ᾧ ἐτάθη Χρι-
- στός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος· οἱ οὐ πέ-
- πωκεν ὁ ξύλω ἀπατήτας, τῷ ἐν σοὶ δε-
- λασθεῖς, Θεῷ τῷ προσπαγέντι σαρκί, τῷ
- παρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Σὲ τὸ ἀνδριμον ξύλον, ἐν ᾧ ἐτάθη Χριστός, ἡ τὴν Ἐδέμ φυλάττι· σα, στρεφόμενη ῥομφαία, Σταυρὸς ἤρπλη· τὸ φρικτὸν δὲ Χερσοῖμ, εἶξε τῷ σοὶ παγέντι Χριστῷ, τῷ παρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Υποθλονίαν δυνάμεις, ἀντίπαλοι τοῦ Σταυροῦ, φρίττωσι χαραπτόμενον, τὸ σημεῖον ἐν ἀέρι ᾧ πολοῦσιν· οὐρακίων γηγενῶν, γένος δὲ γόνου κάμπει Χριστῷ, τῷ παρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Μαρμαρυγαῖς ἀκηράτοις, φανείς ὁ Θεὸς Σταυροῦ, ἐσοτισιμένοις ἔθνεσι, τοῖς ἐν πλάνῃ ἀπάτης τὸ θεῖον φέγγος, ἀπαστράψας οἰκειῷ, τῷ ἐν αὐτῷ παγέντι Χριστῷ, τῷ παρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καταβάσις. Ωτρισμακρίστην ξύλον.

Ὡδή γ'. Ὁ Εἰσός.

Νοτίου θηρός ἐν σπλάγχθοις, παλάμας
 Ἰωνᾶς, σταυροειδῶς οἰκεπτεύσας, τὸ
 σωτήριον πάθος προδιετύπων σαφῶς· ὅθεν
 τριήμερος ἐκδύς, τὴν ὑπερκόσμιον ἀνάστα-
 σιν ὑπέζωγράφησε, τοῦ σαρκί προσπαγέντος
 Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ τριήμερῶς ἐγέρσει, τὸν
 κόσμον φωτίσαντος.

Ὁ γίγρα καμψθεῖς, καὶ νόσω τραχωθεῖς, ἀ-
 ναρθούτο Ἰακώβ χειρὰς ἀμείψας, τὴν
 ἐνέργειαν φαίνων, τοῦ ζωηφόρου Σταυροῦ τὴν
 παλαιότητα καὶ γὰρ, τὸ νομοῦ σιωδῶδες,
 γραμμάματος ἐκαινογράφησεν, ὃ ἐν τούτῳ σαρκί
 προσπαγείς Θεός, καὶ τὴν ψυχόληθρον νόσον,
 τῆς πλάνης ἀπέλασε.

Νεαζούσαις θεῖς παλάμας, ὁ θεῖος Ἰσραὴλ,
 σταυροειδῶς κάραις ἐδήλου, ὡς πρεσβύ-
 τερον κλέος, ὁ νομολάτρις λαός· ὑποπτευθεῖς
 ὅθεν οὕτως ἐξηπατήσθαι, οὐκ ἠλλοίωσε τὸν
 ζωηφόρον τύπον· ὑπερέξει λαὸς γὰρ Χριστοῦ τοῦ
 Θεοῦ, νεοπαγῆς ἀνεβόα, Σταυρῶ τειχιζόμενος.

Καταβασία. Νοτίου θηρός.

Κουτάκιον Αὐτομέλου. Ψχος δ'.

Ὁ ὑψώθεῖς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐ-
 πανύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς σι-
 κτιρομύς σε ἀόρατα, Χριστὸ Ὁ Θεός. Εὐφρανον
 ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν,
 νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων·
 τὴν συμμαχίαν ἔχουσαν τὴν σὴν, ὅπλον εἰρήνης,
 ἀπίτητον τρόπαιον.

Ὁ Οἶκος.

Ὁ μετὰ τρίτον οὐρανόν, ἀρθεῖς ἐν Παρα-
 οίσει, καὶ ῥήματα ἀκούσας τὰ ἀόρατα
 καὶ θεῖα, ἃ οὐκ ἐξὸν γλώσσας λαλεῖν, τί τοῖς
 Γαλάταις γράφει, ὡς ἔρασαί τῶν Γραφῶν,
 ἀνέγνωτε καὶ ἔγνωτε· Ἐμοί, φησί, καυχᾶσθαι
 μὴ γένοιτο, πλὴν εἰ μὴ ἐν μόνῳ τῷ Σταυρῷ τῷ
 τοῦ Κυρίου, ἐν ᾧ παθῶν, ἔκτεινε τὰ πάθη.
 Αὐτὸν οὖν καὶ ἡμεῖς βεβαίως κρατῶμεν, τοῦ
 Κυρίου τὸν Σταυρὸν καύχημα πάντες· ἐστὶ
 γὰρ σωτήριον ἡμῖν τοῦτο τὸ ξύλον, ὅπλον εἰ-
 ρήνης, ἀπίτητον τρόπαιον.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΔ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἡ παγκόσμιος Ὑ-
 ψωσις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ.

Ἐπίχοι.

Τὰς ἐν λάρυγγι, Σῶτερ, ὑψώσεις φέροι,
 Ὑψούμενον βλέπουσα τὸν Σταυρὸν κτίσις.

Ὑψώθη δεκάτη Σταυροῦ ξύλον, ἡδὲ τετάρτη.
 Κωνσταντῖνος ὁ Μέγας, καὶ πρῶτος ἐν Χρι-
 στανῶς Βασιλεὺς, εἶχε πρῶτε πόλεμον, ὡς
 μὲν τινες λέγουσι τῶν τῶν ἱστορίας συγγρα-
 φαιμένων, ἐν τῇ Ῥώμῃ κατὰ Μαργεντίου, πρὸ
 τοῦ κρατῆσαι τῆς βασιλείας· ὡς δὲ ἔστει, εἰς
 τὸν Δούναβιον ποταμὸν κατὰ τῶν Σκυθῶν· ὁ-
 ρῶν δὲ τὴν τῶν ἐναντίων πληθύν ὑπὲρ τὸν οἰ-
 κειον οὖσαν στρατὸν, ἀπορία καὶ φόβῳ συνεί-
 χετο. Οὕτως οὖν ἔχοντι, τύπος αὐτῷ φαιρικός·
 μεσοῦσης ἡμέρας ἐφάνη κατ' οὐρανὸν ὁ ἀστέ-
 ρων, καὶ γραφὴ περὶ τὸν σταυρὸν Ῥωμαϊκῶς
 στοιχείοις, καὶ αὐτοῖς δι' ἀστέρων τυπαμένοις,
 καὶ φράζουσιν· Ἐν τῷ ὕψι νίκα.

Ἐκ χειρὸς τοῦτον σχεδιάσας αὐτίκα Σταυ-
 ρόν, κατὰ τὸν φανέντα τύπον αὐτῷ, καὶ τοῦ-
 τῳ κελύσας τῆς στρατιάς αὐτοῦ προπορευέ-
 σθαι, τοῖς ἐναντίων συρόσσηνται, καὶ ὑπερε-
 σθεῖ, ὡς τοὺς πλείους, ἐκείνων ἀναίρεθῆναι, τοὺς
 δὲ λοιποὺς φυγῆν ἀπίθειν. Ἐντεῦθεν τὴν τοῦ
 ἐν αὐτῷ Σταυρωθέντος δύναμιν ἐνόησας, καὶ
 τούτου μόνον ἀληθῆ πιστεύσας Θεόν, καὶ τῷ
 εἰς τούτον Βαπτίσματι τειχισθεῖς, μετὰ τῆς
 αἰκίας Μαρτῆρος, εἰς Ἱερουσόλυμα ταύτην ἐκ-
 πέμπει, εὐρεῖν τὸν Σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ. Ἦτις
 καὶ εὗρεν αὐτὸν κεκρυμμένον, καὶ τοὺς ἐτέρας
 δύο σταυροὺς, εἰς οὓς οἱ Ἀθηταὶ ἐσταυρωθή-
 σαν· ἀλλὰ δὴ καὶ τοὺς ἡλούς. Διαπορούσης
 δὲ τῆς Βασιλίσσης, τίς ἀν εἶη ὁ τοῦ Κυρίου
 Σταυρός, διὰ τῆς εἰς θανούσαν γυναῖκα γήρα
 θανατουργίας δεικνύται· ἢ καὶ ἀνέστη τῇ
 τούτου προσφάσσει· τῶν δὲ λοιπῶν δύο σταυ-
 ρῶν τῶν Ἀθητῶν μηδὲν εἰς τοῦτο ἐνδείξαμένων
 εἰς θανατοποιίας ὑπόδειγμα. Ὅν δὴτα τί-
 μιον Σταυρὸν προσεκύνησεν ἡ Βασιλίσσα, καὶ
 ἠπάσατο μετὰ τῆς Συγκλήτου ἀπάσης.

Ζητῶν δὲ καὶ ὁ κοινὸς λαὸς προσκυνῆσαι,
 οὐκ ἠδύνατο, καὶ ἠτήσαντο κἀν ἰδεῖν αὐτόν.
 Τότε ἀνῆλθεν ὁ Μακάριος Πατριάρχης Ἱερο-
 σολύμων, καὶ ὕψωσεν ἐπὶ τοῦ αὐθῶνος τὸν
 τίμιον Σταυρὸν· καὶ ἰδόντες, ἤρξατο ὁ λαὸς
 κράζειν τὸν Κύριον ἐλθέσθον. Καὶ ἐκτοτε
 ἐπεκράτησεν ἡ τιμία ἑορτὴ τῆς Ὑψώσεως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ· ἡ Κοίμησις τοῦ ἐν Ἀγίοις
 Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κων-
 σταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου· ἐν ταύτῃ
 γὰρ ἀνεπαύσατο ἀλλὰ διὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ
 τιμίου Σταυροῦ, μετετέθη ἡ τούτου ἑορτὴ εἰς
 τὸν Νοέμβριον μῆνα.

Καὶ νύμφη τῆς εὐσεβοστάτης Βασιλίσσης Πλακίλλης, συζύγου γενομένης τοῦ μεγάλου Βασίλεως Θεοδοσίου.

Στ. Φθαρτοῦ λιπούσα γέμμα γῆς ἡ Πλακίλλα, Ἐν οὐρανῷ ἀφάρτον εὗρηκε στέφος.

Αὕτη πάντα τὸν τῆς ζωῆς χρόνον ἐν εὐσειβείᾳ καὶ τῇ τῶν νοσούντων ἐπιμελείᾳ διανύσασα, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ.

Μνήμη τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, τῶν συνελθόντων ἐν τῇ Ἁγίᾳ καὶ Οἰκουμενικῇ Ἐκτῇ Συνόδῳ, ἐπὶ τῆς Βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ Πατριάρχου, υἱοῦ Ἰουστινιανοῦ τοῦ δευτέρου, τοῦ καλουμένου Ῥινοτυπίτου, Σεργίου τὴν Ἐκκλησίαν Κωνσταντινουπόλεως ἰθύνοντος, καὶ Ἀγάθωνος τὴν Ρωμαίων. Ἠρώσιδη δὲ ἐν τῷ Τροῦλλῳ τοῦ Παλατίου, τῷ λεγομένῳ Ὠάτῳ, ἀναθέματι καθυπεβαλουσά Σεργίου, καὶ Πύρρον, καὶ Πέτρον καὶ Παύλον, Ἐπισκόπους γενομένους Κωνσταντινουπόλεως· Μακρόβιον τε τὸν Ἀντιοχείας, καὶ Κύρον τὸν Ἀλεξανδρείας, καὶ Ὀνώριον τὸν Ῥώμης, Στέφανόν τε καὶ Πολυχρόνιον καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς. Ἦτις ἁγία Σύνοδος, ἐπὶ μὲν τοῦ ἀπλωθέντος Κωνσταντίνου τοῦ Πατριάρχη συνηρωσίθη ἡ δὲ τῶν Κοινωνῶν ἐκδοσις, ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ γένησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Πάπας **Στιχ.** Ἠδεῖτο Πάπας πρὸς τὰ εἴρηματα στέφους, Βοηθῶν ἐγγύς τοῦ Θεοῦ κεκτημένος.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Μαξιμιανοῦ καὶ Μάρτυρος Ἡγεμόνος, τέλεις Λαράνθη τῆς Λυκαόνων Ἐπισκοπίας. Ὁ δὲ τρόπος τῆς αὐτοῦ μαρτυρίας, ποικίλος· πληγαί, καὶ συντριβαὶ σιγῶν, ἀναρτήσεις, σιδηρῶν ὀνύχων ἔσθραι, κοπιθῶν σιδηρῶν καηλιώσεις· καὶ τρέχειν ἐν ταῦτοις ἔμπροσθεν ἵππων ἀναγκασθεὶς, παρέδωκε τὴν ψυχὴν τῷ Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Θεοκλῆς, ζῆφι τελειοῦται.

Στιχ. Πρὸς κλῆσιν ἦκαι καὶ Θεοκλῆς τὴν ἄνω, Ἐχων ὄχημα τὴν τομὴν τὴν ἐκ ζήφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Βαλεριανός, τὸ νήπιον, ζῆφι τελειοῦται.

Στιχ. Βαλεριανῷ τῷ μικρῷ Θεὸς μέγας, Ἐν οὐρανῷ δέδωκε πάμμεγα στέφος.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, Χριστὸς ὁ Θεός, ἐπέσπον ἡμᾶς. *Ὡδὸ ζ. Ὁ Ἐιρμός.*

Εκνοῦν πρόσταγμα τυράννου δυσσεβοῦς, Ἐλασὲς ἐκλόνησε, πένον ἀπειλῆς καὶ

• δυσφημίας Θεοστυγοῦς· ὅμως τρεῖς Παῖδας
• οὐκ ἐδοξιάτασε, θυμὸς Ἐπρωϊώτης, οὐ πῦρ
• βόμιον· ἀλλ' ἀπηρχοῦντι θροσσοδῶν πνεύμα-
• τι, πυρὶ συνόντες ἐψάλλον· Ὁ ὑπερύμνητος,
• τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογοῦντος εἰ.

Εὐλα γευσάμενος ὁ πρῶτος ἐν βροτοῖς, φθορᾷ παρώκησε· εἶψιν γὰρ ζωῆς ἀτιμοτάτην κατακοιθεῖς, ὅλῳ τῷ γένει σωματοφθόρος τις, ὡς λῦμη τῆς νόσου μετέδωκεν· ἀλλ' εὐρηκότες γηγενεῖς ἀνάκλησιν, Σταυροῦ τὸ ξύλον κράζοντες· Ὁ ὑπερύμνητος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογοῦντος εἰ.

Ελυσε πρόσταγμα Θεοῦ παρακοῆ, καὶ ξύλον ἠύεργε· ἔθανον βροτοῖς, τὸ μὴ εὐκαιρῶς μεταληθῆν· ἐν ἀσφαλείᾳ τῆς εὐτίμης δὲ, ἐντεῦθεν ζωῆς τὸ ξύλον εἰσάγατο, ὁ νυκτιλόχου δυσθανοῦς ἠνάεξεν, εὐγνωμοσύνην κράζοντας· Ὁ ὑπερύμνητος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογοῦντος εἰ.

Ράβδου προσπεύσεται τὸ ἄκρον Ἰωσήφ, ὁ γεννησάμενος, βλέπων Ἰσραὴλ, τῆς βασιλείας τὸ κραταῖον, ὅπως συνῆξει ὁ ὑπερένδοξος Σταυρὸς προσηλάν· οὗτος γὰρ τοῖς βασιλευσὶν, τροπαιοῦχον καύχημα, καὶ φῶς τοῖς πίστιν κράζουσιν· Ὁ ὑπερύμνητος, τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογοῦντος εἰ.

Καταδόξια. Ἐκνοῦν πρόσταγμα.

Ὡδὸ η. Ὁ Ἐιρμός.

Ευλογεῖτε Παῖδες, τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι,
• δημιουργῶν Πατέρα Θεόν· ὑμνεῖτε, τὸν
• συγκαταδόξαντα Λόγον, καὶ τὸ πῦρ εἰς δρόσον
• μεταποιήσαντα· καὶ ὑπερύψουτε τὸ πᾶσι ζωὴν
• παρέχον, Πνεῦμα Πανάριον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υψιμένε ξύλε, βαντισθέντος ἐν αἵματι, τοῦ σαρκωθέντος Λόγου Θεοῦ, ὑμνεῖτε, αἱ τῶν οὐρανῶν Δυνάμεις, βροτῶν τὴν ἀνάκλησιν ἐσπτάξασαι· Λαοὶ προσκυνεῖτε Χριστοῦ τὸν Σταυρὸν, δι' οὗ τῷ κόσμῳ ἀνάσσεις εἰς τοὺς αἰῶνας.

Γηγενεῖς παλάμαις, οἰκονόμοι τῆς χάριτος, Σταυρῶν, οὐ ἔσθη Χριστὸς ὁ Θεός, ὑψοῦτε, ἱεροπρεπᾶς καὶ λόγῳ, Θεοῦ Λόγου σῶμα ἀντιτροπασσαν. Ἰδῆτωσαν ἔθνη πάντα τὸ σωτήριον, τοῦ Θεοῦ δοξάζοντα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οἱ τῇ Δεῖξί φήσῳ, προκηρῖνέντες ἀγάλλεσθε, Ὁ Χριστιανῶν πιστοὶ Βασιλεῖς· κενχᾶσθε, τῷ τροπαιοφόρῳ ὅπλῳ, λαχούτες Ἐσθῆν, Σταυρὸν τὸν τίμιον· ἐν ταῦτα γὰρ φύλα πολέμων, θράσος ἐπέζητοῦντα, σχεδόννυνται εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καταδόξια. Ευλογεῖτε Παῖδες.

Ὡδή 5.

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογείται.

Ὁ Εἰρμός.

Μυστικὸς εἰ Θεοτόκε Παράδεισος, ἀγεωργήτως βλαστήσασα Χριστὸν, ὑφ' οὗ τὸ τοῦ Σταυροῦ, ζωφρόον ἐν γῆ, πεφυτούργηται δένδρον· οἱ οὐ νῦν ὑφουμένου, προσκυνούντες αὐτὸν, σὲ μεγαλύνουμεν.

Ἀγαλλέσθω τὰ δρυμὸς ξύλα σύμπαντα, ἀγιασθείσης τῆς φύσεως αὐτῶν, ὑφ' οὗ περ ἔξ ἀρχῆς, ἐφυτεύθη Χριστοῦ, ταυθεντος ἐν ξύλῳ· οἱ οὐ νῦν ὑφουμένου, προσκυνούμεν αὐτὸν, καὶ μεγαλύνουμεν.

Γερὸν ἠγέρθη κέρας θεόφροσι, τῆς κεφαλῆς τῶν ἀπάντων ὁ Σταυρός, ἐν ᾧ ἀμαρτωλῶν νοουμένων, συνβλάπνται τὰ κέρατα πάντα· οἱ οὐ νῦν ὑφουμένου, προσκυνούμεν αὐτὸν, καὶ μεγαλύνουμεν.

Εἰρμός ἄλλος.

Ὁ δὲ βρώσεως τοῦ ξύλου, τῷ γένει προσγεγόμενος θάνατος, διὰ Σταυροῦ κατήργηται σήμερον· τῆς γὰρ προμήτορος ἡ παγγενίης, κατάρα διαλελυται, τῷ βλαστῶ τῆς ἀγνῆς Θεομήτορος· ἦν πᾶσαι αἱ Δυνάμεις, τῶν οὐρανῶν μεγαλύνουσιν.

Μῆ τὴν πικρίαν τὴν τοῦ ξύλου, ἕστας ἀνκίρεσιμον Κύριε, διὰ Σταυροῦ τελείως ἐηλειψας· θθεν καὶ ξύλον ἔλυσε ποτὲ, πικρίαν ὑδάτων Μερόα, προτυποῦν τοῦ Σταυροῦ τὴν ἐνέργειαν· ἦν πᾶσαι αἱ Δυνάμεις, τῶν οὐρανῶν μεγαλύνουσιν.

Ἀδιαλείπτως βαπτομένους, τῷ ζῶφω τοῦ προπάτορος Κύριε, διὰ Σταυροῦ ἀνύψωσας σήμερον· ὡς γὰρ τῇ πλήν ἄγον ἀιρατῶς, ἡ φύσις προκατηνέχθη, παγγλήρας ἡμᾶς πάλιν ἀνώρθωσέ, τὸ φῶς τὸ τοῦ Σταυροῦ σου· ὁ οἱ πιστοὶ μεγαλύνουμεν.

Ἦνα τὸν τυποῦ ἀποδείξῃς, τῷ κόσμῳ προσκυνούμενον Κύριε, τὸν τοῦ Σταυροῦ ἐν πᾶσιν ὡς ἐδοξοῦ, ἐν οὐρανῷ ἐμόρφωσας, φωτὶ ἀπλέτῳ ἠγλαίσιμενον, Βασιλεῖ πανοπλίαν ἀήτητον· ἦν πᾶσαι αἱ Δυνάμεις, τῶν οὐρανῶν μεγαλύνουσιν.

Καταβάσις. Μυστικὸς εἰ Θεοτόκε.

Καὶ, Ὁ δὲ βρώσεως τοῦ ξύλου.

Ἐξαποστειλάριον.

Ἦχος β'. Τὸν μαθητῶν ὁρώντων σε.

Λεγεται δις.

Σταυρός ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης· Σταυρός ἡ αἰραιότης τῆς Ἐκκλησίας· Σταυ-

ρός Βασιλεὺς τὸ κραταίωμα· Σταυρός Πιστῶν τὸ στήριγμα· Σταυρός, Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Ἔτερον, ὃ λεγεται ἀπαξ.

Γυναίκες ἀκούσθητε.

Σταυρός ὑφούται σήμερον, ἡ κόσμος ἀγιάζεται· ὁ γὰρ Πατρί συνεδρεύων, ἡ Πνεύματι τῷ Ἁγίῳ, ἐν τούτῳ χεῖρας ἀπλώσας, τὸν κόσμον ὅλον εἰλκυσας, πρὸς σὴν Χριστὸ ἐπίγνωσιν· τοὺς οὐν εἰς σὲ πεποιθότας, θείας ἀξίωσον δόξης.

Εἰς τοὺς Αἰνους, ἱσάμεν Στίχους δ'. καὶ φάλλουμεν Στιχηθὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος· τὸ ζωφρόον φυτὸν, ὁ Σταυρός ὁ πανάγιος, εἰς ὕψος αἰρούμενος, ἐμρανίζεται σήμερον· ὁλοζολοῦσι πάντα τὰ περάτα· ἐνδειματῶνται, αἰμίονες ἀπαντες· ὁ οἶον δάσημα, τοῖς βροτοῖς κεχάρισται· δι' οὗ Χριστέ, σώσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς μόνος εὐσπλαγγος.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος· ὡς βότρυον πλήρη ζωῆς, ὁ βαστάσας τὸν Ὑψιστον, ἀπὸ γῆς ὑψοῦμενος, Σταυρός ὁράται σήμερον· δι' οὗ πρὸς Θεόν, πάντες εἰλκυσθημεν, καὶ κατεπόθη, εἰς τέλος θάνατος· Ὁ ξύλον ἄγραυτον· ὑφ' οὗ ἀπολάβομεν τῆς ἐν Ἐδέμ, ἀθανάτου βρώσεως, Χριστὸν δοξάζοντες.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος· εὐρος ἡ μήκος Σταυροῦ, οὐρανοῦ ἰσοστάσιον, ὅτι θεία χάριτι, ἀγιάζει τὰ σύμπαντα ἐν τούτῳ ἔθνη, βάρβαρα ἠτήνητα· ἐν τούτῳ σκῆπτρον, ἀνάκτων ἠδραστὰι· Ὁ θείας ἱλαμίας· δι' ἧς ἀνατρέχουμεν, εἰς οὐρανοὺς, ὑφούντες ἐν ἄσμασι, Χριστὸν τὸν Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον προέρχεται ὁ Σταυρός τοῦ Κυρίου, καὶ πιστοὶ εἰσδέχονται αὐτὸν ἐκ πάθου, καὶ λαμβάνουσιν ἰάματα, ψυχῆς τε καὶ σώματος, καὶ πάσης μαλακίας. Αὐτὸν ἀσπαράσμεθα τῇ χαρᾷ καὶ τῷ φόβῳ· φόβῳ διὰ τὴν ἀμαρτίαν, ὡς ἀνάξιο ὄντες· χαρᾷ δὲ διὰ τὴν σωτηρίαν, ἣν παρέχει τῷ κόσμῳ, ὁ ἐν αὐτῷ προσπαγεῖς Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Δοξολογία Μεγάλη.

Μετὰ δὲ τὸ τέλος αὐτῆς, ἀρχόμεθα φάλλειν τὸ ἄσματινον· Ὁ δὲ Ἱερεὺς, λαβὼν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὸν τίμιον Σταυρὸν ἐπὶ δίσκον, μετὰ καὶ κλάδων βασιλικῶν, ἐξέρχεται τοῦ

Ιεροῦ· καὶ προπρονομιέμενων τῶν ἑξαπτερεύων καὶ λαμπάδων καὶ θυμιατῶν, φέρει αὐτὸν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Νεκροῦ· ὅπου, πληρουμένου τοῦ Ἀσματικοῦ, ἐκφωνεῖ· **Σοφία· Ὁρθοί·** καὶ τίθεισι τὸν Σταυρὸν ἐπὶ τοῦ προεστρεπισθέντος Τετραποδίου, καὶ θυμιά φανοροειδῶς, φάλλων τὸ, **Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, ἀπαξ·** ὡσούτως καὶ οἱ δύο Χοροὶ ἀνά μίαν. **Εἰς** οὕτω, βαλὼν μετανείας, τρεῖς, ἐν ἡ ἀν' ἡμέρας τὴν γῆν, καὶ λαβὼν ἀνά χεῖρας τὸν τίμιον Σταυρὸν μετὰ βασιλικῶν κλαῶν, ἵσταται ἔμπροσθεν τοῦ Τετραποδίου· καὶ βλέπων πρὸς Ἀνατολάς, λέγει εἰς ἐπίκουρον πάντων·

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθα σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Καὶ ἀρχόμεθα τῆς πρώτης Ἐκατονταδῶς τοῦ Κυρίου ἐλέησον, **σπαραξίματος τοῦ Ἱερέως ἐν ταῖς ἐνάρεσιν αὐτὰ τοῦ τίμιου Σταυροῦ, τρεῖς**

Εἶτα κλιναίτην ἐπαλλῆν, ὅσον σπύρισμα ἀπέχειν τῆς γῆς, καὶ κατὰ μικρὸν ἀνίσταται, ἀχοι τῆς συμπληρώσεως τῆς Ἐκατονταδῶς.

Εἶτα στραφεὶς ἐπὶ τὰ δεξιὰ, καὶ βλέπων πρὸς Βορρᾶν, λέγει·

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Καὶ ἀρχόμεθα τῆς δευτέρας Ἐκατονταδῶς καὶ ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς τὴν δευτέραν δέωσιν, ὡς προεγράφεται. **Εἰς** οὕτω, στραφεὶς πρὸς Ἀνατολάς τοῦ Τετραποδίου, καὶ βλέπων ἐπὶ Δυσμάς, λέγει·

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (θεῖνος), καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν Ἀδελφότητος.

Καὶ ἀρχόμεθα τῆς τρίτης Ἐκατονταδῶς. Πληρωθείσης δὲ καὶ ταύτης, στρέφεται ὁ Ἱερεὺς ἐπὶ τὸ Βόρειον μέρος, καὶ βλέπων πρὸς Νότον, λέγει·

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ πάσης φυγῆς Χριστιανῶν ὀρθοδόξων, ὑγείας, καὶ σωτηρίας, καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν.

Καὶ γίνεται ἡ τετάρτη ὕψωσις. Καὶ αὐτὴς στρέφεται ἔμπροσθεν τοῦ Τετραποδίου· καὶ βλέπων κατὰ Ἀνατολάς, λέγει·

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ πάντων τῶν διακονούντων καὶ διακονησάντων ἐν τῇ Ἁγίᾳ Μονῇ (ἡ Ἐκκλησίᾳ) ταύτῃ, ὑγείας, σωτηρίας, καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν.

Καὶ ἀρχόμεθα τῆς πέμπτης Ἐκατονταδῶς. Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν αὐτῆς, ὕψως τὸν

Σταυρὸν, φάλλων τὸ, Ὁ ὕψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ εὐλογῶν δι' αὐτοῦ φανοροειδῶς τὸν λαόν. **Εἶτα, ἴεμενος τὸν τίμιον Σταυρὸν ἐπὶ τοῦ Τετραποδίου, φάλλει· Τὸν Σταυρὸν σου προσκυνοῦμεν Δέσποτα, ἀπαξ·** καὶ οἱ Χοροὶ ὁμοίως, ἀνά μίαν· καὶ προσκυνεῖ αὐτὴς τὸν τίμιον Σταυρὸν, καὶ ἐφεξῆς πάντες. Ὅπου δὲ παρενοικεῖται Ἀρχιερεὺς, αὐτὸς ὕψωσι τὸν Σταυρὸν. Ἐν ὅσῳ δὲ γίνεται ἡ προσκυνήσις, φάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα·

Ἦχος β΄.

Δεῦτε Πιστοὶ, τὸ ζωοποιὸν ἔξυλον προσκυνήσωμεν, ἐν ᾧ Χριστὸς ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης, ἐκουσίως χεῖρας ἐπέτεινας, ὕψωσεν ἡμᾶς εἰς τὴν ἀρχαίαν μακαριότητα· οὓς πρὶν ὁ ἐχθρὸς, δι' ἠθῶντος συλήσας, ἐξορίστους Θεοῦ πεποίηκε. Δεῦτε Πιστοὶ ἔξυλον προσκυνήσωμεν, δι' οὗ κηλύθημεν τῶν ἀσάτων ἐχθρῶν συντρέβειν τὰς καρδίας. Δεῦτε πάσαι αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου ὕμνοις τιμήσωμεν. Χαίροις Σταυρὲ, τοῦ πεσόντος Ἀδάμ ἡ τέλει λύτρωσις. Ἐν σοὶ οἱ πιστότατοι Βασιλεῖς ἡμῶν καυχῶνται, ὡς τῆ σὴ δύναμις, Ἰσραηλίτην λαὸν κραταιαῖς ὑποτάκτοντες. Σὲ νῦν μετὰ σθένος Χριστιανοὶ ἀσπάζομενοι, τὸν ἐν σοὶ προσπαγεῖντα Θεὸν δοξάζομεν λέγοντες Κύριε, ὁ ἐν αὐτῷ σταυρωθεὶς, ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόνηστος.

Ἦχος πλ. α΄.

Δεῦτε λαοὶ, τὸ παραδόξον Ἔθνος καθορῶντες, τοῦ Σταυροῦ τὴν δύναμιν προσκυνήσωμεν· ὅτι ἔξυλον ἐν Παραδείσῳ θάνατον ἐβλάστησε· τὸ δὲ τὴν ζωὴν ἐξήνησεν, ἀναμάρτητον ἔχον προσπλωμένον τὸν Κύριον, ἐξ οὗ πάντα τὰ ἔθνη, ἀφθαρσίαν τρυφῶντες τραυγάζομεν. Ὁ διὰ Σταυροῦ θάνατον καταργήσας, καὶ ἡμᾶς ἐλευθερώσας, δόξα σοι.

Ὁ αὐτός.

Η φωνὴ τῶν Προφητῶν σου, Ἠσαίου καὶ Δαυὶδ ἐπληρώθη ὁ Θεός, ἡ λέγουσα· Ἠξέουσι πάντα τὰ ἔθνη Κύριε, καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου· ἰδοὺ γὰρ ὁ λαὸς, ὁς τῆς σῆς ἀγαθῆ χάριτος πεπλήρωται, ἐν ταῖς αὐλαῖς σου Ἱερουσαλὴμ. Ὁ Σταυρὸν ὑπομείνας ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τῆ ἀναστάσει σου ζωοποιῶν, φύλαξον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἦχος πλ. β΄.

Σήμερον τὸ φυτὸν τῆς ζωῆς, ἐκ τῶν τῆς γῆς ἀδύτων ἀνιστάμενον, τοῦ ἐν αὐτῷ παγέντος Χριστοῦ, πιστοῦται τὴν ἀνάστασιν· καὶ

ἀνυψούμενον χερσὶν ἱεραῖς, τὴν αὐτοῦ πρὸς οὐρανοῦς καταγγέλλει ἀνύψωσιν, δι' ἧς τὸ ἡμέτερον φύραμα, ἐκ τῆς εἰς γῆν καταπτώσεως εἰς οὐρανοῦς πολιτεύεται· διὸ εὐχαρίστως βοήσωμεν· Κύριε, ὁ ὑψωθείς ἐν αὐτῷ, καὶ δι' αὐτοῦ συνυψώσας ἡμᾶς, τῆς οὐρανόθεν χάριτος, ἀζήσῳσον τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ὁ αὐτός.

Ο τετραπέρατος κόσμος σήμερον ἀμείζεται, τοῦ τετραμεροῦς ὑψουμένου σου Σταυροῦ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ τὸ κέρας τῶν πιστῶν, συνυψοῦται βασιλείῳ ἡμῶν, ἐν αὐτῇ τῶν δυσμενῶν συντριβόντων τὰ κέρατα. Μέγας εἶ Κύριε, καὶ θαυμαστὸν ἐν τοῖς ἔργοις σου· δόξα σοι.

Ὁ αὐτός.

Τῶν Προφητῶν αἱ φωναὶ, τὸ Ξύλον τὸ ἅγιον προκατήγγειλαν, δι' οὗ τῆς ἀρχαίας ἡλευθερωθῆ καταράς, τῆς τοῦ θανάτου ὁ Ἀδάμ· ἡ κτίσις σήμερον, ὑψουμένου τούτου, συνυψοῖ τὴν φωνήν, τὸ Θεοῦ αἰτημένη πλοῦσιον ἔλεος. Ἀλλ' ὁ μόνος ἐν ἐλέει ἀμέτροτος Δέσποτα, ἰλασμός γενοῦ ἡμῶν, καὶ σώσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ'.

Η φωνὴ τοῦ Προφήτου σε Μωϋσέως ὁ Θεός, πεπλήρωται ἡ λέγῃσα· Ὁψεσθε τὴν ζωὴν ὑμῶν κρεμασμένην, ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν. Σήμερον Σταυρὸς ὑψοῦται, καὶ κόσμος ἐκ πλάνης ἡλευθέρωται. Σήμερον τοῦ Χριστοῦ ἡ Ἀνάστασις ἐγκαινίζεται, καὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς ἀγάλλονται, ἐκυμβάλουσι Δαυϊτικοίς, ὕμνον σοὶ προσφέροντα, καὶ λέγοντα· Εἰργάσθη σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς ὁ Θεός, Σταυροῦ καὶ τὴν Ἀνάστασιν, δι' ἧν ἡμᾶς ἔσωσας, ἀγαθὴ καὶ φιλιάνθρωπε. Παντοδύναμι Κύριε, δόξα σοι.

καὶ Ἀπολυτίκιον.

Εἰς τὴν Δεσποσύνην, Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος α'.

Στίχ. α'. Ὁ Θεός μου, πρόσχες μοι, ἵνα τί ἐγκατέλιπές με;

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν παραπτωμάτων μου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Ὁ Θεός μου, κεράξομαι ἡμέρας, καὶ οὐκ εἰσακούσῃ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Σὺ δὲ ἐν Ἀγίῳ κατοικεῖς, ὁ ἔπαινος τοῦ Ἰσραὴλ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. Ἴνα τί, ὁ Θεός, ἀπάσω εἰς τέλος;

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ γαρρωθεις, φάλλοντάς σοι· Ἀλληλοῦια.

Στίχ. β'. Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτίσω ἀπ' ἀρχῆς.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ.

Στίχ. γ'. Ὅρος Σιών τοῦτο, ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ.

Στίχ. δ'. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος γ'.

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργίζεσθωσαν λαοί.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.

Στίχ. β'. Κύριος ἐν Σιών μέγας καὶ ὑψηλός ἐστίν.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.

Στίχ. γ'. Ἐξομολογήσασθωσαν τῷ ὀνόματί σε τῷ μεγάλῳ.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.

Εἰσοδικόν.

Υψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι Ἅγιός ἐστι.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ γαρρωθεις, φάλλοντάς σοι· Ἀλληλοῦια.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἀντί δὲ τοῦ Τρισαγίου,

Τὸν Σταυροῦ σου προσκυνοῦμεν Δέσποτα.

Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου.

Ἦχος βαρῦς.

Υψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργίζεσθωσαν λαοί.

Ὁ Ἀπόστολος, Πρὸς Κορινθίους α'.

Ἀδελφοί, ὁ λόγος ὁ τοῦ Σταυροῦ.

Ἀλληλοῦια. **Ἦχος α'.**

Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην.

Τῷ Μάρτυρος.

Κοινωνικόν. Ἐσημασίωθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ἰστίον ἐστὶ, ἢ ἂν ἡμέρα τύχη ἢ σάββατος αὐτῆ Ἐσθῆ, εἴτε Σαββάτου, εἴτε Κυριακῆ, τυγνόν, ἢ ἰσθῆ, ἢ ἰσθῆ, οὐκ ἐσθῆμεν, εἰ μὴ μόνον ἔλαβεν καὶ εἶπον, εὐχαριστοῦντες Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Τῆ ΙΕ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Νικητᾶ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέραξα, ἰσθῆμεν Στίχου: Ἔ. καὶ φάλλον Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Κορίθ: τρία, καὶ τοῦ Ἁγίου ταῖα.

Τῆς Ἑσθῆς.

Ἦχος πλ. β'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ὁ ζωηφόρος Σταυρός, τῆς εὐσεβείας τὸ ἀπύκνυτον τροπαίον, ἢ ὕψος, τοῦ Παράδεισου, ὁ τῶν πιστῶν φηρηγμός, τὸ τῆς Ἐκκλησίας περιτείχισμα· δι' οὗ ἐσπράτισται, ἢ φθορὰ καὶ κατήρηται, καὶ κατεπόθη, τοῦ θανάτου ἢ δυνάμει, καὶ ὑψώθημεν, ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράνια. Ὅπλον ἀκαταμάχητον, δαιμόνων ἀντίπαλον, ὅσα Μαρτύρων Ὁσίων, ὡς ἀληθῆς ἐκκαλωπίσμα, λιμῆν σωτηρίας, ὁ δωρούμενος τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις ὁ τοῦ Κυρίου Σταυρός, οὗ ἐν ἐλπίδι τῆς ἀρεῆς τὸ ἀνθρώπινον, τῆς ὄψως, χαίρας σημεῖον, ὁ καταράσων ἐχθρῶν, ἐν τῇ σῇ ὑψώσει παροξυσμῶν· ἡμῶν ἢ βοήθεια, Βασιλέων κραταίωμα, σθένος Δικαίων, Ἰερῶν εὐπρέπεια· ὁ τυποῦμενος, καὶ δεινῶν ἐκλυτρούμενος· ῥάβδος ἢ τῆς δυνάμεως, ὑφ' ἧς ποιμαίνοντο· ὅπλον εἰρήνης ἐν φόβῳ, ὁ περιέπουσιν Ἀγγελοῖ· Χριστοῦ θεία δόξα, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις ὁ τῶν τυφλῶν ὁδηγός, τῶν ἀσθενούντων ἰατρός, ἢ ἀνάστασις, ἀπάντων, τῶν τεθνεώτων, ὁ ἀνυψώσας ἡμᾶς, εἰς φθορὰν πεσόντας, Σταυρὲ τίμιε· δι' οὗ διαλέλυται, ἢ φθορὰ καὶ ἐξάντησεν, ἢ ἀφθαρσία, καὶ βροτοὶ ἐθεωρήθημεν, καὶ διάβολος, παντελῶς καταβέβληται. Σήμερον ἀνυψούμενον, χερσὶ καθαρῶν μέσ σε, Ἀρχιερέων ὑψούμεν, τῶν ὑψωθέντα ἐν τῷ σου, καὶ σε προσκυνούμεν, ἀρούμενοι πλουσίας, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Τὸν ἀλιτήριον Μάρτυρα, κατεπολέμησας, τῆ παναλίμῳ πίσει, τοῦ Σωτῆρος θεόφρον, βασάνους ὑπομείνας· ὄθεν σοφῆ, τοὺς βαρβάρους ἐπέστρεψας, πρὸς τὸν τῶν ὄλων Δεσπότην καὶ Ποιητὴν, καὶ δοξάζουσιν αὐτὸν εὐσεβῶς.

Τὰ ἀκρολίβια Μάρτυρα, ἐκ τῶν βαρβάρων, Χριστῷ, ὄξαν προσάξας ὄφθη, ἀβλήτα Σηγοῦρα, θανάτων ὑπὲρ Τριάδος· ὄθεν σαφῶς, καὶ τὸ στέφος ἀπειλησας, καὶ ὡς φαγῆρ διαλάμπεις θεοπρεπῶς, ἐν τῷ κόσμῳ ἀξιάσαστε.

Τὴν εὐσεβῆ πανοπλίαν, ἀμφιασάμενος, πρὸς πόλεμον ἐδείχθη, Χριστοῦ τοῦ Βασιλέως, Νικητᾶ ἀλόφορε, ὡς περ ποτὲ, Γεδεῶν ὁ παγκράτιστος, τῶν ἀλλοφρονῶν τῆ στήθη καταβαλῶν, ῥωμαλεὰ παρρησία σου.

Ἦχος πλ. β'. Θεοτότους.

Θῶς ἡρατῶν Μαρτύρων σε ἐγνωμεν, Νικητᾶ τοῦ Χριστοῦ ἀβλήτα· σὺ γὰρ τοῦ ἐπὶ γῆς ἀξιώματος, τὴν ὄξαν καταλείψας, καὶ πατρικὴν ἀβλίαν βδελυξάμενος, τοὺς θεούς αὐτῶν συνέτριψας, καὶ νικητικῶς τοὺς βαρβάρους κατήσχενας, ὑπὲρ Χριστοῦ τὸ μαρτύριον τῆς ὁμολογίας ἐκπληρώσας· καὶ στρατιωτικῆς τοῦ ἐπουρανίου Θεοῦ γέγονας, ὑπὲρ ἡμῶν δυσωπῶν τὸν εὐεργέτην τοῦ παντός, τοῦ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Τῶν Προσητῶν αἰ φωναί, τὸ ἔυλον τὸ ἅγιον προκατήγγειλαν· δι' οὗ τῆς ἀρχαίας ἡλευθερώτην κατάρως, τῆς τοῦ θανάτου ὁ Ἀδάμ· ἢ δὲ κτίσις σήμερον, ὑψούμενον τοῦτου, συνυψοῖ τὴν φωνήν, τὸ ἐκ Θεοῦ αἰτουμένη πλουσίον ἔλεος. Ἄλλ' ὁ μόνος ἐν ἐλείει ἀμέτρητος Δέσποτα, Ἰλασμός· γενοῦ ἡμῶν, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος δ'. Προκαίμενον, Ἦχος βασιλῆος.

Ὁ Θεός ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῆ, πάντα ὅσα ἠθέλησεν, ἐποίησεν.

Στίχ. Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Σταυρός ἀνυψούμενος, τοῦ ἐν αὐτῷ ὑψωθέντος, τὸ Πάθος τὸ ἄχραντον, ἀνυμνεῖν προτρέπεται κτίσιν ἅπασαν· ἐν αὐτῷ κτείναντες γὰρ, τὸν ἡμᾶς κτείναντα, νεκρωθέντας ἀνεξείωσες, καὶ κατεκάλυψε, καὶ εἰς οὐρανούς πολι-

τεύεσθαι, ἤξιώσεν ὡς εὐσπλαγγνος, δι' ὑπερβολὴν ἀγαθότητος· ὅθεν γεγηθότες, ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὴν αὐτοῦ μεγαλύνωμεν, ἄκραν συγκρατάσθαι.

Στίχ. Ὑψότε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Μωσῆς προστύπου σε, χεῖρας ἐκτείνας εἰς ὕψος, καὶ κατατροπούμενος, Ἀμαλήτῃ τὸν τύραννον, Σταυρὲ τιμίε, τῶν πιστῶν κύχημα, Ἀθλητῶν στηρίγμα, Ἀποστόλων ἐγκαλιώπισμα, Δικαίῳ προμαχε, πάντων τῶν Ὁσίων διάσωμα· διόσε ἀνυψούμενον, βλεπούσα ἡ κτίσις εὐφραίνεται, καὶ πανηγυρίζει, δοξάζουσα Χριστὸν τὸν διὰ σοῦ, τὰ δειστώτα συνάψαντα, ἄκρα ἀγαθότητι.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.

Σταυρὲ πανσεβάσμιε, ὃν περιέπουσι τάξεις, Ἀγγέλων γηθόμενοι, σήμερον ὑψούμενος, δεῖα νεύματα, ἀνυψοῖς ἀπαντας, τοὺς κλοπῆ βρώσεως, ἀπωθέντας· καὶ εἰς θάνατον, κατόλισθησάντας· ὅθεν σε καρδία καὶ χεῖρες, πιστῶς περιπτυσσόμενοι, τὸν ἀγιασμόν ἀρύμεθα, Ὑψότε βράντας, Χριστὸν τὸν υπεράγαθον Θεόν, καὶ τὸ αὐτοῦ προσκυνήσατε, δεῖον ὑποπόδιον. Δόξα, *Ἦχος κ. δ.*

Τῆς νίκης ἐπάνυμος ἀνεδείχθης, Μάρτυς Νικῆς ἀνασεβάσμιε, ἐν σταδίῳ καρδίας Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ ἐναγτίον Βασιλέων καὶ τυράννων αὐτὸν ὁμολογήσας· διὰ μὴ παύσῃ πρεσβεύων, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, καὶ τῶν φιλοχρίστων ἀνάγκων, καὶ πάντων τῶν τὴν μῆνιμν σου τελούντων πιστῶς, τὸν μόνον φιλάνθρωπον, λυτρωθῆναι πάσης ὀργῆς.

Καὶ νῦν, *ὁ αὐτός.*

Η φωνὴ τοῦ Προφήτε σε Μωϋσέως, ὁ Θεός, πεπληρωταὶ ἡ λέγασα· Ὁψεσθε τὴν ζωὴν ὑμῶν κοσμημένην, ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν. Σήμερον Σταυρὸς ὑψοῦται, καὶ κόσμος ἐκ πλάνης ἠλευθέρωται. Σήμερον τοῦ Χριστοῦ ἡ ἀνάστασις ἐγκαινίζεται, καὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς ἀγάλλεται, ἐν κυμβάλοις Δαυιδικαῖς, ὕμνον σοι προσφέροντα καὶ λέγοντα· Εἰργάσω σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς ὁ Θεός, Σταυρὸν καὶ τὴν Ἀνάστασιν· δι' ὧν ἡμῶς ἔσωσας, ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε. Παντοδύναμε Κύριε, δοῦξαι σοι.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος δ. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς, Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.

Καὶ Ἀπολυτίξ.

Εἰς τὸν Ὀρόρον.

Μετά τὴν Α'. Στιγολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸ ξύλον προσκυνούμεν φιλάνθρωπε, ὅτι ἐν αὐτῷ προσπλάθης ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων. Παραδείσῃσιν ἡνέφεας Σωτήρ, τῷ πίσει προσελθόντι σοὶ Ἀητῆ ἢ τροφῆς κατηξιάθη, ὁμολογῶν σοὶ, Μνησθητίμω Κύριε. Δέξαι ἄς περ ἐκείνων καὶ ἡμῶς, κραυγαίοντας· Ἡμαρτομεν, πάντες τῇ εὐσπλαγγίᾳ σου, μὴ ὑπερίδης ἡμῶς. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετά τὴν Β'. Στιγολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Απλώσας ἐν Σταυρῷ, τὰς παλάμας οἰκτιρόμων, τὰ ἔθνη τὰ μακρὰν, ἀπὸ σοῦ γεγυῶτα, συνήγαγες δοξάζειν σου, τὴν πολλὴν ἀγαθότητα· ἀλλ' ἐπιβλεψόν, ἐπὶ τὴν σὴν κληρουσίαν, καὶ κατάβαλε, τοὺς καθ' ἡμῶν πολεμίους, Σταυρῷ τῷ τιμίῳ σου.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Καὶ οἱ Κανόνες, τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἁγίου, οὐ ἡ Ἀποστολῆς.

Νίκης σε μέλω τὸν φερώνυμον πρόμον.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ α. Ἦχος δ. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Νεκρώσας τὸ τῆς σαρκός μου φρόνημα, τὸν νοῦν καταύγασον, φωτιστικῇ λαμπρότητι τὴν σὴν, ἀνυμνήσαι πανήγυριν, ὡς νικητῆς πανάριστος, καθικετεῦων ὡ Νικῆτα Χριστόν.

Ἰὸν τὸν ἐκ τῶν παθῶν γεγόμενον ἀποτιθέμενος, τοὺς αἰσιμούς ὑπέμεινας στερόδας, καὶ χιτῶνα τὸν ἐντιμον, μαρτυρικῶς ἐνδεδυσαι, ἐκ τῶν αἱμάτων ὑφαινομενον.

Καινῆν τε καὶ θανμασίαν ἔδειξας, ὁδὸν ἀθλήσεως, ὑπὲρ ἡμῶν τῷ ξύλῳ προσπαγείς· ἀπαρχὴ γὰρ γεγέννησαι, τῆς Μαρτύρων Δεσποτα, ὁμολογίας καὶ στερότῃτος.

Η πύλη τῆς πρὸς ἡμῶς σου Κύριε, συγκαταβάσσεως, ἀνατολὴν καὶ ἥλιον καὶ φῶς, μυστικῶς σε καλούμενον, ὑπερφυῶς ἐξήστραψε, διπλοῦν τῇ φύσει τὸν φιλάνθρωπον.

Ὠδὴ γ. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Στερότῃτι τῆς ψυχῆς, τὰς τῶν τυράννων ἀπειλὰς ἔφερες, Μάρτυς Χριστοῦ ἐνόησε, δεῖα δυναστεία ῥωννύμενος.

Σαρκὸς σου τὸν σαρκοπισμὸν, καὶ τῶν μελῶν τὴν ἐκκοπήν ἡνεγκας, Μάρτυς Χριστοῦ πανεύφημε· τὴν δὲ σὴν ψυχὴν συνεζρότῃσας.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ὁ τῶν Μαρτύρων τοῦ Χριστοῦ σύλλογος, μνήμην τὴν σὴν σήμερον, ἐπιτελουμένην θεώμενος. **Θεοτοκίον.**

Μαρία τὸ καθαρὸν, τῆς παρθενίας καὶ σεπτῶν σκλήρωμα, τὰ χαλεπὰ τραύματα, τῆς ἐμῆς καρδίας θεραπεύουσα.

Ὁ Εἰρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σε Χριστέ κράζουσα· Σύ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγή καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.

Τῶν πόων μακάριε, κατατρυφῶν τῆς σαρκός, τὴν Σείαν καὶ ἄπονον, ἐν Παραδείσῳ τρυφῆν, ἀξίως ἀπειλήρας στέφος ἀθανάσιας, ἐκ Θεοῦ δεδεγμένος ὄθεν καὶ τῶν θανάτων, ποταμούς ἀναβλύζεις, τοῖς πόθῳ καταφεύγουσι Μάρτυς τῆ σιέπῃ σου.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον ὁμοίον.

Ταχύ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν· ἄνελε τῷ Σκυρῶ σου, τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας· γινώτωσαν πῶς ἰσχύει, Ὀρθοδόξῳν ἡ πίστις· πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλήθραπε.

Ὤδη δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ενδοξίμως Κυρίου τῆ Θεωρίας, καὶ ταῖς αὐτοῦ λαμπρότησιν, ἐντρυφῶν ὁ Μάρτυς, πάσῳν οὐκ ἠσπένετο, καὶ χαίρων ἐκραύαζε· **Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.**

Αελυτρωμένους τῷ αἵματι τοῦ Θεοτόκου, ὁ ἀθλητῆς Νικητᾶς, τὸ ἴδιον αἷμα, χαίρων προσκομίζει Χριστῷ· δι' οὗ ἀναιρούμενος, **Δόξα σοι Θεέ μου, ἐκραύαζε.**

Πεπυρσευμένους τῷ αἵματι τοῦ Σωτῆρος, εἰδωλικῶν ὁ Μάρτυς, κατεπάτησε φλόγα, πᾶσαν τε δαιμόνων ἰσχύην, καὶ κραεῖε τῷ Κτίσαντι· **Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.**

Θεοτοκίον.

Οραῖσμένοις ποικίλῃ φωτοχυσία, ὁ οὐρανὸς ὁ ἐμφυχος, σοῦ τοῦ Βασιλέως, τῶν βασιλευόντων Χριστέ, Παρθένος ἡ ἄχραντος, νῦν αἰς Θεοτόκος δοξάζεται.

Ὤδη ε'. Σύ Κύριέ μου φῶς.

Τῆς δυνάτεα λαλεῖν, σοῦ Νικητᾶ τε ἐπαθλα, πανεύφημε τοὺς σφεδάνους, οὓς δωρεῖται Χριστὸς σοι, ὑπὲρ αὐτοῦ ἀλλήσαντι;

Οἱ Μάρτυρες ἐν γῆ, τοὺς ἀγῶνας ἀνύσαντες, οὐράνιον ἐν ὑψίστοις, παρὰ σοῦ ζωοδότα, τὴν ἀντίδοσιν ἔλαβον.

Νῦν λάμπεις ὡς φωστῆρ, ὦ Νικητᾶ πανεύφημε, πῶς δευτερον χρηματίσας, τῷ φωτὶ τῷ μεγάλῳ, ἐνδόξως παριστάμενος.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἄχρονον ἡμῖν, ὑπὸ χρόνον γενόμενον, ἐγέννησας Θεομητορ, τοῖς ἐν σκότει τοῦ βίου, καὶ κόσμον κατεφώτισας.

Ὤδη ς'. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Εθελχθῆς, ταῖς καλλοναῖς τοῦ Κτίσαντος ἐνδόξῃ, καὶ ταῖς ἐκείθεν ἐμφράσει, δεδεγμένος μάκαρ ἀνεπερωθῆς, καὶ θανάτου, κατατρυφῶν αὐτῷ προσεχώρησας.

Ρεόντων, λογιστικῶ χρησάμενος σώφρονι, τὰ μὴ κενούμενα Μάρτυς, προτιμῆσας, σῶμά σου ταῖς βασάνοις, ὦ Νικητᾶ, μετ' εὐφροσύνης χαίρων παρέδωκας.

Θεοτοκίον.

Οἱς μῆλον, ἐν τῷ δρυμῷ σέ μόνην εὐράμενος, καὶ καθαρῶτατον κρίνον, καὶ κούλαδων αἰθῆς ὦ Θεομητορ, ὁ Νυμφίος, ὁ νοστής ἐν σοὶ κατεσκήνωσε.

Ὁ Εἰρμός.

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι ἐκ δαιμόνων λυθροῦ κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἰκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τῆς πλάνης τεμῶν, τὸ κράτος τῆ ἐναστάσει σου, καὶ νίκης λαβῶν, τὸ στέφος τῆ ἀσκήσει σου, τοῖς Ἀγγέλοις ἐνδόξῃ, συναγάλλῃ Νικητᾶ φερώνυμε, σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Γνώσιν ἐνθείς τῇ ψυχῇ μου, καθαρὸν με τὴν φρένα, καὶ τῶν σῶν ἐντολῶν ἐργάτην Σῶτερ ἀνάδειξον, ἵνα ἰσχύως καταπαλαῖσαι τὰς ποικιλίας τῶν παθῶν μου ἐπαναστάσεις, νικητικὸν ἀφθαρσίας βράβειον δεξάμενος, πρεσβεύεις τοῦ σοῦ γενναίου ἀθλοφόρου Νικητᾶ φιλήθραπε· καὶ γὰρ αὐτὸς ἡμᾶς ἐν τῇ μνήμῃ αὐτοῦ συνεκαλέσατο, πρεσβεύων ἀπαύστως, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

τῆ ΙΕ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἀθλήσις τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Νικητᾶ.

Στίχοι.

Φλέγη, Νικητᾶ, καὶ γῆνη νικηφόρος,
Ἡ μᾶλλον εἰπεῖν, πυρφόρος νικηφόρος.

Πέμπτη και δεκάτη καμίνω βλήθη Νικήτας.

Ούτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου, γεννηθεὶς καὶ τραφεὶς ἐν τῇ χώρα τῶν βαρβάρων, τῶν καλουμένων Γότθων, πέραν τοῦ Ἰστροῦ· οὐ μὴν ἐκονοῶνε τοὺς βαρβάρους, ἀλλὰ τῶν εὐτεβοῦντων ἦν, ὡς καὶ γένοιε καὶ περιουσία προέχων. Οὗτος συλληφθεὶς ὑπὸ Ἀθηναρίχου Ἀρχοντος τοῦ Ἐθνους, διὰ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, καὶ αἰκισθεὶς σφόδρα, διὰ πυρὸς τελειοῦται.

Ἐν αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Φιλοθέου Πρεσβυτέρου, τοῦ Θαυματουργοῦ.

Στίχ. Ζήσας ὁ Φιλοθεὸς ὡς Θεῶ φίλος,
Ζωὴν ἀλκτοῦ εὖρε σὺν Θεοῦ φίλοις.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἀπὸ χωρίου, Μύρμηκος καλουμένου, ζέματος Ὀφικίου, τοῦ πατρικοῦ ὀνόματος καταλλήλου τὴν κλῆσιν ἔχων· Θεοφίλης γὰρ ἐλέγετο. Γάμω δὲ προσομιλήσας, καὶ παῖδων πατὴρ γεγονώς, τῆς Ἱερουσολῆς καταξιοῦται· καὶ ἐκπότε νηστεύων, καὶ ταῖς προσευχαῖς προσκαρτερῶν, θαυματῶν μεγίστων αὐτοῦ γέγονεν, ἀτόροις πεινώσιν ἄρτον παρέσχε, καὶ ποτάμιον ὕδωρ εἰς οἶνον μετέβαλε, καὶ λίθον μέγιστον λόγῳ μετέθηκε· καὶ μετὰ ἐνιαυτῶν τῆς κοιμήσεως αὐτοῦ, μετατιθεμένου ἐν ἐτέρῳ τόπῳ, τὰς χεῖρας αἰτεῖ ζῶν ἐκτείνας, καὶ τῶν ὄμων θρασάμενος τῶν δυνάμεων, τῶν βουλομένων αὐτὸν μεταλίθηναι, ἀνέστη, καὶ τρεῖς βάσεις βηματίσας, κατετίθη ἐν αὐτῷ τόπῳ κεῖται· ὅς καὶ βλύζει πηγὴν ἀέναντον μύρου, θαυμαστὴν τινα καὶ ἐξαισίον καὶ ξένην τῆς πολιτείας αὐτοῦ παρέχων ἀποδείξιν.

Ἐν αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφυρίου τοῦ ἀπὸ Μίμων.

Στίχ. Βάπτισμα παῖζει προτραπεῖς, παῖζεις πλάνην.

Ῥῥῆτη δὲ Πορφύριε, καὶ τέμνη ξίφει.

Ος, ὑπὸ Ἰουλιανοῦ κελευσθεὶς, τοῦ γενεθλίου αὐτοῦ τελουμένου, διασῶραι, καὶ καταπαῖξαι τὰ Χριστιανῶν, ἐν τῷ μέλλειν αὐτὸν εἰς ὕδωρ καταδύναί καὶ βαπτίξασθαι, ἐξεβόησε· Βαπτίζεταί Προφύριος εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Καὶ ἀναδύς, καὶ ἀναδυσάμενος ἱμάτια λευκά, καὶ Χριστιανὸν ἑαυτὸν ὁμολογήσας, καὶ παρῆρσιασάμενος, ξίφει τὴν κεφαλὴν τέμνεται.

Ἐν αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ εὐρεσις τοῦ λειψάνου τοῦ Ἁγίου Ἀχακίου Ἐπισκόπου Μελιτινῆς.

Στίχ. Τιμῶντες ἡμεῖς εὐρεσιν σου λειψάνου,
Εὐροίμεν, Ἀκάκιε, τῶν κακῶν λύσιν.

Ἐν αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Μάξιμος ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Χριστὸν θεωρῶν σοὶ προτείνοντα φέρος,
Τὴν σπὴν προτείεις Μάξιμε ξίφει κάραν.

Ἐν αὐτῇ ἡμέρᾳ, αἱ Ἄγναι δυνάμεις Κόραι ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Γνώμην ἔχουσαι καὶ προθυμίαν μίαν,
Κόραι δυνάμεις κλίνουσιν αὐχένας ξίφει.

Ἐν αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ εὐρεσις τοῦ λειψάνου τοῦ Ἁγίου Πρωτομάρτυρος Στεφάνου.

Στίχ. Εὐρημα κοινὸς ὁ Στέφανος τῇ κτίσει,
Θεοῦ μεγίστου πρωταγωνιστῆς μέγας.

Ταῖς τῶν σῶν Μαρτύρων εὐχαῖς, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σώσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ψαλμὸς. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Νῦν ἀπροσίτω, τῇ λαμπρόνι καταναζόμενος, Μάρτυς, τοὺς ὑμνοῦντας νῦν τὴν σπὴν ἑορτῆν, τῷ φωτὶ σε καταλάμπρυνον, εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεός μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Υπερηγάσθη, σοῦ τὴν ἀνδρείαν τὰ φραγεύματα, Μάκαρ, τῶν Ἀγγέλων βλέποντα καρτερῶς, ἐναλλοῦντά σε, καὶ λέγοντα· εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναθὶ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Μετὰ τῆς ἀνω, χοροστασίας ὁ ἀσώματος, Χαῖρε, Θεοτόκε πάνταρες Γαβριηλ, ἀγαλλόμενος κραυγάζει σοὶ· εὐλογημένη σύ, ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις Πανάμωμε.

Ψαλμὸς. Ἡ Χεῖρας ἐκπετάσας.

Ολόκληρον θῆμα καὶ δεκτὸν, σεαυτὸν προσήγαγες, Μάρτυς ἀήττητε, καὶ οὐκάρπωμα γέγονας, ἐνωδίας τῷ Δεσπότη σου, τῷ σταυρωθέντι δι' ἡμᾶς, μετ' ἐφροσύνης βοῶν· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Νομίμως ὡς Θεοὺς ἀριστεύς, ἐχθροῦ τὰς φάλαγγας καταφρεφάμενος, ἀξίως εἴληψας στέφανον, τὸν τῆς νίκης τὸν ἀμάραντον, ἐκ ζοφόρου δεξιᾶς, ἢ νῦν παρεστῆκας ἀναμειλιπῶν· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ποθήσας ἀσχετῶς τὸν Χριστὸν, τὸ τοῦτο αἵματι, τὸ σὸν κατέμειξας, καὶ συντεχνόμενος μαστίγι, καὶ ποιήλας ἀναιρούμενος· ὧ περ καὶ νῦν ὡς μιμητῆς, συμβασιλεύεις βοῶν· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ρύπον τὸν τῆς φύσεως ἡμῶν, Χριστὸν κνήσασα, τὸν μόνον ἄχραντον, σοφῶς ἀπέ-

πλυνάς ἀρχραντε, Θεοτόκε παναμώμητε· και Χερουβιμ, και Σεραφίμ, γέγονας ὑπερβεν, τῶν βρωτών· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λούτων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἐδέσσαν, ἀρετὴν περιουσίμενοι, οἱ εὐσεβείας ἔραστοι, Παῖδες κουρῶζοντες·
Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου του Κυρίου.

Ὠδὴ 5'. Δίθος ἀχειρότμητος.

Ὅλον ἑμαυτὸν σοι προσφέρω, Θεομακάρισε Νικητά, ἵνα σε πλουτήσω προστάτην, πρὸς τὸν Δεσπότην σώζειν δυνάμενον, ἐκ πάσης περιστάσεως, και σωτηρίας Σείας πρῆξενον.

Μαρτυς ἀληθῆς χρηματίας, τῆς ἀληθείας ἀδιοφόρος, τῇ ἐνυποστάτῃ και σεπτῇ, νῦν ἀληθεῖς χαίρουσιν παρίστασαι, τὰ τῶν ἀγῶνων ἐπάθια, σὺν παρόρσειά κομισάμενος.

Ὀρμῶ γαλιανῶ τρωτορμίσθη, ἀναπαυσάμενος τῶν πόνων· και φερανῆφόρος χορευεῖς, ἐ. Παροδείσῃ μετὰ Μαρτύρων Χριστοῦ· διὸ σε νῦν πανόλβιος, πάντες ἀξίως σε δοξάζουμεν.

Νέμοις μοι τὴν ἀφθονὸν χάριν, τοὺς τῶν ἐπαίων σοι τοῖς λόγοις, πλέξαντι προθύμως στεφάνους, οὐόμενός με τῆς ἀμαρτίας μου, και τῶν θειῶν μου πρῆξενον, τὰς σοῖς προσβείαις κομμακαρίστε.

Θεῖοτον.

Νόμον τῶν τῆς φύσεως ἴχθυ, του Νουμπεδοτῆν ἀποτίεινε, σῆμα γενοῦσα ἀτρέπτως, δι' εὐσπλαγγίαν ἀνεξήγηταστον, εὐλογημένην Ἀρχραντε, οὐσίον οὐσίαις γυρωζόμενον.

Ὁ Εἰρμός.

Δίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξέυτου σοι Παρθένη, ἀερογωνιαῖος ἐτήθη, Χριστός συνάβας, τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σε Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Μάρτυρος.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ὡς ἐτροπώσω πάνσορε, τοῦ Σταυροῦ τῇ δυνάμει, βαρβαρικὴν θρασυτήτητα, και τυράννων μανίαν, στήσον γενναῖε Νικητά, και ἡμῶν τὰς εὐχαῖς σου, τὰ τῆς σαρκὸς κινήματα, και παθῶν τὰς ἐρόδους, ἀμαρτιῶν, λύσιν παρεχόμενος, ἀδιοφόρος, ὡς παρόρσειαν ἀπλετου, πρὸς Θεὸν κεκτημένος.

Και τῆς Ἑορτῆς. Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε.

Σταυρός, ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης· Σταυρός, ἡ ὠραιότης τῆς Ἐκκλησίας·

Σταυρός, Βασιλέων τὸ κραταίωμα· Σταυρός, Πιστῶν τὸ φήρημα· Σταυρός, Ἀγγέλων ἡ δόξα, και τῶν δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ, Ἦχος β'.

Ὁἶκος τοῦ Ἐφραθά,

Σήμερον τοῦ Χριστοῦ, ὁ Σταυρός ἀνυψοῦται, τὸ ζωηφόρον ἔθλον, ἐν ᾧ σαρκὶ ἐπάγη, πάντας ἀνακαλλόμενος.

Στιχ'. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Χαίροις τὸ τῶν Πιστῶν, φυλακτήριον θεῖον, ἀπροσιμάγητον τεῖχος, Σταυρός ὁ τοῦ Κυρίου, δι' οὐδ' ἀπὸ γῆς ἤρθημεν.

Στιχ'. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.

Δεῦτε χαρμονικῶς, ἀσπασώμεθα πάντες, τὸ σωτήριον ἔθλον, ἐν ᾧ ἐξέτανύθη, Χριστός ἡ ἀπολύτρωσις.

Δόξα. Ἦχος πλ β'

Σήμερον ἡ οἰκουμένη πάσα, τῇ τοῦ Ἄλλοφύρου ἀγάλλεται ἀλλήσει· και ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, τοῖς ἀνέσει ὠραζόμενη, χοιτομάστως βοά σοι· Ἐξάπιον Χριστοῦ, και προστάτα θεομύστα, μὴ ἐλλίπης πρεσβεῦειν ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Και νῦν, ὁ αὐτός.

Σήμερον τὸ φυτὸν τῆς ζωῆς, ἐκ τῶν τῆς γῆς αὐτῶν ἀνίστάμενον, τοῦ ἐν αὐτῇ παγέντος Χριστοῦ, πιστοῦται τὴν ἀνάστασιν· και ἀνυψούμενον χειρὶν ἰεραῖς, τὴν αὐτοῦ πρὸς οὐρανούς, καταγέλλει ἀνύψωσιν· δι' ἧς τὸ ἡμέτερον φύραμα, ἐκ τῆς εἰς γῆν καταπτώσεως, εἰς οὐρανὸς πολιτεύεται· διὸ εὐχαριστῶς βοήσωμεν· Κύριε, ὁ ὑψανθεῖς ἐν αὐτῇ, και δι' αὐτοῦ συνανυψώσας ἡμᾶς, τῆς οὐρανόου χαρᾶς, ἀξιώσον τοὺς ἡμῶν σε.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τυπικὰ, και ἀπὸ τοῦ Καναῶνος τῆς Ἑορτῆς και τοῦ Ἁγίου.

Προκείμενον, Ἦχος βαρῦς.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Στιχ'. Εἰσακούσον, ὁ Θεός.

Ὁ Ἀπόστολος. Πρὸς Τιμόθεον.

Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ.

Ἰάται Ὁσιωδῶν κς'.

Ἀλληλουῖα· Ἄξιον ὡς φωνῆς ἀνήσει.

Εὐαγγελιον κατὰ Ματθαῖον.

Ἐῖπεν ὁ Κύριος· Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω ἡμᾶς ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων.

Κοινωνικόν. Εἰς μηροῦσιν αἰώνιον.

ΤΗ 15^η. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ
πανευφήμου Εὐφημίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέραξας, ἰστώμεν Στίχους 6^ο.
καὶ δαλλώμεν Στίχηρα τῆς Ἑορτῆς γ^ο.

Ἦχος β^ο. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Οφθη, ἡ τοῦ ξύλου πονηρὰ, γεύσις ἐν Ἐδέμ
τοῖς γενόραϊς, συμβάσα παλαι δεινῶς,
θάνατον εἰσάξασα, παντὶ τῷ γένει βροτῶν·
ἀλλὰ νῦν πρὸς ἀκήρατον, ζωὴν καὶ αμείνω,
λήξιν ἀνεκλήθημεν, διὰ τοῦ θείου Σταυροῦ· ὃν
περ ἀνυψοῦντες ὑμνοῦμεν, τὸν ἀνυψώσαντα ἐν
τούτῳ, Κόριον, καὶ κόσμον συνυψώσαντα.

Ηρας, τὸ πλανώμενον Σωτῆρ, πρόβατον ἐπ^ο
ώμων καὶ τούτο, τῷ σὺ προσήξας Πατρί,
διὰ τοῦ τιμίου σου καὶ ζωηφόρου Σταυροῦ, καὶ
Ἀγγέλοις ἠρίθυσας, ἐν Πνεύματι θείῳ· ξύλον
γὰρ ἀντέληξας, ἀπὲρ τοῦ ξύλου Χριστέ· ὃν νῦν
ἀνυψοῦντες ἐν πίστει, σὲ τὸν ἐν αὐτῷ ὑψώ-
σαντα, καὶ ἡμᾶς ὑψώσαντα δοξάζομεν.

Στώμεν, ἐν τῷ αἵματι τοῦ Θεοῦ, πράξεισι κο-
μῶντες ἐνθέοις· καὶ τὸν Κραυθὸν πιστοῖ,
χωρὸν ἐποτειθόμεν, καθαρατάτα γοῖ· καὶ
ὑψούμενον βλέψομεν, βροτοῖ σὺν Ἀγγέλοις,
ξύλον τὸ πανάγιον, ἐν ᾧ Χριστὸς ὁ Θεὸς, χει-
ρας ἑκουσίως ἀπλάσας, ἐκένωσεν εἰς ζωῆσιν
πάντας, καὶ πρὸς οὐρανὸν ἡμᾶς ἀνύψωσεν.

Ἦχος γ^ο. Ἦχος γ^ο. Ἦχος γ^ο.

Ἦχος δ^ο. Ὡς γενούσῃ.

Παρθένιας ἐν κλήσει, καὶ Μαρτύρων ἐν
αἵμασι, τὴν ζωὴν λαμπρύνασα, Μάρτυς
ἐνόησες, κατηγορηθῆς τῷ Κτίσαντι, τηροῦντί
σε ἀφθόρον, εἰς αἰῶνας ἀληθῶς, περὶ τούτου
χορευούσας, σὺν στρατεύμασιν, Ἀρχαγγέλων,
Ἀγγέλων, Ἀποστόλων, Προφητῶν τε καὶ Μαρ-
τύρων, χοροστασίας πανεύφημης.

Και τροχοῖς ὀμλήσασα, καὶ θηροῖ προσ-
καλιάσασα, καὶ πυρὶ καὶ ὕδατι στομω-
θεῖσά σου, τὸν λογισμόν θείῳ Πνεύματι, τοῦ
σκότους τὸν ἀρχόντα, ταῖς τοῦ αἵματος ῥοαῖς,
ἀνδρῶν ἐναπέπνιξας· καὶ ἀνέδραμεις, ναπηὺς
πρὸς θαλάμους ὡς περ προῖκα, τῷ Νυμφίῳ σου
Παρθένε, προσεγαγασθαι τὴν ἀθήλησιν.

Καὶ Σταυρῶσα ἀείζων, τῶν αἱμάτων τὴν
πρόσχαρσιν, εἰς Κόριον αἶμασιν Μάρτυς

ἐβλυσας, τοὺς μὲν πιστοὺς καταρδεύουσα, καὶ
γνώσει φωτίζουσα· τοὺς ἀπίστους δὲ ἐχθροὺς,
ἐν αὐτοῖς ἀποπνίγουσα· ὅθεν Τόμος σοι, ἐμπι-
στεύεται θείος, ὃν φυλάττεις, καὶ κρατῶνεις
εἰς αἰῶνας, τῆς Ἐκκλησίας τῶ δόγματι.
Δόξα, Ἦχος πλ. β^ο. Ανατολίου.

Ηδινθισμένη ταῖς ἀρεταῖς, καὶ πεφωτι-
σμένη τὸν λογισμόν, ἡ μύρα προχέουσα,
ἐν ταῖς καρδίαις τῶν πιστῶν, ἡ ἐκ τῆς Ἐορτῆς
ἀνατελιχασα, ὡς ἀστὴρ φαεινός, καὶ ἀθροισμὸν
ποιήσασα, διὰ τῆς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐπι-
φοιτήσεως, τῶν ζείων Πατέρων, μὴ διαλίπης
ὑπὲρ ἡμῶν, δυσωποῦσα πρὸς Κύριον, Εὐφημία
πανένδοξε, σωθῆναι ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, ἦ αὐτός.

Ο τετραπέρατος κόσμος, σήμερον ἀγιάζε-
ται, τοῦ τετραμεροῦς ὑψουμένου σου
Σταυροῦ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν· καὶ τὸ κέρα-
τὸν τῶν πιστῶν συνυψοῦσαι· Βυθίων ἡμῶν, ἐν
αὐτῷ τῶν δυσμενῶν συντοβόντων, τὰ κέρατα.
Μέγας εἰ Κύριε, καὶ Σταυριστὸς ἐν τοῖς ἐργοῖς
σου· δόξα σοι.

Ἀποτίχη Σταυροῦ, Ἦχος πλ. β^ο.

Τοῦ ἡμεῖς ἀνέστης.

Ραπίσματα ὑπήνεγκας, καὶ σταύρωσιν Μα-
κρόβουμα, καὶ οὐνεῖδα, θάλαμον πάντας ἐκ-
χειρός, λυτρώσασθαι τοῦ πλάνου, ὁ μόνος ζωο-
δοτῆς, καὶ πανοικτιρῶν καὶ φιλόφρωνος.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Τιμῶν σου τὸν Σταυρὸν ἀγαθῆ, τοὺς ἡλούς
καὶ τὴν λόγχην Σωτῆρ, δι' ὧν πάντας,
ἐλυτρώσω τῆς φθορᾶς, ὡς μόνος ζωοδοτῆς, καὶ
πάντων εὐεργετῆς, μέγα φιλόφρονε Σωτῆρ
ἡμῶν.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.

Σταυρῶ προσηλωθῆς δι' ἐμέ, Σωτῆρ μου ὑ-
περάγαθῆ, ἐξοραπίσθης, καὶ υβρίσθης λυ-
τρωτῶ, καὶ ὅσος ἐποτίσθης, καὶ λόγχῃ ἐκεν-
τάθης, καὶ πάντα φέρεις ἀναμάρτητε.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ. Βυθίων.

Πᾶσα γλῶσσα κωσιθῶ πρὸς εὐφημίαν, τῆς
πανένδοξου Εὐφημίας· ἅπαν γένος καὶ
ἡλικία πᾶσα, νεανίσκοι καὶ παρθένοι, τὴν Χρι-
στοῦ Παρθενομάρτυρα, ἐγνωμίως σερανωσίω-
μεν· νομίμας γὰρ ἀνδραγαθίαν, καὶ τὸ χάρισμα
τοῦ θάλατος ἀποροῦσασα, δι' ἀθλητικῶν πόνων,
τὸν τύραννον ἐχθρὸν καταβέβληκεν οὐρανῶν· δὲ
καὶ θείῳ σθένει κοσμηθῆσα, αἰτείται τὸν νυμ-
φίον καὶ Θεόν, δοξοῦσθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Οὐ περ παλαι Μωϋσῆς, προτυπώσας ἐν ἑαυτῷ, τὸν Ἀμαλήκ καταβαλὼν ἐτροπώσατο· καὶ Δαυὶδ ὁ μελωδός, ὑποπόδιόν σοι βωῶν, προσκυνεῖσθαι διατάξαι, τίμιον Σταυρόν σου, Χριστὸ ὁ Θεός, σήμερον ἀμαρτωλοὶ προσκυνούντες, χεῖλσιν ἀναξίοις, σὲ τὸν κατὰξιώσαντα παρῆναι ἐν αὐτῷ, ἀνυμνοῦντες δεόμεθα· Κύριε, σὺν τῷ Ἀηστῇ τῆς βασιλείας σου ἀξίωσον ἡμᾶς.

Ἀπολυτικίον τῆς Ἁγίας, Ἦχος δ'.

Η αἰνάς σε Ἰησοῦ, κράζει μεγάλη τῇ φωνῇ· Σὲ Νυμφίε μὴ ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα ἀλλῶ, καὶ συσταυροῦμαι, καὶ συνθάπτοιαι τῷ βαπτισμῶσιν κ' πάσχω διὰ σέ, ὡς βασιλεύσω σὺν σοί· καὶ θνήσκω ὑπὲρ σου, ἵνα καὶ ζῆσω ἐν σοί· ἀλλ' ὡς θυσίαν ἀμωμον, προσδέχου τὴν μετὰ πόθου τυθείασάν σοι. Αὐτῆς προσβείαις, ὡς ἐλεήμων, σώσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ἐορτῆς· Σῶσον Κύριε.

καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν Α' Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἁγίας, Ἦχος δ'. Ὁ ὕψαις ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν νυμφίον σου Χριστὸν ἀγαπήσασα, τὴν λαμπάδα σε φαίδρας εὐτρεπίσασα, ταῖς ἀρεταῖς διέλαμψας πανεύφημε· ὅθεν εἰσελήλυθας, σὺν αὐτῷ εἰς τοὺς γάμους, τὸ στέφος τῆς ἀθλήσεως, παρ' αὐτοῦ δεξαμένη· ἀλλ' ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, τοὺς ἐκτελοῦντας ἐν πίστει τὴν μήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἐορτῆς.

Ο ὕψαις ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπανύμφωσιν καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρομῶδες σου θάρσασι, Χριστὸ ὁ Θεός. Εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σε, τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης ἀπίτητον τρόπαιον.

Μετὰ τὴν Β' Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἁγίας, ὁμοιον.

Ο ἰ ἀγῶνές σου σεμνὴ καὶ ὁ στέφανος, οἱ ἰδρωτῆές σου ἀγνή καὶ τὰ θάυματα, τοῦ διαβόλου ἠσχυναν τὰ τρόπαια· Χριστὸν γὰρ τὸν νυμφίον σου, ἐκ καρδίας ποθοῦσα, οὐ μαρτυρας οὐ θάνατον, δι' αὐτὸν ἐποθήθης· ἀλλ' ἀνετέθης ὅλη τῷ Θεῷ, τῆς εὐσεβείας φοροῦσα τὸν στέφανον.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἐορτῆς.

Εν Παραδείσῳ με θειῶδες πεπτωκότα, τοῦ βροτοκτόνου τῆ πικρᾷ συμβουλίᾳ, ἐν τῷ Κρανίῳ κάλιν ἐξάνεψνας Χριστῆ, ξύλων ἰασάμενος, τὴν τοῦ ξύλου κατάραν, κτεινάς τὸν ἀπάτη με, θανατάσαντα ὄφιν, καὶ ἐδωρήσω θείαν μοι ζωὴν. Δόξα τῇ θείᾳ σταυροῦσιν σου Κύριε. *Εἰς τὸν καιὸν τῆς Ἁγίας, ψάλλεται τὸ παρὸν Πεντηκοστάριον, Ἦχος β'.*

Ποδὸς τὸ Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς.

Εὐφημῆν σε τὴν σεμνὴν, κόρην πανεύφημε Εὐφημία, δίδου μοι ἰσχὺν, ἱκετεύουσα Χριστὸν, τὸν ἐλεῆσαι με.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἐορτῆς, καὶ τῆς Ἁγίας, οὐ ἡ Δοκαστικῆς.

Εὐχωμιάζω τὴν πανεύφημον Κόρην.

Ἀσπὸν τῶν Θεοτοκίων.

Εὐλαίε πρὸς ὑμνοῦσαν, τῶν ὑπερκοσμίων τὰ συστήματα, τῶν βροτῶν τὰς χορείας, ἡ πανεύφημος Κόρη τοῖς θαύμασιν. ἑνὸς ὑπεριούσα, καὶ τὴν ἐκ τοῦ πλοῦτου περιφάνειαν, ἡ σεπτὴ Εὐφημία, ἀντὶ πάντων Χριστὸν ἐπεκτήσατο.

Κάλλος ἐπεθυμήσας, τῆς ὠραιότητός σου πανεύφημε, ὁ Δεσπότης καρδίας, οὐρανῶν θαλάμων ἠξίωσεν.

Θεοτοκίον.

Α ἤχραντε Θεοτόκε, ἡ σεσρακωμένον τὸν αἰθῆρον, καὶ ὑπέβηον Λόγον, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα, ὑμνοῦμέν σε.

Ὠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ω φθῆς ἐπὶ βήματος, ἀρρένωτον φυγὴν φέρουσα, καὶ τὸν ἐχθρὸν, ἀνδρικοῖς ἐν ἄλλοις, ἐτροπώσω πανεύφημε.

Μ ὦμος ἐν τῷ κάλλει σε, οὐδὲ ῥυτίς ψυχῆς πέφνη, καὶ σὲ Χριστὸς, νύμφην ἀκράτοις, ἐν νυμφῶσι προσήκατο.

Ι ασαι πανεύφημε, τοὺς τῆς ἐμῆς ψυχῆς μάλαπας· Μάρτυς Χριστοῦ, θραύσον σαῖς πρεσβεΐαις, τοῦ ἐχθροῦ τὰ σοφίσματα.

Θεοτοκίον.

Σ ἐ πάντες κεκτῆμεθα, καταφυγὴν καὶ σκέπην ἡμῶν, Χριστιανοί· σὲ δοξολογοῦμεν, ἀσκήτως Θεοόνυμφε.

Ὁ Εἰρμός.

Σ ὑ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοὶ Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα. Ήχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῶν αἱμάτων σε ρείθροις, Μάρτυς Χριστοῦ, πουτισμὸν ἀσεβείας διηνεκός, ἐργάζη πανεύφημε· ἐπομβρίας δὲ χάριτος, λογικάς ἀρούρας, ἀρδεύουσα πάνσεμμε, ἐν αὐταῖς αὐξάνεις, τὸν στάχυν τῆς πίστεως· ὅθεν παραδόξως, μετὰ θάνατον ὤφθης, νεφέλη πηγάζουσα, τῆς ζωῆς τὸ μαρτύριον, Ἀθληφόρε πανεύφημε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφσει δωρήσασθαι, τοὺς ἐορτάζουσι πόθω, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Σωτῆρος ἀπὸ τῆς γῆς, κεκρυμμένον ἀνείλητο ἐν σπουδῇ, χαρὰς τε ἐμπίπλησιν, οἰκουμένης τὰ πέρατα, καὶ τεμένην Δεσιπίζει, ὑφουσθαί ἐν Πνεύματι, καὶ τὸ σκῆπτρον κομίζει, ἐπὶ τὰ βασιλεία, ἡ σεπτὴ Ἐλένη, τῆς υἱῆς ἐκβοῶσα· Ὑγράπλωσον Δέσποτα, αὐτῶν χεραῖ σου καὶ πρόσδεξι, τὸν δεκνύμενον ἅπασι, κράτος σου καὶ νίκας σοφῆ, καὶ τὰ ἔθνη διδάξου ἐν χάριτι, προσκυνεῖν τὸν Σταυρὸν καὶ τὰ πάθη Χριστοῦ.

Ὠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ακλιδῶτον ἔσοπτρον, θείων ἐννοῶν σαυτὴν καταστήσασα, ὡς φωστῆρ ἀριπρεπέγαστος, ἀθλητῶν ἐν μέσῳ, Μάρτυς ἔλαμψας· Ζοφερῷ οὐ προσήνεγκας, δαίμονι θυσίαν, Μάρτυς ἀπέττητε· ζωηφόρον γὰρ ἠγάπησας, ὑπὲρ εὐσεβείας σπείσαι θάνατον.

Ως ἀνάληγτον φέρουσα, σὺν τοῖς Ἀθλοφόροις σῶμα ἡ ἀμειπτος, ταῖς αἰκίαις ἀνεπαίσθητος, διετέλει θείας στοργῆς ἔρωτι.

Τληπαθῶν σοι τὸ πρόσωπον, Μάρτυς ταῖς βολαῖς λαμπρῶς ἐπαυδούνητο· ἀστραπῆ δὲ θεία Πνεύματος, τῶν ἐχθρῶν ἡμαῦρου τὴν διάνοιαν.

Θεοτοκίον.

Πλασμὸν ἡμῖν δώρησαι, τῶν ἄγνοημάτων ὡς ἀναμάρτητος, καὶ εἰρηνεύου τὸν κόσμον σου, ὁ Θεὸς πρεσβείας τῆς Θεουσίης σε.

Ὠδὴ ε΄. Ὁρθίζοντες βοῶμέν σοι.

Ημέρας καὶ εἰρήνης ἀντίθετον, ἐπιγυνοῦσα, στέργειν οὐκ ἤξιώσας, τὸν φιλοπόλεμον δαίμονα.

Νομίσας σου ἐκλύειν τὸν ἔνθεον, Μάρτυς τόνου, γέλως ἀπεδείκνυτο, ταῖς μηχαναῖς ὁ παμπόνηρος.

Παράσχου φωτισμὸν μοι πανεύφημε, καὶ εἰρήνην, λύουσα πρεσβείας σε, τὴν πολυτάραχον ἄγνοιαν.

Θεοτοκίον.

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε, Θεοτόκε· σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ κόσμῳ ἐκύψασα.

Ὠδὴ ε΄. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Ανδρείον ἐν θηλείᾳ τῇ σαρκὶ, τῆς φυγῆς τὸ φρόνημα, φέρουσα ἐνδοξε, τῶν ἐν ὕδασι θηρῶν κατεφρόνησας.

Νενίκηκας τυράννων τὴν ὄφρυν, ἀσινῆς ἐν ὕδασι, Μάρτυς ἀπέττητε, σὺν θηρῶν ὡς Γωνᾶς διαμεινάσα.

Ερρύσατο θηρῶν διαφθορᾶς, ἐπακούσας Κύριος, σοῦ τῆς δεήσεως, ὡς ἐκ λάκκου Δανιὴλ, σὲ πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Ημόνη διὰ λόγῳ ἐν σαρκὶ, τὸν Λόγον κηύσασα, ρύσαι θεόμενα, τῶν παγίων τοῦ ἐχθροῦ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Χ**ιτῶνά μοι παράσχου φωτεινόν, ὁ ἀναβαλλόμενος, φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε
• Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάκιον. Ήχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Εν τῇ ἀβλήσει σου καλῶς ἠγωνίσω, καὶ μετὰ θάνατον ἡμᾶς ἀγιαξίεις, ταῖς τῶν θαιμάτων βλύσεσι πανεύφημε· ὅθεν σου τὴν κοίμησιν τὴν ἁγίαν τιμῶμεν, πίστει παριστάμενοι, τῷ σεπτῷ σου Λειψάνῳ, ἵνα ρυθθῶμεν νόσων ψυχικῶν, καὶ τῶν θαιμάτων τὴν χάριν ἀντλήσωμεν.

Ὁ Οἶκος.

Τῆς πανεύφημῳ ὁ ναός, Παραδείσος ἐδείχθη, ἐν μέσῳ κεκτημένος, φυτὸν ἀθανασίας, τὸ σῶμα ταύτης τὸ σεπτόν. Τοῦτου οἱ τρογῶντες καοποῖς τοὺς εὐθαλεῖς, συντόμως ἀγιάζονται· ὁράντες δὲ θαιμάζουσιν, ὅτι πῶς τὸ νεκρὸν σῶμα, ὡς περ ζῶν, ἀναδυστάνει τὰ αἵματα, μυρίζοντα πάντας. Διὸ μετὰ σπουδῆς, θεῦτε πάντες σὺν ἐμοὶ τῷ ταπεινῷ, καὶ καθαρόντες μολυσμοῦ παντός, περιπτυσσάμεθα τοῦτο, καὶ τῶν θαιμάτων τὴν χάριν ἀντλήσωμεν.

Συναξάριον.

Τῇ 15. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ πανευφήμου Εὐφημίας.

Στίχοι.

Ἐπὲρ Θεοῦ κτανθεῖσαν ἄρκτε ταῖς μύλαις, Εὐφημίας σε χρῆ στέφεν, Εὐφημία.

Τῇ ἐκκαίδεκάτῃ Εὐφημίαν ἔκτανεν ἄρκτος.

Αὕτη ὑπῆρχε κατὰ τοὺς χρόνους Διοκλητιανοῦ· διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν κατασχεθεῖσα, καὶ πυρὶ καὶ τροχοῖς προσέπα-

λαίσασα, ἔτι δὲ καὶ μηχαναῖς ἑτέρων κλασίων, βορὰ τε λένουσι προτέθεισα, ἢ ἐκ πάντων Χριστοῦ χάριτι διαμείνασα ἀλώεστος, ἐν αὐτῷ τῷ Θεῷ τῆν ψυχὴν παρέδωκε τῷ Κυρίῳ.

Ἡ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Μελιτινῆς.

Στίχ. Μελιτινὴ τρυφήσα τὴν κάραν ζῆσει,
Αἷμα προσῆγεν ὡς γλυκὺ Χριστὸς ὡς μέλι.

Αὕτη ἦν ἐκ Μαρκιανουπόλεως τῆς Θεσσαλίας, ἐπὶ βασιλείᾳς Ἀντωνίνου, καὶ ἡγεμόνος Ἀντύοχου, καὶ πολλὰ ὑποστάσα θεία, καὶ ἐνεργήσασα πλείστα σημεῖα, (τὰ γὰρ εἰδῶλα διὰ προσευχῆς κατήνευρεν εἰς τὴν γῆν, ἢ τὸν Ἀπόλλωνα, καὶ Ἡρακλέα ὅς ἐν συνέτριψε) καὶ πολλοὺς τῷ Χριστῷ προσαρχησάσα, τὴν κεφαλὴν ἀπέτεμήθη. Ἄλλα καὶ πρὶν ἠ αποτηρῆθῆ, τῇ συζύγῳ τοῦ Ἡγεμῶνος παραδοθεῖσα, ἐπὶ τῷ καταγρηθῆναι παρ' αὐτῆς, ταύτην Χριστιανὴν πεποίηκε. Μετὰ δὲ τὸ ἐκτεμηθῆναι τὴν κεφαλὴν, τοῦ τιμίου σώματος αὐτῆς ἀτάφην κειμένου, Ἀκάκιος τις Μακεδῶν, διερχόμενος πρὸς τὴν πατρίδα αὐτοῦ, ἠτήσατο τὸ λείψανον· ὁ δὲ Ἡγεμῶν, μηδὲν ὑποπεύσας εἰς αὐτὸν, κατένευσε. Δαδῶν οὖν οὗτος, καὶ βαλὼν ἐν γλισσοκόμῳ, ἔσπευδε πρὸς τὴν πατρίδα· ἀρρώστια δὲ περιπεσὼν κατὰ Σάλλατταν, ἐξῆλθε τοῦ βίου. Τοῦ δὲ πλείου ἀκρωτηρίου τοῦ τῆς Ἀίμης προσκατελειαντος, ἐν τούτῳ τῷ ἁγίῳ σώματι τῆς Μάρτυρος κατετέθη, καὶ πλησίον ταύτης, ὁ φιλομάρτυς Ἀκάκιος.

Ἡ αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὡσὶν Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.
Υπὲρ ἐνοσίῳ θεοῦ, τὰ τῶν θείων Μαρτύρων ἀνδραγαθήματα· ὁ Κτίστης γὰρ τῶν ὄλων, τὴν κτίσιν ὑποτάττει, τοῖς ἐν ἀλλοῖς κραυγάζουσιν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Φληναφούντα ἐμφράττει, ἠ αἰδίμοις κόρη τυράνων στομάτα, τερθρεῖας παρανόμων, ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ, θεϊκῶς ἀναμέλιπτα· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Η τριάς τῶν Ὁσίων, τοὺς ἐκκαύσαντας πάλαι φλέγει τὴν κάμινον· νυνὶ δὲ ἡ θεόφρων, Τριάδα ἀνυμνοῦσα ὑπηρετας ἐξώργησε, τὸν τῶν Πατέρων Θεὸν ὑμνοῦντας εἰς αἰῶνας.

Μυστικῶς ὁ Νυμφίος, πρὸς τὴν πάναργον νύμφην, ἐν τῇ καρμῳ μολῶν, τοῦ Πνεύματος τῆ ὁρόσω, Πατρὸς τῆ εὐδοκία, διεσώ-

σατο ψάλλουσαν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.
Τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, ὡς ἠλέησας Σάτερ οἰκονομήσασθαι, ἐν μήτρᾳ τῆς Παρθένου, κατὰ κράτος τῷ κόσμῳ, ἦν προστάτιν ἀνεδείξας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡσὶν Τὸν Βασιλεῖα τῶν οὐρανῶν.
Ἰδωτάτη, ἐν γυναικί τοῦ Ὑψίστου, ἀντὶ φέρνης ἔχασα τὴν χάριν, ἐψάλλες ὑμνοῦσα, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ο ενερωμένη, τὸν λογισμὸν τοῦ Νυμφίου, τῷ αὐτῷ ἔρωτι τὸ σῶμα, δέδωκας θανάτῳ, καὶ ζῆς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κατὰ τῆς πλάνης, ὡς περ πυρσὸς ὀπισθθεῖσα, τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι ἡ Μάρτυς, ἤρατο βραβεῖα, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο ὑψουλόρον, μόνον εἴλου, εὐθαρσῶς δὲ, τοῦ θανάτου τῷ σῶματι ἀγῆρω, ἀμειμπτε ἠλλάξω, ζῶν ἐς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον
Τὸς βοηθείας, τῆς παρὰ σοῦ δεομένου, καὶ παρθένου Παρθένου ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερουλοῦντας σε, Κόρη εἰς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμῶς.
Τὸν Βασιλεῖα, τῶν οὐρανῶν ὄν ὑμνοῦσι, στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερουλοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡσὶν Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον.
Πῶς ζῶντος αἵματος, τεκμηρίον τῆς ἀκηράτου, σοὶ δεωρημένης ἀνοσθεν, ζωῆς Μάρτυς πανεύφημη· τῶν γὰρ ἰαμάτων, θησαυροὺς ἀδιάλειπτος, τοῖς ἐν πίστει ἀρουμένους ἀναδέδειξαι.

Η ψατὸ σου θάνατος, θεόφρον φύσεως τῷ νόμῳ· τὴν δὲ ζωηρόρον νεύρωσιν, ἀπαθείας ἀμφιεννύσαι, ἢ ὡς ψυχμῶν σε σῶμα θεῖσα τὸ πανάγιον, ζῆς ἀβλαβῆτος, καὶ μαρτυρεῖ σου τὰ αἰμῶρόφουτα.

Νόμοι τῆς ἀλλήσεως, στεφθεῖσα Μάρτυς χριστοκήρως, τόμον εὐσεβῶς πεπίστευσαι, Εὐφημία δογματῶν σεπτῶν ὄν ἐκ χειρῶν συνοδικῶν, στήλη κατέχουσα, ὡς περ ζῶσα, Ὁ ρολοδοξίας ἐπίδεικνυσαι.

Θεοτοκίον.
Νύμφη ἀπειρόγαμη, τὸ σκεῦος τῆς εὐνοίας, σε ὡς ἀληθῆ καὶ ἀμωμον, καὶ τοῦ λόγου νεφέλην φωτός, τὴν εἰσδέξαμένην τὸν οὐράνιον ὄμορον, ἐν τῇ νηδίῳ, Παρθενονητορ μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἰσός.

- Σ ἐ τὴν ἀπειρήγμον, Θεοῦ Μητέρα τοῦ
- Ὑψίστου, σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν κλησασαν,
- διὰ λόγον τὸν οὗτος Θεοῦ, τὴν ὑψηλοτέραν
- τῶν ἀρχόντων δύναμειαν, ἀσιγήτους δοξολο-
- γίας μεγαλύνουμεν.

Ἐξαποστολιαριον. Τῶν Μαθητῶν.

Τῆς πανευφήμου Μάρτυς Εὐφημίας, τὴν μνήμην συνελθόντες ἀνευφημοῦμεν· αὕτη γὰρ τὸν Ὅρον Ὁρθοδοξίας, ἐκ τῶν Πατέρων εἰσηψε, καὶ τοῦτον διατηροῦσα, τοὺς Ὁρθόδοξους λαμπρύνει.

Ἐτερον τοῦ Σταυροῦ, ὁμοιον.

Σταυρός, τοῦ κόσμου πέφυκε σωτήριον· Σταυρός, Ἁγίων πάντων ἡ βακτηρία· Σταυρός, Βασιλείαν τὸ στερέωμα· Σταυρός, πιστῶν ὀχύρωμα· Σταυρός, ἀνθρώπων ἡ ρώσις· Σταυρός, δαίμωνων ἡ πτώσις.

Ἦς τοὺς Δόξους, ἱστάμεν Στίχους δ. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ ἰσομέτρη τῆς Ἁγίας, Ἦχος γ.

Ἀθλητικῶν πατήρων πιστοὶ, θεοφρόνων ἀτελουμένων θεοίμενοι, τῷ θανάστῳ ἐν βλατίς Θεοῦ ἡμῶν, εὐχαριστήριον ὕμνον μελοδῶσαμεν· τὸ γὰρ ἀόρατον καὶ αὐτῆς ἐναντίας δυνάμειος, ἐν γυναιεῖα ψύσει κατηγωνίσαστο, τὴν βίαν ἐαυτοῦ δύναμι, ἐν ἀσθενείᾳ τελειώσας τῆς κλημάτουρος. Ταῖς αὐτῆς πρεσβείαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Ἀληθείας κρατήρα, ἐξ οικείου κινήτων ἀθλητικῶν, ἡ πανευφημος Μάρτυς Χριστοῦ κερασαμένη, καὶ τοῦτον ἀεγνώως τῇ Ἐκκλησίᾳ προτιθεμένη, ἐν αὐτῇ τοὺς τῆς εὐσεβείας τροφίμους, σοφίας φωνῇ, προτρέπεται λέγουσα· Ἀρσασθε πόμα, τῆς ἀναστασίας μαρτυρίου, πάλιν καθαρτήριο, εὐσεβῶν δὲ ψυχῶν φυλακτήριον, τῷ Σωτῆρι κράζοντες· Ὁ ποτίσας ἡμᾶς χειμάρρου τῆς τροφῆς τοῦ Πνεύματος, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Ὁ τῷ αἵματι Χριστοῦ τὰς ψυχὰς σφραγισθέντες, εἰς ἡμέραν ἀπολυτῶσαι, αἷμα ἄγιον, ἐκ μαρτυρικῆς πηγῆς ἀναβλύζον ἡμῶν, μετ' εὐπροσυχῆς πνευματικῆς, προσητικῶς ἀντήλωσαμεν, τῶν ζωηρόντων παθημάτων τοῦ Σωτῆρος, καὶ τῆς αἰαίου δόξης μορφωτικόν· διὸ αὐτῷ βοήσωμεν· Ὁ ἐνδοξάζομενος ἐν τοῖς Ἁγίοις σου Κύριε, ταῖς τῆς πανευφήμου σα ἀληθροῦς πρεσβείαις, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Settembre.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἐκ δεξιῶν τοῦ Σωτῆρος, παρέστη ἡ παρθένος καὶ ἀλλήφορος καὶ Μάρτυς, περιβεβλημένη ταῖς ἀρεταῖς τὸ ἀήτητον, καὶ πεποικιλμένη ἐλαίᾳ τῆς ἀγνείας, καὶ τῷ αἵματι τῆς ἀθλήσεως, καὶ βοῶσα πρὸς αὐτὸν ἐν ἀγαλλιάσει, τὴν λαμπάδα κατέχουσα· Εἰς ὁσμὴν μύρου σου ἔδραμον, Χριστέ ὁ Θεός, ὅτι τέτρωμαι τῆς σῆς ἀγάπης ἐγώ· μὴ χωρίσῃς με Νυμφίε ἐπουράνιε. Αὐτῆς ταῖς ἱκεσίαις κατάπεμφον ἡμῶν, παντοδύναμε Σωτῆρ τὰ ἔλεη σου.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός. I

Σήμερον τὸ φυτὸν τῆς ζωῆς, ἐκ τῶν τῆς γῆς αὐτῶν ἀνιστάμενον, τοῦ ἐν αὐτῷ παγέντος Χριστοῦ, πιστοῦται τὴν ἀνάστασιν· καὶ ἀνυψούμενον χερσὶν ἱεραῖς, τὴν αὐτοῦ πρὸς οὐρανούς καταγέλλει ἀνύψωσιν· δι' ἧς τὸ ἡμέτερον ψῶμα, ἐκ τῆς εἰς γῆν καταπτώσεως, εἰς οὐρανὸν πολιτεύεται διὰ εὐχαριστίας βοήσωμεν· Κύριε, ὁ ὑψωθείς ἐν αὐτῷ, καὶ δι' αὐτοῦ συνανυψώσας ἡμᾶς, τῆς οὐρανόυ χαρὰς ἀξίωσον τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ἀποστίχου Στιχηρὰ. I

Ἦχος πλ. β'. Τριήμερος ἀνέστης.

Ὁ ὕψιστος οἱ πόδες Χριστοῦ, τὸν τόπον προσκυνήσωμεν, ἀνυψώντες, τὸν τρισόβριον Σταυρόν, ἐν ᾧ κατεκνήθη, τὸ αἷμα τοῦ Δεσπότου, τὸ βλύσαν κόσμῳ τὴν ἀνάστασιν.

Στιχ'. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Νεκρώσαντες τὰ πάθη σαρκός, καὶ πνεύματος θεοφρόνες, ἐπειχθῶμεν, ὑψωθῆναι ἀπὸ γῆς, οὐράνιον πρὸς λῆξιν, Σταυροῦ τῆ ἀνύψωσι, συσταυρωθέντες τῷ Δεσπότη Χριστῷ.

Στιχ'. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.

Ζηρώδους ἐκ δεξιᾶς πλευρᾶς, πηγῆ σαφῆς ἐξέβλυτος, τῷ Σωτῆρος, καταρδεύουσα ψυχὰς, τῶν πίστει προσκυνούντων, τὸ θεῖον πάθος τούτου, καὶ τὸν Σταυρόν, καὶ τὴν ἀνάστασιν. Δόξα, Ἦχος α'. Βυζαντιοῦ.

Σήμερον χοροὶ, Πατέρων πανεψήφως, συναθροισθέντες διὰ Χριστόν, τὸν τόμον σοι προσάγουσι, τῆς Ὁρθόδοξου Πίστεως· ὃν περιλαβοῦσα ἐν ταῖς τιμίαις σου χερσὶ, φυλάττεις μέχρι τέλους ὄθεν καὶ βροτῶν χοροσασία συνελθόντες, τὴν σὴν ἀθλήσιν γυροσάομεν, βοῶντες εὐσεβᾶς· Χαίρεις πανευφήμ, ἡ τὴν ὀρθόδοξον καὶ πατροπαράδοτον Πίστιν, ἀτρωτον φυλάξασα· χαίρεις, ἡ πρεσβεύουσα ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἀνθόσιον Ἱεροσολυμίτου.

Σήμερον ὡς ἀληθεία, ἡ ἀγιοφόρος ῥῆσις τοῦ Δαυὶδ πέρας εἴληφεν· ἰδοὺ γὰρ ἐμφανῶς, τὸ τῶν ἀχράντων ποδῶν σε προσκυνούμεν ὑποπόδιον· καὶ ἐν τῇ τῶν περὶ ἡμῶν σου ἐλπίζοντες σκιᾷ, πανοικτίρμον βοῶμέν σοι Σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, καὶ ἀνύψωσον τοῦ ὀρθοδόξου λαοῦ σου τὸ κέρας, τῇ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου ἀνύψωσι, Χριστέ πολυέλεε.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τυπικῶς, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῆς Ἀγίας.

Προκείμενον.

Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν ταῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Ὁ Ἀπόστολος Πρὸς Γαλάτας.

Ἀδελφοί, συναεργάζεσθε.

Ἐσαγγελλοῦν κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠρώτησέ τις τῶν Φαρισαίων τὸν Ἰησοῦν.

Ζήτηε τῇ β΄ τῆς δ΄ Ἑβδομάδος τοῦ Λουκᾶ Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῆ ΙΖ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Σοφίας, καὶ τῶν τριῶν θυγατέρων αὐτῆς, Πίστεως, Ἀγάπης καὶ Ἐλπίδος.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους γ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς προσόμοια.

Ἦχος δ΄. Ἐσθλας σημειώσιν.

Σήμερον ἐξέλαμψε, φωτεινὴς ὡς περ ἡλίου, ὁ Σταυρὸς σου ὁ τίμιος, Χριστέ στηριζόμενος, ἐν Κρανίῳ τόπῳ, τῷ δεδοξασμένῳ· καὶ ἀνυψούμενος Σωτῆρ, ἐπὶ τὸ ὄρος σου τὸ πανάγιον, ὅλησι ἐμφαντικώτατα, ὡς δι' αὐτοῦ Παντοδύναμη, τὴν ἡμῶν φύσιν ὕψωσας, οὐρανοῖς ὡς φιλόνητος.

Ἀνήγγειλαν σήμερον, οἱ οὐρανοὶ ἀκατάληπτε, τοῖς ἀνθρώποις τὴν δόξαν σε· φαῖδρῶς ἐξαστραφᾶς γὰρ, τοῦ Σταυροῦ ὁ τύπος, φέγγει ἀπροσίτω, τὴν μανιῶν καὶ σκληρᾶν, τῶν θεοκτόνων γίνωμην διηλεγε· διό σου τὴν φιλόνητον, οικονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμη, ὁ Σωτῆρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σταυρὸς ὁ πανάγιος, τὸ ἀκατάληπτον πρόπαιον, ἀπὸ γῆς φανερούμενον, σήμερον προέρχεται, ὡς περ κεκρυμμένος, Σταυρὸς, πλουτίζων, τὴν οἰκουμένην ταῖς αὐγαῖς, τῆς παγκοσμίου αὐτοῦ χρηστότητος· διό σου τὴν φιλόνητον, οικονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμη, ὁ Σωτῆρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἔτερα τῶν Ἀγίων, ἁγια.

Παρθένοι νεάνιδες, φύσεως νόμιμα συνδουμέναι, καὶ σαφῶς κρατυνόμεναι, ἀγάπῃ τοῦ κτίσαντος, τὸν δεσποῦν τῆς πλάνης, διέλυσαν πίστει, καὶ τὸν ἀνίσχυρον ἐχθρὸν, ἀνδρειωθεῖσαι, πίστει συνέτριψαν, καὶ νίκης διαδόχηματι, φωτεινῶς ἐκοσμήθησαν, καὶ νυμφῶνα κατώκησαν, νοπῶς ἀγαλλόμεναι.

Πίστις ἡ πανεύφημος, καὶ ἡ Ἀγάπη ἡ ἐνδοξὴ καὶ Ἐλπίς ἡ θεόσφορος, ἀρετῶν ἐπάνωμοι, τῶν φαινοτάτων, ἀνασθεῖσθαι, ἀθλητικῶς τὸν πονηρὸν, καταβαλοῦσαι τὸν τὴν Προμήτορα, δολὴν ἀπατήσαντα, τοῦ Παραδείσου τὴν οἰκίαν, Σαβίλαι ἀπέλαβον, ὑπὲρ πάντων πρεσβεῖουσαι.

Πυρὸς κατεφρόνησαν, καὶ πολυτρόπων κατὰ φύσιν, καὶ θανάτου αἰ πάνσεμον Νυμφίον τὸ κέλλος γὰρ, τοῦ ὠραιότατου, πίστει ἐκζητοῦσαι, διὰ ποικίλων αἰσισμῶν, ὠραιωθεῖσαι, τούτῳ συνήθησαν, Σοφίας τὰ βλαστήματα, Πίστεως Ἐλπίς καὶ Ἀγάπη τε· δι' αὐτῶν ἡμᾶς Κύριε, τῶν δεινῶν ἐλευθέρωσον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β΄.

Τῶν Προφητῶν αἱ φωναί, τὸ ἔξυλον τὸ ἅγιον προκατήγγειλαν, δι' οὗ τῆς ἀρχαίας ἡλευθεράθη κατάρως, τῆς τοῦ θανάτου ὁ Ἀδάμ· ἡ δὲ κτίσις σήμερον, ὑψωμένη τούτῳ, συνυψοῖ τὴν φωνήν, τὸ ἐκ Θεοῦ αἰτωμένη πλοῦσιον ἔλεος. Ἀλλ' ὁ μόνος ἐν ἐλέει ἀμέτρητος Δέσποτα, ἱλασμός γενεῶ ἡμῶν, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στ. Στιχ. Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Ἐἔξυλον τὸ τοῦ Σταυροῦ, ὑψούμενον ὄραντες, ἐμεγαλίστην δάμεν, Θεῷ τῷ σταυρωθέντι, σαρκὶ δι' ἀγαθότητα.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Ἀῦσιν τῶν δυσχερῶν, καὶ κτήσιν τῶν ἀρίστων, ὑψούμενος βραβεύει, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, Σταυρὸς Χριστοῦ ὁ ἅγιος.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.

Οτε τὸν Ἀμολῆν, Μωσῆς κατετροπούτε, Χριστῷ προγράφων πάθος, Σταυρὸν προδιετύπε, δαιμόνων ἀνυπηγόν.

Δόξα, καὶ νῦν, ἡμῶν.

Δεῦτε χαρμονικῶς, ἀσπασόμεθα πάντες, τὸ σωτήριον ἔξυλον, ἐν ᾧ ἐξετανύθη, Χριστὸς ἡ ἀπολύτρωσις.

Ἀπολυτίκιον· Σῶσον Κύριε.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν Α'. Στιγολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.

Εν σοὶ τρισμακάριστε, καὶ ζωοδότα Σταυρέ, λαοὶ εὐαχούμενοι, πανηγυρίζουσι νῦν, Ἀΐψαν σὺν τάγμασι· τάξεις Ἀρχιερέων, εὐσεβῶς ἀνυμνοῦσι, πλήθη τῶν Μοναζόντων, εὐλαβῶς προσκυνοῦσι· Χριστὸν δὲ τὸν σταυρωθέντα πάντες δοξάζομεν.

Μετὰ τὴν Β'. Στιγολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὁ Σταυρὸς σου Κύριε, ὡς φῶς ἐκλάμπων, τὰς τοῦ σκότους φάλαγγας, ἀποδιώκει· καὶ πιστοὺς, καταφαιδρύνει τοὺς φάλλοντας· Σταυρὸς ὑπάρχει, τοῦ κόσμου τὸ καύχημα.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἀγίων· οὗ ἡ Ἀξιοστικίς·

Τῆς Σοφίας ἀρίστη καὶ ἀγία τέκνα λαλοῦντι Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος α'. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος.

Τῆς ὑπερκοσμίου σου Χριστέ, καὶ τῆς ἀφράστου σοφίας τὴν ἑλλάψην, δώρησάι μοι Δέσποτα, τὰς εὐπρεπεῖς καὶ εὐκλείεις σε Μάρτυρας, ὅπως ἀνυμνήσω, τὰ τῆς Σοφίας βλαστήματα.

Ἡ προσηγορία σε σαφῶς, τῇ πολιτείᾳ Θεόφρον κειομένηται· πᾶσαν γὰρ διήνυσας, σοῦ τὴν ζῶην, τῷ τῆς σοφίας ἔρωτι, ἔνδοξε Σοφία, ταῖς Σείαις λαμβασα χάρισι.

Σοῦ ὁ παμμακάριστος καρπός, τῆς ὑπερθέου σοφίας τρισότητι, ἐκκαλλωπιζόμενος, ἀθλητικῶς ὑπὲρ ἐκείνης ἐλαμψε, πάνσοφε Σοφία, σοφίας Σείας ἐπάνυμε.

Σῶμα καὶ ψυχὴν δι' ἀρετῆς, ἐκκαθαρθεῖσαι παρθένοι νεανίδες, τρεῖς σοὶ προσηνέχθησαν, μαρτυρικῶς τῷ νοητῷ νυμφίῳ Χριστῷ, Πίστις σὺν Ἐλπίδι, καὶ ἡ Ἀγάπη ἡ ἐνδόξος.

Θεοτοκίον.

Ὁλην τὴν μορφήν μου προσλάβων, ὁ ἐν μορφῇ Θεοῦ πρὶν ἐννοούμενος, ὀλην ἀνεκαίνισεν, ἐν σῇ γαστρὶ Θεοπρεπῶς σκηνώ-

σας Ἀγνή· ὄθεν Θεοτόκον, πιστοὶ σε πάντες δοξάζομεν.

Ὠδὴ γ'. Ὁ μόνος εἰδώς τῆς τῶν βροτῶν.

Φωνῆς ἐπακούσασαι Χριστοῦ, καλοῦντος πρὸς ἀθάνατον, καὶ ἀπαθὴ ζῶην ἡκολούθησαν, στεφανηφόροι παρθένοι Μάρτυρες, τοῦ βοᾶν σοὶ Ἅγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμφυχος, τῆς ἀφράστου σου δόξης Φιλάνθρωπε.

Ἰσχυρὸν ἔδωρήσατο Χριστός, ἐστάσας πρὸ τοῦ βήματος, μαρτυρικῶς ὑμῖν ὡς ὑπέσχετο, καὶ Θεοπνεύτου σοφίας ἐπλήσσε, καὶ λαμπρὰς ἀνέδειξε, νικηφόρας Μάρτυρας, παρθενίας λαμπούσας τῇ χάριτι.

Ἡμβλύνατε νῦν τὸν δυσμενῆ, Παρθένοι τὸν μέγαλαχον, καὶ τὴν αὐτοῦ ὄφρυν καταβάλετε, μεγαλοφρονῶς ἀγωνισάμενοι, καὶ τὸν ποῖν καλυψάμενοι, ἐξάλειψαν Ἑλλάσσαν, ταῖς ῥαῖς τῶν αἱμάτων ἐπνίξατε.

Σοφίας τῆς ἀνωθεν Χριστοῦ, πλούσιας ἐμφορούμενοι, τῆς ἐκλεκτῆς Σοφίας, ἢ ἐμφρονος, αἱ θυγατέρες αἱ τρεῖς κατήσχυον, τυραννηνῶν φουάγμα, καὶ μανίαν ἀσχετον, ὀπισθεύουσαι Σεία διδάγματα. Θεοτοκίον.

Ἀγίων τὸν Ἅγιον Χριστὸν, ἀγίως ἀπεκύσασαι, ἀγλυπυνης ἁγίου σκηνώμα, τὸν ἐν ἁγίους ἀναπαύομενον, ὃ βοᾶμεν Ἅγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμφυχος, τῆς ἀφράστου σου δόξης Φιλάνθρωπε.

Ὁ Εἰρμός.

Ὁ μόνος εἰδώς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν μορφωσάμενος, περιζώσόν με ἐξ ὕψους δύναμι, τοῦ βοᾶν σοὶ Ἅγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμφυχος, τῆς ἀφράστου σου δόξης Φιλάνθρωπε.

Κάθισμα τῶν ἁγίων.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὰς ψυχὰς δεσμευθεῖσαι πόθῳ Χριστοῦ, τῶν φθαρτῶν καὶ προκαίρων τὴν καλλονῆν, ἐν λήθῃ παρεδράμετε, ὡς τοῦ Λόγου μαθήτριά, ἀσκητικῶς τὸ πρῶτον, τὰ πόθῳ νεκρώσασαι, καὶ ἀλγεινῶς βασάνοις, φερόβως ἐναθλήσασαι· ὄθεν ὁ Δεσπότης, τῆς διπλῆς μαρτυρίας, στεφανῶνους ἔδωρήσατο, ἢ νυμφῶνους ἤξιώσε. Παμμακάριστοι Μάρτυρες, προσθεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρησάσθαι, τοῖς εορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μήνην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Εν Παραδείσῳ μὲν τὸ πρὶν ἔξυλον ἐγύμνωσαν, ὑπὲρ τῆ γεύσει ὁ ἐχθρὸς εἰσέφεσε!

νέκρωσιν· τοῦ Σταυροῦ δὲ τὸ ξύλον, τῆς ζωῆς τὸ ἔνδυμα, ἀνθρώποις, φέρον, ἐπάγει ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ κόσμος, ὅλος ἐπλήσθη πάσης χαρᾶς· οὐδὲν ὁρώμενος, Θεῶν ἐν πίστει λαοὶ συμφώνως ἀνακραζόμενοι· Πλήρης δόξης ὁ οἶκός σου.

Ψαλμὸς δ΄. Ὅρος σε τῇ χάριτι.

Ρωσθήσεται τῇ χάριτι, τῇ Δεῖα καλλίνικοι, Πίσις Ἀγάπη καὶ Ἐλπίς, τὰς τῶν τυράνων ἀπειλὰς, ἀνδρείως καθήσχυναν, διὰ πυρὸς ὀλοκαυτούμενοι πάνσοφοι, καὶ τῷ νυμφίῳ Χριστῷ προσκρούμενοι.

Ισχυσαν τοῦ Σταυροῦ, τῇ πανοπλίᾳ φραζόμενοι, Πίσις Ἀγάπη καὶ Ἐλπίς, τὰς τῶν κολάσεων πληγὰς, εὐτόπως αἱ Ἄγιοι, ὑπενεγκεῖν, μέχρις αἱμάτων στερότητα, πρὸς τὴν ἁμαρτίαν ἀντικαθίσταμενοι.

Δυνάμει καὶ πόθῳ, τῆς Τριᾶδος ἐρώσθησαν, Πίσις Ἀγάπη καὶ Ἐλπίς, αἱ τῆς Τριᾶδος τῆς σεπτᾶς, παρθένοι ἰσαριθμοὶ, τῶν ἀγγέλων τὴν δορυτατὴν ἐπίτασιν, ὑπενεγκεῖν αἱ πάνσεμοι ἰσχυσαν.

Αμπαδὸς τρισάριθμοι, σοφίας ἀφράπτουσαι, Πίσις Ἀγάπη καὶ Ἐλπίς, τοὺς τῆς Τριᾶδος φωτισμοῖς, σαφῶς λαμπρυνόμενοι, διαφανῶς τὰς Ἐκκλησίας φωτίζουσι, πρὸς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀντίληψιν.

Θεοτοκίον.

Αγίων Ἁγία, Θεοτόκε πανύμνητε, ἡ προσδοκία τῶν ἐθνῶν, καὶ σωτηρία τῶν πιστῶν, ἐκ σου ἀνατέταλκεν, ὁ λυτρωτὴς καὶ ζωοδότης καὶ Κύριος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν ὑμνούμενόν σε.

Ψαλμὸς ε΄. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Καρτερία τῶν φρενῶν, τὰς βασάνους ὑπέμειναν, καὶ σοφίας τῆς ἐνθίου λαλοῦσαι μυστήρια, τὸν κρατοῦντα ἤσχυναν, αἱ τρεῖς παρθένοι Θεοφόροι, πίστει καὶ φύσει συνδούμεναι.

Αγάλλεται ἡ Προμήτωρ, ὁρῶσα νικώμενον, τὸν δόλιον, του αὐτὴν ἐξ Ἐδέμ ἐξορίσαντα, γυναικὶ Θεοφορῶσιν, Ἐλπίδι Πίστει καὶ Ἀγάπῃ, ταῖς τῆς Σοφίας γεννήμασιν.

Ιερόλους τοῦ τυράνου, ζωπείας ἐξέφυγον, καὶ βασάνων, τὰς πληγὰς ἐκουσίως ὑπέμειναν, ὡς σεμναὶ νεάνιδες, τῆς σῆς ἀγάπης τετρωμέναι, Χριστὲ καὶ Θεοῦ σου ἔρωτος.

Θεοτοκίον.

Αγάλλονται οὐρανῶν, αἱ δυνάμεις ὁρῶσαι σε, εὐφραίνονται σὺν αὐτοῖς τῶν βροτῶν

τὰ συστήματα· τῷ γὰρ τόκῳ ἤνωνται τῷ σῶϊ, Παρθένε Θεοτόκε, ἣν ἐπαξίως δοξάζομεν.

Ψαλμὸς ς΄. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Γηθόμενοι ταῖς σαῖς ἀχράντοις Δέσποτα, παλάμαις ἐναπέβητο, τὰς ἐλπίδας, αἱ νεάνιδες αἱ τρεῖς, καὶ τῆς Τριᾶδος τρισυμμετρίας, τῷ ἀρίθμῳ τετιμημένοι ἢ σεμνυνόμενοι.

Αμυβόμενοι τῆς παρθενίας κάλλεσι, Μαρτύρων διαδήμασιν, ἐλοσημήθησαν, καὶ γέφυρον διπλοῦν, ἀνθὲν ἀξίως ἐκομίσαντο, παρὰ Χριστοῦ τοῦ ζωοδότου καὶ παννικτήμονος.

Ανήχθησαν ἐν τῷ ναῷ σου Δέσποτα, τοῦ πάντων βασιλεύοντος, παρθενεύοντα κειμήλια σεπτᾶ, σοῦ τῆς Βασιλείας κινωνήσαντα· σὺ γὰρ αὐτῶν, καὶ φῶς ὑπάρχεις καὶ ἀγαλλίαμα.

Θεοτοκίον.

Αγάλλονται ἐν σοὶ Παρθένε ἀχράντε, τοῦ γένους οἱ Προπάτορες, τῆν Ἐομὴν ἀπολαβόντες διὰ σοῦ, ἣν ἐκ παραστάσεως ἀπέλευσαν· τῷ γὰρ ἀγνῇ, καὶ πρὸ τοῦ τόκου καὶ μετὰ γέννησιν.

Ὁ ἔρωτος.

Εκύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος, οὐκ ἔστιν ὁ ὀδόμενος· ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς· σῶσον τὸν λαόν σου ὁ Θεὸς ἡμῶν· σὺ γὰρ ἰσχύς, τῶν ἀσθενούντων καὶ ἐπανόρθωσις.

Κοντάκιον. Ἦχος α΄. Χορὸς ἀγγελικός.

Σοφίας τῆς σεμνῆς, ἱερώτατοι κλαδοὶ, ἡ Πίστις καὶ Ἐλπίς, καὶ Ἀγάπη δειγθῆσαι, σοφίας ἀπεμύραναι, τῶν Ἑλλήνων ἐν χάριτι· καὶ ἀθλήσασαι, καὶ νικηφόροι φανεῖσαι, γέρος ἀφθαρτον, παρὰ τοῦ πάντων Δεσπότη, Χριστοῦ ἀνεδήσαντο.

Ὁ Οἶκος.

Ὅτε εἰς πάντα τὰ πέρατα, τὸ ἀθέμιτον ἐξελέλυθε πρόσφαγμα, θύειν εἰδιώλοισ καὶ σπένδουσαι, καὶ βωμοὺς δαιμόνων, καὶ ναοὺς εὐτρεπίζεσθαι, πρὸς ἀνθρώπων ἀπώλειαν, τότε αἱ πανεύφημοι καὶ καλλιπέθεροι, ὡς ἀστέρες ἐξέελαμψαν, ζῶρον ἀθείας καὶ ἀγνωσίας ἐλαύνουσαι· καὶ φέγγος εὐσεβείας ἐν ταῖς καρδίαις τῶν πιστῶν ὑπανάπτουσαι, τρανώς ἀνεδόων· Θεὸς μέγιστος ἐστὶν ὁ σταυρωθείς βουλήματι, καὶ ἀναστάς τριήμερος, ἐν ᾧ καὶ κενυόμεθα ὄθεν καὶ ἐπαξίως γέρος ἀφθαρτον, παρὰ Χριστοῦ ἀνεδήσαντο.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΖ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων καὶ καλλιῶν Παρθένων Πίστιως, Ἐλπίδος, καὶ Ἀγάπης, καὶ τῆς μητρὸς αὐτῶν Σοφίας.

Στίχοι.

Τῆ πρὸς σέ πίστει Πίστις, Ἐλπίς, Ἀγάπη,
Αἱ τρεῖς, Τριάς, κλίνουσιν ἀν' ἄνευ ξίφει.

Ἐβδομάτῃ δεκάτῃ Ἀγάπῃ τάμον, Ἐλπίδα,
Πίστιν.

Αὐταὶ ὑπῆρχον ἐξ Ἰταλίας, ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ. Ἀχθεῖσα οὖν ἡ Πίστις, ἐτὼν ὑπάρχουσα δώδεκα, καὶ ἐμολογήσασα τὸν Χριστὸν, ῥαβδίζεταί, καὶ τοὺς μακροστούς σιδήρῳ ἐκκόπτεται, ἐξ ὧν ἀντὶ αἵματος, γάλα ἔρρευσε μετὰ ταῦτα εἰς ἐσχάρον πυρός ἐπιρρίπτεται καὶ ἀρλεκτός μείναισα πυρὶ, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται. Ἐπειτα ἡ Ἐλπίς, ἐτὼν ὑπάρχουσα δέκα, βουνοῦροις τύπτεται, καὶ εἰς πῦρ ἀπορρίπτεται ἀναρτηθεῖσα ξέεται, εἰς λέβητα ἐμβάλλεται, καὶ παραδόξως ῥυθθεῖσα καὶ αὐτὴ, τὸν διὰ ξίφους δέχεται θάνατον. Ἐἶτα ἡ Ἀγάπη, χρόνῳ οὕσα ἐννέα, καὶ αὐτὴ ὁμοίως ἀνεσκολοπίσθη, ἢ μείναισα ἀβλαβῆς, ἀπετμήθη τὴν κάραν. Ἡ δὲ Μητὴρ αὐτῶν Σοφία, μετὰ τρίτῃ τούτων ἡμέσῳ, τῷ τάμῳ αὐτῶν παραμένουσα, τὴν ψυχὴν τῷ Κυρίῳ παρατίθησι.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀγαθοκλείας.

Στίχ. Ἀγαθόκλεια πῦρ ἐπ' ἀνέμος φέρεται,
Δεινῆς πλάνης φλέγουσα θεοῦ ἀνέμου.

Ηστίαν, καὶ Παυλὴν τῆς αὐτοῦ γυναικός, ἀπίστου οὕσης ἥτις πολλὰς τῆ Ἀγαθοκλείας προσήνεγκε Ἐλίθους, ἐπὶ χρόνους ὀκτῶ, ἀκροτόμους λιθοὺς αὐτὴν κατὰ τοῦ ἀνέμου τυπτοῦσα, καὶ γυναιὸς τοῖς ποσίν, εἰς τραχεῖς καὶ δυσβάτους τόπους ἐλαύνουσα, καὶ σιδηρᾷ σφύρα τὰς πλευράς αὐτῆς συνθλάσῃ, καὶ τὴν γλῶτταν ἐκκαίουσα. Ἐπεὶ δὲ οὐκ ἔπειθε, πῦρ αὐτῇ κατὰ τοῦ τραχήλου ἐπενεγκοῦσα, τῆς παρουσίας ζωῆς ἀπορραγῆναι κατηνάγκασε.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Μαξίμου, Θεοδοτοῦ, καὶ Ἀσκληπιοδοτῆ.

Στίχ. Μιᾶ γυναῖκαὶ καὶ νεανίσκους δύο,
Πρὸς τὴν τομὴν ἦν καρδιῶν ζῆσις μία.

Οὔτοι τυφθέντες, καὶ ἀκρωτηριασθέντες,
Ἐν ἀφ' ἑργῇ φυλακῇ καθεχομένους, διὰ

τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, τέλος τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῆς Ἁγίας Λουκίας, καὶ Γεμινιανοῦ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς καὶ Μάρτυρος.

Στίχ. Εἰρηνικῶς σὴ, Χριστέ, δούλη Λουκία,
Εἰρηνικῶν μετ᾿ ἄλλων ὄντως εἰς τόπον.

Θάρσους ὁ Μάρτυς Γεμινιανὸς γέμων,
Τομὴν ὑπέστη καρτερῶς τὴν ἐκ ξίφους.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Θεοδοτῆς.

Στίχ. Τὴν Θεοδοτὴν πρὸς ξίφος τεθηγμένην,
Ποιεῖ πρόθυμον ἡ Θεοδοτὸς χάρις.

Βασιλεύοντος ἐν τῷ προσδωτέρῳ Ῥώμῃ τοῦ Ἀλεξάνδρου, ἀπεσταλὴ Σιμπλίκιος ἐν τῇ τῶν Καππαδοκῶν γῶρᾳ, καὶ ἐμνησθῆ αὐτῷ ἡ Θεοδοτὴ, ἐκ τῆς Ποντικῆς οὕσα χώρας, σφόδρα πλουσία ἥτις καὶ παρατίεσσα, ὡς οὐκ ἐπέθετο ἀποστῆναι τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως, ἀπαικωθεῖσα ἐπὶ πολλαῖς ταῖς ἡμέραις, τὰ σπλάγγνα ἐφλέγετο, καὶ ἐδόξαζε τὸν Θεόν, καὶ ὡς ἄλλοι πάσχοντες ἐδόξαζε τοὺς ζεσμοὺς ὑποφέρειν. Ἐἶτα καταχθεῖσα, φρουρεῖται καὶ μετ' ἡμέρας ὀκτῶ, τῆς φυλακῆς αὐτομάτως ἀναγίγνησι, ὡς εἶδον οἱ φυλακῆς ἐξέστησαν, καὶ δραμόντες ἀπήγγειλαν τῷ Σιμπλίκιῳ. Οὐκ ἐπίστευσε δὲ αὐτοῖς ἀλλὰ τῇ ἐξῆς ἀχθείσης τῆς Ἁγίας, ὡς εἶδε ταύτην ὁ Σιμπλίκιος ὄλην ὑγίαι, καὶ ὑπὸν τῆ ἰχθὺς τῶν μαλαίων ἐν τῷ σώματι φέρουσαν, λέγει πρὸς αὐτήν. Τίς εἶ; Ἡ δὲ Ἁγία, Ἡκαύρωται σου ἡ διάνοια, φησὶν εἰ γὰρ νήφων ἦς, ἦδεις ἂν, ὅτι ἐγὼ εἰμι ἡ Θεοδοτὴ.

Ταῦτα ἀκούσας ὁ Σιμπλίκιος, κλίβανον ἐκκαυθῆναι προστάσσει. Τούτου δὲ ἐκκαυθέντος, καὶ τῆς ἁγίας ἐν τούτῳ ἀκοντισθείσης, ἐκχυθεῖσα ἐν φλόξ, ὡσεὶ τὸν ἀριθμὸν ἐδομηκόντα ἀνδρας ἐνέπρησεν οἱ δὲ καταλειφθέντες, τὸν κλίβανον ἀναφράξαντες, ὑπεχώρησαν. Καὶ τῇ ἐξῆς ὁ Ἄρχων, δύο ἱερεῖς ἀποστείλας μετ' ἐτέρων τινῶν, τὸν χοῦν τοῦ σώματος αὐτῆς λιμνηθῆναι προσέταξεν. Ἀνοιγόμενος δὲ τοῦ κλίβανου, τὸ μὲν πῦρ ἐξεθλόν, κατέκαυσε τοὺς δύο ἱερεῖς ὡς δὲ λοιποὶ, ὡς εἶδον τὴν Ἁγίαν μέσον δύο νεανίσκων λευχειμονούντων καθήμενην, καὶ φάλλουσαν, ἐκπλαγέντες, ὡσεὶ νεκροὶ γεγόνασιν. Ἐξῆλθε δὲ ἡ Ἁγία ἀπὸ τοῦ κλίβανου ἀβλαβῆς, χαίρουσα τε καὶ ψάλλουσα ἦν καὶ λαβόντες, ἀπήγαγον ἐν τῇ φυλακῇ.

Ἐπεὶ δὲ ἔμελλεν ὁ Σιμπλίκιος εἰς τὸ Βυζάντιον ὁδεύειν, προσέταξε καὶ τὴν Ἀγίαν συνοκολουθεῖν αὐτῷ ὁσμίον. Τούτου δὲ γενομένου, καὶ τοῦ Σιμπλίκιου ὑποστρέψαντος, καὶ ἐν Ἀγκύρᾳ προκαθησθέντος, ἐδέησε παραστῆναι τὴν Ἀγίαν· πρὸς ἣν φησὶν ὁ Σιμπλίκιος· Ἐὰν μὴ πεισθῆς μοι, καὶ θύσῃς τοῖς θεοῖς, δεῖξάς τῃ χειρὶ, ἐν ταύτῃ τῇ περὶπρακτωμένη σε ἐσχάτᾳ ἀπολέσω. Ἡ δὲ πρὸς αὐτόν· Εἰ καὶ ὁ Λιβελλήσιος εἰσέληθ' μετ' ἐμοῦ, καὶ τοῦ πυρός κυριεύσῃ, θύσω καὶ ἡμεῖς τοῖς θεοῖς σου. Καὶ ὁ Σιμπλίκιος πρὸς τὸν Δωρόθεον· (τούτου γὰρ ἦν ὄνομα τοῦ Λιβελλήσιου) Δωρόθεε, κύρ Λιβελλήσιε (*), τὴν τῶν θεῶν ἔγαν βοήθειαν, εἰσελθε. Εἰσελθὼν οὖν σὺν τῇ Ἀγίᾳ, εὐθὺς παρανάλωμα γέγονε τοῦ πυρός· ἡ δὲ ἐξήληθεν ἀβλαβῶς.

Ἐξαπορήσας οὖν ὁ Ἀρχων, δεσμευθῆναι καὶ αὐτὴς τὴν Ἀγίαν κελεύει, καὶ πρὸς Βιθυνίαν ἀπάγεσθαι καὶ ἐπεὶ τὴν Νίκαιαν κατέλαβον, ἐκέλευσεν ὁ Ἀρχων εἰσελθεῖν τὴν Ἀγίαν ἐν τῷ εἰδωλείῳ, καὶ προσεύξασθαι. Τῆς δὲ περιχαρῶς τοῦτο καταδεξαμένης, τὰ εἰδωλα πάντα εἰς γαῖαν πεσόντα, κατεπίρριθσαν, καὶ ἐξελθῆσαν οἱ παρευρεθέντες, ἰδόντες τὴν τῶν θεῶν συντριβήν. Μανεῖς οὖν ὁ Ἀρχων, ἐκέλευσε ταφῆναι ἐκ τεσσάρων τὴν Ἀγίαν, καὶ ταφῆσαν πρὸςθῆναι καὶ τούτου γενομένου, ὁ μὲν ποιστήρ ἠμβλύνητο, μὴ ἔχων τὸ ἐνεργεῖν, αἱ δὲ δήμιοι ἠτόνον, καὶ ἡ Ἀγία ἀνετός ἦν, εὐχαριστοῦσα τῷ σωτῆρι Θεῷ. Ὁ γοῦν Σιμπλίκιος ἐτι σκοτισθεὶς, τὴν διὰ ἰδίους τελευταίαν πληγὴν τῇ Μάρτυρι ἀπέφηνάτο· καὶ οὕτως ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἀγίων ἑκατὸν Μαρτύρων.

Στίχ. Δεκάς δεκαπλῆ Μαρτύρων Αἰγυπτίων, Μιᾶ κεφαλῆς τέμνεται προθυμία.

Εἰς τὸν Ἅγιον Πηλέα, καὶ Νεῖλον τοὺς Ἐπισκόπους.

Στίχ. Ἐπος ὁ Πηλεὺς ποῦ μέγας πρὸς Πηλέα, Νεῖλω συνεισβαίνοντα καὶ πυρός μέσον;

Εἰς τοὺς ἐν Παλαιστίνῃ ἅ. Μάρτυρας.

Στίχ. Θεοφρονούντες ἄνδρες, ἐξ εὐβουλίας, Πυρός καταφρονοῦσιν ἐξ εὐτολμίας.

Εἰς τὸν Ἅγιον Πατερμούθιον καὶ Ἠλίαν.

Στίχ. Πατερμούθιος ἐμπεισῶν τῇ καμίνῳ,

Πρὸς ζῆλον ἴσον ὄτρυνει τὸν Ἠλίαν.

Τοῦ κατὰ τῶν Χριστιανῶν διωγμοῦ παρὰ τῶν ἀσεβούντων συγχροηθέντος, κατεσχέθησαν ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου Ἐπίσκοποι, Πηλεὺς καὶ Νεῖλος, καὶ οὗα ἐνόδοξοτατο, Πατερμούθιος καὶ Ἠλίαν, καὶ ἕτεροι σὺν αὐτοῖς ἄνδρες ἑκατὸν ἐκ δὲ Παλαιστίνης πενήκοντα. Καὶ ὁ μὲν Πηλεὺς καὶ ὁ Νεῖλος, ὡσαύτως καὶ ὁ Πατερμούθιος καὶ ὁ Ἠλίαν, καὶ οἱ ἀπὸ τῆς Παλαιστίνης πενήκοντα, πάντες οὕτω διὰ πυρός ἐτελειώθησαν. Οἱ δὲ ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου ὄντες ἑκατὸν, μὴ πεισθέντες τὴν εἰς Χριστὸν ἀρνήσασθαι πίστιν, πρότερον τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξορυχθέντες, εἶτα καὶ τῶν ἀριστερῶν ποδῶν τὰς ἀγκύλας ἀποτμήναντες, τῇ τῶν μετέλλων κακοπαθείᾳ παρεδόθησαν, καὶ οὕτω τὸ μακαριὸν τέλος ἐδέξαντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Χαράλαμπος, Παντολέωντος, καὶ τῆς συνοδίας αὐτῶν. Τελεῖται δὲ ἡ ταύτων σύναξις ἐν τῷ Μαρτυρείῳ αὐτῶν, τῷ ὅπῃ ἐν τῷ Δευτέρῳ.

Στίχ. Χαιρὼν ὑπῆρχε πρὸς σφαγὴν Χαράλαμπος.

Καὶ Παντολέων πρὸς μάχαιραν ἠν λέων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν Ἀγίων Ἱερομαρτύρων Ἡρακλείδου καὶ Μύρωνος, Ἐπισκόπων Ταμάσου τῆς Κύπρου.

Στίχ. Πυρᾷ τεθέντες Ἡρακλείδης καὶ Μύρων, Χριστῷ προσπῆχθησαν ὡς ὄσμῃ μύρου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσδοθείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ. Σὲ νοητὴν, Θεοτόκε κάμινον.

Τρισσοφραγῆ, ἐνίκαια χάριτι, καταλαμπόμεναι σαφῶς, αἱ παρθένοι δαιμονικῆ, ἔλυσαν σιοτόμαιναν, φῶς τὸ τρισυπόστατον, θεολογοῦσαι καὶ μέλπουσαι· Ὁ αἰνετός τῶν Πατέρων Θεός, καὶ ὑπερένδοξος.

Ἐν οὐρανοῖς, τὰς παστάδας ἔχουσαι, λαμπαδόφοροι τὰς ψυχὰς, σὺν Ἀγγελοῖς χαρμονικῶς, νῦν περιχορευετέ, δόξαν τὴν αἰδίου συνθεωροῦσαι καὶ μέλπουσαι· Ὁ αἰνετός τῶν Πατέρων Θεός, καὶ ὑπερένδοξος.

Καρτερικῆν, ὡς οἱ Παῖδες ἔνστασιν, ἐπίδειξάμεναι τὸ πῦρ, κατεπάτησαν ἀνδρικῶς· τούτων γὰρ ἰσάριθμοι, γνάμην ἰσοστάσιον, αἱ θεοφόροι ἐκτίσαντο, τὸν αἰνετὸν τῶν Πατέρων αἰεὶ, Θεὸν δόξαζουσαι.

(*) Ἐκ τοῦ Ἀκτινοῦ Αἰδελλήσιος (Libellensis), ἔπειθ' ἠγάπησεν τὸν καταφρονῶντα τὰς εἰς τὸν Ἠγμόναυον παρουσιαζομένης ἀναγραφῆς, ἡ ἀπίστευτος.

Θεοτοκίον.

Νέμοις ἀγνή, τῶν πταισμάτων ἄφρασι, τοῖς ἀνυμνοῦσί σε πιστοῖς, λυτρωμένη τῶν πειρασμῶν, πάσης περιστάσεως· σέ γάρ νῦν κηκτήμεθα, καταφυγὴν Θεοτύμφευτε, ὡς αἰνετῶν τῶν Πατέρων Θεόν, χειρὶ βαστάσασαν.

Ὡδή η'. Ἐν κημίνῳ Παῖδες.

Αἰ παρθένοι αἱ Θεοεργεῖς, Πίστις Ἐλπίς Ἀγάπη, τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας, καθαρώτερον χρυσοῦ, ἀπέστειλον λέγουσαι· Ἐυλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερφυῶτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Αμφομένας καὶ φωτειοειδῆς, διὰ τοῦ μαρτυρίας, προδήλως γεγενημένας, τὰς παρθένους οἱ πιστοὶ, ὑμνήσωμεν λέγοντες· Ἐυλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερφυῶτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Παμάτων ὀφίλων σαδικῆς, ἀφθονίας ἡ πλεονείας, αἰ θήναι τῶν ἀληθειῶν, ἀναδύουσαι ἐξί, τοῖς πίσει κραυγάζουσαι Ἐυλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερφυῶτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τῇ ἀγία πέφνηας Ἀγνή, τὸν ζωηφόρον στήθην, τεκοῦσα τῆς αἰδίου, ζωῆς πρόξενον Χριστόν, ὃ πάντα κραυγάζουσαι· Ἐυλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερφυῶτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

Εν κημίνῳ παῖδες Ἰσραὴλ, ὡς ἐν χρυσοῦ τρηῖν, τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας, καθαρώτερον χρυσοῦ, ἀπέστειλον λέγοντες· Ἐυλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερφυῶτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Ὡδή ζ'. Τύπον τῆς Ἀγνῆς.

Αἴγλης τριεργῶν πληρούμεναι, καὶ λαμπρόδος θείας, νῦν ἐμφορούμεναι, αἱ ὁμῶνιμοι, τῶν ἀρετῶν καὶ φερῶνιμοι, τῆς Ἀγάπης Ἐλπίδος καὶ Πίστews, ἐλπίδι καὶ ἀγάπῃ, ἡμᾶς καὶ πίστει βεβαιώσαστε.

Πατὴ ἡ ἐξ ὑφους δύναμις, νῦν κατευνάσῃ τῶν κατήχοντα κλυθῶνα, τῆς αἰρέσεως, ὃ Ἀληθοφῶρον ἀήτητον, καὶ βραβεύσει πιστοῖς τὴν ὁμῶνιαν, αἰτεῖσθε δυσωποῦμεν, ἀκαταπαύστως καλλιπάρθενοι.

Νύκτα τὴν τοῦ βίου πάνοσοι, διαδραμοῦσαι τὴν ἡμέραν ἐφθάσατε, τὴν ἀνεσπερσον, μαρτυρικῶς ἀγαλλόμεναι, καὶ παρθένοι κενχόμεναι χάριτι, καὶ θείας βασιλείας, τῆς ἀζηράτου ἀξιοῦμεναι.

Θεοτοκίον.

Ωπὸς ἡ Παρθένος τέτοκε, τὸν αἰεὶ ὄντα Λόγον, καὶ ἐνυπόστατον, τὸ ἀπαύγασμα τῆς Πατρικῆς ὑποστάσεως, τὸν ἡμῶν εὐεργέτην καὶ Κύριον, ἐξ αὐτῆς σαρκωθέντα, ὃν ἐπαξίως μεγαλύνουμεν.

Ὁ Εἰρμός.

Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου, πυροπολυμένη βίαιος, ἐδειξεν ἀφλεκτος· καὶ νῦν κατ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσαι, κατασβεσαι αἰτοῦμεν τὴν κημίνον· ἵνα σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστολικόν. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Τῷ τῆς Τριάδος Κόραι, πυρούμεναι αἱ τρεῖς ζήλω, τῶν ἀρετῶν τῇ τριάδι, Ἐλπίδι, Πίστι, Ἀγάπῃ, προσκείμεναι ὁμῶνιμως, ἠλόγησαν τῶν βασιάνων.

Θεοτοκίον, ὁμῶνι.

Τὸν Ποιητὴν τῶν αἰῶνων, καὶ τῶν Ἀγγέλων Δεσπότην, ἀποτεκοῦσα Παρθένη, τοῦτον ἰκέτες δεῖξαι, τῆς δεξιᾶς παραστάτας, μερίδος τοὺς σὺς οἰκέτας.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρῶ.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐσραθᾶ.

Αγνήν σὺν τῷ Σταυρῷ, τοὺς ἡλούς καὶ τὰ ἄλλα, ἐν αἷς τὸ ζωηφόρον, Χριστοῦ ἐπέβη σῶμα, ὑψώσας προσκυνήσωμεν.

Στίχ'. Ὑψώσθε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Υπὸν φθοροποιῶν, ἐξαιρεῖ ἡμάρτιας, τὸ τοῦ Σταυροῦ σὲ ξύλον, ὑψοῦμεν Σωτῆρ μὲν, λαμπρύνει καὶ τὰ σύμπαντα.

Στίχ'. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.

Υδατι Θεουργῶν, ἡ αἱματὶ σου Λόγε, λαμπρῶς ἡ Ἐκκλησία, στολιζέται ὡς νύμφη, Σταυροῦ τὴν δόξαν μελλούσων.

Δόξα, καὶ νῦν, ὁμῶνι.

Χαίροις τῶν πιστῶν, φυλακτήριον θείον, ἀπροσμάχητον τεῖχος, Σταυρὸς ὁ τοῦ Κυρίου, δι' οὗ ἀπὸ γῆς ἠρθημεν.

Τῆ Η΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἐμμενίου Ἐπισκόπου Γορτύνης, τοῦ Σαυματουργοῦ.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰσθῶμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλ. Στιχηρῶ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Τὸ ἀνυψούμενον ξύλον, τῆς σωτηρίας ἡμῶν, ἐν ᾧ Χριστὸς τὰς χεῖρας, ἡ ζωὴ τῶν ἀ-

πάντων, προσήλωσε βουλήσει, πάντας πιστούς, προσκαλεῖται ἐν ἄσμασιν, ἑορταζόντων μετ' ἡ-
 χος τοῦ προσκυνεῖν, ὑποπόδιον τὸ θεῖον αὐτοῦ.

Τῶν ἐγκαινίων τῆν μνήμη, τῆς Ἀναστάσεως,
 δι' ἧς τοῖς ἐν τῷ κόσμῳ, φῶς ἐπέλαμψε
 μέγα, ζωῆς καὶ ἀφθαρσίας, δευτέρω πιστοῖ, ἐκτε-
 λουστές ὑψώσωμεν, τὸ ζωοπάροχον ἕλιον τὸ τοῦ
 Σταυροῦ, προσκυνούντες τὸν Σωτῆρα Χριστόν.

Μωσῆς ὁ μέγας ὁ παλαι, ἐπὶ τοῦ ὄρους Σι-
 ναῖ, σταυροειδῶς τὰς χεῖρας, ἐκπετάσας
 εἰς ὕψος, ἐτύπου τὸν Σταυρὸν σου, Χριστέ ὁ
 Θεός, τὸν ὑψύμενον σήμερον, καὶ ἀγιάζοντα
 πάντας τοὺς ἐπὶ γῆς, ἐν αὐτῷ σε προσκυνού-
 τας πιστοῖς.

Καὶ τοῦ Ἁγίου Ἰ.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμά σου, τῶν παλῶν
 καθάρσασαι, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, οἷος
 γεγονασ, καὶ ἱερόν ἐν χάρισμασι, σαυτὸν κα-
 τεικόμισαι, παραστάτης θεοῖς, γρηγορίτας,
 Ευρένης, καὶ συνήμοιο, τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων,
 καὶ τῆς δόξης, τοῦ Κυρίου κληρονομῶς, καὶ
 πρεσβευτῆς τῶν υμνουμένων σε.

Ο περιπόδος βίος σε, ἀρεταῖς φαιδρυνόμε-
 νος, τῶν θαυμάτων ἐλάμψε, τὰς φαιδρό-
 τησι, καὶ εὐλεῖ σε τοῖς πέρασιν, παμμάκαρ
 εἰσογάσατο, καὶ φωστῆρα ἀπλαῆ, καὶ Ἁγίον
 ὁμοσκηνον, καὶ τῆς πόλεως, τῆς ἀγίας πολιτεῖν
 ἱερόσχη, τῶν Ἀγγέλων συμπόλιτα, θαυμα-
 τουργεῖ ἀξιάγαστε.

Τῶν Κρητῶν ἐγκαλιόπισμα, τῆς Γορτυνῆς
 τὸν Πρόεδρον, Ἐκκλησίας ἀσπειστον, τὸ
 Σεμελιον, τὸν ἱερόσχην Ευμένιον, ἐν θαύμασι
 μέγιστον, καὶ δυνάμει πολλῆς, γεγονότα περι-
 πόδος, καὶ φωτίζοντα, τὰς ἐν ζῴῃ καρδίαις,
 ὡς φωστῆρα, τῶν πιστῶν, μεγαλοφώνως, οἱ συν-
 εἰθόντες τιμῶσμεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Τοῦ τιμίου Σταυροῦ Χριστέ τὴν ἐνεργεῖαν,
 προδιατυπώσας Μωσῆς, ἐτροπούτο τὸν
 ἐναντίον Ἀμαλῆ, ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινᾶ· ὅτε γὰρ
 ἐρήπλε τὰς χεῖρας, Σταυροῦ τὸν τύπον ποιῶν,
 ἐμάχων ὁ λαός· νυκὶ δὲ τῶν πραγμάτων ἡ
 ἐκβάσις εἰς ἡμᾶς πεπλήρωται· Σήμερον Σταυ-
 ρὸς ὑψοῦται, καὶ δαίμονες φυγαδεύονται. Σή-
 μερον ἡ κτίσις πάσα ἐκ τῆς φθορᾶς ἠλευθέρω-
 ται· πάντα γὰρ διὰ Σταυροῦ, ἐπέλαμψεν ἡμῖν
 τὰ χαρίσματα· διὸ γηθόμενοι πάντες προσπί-
 πτομέν σοι λέγοντες· Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα
 σου Κύριε· δόξα σοι.

Ἀπόστιχα Στιχοῦ. Ἦχος πλ. β'.

Τριήμερὸς ἀνέστης.

Ρατίσματα ὑπὲρ χάριτος, καὶ φάσωσιν Μα-
 κρόθυμα, καὶ οὐνεῖδη, θέλων πάντας ἐκ
 χειρὸς, λυτρώσασθαι τοῦ πλάνου, ὁ μόνος ζωο-
 δότης, καὶ πανακτίσμων καὶ φιλόνηπος.

Στιχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Τιμῶ σου τὸν Σταυρὸν ἀγαθῆ, τοὺς ἦλους
 καὶ τὴν λόγην Σωτῆρ, δι' ἧν πάντας,
 ἐλυτρώσω τῆς φθορᾶς, ὡς μόνος ζωοδότης, καὶ
 πάντων εὐεργετής, μόνε φιλόνηπος Σωτῆρ
 ἡμῶν.

Στιχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.

Σταυρῷ προσηλωθεὶς δι' ἐμέ, Σωτῆρ μου ὑ-
 περάγαθῆ, ἐδόξασθης, καὶ ὑβρίσθης λυ-
 τρωτῆ, καὶ ὄραν ἐποτέσθης, καὶ λόγην ἐκεντή-
 σης, καὶ πάντα φέρεις ἀναμαίτητες.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον ἕλιον ἐφανέρωθη. Σήμερον ἦμος
 ἔβραϊον ἀπώλετο. Σήμερον διὰ πιστῶν
 Βασιλεῖον ἡ πίστες φανερώσται· καὶ ὁ Ἀδάμ
 διὰ τοῦ ἕλιου ἐξέπεσε, καὶ πάλιν διὰ ἕλιου
 δαίμονες ἐφρίξαν. Παντοδύναμε Κύριε, δό-
 ξασσι.

Ἀπολυτίκιον.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτῆρ.

Ο ἄνα ὡς Θεός, οὐρανὸν θρόνον ἔχων, καὶ
 γῆν, Χριστέ Σωτῆρ, ὑποπόδιον φέρων,
 Σταυρὸν ἡμῖν ὑπέδειξας, σὸν ποδῶν υποπό-
 διον. Τοῦτον ἄπαντες, δαυτικῶς προσκυνού-
 μεν· τοῦτον φυλάκα, καὶ βοηθὸν ἐξαιτούμεν,
 καὶ πίστει δοξάζομεν.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψώθεις ἐν τῷ Σταυρῷ.

Εν Παραδείσῳ με δευνῶς πεπτωκότα, τοῦ
 βροτοκτόνου τῆ πικρᾶ συμβουλία, ἐν τῷ
 Κρανίῳ πάλιν ἐξανέσττας Χριστέ, ἕλιψ ἰα-
 σάμενος, τὴν τοῦ ἕλιου κατάρρα, κτείνας τὸν
 ἀπάτη με, θανατώσαντα ὄφιν, καὶ ἐδωρῆσα
 θεῖον μοι ζῶν. Δόξα τῇ θεῖᾳ σταυρώσει
 σου Κύριε.

Ο Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου, οὐ ἡ
 ἀκοστικῆς.

Εὐχαῖς δίδε μοι Χριστὸν εὐμενῆ, Μάκαρ. Ἰωσήφ.

Ὡδή α΄. Ψαλμὸς β΄. Δεῦτε λαοὶ, ἄσωμεν.

Εἶπον Χριστὸν, Πάτερ θεόφρον Εὐμένιε, σὺν καθυπακούοντα, θεῶν ἐντευξέων, εὐμενῆ τοῦτον μάκρο, ἀπέργασαι τοῖς πόθῳ, ἀνευφημοῦσί σε.

Υποποιόν, ἀπὸ νεότητος Ὅσιε, ἠγαπηκῶς ταπεινώσῃ, τὸν υπερέφρανον, ἐταπεινώσας ἔσῃ, καὶ χάριν ἰαμάτων, σαφῶς ἐπλούτησας.

Χωρητικόν, Πνεύματος ὄργανον γέγονας, τὰ τῆς σαρκὸς φρονήματα, πολλαῖς ἀσκήσεσι, τῆ ψυχῇ ὑποτάξας, τῷ κροῖττονι τὸ χεῖρον, σὺ δουλωσάμενος. **Θεοτοκίον.**

Αἰ περὶ σοῦ, νῦν προφητεῖται πεπληρώηται, Θεοκυθῶτος Δέσποινα· ὃν γὰρ προήγγειλαν, ὑψηλόφωτος, ἐν μήτρᾳ, ἐχώρησας ἐν οὐμ, τελείαις εὐσεσίῃ.

Ὡδή β΄. Στερεώσων ἡμᾶς, ἐν σοὶ Κύριε.

Διέτρεγες σπονδῶν, καλῶς ἡ μέλιττα, λιμῶνας τοὺς λογικῶς Ἱεράρχα, τὸ γλυκὺ μέλι θηροῦμενος, καὶ καρδίας τοῖς σίμβολοις ἐντιθέμενος.

Οβίος καθαρός, ὁ λόγος ἀλατι, τῷ θεῷ Εὐμένιε ἠρτυμένος, διεδέχθη σοῦ τὴν ἐνοδοῦν, κεκρυμμένην καὶ χάριν καὶ λαμπρότητα.

Υφίλης ἀρεταῖς κλιμαπιζόμενος, καὶ θρόνων ἐπίσης ὑψηλοτάτων, μύσῳ ὑψίφωτος Χρισθῆς Πνεύματος, καὶ Χριστῷ εὐδοκῶ γνωρίζομενος. **Θεοτοκίον.**

Μαρία τὸ χρυσοῦν θυμιατήριον, παθῶν ἀπέλασον τὸ δυσώδες, καὶ στερεώσων κλονούμενον, προσδοκίας τοῦ δολίου πολεμητόρος. **Ὁ ἑσμός.**

▪ **Σ**τερεώσων ἡμᾶς, ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλω νεκρώσας τὴν ἀμαρτίαν· καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούτων σε.

Καθίστατα τοῦ Ἁγίου, Ψαλμὸς πλ. α΄

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ορθοδόξοις ἐμπρέπων Πάτερ διδάγμασι, τὰς ζωφάδοις αἱρέσεσι πάσας ἐρειώσας, καὶ θαυμάτων αὐτοουργὸς δειχθεὶς Εὐμένιε, περιδότος παντὶ, προμηθεῖα θεῖκῃ, ἐγένου· ὅθεν σε πιστεῖ, τιμῶμεν ὡς ἱεράρχην, καὶ τῶν Ἀγγέλων ὁμότιμον.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον.

Τὸ πανάγιον ξύλον τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, ἀναλαδόμεν πιστεῖ ἐπὶ τῶν ὁμῶν ἡμῶν,

καὶ τοῦ βίου τὰ τερπνὰ ἀπορροῖψωμεν, ὁ οἱ παλαὶ Βασιλεῖς, ἀναλαμβάνοντες πιστῶς, ἐνίκησαν πολεμίους, καὶ φύλα τὰ τῶν βραβύρων, τῆ δυνάμει τοῦτου ἀνέτρεψαν.

Ὡδή δ΄. Εἰσακήκηκα Κύριε.

Οβίος γέγονας Πνεύματος, θεῖοις ναοῖς, σχολάζων Ἱεράρχα, καὶ σεπτῶς μελέταις ὠραίζομενος.

Ιεράρχης θεολήπτος, Πάτερ σοφῆ, καὶ πρόδροος Γορτύνης, γεγονῶς θαυμάτων, αἰγλήν ἀπήστραψας.

Χάσμα μέγα τοῦ δράκοντος, τῶν προσευχῶν, ἐνεπέρσας λαμπάσι, κατὰ σοῦ ὀρμήσαντος ἱερωτάτε.

Ρωμαλέῳ φρονήματι, τὸν δυσμενῆ, κατέβαλες ἀνορέϊας, καὶ ὀρμῆς λεόντων, σὺ ἐγαλίωσας. **Θεοτοκίον.**

Ιεραὶ προκατήγγειλαν, παλαὶ φωναί, τοῦ στόκου σου τὸ βάθος, ὡν νῦν τὰς ἐκασάσεις, εἶδομεν Ἀρχαντε.

Ὡση ε΄. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Σύνεστι ἐπὶ γῆρας, ὡς εἰρηνεύσας ἐκ παθῶν Ὅσιε, νῦν καὶ ψυχῇ ὅθεν διαλύεις τὰς εἰσοδᾶς πιστῶς, τῶν βασιλευόντων, καλῶς πειθαρχοῦμεν σοι.

Τὰς ἀπάς ὑποθεῖς, σοὶ Βασιλέων ὁ πιστὸς ἔλυσεν, ἐχθρῶν μακρῶν, ὄλεθρον γεννώσας, καὶ τὴν ἀδελφικὴν, ὁμόνοιον στέργει, θεόφρον Εὐμένιε.

Οἷα πυρὸς ἐπιστάς, Ῥώμην φωτίζεις ἐκτελῶν θαύματα, καὶ τοὺς παθῶν, βυθῷ νηχομένους, πρὸς ὄρμον γαληνόν, ἰάσεων μάκαρ, σοφῶς ἐκκαλούμενος. **Θεοτοκίον.**

Νέον ὡς βρέφος ἡμῖν, τὸν προαιώνιον Υἱὸν τέτοικας, θελητικῶς, δυσὶν ἐνεργείαις, ὑπάρχοντα διπλοῦν, ὡς ἀνθρωπον ἅμα, Θεὸν τε Πανάγωμε.

Ὡδή ς΄. Ἐν ἀδύσσω πταισμάτων.

Ενεργῆ θαυραυρὸν ἀδαπάνητον, ἔχων ἐν καρδίᾳ σου Χριστὸν Εὐμένιε, ὡς περ πηλὸν λελόγησαι, τὸν χρυσοῦν Βασιλεῦς, ὃν παρέσχες σοι.

Υφλήν εἰς καθέδραν ἐκάθισας, Πάτερ τῆς εἰρήνης φθεγξάμενος πρόσρημα, τῆ Ἐκκλησίας ἀναθεν· σὺπερ νῦν τῆ προσκλήσει σεμνύνεται.

Μὴ βραχεῖς ἀμαρτίας διέπλευσας, βίε τὸ κλυδωνίον τὸ πολυῶδον, καὶ τοὺς λιμένους ἐφρασας, ἔθλα δῆμος Ὅσιων εὐφραίνεται.

Θεοτοκίον.

Επί σέ καταβίβει ὁ οὐράνιος, ὄμβρος χερσωθῆσαν τὴν γῆν Ἀειπάσιονε, Ψογγωγίας νόμασι, καταρθεύσας πολύφορον ἐδειξεν.

Ὁ Εἰρμῆς.

Εν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλοῦμενος, τὴν ἀνεύρηστον τῆς εὐσπλαγγχίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἀβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κουτάκιον. Ψαλμὸς β'. Τὰ ἄνω ζητούν.

Φωτὶ Δεῖκῃ, ἐλλαμβάνεις παιδικαίρισε, φωτίζεις ἡμᾶς, τοὺς πόθῳ ἀνωκυνοῦντάς σε, τὴν σεπτὴν καὶ ἐνδοξὴν, καὶ ἀρίαν Πάτερ μετὰστατον, ἱερὰρχα Εὐμένιε· προσθεύεις γὰρ ἀπαύστως, ὑπὲρ πάντων κῆδων.

Ὁ Οἶκος.

Οἕκτερον Κύριε τὸν σὸν δοῦλον, καὶ συγκώροπον πάντα τὰ ὀφειλήματα νῦν, καὶ δωρησαί μοι τὸ ἔλεος τῆς εὐσπλαγγχίας σε, ἵνα ὕμνοις σε δοξάζω ἀπαύστως, καὶ τὸν πιστὸν σου Σεράπαντα στέλῃς ὡδαίς, τὸν ποιῶντον Γορτύνης σήμερον, Εὐμένιον τὸν φωστῆρα, γῆς πάσης τὸ μέγα κεικαλίον, τῆς Ἰκκλήσιας τὸ φηριγμα, καὶ τῆς Κρήτης τὸ Σεῖον ἀγγέλιον προσθεύει γὰρ ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῆς ΙΗ'. τοῦ αὐτοῦ μηνος, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐμενίου, Ἐπισκόπου Γορτύνης.

Στίχοι.

Τὸ λείον Εὐμένιος ὄμμα Γορτύνης,
Πανευμένως καταβῆεν ὄμμα Κυρίου.

Ὁχοδοῆτη δευῆτη ἡμέρῃ Εὐμένιος μετ' ἀλήτωρ.

Οὗτος ὁ Εὐμένιος, ἐκ νεότητος πολλὰς σκληραγωγίας ἀπατήσας ἑαυτὸν καλυποβαλῶν, τὴν ἀρετῶν ταπεινῶσιν ἐπέτησάτο· διὸ καὶ τοὺς οἰακας τῆς κατὰ Γορτύνην Ἐκκλησίας πιστεύεται. Οὗτος δεινότατον δράκοντα καθ' αὐτὸν ὀρηψάντα, λαμπάσι κατέφλεξεν. Ἐκείθεν δὲ τὴν Ῥώμην καταλαβὼν, οἰάτις πυρρῶς ταῖς Σεῖαις ὀδοχαῖς κατεφώτισε, σημείοις καὶ τέρασι πολλοὺς καταπλήξας. Κατέβηεν τὴν Θεοδαίδα καταλαβὼν, καὶ μὴ βουλόμενος, παρακτιῖκα τοῦ αὐγμοῦ τὴν κατήφειαν καταστέλλει. Οἱ δὲ παῖδες τῶν Θεοδαίων, τῆ πατριδι καὶ ποιμῆν τὸ τούτου σῆνος παραπέμπουσι, Ῥάξος ὄνομα τῶ τόπων, ἧτις καὶ Κυρρίλλου τὸ σεπτὸν κατέχει σῶμα.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων γυναικῶν, Σοφίας καὶ Εἰρήνης.

Στίχοι. Εἰρήνη καὶ Σοφία κηλῆσαι χάρις,
Σὲ τὴν ὑπὲρ νῦν εἶδον εἰρήνην, Λόγε.
Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μαρτύρου Ἀριάθνης.

Στίχοι. Σώζει ῥαγείσα τὴν Ἀριάθνην πέτρα·

Χριστὸς γὰρ αὐτὴν ἔσκαπε ζωῆς πέτρα.
Ὑπὲρ ἐπὶ Ἀδριανῷ καὶ Λυτανίῳ τῶν βασιλέων ἠλίκασε, δούλη τινὸς χαματίσασα

Α Τερτούλλου, πρώτου τῆς Πορησιέων πόλεως, Φουγγίας Σαλκταρίας· καὶ διὰ τὸ μὴ Σελεῖσαι αὐτὴν συνυποτάσαι ἐπὶ τοῖς γενεθλίοις τοῦ παιδὸς τοῦ κυρίου αὐτῆς ἐν τῇ κατὰ τῶν εἰδώλων, ἐξέστη σφοδρῶς, καὶ ἀπέβη. Ἐπὶ δὲ πάλιν ἐδιώκετο ὑπὸ τοῦ Ἑγεμόνος, πέτρα τινὶ πλησιάσασα, κῆξάτο βουθῆσαι· καὶ Σεῖα νεύσει, ῥαγείσας αὐτῆς, μέσον αὐτῆς εὐρέθη, τῶν πετρῶν αὐτῆς εἰς ἐν συνελθουσῶν· οἱ δὲ διώκοντες αὐτὴν ἀνδρες, ἐξ ἐπιστανείας Ἀγγέλων ἐρίπτων ὀφάρτα κατεγόντων, διεφθάρσαν καὶ ἀπόλλυτο.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μαρτύρου Καστορίου.

Στίχοι. Οὐ Σεῖα ὁ Καστορῆς, ἀλλ' ἀνήρ τις γενναῖος,

Ἡ μάλλον εἰπεῖν, ἀνδρῶν πρὸς αἰκίας.
Ταῖς αὐτῶν ἀρεταῖς προσθεύεις, ὁ Θεός, ἐλέησας ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ'. Εἰκόνας χρυσῆς.

Ανεκὸν ἰορησιῶν, προσημαίη τῆς Φυγγῆς κατακαυγόμενος, ἐν βουλοτάτῳ γῆρα Ὅσις, ἀποδημίας ἐπέγρησε, ἐπ' εὐεργεσίᾳ τῶν πιστεῖ, δεχόμενον Εὐμένιε, σὲ τὸν σπορέα τῶν σεπτῶν, καὶ ἱερῶν ὀδοχαῶν.

Η Ῥώμη τῶν σῶν, ἀπαύστασα καλῶν, δῶρον πλῆθύνουσι, τῆ Θεοδαίδι μὴ βουλόμενον, Πότερ ἐπέμπει Εὐμένιε· ἔνθα γεγονῶς ἀναστέλλεις, τοῦ αὐγμοῦ τὴν κατήφειαν, τῆ ἐπομβρία τῶν σεπτῶν, εὐχῶν σου Ὅσιε.

Μαζῶς ἐκτραφεῖς, ἐγκρατείας τὸ σεπτὸν γάλα ἐθλάσας, καὶ ἠλικίας μέτρον ἐφθασας, ἀνευγθεῖς εἰς ἀκρόφειαν, Πάτερ ἀρετῶν καὶ ἡλίου, ἀπαστράφας φωιδρότερον, Ψοσημείαις τοῖς νυκτὶ, κατασχέβεις παθῶν.

Θεοτοκίον.

Αὐλον φωτός, οἰκητήριον ἡ σὴ μήτρα γεμῆνται, τοῦ φρονιτοῦ· θεῖας γνώσεως, τὴν ἀλήθειαν μειώσαντας, ἄχραντε Θεόνυμφε Κόρη, ἐν ὕμνουσιν κρουγάζομεν· Εὐλογητός εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἰσθ' ἡ. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Καταπαλαίσας τὸν ἐββρόν, καὶ τὸν δρόμον τὸν καλὸν διατελείσας, βιβητάτῳ ἐν γή-
ρα, πρὸς τοὺς πατέρας τοὺς σὺς, μετέβης σί-
τος ὡς περ ἄριμος, ξένης ἐπὶ χώρας, λαβῶν
τοῦ βίου πόρως.

Αμνημονήσαντες τῶν σῶν, εὐδαμῶς Πάτερ
καλῶν παῖδες Θεββαίων, τῇ πατριδί καὶ
ποιμνῇ, τὴν ἰσάν σου σορῶν, αἰσίως κρίναντες
ἐκπέμπουσιν ἢς τῇ ἐπανόδῳ, Σαυμάτων ἔρρει
χάρις.

Ρᾶξος Κυρίλλου τοῦ σεπτῶν, καὶ πολυάθλου
τὸ πρὶν κατέγων σῆμα, καὶ τὸ σὺν νῦν
συγκρούπει, παραπλησίως σοφῆ συναψας, τοὺς
βίῳ ὁμόφρονας, οὗς ἡ ἄνω φέρει, πατρὶς εἰς
τοὺς αἰῶνας. **Θεοτοκίον.**

Πρωτότατη Προσηπῶν, πᾶ προσηράει ἀπλήθως
σεμνῇ χορεία, ἀγαθότατον ἔρος, ῥάβδον, ἢ
πύλιν, διὰς ἀπλήθως ὡς σίδεν ὁ Ὑψιστος, πάλιν
κεκλησιμένην, εἰσάσας σε Παρθένε. **Ὁ Εἱρμός.**

• Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων
• τοῖς παισὶ συγκυατάβαντα, καὶ τὴν ὁλό-
• γα εἰς ὄροσον, μεταπαλόντα Θεῶν ὑμνεῖτε,
• τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
• πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἰσθ' ἡ. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ωσὶ τοῦ Χριστοῦ ἱεράρχης, ἐκ δυνάμεως
Πάτερ, εἰς δύναμιν μετέβης Σαυμαστός,
ἐνθα χροαῖ ἱερώτατοι, λειτουργοῦσιν ἐν φόβῳ,
Τριάδι τῇ σεπτῇ μετὰ πασῶν, οὐρανόων παμ-
μάκαρ, Εὐμένιε δυνάμεων.

Στήσον τὴν νῦν καταγμῖα, τῆς πατρίδος τὸ
Θεῖον, ταῖς σαῖς ἐξευμενίζων προσευχαῖς,
βαρβαρικὴν μάκαρ ἔφοδον, τὴν ἡμᾶς τυραν-
νοῦσαν, καὶ πείρα σὺλωθοῦσαν τῶν κελῶν,
εἰς βυθὸν ἀπωλείας, αὐόδημε Εὐμένιε.

Ησὴ κανίερος μνήμη, συγκυλεῖται ποιμέ-
νας, ὁσίους καὶ λαὸν τὸν εὐσεβῆ, ἀγία-
σμόν πασι φέρουσα ἢν τελούντας πλεσίως, κα-
ταύγασον ἡμᾶς μαρμαρυγαῖς, τῶν ἐν σοὶ χαρι-
σμάτων, πανεύφημε Εὐμένιε. **Θεοτοκίον.**

Φέρεις τὸν φέροντα πάντα, Δεῖκῃ δυναστεία,
καὶ τρέφεις ἐκ μαζῶν, πᾶσαν πνοήν, τὸν
διατρέφοντα Πάνανγε· ὑπὲρ νοῦν σου τὸ Σαῦ-
μα, Ἀγγέλους καταπλήττον καὶ βροτοὺς, τοὺς
αἰεὶ σε ὑμνοῦντας, καὶ πόθῳ μακαρίζοντας.

Ὁ Εἱρμός.

• Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σο-
• φία, ἦγοντα καινοσυργῆσαι τὸν Ἀδάμ,

- βροῖσει φλορῶν πεπτακότα δεινῶς, ἐξ ἀγίας
- Παρθένου, ἀφρόστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς,
- οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνουμεν.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου.

Γυναικὲς ἀκουτίσθητε.

Εὐμένιε Σοδληπτε, τῶν Ἀρχαγγέλων σὺ-
σκηνη, ὡς παρῶρησάν πλετήσας, πρὸς τὸν
Χριστὸν ἱεράρχα, οὐ καὶ τῷ Σρόνῳ Ἁγίε, ἐν-
δόξως νῦν παρίστασαι, τῶν ἐτελούντων μέ-
μνησο, τὴν φωτοφόρον σου μνήμην, καὶ σέ τι-
μῶντων ἐκ πόθου.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρῶ.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἑραθῆ.

Εὐλον τὸ τοῦ Σταυροῦ, ὑψοῦμενον ὀρόντες,
μεγαλοσύνην δόξου, Θεῷ τῷ σταυρωθέν-
τι, σοσὶ δι' ἀγαθότητα.

Ἦχος γ'. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Υδάτι Σερσῶ, καὶ αἱματί σ' ἄνω, λαμ-
πρῶς ἡ Ἐκκλησία, στολίζεται ὡς νύμφη,
Σταυροῦ τὴν πόσαν μέλκοντα.

Ἦχος δ'. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.

Δόξην σὺ τῷ Σταυρῷ, τοὺς ἦλους καὶ τὰ
ἄλλα, ἐν οἷς τὸ ζωηφόρον, Χριστοῦ ἐπάγη
σῶμα, ἐν ὕμνοις προσκυνήσωμεν.

Δόξα, καὶ νῦν, ὁμοῖον.

Δεῦτε χαρομονικῶς, ἀσπασώμεθα πάντας,
τὸ σωτήριον Εὐλόν, ἐν ᾧ ἐξετανώθη, Χρι-
στός ἡ ἀπολύτρωσις.

Καὶ τὰ λοιπά, ὡς συνήθως, καὶ Ἀπολυτικ.

Τῆ ΙΘ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

**Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Τροφίμου,
Σαββατίου, καὶ Δορυμέδοντος.**

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστώμεν Στίχους ε'.
καὶ φάλλομεν Στιχηρῶ τῆς Ἑορτῆς γ'.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ τοῦ παραδόξου Σαύματος.

Ὁ τοῦ παραδόξου Σαύματος τὸ ζωηφόρον
φυτόν, ὁ Σταυρὸς ὁ πανάγιος, εἰς ὕψος
αιρόμενος, ἐμφανίζεται ἡμέτερον· δόξολογοῦσι,
πάντα τὰ πέρας ἐκδηματοῦνται, δαίμονες
ἅπαντες. Ὡς οἶον δάσημα, τοῖς βροτοῖς κερ-
ρισται· δι' οὗ Χοῖστε, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν,
ὡς μόνος εὐσπλαγγγος.

Ὁ τοῦ παραδόξου Σαύματος· ὡς βότρου
πλήρη ζωῆς, ὁ βαστάσας τὸν Ὑψιστον,
ἀπὸ γῆς ὑψοῦμενος, Σταυρὸς ὀράται σήμερον,

δι' οὐ πρὸς Θεόν, πάντες εὐλογήθημεν, καὶ κατεπόθη, εἰς τέλος θάνατος. Ὡς ξύλον ἀρχαίου, ὑφ' οὗ ἀπολαμβάνου, τῆς ἐν Ἐδέμ, ἀθανάτου βροῦσας, Χριστὸν δοξάζοντας.

Ωτὸ παραδόξου θαύματος· εὖρος καὶ μήκος Σταυροῦ, οὐρανοῦ ἰσοστάσιον· ὅτι δεῖα γάρτι, ἀρμάζει τὰ συμπαντα· ἐν τούτῳ ἔθνη, βασιδρα ἤπτηνται· ἐν τούτῳ σκῆπτρα, ἀνάκτων ἠρασταί. Ὡς δεῖας κλίμακος· δι' ἧς ἀνατρέχουμεν, εἰς οὐρανοὺς, ὑψοῦντες ἐν ἄσμασι, Χριστὸν τὸν Κύριον.

Καὶ τῶν Ἁγίων. γ. Ἦχος δ' αὐτός.

Οἱ Μάρτυρες σου Κύριε.

Τρυφήν τὴν ἀκαπάνητον, πόθον κληρώσασθα, Γεόργιε Μάρτυς, πόνοις τοῦ σώματος, σὺ ἐνετύχασ· καὶ δὴ μετέστης ἐκ φθορᾶς, πρὸς τὴν ἀθάνατον ἀλλοίμενος, καὶ τῷ μαρτυρίῳ ἐγκρατούμενος· διὰ ταῖς σαῖς προσβείαις, αἰτήσαι πᾶσι μακάρο τὸ μέγα ἔλεος.

Σαββάτιος ὁ ἐνδόξος, πολλὰς κολάσεις ἐγκρατερήσας, νῦν ἐσαββάτισεν εἰς τὰς ἐπαύλεις, τῶν οὐρανῶν περιχωρῶς, γέσασ τῶν ἀγῶνων κομιζόμενος, ὁμοίως τῶν Ἀγγέλων ἀριθμούμενος· αὐτοῦ Χριστὸς προσβείαις, δώρησαι τῷ λαῷ σου τὸ μέγα ἔλεος.

Αθέων βουλευτήριον, ἀποκρουσάμενος βουλαῖς ἐνθέοις, τὸν νοῦν ἀγύρωσεν ὁ Δουρμῆδων, καὶ προσεχώρησε στερόδης, πρὸς τὰ τῶν βασάνων περατήριον· νίκης τε βραβεῖα κομισάμενος, Χριστῷ συμβασιλεύει, πάντοτε ὑπὲρ πάντων ἡμῶν δεόμενος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Ηφωγή τοῦ Προφήτου σα Μωϋσέως, ὁ Θεὸς πεπλήρωται, ἡλέγησα· Ὁψεσθε τὴν ζωὴν ὑμῶν κρεμαμένην, ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν. Σήμερον Σταυρὸς ὑψοῦται, καὶ κόσμος ἐκ πλάνης πλεθθῶραι. Σήμερον τοῦ Χριστοῦ ἡ ἀνάστασις ἐγκαινίζεται, καὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς ἀγάλλονται, ἐν κυμβάλῳ Δαυιτικῶς, ὕμνον σοὶ προσφέροντα καὶ λέγοντα· Εἰργάσω σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς ὁ Θεός, Σταυρὸν καὶ τὴν Ἀνάστασιν, δι' ἧν ἡμᾶς ἔσωσας ἀγαθὴ καὶ φιλόνητο. Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Ἀποστίγου Στιχηρά,

Ἦχος πλ. β'. Τριήμερος ἀνεστής.

Οὗ ἔστησαν οἱ πόδες Χριστοῦ, τὸν τύπον προστανήσασμεν, ἀνυψοῦντες, τὸν τρισόλβιον Σταυρὸν, ἐν ᾧ κατεκυνώθη, τὸ αἷμα τοῦ Δεσπότη, τὸ βλύσαν κόσμῳ τὴν ἀνάστασιν.

Στιγ'. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Νερωσάντες τὰ πάθη σαρκός, καὶ πνεύματος θεόφρονες, ἐπεργάζαμεν, ὑψωθῆναι ἀπὸ γῆς, οὐράνιον πρὸς κἄξιν, Σταυροῦ τῆ ἀνυψώσαι, συσταυρωθῆντες τῷ Δεσπότη Χριστῷ.

Στιγ'. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.

Ζωήρότους, ἐν δεῖας πλευρᾶς, πηγῆ σαφῶς ἐξέβλυσε, τὸν Σατήρος καταροδύσασα φυλάξ, τῶν πίπει προσκυνούτων, τὸ θεῖον πάθος τούτου, καὶ τὸν Σταυρὸν καὶ τὴν Ἀνάστασιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Ο τετραπέδατος κόσμος σήμερον ἀρμάζεται, τοῦ τετραμεροῦς ὑψωθῆναι σε Σταυροῦ, Χριστὸ ὁ Θεός ἡμῶν, καὶ κέρας τῶν πεισῶν συνυψοῦται Βασιλεὺς ἡμῶν, ἐν αὐτῷ τῶν δυσμενῶν συγκοιζόντων τὰ κέρατα. Μέγας εἰ Κύριε, καὶ θαυμαστός ἐν τοῖς ἔργοις σου· δόξα σοι.

Ἀποστίγου. Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὸν ψ. Στιχολόγιον, Καθιστά.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸ ξύλον προσκυνούμεν Φιλάνθρωπε, ἐν αὐτῷ προσηλαίης ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων. Πικροδύσιν ἠνέμηξ Σωτήρ, τῆ πίπει προσελλόντι σοι Ἀσπῆ· καὶ τρυφῆς κατηγάθη, ὁμολογῶν σοι, Μνήσθητι με Κύριε. Δέξαι ὡς πρὸ ἐκείνου καὶ ἡμᾶς, κραυγάζοντας· Ἡμάρτομεν, πάντες τῆ εὐσπλαγχνία σου· μὴ ὑπερίδης ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν, το αὐτό.

Μετὰ τὴν β. Στιχολόγιον, Καθιστά.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Απλώσας ἐν Σταυρῷ, τὰς παλάμους Οἰκτιρόμον, τὰ ἔθνη τὰ μακρὰν, ἀπὸ σοῦ γεγυρότα, συνήγαγες δοξάζειν σε, τὴν πολλὴν ἀγαθότητα· ἀλλ' ἐπίβλεψον, ἐπὶ τὴν σὴν κληρουχίαν, καὶ κατόβυλε, τοὺς καθ' ἡμῶν πολεμίας, Σταυρῷ τῷ τιμίῳ σου.

Δόξα, καὶ νῦν, το αὐτό.

Ο' Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων, οὗ ἡ Ἀχροστιχίς·

Τρίφων ὕμνῳ Μαρτύρων διαυγίαν. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματλάτῃν Φικρῶ.

Ταῖς ὑπερφώτοις ἀστραπαῖς τοῦ Πνεύματος, καταλαμπόμενοι, τὰ σκτεινὰ νερῶν,

τῆς ψυχῆς μου λύσατε, τὸν νοῦν μου καταναγά-
σατε καὶ τὰ χεῖλη πρὸς ὕμνον, ὑμᾶς γεραίρουν
ἀνιέξατε, Μάρτυρες Χριστοῦ μεγαλύνουμι.

Ρώμαλέσθητε φρονῶν ἀντέστητε, τῷ ματαί-
οφρονι, νήμεν Σειῶς σέβας, Μάρτυρες
ἀλλόκοτον, ὑμᾶς κατακρημάζονται, καὶ Ψυσία
τελεία, διὰ ποιικίλων κολάσεων, τῷ Παμβασι-
λεῖ προσηγήθητε.

Ισχύς ὑμῖν παρὰ Θεοῦ δωδωρόται, τοῦ Παν-
τοκράτορος, καταβάλειν πάσαν, τὴν ἰσχύν
τοῦ δοσάκοντος, σεπτοὶ Μεγαλομαρτύρες, τῆς
Τρισάδος ὀπλίται, Σαββάτιε ἀξιώγησθε, Σεῖε
Δορυμέδον καὶ Τρόφιμε. **Θεοτοκίον.**

Φωτιστικαῖς σου πηραζούσαις χάρισι, Θεο-
χαριτώτα, πύλη φωτὸς μόνη, οἱ γενναῖοι
Μάρτυρες, φαιδρῶς κατακρημάζομενοι, τὸ βαθυ-
τάτου σκότος, τῶν ἀνυπόπτων κολάσεων, σὲ
ὑμολογοῦντες παρεδούμεν.

Μὴ δὲ. Ὁ στερεώσας καταρχάς.
Οραϊνὰτα λογισμῶ, καὶ σταθερῶς διανοίᾳ,
πρὸς βασάνων ἐχρησάτα πέτραν, αἰκι-
ζόμενοι σφοδρῶς, καὶ μαστίγι ξεόμενοι, καὶ
ἀπτήτη γνώμη, ἀπαρασάλευτοι μένυτες.

Ταῖς τῶν αἱμάτων προχραῖς, ἱερωτάτην πορ-
φύραν, επιχρωσάσας γενναῖοι ὀπλίται,
ἀθανάτω Βασιλεῖ, Κυρίῳ νῦν παρίσταθε, ὑπὲρ
ἡμῶν προσέησθε, ἀκαταπόστως ποιούμενοι.

Οὐκ ἐξηγήσασθε Χριστόν, προσομιλοῦντες
βασάνοις, καὶ ξεόμενοι τὸ σῶμα ποιικί-
λως, καὶ τεινόμενοι δεινῶς, καὶ τοῖς θηροῖ
διδοόμενοι, πανευλιεῖς ὀπλίται, Ἅγιοι Μεγα-
λομαρτύρες. **Θεοτοκίον.**

Νομοθεσίαις τοῦ ἐκ σου, σεσαρκωμένου Δε-
σπότην, πειθαρχοῦντες παναμώμητε Κόρ-
ρη, οἱ γενναῖοι Ἀθληταί, ἀνόμως ἐτροπώσαντο,
σὲ συνεργῶν ὡς σχόντες, τὴν σώζουσαν τὰς
ψυχὰς ἡμῶν. **Ο Εἰρμός.**

Οστερεώσας καταρχάς, τοὺς οὐρανοὺς
ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων
ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστῆ, τῶν ἐντολῶν
σου στήριζον, ὅτι οὐκ ἔστι πλὴν σου, Ἅγιος
μόνε φιλόθρωπε.

Κάθισμα τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος α. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Βασάνων ἀνδρικῶς, ὑπομειναντες πόνας, τὴν
ἀπογον ζῶν, ἐκομίσασθε ἅμα, Δορυμέ-
δον καὶ Τρόφιμε, καὶ Σαββάτιε πάνσοφε· θθεν
σήμερον, ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ἐορτάζουσα,
τὴν ἱεράν ὑμῶν μνήμην, ἐνθῶς ἀγάλλεται.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἐορτῆς.

Ο ἄνω ὡς Θεός, οὐρανὸν θρόνον ἔχων, καὶ
γῆς, Χριστέ Σωτήρ, ὑποπόδιον φέρων,
Σταυρὸν ἡμῖν ὑπέδειξας, σῶν ποδῶν ὑποπό-
διον. Τοῦτον ἄπαντες, δαυτικῶς προσκυνοῦ-
μεν· τοῦτον φύλακα, καὶ βοηθὸν ἐξαιτούμεν,
καὶ πιστεῖ δοξάζομεν.

Ὤδη δ. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Υπομονῆ, τῶν αἰκισμῶν λαμπρυνόμενοι, ἐπὶ
ξύλις, Μάρτυρες ἠρτήθητε, καὶ σιδηραῖς,
δυνεῖ πλευράς, ἀδίκως ξεσθέντες, τῇ ἀπεκδήσει
τοῦ σώματος, τὴν Σείαν ἀφθαρταί, ἐνεδύσα-
σθε, θρόνῳ, τῆς Τρισάδος ἀσὶ παριστάμενοι.

Μαστιγώεις, διὰ Χριστὸν Μάρτυς Τρόφιμε,
ἐνετροφῆσαι, πόνοις ὑπερβάλλουσι, ἀπο-
σινοπῶν τὰς ἐν οὐρανῶς, Σείας ἀντιδόσεις, καὶ
τὴν τελευτὴν τὴν ἀθάνατον· ἡ νῦν κατηγώθης,
τὸν ἀγῶνα τέλεισας, καὶ τοση τῷ Δεσπότη
γενόμενος.

Νεοικῶς, ἐγκατεστῆσας Σαββάτιε, ταῖς
βασάνοις, χάριτων ἐναπέδωκας, Θεοῦ εἰς
χεῖρας τὴν σὴν ψυχὴν, καὶ πρὸς οὐρανόεις, μο-
νάς καλῶς ἐσαββάτισας, νικήσας τὸν ἐκείθεν,
ἐχρησέντα ἀθλίως, καὶ βραβεῖα τῆς νίκης δέ-
ξαιμένος. **Θεοτοκίον.**

Οὐκ ἀκαίρον, τοῦ Βασιλέως καλᾶτιον, σὲ
Μαρτύρων, σύστημα τρισάριθμον, ἐπικα-
λούμενοι βοηθὸν, ἀχραντε Παρθένε, ναοὺς δαι-
μόνων ἠδάφισαν, καὶ πρὸς ναὸν τὸν ἄνω, μετε-
τέθησαν δόξης, ἐν αἰνεσίσι ἀσὶ σε γεραίροντες.

Ὤδη ε. Ἰνα τί με ἀπόσω.

Μακρονθέντες φιλίας, σώματος πανευφη-
μοι προσφικειώθητε, διὰ πλείφων πόνων,
καὶ μεγίστων Θεῶ πανοικτιρμοῖ, τῷ ὑμᾶς δι
οἶκτον, πεφιλητόν καὶ τὰ πάθη, τοῖς αὐτοῦ
ἀποκτεινάντα πάθισιν.

Αἰ πορεῖται σου Μάρτυς, Τρόφιμε γεγόνασι
κατευθυνόμενοι, πρὸς ὁδοὺς πανσόφους,
μαρτυρίαι, ἐν αἷς καλλυνόμενος, σιδηραῖς κρη-
πίσι, καθηλωμένος τοῦ Βελιάου, κεφαλῆν καὶ
τὰ κέντρα συνέτριψας.

Ρῆτορεύω τὰ Σεῖα, Τρόφιμε πολυάθλη, τυ-
ράννωνος ἡσχυνας· καὶ τοῖς αἱμασί σου,
βηματίζων τὴν γῆν καθηγιασας· ἐμπεριπατεῖς
δὲ, χαρμονικῶς τῷ Παραδείσῳ, σωτηριαν ἡμῖν
ἐξαιτούμενος.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἁγίαν Παρθένον, τὴν Θεοχαρίτων καὶ
παναμώμητον, οἱ στερροὶ ὀπλίται, εἰς

βοήθειαν ἐπικαλούμενοι, τῶν βατάνων ὄχλου, καὶ τῶν δεινῶν τῆν τρικυμίαν, ἀκλονήτω διήλθον φρονήματι.

Ὠδή ε΄. Πάσθητί μοι Σωτήρ.

Υπέπλευσαν γαλήνας, τῆ κυβερνήτει τοῦ Πνεύματος, οἱ εὐλαβεῖς ἀλλήλων, βασάνων τὸ πέλαγος, καὶ πρὸς τὸν αἰώναντον, σωτηρίας ὄρμον, ἰερώς ἐγκλισημίσητον.

Ραϊνόμοινα καθάρων, εἰς γῆν τὰ μέλη σου Τρόφιμε, καὶ ὅσος κατὰ τῶν σῶν, μυκτήρων δεχοίμενος, εὐώδους ἐσπρήσεως, ἀντελάβεσθαι πλέον, τοῦ Χριστοῦ τῆς ἀρμύνης.

Ος βουλευτῆς τῶν Χριστοῦ, δικαιοματῶν γενόμενος, βουλάς ἀλέων ἐγχεῖν, τελείως ἐξέκλινας, καὶ αὐτῶν παρεδόχως, Δορυμέδον Μάρτυς, ταῖς βασάνεις μασιζόμενος.

Θεστοκίου.

Νευρούμενοι ταῖς ἐκ σοῦ, ἐπιεμπομέναις δυνάεσιν, οἱ Ἀλλοφροῖ Χριστῆ, νομίμως ἐνήλιψαν, τὴν ἀγνήν Μητέρα σου, ἀνυμολογῶντες, ἀπορόρητας κηύσασαν.

Ὁ Εἰσός.

• **Π**άσθητί μοι Σωτήρ, πολλὰ γὰρ αἱ ἀνομῖαι μου· καὶ ἐκ βυθῶν τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπακούσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, Ὑμνος πλ. δ΄. Ὡς ἀπαρχάς.

Ος ἀλλήτων ἐδραίωμα, καὶ εὐσεβείας ἐροίσμα, ἡ Ἐκκλησία τιμὰ καὶ γεραιδαί σου, τὴν φωτοφόρον, ἀλλήλων. Παναγιώτατε μάκρ, Ἀἰλητὸ γενναίωρον, ἐδόξε Τρόφιμε, σὺν τοῖς συνάθλοισ σου, ἱλασμὸν ταῖς ψυχοῦσί σε αἰτησαι, ὡς ἀήτητον.

Ὁ Οἶκος.

Τῶν Ἁγίων Μαρτύρων τὰ ἐπαθλα, οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις ἐθαύμασαν· ὅτι σῶμα Σηπτόν περικείμενοι, ἀσώματους ἐγχερούς ἐτροπάζσαντο, Σταυροῦ τῆ ἰσχυρῆ κρατυνόμενοι· ὅθεν μακαρίζονται εἰς αἰῶνας, ἱλασμὸν τῶν πταισμάτων αἰτούμενοι, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν· καὶ γὰρ τιμῶνται αὐτοί, ὡς ἀήτητοι.

Συναξάριον.

Τῆ 16'· τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Τρόφιμος, Σαββάτιος, καὶ Δορυμέδοντος.

Στίχοι.

Πνέοντες ἐν Τρόφιμῳ καὶ Δορυμέδον, Ἐν ἐκ ξίφους δέχεσθε καὶ βίου τέλος.

Ἐσεθεῖς σιδηροῖς Σαββάτιος ὀξέσειν, Εἰς Σαββατισμὸν Ζεῖον ὡς Μάρτυς φθάνει.

Ἐνεκακιδεκάτη Τρόφιμον τάμον, κῆδ συνάλλους.

Οῦτοι ὑπῆρχον ἐπὶ τῆς βασιλείας Προβδουῶν ὁ μὲν Σαββάτιος ἐν Ἀντιοχείᾳ παραστάς τῷ Βικαρίῳ, καὶ σφοδρῶς τυφθεῖς, καὶ καθειρογθεῖς, ἐν ταῖς βασάνεις παρεδόχως τὸ πνεῦμα. Ὁ δὲ Τρόφιμος, κρηπίσι σιδηροῖς ὑποδθεῖς, καὶ ὑπερόχως ἐν τῇ Συνάθῳ γενόμενος, πολλὰς τε μετὰ Δορυμέδοντος ὑποστάς τιμωρίας, ἀπετηρήθησαν τὰς κεφαλὰς.

Ταῖς αὐτῶν ἀγμίαις προσθεῖσαι, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδή ζ΄. Θεοῦ συγκιτάβασιν.

Δίλων ταῖς νεύσεσι, ταῖς πρὸς τὸ Θεῖον κίλλωπιζόμενος, ὀβελίσκοις τε μάκρ, πυρακτωθεῖς κατακαλεγόμενος, καὶ ταῖς πλευράς σου ἀόχως ἐξόμενος, ὁ Δορυμέδον στερόρως, ἐνεκαοτέρησας.

Πῶθεν ἐρίεμενος, Θεοῦ τὴν δόξαν τὴν ἀνεκλήλητον, ὀφθαλμοῦ ἐπικρωθῆς, πυρακτωθεῖσαι σιδηροῖς Τρόφιμῳ, καὶ ευχαρίστως Κυρίῳ ἐκραύησας· Ἐυλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Αγάπη φλεγοίμενοι, σεπτῆς Τριάδος οἱ τοῖς πνεύματε, τοὺς μεγίστους ἀγῶνας, καὶ μαρτύρια νῦν συναγάλλεσθε, ἐπουραναίαι· μετ' ἡμῶν μένησθε, λυτῶν πταισμάτων αἰ, ἡμῶν αἰτούμενοι.

Θεστοκίου.

Υπόχρησι Δείποναι, καλλιωτέρα πάσης τῆς κτίσεως, ὑπεδέξω τὸν Λόγον, ἐκ σοῦ ἀρόρητως ἀποτικτόμενον· ὅν οἱ γενναῖοι ποθήσαντες Μάρτυρες, τὴν τῶν βασάνων πυράν, ἐνεκαοτέρησαν.

Ὠδή η΄. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Πεγυμνωμένους σώματιν, αἰκισμοῖς προσπαλιούτες, τὸν τῆς ἀφλαρασίας, στολισμὸν ἐδέξασθε, αἰσχύνῳν ἐνδύσαντες, τὸν θυσημενῆ αἰώνιον· καὶ στεφανηφόροι, μεταδάντες πρὸς λῆξιν, τὴν Ζεῖαν ἐκδοῦτε· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ποηλάτουτες Μάρτυρες, τοῦ Χριστοῦ τὰ κατ' ἔσηματα, ζύλοις προσδελέντες, πειρασμοῦς, ἠνέγκατε, γενναίως φρονήματι· καὶ ταῖς ῥοαῖς τοῦ αἵματος, πνίξαντες δαιμόνων, πονηρότητα στίφῳ, ἐνθίως μελωθεῖτε· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ανευφημισθῶ Τρόφιμος, δόξαζέσθω Σαββάτιος, καὶ μεγαλυνέσθω, Δορυμέδων

σήμερον οἱ στυλοὶ οἱ ἄσπειροι, τὰ τῶν πιστῶν προτύπια, οἱ φωτισοειδῆς, τῆς Ἐκκλησίας φωστῆρες, οἱ ταύτην ταῖς ἀκτίσι, τῶν μεγίστων ἀγόνων, σεπτῶς φωταγωγοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Νέον ὡς βρέφος τέτοκας, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, ἄχραντε Παρθένε, συμφυεῖς νοουμένου, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ὃν οἱ γενναῖοι Μάρτυρες, καθολολογοῦντες, ἱερῶς ἐναθλοῦσι· μετ' ὧν σε Πανακτα, μακαρίζουσι πίπτει, λαοὶ φυλαὶ καὶ γλώσσαι, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

Επταπλασίως κείμενον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, ταῖς Ξηροσέβειν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· οὐνάμει δὲ κρείττονι, κεραιδένετας· τούτῃς ἰδῶν, τὸν Δημιουργὸν καὶ Αὐτοκτῆν, ἀνεξέσθη· οἱ Πιπῆς, εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀσυνήϊτες, λαοὶ ὑπεσφύουτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἦμος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ισχυρὸν τοῦ τῶν ὄλων Δημιουργοῦ, τῶν Ξηρῶν τὰς ὁρμὰς ἐπεδῆσατε, καὶ ἀβλαβεῖς, Μάρτυρες ἐμείνατε ἐξ αὐτῶν, μεγάλας Σαυμαζόμενοι, τοῖς ἀμετατρέπτοις μεταβολαῖς· διὸ ταῖς τῶν Μαρτύρων, ἀγέλαια συναρλέντες, ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ προσεύσατε.

Ὁς δύματα τραπέζῃ τῇ λογικῇ, προσνήγητε ἕξει τετραήμεροι, πανευκλεῖς καὶ τῶν πρωτοτόκων νῦν ἐν σκηναῖς, περιχρῶς αὐλίζεσθε, βλέποντες τὴν δόξαν τὴν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰς ἐπικαρπίας, δεχομένοι τῶν πόλων, καὶ τὰ βραδεία τῆς ἀληθείας.

Συμφωνῶς συνελόντες δευτεῖς πιστοὶ, Δορυμέδοντα νῦν καὶ Σαδσαίου, καὶ τὸν κλεινόν, Τρόφιμον δοξάζουσαί τε τοὺς στερρόους, τῆς ἀληθείας Μάρτυρας, βότρυας ἀμπέλης τῆς νοπῆς, ἐξ ὧν ἡμῶν ὁ οἶνος, τῆς ὄντως εὐφροσύνης, ἐναποσταρίζει δειὰ χάριτι.

Ἡ μνήμη ἡ πανέροισ τῶν σοφῶν, Ἀθητῶν ἀνατείλαισα σήμερον, ὡς ἀληθῶς, ὑπὲρ τὰς αὐγὰς τὰς ἡλιακὰς, καταφωτίζει ἅπαντας, σκότος ἀπελαύνουσα τῶν παθῶν, καὶ νέρη ραθυμίας· ὧν Λόγε ταῖς πρεσβεΐαις, παρὰ τῶν πᾶσι τὰ εἰλεῖ σου.

Θεοτοκίον.

Φυλάξας σε Παρθένε ὁ ἐκ τῶν σῶν, ἀνατείλαις λαγόνων ἀνέσπερος, ὡς ἀληθῶς, Ἡλιος Παρθένε τοὺς ἀθητάς, περιφανῶς ἐλάμπρυνε, διηγωνισμένους καρτερικῶς· μεθ' ὧν αὐτὸν δυσώπει, ἡμᾶς κατοικτειρησαι, τοὺς εὐσεβῶς σε μακαρίζοντας.

Ὁ Εἰρμός.

Εξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς κατεπλήγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ἄφθρη τοῖς ἀνθρώποις σοματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σε γέμνηεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν διὸ σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσι.

Ἐξοποσταλείριον τῶν Ἀγίων.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς, κατακοσμήσας ὡς Θεός, καὶ διὰ τῶν σῶν Ἀγίων, πάσαι τὴν γῆν φωταγωγῶν, Δημιουργὸν τῶν ἀπάντων, τοὺς ἀνυμνοῦντας σε σῶζε.

Καὶ τῆς Ἐορτῆς· Σταυρός ὁ φυλαξ.

Ἀποστίχου Στιχηρά,

Ἦμος β'. Οἶκος τοῦ Ἐρωσθᾶ.

Υλν φλοροποιον, ἐξαιρεῖ ἀμαρτίας, τὸ τοῦ Σταυροῦ σου ξύλον, ὑψουμένου Σωτῆρ μου, λαμπουεῖ δὲ τὰ σύμπαντα.

Ἦμος γ'. Ὑψουτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Ἀύσιν τῶν δυσχερῶν, καὶ κτήσιν τῶν ἀρίστων, ὑψουμένου βραδευεῖ, τῶν γένει τῶν ἀνθρώπων, Σταυρός Χριστοῦ ὁ ἀγιος.

Ἦμος δ'. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.

Ἐτε τὸν Διαιτῆν, Μωσῆς κατετροποῦτο, Χριστοῦ προλέγων πάθη, Σταυρὸν προδεικνύου, τὸν Ξεῖον καὶ πανάχραντον.

Δόξα, καὶ νῦν, ὁμοιον.

Δεῦτε χαρμονικῶς, ἀσπασόμεθα πάντες, τὸ σωτήριον Ξύλον, ἐν ᾧ ἐξετανύθη, Χριστός ἡ ἀπολύτρωσις.

Τῆ Κ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Εὐστάθιου, καὶ τῆς συνουσίας αὐτοῦ.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστώμεν Στίχους γ'· καὶ φάλλομεν Στιχηρά τῆς Ἐορτῆς γ'.

Ἦμος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν.

Ὁ φιν, ἀνεσθῆλωσε χαλκοῦν, πάλαι Μωϋσῆς ὁ Θεόπτης, πρὸς τὴν ἀναίρεσιν, τῶν δακνόντων ὄφρων· αὐτὸς δὲ ὄλον σαυτὸν, ἐπὶ ξύλου ἀνύψωσας, Σωτῆρ μου ζωάσας, πάντας ἐν τῷ Ξεῖῳ σου, καὶ ζωοφόρῳ Σταυρῷ· ὃς νῦν, ἀνυψούμενος φλέγει, φάλαγγας δαιμονίων, καὶ τρέπει, τῶν βαρβαρῶν φυλα καὶ φουάγματα.

Σὺ μου, τὸ φλατόν τε καὶ θυτόν, Σωτῆρ ἐκ Παρθένου φορέσας, καὶ Θεομήτορας,

ἀφάρτον ἀπέδειξας, καὶ πρὸς ζωὴν καὶ τρυφήν, ἀτελεύτητον αἰλυσας· πρὸς ἣν ἐπανήγεις, πάντας τοὺς ὑμνοῦντάς σε, Ὁ γένη Χριστέ ὁ Θεός, ὄπλον, κραταῖον ἐν πολέμοις, Δέσποτα τῶν Σταυρῶν σου, τῇ πιστῷ σου Ἀνακτι δωρούμενος.

Αμίφον, φῶς ἀπρόσιτον ἡμῖν· ἔργον γὰρ ἐσμὲν τῶν χειρῶν σου, πάντες Χριστέ ὁ Θεός· ὄπλῳ δὲ φεφάνωσον, τοὺς εὐσεβεῖς Βασιλεῖς, νίκας τοῦτοις δωρούμενος, κατὰ πολέμιων, τεῖχος καὶ ὀχύρωμα, ἰσχυρὸν καὶ ἀσύλον, ὄλβου, τὸν Σταυρὸν σου πλουτοῦσιν, Ὑψιστε, ὁ ἀφθόρον μήτραν, Σωτὴρ ὑποδὸς τῆς Θεομωτορίας.

Καὶ τῶν Ἁγίων, γ.

Ἦχος δ'. Ἐδοκας σημεῖωσιν.

Ανολεν ἡ κλησίς σου, οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων Εὐστάθιε· ἀλλ' αὐτός σοι ὀπτάνεται, Χριστός ὁ φιλόσωμος, καὶ ἀγρεύει μάκρῳ, πίστεως δικτύω· καὶ τῷ Βαπτίσματι αὐτοῦ, ἀποκαθάρσας τὰς ἀμαρτίας σα, πρὸς βίου πειρατήριον, ὑπομνήν σοι προτείνεται, ὁ Δεσπότης καὶ δεῖκνυσι, νικητὴν διαβόλων.

Χαίρων ἐν νεότητι, τῆς ἀρετῆς τὸ γυμνάσιον, ὑπεδέξω Εὐστάθιε, τῶν παιδῶν φερούμενος, καὶ τῆς σῆς συζύγου, τὴν αιχμαλωσίαν, ὑπενεγκὼν κατεστρώς, καὶ ὑπομεινας Σητεῖαν ἀτιμῶν· ἀλλὰ σε παλαιότιμῳ, ἡ ἐν πολέμοις ἀνδρεία σου, πῶθητόν κατεθήσατο, καὶ λαμπρῶς ἐπανήγαγε.

Θεῖον ὡς Σουλῆμα, διὰ πυρὸς εὐνοδέσματο, καὶ τεροννὸν ὀλοκάρομα, θυσιᾶ εὐπροσδεκτος, προσφορὰ τε ζωῆς, καὶ τελειοτάτη, σὺ προσηνέχης τῷ Θεῷ, παλαιεσία καρποφορούμενος· διὸ σε ἡ εὐσάντος, νῦν κατοικία Εὐστάθιε, σὺν τοῖς σοῖς εἰσεδέξατο, καὶ Ἁγίων στρατεύματα.

Δόξα, Ἦχος β'. Ἐρραῖμ Καρίας.

Οδεύτερος Ἰωβ Εὐστάθιος, τὸν βίον τοὺς ἄλλους καὶ τοὺς στεφάνους, εἰς προτροπὴν ἀρετῶν, ἐαυτὸν ἡμῖν προέθηκε, καὶ γῆλην καρτερίας ὑπεβάς ἀληθῶς τὸν Ἰωβ τῇ ἀρετῇ, τῇ συζύγῳ, καὶ τοῖς τέκνοις· ὁ πιστός ἐν βίῳ, καὶ ἀκράδαντος ἐν πειρασμοῖς, καὶ ἐν ἀβλήσει νικηφόρος· ὃν προσάξαμεν εἰς προσεβείαν Χριστῷ, τοῦ δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, φωτισμόν καὶ ἰλασμόν τῶν πλημμελημάτων.

Καὶ νῦν, Ἦχος δ' αὐτός.

Θεῖος Σησαυρός ἐν γῇ κρυπτόμενος, τοῦ Λωδοῦτου ὁ Σταυρός, ἐν οὐρανοῖς ἐδεί-

κνυτο Βασιλεῖ εὐσεβεῖ, νίκης κατ' ἐχθρῶν ὑπογραμμὸν ὀπλῶν νεορὸν ὃν γενηθῆς πιστεῖ καὶ πόθῳ, θεδῆεν ἀναδρομῶν πρὸς θεωρίας ὕψωσιν, σπουδῇ μετρίῃ ἐκ γῆς λαγόνων ἀνέστηνεν, εἰς κόσμῳ λύτρον, καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπόστιχα Στεφάνου.

Ἦχος πλ. β'. Τρίτημερος.

Παπίσματα ὑπὴνεγκας, καὶ σταύρωσιν Μακρόθυμε, καὶ οὐεῖδα, θελων πάντας ἐκ χειρὸς, λυτρώσασθαι τοῦ πλάνου, ὁ μόνος ζωοδότης, καὶ πανικτικτῶμων καὶ φιλόσωμος.

Στιγ'. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Τιμῷ σου τὸν Σταυρὸν ἀγάλλε, τοὺς ἄλλους καὶ τὴν λέγγην Σωτήρ, δι' ὧν πάντας, ἐλυτρώσω τῆς φθορᾶς, ὡς μόνος ζωοδότης, καὶ πάντων εὐεργέτης, μόνε φιλόσωπε Σωτήρ ἡμῶν.

Στιγ'. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν.

Σταυρῷ προσηλπίεις δι' ἐμῆ, Σωτήρ μου ὑπερέσπασε, ἐδόξατίη, καὶ ὑψοῖσθαι Λυτρωτῆ, καὶ ἄσος ἐποτίσθαι, καὶ λέγγη ἐκεντίη, καὶ πάντα φερείς ἀμαρτήσας.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ἐρραῖμ Καρίας.

Ασκαύτηνε τὴν ψυχὴν, πῶς σε κατ' ἀξίαν ἐπαινέσωμεν; τῆρ γὰρ φύσιν ὑπερέσπασε· χορημάτων καὶ παιδῶν, καὶ τῆς συμπίου στερούμενος, τὴν μακαρίαν ἐκείνην, καὶ αἰδιμον φωνῆν τοῦ Ἰωβ ἐξεβόησας· Ὁ Κύριος ἐδῶκεν, ὁ Κύριος ἀφείλετο· ὡς τῇ Κυρίῳ ἐδοξεν, οὕτω καὶ ἐγένετο· Ἀλλ' ὃν ἠγάπησας Θεόν, καὶ ὃν φερμῶς ἐπεπόησας, πάλιν σοι τοὺς φιλάτους ἐδώρησατο, συναβλητῆς γενέσθαι σοι προμηθευσάμενος· μετ' ὧν διὰ ποικίλων βασάνων, τὸ μακάριον τέλος διήνυσας. Αὐτοὺς καὶ συμπεσέυετᾶς σου λαβόμενος, καρτερόφυχε Εὐστάθιε, θυσιᾶπῃσιν λυτρωθῆναι ἡμᾶς, τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Σήμερον προέρχεται ὁ Σταυρός τοῦ Κυρίου, καὶ πιστοὶ εἰσδέχονται αὐτὸν ἐκ πόνου, καὶ λαμβάνουσι ἰάματα, φυγῆς τε καὶ σώματος, καὶ πάσης μαλακίας. Αὐτὸν ἀσπασάμεθα, τῇ χαρᾷ καὶ τῷ φόβῳ· φόβῳ διὰ τὴν ἀμαρτίαν, ὡς ἀνάξιοι ὄντες· χαρᾷ δὲ διὰ τὴν σωτηρίαν, ἣν παρέχει τῷ κόσμῳ, ὃ ἐν αὐτῷ προσπαγεῖς Χριστός ὁ Κύριος, ὃ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτικίον τῶν Ἁγίων, Ἦχος δ'.

Οὐ Μάρτυρες σου Κύριε, ἐν τῇ ἀλλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσατο, τῆς ἀφάρτου

σίας ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύνα, τοὺς τυράννους καθέλιον· ἔβρασαν καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα Σάσιον. Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς, Σῶσον Κύριε.
Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν Α'. Στεγολογίαν, Κάθισμα,
Ἦχος πλ. δ'. Ἀνεστής ἐκ νεκρῶν.

Ἐν μέσῳ τῆς Ἐδῆς, ἕλυν ἠνεγκε Σάνατον· ἐν μέσῳ δὲ τῆς γῆς, ἕλυν ζωῆς ἐβλάστησε· γενομένην γὰρ τοῦ πρώτου, ἀβλαστοὶ ἦντες, φθαρτοὶ γεγόναμεν· τυχόντες δὲ τοῦ δευτέρου, τῆς ἀφθαρσίας κατατροφώσαμεν· διὰ Σταυροῦ γὰρ σώζει ὁ Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Μετὰ τὴν Β'. Στεγολογίαν, Κάθισμα,
Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Ἡροδιετύπου μυστικῶς πάλαι τῷ χρόνῳ, ὁ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ, Σταυροῦ τὸν τύπον, ὡς ταῖς χεῖρας ἐξέτεινε σταυροφανῶς Σωτήρι μου· καὶ ἔστη, ὁ ἥλιος ἕως ἑσπέρου, ἀκείλευ, ἀνιθαμένους σοὶ τῇ Θεῷ· νῦν δὲ οὗτος ἐνότισται, ἐπὶ Σταυροῦ σε ὄσων, Σανάτου κράτος πόλυτα, καὶ τὸν ἄθον σκυλευόντα.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων, οὐκ Ἀκροστιχίς.

Τῆς εὐσταθείας τῶ φερωνύμων κράτις.
Θεοτοκίους.

Ὤδῃ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐβραϊαῖον.

Τῷ λόγῳ τοῦ τῶν παλῶν μου σάιστημα, ταῖς ἱκεσίαις σου, καθυποτάξας Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, εὐφημεῖν παρασκευάσασον, τὴν ἱεράν πανήγυριν, τῶν σῶν ἀγίωνων παμμακάριστε.

Ἡ κλῆσις οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων γέγονεν, ἡ σὴ πανάριστε, ἀλλ' οὐρανόθεν Παῦλον ὡς τὸ πρῖν, ὁ Χριστός σε ἐκάλεσεν, ἐπιφανείς ὡς ἔλαφος, τῶν ἰδῶλων ἐκλυτρούμενος.

Σαφίαις τῆς ἀνατάτω ἐμπλεις, Μάρτυς γενομένος, τοῦ φθειρομένου πλούτε καὶ τρυφῆς, οὐρανῶν τὴν ἀπόλασιν, πανευσεβῆς προέκρινας, πανοικεσία στεφανοῦμενος.

Θεοτοκίον.

Ἐύρω σε καθαρωτέρων Πάναγκε, πάσης τῆς κτίσεως, ὁ τῶν ἀπάντων Κτίστης καὶ Θεός, σαρκωθῆναι κτύπησεν, ἐκ σοῦ σαρκὶ τῶν ἀνθρώπων, ἀναμορφῆσαι προμηθούμενος.

Ὤδῃ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡσυχῆς πέρας πειρασμῶν, τὰς τρικυμίας καρτερῶς ἔνδοξας, Μάρτυς Χριστοῦ Εὐστάθιε, τέκνον γυναικὸς τε στερούμενος.

Σαφίαις παρὰ Θεοῦ, τῆς τῶν ἑρῶν διαπραγῆς καιδῆς σου, Μάρτυς Χριστοῦ Εὐστάθιε, Σῆρας νοποῦς ἐτροπώσαντο.

Τὸν βίον διαπερῶν, ὡς ποταμὸν τοῖς πειρασμοῖς ἔνδοξας, σοῦ τῆς ψυχῆς διέσωσας, τὸ Θεοειδὲς ἀταπεινῶτον.

Ἀργίας τὸ καθυρόν, καὶ παρθενίας τὸ σάπρον σκῆνωμα, δευτε πιστοὶ ὑμνήσωμεν, ἐν χαρμονικαῖς μελωδήμασιν.

Ὁ Εἰρμὸς.
Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ Ἐκκλησία σου· Χριστέ χάριζα· Σύ μὲν ἰσχύς Κύριε, καὶ καταστροφή καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εὐσεβείας τοῖς τρόποις ἀνδραγαθῶν, καρτερίας τοῖς πόνους υπεραθῶν, νέος ἀνηγρέυσαι, ἰσὺς Μάρτυς πανένδοξας· τῶν γὰρ τερπνῶν τοῦ βίου, παθῶν τὴν ἀφαίρεσιν, σὺν γυναικὶ καὶ τέκνοις, Θεῷ νηχαριστήσας· ἔθεν ἐπὶ τέλει, τῶν ἀγώνων ὡς νίκης, βραχυῖον παρεσχε σοὶ, τὴν τοῦ αἵματος πρόσχυσιν. Ἀλλοφῶρε Εὐστάθιε, πρόσβουε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθω, τὴν ἁγίαν μήνην σου.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον.

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Σωτήρος ὑπὸ τὴν γῆν, κεκομμῆμενον ἀφείλετο ἡ σεμνὴ, Ἐλένα, καὶ πῖμπλησι, χαρᾶς κόσμου τὸ πλήρωμα· καὶ τεμένη θεοπίζει, ὑψοῦσθαι ἐν πνεύματι· καὶ τὸ σπῆπτρον κομίζει, ἐπὶ τὰ βασίλεια· ὅπερ καὶ δεκνύσα, τῷ υἱῷ ἀνεβία· Ὑπάπλωσον Δεσπότη, ταῖς χερσὶ σου καὶ πρόσδεξαι, τὸν δεκνύμενον ἅπασι, κράτος σου καὶ νίκης σοφῆ, καὶ τὰ ἔθνη διδάξον ἐν χάριτι, τοῦ προσκυνεῖν μετὰ πόθου, Σταυροῦν καὶ τὰ πάθη Χριστοῦ.

Ὤδῃ δ'. Επαρθένητα σε ἰδοῦσα.

Θεία παλάμη σωθεῖσα τῆς τυραννίδος, τῆς τοῦ ἐχθροῦ διέμεινε, τὰ τῆς σωφροσύνης, σώζουσα ἡ συμβίσις, ἡ σὴ ἀνακραζούσα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Επαρθένης καὶ ποικίλως ἐδοξιάσθης, Μάρτυς Χριστοῦ Εὐστάθιε, καὶ τοῦ μαρτυρίου, ἔδραμες τὸ στάδιον, βοῶν τῷ Δεσπότη σου· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἰνυόμενος προσταγμάτι τοῦ Δεσπότη, μαρτυρικῶς ἐν αἵματι, καθυραϊσμένος, ὡφθης

πανσοϊδίμω, Ευστάθιω ἐνδοξῶ, σὺν τῇ γυναικί
καὶ τοῖς τέκνοις σου.

Θεοτοκίον.

Απειρογάμωσ ἐκύθησας ὡ Παρθένε, καὶ με-
τὰ τὸν αἵθετος, παρθενεύουσα πάλιν
ὄθεν ἀσχητῶσ φωνάεις, τὸ χαίρει σοι Δέσποινα,
πίστει ἀδίστακτῶ κραναζόμεν.

Ὤδη ε΄. Σὺ Κυρίε μου φῶς.

Σὺ οἶα περ Ἰωβ, ἀνεφάνης Ευστάθιω· σὺ ἄ-
μεμπτος εὐσεβῆς τε, μακροθύμωσ τὸν βίον,
εὐρέθης περαιούμενος.

Τίς μάκαρ ἀνυμνεῖν, τοὺς σούσ πόνοὺσ δυ-
νησεται, Ευστάθιω οὐσ ὑπέστης, τὴν ὁμό-
ζυγον Μάρτυσ, καὶ παῖδασ ἀφαιρούμενοσ;

Θεοτοκίον.

Ω Μητὴρ τοῦ Θεοῦ, τῆσ ψυχῆσ μου τὴν κα-
κωσιν, θεραπεύουσ ἢ τεκοῦσα, τὸν πα-
νάγαθον Λόγον, τὸν πάντασ ἀγαθῶντα.

Ὤδη ς΄. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆσ.

Φανέντα, σὺ τὸν Χριστὸν ἐπόθησας ἐνδοξῶ,
καὶ συνεκράθησ τῷ πόθῳ, ὡσ φωνῆσαι
Μάρτυσ ὠρασίμενοσ, περφυρίδι, τῶν σῶν αι-
μάτων καλλωπιζόμενοσ.

Εδραμεσ, ἀκολουθῶν Χριστοῦ Σείοισ ἔγχεσι,
καὶ κοινωῶσ ἀνεδαίχθησ, τῶν παθῶν τῶν
τούτου καὶ βασιλείασ, ὁλοκλήρωσ, πακοικεσία
Μάρτυσ στεφόμενοσ.

Θεοτοκίον.

Ρήμασι, τοῦ Γαβριὴλ Παρθένε παιδάμωσ,
νῦν καχρημένοσ βωόμεν· χαίρει μὴν Μη-
τηρ εὐλογημένῃ· χαίρει πύλη, δικαιοσύνησ
Ἡλίον ἔχουσα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆσ αἰνέσεωσ Κύριε, ἢ
» **Θ** Ἐκκλησία βράσσει, ἐκ δαιμόνων λύθρω
» κεκαθαρημένη, τῷ δι οἰκτον, ἐκ τῆσ πλευρῆσ
» σου ρέουσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ πάθη Χριστοῦ, σαφῶσ μιμησάμενοσ, καὶ
τούτου πῶν, πιστῶσ τὸ πατήριον, κοινω-
νῶσ Ευστάθιω, καὶ τῆσ δόξησ σύγκλητοσ γέγο-
νασ, παρ αὐτοῦ τοῦ πάντων Θεοῦ, λαμβάνων
ἐξ ὕψουσ Σείων ἄφεισιν.

Ὁ Οἶκος.

Υμνον μοι δώρησαι ὁ Θεός μου, ἀνυμνήσαι
καὶ λέγειν νυνί, τοὺσ ἀγῶνασ τοῦ Ἀθλο-
φόρου σου Κυρίε, ὡπωσ ἐνυθύμωσ ἐγκωμιάσω
τὸν γενναῖον ἐν τοῖσ ἄλλοισ Ευστάθιον, τὸν νι-
κητὴν ἐν πολέμοισ ἐχθρῶν γεγονότα αἰεὶ, τὸν
μέγαν ἐν εὐσεβείῃ, καὶ χορῶ τῶν Μαρτύρων
ἐκλάμψαντα· σὺν τούτοισ γὰρ φάλλει ἀπαύ-

τως σοι, μετ' Ἀγγέλων ὁ πάνσοφοσ, λαμβάνων
ἐξ ὕψουσ Σείων ἄφεισιν.

Συναξάριον.

Τῇ Κ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνόσ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
Μεγαλομάρτυροσ Ευστάθιου, καὶ Θεοπίστησ
συμβίου αὐτοῦ, καὶ τῶν δύο υἱῶν αὐτοῦ, Ἀ-
γχιπῶ καὶ Θεοπίστου.

Στίχοι.

Ευστάθιον βουῶσ παγγενῆ χαλκοῦσ φλέγει·
Καὶ παγγενῆ σὺ τοῦ Θεοῦ σώξεις, Λόγεσ.

Εἰκάδι Ευστάθιοσ γενεῆ ἅμα ἐν βοῖ καύθη.

Οὗτοσ ὁ Ἅγιωσ Μεγαλομάρτυρ Ευστάθιοσ,
ἦν στρατηλάτησ ἐν τῇ Ῥωμαίων πόλει,
ἐπὶ Τραϊανῶ τοῦ βασιλέωσ· ἐκαλεῖτο δὲ αὐ-
τόσ μὲν Ἠλακίδασ, ἢ δὲ γυνὴ αὐτοῦ Τατιανή·
ἦν δὲ πλούσιοσ σφόδρα, καὶ χιμῶν ἐν ἐλεη-
μοσυνῆσ πενήτων, Ἑλλήνων. Κονιζοῦντι δὲ
αὐτῷ, ἐράνη ἔλαφοσ, καὶ ἤρξατο καταδιώκειν
αὐτήν. Ἡσθ δὲ μέλλων καταφθάσαι τὸ ζῶον,
βλέπει ἐπὶ τῶσ κεράτων αὐτῆσ τὸν τιμιον
Σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἤλθε φωνῆ ἐκ τῶν
κεράτων τῆσ ἐλάφου, λέγουσα· Ὁ Πλακίδα,
τί με διώκεισ; ἐγὼ εἰμι ὁ Χριστόσ. Εἶ-
τα ἐβαπτίσθη, καὶ οὕτωσ ἐπολεμήθη ὑπὸ τοῦ
βροτοκτόνω δαίμονωσ, ὡσ καὶ τὸν πλοῦτον αὐτοῦ
ἀπολέσαι, ἢ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἀιχμαλωτῶν
ιδεῖν, καὶ τὰ παιδία αὐτοῦ ὑπὸ Σηρίων ἀρα-
γέντα, ἢ αὐτὸν γενέσθαι ἐν πενίᾳ. Εἶθ' οὕτωσ
εὐρένι πάλιν καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδία,
ζητηθῆναι τε παρὰ τοῦ βασιλέωσ, καὶ ἀπολα-
βεῖν τὸ πρότερον ἀξίωμα· μεθ' ὧν ὕστερον, ἀ-
ναγκασθεῖσ, ὕσαι τοῖσ εἰδώλοισ· καὶ μὴ πει-
σθεῖσ, ἐμβάλλεται εἰσ χαλκοῦν βουὴν πεπυρω-
μένον, καὶ τελειοῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρωσ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Πατέρων
ἡρώων καὶ Ὁμολογητῶν, Ὑπατίου Ἐπισκόπου,
καὶ Ἀνδρέου Πρεσβυτέρου.

Στίχ. Ὑπὲρ πανάγων Ὑπάτιον εἰκόνων

Σὺν Ἀνδρῶσ σφάττωσιν ἄνδρεσ αἱμάτων.

Οὔτοι, τῆσ Λυθῶν γῶρασ ὄντεσ, καὶ ἐν τιμῷ
φροντιστηρίῳ, παιδῶσ ὕπτεσ, φοιτήσαντεσ,
ὁ μὲν Ὑπάτιωσ τὸ μονηρῶσ βίον ἠσπάσατο,
Ἀνδρέασ δὲ ἱεροκήρυξ τῆσ Ἐκκλησίασ κατέγ' η'
οὐ νηστείαισ δὲ μόνον ἢ ἀγρυπνίαισ καὶ προσ-
ευχαῖσ τῶν ἄλλων ἐκράτουσ, ἀλλὰ καὶ πάση
ταπεινοφροσύνη καὶ ἀγάπῃ. Μαθῶν, δὲ περὶ
αὐτῶν ὁ Πρόεδρος Ἐρέσου, καὶ πρὸσ ἑαυτοῦ

ἀγαγών, Ὑπάτιον μὲν, Ἐπίσκοπον χειροτονεῖ, Ἀνδρέαν δὲ, Πρεσβύτερον. Ἐπει δὲ ὁ μισάριος Λέων ὁ βασιλεὺς ἀνέμαθε τὰ περὶ αὐτῶν, εἰς ἑαυτὸν μετεκαλέσατο, καὶ εἰρῆτῆ ἑναπέθετο, καὶ σπαράττεσθαι καὶ σύρσθαι προὔτρεψε· καὶ μετὰ ταῦτα προσέταξε καὶ τὸ δόγμα τῆς κεφαλῆς ἀποσυρῆναι, καὶ τὰς ἀγίας εἰκόνας, παμπόλλας οὐσας, καὶ τῆς κεφαλῆς ἀναρῆσαι· ἐδέξαντο· καὶ πίσση χρισθέντες τὰς γυναικάδας, διὰ μέσης τῆς πόλεως σύρονται· καὶ ἐπὶ τὰ μέρη τοῦ Σηρολόρου κατασφάττονται, ῥιφέντες βορὰ τοῖς κυσὶ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μαρτίνου Πάπα Ῥώμης, Μαξίμου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

Ὁ ὕτι, συνοδοὺ ποιήσαντες ἐν Ῥώμῃ, συνελθόντων καὶ ἐτέρων αὐτοῖς ἱερέων, καὶ ὀρθοδόξων ἀνδρῶν, ἀνελεμάτισαν τὴν αἵρεσιν Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως, ἐγγόνου τοῦ Ἡρακλείου. Τοῦτο μαθὼν ἐκεῖνος, Μαξίμον μετὰ τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ Ἀναστασίου, ἐν πρώτοις ἐναπόκλειστον ἐποίησεν· εἶτα ἐξώρισεν ἐν τῇ Θράκῃ. Πάλιν δὲ παραστήσας, ἀνέκρινεν αὐτούς· τῶν δὲ ἐλεγξάντων πρό προσώπου αὐτοῦ τὴν δυσσεβῆ αὐτοῦ αἵρεσιν, τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ τὰς γλῶττας ἀπέτεμε, παραπέμφας αὐτούς ἐν Λαζικῇ ἐξορίστους. Ἀποστείλας δὲ ἐν Ῥώμῃ, ἀγγέλας τὸν Ὅσιον Πατέρα ἡμῶν Μαρτίνον ἐν Κωνσταντινουπόλει· καὶ καθιεῖρας, πολλὰς τὴν καλοῦσαι ἐπαγαγόν αὐτῷ ποιητῆν ὄμιλον, εἰς Χερσῶνα ἐξώρισε. Καὶ ὁ μὲν Ἀναστάσιος, ἐν ἐξορίᾳ πληρώσας χρόνους εἰκοσιν, ἐτελειώθη ἐν Κυρίῳ· ὡσαύτως καὶ ὁ Θεόδωρος. Εὐπρέπιος δὲ οἰκήσας ἐν ἐξορίᾳ χρόνον καὶ μόνον· ὁμοίως καὶ Μαξίμος. Ὁ δὲ ἐν Ἁγίοις Πατῆρ ἡμῶν Μαρτίνος, πολλὰ δεινὰ ὑπομείνας ἐν Χερσῶνι, πρὸς Κύριον μετέστη· τὸ δὲ ἅγιον αὐτοῦ λείψανον, ἐτέθη ἐξω τοῦ κάστρου Χερσῶνων, ἐν τῷ ναῷ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῶν Βλαχερνῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀρτεμιδώρου, καὶ Θαλοῦ.

Στίχ. Ἀρτεμιδώρον καὶ Θαλὸν κτείνει ξίφος, Μὴ προσκυνοῦντας Ἀρτεμιν ξηνοκτόνον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μελετίου, Ἐπισκόπου Κύπρου.

Στίχ. Ζῶης βουσίης οὐ μέλει Μελετίῳ·

Ὅθεν τελευτᾶν, πῶς ἂν εἴποις; ἡγάπα. Καὶ Μνήμη τοῦ ἐν Ὁμολογηταῖς μεγίστου Ἰωάννου τοῦ Ἀίγυπτίου.

Ὁ ὕτινος τὴν παρόρησιαν μὴ ἐνεγκῶν ὁ παρὰ νομος Μαξιμιανός, ἐκέλευσεν ἀναίρεσθαι αὐτὸν, μετὰ καὶ ἄλλων τεσσαράκοντα. Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Ὡς ἐν καμίνῳ, τῷ πυρῶντι χαλκουργήματι, ἐνδὸν καθειργμένοι Μάρτυρες τοῦ Χριστοῦ, εὐχαρίστας ἐκραυγάζετε· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Νόμῳ φιλίας, ὡς ἠνωμένοι καὶ τῆς φύσεως, ἑμῖαν καρτερίαν Μάρτυρες εὐκλειεῖς, ἐναθλοῦντες ἐπεδείξασθε, Εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεός, ἐκβοῶντας καὶ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Υψηλοτέρα, τῶν οὐρανίων θείων Δυνάμεων, μόνῃ ἐξ αἰῶνων πέφνηας ἀληθῆς· τὸν γὰρ Κτίστην τούτων τέτοκας, ἀνεκρινεῦτας σὺ, Θεογενεῖτον πάνταγε Δέσποινά.

Ὠδὴ η. Χείρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Μαρτύρων χροεῖαν ἀφειδῶν, συγχροτημένην καμπρῶς, θεομοίῃ τῆς φύσεως, καὶ λόγῳ πίστεως, ἀπατες, εὐσεβῶς νῦν ευφημήσασθαι, ὡς εὐσεβείας ἐραστὰς, καὶ πιστεῖ μελψωμεν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ ραίως ἠνώθητε σεπτοί, διαιερέντες πρὶν, προνοία μείζονι, οἰκείους αἵμασι βάψαντες, τὴν πορφύραν τῆς νυμφεύσεως, καὶ πρὸς οὐράνιον Σερμάς, πατάσῃα σπεύδοντες, καὶ βοῶντες· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Καρπὸν τῆς κοιλίας εὐσεβῶς, Θεῷ προσήγαγες, μάκαρ Εὐφάνιε, καὶ τὴν διδύκον χαιρούσῃαν κοινωσὺς γὰρ τῆς ἀθλήσεως, τοὺς ἐκ τῆς φύσεως Χριστῷ, ψάλλοντας εἰληφας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Πάθος ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσοαί, Παρθένος πέφνηας, ἄνθος βλαστήσασα, τὸν παντοδύναμον Κύριον, τὸν ἡμᾶς εὐδιάσασα, καὶ τὴν ὀσμὴν τὴν ἑαυτοῦ, πᾶσι παρέχοντα, τοῖς βοῶσι· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

Χείρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λέοντων γάσσηματα ἐν λάκκῳ ἔφοραξ· πυρὸς δὲ οὐ γάμιν ἐσθεσαν, ἀρετῆν περιζωτάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὡδή 5. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ὁλω τῷ φωτὶ τῆς Τριάδος, μετ' εὐφροσύνης προσχωρήσας, ταῖς ἀγγελικαῖς φρασηγίαις, νῦν συναγάλλη Μάρτυς Εὐστάθιε· μεθ' ὧν ἀπαύστως πρέσβευε, πάντας σωθῆναι τοὺς ὑμνουμένους σε.

Τὸς ἐπὶ τῆς γῆς σου ἀγῶνας, καὶ τὰς ποιήκλινας περιστάσεις, ἢ ἐν οὐρανοῖς εὐφροσύνη, μετὰ Δικαίων νῦν διεδέξατο· ἢ ἀπολαύειν ἔνδοξο, τοὺς σὲ ὑμνουντας καταξίωσον.

Ὁλαν ἑμαυτόν σοι προσφέρω, Μάρτυς Εὐστάθιε προσθύμως, ἵνα σε πλουτήσω προστάτην, πρὸς τὸν Δεσπότην σώζεις δυνάμενον, ἐκ πάσης περιστάσεως, καὶ σωτηρίας Δείας πρόξενον.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν ἀπειράνδρος τελοῦσαν, τὸν ζωοδότην καὶ Σωτῆρα, πάντες δυσωποῦμεν ἐκτενάς, οἱ Θεοτόκον ὀμολογοῦντές σε, ῥυθθῆναι πάσης θλίψεως, σαῖς ἱεραῖαις Μητροπάρθενε.

Ὁ Εἰρμός.

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρου, ἐξ ἀλαζεύτου
 • Ἰσχυρῶς Παρθένε, ἀκουσθῆναι ἐκείνη, Χοι-
 • στός συναφας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ
 • ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ὑπερῶν Ἐξαποστειλάριον τῶν Ἀγίων.

Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Τῆς ἀθανάτου δόξης τε, καὶ ζωῆς τῆς ἀλήκτε, ἐπέτυχες καταλιπῶν, τὰ τοῦ κόσμου ἡδέα, σὺν πατρὶ Θεοφροσί, καὶ γυναικὶ πανολβίῳ· διὰ τοῦτο σου πάλαι, τὴν παιδίον καὶ Δείαν, ἑορτάζομεν μνήμην.

Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

Ἡμεῖς ἐν σοὶ θαυροῦντες τῇ Θεοτόκῃ, ἐχθρῶς διπλοῦς τροπούμεθα κατὰ κράτος, τὸν Σταυρὸν κατέχοντες τοῦ Υἱοῦ σου, ὄπλον ἡμῶν καὶ τράπαλον, ἀσπίδα ξίφος καὶ δόρυ, καὶ βέλος κατὰ Βελίαρ.

Εἰς τοὺς Αἰῶνας, ἰσάμεν Στίχους δ'· καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῶν Ἀγίων.

Ἦχος δ'. Ἀνδρέου Πυροῦ.

Τίς μὴ μακαρίσει σου, τὸν πανόλβιον τρόπον Εὐστάθιε; ὅτι γενναίας ὑπήνεγκας, τοῦ ἀρχεκαίου ἐχθροῦ τὰς προσβολάς· τῆς γὰρ συζύγης καὶ τῶν τέκνων, τὴν φέρησιν οὐκ ἐδυσφόρησας, ἀλλ' ἐβόας τὴν εὐχάριστον φωνὴν τοῦ Ἰωβ· Γυμνὸς ἐξῆλθον ἐκ κοιλίας μητρὸς μου, γυμνὸς καὶ ἀπελεύσομαι πρὸς τὸν μόνον Δημιουργόν, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δίς.

Ἦχος πλ. β'.

Α'φθέρου τόκου Μαρίας, ὑπάρχων Μάρτυς καταγώγιον, ἀληπίτως τε πέλων ἐν φωτὶ αὐλά, καὶ ὑμῖν ἐμμενίζε Τριάδα τὴν ἀκτίστον.

Ἦχος πλ. δ'.

Τῷ αὐτῷ γνώριμῳ εἰσόδῃ, καὶ τῷ τῆς δικαιοσύνης Ἠλιῷ οικειοθεῖς τῇ ἐξ ὑφους νοητῶς φανείσῃ διὰ ζῶον εἰκόνη, Δείας προσφάσας, ἔμπρους εἰκῶν ὑπῆρξας, παμμακάρο Εὐστάθιε· ὄθεν τὴν ἐκ πνεύματος καὶ ὕδατος ἐσχληκῶς ἐνέργειαν, τῷ μαροτυρικῷ τε λουσάμενος αἵματι, ταῖς οὐρανίαις καταξίωσαι συγχορεύειν, τῶν Ἀγγέλων ὁμηγύρεσιν ἐν ᾧ καὶ ἡμᾶς προσοικείωσον, τῷ Σωτῆρι Χριστῷ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Γερμανοῦ.

Τὴν στρατοπεδοαρχίαν τῆς κατὰ βασιλείας ἀποβαλόμενος, καὶ διὰ ζῶον ὀσθέντος σοι ἐν εἰκόνη, τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν γενόμενος ἐραστής, νῦν συγχορεύεις τοῖς ἁγίοις, σὺν γυναικὶ σου καὶ τέκνοις, παμμακάρο Εὐστάθιε· διὸ δυσωποῦμέν σε, τῷ Κυρίῳ πρεσβύειν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Ὁν περ πάλαι Μωϋσῆς, προτυπώσας ἐν ἑαυτῷ, τὸν Ἀμαλὴκ καταβαλὼν ἐτροπώσατο· καὶ Δαυὶδ ὁ μελωδός, υποπόδιόν σοι βῶλον, προσκυνεῖσθαι διετάξατο, τίμιον Σταυρὸν σου Χριστέ ὁ Θεός, σήμερον ἀμαρτωλοὶ προσκυνούντες, χεῖλεσιν ἀνάξιοις, ἐστὸν καταξίωσαντα παγγῆναι ἐν αὐτῷ, ἀνυμνοῦντες δεόμεθα Κύριε, σὺν τῷ Ἀησιῇ, τῆς βασιλείας σου ἀξίωσον ἡμᾶς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοιας,

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἑβραῖο.

Εἶλον τὸ τοῦ Σταυροῦ, ὑψόμενον ὁράντες, μεγαλαύνην ὄψμεν, Θεῷ τῷ σταυρωθέντι, σαρκὶ δι' ἀγαθότητα.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Υ'δατι Θεοργῶ, καὶ αἵματι σε Λόγε, λαμπρὸς ἡ Ἐκκλησία, φοιλεῖται ὡς νύμφη, Σταυροῦ τὴν δόξαν μέλπουσα.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεός Βασιλεὺς ἡμῶν.

Υ'λην φθοροποιῶν, ἐξαιρεῖ ἀμαρτίας, τὰ τοῦ Σταυροῦ σου ἔξωλον, ὑψόμενον Σωτῆρ μου, λαμπρύνει δὲ τὰ σύμπαντα.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Ὡς περ Παῦλος τὴν κλήσιν, οὐκ ἐξ ἀνθρώπων δεξάμενος, Μάρτυς Εὐστάθιε, καὶ αὐξάνων ἐν Θεῷ τῇ τοῦ Σταυροῦ πεποιθήσει,

τῶν τυράννων τὸ δυσσεβές, καὶ τῶν βασάνων τὸ ἀπνές ἀνδρείας κατήσχυνας· διὸ καὶ μέχρις αἵματος, ἀντικατέστης πρὸς τὴν ἀμαρτίαν, πρὸς ἀοράτους ἐχθρούς ἀνταγωνισάμενος· καὶ πρεσβεύεις ἀπαύστως τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ, δωρηθῆναι τῇ οἰκουμένην εἰρήνην, καὶ ταῖς φυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Η φωνῇ τοῦ Προφήτου σε Μωυσέως ὁ Θεός, πεπλήρωται, ἢ λέγουσιν· Ὁφείθε τὴν ζωὴν ἡμῶν κρεμαμένην, ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν. Σήμερον Σταυρός ἵφουται, καὶ κόσμος ἐκ πλάνης ἠλευθέρωται. Σήμερον τοῦ Χριστοῦ ἡ Ἀνάστασις ἐγκαινίζεται, καὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς ἀγάλλονται, ἐν κυμβάλοις Δαυϊτικοῖς ὕμνοις σοὶ προσφέρονται, καὶ λέγοντα· Εἰσοῦσα σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς ὁ Θεός, Σταυρόν καὶ τὴν Ἀνάστασιν· διὸ ὡν ἡμᾶς ἔσωσας, ἀγαθὴ καὶ φιλόνηρωπε. Παντοδύναμη Κύριε, δόξα σοι.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Ἐραρτῆς καὶ τῶν Ἁγίων.

Προκείμενον, Ἦχος δ΄.

Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ.

Στίχ. Προωρώμη τον Κύριον.

Ὁ Ἀποστόλος, Πρὸς Ἑβραίους.

Ἀδελφοί, ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ.

Ζήτει Κυριακῇ κς΄.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος δ΄.

Ἐκέραζαν οἱ δικαίοι.

Εὐαγγελίου κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος, προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων.

Ζήτει τῇ γ΄ τῆς β΄. Ἑβδομάδος.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῆ ΚΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Κοδράτου.
τοῦ ἐν Μαγνησίᾳ.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδεται τῆς τοῦ τιμίου Σταυροῦ Ἱψώσεως ἡ Ἐραρτῆ, καὶ φέλλονται πάντα τὰ αὐτῆς ἐν τῇ Ἐπιφανίᾳ, καὶ τῇ Ὀρσῇ, καὶ τῇ Λειτουργίᾳ, πλὴν τῶν Ἀνακρωμάτων, τῆς Λιτῆς, καὶ τοῦ Πελοιδίου. Ἡ δὲ τοῦ Ἁγίου Κοδράτου Ἀκολουθία συμπύλλεται τῇ ἐπιφανίᾳ μετὰ τῆς τοῦ Ἁγίου Φιλαῖ.

Ἐν δὲ τύχῃ ἐν Κυριακῇ ἢ παρασκευῇ ἡμέρᾳ, συμπύλλονται τὰ τῆς Ἐραρτῆς μετὰ τῶν Ἀναστασιμῶν, ἅτινα καὶ προκηρῶνται.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΑ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Κοδράτου.

Στίχοι.

Λίθοις νέμειν Ξελοντα μῆδαμῶς σέβας,
Τὸν Κοδράτον βάλλουσιν ἀφρονες λίθοις.

Εἰκάδι δὲ πρώτῃ Κοδράτου στέφος εὐρατο ἄθλοισ.

Ο ὔτος ἀρχαῖος καὶ πολυέτωρ ἀνὴρ ὑπάρχων, ἐν Ἀθήναις καὶ Μαγνησίᾳ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου κατήγγειλε, καὶ πολλοὺς φωταγωγῆσας τοῖς δόγμασι, πρὸς φῶς θεογνωσίας ἐπανήγαγεν. Ὅθεν ἐξ Ἀθηνῶν τῆς αὐτῆς ποίμνης ὑπὸ τῶν δικωτῶν ἀπελαύνεται, πρότερον λίθοις βληθείς, καὶ πυρὶ δοκιμασθείς, καὶ ποιναῖς ἄλλαις· ὕστερον δὲ ὑπὸ Ἀδριανοῦ τοῦ Αἰλίου, τὸν ἑτανον τοῦ μαρτυρικῆ κομίζεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἰωνᾶ.

Στίχ. Ἀπὸ προσώπων τοῦ Θεοῦ φεύγεις κάλαι,
Νῦν δὲ πρόσωπον, Ἰωνᾶ, τοῦτε βλέπεις.

Ο ὔτος ἦν υἱὸς τοῦ Ἀμαθί, ἀπὸ Γέτ, ἐκ Κασοβμασῶς, πλησίον Ἀζώτου, πόλεως Ἑλλήνων κατὰ Σάλατταν. Ἐκδορασθεὶς δὲ ἐκ τοῦ κήτους, ἀπελθὼν ἐν Νινευί, καὶ κηρύξας καὶ ἀνακάμφας, οὐκ ἔμεινεν ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ· ἀλλὰ παραλαβὼν τὴν μητέρα αὐτοῦ, παρωήκσεν ἐν τῇ Ἀσσοῦ, χώρα τῶν ἀλλοφύλων· ἔλεγε γάρ, ὅτι οὕτως ἀρελῶ τὸ θεοιδός μου, ὅτι ἐφενεσάμην προφητεύσας κατὰ Νινευί, τῆς πόλεως τῆς μεγάλης.

Οὗτος ἐστὶν ὁ υἱὸς τῆς χήρας, ὃν ἠγείρισεν Ἡλίας ὁ Προφήτης· ἦν γὰρ τότε Ἡλίας ἐλέγχων τὸν Ἀχαάβ· καὶ καλέσας λιμὸν ἐπὶ τὴν γῆν, ἔφυγε· καὶ ἔλθων εἰς Σάρεφθα τῆς Σιδωνίας, εὗρε τὴν χήραν μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς, καὶ ἔμεινε παρ' αὐτῆ, (οὐ γὰρ ἠδύνατο μόνου μετὰ τῶν ἀπεριτμητῶν) καὶ εὐλόγησεν αὐτὴν διὰ τὴν Ξενοδοχίαν αὐτῆς· ἦν γὰρ γνωσκῶν αὐτὴν ἐκ πρώτου· ἦς καὶ θανόντα τὸν υἱὸν ἠγείρισ· καὶ ἀναστάς μετὰ τὸν λιμὸν, ἐπορεύετο εἰς γῆν Ἰουδα.

Ὁ οὖν Ἰωνᾶς, ἀποθανοῦσαν τὴν μητέρα αὐτοῦ, εὐωβαν αὐτὴν εἰς τὰ ἐχόμενα τῆς Βαλάνης Δεβόρρας· καὶ κατῴκησεν ἐν γῇ Σενααρ, ἐνθα καὶ ἀπέθανε, καὶ ἐτάφη ἐν τῇ σπηλαίᾳ τοῦ Κεναϊζαίου, Κριτοῦ γενομένου μίας φυλῆς, ἐν ἡμέραις τῆς Ἀναρχίας. Ἐδῶκε δὲ τέρας ἐπὶ

Ἱερουσαλήμ και ὅλην τὴν γῆν. Ὅτε ἴδωσι λίθου βράντα οὐκ ἐκτρῶς λεπτὴν φωνῆν, και κίνησον ἀπὸ ἔλλου πρὸς Θεόν φθιγγόμενον, τότε ἐγγίξει τὴν σωτηρίαν· τότε θύονται τὴν Ἱερουσαλήμ πᾶρασιμένην ἕως Σουελίου, και εἰς αὐτὴν πάντα τὰ ἔθνη ἤξει, ἐν προσκυνήσει Κυρίου, και μεταθήσονται τοὺς λίθους αὐτῆς κατὰ θυσίας ἡλίου· και ἐκεῖ ἔσται ἡ προσκυνῆσις τοῦ ἠλειμμένου, διὰ τὸ Ἱερουσαλήμ βδελυγθῆναι ἐν ἐρημίσει θνητῶν· και τότε ἤξει τὸ τέλος πάσης πνοῆς (*).

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάνη τοῦ Σαββαΐτου.

Στίχ. Ἀρεῖς Ἰωάνη ἀτάτου βίου τόπον, Ἐσώτα και βέβαιον εὐρίσκει τόπον.

Ὁ ὅτος ὁ Ὁσίος, πρεσβύτερος ὢν, πατὴρ ὑπῆρχε Θεοδότου τοῦ ὁσιατάτου και μακαριωτάτου, και Θεοφάνους τοῦ ποιητοῦ τῶν Κανόνων ὡν τὰ πρόσωπα ἐπέγραψε Θεόφιλος ὁ Εἰκονομάχος. Ὁ ὅτος ὁ Πατὴρ Ἰωάνη, ἀπέθων ἐν τῇ τοῦ Ἁγίου Σάββα Λαύρα, και ἀποκαρεῖς, ἄκραν εὐλασίαν ἐκτίσαστο, και πολλὰ ἀρετὰς κατορθώσας, ἐν γῆρα καλῶ πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐσεβίου.

Στίχ. Εὐσεβίον κτείνουσι οὐσσεβεῖς ἕξιει, Τὸν εὐσεβῶς βιώνοντα, και Χριστοῦ φίλον.

Ὁ ὅτος αὐτοκλήτος ἦλθε πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Φοινίκης, και φησι· Ἴε ἀναστασίαις, Θεομάχῃ, διώκων τὴν τοῦ Χριστοῦ πόλιυν; Ὁ δὲ ὀργισθεὶς, προσέειπεν ἀνακηθέντα τὸν Ἅγιον ἐξέσθαι. Ἐπὶ πολὺ δὲ ζήτησαντες, τριχίνοις ῥάκεσιν ἀλας ἐμβαλόντες, και προσθήσαντες, ἀνέβαινον τὰς σάρκας τοῦ Ἁγίου. Ὁ δὲ Ἅγιος ἠγαλλιάτο, ὡς ἐν ἀλλοτρίῳ σώματι πάσχω· και ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἐν ἀμνησσίᾳ γενόμενος, ἕξιει ἀποτμηθῆναι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀπερηνατο· και οὕτως ἀνήλθεν εἰς οὐρανοὺς, δοξάζων και εὐλογῶν τὸν Θεόν.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων και ἀγαθῶν Εὐσεβίου, Νεστάβου, και Ζήνωνος.

(* Σημειώσιον, ὅτι τὰ πλείστα τῶν ἐπισημῶν περὶ τοῦ Ἰωάνη Ἱεροσολιμῶν αὐτὴ ἐν τῇ προφητεῖᾳ αὐτοῦ εὐρίσκονται, ὡς ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς ἁγίας Γραφῆς· ἐξ οὗ ὀλην, ὅτι παρελάθε ταῦτα ὁ Συναξαριστὴς ἐκ τινος ἀποσπασμένου βιβλίου, ἢ ἐξ ἀγάρου παραδόσεως τῶν Ἰουδαίων. Ἄλλο καὶ τὸ ὄνομα τῆς πατρίδος τοῦ Προφήτου εἰς τὴν Ζήτην Γραφῆν λέγεται Γεθ-χερίθ (Α'. Βασ. ἰδ'. 25).

Στίχ. Εὐσεβίος, Νεστάβος, ἀλλὰ και Ζήνων, Δι' εὐσεβῆ Στήσσκου πιστὴν ἐκ ξίφους.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῶν Ἁγ. Πατέρων ἡμῶν και Ἐπισκόπων Κύπρου, Μελετίου και Ἰσακίου.

Ὁ ὅτοι οἱ Ἅγιοι καὶ μακάριοι Πατέρες ἡμῶν, γεγόνασιν Ἐπίσκοποι τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ τῆς ἐν τῇ Κύπρῳ, εὐλαβεῖς και ὑβούμενοι τὸν Θεόν· εἶχον δὲ ἀκατάπαυστον ἔργον, τὸ διδάσκειν τὸν λαόν τὰ θεῖα λόγια τοῦ Χριστοῦ, και διανέμειν τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν ταῖς γρήζουσι. Οὕτως δὲ ποιῶντες παρ' ὅλην τὴν ζωὴν αὐτῶν, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησαν κατὰ διαφοροὺς καιροὺς.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Πρίσκου.

Στίχ. Φέρων ὕδωρ ζῶν Πρίσκος ἐν τῇ καρδίᾳ, Ἐμνησθῶν οὐ δέδοικε τὸν τοῦ σαρκίαις.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῶν Ἁγίων ῥ. Μαρτύρων, ὑκαπιστῶν ὄντων Μαξιμίου.

Στίχ. Ὑπὲρ Θεοῦ κλίνας ἐν ἔλλῃ κάραν, Ἐξ Μαρτύρων κλίνοισι τὴν κάραν ἕξιει.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσδεταῖς, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

ΤΗ ΚΒ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Φωκῆ.

Εἰς ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱθάμην Στίχας ῥ. καὶ φαλλομεν Στίχ. τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Κοδράτου τρία, και τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Φωκῆ τρία. Τοῦ Ἁγίου Κοδράτου.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανόων ταγματῶν.

Τῶν οὐρανόων χαρίτων, ταῖς ἐπιλάμψεσι, κατακυρασθεῖς ἐδείχθης, ἐν τῷ κόσμῳ Κοδράτε, φωστήρ πᾶσι προφαίνων, ἀκτίνας φαίδρας, τοῦ ἐνθῆς κηρύγματος· και διὰ τοῦτο τιμωμέν σε οἱ πιστοί, ὡς Ἀπόστολον καὶ Μάρτυρα.

Σὺ ταῖς εὐθείαις πορείαις, βαδίσας ἐνόηξες, τῶν σχολιῶν ἐρρύσαι, τρίβων τῆς ἀσεβείας, ἀνθρώπους πλανωμένους· ὅθεν πιστοί, ἀπλανῆ σε δοξάζομεν, και ὀδηγὸν και μεσίτην τῆς πρὸς Θεόν, οικειώσεως Ἀπόστολε.

Ὁ Σαυμαστός ἐν Ἁγίαις, ὑπάρχων Κύριος, σὲ τῇ ἀρβύρῃ δόξῃ, τῶν αὐτοῦ χαρισμάτων, ἠδδοξασεν ἐν κόσμῳ, και τῶν ψυχῶν, και σωματῶν κατέσχετο, Θεραπευτὴν, ὦ Κοδράτε, ταῖς εὐσεβῶς, εὐφημοῦσι σε Ἀπόστολε.

Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Φωκά, ὁμολογία.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Καταβαλὼν τῶν εἰδώλων τὴν ματαιότητα, τῷ ἱερῷ σου λόγῳ, ἐβεβαίωσας πίστει, καρδίας ἀσπύριχτους, καὶ πρὸς ζωὴν, ἱεράρχα ὠδήγησας, καὶ ἐναλλήσας νομίμως Μάρτυς Φωκά, τοῦ Κυρίου ἐχρημάτισας.

Τὴν ἱερὰν διπλοῖδά, βάρσας ἐν αἵματι, τῆς ἱερᾶς σαρκὸς σου, ἱερωτάτη Πάτερ, διπλοῦς φερόμενος ὄντως παρὰ Χριστοῦ, ὑπεδέξω πανέλευθε, καὶ σὺν Ἀγγέλοις χορεύεις ἐν οὐρανοῖς, ἱκετεύων τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ταῖς τῶν θανάτων ἀκτίσι, πᾶσαν φωτίζεις τὴν γῆν, τοῖς ἐν Θαλάσῃ Πάτερ, βοηθεῖς κατ' ἐκάστην, νοσήματα διώκεις, παύεις ψυχῆς, καὶ σαρκὸς ἀρώστηματα, παρὰ Κυρίου τὴν χάριν Μάρτυς Φωκά, εἰληρῶς Θεομακάριστε.

Δόξα, *Ἦχος δ'. Κυπριανῷ.*

Ε'κ βρέφους ἐγένεο τοῦ Κυρίου ἐραστής, Φωκά παμμακάριστε, Ἱερομάρτυς Χριστοῦ· τὸ γὰρ ὄπλον τοῦ Σταυροῦ ἐπ' ὤμων ἀράμενος, ἀκλινῶς ἐπορεύθης τὴν ὁδὸν τῆς σωτηρίας, δι' ἧς τῶν Ἀγγέλων συνετίους γέγονας· δαιμόνων ἀντίπαλος, καὶ τοῦ κόσμου πρεσβευτῆς ὄφθης διαπρύσιος.

Καὶ νῦν, *Θεοτοκίον* Ἐδοκασ σημειώσω.

Ζάφος φουδεράτατος, ὁ τοῦ Σαταῦν Θεόνημος, τὴν ψυχὴν κατατρυχεῖ μου· τὸ δὲ λογοθέσιον, ἐξιστᾷ καὶ τρέμει, ἀπὸ τῶν δαιμόνων, παρασπεννάζει ἀγαθῇ· ἐξ ὧν με ρῦσαι τῇ δυναστείᾳ σου, Παρθένε· ἀπειρώγαμε, καὶ πρὸς λιμένα σωτηρίου, καὶ πρὸς φῶς τὸ ἀνεσπερον, τῶν Ἁγίων καταπάσης.

Ἡ Σταυροεσοτικόν.

Νεκρούμενον βλέπσασ, Χριστὸν ἢ πάναγρος Δέσποينا, καὶ νεκρούτα τὸν δόλιον, ἡλαΐαξας κροάζουσα, πικρὰς τῶ ἐκ πλάγγων, αὐτῆς προελθόντι, καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ, ἀποθανυμάζουσα κατεπλήττετο· Τέκνον μου ποθεινότατον, μὴ ἐπιλάβῃ τῆς δουλῆς σου· μὴ βραδύνης φιλόνηρωπε, τὸ ἐμὸν καταθύμιον.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἀποστόλου.

Ἀπόστολε Ἁγίε Κοδράτε.

Καὶ τοῦ Ἱερομάρτυρος· Καὶ τρόπων μέτοχος.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχηρολογίαν, *Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου* εἰς, καὶ τῶν Ἁγίων δὴν προηγεῖται δι' ὃ τοῦ Ἀποστόλου, ἔχων τὴνδὲ τὴν ἀκροεχιδα Σοῖ, Κοδράτε μέγιστε, τοὺς ὕμνους πλέω.

Ἰωσήφ (·).

Ὡδὴ α'. *Ἦχος β'.* Δεῦτε λαοί, ἄσωμεν.

Στεφρορῶν, β' Βασιλεῖ τῶν δυνάμεων, παρρησιακῶς ἱκέτευσ, καταλαμπρύνεσθαι, τοὺς τὴν μνήμην σου ταύτην, παιδρῶς ἐπιτελοῦντας, Μάκαρ Ἀπόστολε.

Οικοδομῶν, τῷ Σεμελίῳ τῆς πίστεως, τῶν εὐσεβῶν τὸ πληρωμα, ὀχυρωτάταις σε, διδαχαῖς Θεοφόρος, εἰδώλων τὴν ἀπάτην, πάσαν κατέστρέψας.

Γεωργῶν, τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, ἱερωτάτοις λόγοις σου, ψυχὰς τῶ Κτίει η σου, καθιέρωσας πίστει, αἰοῖμ Κοδράτε, ἄσθενι τοῦ Πνεύματος. *Θεοτοκίον.*

Κόρης σαρκί, ἐξ ἀπειράνδρου τικτόμενος, ὁ Ποιητῆς τῆς κτίσεως, μετὰ τὴν κήσιν, ὡς πρὸ τέκου Παρθένου, αὐτὴν διαφυλάττει, κατὰς νυδούσην.

Ἦχος τῆς Κανὼν τοῦ Ἁγίου Φωκά, οὐ ἡ ἀκροεχιδα Ὑμνεῖν σε, Φωκά, προσθέντῳ Θεὸς χάριν. Ἰωσήφ. *Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'.* Θαλάσσης τὸ ερυθραῖον.

Υ'μνησαι προθυμμένῳ σήμερον, τὴν Ζεῖαν μνήμην σου, φωτιστικαῖς τοῦ Πνεύματος ἀγναῖς, τὴν ψυχὴν μου καταύγασον, ποιμῆν καὶ Μάρτυς ἐνδοξέ, τοῦ Παντοκράτορος Θεοῦ ἡμῶν.

Μαρτύρων περιφανῶς ἐπλούτησας, τὴν Ζεῖαν εὐλκείαν, ποιμαντικαῖς ἐπιπέφας καλλοναῖς, καὶ φοινῆς ἐν αἵματι, τῆς ἱερᾶς ἀθλήσεως, σοῦ τὴν στολήν Θεομακάριστε.

Νευρώσας τὸν λογιμὸν ταῖς κρείττοσιν, ἐλπίσι πάνσοφς, τὸν ἐν κακίᾳ ὄντα δυνατὸν, παντελῶς ἐξενεურίσας, καὶ νικηφόρος ἄριστος, πρὸς οὐρανοὺς Φωκά ἀνέδραμες.

Θεοτοκίον.

Ελύθη τῶν Προπατόρων ἄχραντε, τὸ ἐπιτίμιον· τὸν πρὸ αἰῶνων τίττεις γὰρ Θεόν,

(*) Σημειῶσαι, ὅτι τὸ χροῖστρον ἔχει ἐν ταῦτα καὶ ἐπὶ τὸν Ἀκλουθίαν, φιλολογίαν μὲν ἐν τῆς Ἀποθέσεως, εἰς τὴν μνήμην δὲ τὴν κατὰ τὴν κατὰ τοῦ παρόντος ἑορταζομένου Ἰανὰ τοῦ προφήτου, καὶ ἑτέρου Ὁσίου Ἰανὰ τοῦ Σαββαίτου, πατρὸς ἡμετέρας γραμματικῆς Θεοδόξου καὶ Θεοφάνους τῶν Γραπτῶν. Ἐστὶ δὲ ἡ Ἀκλουθία αὐτῆ Παιτήμα τοῦ Θεοφάνους τοῦτου.

νέον βρέφος τικτόμενον, και νεογενήοντα ά-
πασαν, τήν ανθρώπινην ούτως ύπαρξιν.

Όδη γ΄. Στερεώσων ήμάς.

Τελών τα φόβερα Κοδράτε. Ξυμματα, άπι-
στους εις πίστιν. Ξείαν ένήγες, ώς Άπό-
στολος. Ξεολήπτος, ώς ασπίς. Ήράρχης. Ήρω-
τατα.

Ενθέοις διδαχαίς πολλούς εφώτισας· φωτός
γάρ διάκονος ανέδειχθης, του φωτίσαντος
τά πέρατα, Ήράρχα Κοδράτε, Ξείαις λάμψεσι.

Μερίστων αγαθών υπήρξας πρόξενος, τή
ποίμνη εξαίρων ταύτης τό σκότος, τής
αγνοίας, και φωτίζων αυτήν, παραδόξων Ξυμ-
μάτων επιδείξεισιν. **Θεοτοκίον.**

Εσκήνωσεν έν σοί τό πυρ τό άστειον,
μη φέλας τήν μήτραν σου Θεοτόκε, και
κατέφλεξε τά πάντα ήμών, και τήν ύλην τής
πλάνης άπέτεφρασεν.

Άλλος. Εύφραίνεται επί σοί.

Ιάσεις επιτελών, τή επιλήσει του Χριστου
Όσιε, πλάνης εγκρου έσωσης, πόλεις και
λαούς Ξεία χάριτι.

Ναός ύπαρχων Θεου, ειδωλικούε Μάρτυς
ναούς έρρίψας, τήν παντοουργήν δύναμιν,
έγων συνεργόν και συνέρηθον.

Στρατός φράδη Φωκά, άγγελικός και φής
Θεου άπλετον, δικαστικών Ξρήνων σε έν-
αντι, Κυρίου δεξάζοντος. **Θεοτοκίον.**

Εκ σου Θεός σαρκωθείς, δι εύσπλαγγίαν
τοίς βροτοίς ήνωται, και τήν άρα έλυσε,
μόνη παντελύογητε Δέσποινα. **Ο Ειρμός.**

Ευφραίνεται επί σοί, ή Εκκλησία σε Χρι-
στε κράζουσα. Σύμου ισχύς Κύριε,
και καταφυγή, και στερεώμα.

Κοντάκιον του Αγίου Φωκά,

Ήχος β΄. Τούς ασφαλείς.

Ως Ξεανγή και φωτοφόρον ήλιον, σε νοητόν
τῆ Εκκλησία έθετο, ο Δεσπότης κατα-
λάμποντα, πιστ άντα πλήθη Μάρτυς ένδοξε·
τόν βιον γάρ τήν πίστιν και τους άλλους σε,
ώς μύρον ευωδίας προσεδέξατο, ο μόνος ύπαρ-
χών πολυέλεος. **Ο Οίκος.**

Φάτισόν με φωτί άνεσπέρω τής σῆς γνώ-
σεως Σώτερ, τήν άχλύν των παθών σιε-
δαίμων μου, και σκοτόμαιναν· λόγον σοφίας
δίδου μοι Λόγε, και συνέσεως Ξείας έν κατα-
νόξει, όπως τον σόν πανσολίδιμον Μάρτυρα γέ-
φω Φωκά, έν ύμνοις και μελωδίαις· άπορούν-
των γάρ πέλεις άντίληψις, και πλούτος πάσι

πταχεύουσι, και πηγή άγαθών δωρεών, ο μό-
νος ύπαρχων πολυέλεος.

Κάθισμα του Άποστόλου,

Ήχος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε.

Του μέγαν Άπόστολον, και ιεράρχην Χρι-
στου, Κοδράτον τον ένδοξον, έν Ξεοπνεύ-
στοις ώδαίς, πιστοί εύφημησωμεν· βρүйει γάρ
ώς εκ κρήνης, τοίς έν πίστει αιτούσι, άφσειν
έγκλημάτων, και παθών Ξεραπειαν, λαθών
εκ του Υψίστου, τήν χάριν τήν άφθονον.

Δόξα, του Ήερομάρτυρος· δαιον.

Η χάρις του Πνευματος, έν σοί σκηνώσασα,
πηγήν σε ανέδειξε, πολλών χαρίτων Φω-
κά, πλουσίας εκδύζουσαν· ήθεν και τοίς πλω-
τήρσι, βοηθείς και έκάστην, πίστει επιζητούσι,
σῆν βοήθειαν Πάτερ· σὺν τούτοις και ήμιν,
ίλασμών νέμας Ξεόσσοε.

Και νύν, Θεοτοκίον.

Παρήνε πανάμωμε, τον υπερουσιόν, Θεόν
ή κνήσασα, σὺν Ασωμάτοις αυτού, ά-
πύσως ήπίετες, άφσειν των πταισμάτων, και
διόρθωσιν βίου, δοῦναι ήμιν πρό τελους, τοίς
έν πίστει και πόθῳ, ύμνοῦσί σε κατά χρέος,
μόνη πανύμνητε.

Η Σταυροθεοτοκίον.

Παρήνε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστου του
Θεου, ρομφαία διήλθε σε, τήν παναγίαν
δυγήν, ήνικα σταυρούμενον, έδλεφας έλου-
σίως, τόν Υιόν και Θεόν σου· ον περ ευλογη-
μένη, δυσωπούσα μη παύση, συγχώρησιν πται-
σμάτων, ήμιν δορήσασθαι.

Όδη δ΄. Εισακήκασα Κύριε.

Γηπονήσας τήν άρουραν, των καρδιών, δρε-
πάνη σου των λόγων, τής κακίας ύλην,
πάσαν εξέλοφας.

Συμπαθής επικλώμενος, των δυσχερών, λυ-
τροῦσαι και κινδύνων, ιερέ Κοδράτε, τους
αίτουμένους σε.

Ταίς λαμπάσι των λόγων σου, φωταγωγών,
τους πλάνη σλοισθεντας, φρυγανώδη
πάσαν, άπάτην έφλεξας. **Θεοτοκίον.**

Εξ άγνων σου σεσάρκωται, ο πλαστηργός,
αιμάτων Θεοτόκε, και φλαρέντας πάν-
τας, έξαιουποίησεν.

Άλλος. Επαρήντα σε ίδούσα.

Φαινότατον άστέρα σε έν τῷ ύψη, τής Εκ-
κλησίας έθετο, Φωκά ο Δεσπότης, άλλων
ιερωτών, Ξυμάτων τε λάμψεσι, πάντων τας
καρδίας φωτίζοντα.

Ωμολόγησας τὴν ἀρκασίαν τοῦ Δεσπότη, τυραννικοῦ πρὸ βήματος, Μάρτυς ἄλλοσός τε, καὶ λαμπρὸς κατήσχυες, Ἑλλήνων σεβασματα, καὶ πολυθλαίας τὸ ἄλθεον.

Κορυφωμένην τὴν Ψαλίσσαν τῆς ἀπάτης, πολυθλαίας λαίλαπι, Δεῖα κυβερνήσει, ἐνδοξὴ παρεδράμας, λιμὴν γαληνότητος, πᾶσι γεγωνῶς Ψαλαττεύουσιν. **Θεοτοκίον.**

Απειρογῶμωις ἐκύσας ὡς Παρθένε, ἢ μετὰ τῶν ὀφθαλμῶν, παρθενεύουσα πάλιν· ὄθεν ἀσπρήτοις φωναῖς, τὸ Χαῖρέ σοι Δέσποινα, πιστεῖ ἀδίστακῶ κορυφάζομεν.

Ὤδὴ ε΄. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Τὴν καθαράν σου ψυχὴν, ὁ καθαρώτατος Θεὸς σκάνωμα, τῆς ἐκτουτοῦ εὐράμενος δόξης, καθαιρεῖ διὰ σοῦ, ψυχῆς ρυπαρθεῖσας, δεινοῖς παραπτώμασι.

Οἱ τῶν Ἑλλήνων σφοῖ, σοῦ ἠτήνεντες τοῖς σοφοῖς δόγμασι, ὁμολογεῖν ἐπίσθησαν Μάκαρ, Χριστὸν δημιουργόν, Πατρός προανάργου, σοφίαν καὶ δύναμιν.

Υποφωνῶν ἱερῶς, τὴν γενομένην τοῖς βροτοῖς ἑλλαμψιν, ἐκ τοῦ Πατρὸς τῶν φῶτων Κοδράτε, ἐρώτισας λαοῦς, εἰσεῖν καὶ δοξάζειν, Γοιὰδα ἀχρῶιστον. **Θεοτοκίον.**

Σεσαρκωμένον ἡγῆν, ἐν δύο φύσεσιν Υἱόν τέτοκας, τὸν ἐκ Πατρὸς προ πάντων αἰῶνων, Ἄγνη γεννηθέντα, ἀρρέυτας ἀχρόνας, ὡς μόνος ἐπίσταται.

Ἄλλος. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Πορείας τοῦ ἐχθροῦ, προφανῶς ὑπεσκέλισας, ἰλύνων σου τὰς πορείας, πρὸς Θεοῦ Σελημάτων, τὰς τρίβους ἱερωτάτα.

Ρηγγυμένον πληγῶν, τὸ πολυθάλλον σῶμά σου, διέρρηξεν ἀθείας, τοὺς δεσμούς Δεῖω σθένει, Φωκῆ Δεσμακάριστε.

Ολίγηρον Θεῶ, προσενήνεξαι σφάγιον, πανεύσημε τῷ τυθέντι, καὶ ἐνάμιχς Ξυσίας, εἰδώλων καταπαύσαντι. **Θεοτοκίον.**

Σοφία τοῦ Θεοῦ, ἐαυτῇ φιλοδόμησεν, ὡς Δέσποινα Θεοτόκε, ἐξ ἀγῶν σου αἰμάτων, τὸν οἶκον ὡς ἠυδόκησεν.

Ὤδὴ ς΄. Ἐν ἀδύσσω πταισμάτων.

Υψηλὸς οὐρανὸς ἐχρημάτισας, δόξαν διηγουμένον, Θεοῦ σωτήριον, ὡς Ἱεράρχης ἐνθεός, ὡς κλεινός σὺ Κοδράτε Ἀποστόλος.

Μεῖν φύσιν Θεότητος ἀναρχον, μίαν κυριότητα, κηρύττων πάνσοφε, πολυθλαίας ἐλύσας, τὴν σκοτώδη Κοδράτε ἀπόγονιαν.

Νόμω φύσεως τάφω τὸ σῶμά σου, μάκαρ ἱερωτάτα, νῦν κατακειμένον, Ξαυματουργεῖ παραδόξω, ὑπὲρ φύσιν Κοδράτε καὶ ἔννοιαν.

Θεοτοκίον.

Ουρανὸν ὁ τανύσας βουλήματι, ἄλλον οὐρανὸν, ἐπὶ γῆς σε ἀνέδειξες, Θεογεννητορ Δέσποινα, καὶ ἐκ σοῦ τοῖς ἐν σῴτεϊ ἀνέτειλεν.

Ἄλλος. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Θαλάσσαν, ἀθείας ἐξήρανας πάνσοφε, πηγὴν ζωῆς ἀναβλύζων, διδαχῶν ὁσίων νῦν δὲ Ξαυμάτων, ἐπομβροίας, ἀποπλύνεις παθῶν πάντα βόσβορον.

Επῆρθης, ἐπὶ ζύλου δεινωῶς σπαθιζόμενος, καὶ ἐξαρθρούμενος μάκαρ, καὶ φωνὴν ἐξ ὕψους σε δυναμοῦσάν, ἐνωπίστης, Ἱεράρχα καὶ Μάρτυρα πολυθλαίε.

Τὸ πάθος, τοῦ ἀπαθούς Φωκῆ μιμησάμενος, πάθη ποικίλα ἴσασι, καὶ λυτρώσασι ζάλης καὶ τρικυμίας, τοὺς πλωτήρας, ταῖς πρὸς Θεόν σου Δεῖαις ἐνταυθεῖν.

Θεοτοκίον.

Ως ἄμβρος, ὁ σωτήριος Λόγος κεκένωται, ἐν τῇ ἀσθρόνῳ μητέρα, Παναγία Κόρη, καὶ τῆς κακίας, τοὺς χειμαρόρους, Δεῖκῃ δυνασταίῃ ἐξήρανεν.

Ὁ Εἰρμός.

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἢ Ἐκκλησία βοᾶ σοι, ἐκ δαιμόνων λύστρον κεκαθαρομένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρεύσαντι αἵματι.

Κοντακίον τοῦ Ἀποστόλου,

Ἦχος πλ. δ΄. Ως ἀπαρχάς.

Ως ἱεράρχην τιμον, καὶ ἀθλητὴν φερότατον, ἡ οἰκτιμένη προσάγει σοι Κύριε, Δεῖον Κοδράτον Ἀπόστολον· καὶ τοῖς ὕμνοις γεραίρει, τὴν σεπτὴν αὐτοῦ μνήμην, αἰτοῦσα πάντοτε, πταισμάτων ἄφεσιν, δωρηθῆναι τοῖς μέλουσιν, Ἀλληλοῦϊα.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν σοφὸν ἱεράρχην τιμήσωμεν, ὡς ποιμένα πιστὸν καὶ διδάσκαλον· ὅτι ἐν τῷ λειμῶνι τῆς ἀθλήσεως, ἐξήθησθε ῥόδον ἱερωτάτον, καὶ ἡμᾶς τοὺς πιστοὺς κατεμύρισε, βολαῖς Ξαυμάτων τε, καὶ πράξεων ἐναρέτων, φωτισμοῦ πληρώσας πᾶσαν γῆν, ἰαμάτων ταῖς λάμψεσιν· ἑθαυμάταως γὰρ ὁ Θεός, τοὺς βοώοντας αὐτῷ· Ἀλληλοῦϊα.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΒ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Φωκά τοῦ Σαυματοουργοῦ, τοῦ ἐν λουτρῇ σφοδρῶς πυρωθέντι τελειωθέντος.

Στίχοι.

Φωκά, τὸ λατρὸν σμῆματός παντός δέχσθαι
Λουτρὸν γὰρ ἦν ἀγῶνος, οὐ καθαρῶν.

Εἰκάδι δευτερίῃ λουτρὸν πέφεν ἐνδοθὶ Φω-
κᾶν.

Οὗτος υἱὸς ἐγένετο Παμφίλου καὶ Μαρίας,
κατὰ τὸν τόπον Σινώπης. Εὐθὺς δὲ ἐξ
ἀπαλῶν οὐσίῳ τῇ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος χά-
ριτι, Σαύματα ἐπέτελλε παράδοξαι, καὶ παρέ-
τεινε Σαυματοργῶν μέχρι ἐσχάτης ἀναποθείας
ἔβην καὶ τὸ συμπροσπευόμενον αὐτῷ ἐμηνύθη τέλος
τοῦ μαρτυρίου· περιστερᾶς τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ
καθεθείσσης, καὶ γέφυρον περιθείσσης, καὶ ἀν-
θρακίως φλεγμμένης, καὶ εἰπούσης Ποι-
ήριον κενέρας αἱ, καὶ θεῖ σε αὐτὸ πιεῖν·
ὁ καὶ κατήνθη πιεῖν ἐπὶ Τροϊανῶν Βασιλέως,
ξίφει καὶ πυρὶ τελειωθείς. Πολλὰ δὲ, καὶ μετὰ
τὴν αὐτοῦ πρὸς Κύριον ἐκδημίαν, γεγονῶσι
Σαύματα παρ' αὐτοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Φωκά τοῦ
Κηπουροῦ.

Στίχ· Ἥθει χάρισσοι, σοῦ χάριον ὀνήσκων Λόγε,
Φωκάς ὁ Μάρτυς τῷ θεῷ ζήσαντε τέλει.

Καὶ οὗτος ἐκ πόλεως ἐγένετο Σινώπης, ἀρ-
χίας καὶ γνωρίζουσα κατὰ τὸν τόπον·
ἐπιτήθευμα δὲ ἦν αὐτῷ κηπῶν, περὶ ὁ ἡσυχ-
λεῖτο· καὶ ἐργαζόμενος, κατὰ προετίθει τὰ
ὄντα. Ἀλλὰ καὶ τὴν τῆς ψυχῆς φιλοκαλίαν
περὶ πλείονος εἶχε· θεῷ τούτῳ οὐ διελάθει, ἀλλὰ
καὶ οὗτος, ὡς δούλος γνήσιος Χριστοῦ, ἐμηνύθη
τῇ τότε κρατοῦντι. Ἐβλόντας δὲ οἱ δήμιοι, πα-
ρ' αὐτῇ τῷ ζητούμενῳ κατέλυσαν· οὐς δεξιωσά-
μενος ἢ ἀναπαύσας, ἐπυθλάνετο τίνεσ τε εἶεν,
καὶ τὴν αὐτῷ πόλιν τίνος χάριν κατέλειπον.
Οἱ δὲ γνωρίζουσαν αὐτῷ τὸ ἀπόρρητον, καὶ ὅτι
Φωκᾶν ἐπὶ τιμωρίᾳ ζητοῦσι λαθεῖν· ἠκούσεν
ὁ τοῦ Κυρίου Σεράπων, καὶ τὴν ετοιμασίαν
τοῦ τάφου εὐτρεπίσας, ἐφάνερασεν ἐαυτὸν τοῖς
ζητοῦσι. Καὶ οἱ μὲν ἐπήγγησαν τὴν ψυχᾶς· ὁ
δὲ καὶ ἐτι παρεκάλει αὐτοὺς πρὸς τὴν πόλιν
τῆς παριεσθῆος· καὶ τὴν κεφαλὴν ἀπομιμ-
θεῖς, ἱερέων τῷ Θεῷ χεχαρισμένῳ προσήχη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Ἰσαάκ, καὶ τοῦ Ἁγίου Μαρτίνου.

Στίχ· Χριστοῦ τὸ θάρσος ἐμπνεύοντος ὑψόθεν,
Πρὸς τὴν σπάθην ἐσπευδεν ἐλπεῖν Μαρ-
τῖνος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον
ἡμᾶς. Ὡδὴ ζ'. Εὐκρίνος χρυσῆς.

Υψώσας τὸν νοῦν, πρὸς τὸ πρῶτον ἀγῶν
θεοειδέστατος, καὶ Τριᾶδος ἐχρησιμάτι-
σας, ἢ τοῦ ἐν βάθει κακώσεως, ὕψους ταῖς
ὑψηλοτάταις, διδασκαίς σα κραυγάζοντα· Εὐ-
λογητός εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Συμπρέσας νοῦς, τῶν εἰδῶν προσηυχῶν
ἀναμολιεύσσειν, ἀνεδομήσω ζεῖω Πνεύ-
ματι, νοῦς Θεῷ ἱεροτάτῃ, καὶ τῶν σοζιουέ-
νων τὰ πλήθη, προσήγαγῶ κραυγάζοντα· Εὐ-
λογητός εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ποιροῦμεν ὡν, ὡς τοῦ πνεύματος τοῦ πῦρ
τὸ ζεῖον πάσσοι, ἐν τῇ καρδίᾳ ἔχων
πάντοτε, λαμπρᾶς φράσης φλογίζουσα, πᾶσαν
σοφιστικὴν ἀπάτην, καὶ τοὺς βροῦντας φωτί-
ζουσα· Εὐλογητός εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων
ἡμῶν.

Αψέντες ἀοις, διὰ σοῦ προσηυκῆς Σοφια-
ρίτωτε, καλῶν αἰτίαν σε μινύσκουμεν, ὡς
τὸν πανταίτιον τέξασαν, Λόγον ὑπὲρ νοῦν τε
καὶ λόγον· ἔβην βωδῶμένσοι Ἀχραντε· Εὐλο-
γημένη εἰ Θεόν, σαρκὶ κησῶσα.

Ἄλλος. Ἐν τῇ καρδίᾳ.

Θυμὸν τυράννον, οὐκ ἐδειλίσας πάνσοποι·
ποιμνὴς προϊστάμενος δὲ τῆς λογικῆς,
ὡς ἀρίτου προσενηξέμι, τῷ ἀρχιποιμῶνι, μαρ-
τυρικῶς Φωκά κλειζόμενος.

Εδοξιάσθης, ὡς ἐν ἡλικίᾳ Μάρτυς χρυσῆς,
ἐμῶν ἐμβληθεῖς ἀσδέστου φλογισοῦς,
καὶ μηδὲν φλογίζόμενος· Εὐλογημένος εἰ ὁ
Θεός, μου, κραυγάζων καὶ Κύριος.

Ο ζεῖος πόθος, προσαναφλέγων τὴν καρ-
δίαν σου, ζεῖω ὀροσιμῶς ἐνδοξῆ συν-
τηρεῖ, ἐν πυρὶ μὴ θανατούμενον· τῆς ἀλείψας δὲ
Ἱεράρχα, τὴν ὕλην συγκοινοῦντα. Θεοτολίον.

Σεαθρομένον, τὸν τῆς ψυχῆς με οἶον πα-
νάμωμε Κόρη, μετανόιας τρόποις ὡς ἀ-
γαθῇ, ἀνακαίνισον ἢ ἀπασαν, ἀνθρωπότητα,
τὸ τοιαῦτό σου ἀνακαίνισα.

Ὡδὴ η'. Τὸν ἐν καρδίᾳ.

Εσθηριγμένας νοητήν, ἐπὶ πέτρῳ τῆς ψυ-
χῆς ἔχων τὰς βάσεις, ὑπεσκελίσας μύ-
καρ, τοῦ Κυρίου ἐχθροῦς, καὶ πάντας Κε-
θράτε ἐφ' ἡοῖας, τοὺς υπερυψοῦντας αὐτὸν εἰς
τοὺς αἰῶνας.

Κεκοσμημένην ἀρεταῖς, κεκτημένος τὴν ψυχὴν καὶ τὴν καρδίαν, κατεκόμησας λόγους, διδασκαλίας ψυχῆς, ἐξάιρων ἀκοσμίαν ἀπάσας, εἰδωλομανίας, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ως μαθητῆς τοῦ Ἰησοῦ, ὡς Ἀπόστολος Φαίδρος, ὡς τοῦ ἡλίου, τοῦ τῆς δικαιοσύνης, φωτοφανῆς ἀστραπῆ, Κοδράτε φωτίσας ἀγίασον, τοὺς ἐπιτελοῦντας, τὴν σὴν ἀγίαν μνῆμην.

Θεοτοκίον.

Ερωτάταις σε φωναῖς, ἰερωτάτοι Θεοῦ Ἀγνῆ Προφήται, ἐσομένην Μητέρα, προανεφώνουν τρανώς, τοῦ πάντων δεσπόζοντος ἀχραστε ὁ Θεὸς σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Χεῖρας ἐλπετάσας.

Χάρις σε τοῖς χεῖλεσι σοφέ, Φωκᾷ ἐκκέχεται ὄλεν ἐπέστραφας, λαὸν πλανώμενον ὄρους, ὑποθήκας καὶ περὶσπέρχας, οἶα πικρὴν ἀληθείας, Χριστῷ κραυγάζοντα· Εὐλογοεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ακοίμητον ἔχει σε πιστῶν, σοφέ ὀμηγυρίαι, πρέσβυν κοιμίζοντα, παθῶν θαλάσσης τὰ κύματα, πειρακτιοῦς τε κατευνάζοντα, καὶ ὀδυνῶν παντοδαπῶν, ἡμᾶς λυτροῦμενον τοὺς βοῶντας· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ρεῖρα ἰαμάτων ὁ ναὸς, ὁ σὸς τοῖς χροῖσσοισι, πηγάζει πάντας, λιμὴν δεκνόμενος ἀκλυστος, καὶ παθῶν ὑναδαυτήριον, τοῖς σέ τιμῶσι, καὶ Χριστῷ, Μάρτυς κραυγάζοντα· Εὐλογοεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Γίνα σου τιμῶμεν τὰ σέπτον, Φωκᾷ μνημόσυνον, πανηγυρίζοντες, τὸν ὑπεράγαθον Κύριον, ἐκδουλοῦσαι προθυμότητα, ἀπαλλαγὴν τῶν δυσχερῶν, ἡμῶν θαρσύνουσαι τοῖς βοῶσι· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Νόμου σε ἐτύπου κίβωτός, καὶ στάμνος φέρουσα, τὸ Μάννα Πάναγνε, ἡ Ζεῖα τράπεζα αὐθίς τε, καὶ λυχρία χρυσαυγίζουσα, εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, τὸ φῶς κηύσασαν, τὸ φωτίζον, Ξερωσσία τοῦ κόσμου τὰ πέρατα.

Ὁ Εἰρμός.

Χεῖρας, ἐλπετάσας Δανιῆλ, λεύτων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρός δὲ δύναμιν ἔσθεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογοεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁδὴ 9. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ωραμβεῖς διανοίᾳ, τῷ αἰραῖῳ Δεσπότη, παρίστασαι φαιδρότατος αἰεῖ, ὡς Ἱεράρχης Ξεοληπτος, ὡς Ἀπόστολος Ζεῖος, σὺν πάντι

Ἀποστόλοις ἀληθῶς, τῷ εἰρήνῃ τῷ κόσμῳ, Κοδράτε ἐξαιτούμενος.

Σοῦ Μαγνησία κατέχει, τῶν λειψάνων τὴν Σήκην, ὡς Ζεῖαν κίβωτον, καὶ ἐξ αὐτῆς, πᾶσαν Κοδράτε ὠφέλειαν, ἀπαρύεται πόλις· σικναὶ δὲ οὐρανῶν τὴν σὴν ψυχὴν, κεκτημένοι σὺν πάντι, Ἀγίοις ἐπαγγάλλονται.

Ηρωταυγῆς σου ἡμέρα, ἡ φωσφόρος σου μνῆμη, ἡ ὄντας εὐλεῖς σε ἑορτῆ, πᾶσαν ὡς ἡλιος ἐλαμψεν· ἦν πιστῶς ἐκτελοῦμεν, Κοδράτε ἱλασμόν ἀμαρτιῶν, δυσωποῦντες εὐχαῖς σου, λαβεῖν καὶ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαι μου Κύριε φεῖσαι, ὅταν μέλλῃς με κρίνειν, καὶ μὴ καταδικάσῃς με εἰς πῦρ, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγῃς με· δυσωπεῖ σε Παρθένος, ἡ σὲ κωσοσάσασα Χριστῷ, Ἀποστόλων ὁ ὄμιλος, καὶ σὺν ἱεροσάτης Μάρτυρος.

Ἄλλος. Λίθος ἀχειροτόμητος.

Ερολογίαις ἐνθέοις, τοῦ ἱεροῦ δευτερομνημόσυνου, πάντες τὴν παλιερον μνῆμην, ἰερωτάτως πανηγυρίζομεν, τὸν εὐεργέτην Κύριον, ὑπὲρ ἡμῶν καθικετεύοντες.

Ὁφθῆς πυρακτούμενος ζήλω, τῷ τοῦ Δεσπότης ὀπθῆκα, Μάρτυς τὸ λυτροῦν ὑπεισπλάξας, ἐκκαλυμμένον, ἐν αἷ τοῦ πνεύματός σου, Θεοῦ ἐπαγγαλλόμενος, μάκαρ εἰς χεῖρας παραδόσασας.

Σε Ἱεραρχῶν αἱ χορεῖται, ἐξ τῶν Μαρτύρων αἱ ἀγέλαι, καὶ τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων, ἡ συναυλία πάντων Δικαίων τε, Μάρτυς Φωκᾷ τὰ πνεύματα, ἔχοντα μέσον ἐπαγγάλλονται.

Ηπλωται ἐν κόσμῳ ἡ μνῆμη, ἡ σὴ ψυχῆς φωταγωγοῦσα, τῶν ἀνευφημούντων ἐν πίστει, τοῖς σοῦς ἀγῶνας καὶ τὰ παλαίσματα, καὶ τὴν γενναίαν ἀθλιαν, Ποιμὴν καὶ Μάρτυς ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Φώτισον Ἀγνῆ τὴν ψυχὴν με, ἐσκοτισμένην ἀμαρτία, καὶ αἰωνιζούσης φλογός με, καὶ σκότους ρῦσαι τῇ μεσιτεῖᾳ σου, ἵνα τὴν σὴν γηθόμενος, ἀνευφημῶν μεγαλειότητα.

Ὁ Εἰρμός.

Λίθος ἀχειροτόμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξέυτου σα Παρθένε, ἀπρογωνίαος ἐτιμῆθη, Χριστός συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐπαγγαλλόμενοι, σέ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Ἀποστόλου.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ὁς Μάρτυς καὶ Ἀπόστολος, καὶ Ἱεράρχης ἐνθέος, Κοδράτε μύστα τοῦ Λόγου, Χρι-

τοῦ κηρύττειν τὸ θεῖον, πανσόφως εὐαγγελίον, πᾶσαν τὴν γῆν ἐκκρίθυνας, ἐκ πλάνης λυτρωσάμενος, τοῦ γηγενεῖς καὶ διδάσκων, τοῦ προσκυνεῖν τὴν Τριᾶδα.

Ἄλλοτερον τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Ἱεραρχῶν ἀκρότης, καὶ Ἀθλοφόρων τὸ κλέος, Φωκᾶ, καὶ μέγας προσατάτης, τοῖς θαλαττεύουσι πέλων, περίσῳξ ἐκ κινδύνων, τοὺς εὐφημοῦντας σε μάκαρ.

Θεοτοκίον.

Τὸν Ποιητὴν τῶν αἰώνων, καὶ τὸν Ἀγγελῶν Δεσπότην, ἀποτειχοῦσα Παρθένε, τοῦτον ἐκέλευε δεῖξαι, τῆς δεξιᾶς παραστάτας, μερίδος τοὺς σοὺς οἰκέτας.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΓ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ Σύλληψις τοῦ τιμίου, εὐλόγου, Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Εἰς τὸν Ἐπιπέρινον.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέλευσας, ἰσταμέν Στιχῶν 5 καὶ ψάλλομεν Στιχ., Ἦχος δ'. δευτεροῦντες αὐτῷ.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Ἱερατεῦν ὁ θεῖος Λαχαρίας, καὶ ἔνδον γενόμενος τοῦ θεοτάτου λαοῦ, καὶ τοῦ λαοῦ τὰ αἰτήματα, προσωκέρων, τῷ εὐεργετῇ καὶ πανοικτιρμῶν, θεοτάτον Ἀγγελῶν, εἶδε βιώσασα αὐτῷ. Ἡ προσευχὴ καὶ ἡ δέησις, σοῦ εἰσηκούσθη. Σάρσει προσβύτα, καὶ μὴ ἀπίσται μοι: ἤξεις γὰρ παῖδα, θεῖον Προδρόμον, γεννητοῖς γυναικῶν ὑπερέχοντα, Ἡλίου ἐν δυνάμει, τοῦ Χριστοῦ προπορευόμενον.

Ἐνός μοι φαίνει τῆ Σεξ καὶ τῷ τρόπῳ, ξένος αὐτῷ καὶ κήρασι καὶ τῶν μηνύμασιν, ὁ Λαχαρίας ἀντέφραξεν: ἐγὼ γὰρ ἦλθον, τὴν σωτηρίαν λαοῦ αἰτήσασθαι, οὐχὶ δὲ κομίσασθαι, παῖδα, ὡς σὺ προσφωνεῖς: ἀπ' ἐναντίας εὐρίσχω σε, τῶν αἰτημάτων, καὶ υποπεύω μὴ ἀληθεύειν σε: πῶς γὰρ ὁ λέγεις βεβαιοτάτον, ἀποδειχθῆναι; Ἐλισάβετ γὰρ, στείρα ἐστὶ: κόρη δὲ, ὡς σὺ οἶδας, καὶ ἐπίστασαι, προσβύτατος.

Τὴ ἀπίσταις μου τοῖς λόγοις Λαχαρία, φευδῶ εὐαγγέλια λέγων κομίζειν με; Θεοῦ Ἀρχάγγελος πέφυκα, ἀ προσεστάθην, ταῦτά σοι λέγω σὺν σοὶ ἰσταίμενος: ἐπεὶ δὲ ἠπίστησας, καὶ οὐκ ἐπίστευσας, ἔση κωφεύων καὶ ἀλαλῶν, ἕως ἂν ἴδῃς, ἐμῶν ῥημάτων τὴν θεῖον ἐλθασιν. Ἐπὶ δὲ τέχῃ Ἐλισάβετ σοι, τὴν τοῦ

Λόγου φωνῆν μέγαν Προδρόμον, τρανουμένης τῆς γλώττης, εὐλογήσεις τὸν Θεὸν Ἰσραὴλ.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'. Βυζαντίου.

Ἐν στερενουσῆς σήμερον υἱόδος, καρπὸς προσευχῆς, ἀνεβλάφησεν Ἰωάννης ὁ Προδρόμος. Ἀγάλλη ἡ ἔρημος, καὶ χόρευε ἡ ἀνθρώποτης: ὁ τῆς μετανοίας κηρῦξ, ἰδοὺ ἐρχεται, ἐν κοιλίᾳ μητρικῆ σαρκουσθαι. Δεῦτε ἀγαλλόμενοι ἐν τῇ ἐνδόξῳ αὐτοῦ συλλήφει, οἱ φιλέοργοι, χορεύσωμεν βιώωντες. Ὁ ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μέζων ὑπάρχων, μὴ διαλίπῃς προσβέβω, περὶ τῶν πιστῶν τελούντων, τὴν θεῖον σου σύλληψιν, ὅπως εὐρωμεν, ἱλασμόν ἀμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον, ὁ αὐτό:**

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόγυτον τόκον; ὁ γὰρ ἀγρόνως ἐκ Πατρὸς ἐλλάμψας υἱὸς μονογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς, προσήλθεν ἀφράσματος σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἀνθρώπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τενωμένος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γινωριζόμενος. Αὐτὸν ἐκέλευε, σερνῆ παμμακαρίστε, ἐλεηθῆναι τὰς φυλάς ἡμῶν.

Εἰς τὴν Στιχῶν, Στιχηρᾶ, Ἦχος πλ. δ'.

Ὁλον ἀποθέμενοι.

Μολοῦντι εἰς Ἄγια, τὰ τῶν Ἁγίων ἁγίως, ἱεροῖ Προφήτῃ σοι, τῷ Ἁγίῳ Ἄγιος, καθὼς γέγραπται, ἐπιστάς Ἀγγελος, προσεφώνει λέγων: Εἰσηκούσθη σου ἡ δέησις, καὶ διαλύεται, νῦν τῆς Ἐλισάβετ ἡ στεῖρωσις, καὶ τέξεται προσβύτα σοι, υἱὸν Ἰωάννην τὸν Προδρόμον, κήρῶν τοῦ Ἡλίου, Προφήτην τοῦ ὑψίστου, καὶ φωνῆν, τοῦ ἐκ Παρθένου Θεοτάτου, Λόγου ανατεῖλαντος.

Στιχ. Καὶ σὺ, παιδίον, Προφήτης.

Ἄγε μοι τρανότατα: Κατὰ τί γινώσμαι αὐτοῦ; αὐθις πρὸς τὸν Ἀγγελῶν, ὁ μακαριώτατος, πρέσβυς ἔφραξεν: ὡς ῥᾶς πλήρης γὰρ, ἡμερῶν ὑπάρχων Ἐλισάβετ στείρα πέφυκε. Πᾶς οὖν μοι ῥήματα, φηέγγῃ ὑπὲρ φύσιν, ἐξίσταμαι, οὐδόλως ἀληθεύοντα, νῦν υπονοῶ σε ὁ ἀνθρώπε. Ἀπίθι: ἐγὼ γὰρ, λαοῦ τὴν σωτηρίαν ἐξαίτω, οὐχὶ δὲ παῖδα κομίσασθαι, πράγμα δυσπαράδεκτον.

Στιχ. Λατρεύειν αὐτῷ ἐν ὁσίωτητι.

Θεοῦ Παντοκράτορος, ἐγὼ Ἀρχάγγελος πέλω: Γαβριὴλ μοι ὄνομα: τῷ προσβύτῳ ἔ-

φησεν ὁ Ἀσώματος· τὸ παρὸν κώφευσον, καὶ σιγὴν ἀσκησον, ἀπιστήσας ἐμοῖς ῥήμασιν. Ἐπαν δὲ τέχῃ σοι, σάλπιγγα τοῦ Λόγου, ἡ σύζυγος, τοῦ Πνεύματος τρανότατος εἰμι, γλωτταν ἐκδοθῆς τρανότατα· Προφήτης Ὑψίστου, κληθήσῃ ὡ παιδίον τὰς αὐτοῦ, προετοιμάσαι ἐν χάριτι, τρίβους ὡς ἠυδόκησεν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'

Αγγελος, ἐκ στερωτικῶν ὠδίνων προήλθες Βαπτιστά, ἐξ αὐτῶν τῶν σπαργάνων, τὴν ἔρημον οἰκήσας, σφραγίς τε πάντων τῶν Προφητῶν εἰδείχθης· ὃν γὰρ ἐκείνιο πολυτρόπως θεάσαντο, καὶ αἰνιγματώδως προεκήρυξαν, τοῦτον βαπτίσαι ἐν Ἰορδάνῃ κατηξιώθης· φωνῆς τε ἀκήκως Πατρικῆς οὐρανόθεν, μαρτυρούσης αὐτοῦ τὴν υἰότητα· καὶ τὸ Πνεῦμα εἶδες, περιστερᾶς ἐν εἰδεί, τὴν φωνὴν ἔλκον ἐπὶ τὸν βαπτίζομενον. Ἄλλ' ὡ πάντων τῶν Προφητῶν ὑπέρετε, μὴ διαλίπης πρεσβεῦν ἐν ἡμῶν, τῶν πιστῶς σου τελούντων τὸ μνημόσυνον.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς· σὲ ἱκετεύομεν. Πρέσβευε Δέσποινα, μετὰ καὶ τοῦ Προδρόμου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'· Ταχύ προκατάλαβε.

Ηπρῶν οὐ τέκνοτα, στείρα εὐφράνθητι· ἰδοὺ γὰρ συνέλαβες, Ἥλιε λυχνουσαφῶς, φωτίζειν τὸν μέλλοντα, πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, ἀδελφίαν νοσοῦσαν· χάριτος Ζαχαρίας, ἐκδοῶν παρρησίαν· Προφήτης τοῦ Ὑψίστου ἐστίν, ὁ μέλλων τίκεσθαι.

Θεοτοκίον· Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ελισάβετ στεριώσεως ἠλευθέρωται, ἡ Παρθένος δὲ πάλιν Παρθένος ἔμεινεν, ὅτε φωνῇ τοῦ Γαβριὴλ, γαστρί συνέλαβεν· ἀλλ' ἐν νηδί προσκίρτᾳ, τὸν ἐν γαστρὶ παρθενικῇ, Θεὸν προγόνου καὶ Δεσπότην, ὁ Πρόδρομος Ἰωάννης, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν σαροκούμενον.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὁμοίον.

Χαῖρε ἅγιον ὄρος καὶ Δεσποτίον· χαῖρε ἐμφυχε βᾶτε ἢ ἀκατάφλεκτε· χαῖρε ἡ μὴ πρὸς Θεὸν κόσμου γέφυρα, ἡ μετάγουσα

Συνοτὸς, πρὸς τὴν αἰώνιον ζωὴν· χαῖρε ἀκήρατε Κόρη, ἡ ἀπειράνδρος τεκοῦσα, τὴν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.

Τρυγῶν ἡ φιλέρημος, ὁ ἱερός Βαπτιστής, κηρύξας μετανοίαν, καὶ φανεράσας Χριστόν, γενόμενον ἄνθρωπον, πάντων ἀμαρτανόντων, ἐγενήθη προστάτης, πᾶσι χειμαζομένοις, βοηθῶν ἀενάως· αὐτοῦ ταῖς ἱεσίσαις Χριστέ, σῶσον τὸν κόσμον σου.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὁμοίον.

Η μὴν κησάσα, τὸν Ποιητὴν τοῦ παντός, ἡ μὴν κοσμήσασα, τὴν ἀνθρωπότητα, τῷ τόκῳ σου Ἄχραστε, ῥῦσαι με τῶν παγίδων, τοῦ θολίου Βελίερ, γῆσόν με ἐπὶ πέτραν, τῶν Χοιρῶν Σελκμάτων, αὐτὸν ἐκδυσωπούσα ἐκτερῶς, ὃν ἐσωμάτωσας.

Οἱ Κανόνες τῆς Οὐρανοῦ εἰς, καὶ τοῦ Ἁγίου Πατρικῆ Ἰωάννου τοῦ Δαμασκίου.

Μετὰ δὲ τὸν Κανόνα, εἰ βούλει, εἰπέ καὶ Καταβάσεις Ἀνοῖξα τοῦ στόμα μου.

Ἦχος α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπειρῶ.

Τῆς φειρευούσης ψυχῆς με τοὺς λογισμοὺς, τοὺς ἀκαρπούς ἐκτίλον, στεριευούσης ὁ βλαστός, εὐφημῆν ὀρησαντος τὴν σπῆν, ἐν νηδί μητρικῇ, ἀγίαν Σύλληψιν.

Ο ἱερός Ζαχαρίας ἐν τῷ ναῶ, εἰσελθὼν τεβᾶται, ἔσειον Ἄγγελον αὐτῶ, ἐμφανῶς μνηύοντα· Ὑἱόν, μετὰ γῆρας Ἰερεῦ, ἐξεῖς τὸν Πρόδρομον.

Αύχλος Ἥλιου τῆς δόξης ὁ φωταυγῆς, ἐν νηδί ἀρχεται, ἀναλάμπειν μητρικῇ· δι' οὐ σκότος λέλυται παθῶν, καὶ στεριώσεως δεσμά, ὁ μέγας Πρόδρομος.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἐν γαστρὶ σου Δεσπότην ἐν μητρικῇ, Θεοτόκε πάναγνε, βασταζόμενον γαστρί, κατιδῶν ἐσιρίτησε σαφῶς, Ἰωάννης ὡς αὐτοῦ, ὑπάρχων Πρόδρομος.

Ἦχος γ'. Οὐκ ἐστὶν Ἅγιος.

Η στείρα σήμερον καρπὸν, ἱερόν συλλαμβάνει, τὸν μετέπειτα πᾶσαν, ἀκαρπίαν τῶν ψυχῶν, ἀξίην τῆ νοπῆ, ἀποτέμμενον, μέλλοντα ἐν χάριτι.

Κωφεύσας ἔνδον τοῦ ναοῦ, Ζαχαρίας ὁ μέγας, τὴν φωνὴν τὴν τοῦ Λόγου, ἀγγελίαν φοδερά, κομίζεται καὶ λαμπρῶς, μεγαλύνει Κύριον τὸν εὐσπλαγγχον.

Ο δείξας τρίβον ασφαλῆ, τοῖς πιστοῖς μετάνοιας, προτροπῇ τοῦ Ἀγγέλου, ἐν νηδύϊ μητρικῇ, βλαστάνει θεία βουλή, παρ' ἐλπίδα, ὃ ἐνόησεν Πρόδρομος. **Θεοτοκίον.**

Γαστρὶ φερόμενον Χριστόν, τῆς Παρθένου ὡς ἔργον, ὃ ἐκ στείρας ἐσίκτην, προμηθῶν τὴν γράν, ἐπιδημήσασαν γῆ, κατηρείας, πάντας ἐκλυτρώσασθαι. **Ὁ Οἶκος.**

Οὐκ ἔστιν Ἄγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὃ ὑψώσας τὸ κέρα, τῶν πιστῶν σου Ἀγαθῆ, καὶ στρεπώσας αὐτοῦς, ἐν τῇ πέτρᾳ, τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Κιτεπλάγη Ἰωσήφ.

Θιμῶντι ἐν νηδύϊ, τῷ Λαχαρία ἱερεῖ, Γαβριὴλ ἐξ οὐρανοῦ, ἐπέστη λέγων πρὸς αὐτόν· Ὅτι ἐν γῆρα σου ἔξεις καρπὸν εὐκλεῆ· καὶ στείρας ἢ πείν, τῆς Ἐλισάβετ νυνι, λυθῆσεται εὐθύς, καὶ ἀκασιπία γονῆς, καὶ συλλαβούσα τέλειται τὸν Κήρυκα, τοῦ Ἰησοῦ τε καὶ Πρόδρομον. Αὐτῶν προσθείαις, Σωτῆρ τοῦ κόσμου, σάων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν, καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον ὑετόν, ἐν τῇ ἀσπόρᾳ συλλήψαι σα Θεοτόκε, βίβιον ἐν πυρὶ ἀκατάβλεκτον, ράβδον Ἀαρὼν τὴν βλαστήσασαν· κ' μαρτυρῶν ὃ μυστικῶς καὶ φύλαξ, τοῖς ἱερῶσιν ἐκράνγας· Παρθένος τίθει, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένει Παρθένος.

ᾨδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Φωνῇ Ἀγγέλου σε, τὸν οὕτως ἀγγελοῦ, τῆς Χριστοῦ παρουσίας τῷ ἱερῷ, ἱερῶς προήγγειλε, στειρωτικῆς ἀπὸ γαστροῦ, ἐκδολαστάνειν μάκαρ Πρόδρομε.

Ηπρῶν ἀγῶνας, καὶ ἡ οὐ τίττουσα, νῦν ευφράδῃσθι στεῖρα· ὅτι Χριστοῦ, Βαπτιστῆν καὶ Πρόδρομον, καρπογονεῖς πανευκλεῶς, Ἐλισάβετ ἀξιάγατε.

Αξίην Πρόδρομε, τῆς σῆς δεήσεως, τῶν παθῶν μου ἀπάνθιας καὶ λογισμῶν, ἐκτίλον προσκόμματα, καὶ καρποφόρον μου τὸν νοῦν, ἀρεταῖς παμμάκαρ ποιήσον. **Θεοτοκίον.**

Νηδὺς σε ἔφερε, τὸν πάντα φέροντα, τῆς Παρθένου, νῆικα ὁ Βαπτιστῆς, ἐν γαστρὶ φερόμενος, σὲ προσεκύνησε Χριστέ, καὶ σμῆτῶν ἡγαλλιάσατο.

ᾨδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου.

Μολοῦντι ἔνδον τοῦ ἱεροῦ, καὶ τὰς νομικάς τῷ Ποιητῇ, λατρείας προσαναφέροντι,

ᾤψθη τῷ Προφήτῃ Ἄγιος Ἄγγελος, μηνύων τοῦ Προδρόμου, τὴν θείαν σύλληψιν.

Πῶς ἔσται τοῦτό μοι τληανγῶς; πῶ γὰρ προσβύτης ὡς ὄρας, καὶ στείραν σύζυγον κέκτημαι, ἔφη Λαχαρίας πρὸς τὸν Ἀρχάγγελον· φύσας ἐναντία, λέγεις μοι ῥήματα.

Πρὸς Σάβρον βιέλου τοῦ Ἀβραάμ· ἰδὲ πῶς ἐκείνη Ἰσαὰκ, ἐν γῆρα τέτοκεν ἄνθρωπε, καὶ τοῖς λεγομένοις δικαίως· πιστεῦν· προσβύτη προσεφώνει, ὃ μέγας Ἄγγελος. **Θεοτοκίον.**

Εὐλογημένη ἐν γυναίκεϊ, σὺ Θεοχαρίτωτε σαφῶς, ἡ Ἐλισάβετ ἐδόξα σοι· Ὅτι κυοφόρον ἀνάδρους ἔργων σε, τὴν μήνην μετὰ τόκον, ἀρῆσον μένισαπαι.

ᾨδὴ ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Αμύβδου κέκτημαι, τὴν διάνοιαν ἐργῶ καὶ ἀπιστῶ τοῖς λόγοις σου· τῷ Ἀρχαγγέλῳ ἔφη ὁ ἱερεὺς· λαοῦ σωτηρίαν γὰρ, οὐκ ἐμῆς ἐξ ὀφείας καρπὸν ἤησα.

Ο Πλάτης τῆς οὐραίας, τῶν Ἀγγέλων Βασιλεῦς, ὃ Λειτουργῶς ἀπέτησε, τῆς παρουσίας Ἀγγέλου τῆς αὐτοῦ, νυδόκησε τίθειεν σε· τοῖς ἐπίς μὴ ἀπίσται λόγοις ἀνθρώπε.

Τὸ εἶσα σου πύρινον, καὶ ἡ θεία σου φρικτῆ, καὶ θανμαστός ὁ λόγος σου, ὃ Λαχαρίας ἔφη τῷ Λειτουργῷ· ἀλλ' οὐκ οὐ πιστεύω σοι, ὑπὲρ φύσιν λαλοῦντι ξένα ῥήματα.

Θεοτοκίον.

Ολόγος τὸν Πλιον, ἐν νεφέλῃ μητρικῇ, γαστροῦ κατακρυπτόμενον, ἐπεγνωκίως ὑπάρχων ἐν ζοφερῇ, τῆς μήτρας σκηνώματι, προσεκύνησε χαίρων καὶ ἐσίκητῆσε.

Ὁ Οἶκος.

Τὸ βίον τὴν θάλασσαν, ὑψομένην κατὰ θορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σα προσδραμῶν, βῶθ σοι· Ἀνά· γαγε, ἐν φθορᾷ τῆς ζωῆν μου Πολυέλεε.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς Ἀγγελικός.

Εὐφραίνεται λαμπρῶς, Λαχαρίας, ὃ μέγας, καὶ ἡ πανευκλεῆς, Ἐλισάβετ ἡ σύζυξ, ἀξίως συλλαμβάνουσα, Ἰωάννην τὸν Πρόδρομον· ὃν Ἀρχάγγελος, εὐηγγελίστατο χαίρων, καὶ οἱ ἄνθρωποι, ἀξιοχρῶς τιμῶμεν, ὡς μύστην τῆς χάριτος.

Ὁ Οἶκος.

Τὸ ἱερὸν εὐαγγέλιον ἀναπτύξωμεν, ὃ Λουκάς ἡμῖν ἐγραψεν ὁ ἱερεὺς καὶ θανμαστός, καὶ τὴν τοῦ Προδρόμου θεασώμεθα σύλληψιν τὴν φαιδρῶν καὶ ἐπίσημον· φησὶ γὰρ, ὡς

εἰσῆλθεν ὁ πρεσβύτερος καὶ δίκαιος **Ιακωβίος** εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων τοῦ **Συμῆσαι**, τῇ τῆς ἐρημείας καιρῷ, ἐπέστη αὐτῷ **Γαβριήλ**, εὐαγγελίζομενος ἡ γένην· **Ἐξέεις, Ἰερόαρχα**, υἱὸν ἐν τῇ γῆρα, Προφήτην τε καὶ Προδρόμον, φωνῆν τε καὶ κήρυκα, καὶ λύγρον ἀείφωντον, τὸν μύστην τῆς χάριτος.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός Ἠ Σὺλληψις τοῦ Ἁγίου, ἐνδόξου, Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Στίχη.

Ἄνδρὶ Προφήτῃ χρησμός ἐξ Ἀρχαγγέλου,
Τεκνῷ Προφήτῃ, καὶ Προφήτῳ τε πλέον.

Εἰκόδι τῇ τριτάτῃ γαστήρ λαΐζε Προδρόμου
εἰς.

Ταύτην τὴν βίαν σὺλληψιν εὐαγγελίστατο τῷ Προφήτῃ καὶ Ἰερῷ **Ιακωβίῳ** ὁ Σείος Ἀρχιστρατήγος **Γαβριήλ**, Εἰσῆκουσθη ἡ ὁρῆσις σου, εἶπεν· ὡς ἐκ τούτου προκινῆσθαι, διὰ τὸ παράδοξόν τοῦ τε γήραος καὶ τῆς στειρώσεως τῆς **Ελισάβετ**, τὸν βεῖτον ἢ παρθενικὸν τῆς παναχρόντου Θεοτόκου τοῦου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, **Μνήμη** τῶν Ἁγίων **Μαρτύρων** Ἀνδρέου, Ἰωάννου, Πέτρου καὶ Ἀντωνίου, τῶν ἐν Ἀροικῇ πεπενημέντων.

Στίχ. Ὑπὲρ νυγέντος πρὶν μὲν λόγγῃ Δόγῳ,
Δόγγῃς νυγείς ἠνεγκε δίτταις Ἀνδρείας.

Ἐγέθον πλάνη βεῖς, ἢ στραγίς Ἰωάννης,
Σφάττει τὸν ἐγέθον, καὶ σὺν αὐτῷ τὴν πλάνην.

Ἀντώνιος καὶ Πέτρος, ὡς φερόναι πέτραι,
Πρὸς τὰς μελλοῦν ἔκκοπας ἐκατέρωτον.

Βασιλείου τὴν **Ρωμαίων** ἀρχὴν διῶνόντος, τῆς Ἀροικῆς ἀπάσης ἐκράτει καὶ ἐτυράνευε, ὁ οὐμώτατος τῶν Ἀγαρηῶν **Ἰσραχίμ**. Οὗτος, πορθήσας τὰς **Συρακίους**, (αὕτη δὲ ἐστὶ μητρόπολις **Σικελίας**) ἐκείθεν ἠγάγετο Ἰωάννην, ἅμα σὺν τοῖς παισὶν αὐτοῦ, Πέτρῳ καὶ Ἀντωνίῳ, παῖδας ἔτι αἰώρους τυγχάνοντας ὡς καὶ παραυτίκα τοῖς Ἀγαρηῶν ἐκέλευσεν ἐκπιδεῦσθαι γράμμασιν. Ἐπεὶ δὲ εἰς ἀνδρας ἐτέλεν, καὶ φρονήσει καὶ ἀρετῇ πολλοὺς ὑπερέιχον, ἀγασθεῖς ἐπ' αὐτοῖς ὁ Βεληρ, Γενικὸν μὲν τὸν Ἀντώνιον, Σακελλάριον δὲ τὸν Πέτρον προσχειρίζεται. Οὗτοι μὲν κρυφίως ἐχριστιάνιζον, εἰς τὸ φανερόν δὲ τὰ τῶν **Σαρακηνῶν**

ὑπεκρίνοντο· ἀλλ' οὐκ ἔλαθον γνοὺς γὰρ τοῦτο ὁ Ἰσραχίμ, καὶ μανείς, τοὺς πόδας αὐτῶν ξύλῃ ἀσφαλίσάμενος, ξύλοις ἀγρίοις αἰκίζει.

Τετρακοσίας τοῖνον λαβῶν κατὰ τῶν ποδῶν ὁ μακάριος Ἀντώνιος, καὶ τοὺτους κατακλισθεῖς, νύχαρίσται τῷ Θεῷ. Εἶτα ὄνῃ ἐπιβιάζεται, καὶ κατὰ τοῦ σώματος σχοινίοις δεδεμένος, διὰ μέσης τῆς πόλεως θρατρίζεται. Πέτρος δὲ γυμνωθεῖς, βύβδις τὸν τένοντα αὐτοῦ καὶ τὴν κοιλίαν αἰκίζεται, καὶ ἐν τῇ εἰρηκτῇ ἀποτίθεται. Ἐξαγαγῶν δὲ αὐτοῦς, τοὺς βραχίονας ἀπὸ τῶν ὤμων καὶ τὰς χεῖρας ξύλοις ἀγρίοις συλλήθ'· ἐπειτα τοὺς μηρούς αὐτῶν καὶ τὰ σκέλη, καὶ τοὺς πόδας ὡσαύτως συνέτριψεν, ὡς ὅλον μὲν τὸ ὀστώδες ἀπαλυθῆναι, τὸ σκεῶδες δὲ χυλωθῆν, τῷ αἵματι συμυραθῆναι. Μετὰ δὲ ταῦτα, ἀνδράκων πλήθῃ ἀθροίσας, καὶ χαλκῆα προσκλισάμενος, διὰ σιδηρᾶς λαβίδας πετυρακτωμένης, τὰ αἰδοῖα αὐτῶν ἐκέλευσεν ἀποτεμεῖν, καὶ τοῖς τῶν μακαρίων στόμασιν ἐμβάλεῖν.

Τούτων ἐν τούτοις τελειώθέντων, τὸν πατέρα αὐτῶν Ἰωάννην ἐκλώσας πρὸς ἑαυτὸν, καὶ τῇ λαῖᾳ χειρὶ τὸν τραχηλὸν ἀνακλάσας· τὴν ἰδίαν αὐτοῦ μάχαιραν· ἐπήξεν ἐν τῷ φάρυγγι καὶ αὐτὰς ἐπάνω τῶν ἰσθμῶν αὐτοῦ τέκνων ἀνήκε τὸ πνεῦμα· εἰς οὗτα πυρᾶν πολλὴν ἀνάψας, κατέκαυσεν ἅμα τὰ τῶν Ἁγίων σώματα.

Τὸν δὲ μακάριον Ἀνδρέαν, γηραιὸν ὄντα πάντη τὴν ηλικίαν, χρόνοις πολλοῖς καθειροχθέντα, καὶ λιμῷ καὶ δίψει καὶ γυμνότητι καὶ ταλαιπωρίαις τέταρτι χειμενόμενον, καὶ μὴ πειθόμενον τῷ κυνί, τί ποιεῖ ὁ Θεός; Ἰππῷ ἐπιβάς, καὶ ἀκύντιον λαβῶν, κατ' εὐθὴ τὸν Ἅγιον εὐρών, κατὰ τοῦ στήθους ἔκρουσεν. Ἐπεὶ οὖν ὁ Ἅγιος εὐχαριστήσας, ἐρρήξε φωνῆν πρὸς τὸν Θεόν, αὐθις εἰ τῶν ὀπισθεν ὁ μαιφόνος παριών, ἐτέρῃ τούτον ἔβαλε κατὰ τοῦ σώματός πελτῶν· καὶ οὕτω κατὰ τῶν σπλάγγων αὐτοῦ τῶν δύο δοράτων διαδομένω, πίπτει ὁ Μακάριος ἐπὶ τῆς γῆς, μαχαιρᾷ τὴν τιμίαν ἀποτυπθεῖς κεφαλὴν καὶ οὕτως ἐπληρώθη αὐτῶν ἡ μαρτυρία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, **Μνήμη** τῆς Ἁγίας Μάρτυρος **Ραίδος** τῆς παρθένου.

Στίχ. Ποθοῦσα κάλλος ἡ Ραῖς Θεοῦ βλέπειν,
Σαρκοῦ τὸ κάλλος ἐκδίδοσι τῷ ζῆπει.

Αὕτη γέγονεν ἐν τῇ Αἰγυπτίῳ γῆρα, ἐν τόπῳ ἐπιλεγόμενῳ **Τάμμα**, Στρατήγῳ πρεσβυτέρῳ τινός, Πέτρου τούνομα· ἦν δὲ τὸ τῶν

μοναζουσῶν σχῆμα περιβεβλημένη, οὐσα ἐτῶν ὡσπερ ὠδύσκα. Κατελήυσα δὲ μετ' ἐτέρων παρθένων ὑδρεύσασθαι, καὶ θρασυμένη πολλὰς παρθένους, καὶ πλῆθος ἀνδρῶν πρεσβυτέρων καὶ διακόνων ἡ μοναζόντων, οὓς εἶχε δεσμικὰς ὁ ἡμέτερος Λακιανός, παρεργουμένη πλοῖα, καὶ μαρτυροῦσα ὅτι διὰ Χριστοῦ θένονται, ἀνδραγαγήν ἐπέδειξεν αὐτοῖς ἐκαστὸν δεηθεῖσα ἐπὶ τοῦτο τοῦ Κομενταρησίου (*). Τοῦ δὲ παραινεσάντος αὐτὴν, τὴν ἀσφαλίαν ἐλέσθαι, καὶ μὴ συναποθάνειν τοῖς δεσμικαῖς, ἐπεὶ οὐκ ἐπέσθη, ἐνεφανίσθη τε τῇ Ἠγεμονί, καὶ τοὺς αὐτοῦ θεοῦ ἐμυκτηρίσε, καὶ εἰς τὸ τοῦτου ἐνέπτυσε πρὸς ἑαυτὸν, ὡς τὰ Χριστιανῶν διαπαίζοντος, τὴν διὰ ζήτους μετὰ πολλὰς βυσάνους ἐδέξατο τελευτῆν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ὁσίων γυναικῶν, Ξανθίππης καὶ Πολυξένης τῶν αὐταδέλων.

ΣΤΥΧ. Τὰς συγκοινοῦς Ξανθίππην ἢ Πολυξένην.

Χοροὶ συνοικοῦς λαμβάνουσιν Ἀγγελῶν.

Αὐταὶ ὑπῆρχον ἐκ τῆς Ἰσπανίας γῆρας, ἐπὶ Κλαυδίου Καίσαρος· ὡν ἡ μὲν Ξανθίππη γυνὴ ὑπῆρχε Πρόδου, ἀνδρὸς τῆν ἀρχὴν τῆς χώρας Ἰβυόντος· ἐμαθητεύθη δὲ παρα τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, κατὰ τὴν γῆραν ἐνοσημῆσαντος· μετὰ τῶν ἀλλῶν δὲ, καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς.

Ἡ δὲ Πολυξένη, παρθένος οὐσα, ἠρώπη ἡ παρά τινος κακοσχολοῦ· ἀλλὰ χάριτι Θεοῦ ἀφίεσθαι ἔμεινε, καὶ ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου ἐξαπίσθη. Πολλῶν δὲ ἀποστευσάντων αὐτῆς, παραλαβούσα Ὁνήσιμον τὸν Ἀπίστολον, ὤρμησεν ἐπὶ τὴν πατρίδα αὐτῆς Ἰσπανίαν· καὶ μετὰ τὸν πολὺν ἐλείπειν πλοῦν, καὶ τὰς ἀπίεραυς θυγάς, συνεπαγαγέτην ἔχουσα καὶ τὴν Ρέβέκκην, μετ' ἧς ἐξαπίσθη, κατέλαβε τὴν ἐκαστῆς ἀδέλφην Ξανθίππην. Αὐταὶ τὸν ἐπίλοιπον βίον καλῶς διανύσασαι, καὶ πολλὰς δυνάμεις ἐπιδειξάμεναι, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησαν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ. Δροσοβολὸν μὲν τὴν κάμινον.

Απιστήσας μου τοῖς ῥήμασι τὴν κείρευσιν, χομιζῶν προδηλότατα· καὶ τικτομένην ὀπνύα ἰδὸς τὴν φωνὴν, τοῦ Λόγου, ἀνάλαβε φωνὴν, Ἐυλογητὸς εἰ ἐκδοῶν, τοῦ Ἰσραὴλ ὁ Θεός.

(*) Ἐκ τοῦ λατινικοῦ Κομενταριένσις (Commentariensis) παρασηθῆν, ὅπερ διὰ τὴν ἀσφαλίαν τῆς ὑπὸ ἡλίου, τὸν κατέσχεον τῶν εἰς αὐτὸν παρεπιθεμένων ἔχοντα, τὸν καὶ Νοτάρειον, ἢ Νοτάρων ἄλλως καλεσόμενον.

Τῇ σελήνῃ Ἐλισάβετ προσενούμενος, πολὺ φωτός ὡς ἥλιος, ὁ *Λακριας*, σελασφόρον λυχνίου τοῦ φωτός, ἐκτέτοιχε φαίνοντα ἡμῖν, τῆς ἐν τῷ σκότει τῶν παλῶν, κατασχεθεῖσαι δεσινός.

Τῶς σικριτήματι ὡς ῥήμασι χρυσάμενος, Χριστὸς ὁ μέγας Πρόδρομος, προσεκύνησεν ἐν νηδύϊ, σὲ Παρθενικῇ, αὐτὸς βυσταζόμενος· γαστρί, τῆς Ἐλισάβετ Ἰησοῦ ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Θεοτακίον.

Η σελήνῃ Ἐλισάβετ ἔνδον φέρεσκα, ἀστέρα Σεῖτον Πρόδρομον, προσεκύνησε, φωτεινὴν νεφέλην Μαριάν, τὸν ἥλιον φέρουσαν Χριστόν, σακκοφορούμενον, ἐκ σου διὰ τὸ πάσαι ἡμᾶς.

Ὠδὴ η. Ἐκ φλογός τοῖς Ὁσίοις.

Τὸ ὑμνοῦ ο-φίλος προστομαζεται, ἡ φωνὴ δὲ τοῦ Λόγου ἀρχὴν εἰσδέχεται, καὶ στερωτικαῖς νῦν λαγόντι ἐπὶτρέχεται, καὶ παύσασίλω, ὁ μέγας στρατιώτης.

Στερωσάσας καρδίαις φερερός ἠνήθησε, τῶν παλῶν ἡ ἀείνη ἡδὴ γαλλεκεται, ὁ μόνος ὁ σπῆτος, ἐγκροτεῖται σπευεται, Πρόδρομος ὁ μέγας· καὶ ἀγαλλιάσθε.

Τὰ δεσμά ὡς περ πάλαι τὰ τῆς στερωσῆσεως, τῆς ἐμῆς διανοίας οὕτω τὴν πώρωσιν, λύσον Βαπτιστὰ, καὶ καρποὺς μετανοίας με, ποίησον βλαστάνειν, καὶ ζῆν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτακίον.

Κυριόρον σε Κόρη ὡς ἐθεάσατο, Ἐλισάβετ, ἐνέλωσ ἡγαλλιάσατο, ἔνδοθεν αὐτῆς, τοῦ ἐμυδρῶν σικριτήσαντος, ὡς ἐπεγνωκότος, τὸν ἐαυτοῦ Δεσπότην.

Ὁ Εἱρώς.

- Ε**κ φλογός τῆς Ὁσίου δρόσον ἐπήρασα, καὶ δικαίου Συσίαν ὕδατι ἐφλέξας·
- ἀπαντα γὰρ θράς, Χριστὲ μόνῃ τῷ βούλευσθαι.
- Σὲ ὑπερυψούμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Χριστοῦ ὁ μέγας καὶ Σεῖτος Πρόδρομος, φειρατικαῖς νῦν πύλας διανοίας αὐλίζεται, ὡς ἐν βασιλείαις ἐν νηδύϊ μητρὸς· ὅς τις ὡς στρατιώτης, προεξελεῖσεται, τοῦ Παμβασιλέως τὰς ὀδοὺς ἐτοιμαζόμενος.

Θεοῦ Προφήτα πρεσβύτα χόρευε, ἔξεις υἱόν, οὐ μείζων ἐν βροταῖς οὐκ ἐγήγερται, Ἰωάννην Κυρίου τὸν Πρόδρομον. Σικριτήσον Ἐλισάβετ· γῆ πάσα γήθησον, αἶνεσιν τῷ πάντων Ποιητῇ Θεῷ προσάγουσα.

Ημῶν τῶν πίστει, ἀνευφημούντων σε, μέμνησο νῦν Προφήτα τοῦ Κυρίου καὶ Πρόδρομοι, φυγικῶν ἐκ παλῶν ἐκλυτρούμενοι, σῶζων ἡμᾶς κινδύνων, πρὸς τὴν οὐράνιον, τρίβον ὁδηγῶν Θεοπρεπῶς, αἰμακαρίστα.

Θεοτοκίον.

Αγνή μητέρα, σαφῶς ἐπέγγυε σε, στειρωτικῶν δεσμῶν ἡ Ἐλισάβετ ὡς ἤσθητο, ἐκλυτὴν λελυμένην καὶ φέρουσαν· Πρόδρομον τοῦ ἐν μήτρᾳ, σοῦ κατοικήσαντος, ἀρχρατε Παρθένης Μαριάμ, Θεοχαρίτατε.

Ὁ Εἰρμός.

Θεὸν ἀνθρώποις, ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ τόλμᾳ, Ἀγγέλων ἀτεινίσαι τὰ τάγματα· διὰ σοῦ δὲ Πάναρμε ἠράθη βροτοῖς, Λόγος σσαροκαμμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρανίαις Στρατιάσι, σὲ μακαρίζομεν.

Ἐξάποστολον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλλομεν.

Ημῶν τῶν ἐν Παρόντι μελλόντων, τικτεσθῆαι Βασιλέα, ὡς οὗτος ἐξ Ἐλισάβετ, τῆς ἀνάγκου καὶ στείρας, προσέβητο ἱερέως τε, Ζαχαρίου τοῦ πάνυ ὦν ταῖς εὐχαῖς, καὶ τῆς Θεοτόκου καὶ Ἰωάννου, τοῦ Βαπτιστοῦ σου Κύριε, σῶσον οἰκτεροῦν πάντας.

Θεοτοκίον ἄριστον.

Χαρμονικῶς τὸ Χαῖρέ σοι, τοῦ σεπτοῦ Ἀρχαγγέλου, οἱ λυτρωθέντες Πάναρμε, τῆς ἀρχαίας κατάρας, διὰ τοῦ Θεοῦ σου τόκου, εὐχαρίστως βαδῶμεν Χαῖρε Ἄδამ ἡ λυτρωσίς, Θεοτόκε Παρθένη· χαῖρε Σεμνῆ, δι ἧς ἀπηλλάγημεν τοῦ Σανάτου· χαῖρε, δι ἧς ἐτύχημεν, οὐρανῶν Βασιλείας.

Εἰς τὸν Αἶνα, Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανῶν ταγμάτων.

Αγαλλιᾶται ἡ κτίσις, ἐν τῇ συλλήψει σου, Πρόδρομοι καὶ Προφῆται, Βαπτιστᾶ Ἰωάννη ὁ Θεὸς γάρ σου τόκος σημαίνει ἡμῖν, τοῦ Δεσπότη τὴν γέννησιν· καὶ διὰ τοῦτο συμφώνως οἱ ἐπὶ γῆς, ἐπαξίως εὐφημοῦμέν σε. **Δίς.**

Ο Ἰσαμαστὴν μαρτυρίαν, εὐρών ὁ Ἀγγελος, τὴν συλλήψει τῆς στείρας, τῆς Μαριάμ προσάγει, πρὸς πίστῳσιν προσφέρων· διὸ καὶ ἡμεῖς Ἐλισάβετ πρὶν ἄγγων, καὶ Ζαχαρίαν ὁμόζυγον τὸν αὐτῆς, καὶ Ἰωάννην εὐφημήσωμεν.

Ο Θεοσκευάστος λυχνος, τοῦ αἰοίου φωτός, ὁ τοῦ νυμφίου φίλος, τοῦ Ἡλίου τῆς δόξης, ὁ μέγας Ἐσωφόρος ἡ ζῶσα φωνὴ, Θεοῦ Λόγου ὁ Πρόδρομος, τῆς παρουσίας Κυρίου ἀγγελικῆ, προσφωνήσῃ νῦν συνέλληπται.

Septembre.

22

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. β΄.

Η Ἐλισάβετ συνέλαβε τὸν Πρόδρομον τῆς χάριτος, ἡ δὲ Παρθένος τὸν Κύριον τῆς δόξης· ἠσπάσαντο ἀλλήλας αἱ μητέρες, καὶ τὸ βρέφος ἐσπίρτισεν ἐνόσθεν γὰρ ὁ δούλος ἦναι τὸν Δεσπότην. Θαυμάσασα ἡ μήτηρ τοῦ Προδρόμου, ἤρατο βοᾶν· Πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μὲ ἔλθῃ πρὸς με; ἵνα σώσῃ λαὸν ἀπεγνωσμένον, ὃ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικᾶ· καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Προδρόμου, εἰδῆ γ΄. καὶ ς΄. κτλ. **Κοινωνικόν.** Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῆ ΚΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ Ἰσαποστόλου Θεκίας.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐπέκραξα, ἰστούμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ.

Ἦχος πλ. δ΄. Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ.

Κύριε, εἰ καὶ ἐν Συρίδι ἡ Θεκία, προσέβητο, πρὸς τὴν πόλιν σου, ἀλλὰ νοεράς ἐν ὑψίτοις, περιστάμενη τῷ Σπύριτι σου, ἐξεπλήττετο τὴν σπῆν, ἀσύγκριτον εὐπρέπειαν, τοῦ σαρκωθέντος φιλοῦσθῶπος, ἵνα σώσῃς τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κύριε, εἰ καὶ δεσμευθέντι ἡ Θεκία, τῷ Ἀποστόλῳ προσέδραμεν, ἀλλὰ προσκαλείεις γήινων, τὸν δεσμόν ἐναπεσεῖσαστο· ἡ κρατιότητι τῆς σῆς, ἀλοῦσα ἀγαπήσεως, βεβαιωθεῖσα συνεδέθη, σοὶ τῷ Σπύριτι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κύριε, εἰ καὶ διδασκαλὴς ἡ Θεκία, οὐχὶ ἐκούσασα μεμόνωται, ἀλλὰ συμπαρόντα σε εἶχεν, ἐν καιρῷ τῷ τῆς ἀθλήσεως· καὶ γυμνωθεῖσα φολῆς, ἐσκέπετο τῇ δόξῃ σου· καὶ στεφθεῖσα τῇ χειρὶ σου, προασπίζει τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κύριε, εἰ καὶ τῷ πυρὶ παρεδόθη, ἡ ἀγνή καὶ πρωτομάρτυς σου, ἀλλ' οὐ κατεφλέχθη ἐν τούτῳ, θεοασίμῳν ἐγκτεκμημένη σε· καὶ ἐν Σηρίοις πολλοῖς, ἀνάλοτος διέμεινε, τῇ χειρὶ σε φυλαχθεῖσα, τοῦ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄. Ανατολίου·

οἱ δὲ, Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Αθλητικῶς παλαίμασι, τὸν ἐχθρὸν καταπάτησας, Θεκία παμκαρίστα· καὶ τὰς τούτῃ μηχανὰς, μαρτυρικῶς συντρίψασα, Θάμυριν ἐσφγες, καὶ Χριστῷ ἐνυμφεῖσθαι τῷ

ἀληθῆ ἔραστῆ, τοῦ Παύλου συνόμιλε, καὶ τοῦ Στεφάνου σύναλλε. Παρόρσηται ἔχουσα, Πρωτομάρτυς Χριστοῦ ἐν γυναίκι, τὸν πιστῶς ἐκτελούντων τὴν πανέροτον μνήμην σου, ἐκ κινδύνων λύτρωσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, **Θεοτοκίον**. Τριήμερος ἀνάστης.

Τὸ μέγα μου προσφύγιον, ἐπίς τε καὶ προστατίς μου, σὺ ὑπάρχεις, Μητροπάρθενε ἀγνή· σπεῦδον τοίνυν ἐν τάχει, καὶ ῥύσαι με τῶν κύκλι, κακῶν συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἡ Σταυροβετοκίον.

Οῤῶσά σε σταυροῦμενον, Χριστέ ἢ σὲ κησασα, Σηνηδοῦσα, ἀνεθία μητρικῶς· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκυτόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονεϊδίαιτον;

Ἀπόστιχα Στιχηρά,

Ἦχος α΄. Τῶν οὐράνιων ταγματῶν.

Ω εὐλόγησ Πρωτομάστου, καὶ Ἰσαπόστολε, τῶν ἀλιουτῶν ἡ δοξα, καλλιπάθεινε Θέε κλα, Ἰασαι, βοῶ σοι, πάθη δεινὰ, τῆς ψυχῆς μου καὶ μάλωπα, Σποπιθεσί λιταῖς σου, καὶ ἐκ πυρός, τοῦ ἀσέεστου με ἐξάρπασον.

Στιχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Δὶ ὀμβροτόκου νεφέλης, τὴν φλόγα ἔσβεσε, δροσίζουσά σε Θέε κλα, ἡ πιστήν· καὶ ἐνδοικῶ, φλέγουσα ἀπίστους ἢ πασθενῆς, τοῦ Χριστοῦ Σεία δύναμις, καὶ ἐκ Σηριων καὶ ταύρων διασπασμῶν, ρυομένη σὲ ἐδοξασε.

Στιχ. Καὶ ἐψῆσεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου.

Τὸν παναράιον ἐν κάλλει, Νυμφίον ἀγχαντον, ἐπιπολοῦσα Θεέ κλα, τὸν μνηστῆρα ἠρόησω. Παύλου Ἐκκλησίας νυμφαγωγού, ἐπομένη τοῖς ῥήμασι· μεθ' οὐ ἀρθείσα εἰς λῆξιν τὴν παντερπῆ, ἐμνηστεύσω ὃν ἐπόθησας.

Δόξα, Ἦχος κλ. δ΄. Ἀνατολίου.

Αεόντων ὀρμάς κατεπάτησας· καὶ Θάμυριν καταισχύνασα, Πρωτομάρτυς Ἀπόστολε, ἠκολούθησας τῷ Νυμφίω σα κράζουσα· Εἰς ὀσμὴν μύρου σου ἔδρομον, Χριστέ· διὸ καὶ Παύλου διώκουσα, ἐξ οὐράνου ἐδόξω τὸ χάρισμα, καὶ τὸ στέφος κελήρωσαι, παρὰ τοῦ ἀθλοθέτου Θεοῦ, καὶ πρεσβεύεις ἀπαύστως, δωρηθῆναι πταισμάτων ἴλασμόν, τοῖς ἐν πίσει ἐκτελοῦσι, τὸ ἱερόν σου μνημόσυνον.

Καὶ νῦν, **Θεοτοκίον**.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Ελπίς μου καὶ προστατίς μου, Σερμη ἀντίληψις καὶ προσφύγι μου, σὺ τῶν πιστῶν ἢ σωτηρία πέλεις πανάχραντε Ἀγνή· θθεν καὶ

προσφύγιον πρὸς σὲ Δέσποινα, κράζων καὶ βλώνων· τὸ, Ἠμάροτεια· Σάσιν με Κόρη σάσον, ἀμαρτανόντων μόνη, ὡς ἀληθίως ἐργυήτρια.

Ἡ Σταυροβετοκίον.

Οὐ φέρω Τέκνον βλέπειν σε, τὸν τὴν ἐργήγορσιν πᾶσι διδόντα, ζῆλον ὑπνώσαντα, ὅπως τοῖς πάλαι, ἐκ παραδόσεως καρποῦ, ὑπὸν ὀλεθρίω ἀφυπνώσασι, Σείαν καὶ σωτήριον ἐργήγορσιν, παράσχης ἢ Παρλένος, ἔλεγε Σηρηδοῦσα· ἦν μεγαλύνομεν.

Ἀπολυτικίον, Ἦχος δ΄.

Ἡ αἰνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλη τῆ φωνῆ· Σὲ νυμφίε με ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα ἀλλῶ, καὶ συσταυροῦμαι, καὶ συνάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σου· καὶ πάσχω διὰ σέ, ὡς βασιλεύσω σὺν σοί· καὶ Σηήσῃ ὑπέρ σου, ἵνα καὶ ζῆσῃ ἐν σοί· ἀλλ' ὡς Σησίαν ἀμωμον, προσδέχου τὴν μετὰ πόθου τυλίσασθαι σοι. Αὐτῆς πρεσβεύεις, ὡς ἐλεήμων, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν ὀθρόν.

Ἡ συνήθης Στιχηλογία καὶ οἱ Κανόνες τῆς Οὐρανόπου καὶ τῆς Ἀγίας, οὐ ἢ ἀκροστιχίς· Ἡ Πρωτομάρτυς ἐνθάδε δοξάζεται.

Ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος κλ. δ΄. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἡ γος γλώττης οὐ σθένει, τοὺς πανευκλεεῖς τῆς Πρωτομάρτυρος, διηγήσασθαι ἀθλῆς· ἀτονεῖ γὰρ πρὸς ὕμνον ἐπάξιον.

Ἡ ἐπανται τοῦ τυράννου, ἢ ἀλάζοεια ἢ ὑπέροφρου· κατὰ τούτου γυναίκες, εὐσεβῶς ἐν Χριστῷ γὰρ ἠνδρίσαντο.

Ἡ ἡμασιν ἀπορρήτοις, εὐαγγελικῶς ἐνηχη· Σείσά σου, παμμακάριτε Παῦλε, τῷ Χριστῷ ἢ παρθένοσ νενύμφευται.

Θεοτοκίον.

Αχραντε Θεοτότε, ἢ σεσαρκωμένον τὸν αἶδιον, καὶ ὑπέρβειον Λόγον, ὑπέρ φύσιν τεκοῦσα, ὕμνοῦμέν σε.

Ὠδὴ γ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ω τῆς ἀγαπήσεως, τῆς ὑπέρ ἔνοιαν πάνσεπτε! ἢ ἐν Χριστῷ, Παῦλῳ συνεδέθησ, ἐναβεῖσα τῷ Πνεύματι.

Τῶσά ἢ ἐνθόσων, τὴν τετραωμένην σα ἔρωτι, πνευματικῶ, φροῖνα οὐκ ἰσχύει, τῶν γνήτων ἀπολαυσις.

Ολη ἐκδημήσασα, τῶν τῆς σαρκὸς παλῶν
ρήμασι, τοῖς μητρικοῖς, οὐκ ἐμαλακίσθης,
Ἀθληφόρε πανεύφημε. **Θεοτοκίον.**

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν, ταῖς ἰεραῖαις σου Πά-
ναγνε, τὰς προσβολάς, ἀποκρουομένη,
τῶν δεινῶν περιστάσεων. **Ὁ Εἰρμός.**

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστερχόντων
· σοὶ Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτι-
· σμένων· καὶ ὑμεῖς σε τὸ πνευμά μου.

Καίσιμα, Ἦχος πλ. δ. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εἰς ἀνδρίαν τὸ θῆλυ δι' ἀρετῶν, μεταβείσα
τῷ πόθῳ τῷ τοῦ Χριστοῦ, Θεοῦ οἰκητήριον,
ἀμφοτέρωθεν γέγονας τῶν παλῶν γὰρ τὸν γνό-
φον, ἀσκήσει μειώσασα, μαρτυρικῶς ἐδείχθης,
ἀθλήσεως καύχημα· ὅθεν καὶ τῷ κόσμῳ, ὡς
φωστῆρ διαλάμπεις, δισπῶς ἐξαιτραπτοῦσα,
τὰς ἀκτίνας τοῦ Πνεύματος, Πρωτομάρτυς
πανεύφημε, πρόσβενε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτά-
ζουσι πόθῳ, τὴν ἀρίαν μήτην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡς Παρθένον ἢ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀσπί-
ρας τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πάσαι μα-
καρίζομεν, γενεῇ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ
ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βοέ-
φος θηλάζεις, τὸν ἁγίωτον καὶ Κύριον· ὅθεν
τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως
δοξάζομεν, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμ-
φώνως βοῶμεν σοὶ· Πρόσβενε τῷ σῶν Ἰησὺ καὶ
Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς
ἀνυμνοῦσιν ἀξίως, τὴν δόξαν σου ἀχραντε.

Ἡ Σταυροθεοκίον.

Τὸν Ἀμύον ἢ Ποιμένα καὶ λυτρωτῆν, ἢ Ἀ-
μνάς Θεαυόσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἠλάλαξε
κλαίονσα, καὶ περὶδὸς οὐλοῦσασα· Ὁ μὲν κό-
σμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ
δὲ σπλάγγνα μου φιλεῖγονται, ὁρώσης σου τὴν
σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγγνα
ἐλέους. Μακροθύμης Κύριε, τοῦ ἐλέους ἢ ἀδυσ-
σος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, ἰλάσθητι καὶ δώ-
ρησαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δού-
λοῖς σε, τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἐν πίσει, τὰ ἄχραντα
πάθη σου. **Ἠδὴ δ.** Εἰσακήκου Κύριε.

Μνηστευθεῖσαν Θαμύριδι, ὁ νυμφίω γόσ
σε Παῦλος ἠρώσατο, τῷ Νυμφίῳ ὡς ἀ-
μώμητον, τῷ ἐπουρανίῳ, Θέκλα πάνσοφε.

Απρητήτης τοῦ ἔρωτος, τῆς Θεοσεβείας
Παύλου τοῖς ἔπεισι, καὶ Θαμύριδος τὰ
ῤήματα, ὡς περ λήρον Μάρτυς, ἐμυκτήρησας.

Ραντισμῷ Ζείου αἵματος, τὸ Ἀδαμαῖον
γένος νυλόγηται· Εὐα χαίρει καθωρῶσα
δὲ, γυναιξί τὸν ὄφιν, υποκίπτοντα.

Τὴν ἀργύριαν ποθήσασα, πάντα τὰ τερπνά
τοῦ βίαι ἀπάσασα, πλοῦτον γένος ὠραιό-
τητα, καὶ ἡδὺν μνηστῆρα, ἢ παναίμωνος.

Θεοτοκίον.

Τλασμὸν ἡμῖν δώρησαι, τῶν ἀργοματῶν ὡς
ἀναμάρτητος, καὶ εἰρήνευσον τὸν κόσμον
σου, ὁ Θεὸς προσβείαις τῆς τεκούσης σε.

Ἠδὴ ἢ. Ὁρθηρίζοντες βοῶ σοι.

Υπέρογκον ἀθλήσεως στάδιον, ἠγωνίσω,
Θέκλα παμμακάριστε, καὶ τοῦ βραβεῖου
ἤξιώσω.

Σεσὺληται ὁ δακνὼν ὁ δόλιος· ἢ παρθένος,
Ζεῖοις γὰρ παθήμασιν, ὑπακοὴν ἐδίδα-
σκετο.

Ενίκα τὴν αἰδῶ σου ἢ ἐνθεός, παρόρησία·
πῦρ γὰρ σε ἐγκάρθιον, τὸ τῆς Τριάδος
ἐξέκασσε. **Θεοτοκίον.**

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε, Θεοτό-
κε· σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκί τῷ
κόσμῳ ἐκύησας.

Ἠδὴ δ. Τὴν δέσπιν ἐκχεῶ.

Νεάνθος τὸ τῆς φύσεως σῆθρον, τῇ δυνάμει
τοῦ Σωτῆρος ἐρώσθη, νεανικὸν κόσμον
τῷ Ζεῖῳ πόθῳ περιελούσα γὰρ νύκτωρ ἐλάο-
σσης, καὶ ἔδραμε τοῦ ἔραστοῦ, τὰ εὐεῖδη ζη-
τούσα διδάγματα.

Θαλάμων ὑπερφυῶς τῶν νυμφικῶν, αὐθαι-
ρέτῳ ἀντηλλάξασα πόθῳ, ἢ εὐκλεῆς, καὶ
πρωτόθλης Θέκλα, τὸ τῶν κακούργων οἰκτεῖν
δεσμοτῆριον· ὁ πόθος γὰρ τοῦ Ποιητοῦ, τῶν
κτισμάτων ἐνίκα τοῖς ἔρωτας.

Εν πνεύματι κατεπίλει τὰ δεσμά, τοῦ ἐν-
θέου Διδασκαλοῦ ἢ Μάρτυς, ἐν τῇ φρου-
ρᾷ, ὡς ἐνθέῳ λειμῶνι, ἀρδευομένη τοῖς λόγοις
καὶ ἠύξανε, καὶ ἔφερεν ὡς ἀληθῶς, τῷ Δεσπό-
τῃ καρπὸν ὠραιότατον. **Θεοτοκίον.**

Μὴ καύση ὑπὲρ ἡμῶν προσβένουσα, Πανα-
ριμα σὺ ὑπάρχεις, καὶ τῇ ἐλπίδι τῇ σῇ κρα-
ταινυμεθα, καὶ πόθῳ σὲ καὶ τὸν ἐκ σοῦ, σαρ-
καλέντα ἀφράστως δοξάζομεν. **Ὁ Εἰρμός.**

Τὴν δέσπιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῇ
· ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν,
· ἢ φυγῆ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἄθῳ
· προσήγγισε· καὶ δεῖμαι ὡς Ἰωάνης· Ἐκ φθο-
· ρᾶς ὁ Θεός με ἀντάγαγε.

Κοντάκιον, Ήχος πλ. δ'. Ως απαρχάς.

Τῆς παρθενίας τῷ κάλλει ἐξέλαμψας, τοῦ μαρτυρίου στεφάνῳ κεκόσμησαι ἀποφθλήν πίστειν Παρθένε ὡς ἑνδοξός· καὶ τοῦ πυρός μὲν τὴν φλόγα, εἰς ὅσπου μετέβαλες τοῦ ταύρου δὲ τὸν θυμὸν προσευχῆσα ἡμέρωσας, ὡς πρωτόθλιος.

Ὁ Οἶκος.

Εσθρῆς σεβασμίας ἡ ἔλλαμπος, ὑπερλάμπει παιδοῦς ὑπὲρ ἧλιον μαρμαρυγίας· γὰρ φωτὸς ἀπαστοράπτουσα, τοῖς πιστῶν ὀφθαλμοῖς ἐνοπιοῦνται· διὸ Ἀγγέλους συγχροεῖσυντες, τῷ Σωτῆρι Θεῷ ἀλαλάζωμεν πάντες, βοῶντες αὐτῇ· Ἐμεγάλλυνας Σώτερο τὰ ἑλέη σου, δωροσημένους ὄνησημα τέλειον τῇ λαῷ, τὴν Πρωτόθλιον.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΔ. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ Ἰσπαστοῦλου Θεόκλητος.

Στίχοι.

Αὐτὸς σε σῴζει· Θεῖλα ῥήξας τὴν πέτραν,
Οὐ τῇ πάθει πρὶν ἐξάργασαν αἰ πέτραν.

Πέτρα ἀκριβέτη ἑτάθη εἰκόνα δεῖξαι Θεόκλητον.

Αὕτη γέγονεν ἐκ πόλεως Κανίου, μητροπόλεως Θεοκλείας, τῶν εὐγενῶν καὶ ἑνδοξῶν· κατηγήθη δὲ τὸν λόγον τῆς πίστεως παρὰ τοῦ μεγάλου Πέτρου τοῦ Ἀποστόλου, διαβάλλοντας ἐν τῷ τοῦ Οὐρησιόρου οἴκῳ· ἦν δὲ ὅτε προσήλθε τῇ πίστει, ἐτῶν ὄντα ὀκτώ, μηταπειθεῖται Θαμύριδι· Περιουρηήσασα δὲ πύρος, ἐν αἰ ἐδίληθη, καὶ ὑπὸς καὶ ὑπερῆσας, τῇ Παύλῳ ἠκολούθησε· Καὶ μετὰ ταῦτα γενομένη ἐν Ἀντιοχείᾳ, Θρησκίᾳ ἐκλήθητο ὑπὸ Ἀλεξάνδρου, καὶ ταύροις εἰς διασπασμὸν προσοπίπτεται καὶ ἐκ πάντων τῇ τοῦ Χριστοῦ γὰρ εἰς ὀσφείσας, καὶ ἐν διαφόροις πόλεσι τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν εὐαγγελισαμένη, καὶ πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐπισπασαμένη, ὑστερον ἐν τῇ ἰδίᾳ κατόρῳ γίνεται καὶ ἐν τινὶ τῶν ὀρέων ἰδιάσασα, καὶ πολλὰς δυνάμεις ἐπιτελέσασα, τὸν βίον κατέλιπε, πέτρας ῥαγίσης, καὶ ὑπερδεξαμένης αὐτήν· Ὁ δὲ πᾶς χρόνος τῆς ζωῆς αὐτῆς, ἐπὶ ἐνενηήκοντα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κόπριος.

Στίχ. Οὐκ ἦνδὲ Κόπριος κίπριος, ἀλλ' ἄλλος βότρυς· Καλὸν κυπρισμὸν προσέφρανον τῷ Κυρίῳ.

Οὗτος ἐν κοπρίᾳ ἐγεννήθη, ἔξω τῆς Μουθῆς τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιαρχίου,

παρὰ γυναϊκίος, διακομένης ὑπὸ τῶν Ἀγρονοῶν, μετὰ καὶ ἄλλων οὐκ ὀλίγων πλησιογίμων, προσφυγόντων τῇ Ἀγίᾳ ἐπὶ σωτηρίᾳ· Μετὰ γούν τὴν τῶν ἀδελφῶν διάδασιν, εὐρούτες οἱ Μουαγί τοῦ Μουθῆ τοῦ γεννηθέν ἐν τῇ κοπρίᾳ παιδίον, προστάζει τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου, ἀνελάξαιτο ταῦτο, καὶ Κόπριον ἀνόμασας ἐτρέφετο δὲ τὸ παιδίον γαλικῆτι αἰγίῳ. Ἦ γούν ἀροισθήσεια αἰς πρὸς τὸ Ἰηλαῖον τὸ παιδίον, ἐνέμετο μὲν μετὰ τῶν λοιπῶν ὀπνήϊκα δὲ τὴν ὄραν τοῦ Ἰηλαῖου τὸ παιδίον ἐστοχάζετο, μόνη κατήχετο ἐκ τοῦ ὄρους· καὶ μετὰ τὸ Ἰηλαῖου τὸ παιδίον, πάλιν ὑπέστρεψε· καὶ τοῦτο οὕτως ἐποίησε, μέχρις ἂν ὁ παῖς δραστηκότερας ἐδράζατο τὸσση.

Οὗτος εἰς ἠλικίαν τελευτέραν εθίσας, ποσειδῶν τῶν μεγάλῳ Θεοδοσίῳ διὰ καὶ Πνεύματος Ἁγίου ἠγάθη, καὶ τὸ κατ' εἰκόνα συλάσας, τὰ Θρησκίᾳ ὑπέταξεν ἄσκητον γὰρ εὐρίον ἐν τῇ κήρῳ ποτῇ, Θεοκλίνας ἐσθίνουσαν, καὶ ἐκ τοῦ οἴκῳ κοπήσας αὐτήν, ἤγαγεν ἔξω, τῇ τοῦ Μεγάλου εὐγῇ ταύτην ἀσπασίσημενος· ἠ δὲ, οὕς ποτῇ ἀπλήτε ὠρηκην ἐν τῇ κήρῳ εἰσέληεν· Ἀλλὰ καὶ μετὰ ὄνου εἰς τὸ ὄρος ἀνεβήν, γὰρ καὶ μακροῦς ἐξέλιτο, ὡς ἐποίητο τὴν ταύτων συλλογῆν, ἄρκτος ἔβλουσα, ἐπλήξε ταύτων ἐν τῇ κήρῳ. Κοπήσας οὖν τὴν ἄσκητον ἡ Κόπριος, ἐπέθηκεν αὐτῇ τὰ ἔξυλα, λέγων· Οὐκ ἐῷ σε· σὺ γὰρ ποιήσεις τὸ τοῦ ὄνου διακόνημα, ἄγριος ἀν' ὕγιης γένηται· ἢ τῇ εὐγῇ τοῦ Μεγάλου, ὑπετάσαστο αὐτῇ ἡ ἄρκτος, καὶ διεκόμιζε τὰ ἔξυλα. Οὗτος ἐν τῇ μακροεῖᾳ ἐξυπρήτει τοῦ χαλικοῦ σκευῶς καλλιέζοντος, καὶ τοῦ ἰσπρίου ἐκχευμένου, μὴ εὐχερῶς εὐρίον τὸ κατὰ συνήθειαν ἔξυλον, γαλιάτας γυμνῆ τὴν χεῖρα, κατέπαυσε τὸν βρασμὸν αὐτοῦ, ἀβλαβῆς διαμείνας.

Οὗτος, ἐνενηκονταετής, ἔλαμπε μέσον τῶν Πατέρων ἐκείνων, ὡς περ ἦλιος, τῇ ἱερουσύνη κοσμούμενος, καὶ παντοίαις ἰδέαις ἀρετῶν· καὶ ἐν ἀποκρυφῷ ἐστός τόπων, παρέτεινε τὰς πρὸς Κύριον εὐχάς, ὡς καὶ τὸν μέγαν Θεοδόσιον, μετὰ τὴν πρὸς Κύριον αὐτοῦ ἐκδημίαν, φαίνεσθαι συνεργόμενον αὐτῷ ἢ συμφάλλοντα, καὶ τελευταῖον εἰπεῖν πρὸς αὐτόν· Ἰδοὺ, ἀδελφε ἡ Κόπρι, ὁ καιρὸς τῆς ἀναγλυσεώσ σου ἐπέστη, καὶ ἐλθὲ πρὸς ἡμᾶς, ἐν τῷ ἐτοιμασθέντι σοι τῆς ἀναπαύσεως τόπῳ· Ὡς δὲ ἤκουσεν ὁ

Σαυμάσιος, μετ' ὀλίγας ἡμέρας μικρὸν μαλακισθεὶς, καὶ τοὺς Ἁγίους Πατέρας ἀσπασάμενος, ἀπῆλθεν ἐν εἰρήνῃ πρὸς Κύριον.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσβόλαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ως δασμῷ τῷ Παύλῳ, συνεδέθης τῷ πόθῳ, ὃ παρμακάριστε, ἐν ἄμυσις ἀλύτοις, τῇ πίστει συμφωνοῦσα, εὐσεβῶς καὶ συμφάλλουσα Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Συμπαρέστης τῷ Παύλῳ, πρὸ βημάτων ἀδικῶν, ὃ καλλιπάρθενε, καὶ πότῳ τοῦ Δεσπότη, ἐβόας ἐν ἐκστάσει, τὴν αἰδῶ ἀπορήψασα Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Διὰ πόθον τὸν Σείου, τῇ καμίνῳ τὸ δέμας Μάχους ἐκρέδωνας, καὶ τῇ τοῦ ποθουμένου, διέμενας θυμῷ, ἀκατάφλεκτος φάλλουσα Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ομβροτόκος νεφέλῃ, ὑετῶ καὶ χαλαρῇ τὴν φλόγα σέβασσα, ἐνδίκως καταφλέγει, τοὺς ἀφρονες καὶ σοῖξες, μελωδοῦσαν τὴν Μάρτυρα Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Παρθενικῆς ἐκ νηδὸς, σαρκαίνεις ἐπεσάνης εἰς σωτηρίαν ἡμῶν διό σου τῶν Μητέρα, εἰδότες Θεοτόκον, εὐχαρίστως κορυμίζομεν Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η. Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν.

Ενοφανῆς σου ὁ λογισμὸς τὸν γὰρ τάφον, ὡς Ἰδῆν κατακήσας Παθόνε, Μάρτυς ἀνυμνοῦσα, Χοιτῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αμαυρωθῆναι τῆς εὐπρεποῦς παθενίας, τὸ φαιδρὸν μὴ φέρουσάσου καλλος, Σητισκίει ηἰετίσω, καὶ ζῆς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ζωοπιᾶ καὶ ὑπερφυεῖ συναρβύσεια, τῷ Χριστῷ Πρωτόαθλῆ νυμφίῳ, Σῆρας ἡρετίσω, φρουρούς τῆς παρθενίας.

Εκδουσαμένη σου τῆς φλορᾶς τὴν ἐσθῆτα, εὐσταλῆς Χριστοῦ σταδιοδρόμος, ἤλθες πρὸς ἀγάρω, ζωῆν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὸν κατελθόντα ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἐν ὑπῆρα, παρθενικῇ οἰκήσαντα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν ὃν ὑμνοῦσι,
Τστρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ. Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον.

Τίς σου τὸ ἀήτητον, ὦ Πρωτομάτους μὴ Σαυμάσει; Σῆρας νοητοῦς τὰ πάθη γὰρ, τῆς φυγῆς τῆλασσεύσασα, τὰ ἀκρατῆ Σηρῶν ὀρμήματα οὐκ ἐπτοήθης, ἀλλὰ μένεις ἐν μέσῳ τούτων ἀδιάσφορος.

Αΰματος ἀκόροτος, Θεοῦ προσάξει σοὶ ἐβρόχη, πέτρα Θεοφόρῳ Μάρτυρι, λουτρῶ ἀναγεν νήσεως, ἐσφραγισμένη Σεία νύμφη, ὡς θάλαμος τῇ φυγῇ, ἢ ἐν ἀγάλαις ὑπεδέξατο.

Πάσαι Πρωτόαθλε, τοὺς μώλωπας τοὺς τῆς φυγῆς μου κόσμῳ τὴν εἰρήνην βράβευσον, τῷ πιστῷ Βασιλεῖ ἡμῶν, κατὰ βαρβάρων δυσμενῶν, νέμουσα τροπία, καὶ εἰρήνην ταῖς Ἐκκλησίαις σῆς δέησαι. **Θεοτοκίον.**

Νέκροσόν μου Δέσποινα, τὴν ἐτι ζῶσαν ἀμαστίαν, ζῶσον φυγῆς μετὴν νέκρωσιν, ἐνεργεῖα τῆς ὄντως ζωῆς, τῆς γεγεννημένης ἐκ γαστρός σου, δι' ἀκρατον εὐσπλαγγίαν, τοῖς εὐσεβῶς σε μεγαλύνουσιν. **Ὁ Εἱρμός.**

Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον, Θεοῦ Μητέρα καὶ Παρθέλον, σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν κησάσαν, διὰ λόγον τὸν ὄντως Θεόν, τὴν ὑψηλοτέραν τῶν ἀγρότων δυνάμεων, ἀσιγήτοις δόξαλογίαις μεγαλύνομεν.

Κοινοβιαίον. Γυνυκίεις ἀκουτίσθητε.

Ρώσθησα καλλιπάρθενε, ταῖς Σείαις εἰσηγήσει, τοῦ Θεοκῆρυκος Παύλου, φηρτῶν μνηστῆρα παρείδεις, καὶ τοῦτῳ ἠκολούθησας, Πρωτομάρτυς πολυάθλε, ὃ θέλτα ἰσαπίστολε· διὸ καὶ νίκης τὸ στέφος, παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσα. **Θεοτοκίον, ὁμοιον.**

Κυρίαῦ Θεοτόκον σε, ὁμολογοῦμεν Δέσποινα, οἱ διὰ σοῦ σωσθέντες τὸν γὰρ Θεὸν ἀπορόδητας, ἐκήσας τὸν λύσαντα, διὰ Σταυρὸν τὸν Σάνατον πρὸς ἐκυτόν ὃ ἐλκυστанта Μαρτύρων δήμους μετ' ὧν σε, ἀνευρημοῦμεν Παρθένε.

Εἰς τοὺς Αἰῶνας, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος α'. Ανατολίου.

Αθλητικὸν γὰδῖον σήμερον πρόκειται καὶ χορεύσωμεν, καὶ τὰ ἐν αὐτῷ τελούμενα, παράδοξα πράγματα κατοπεύσωμεν· ἀπειλος γὰρ ἀνάξας, πρόκειται σφαγῆ, ὑπὲρ τοῦ σφαγιασθέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἡ καλλιπάρθενος θέλτα καὶ Σέονυμος διὸ Τριᾶδος τῇ πίστει, τὴν τῶν τυράννων κατηγορησεν ἀθεότητα καὶ σὺν Ἀγγέλοις χορεύουσα τῷ Σωτῆρι προσβέβει, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀνατολίου.

Νυμφίον ἔχουσα ἐν οὐρανοῖς, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, νυμφῶνος κατεφρόνησας τοῦ ἐπιγείου καὶ μνηστῆρος, Θέκλα πρώταλλε· ταῖς γὰρ μητροφίαις θυπέταις, ἐφρονώως μὴ πεισθεῖσα, Παῦλον ἠκολούθησας, ἐπ' ὧμων ἀκαμύνη τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ· καὶ τὸ μὲν πῦρ οὐκ ἐνάροκησας, τῶν δὲ θηρῶν τὴν ἀμύητητα, εἰς ἡμερότητα μετέβαλες φώκας δὲ ἀπεπέριουσας, τῇ ἐν Χριστῷ καταθύσει τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος. Ἄλλ' ὡς ἐν ἄθλοις γενναίαις διαπρέψασα, μὴ δεκλίπης πρεσβεύουσα ἀπαύστως τῷ Κυρίῳ, ὑπὲρ τῶν πίστει τελούντων, τὴν αἰσιβαστον νυμφῆν σου.

Ἦχος β'. Ανατολίου.

Αναθεῖσα σεαυτὴν παντοδυνάμη νευμάτι, κρατυνομένη ὡς πρώταλλος τοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν γεωπὴν καταλίψασα φορητὴν, ἐνεθύσω τὴν λαμπάδα τῆς αἰωνίου ζωῆς, ὅστις ὑπέροξασα θάλαμος· εἰς ἣν αἱ τῶν θηλειῶν ἀγέλαι προσαναπαύονται, εἰσοδοῦν εὐραμέναι τῆς αἰωνίου ζωῆς· μετ' ὧν ἰκίτευε Ἀπόστολε Θεέκλα, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος δ'. Ανατολίου.

Χορείας ἐγειράτε φιλομάστορες· τῶν ἀγῶνων γὰρ ἐρέστικεν ὁ καιρὸς, καὶ τῆς Πρωτομάρτυρος ἡ ἐπίσεις νυμφῆ, πάντας εἰς δόξολογίαν προτρέπουσα Θεοῦ· Θέκλα γὰρ πρώτη Μαρτύρων ἐν γυναικί, τὸ ἀλιετικὸν φάδιον ἀνύσασα, πρώτη καὶ στεφάνου ἀναβιβάδειται, καὶ παρρησία πρεσβεύει, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Τὴν σὴν ὑπὲρ ἀνθρώπων ἄθλοισιν, Πρωτομάρτυς Χριστοῦ, πῦρ ἀνθρώπων μόνον ἐθαύμασαν τὰ γένη, ἀλλὰ καὶ θῆρες τεθήπασιν ἀγριοὶ· αἱ φλόγες, οὐ φλόγες ἐλογίσθησάν σοι, καλλιπάρθενε Θεέκλα, διὰ τὸν σὸν νυμφίον Χριστὸν· γένηθας γὰρ δι' αὐτὸν πάσχουσα, καὶ κόσμῳ χωριζομένη, ἵνα τῆς ἐπουρανοῦ τύχης μακαριότητος, ἐν παρρησίᾳ πρεσβεύουσα, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, **Θεοτοκίον.** Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Επομβρίας τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἁγίου Παναγχαντε, τὴν ἐμὴν διάνοιαν καταδρόσιον· ἢ τὴν σταγόνα κυήσασα, Χριστὸν τὸν τὴν αἰμετρον, ἀνομίαν τῶν βροτῶν, οἰκτιρμοῖς ἀποσιγῶντα, ἀποξήρανον, τὴν πηγὴν τῶν παθῶν μου, καὶ χεμαζῶν, καταξίωσον τρυφῆς με, τῆς ἀειζῶου Παναγχαντε.

Ἡ Σταυροβετοκίον.

Εν Σταυρῷ ὡς εἰράκας, καθηλούμενον Κύριε, ἡ Λυγὰς καὶ Μήτης σου ἐξεπλήττετο, καὶ, Τί τὸ ὄραμα ἐκράξεν, Ὡς ποθεινότης; ταῦτά σοι ὁ ἀπειθῆς, δῆμος ἀνταποδίδωσιν, ὁ παράνομος, ὁ πολλῶν σου θανάτων ἀπολάυσας; Ἀλλὰ δόξα τῇ ἀρρήτῳ, συγκταβάσει σου Δέσποτα.

Ἀποστιχα Στιχηρὰ τῆς Ὁκτωβρίου

Δόξα, Ἦχος β'. Ανατολίου.

Δεῦτε φιλάθλοι, τῶν θηλειῶν τὸ καύχημα, τὴν Πρωτομάρτυρα Θεέκλαν, ἐν ὕμοις τιμησάμεν· αὐτὴ γὰρ κατεπάτησε τοῦ ἐχθροῦ τὰ παλαισμάτα, καὶ τὴν νίκην ἄρασα, ἀξίως ἐστεφανώθη· διὸ θυτάπει ἡ πολυάλλος, τοῦ ρυσθῆναι κινδύνου, καὶ τῆς μελλούσης κρίσεως, τοῦς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, τελούντας τὴν νυμφῆν αὐτῆς.

Καὶ νῦν, **Θεοτοκίον.**

"Οτε, ἐκ τοῦ ἔθλου σε νεκρὸν.

Αλλην, κραταίαν καταφυγὴν, καὶ ἰσχύος πύργον, καὶ τείχος ἀρρακτον, ὄντως οὐ κεκλιμένη, εἰμὴ σὲ Παναγχε, καὶ πρὸς σὲ καταφεύγομεν, καὶ σοὶ ἐκδοῦμεν· Δέσποινα βοήθησον, μὴ ἀπολώμεθα· δάξον, τὴν σὴν χάριν εἰς πάντας, καὶ τῆς δυναστείας τὴν δόξαν, καὶ τῆς εὐσπλαγγίας σου τὸ μέγεθος.

Ἡ Σταυροβετοκίον

Βότρυν, ἡ τεκούσα τῆς ζωῆς, ὄν ἀγεωργήτως ἐν μήτρᾳ, ἐκμορφόρσας, ἐξὼς ὡς εἰράκας, τοῦτον κρεμάμενον, θρηνηδοῦσα ὠλόλυξες, καὶ ἐκράξες· Τέκνον, γλυθὸς ἐναπόσταζον, δι' οὗ ἡ μέτρη ἀρρήτη· πάσα τῶν παθῶν εὐσεργέτα, δι' ἐμοῦ τῆς σὲ τετοκίας, σοῦ τὴν εὐσπλαγγίαν ἐνδεικνύμενος.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπολυτίκιον.

Τῆ ΚΕ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Εὐφροσύνης.
ΕἰΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστώμεν Στίχους γ'·
καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ,

Ἦχος πλ. α'. "Οσιε Πάτερ.

Μῆτερ Ὁσία, Εὐφροσύνη ἀξιάγαστε, τὴν ὄντως εὐφροσύνην, ἐπιποθήσασα, τὴν ταῦτην προξένουσαν ὠδεννας τριβόν· πλοῦτον ἠλάξω γὰρ, πτωχείαν πολλήν· σαρκικῶς μηστήρας, τὸν ζῶντα εἰς αἰῶνας· τρυφῆς βροῦ-

σης, τὸ ἐμγατέες· τῆς ἀναπαύσεως, πόνους τοὺς ἐν ἀσκήσει· τὴν υπερισχύον ζῶνι, τῆς ἐν τῷ κόσμῳ, τῆς καὶ ἐπέτυχον φρονιμίας σὺν Παρθένοις, διατηρήσασα τὴν σὴν λαμπάδα ἀσβεστον, καὶ νυμφῶνος ἀξιοῦναι, ὡς παρ-
 Ζένος, ὡς νύμφη Χριστοῦ πανεύφημη.

Ρεῖθροις σακρῶν, ἀρδενθεῖσα τὴν διάνοιαν, εὐθήνησας ἀσκήσει, τοὺς ἐναρέτους καρποὺς· ἀμπέλους καθάπερ ὄρειοτάτη, ἠνεγκας βότρυας ὄρειους σεμνῇ· ὡν τὸν Σείου γλυκύου, σαφῶς ἐμφορηθέντες, τὰ αἰσθητήρια τῆς ψυχῆς, καταγλυκαίνουεν σοῦ τῇ μιμησει, καὶ εὐφραίνόμεθα τὴν Σείαν εὐφροσύνην, μέθην ὠδουμένοι τὴν ἐκ τῆς ἀμαρτίας, βρώντες· Πάνσεμνε, Χριστὸν δυσώπει πάντοτε, δωρηθῆναι τῇ οἰκμενῇ, ὁμόνοιαν, εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Θεῖμα ξένου, καὶ τῆ φύσει δυσπαράδεκτου· πῶς· ἔλαβες τῆς Εὐας, τοῦ παλαιοῦ περ-
 νιστοῦ, δεῖνάς υπεργουργίας, μέσον ἀνδρῶν, κατασκηνώσασα τελείῳ νοῖ· πῶς πυρὸς ἐν μέσῳ, διήλθες μὴ φλεχθεῖσα· πῶς συνεκάλυψας, γυναικῶν τὸ ἀσθένες, νευρημένη Σεία δύναμις, τοῦ τῆν ἀσθένειαν ἡμῶν ἀναλαβόντος, καὶ ἀνατελειῶν, ἐκ Κόρης ἀπειροδύου· ὃν καθι-
 κέτευε, Ἀγγέλοις συγγουρεύσασα, δωρηθῆναι τῇ οἰκουμένην, ὁμόνοιαν, εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα ἡμεῖς τοῦ Στευδίτου.

Τὸ καθαρόν τῆς ἀμείας σου χρῆμα, ἀμί-
 μον ἐξ ἀνδρῶν φυλάξασα, νύμφη Χριστοῦ ἐγγρημάτισσα, Εὐφροσύνην περμακαριστες, σώ-
 ματος μὲν κάλλος, ἀσκητικοῖς πόνους μαρά-
 νασα, ψυχῆν δὲ θείασασα, τῇ εὐμορῳιᾳ τῆς χάριτος· ἐν γὰρ τῷ ἄρρενι τὸ εἶηλ σαφῶς ὑ-
 ποκρύψασα, ἔλαβες τοῦ βελίαιρ τὰ ἐνεδρα, ἀγ-
 γελικῶς ἐν γῇ βιώσασα. Ἀλλ' αἰτῆσαι εἰρήνην, τοῖς πόθῳ εὐφημοῦσί σε, ὡς χαρὰς ἐπάνωμνος, κοσμοχαρμόσυνη.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεχρόν.

Χαῖρε, ἠλιόμορφε ἀστήρ· χαῖρε ἡ αἰτία ἀ-
 πάντων, καλῶν Πανάμωμς· χαῖρε ἡ γω-
 ρήσασα, Θεὸν ἀχώρητον, ἡ τὸν στάχυν βλα-
 στήσασα, τῆς ἀθανασίας· χαῖρε Σείον ὄχημα, ὕψη ἡ ἀμφοφωτος· χαῖρε, ἡ ἀράς ἀναίρετις, τῆς προγονικῆς ἡμῶν Κόρης, ἀγαθῶν ἡ πρόξε-
 νος ὑπάρχουσα. Στανρολοτοκίον.

Θτε, ἡ ἀμίαντος Ἄμνάς, ἔδωλεψε τὸν ἴδιον Ἄρνα, ἐπὶ σφαγῆν ὡς βροτὸν, Σείοντα ἐλκόμενον, Θρηνοῦσα ἔλεγεν· Ἀτεκνώσαι νῦν

σπευδέσαι με, Χριστὲ τὴν τεκοῦσαν· τί τοῦτο σπείνηκας, Ὁ Ἰστωρῆτος τοῦ παντός· Ὅμως, ἀνυμῶ καὶ δοξάζω, σοῦ τὴν ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἄκραν ἀγαθότητα φιλόνηρωπε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὁκτωήχου.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. δ.

Εν σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰ-
 κόνα· λαβούσα γὰρ τὸν Σταυρόν, ἠκο-
 λούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πρῶτοντα ἐδίδο-
 σκες, ὑπερρόν μὲν σαρκὸς· παρέρχεται γὰρ·
 ἐπιμελεῖσθαι δὲ φυγῆς, πράγματος ἀθανάτου·
 διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάζεται, Ὅσια
 Εὐφροσύνη, τὸ πνεῦμά σου.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Ἡ συνήθης Στιχηλογία· Κανόνος, τῆς Ὁ-
 κτωήχου εἰς, καὶ τῆς Ἀγίας, θύας, (ὁ παρῶν
 ἀπὸ εὐδοκίαις ἐν τῷ χειρογράφῳ).

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην.

Οτρισσαγίαις ἐν φωναῖς ὑμνούμενος, ὑπὸ
 φορτικῶν στρατιῶν, καὶ συναγὰ δεῖξας,
 τοῦ βροτους δοξάζειν σε, καὶ νῦν αὐτὸς τὴν
 βλασφημίαν, ἀντρέπειαν προσθήκη, τοῦ Τρισ-
 αγίου ἐξείσων, ἔθου τοῦ παιδὸς ἀραπαγῆν
 καὶ φωνῆν.

Σὺ τὸν Θεὸν ἀπὸ φυγῆς ἐπόθησας, καὶ ἐ-
 μνησέθης αὐτῷ, κοσμικὸν μνηστῆρα, καὶ
 σαρκίως εὐπάθειαν, καὶ πλοῦτον τὸν ἐπίκτητον,
 καὶ τρυφὴν καὶ τὴν δόξαν, καταλιπούσα πα-
 νεύφημος, καὶ ἀσκητικὸν βίον ζήσασα.

Εστωρῶντα γῆ καθάπερ πέφνηας, ἑκατο-
 στεῦντα, καρπὸν ἀποδοῦσα, Εὐφροσύνην
 πάνσεμνε· καὶ γὰρ ἐν τῇ καρδίᾳ σου, δεξαμέ-
 νη προθύμιας, τὴν συμβουλίην τὴν σωτήριον, ἐν-
 ερχεῖν εἰς ἔργον ἐσπούδαςας. Θεοτοκίον.

Ρῆσαι Σείων Προφητῶν ἐπόμενοι, καθωμο-
 λόγησον, τὸν τοῦ Θεοῦ Λόγον, σάρκα προσ-
 λαβόμενον, οἱ Θεοφόροι Μάρτυρες, ἐξ ἀχράν-
 του Παρθένου, ἣν Θεοτόκον δοξάζομεν, ἀσμα-
 σιν αἰεὶ μακαρίζοντες.

Ἄλλος Κανὼν τῆς Ὁσίας, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἦμνον σοὶ μέλω παφρονῶς, Εὐφροσύνην.

Ἰασφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. α'. Ἰππον καὶ ἀναβάτην.

Υμνοῖς Θεοτερεπέων, ὑμνούντα σήμερον,
 τὴν ἀγίαν σε μνήμη, ἡ ὄντας ἀξέπαι-
 νον, φατὶ με καταύχασον, τῶν εὐχῶν σε πάν-
 σεμνε, εὐφροσύνης Σείας ἐπάνωμμε.

Μόνον τὸ Θεῖον κάλλος, Χριστοῦ ποθήσα-
σα, καὶ ταῖς τούτου Σελήχεισα, ἀύλιος
ἀράτησι, τὸ κάλλος τοῦ σώματος, ἐδεδελύξω
ἐνδοξῆς, Σουρίας σχολάζουσα.

Νύμφη ἀραισμένη, τῶν ἀρετῶν καλλοναῖς,
ἐμνηστεύσω τὸν ὄντως, ἀραιῶν κάλλι:
Χριστόν, λιποῦσα τὸν πρόσκαιρον, Εὐφροσύνη
μνήστορα, καὶ τοῦ βίου πᾶσαν τερπότητα.

Θεοτοκίον.

Ολος ἐπιθυμία, καὶ γλυκασμός καὶ ζωή,
ὁ ἐκ σοῦ ἀνατείλας, ὑπερβολῆς χρηστό-
τητος, Παρθένε πανάμωμε· ὃν δυσώπει σώσαι
με, τὸν ἀπαύστως σε μακαρίζουσα.

Ὠδὴ γ'. Ὁ στερεώσις.

Από σφῶν καὶ συνετῶν, ὁ ἀποκρύβας τὰ
βάθη, μυστηρίων σου καὶ ἀποκαλύψας,
νηπίος ταῦτα Σουμαστῶς, νηπίω ἐκκαλύ-
πτεις νῦν, ἀρήντι ἐν νεφέλαις, μέλος σφῶς
τὸ Τρισάγιον.

Τῆς ἐμπαθείας δυσειδῆ, χιτῶνα ἐκδουσαμένη,
ἐν σοφίᾳ τὴν στολὴν ἐνεδύσω, ἀπληθείας
ἐν Χριστῷ, μέσον ἀνδρῶν ἀπήστραψας, ἀσκη-
τικῶς βιοῦσα, καὶ σκεπομένη τῇ χάρτι.

Τῆς ἐγκρατείας χαλιμῶ, τὰς ἀκατέκτους
ὀρέξεις, τῆς σαρκὸς ἀναγκαιτίζουσα Μῆ-
τηρ, πρὸς τὸν δρόμον τὸν καλόν, τῆς ἱεραῆς ἀ-
σκήσεως, τὴν σὴν καρδίαν εἶχες εὐθυποροῦ-
σαν ἀπρόσκοπα.

Θεοτοκίον.

Απειρογάμως τοῦ Θεοῦ, τὸν Λόγον ὡ Θεοῦ
τόκε, ἀπεγέννησας ἐκ σοῦ σαρκωθέντα·
ὃν οἱ Μάρτυρες Θεοῦ, ἀνδρείως ὡμολόγησαν,
ὡς στρατιῶται τούτου, καὶ στεφανῶνται γενό-
μενοι.

Ἄλλος. Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενός.

Μεγάλως ἐγκριτοτέρησας ἀγωνίσμασι, τοῦ
ἐγθροῦ καθέλιες τὰ μηχανήματα, ἐτρο-
φῆς δαιμόνων προσβολαῖς, Ἀγγέλοις ὡμοιώ-
σης, ἀθανασίαν μελετήσασα, Μήτηρ ἐν Σηνητῷ
σου τῷ σώματι.

Εὐφραίνει τῶν Μοναστῶν καρδίας ὁ βίος
σου, στηριγμός ὑπάρχων καὶ παιδαγωγ-
ησις, πρὸς σωτηριώδεις ἐντολάς, πρὸς τρίβους
ἀσκησίας, πρὸς τῆς ἀγάπης τὸν ἀκρότατον,
δρον Εὐφροσύνη τοῦ Κτίσαντος.

Αμπρύνει τὰ τῶν πιστῶν, ἐνθῆς συστή-
ματα, ἢ λαμπρόα σε μνήμη καὶ ἀξίεικαι-
νος, Σέλγει τῶν Ὁσίων τοὺς χοροὺς, Ἀγγέλους
ἐπευφραίνει, μετ' ὧν αὐλίξῃ ὡς περ' Ἀγγελος,
ὡν περ καὶ τὸν βίον ἐξήλωσας.

Θεοτοκίον.

Παθῶν με τὸ χαλεπὸν, χριμάζει κλυδώνιον
πονηρῶν πνευμάτων βυλὸς συνέχει με· ἢ
τῆς ἀμαρτίας καταγιγίς, δονεῖ με τὴν καρδίαν
Θεοκλήτορα σὺ με στήριξον, τὸν εὐλικρινῶς σε
δοξάζοντα.

Ὁ Εἰρμός.

Οπῆξας ἐπ' οὐδενός τὴν γῆν τῇ προσάξει
σου, καὶ μετεωρήσας ἀσχέτως βρι-
δουσαν, ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστέ, πέτραν
τῶν ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου στε-
ρέωσον, μόνε ἀγαθῆ, καὶ φιλόνηρωπε.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον.
Τὸ τοῦ Σηλῆος χαῖνον ἐπινευράσασα, ὡ-
ρανίαις ἐλπίσι μέσον καταίκησας, ἀδι-
στάτω λογισμῷ ἀνδρῶν ἐσοπνεύστε, τὸν τῆς
Εὐας περυσιστῆν, ὑποτάττουσα ταῖς σαῖς,
Παρθένε πέτραις τοῖς πόνοις, καὶ ταῖς ἀγρυ-
πνοῖς μελέταις· ὅθ' ἐν πίστει σὲ μακαρίζομεν.

Ὄδξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ κενῶν καὶ πέτρων καὶ καταρῶν, καὶ
ἐλπίδα καὶ κρήνην καὶ προστάσιαν Σερ-
μῆν, εὐσχηματῆς οἱ πιστοὶ πρὸς σὲ προστρέχο-
μεν· καὶ ἐκδοῦντες ἐκτενωῶς, ἀνακράζομεν πι-
στός· Ἐλέησον Θεοτόκε, τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποι-
θότας, καὶ τῶν πταισιμάτων ἡμᾶς ἀπάλλαξον.

Ἡ Σταυροθεοτοκία.

Εν Σταυρῷ σε ὄρωσα, Χριστέ ἡ Μήτηρ σου,
ἐκουσίως ἐν μέσῳ ληστῶν κοσμημένον,
κοπτομένη μητροκίως τὰ σπλάγχθνα ἐλέγξεν Ἀ-
ναμαρτήτης Υἱᾶς, πῶς ἀδίκως ἐν Σταυρῷ, ὡς περ
κακούργος ἐπάγης; τὸ γένος τὸ τῶν ἀνθρώπων,
ζῶπαι Σέλιον ὡς ὑπεράγαθος.

Ὠδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχυρῆ, Κύριε.

Οἰκονομῶν, πρὸς τὸ συμφέρον τὰ πάντα
Σωτήρ, καὶ παινεύων, πάντας πρὸς διόρ-
θωσιν, καὶ τῶν κακῶν πάντων ἀπογῆν, καὶ
ταυτῶν συνήλιος, σεισμῷ τὴν γῆν συνετάραξας,
βλασφημίας ἀνατρέπων, δόξας αἰρετικίζοντων,
καὶ διδόσκειν ὡς Σέμις δοξάζειν σε.

Ασκητικῆν, παλαιίστραν ἠνυσας χαιρῆσα,
Εὐφροσύνη, ἀνδρῶν μέσον μένουσα, καὶ
θανοῦσα τὰς ἐμπαθείς, τῆς σαρκὸς ὀρέξεις,
τῷ πόθῳ τῷ τοῦ Δεσπότη σου· διὸ τῆς ἀθα-
νάτου, κατοικίας καὶ δόξης, ἡξιώθης λαβοῦσα
τὸν στέφανον.

Τοὺς στεναγμοὺς, τῶν σῶν δαιμόνων προσ-
φέρουσα, ὡς περ μύρα, Μήτηρ τῷ Δεσπό-
τη σου, τὴν εὐδοκίαν τὴν κατ' αὐτοῦ· τὴν τῶν
χαρισμάτων, τῶν Σέλιων ἀναπαύουσα· δι' ὧν

εὐωδιάσθης, καὶ διέπνευσας πᾶσι, τὴν ὁμῆν τῶν Σαυμάτων θεόπνευστε.

Θεοτοκίον.

Ο πλον Χριστέ, τὴν σέ τελευσάν Πανάμωμον, λεκτηρέμιοι, πλάνης ἐτροπώσασατο, τὰς μηχανάς, Μάρτυρες σοφοί, καὶ τὰς τῶν τυραννῶν, Σωπείας σοφῶς διέλυσα, καὶ νῦν στεφανηφόροι, δεδειγμένοι βοῶσι· Τῇ δυνάμει σου δόξα φίλάνθρωπε.

Ἄλλος. Τὴν Ζεῖαν ἐνοήσας σου.

Πατρὶ σε οὐρανίῳ προσέχεσας, τῷ τῶν φυγῶν νυμφαγωγῷ, πατρός στοργῇ οὐκ ἐκάλυψε, οὔτε προτκκίρου νυμφίου, ὁδεῦσαι τὴν ὁδὸν τὴν σωτήριον.

Ως φοινίξ θεοφρονίας ἐξήνθησας, δικαιοσύνης γλυκασμὸν, καὶ ὡσεὶ κέδρος παρ' ὑδάσι, τῆς ἐγκρατείας θεόφρον, καρπὸς τοὺς ἐναρέτους ἐπλήθυνσας.

Πυρὶ τῆς ἐγκρατείας ἐτέφρωσας, τὰς φουγκανίδεις ἡσυχίας, καὶ πυρωθεῖσα τῷ ἄνθρακι, τῆς τοῦ Κυρίου ἀγάπης, Σαυμάτων λαμπρότητας ἐξήστουσας.

Θεοτοκίον.

Ο ικτεῖρησον οἰκτεῖρων ὑπάρχουσα, τὴν παναλλίαν μου ψυχὴν, Θεοκλυτὸρ Πανάμωμε, τὴν ἐκ παθῶν ἀμαρτίας, θειῶς ἀμαυρωθεῖσαν καὶ στένουσάν.

Ὠδὴ ε΄. Ἦνα τί με ἀπώσω.

Προτυπῶν τῶν δικαίων, τὴν ἐν τῇ δευτέρᾳ Χριστέ παρουσίᾳ σου, ὑπαντῆν φοικαῖδῃ, ἐν νεφέλαις καὶ νῦν τὴν ἑξάσιον, ἀρπαγῆν ἐιργάσα, τὴν τοῦ παιδός, οὐ οὐ διδάσκεις, τὸ Τρισάγιον μέλος δοθότομον.

Τοῖς ἐνδοξοῖς σου ἔργοις, ἐδείξας τὴν κλησίαν σου ἐπαληθεύουσαν· ὡς γὰρ λίθος ὄφθης, πολυτίμητος σμάραγδος ἐνδοξῆ, διαλάμπων μέσσοι, τῶν ἱερῶν ἀνδρῶν Παρθένε, τῇ λαμπρότητι τῆς καθαρότητας.

Εὐφροσύνην τὴν Ζεῖαν, ἔσχες ἐν καρδίᾳ σε εὐφροαινομένη ἀεὶ, ἐν τοῖς τοῦ Κυρίου, διατάγμασι, οἷς ἐντροφήσασα, πολιτεῖαν ἤσκεις, τὴν ἀκραίφνη καὶ παυλοκίαν, εὐφροσύνην παρθένε θεόνημψε.

Θεοτοκίον.

Α κληθῆ Θεοτόκον, πάντες ἐπιγόντες σε Μάρτυρες ἐνδοξοί, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, Θεὸν Λόγον εἰδότες ἐκήρυξαν, πρὸς τὴν ἀμαρτίαν, νεανικῶς μέχρι θανάτου, ἀντιστάμενοι Κόρη πανύμνατε.

Ἄλλος. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Φέγγει Ζεῖαν πράξων, ὡς λίθος σμάραγδος, σεμνὴ ὠράθης, ἀνδρῶν ἐν μέσῳ, ἀνδρικῶς

καλαίσματα, ἐπίδεικνυμένα, καὶ τέρπουσα τὸν Κύριον.

Ραίνουσα τὰ ὄσκινα, ὡς περ ἀρώματα, εὐωδιάσθης, ἐμεγαλύνθης, ὡς μύρον πολυτίμων, Θεῷ προσηνεχθῆς παρθένος ἀδιάφθορος.

Ο ἴλην σου τὴν ἔφρασην, Θεῷ προσέειπας, αὐτὸν ποθοῦσα, αὐτὸν ζητοῦσα, αὐτοῦ ἀνιχνεύουσα, τὴν νομοθεσίαν, παρθένε τὴν σωτήριον.

Θεοτοκίον.

Νέον ἀπεκύνθας, ὡς βρέφος ἄχροντε, τὸν πρὸ αἰῶνας, Πατρός ἀνάγχου, ἀχρόνως ἐκλάμπωντα· ἐν ὑπέρ τοῦ κόσμου, δυσώπει Θεοκλύμψευτε.

Ὠδὴ ς΄. Ἰάσθητι μοι Σωτήρ.

Συνέσεισας μὲν τὴν γῆν, καὶ βλέμματι συνετάρραξας, καρδίας δὲ τῶν βροτῶν, κλονήσας ἐσάλευσας, θειῶς βλασφημούντων σε· ἀλλ' ἀνεκλήσασ, συμπαθῶς αὐτῆς τὸ σύντριμμα.

Ωραία κλύμη Χριστοῦ, ἐδείχθης καὶ περιδέξιος, τῷ κάλλει τῶν ἀρετῶν, σεαυτὴν ἰοσημάσασα, εὐφροσύνην πᾶνσεμνε· διὸ καὶ παστάδος οὐρανίου κατηξίωσαι.

Μαράνασα τῆς σαρκός, τῆς Σηριώδῃ ὀρμήματα, τῷ ἔρωτι τῶν Χριστοῦ, ἀγάπης λαμπρότερον, ἐσυχες διανόπτοντα, καὶ φωτίζοντα σου, τῆς ψυχῆς τὰ αἰσθητήρια.

Θεοτοκίον.

Νευροῦμενοι ταῖς ἐκ σοῦ, ἐκπεμπομέναις δυνάμεσιν, οἱ Ἀθλοφόροι Χριστέ, νομίμως ἐνήθησαν, τὴν ἀγνήν Μητέρα σου, ἀνυμολογούντες, ἀπορρήτως σε κηύσασαν.

Ἄλλος. Μαινομένην κλυθῶνι.

Ως ἀγνή καὶ ἀμωμος, ὡς ὠραία, ὡς περικαλλῆς, τῷ νυμφίῳ Λόγῳ σὺ μεμνήσασαι, εἰς αἰῶνας, διατηροῦντι σε ἄφθορον.

Στεναγμοῖς καὶ δακρυσίν, ἐκζητοῦσα, τὸν Δημιουργόν, τῆς ἐκείνου Ζεῆας κατηξίωσαι, ὡς ἐκλεκτῆ, σὺν ἐκλεκτοῖς ἀξιάγαστε.

Εγκρατείας ἀγαλλια, σωφροσύνης, ἐμφυχος εἰκῶν, ταῖς πικροῖς ὠράθης εὐφημοῦσί σε, τὸ ἱερὸν, ὃ εὐφροσύνη μνημόσυνον.

Θεοτοκίον.

Υπὲρ νοῦν τὸν ἄχρονον, ὑπὲρ λόγον, τὸν Δημιουργόν, Παναγία τέτοκας λυτρούμενον, πάσης φθορᾶς, τοὺς Θεοτόκου ἕμνουντάς σε.

Ὁ Εἰρμός.

Μαινομένην κλυθῶνι, φυχῶ φθορᾶ, Δέσποτα Χριστέ, πῶν παθῶν τὴν θάλασσαν κατεῦνασον, καὶ ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγέ με ὡς εὐσπλαγχνος.

Κουτάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζῆτων.

Τῆς ἀνω ζωῆς, τυχεῖν ἐπιπόθησασα, τὴν κά-
τω τροφὴν, σπουδαίως καταλείποις, καὶ
σαυτὴν ἀνέμιζας, ἀναμέσον ἀνδρῶν παλαιότι-
με· διὰ Χριστὸν γὰρ τὸν νυμφίον σε, μνηστῆρος
προσκαίρου κατεφρόνησας.

Ὁ Οἶκος.

Εν εὐφροσύνῃ καὶ θυμηδίᾳ, τὰς ψυχὰς εὐ-
φρανέντες, ἀναστῶμεν σπουδῇ ἀκούσαι
λόγον παράδοξον· ὑπερβαίνει γὰρ ἔννοιαν πᾶ-
σαν τὸ διήγημα τοῦτο καὶ καταπλήττει· ὅτι
γυνὴ ἐν μέσῳ ἀνδρῶν καταμύουσα, ἐνίκησε
τὸν Βελιάρ, καὶ τὸ πῦρ κατεπάτησε, τῶν ἠλο-
γῶν, καὶ οὐκ ἐπλήρη τὸ σύνολον· τὸν Χριστὸν
γὰρ πόθησα ἡ ἄσπιλος, μνηστῆρος προσκαί-
ρου κατεφρόνησε.

Συγαξάριον.

Τῆ ΚΕ'. τοῦ αὐτοῦ μῦθος, Μνήμη τῆς Ὁσίας
Μητρὸς ἡμῶν Εὐφροσύνης, Συγατρὸς Παρνού-
τιου τοῦ Ἀγρυπτιῦ.

Στιχοί.

Τὸ ἔηλον κούπτεις ἀνδρικόως, Εὐφροσύνη,
καὶ κούπτὰ τὸν βλέποντα Δεσπότην βλέ-
πεις.

Εἰκάδα Εὐφροσύνη κατὰ πέμπτην πότιμον
ὑπέστη.

Ητὴν φθὴν λαθούσα καὶ τροπὰ βίου,

Κλῆσιν Σμάρραδος, τὸν δένδρον Εὐφροσύνη,

Διποῦσα πᾶσαν τοῦ βίου σαρκίαν,

Ανδρῶν μοναστῶν ἀγαπήσασα βίον.

Εννοῦσιν ὡς περ βασιλικῶν θαυμάτων,

Εν ἀνδρικόῳ σχήματι γνωστὸς σὺδὸλος,

Μονῆ προσήλθε, καὶ Σελήμα καὶ τρίχας

Εῤοῦσα, καὶ σπεύδουσα λαβεῖν πατέρα.

Καὶ εὐ τυχεύουσα τὸν πόθουμένου, πόσις

Κόποις, πόνοις τε, καὶ προσερχαῖς συντόνοις,

Τὸ μλακῶν τέθηκε δεινῶς σαρκίον,

Απαντας ἐκπλήττουσα τῇ κακουχίᾳ,

Οὐκ ἔστιν εἰπεῖν, ἀδυνατεῖ καὶ λόγος.

Ωπὼς λαθούσα πατέρα, πρᾶγμα ξένον!

Καλὴ Συγάτηρ, τῶν μοναστῶν ἐν μέσῳ

Τρέχουσα, λίθος ὡς σμάρραδος εὐρέθη·

Πολλὴ γὰρ ἡ ζήτησις ἐκ τῶν ἰδίων,

Πατρὸς βρύχοντος ἐκ πόνου τῆς καρδίας,

Τῆς Εὐφροσύνης τὴν μακρὰν ἐκδημίαν,

Τριπλῆ δεκάδι καὶ πρὸς οὐτὰ, φεῦ, γρόνοις,

Θρη, βαρᾶθρα, καὶ τόπους ἐρημίας,

Προπολοῦντος, καὶ στένοντος ἐκ βάθους.

Αλλ' ὁ Σμάρραδος αὐτὸς, ἡ Εὐφροσύνη,

Ω Πατέρα, εἰπὼν τὸν τελευταῖον λόγον,

Ως ἐμπόρευμα τῶν μακρῶν λαθῶν κόπων,

Τῶν οὐρανῶν γένηθε τῇ μεταστάσει.

Κἀκείνου, ὡς περ ἐππλαγείς, φεῦ τοῦ πάθους,

Πέπτωκεν εἰς γῆν ὡς περ ἀφυγος νέκυς·

Ακουσμα καὶ γὰρ παράδοξον καὶ ξένον

Ηκουσεν οὕτως· τί γὰρ ἄλλο καὶ ἄθλοι;

Καὶ λοιπὸν ἀρείς καὶ βίον καὶ πατριδα,

Καὶ ζῆλον ὡς περ αἰνετῶν παιδὸς πόνων,

Ενθίς, ἑαυτῶ, καὶ πόθου δεΐξας φλόγα,

Διὰδοχος βίου τε ὡς πατὴρ τέκνου

Γεγῶς, μετέστη πρὸς μονὰς οὐρανίου.

Εἰς τὸν Ὅσιον Παρνούτιον,

τὸν Πατέρα αὐτῆς.

Στιχ'. Μῦσας ὁ Παρνούτιος ἐν τῷ σαρκίᾳ,

τῷ πνεύματι ζῆ, καὶ Σωρεῖ φῶς μέγα.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος

Παρνούτου.

Στιχ'. Σταυροῦσι Παρνούτιον οἱ κόσμου φίλοι,

τὸν παντὶ κόσμῳ καὶ πρὶν σταυρωμένον.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Ἡ ἀνάμνησις τοῦ μεγάλου

σεισμοῦ, ἐν ἧ τελεῖται ἡ ἐν τῷ ἀέρι ἀρπαγὴ

τοῦ παύου.

Στιχ'. Ἀρθείς ἀναπαῖς, τὸ Τρισύμνητον μέλος,

Καθὼς Νέες φάλλουσι, ἀγγέλλει κάτω.

Επὶ τῆς βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ Νέου,

τοῦ Θεοῦ, οἱς τρόποις οἶδε, Σελήσαντος

δεΐξει τοῖς ἀνθρώποις, ἢ πρὸ τῆς ἀναστάσεως,

τὴν ἡμέραν τῆς ἀναστάσεως, γέγονε Σεισμός

φριβερός· καὶ διὰ τοῦτο τοῦ λαοῦ παντός, σὺν

τῷ Βασιλεῖ Θεοδοσίῳ ἢ Πρόλλῳ τῷ Πατριάρ-

χῳ, μετὰ παντός τοῦ τῆς Ἐκκλησίας πληρώ-

ματος, καὶ πάσης τῆς πόλεως ἔξω λιτανεύον-

των, διὰ τὸν φόβον ἐν τῷ κάμπῳ, ἦδη τῆς Θεο-

πασχιτῶν αἰρέσεως, ἐξ ἐπηρεῖας τοῦ διαβόλου,

ἀρχὴν λαυβανούσης, καὶ τῷ Τρισαγίῳ τὸ, ὁ

Σταυρωθεῖς δι' ἡμᾶς, βλασφημούντων, ἐξ-

αἴφνης παιδίον ἀρπαγῆν εἰς τὸν ἀέρα ἀνεφέ-

ρετο. Πάντων δὲ ἐν ἐκπλήξει καὶ φόβῳ κρα-

ζόντων ἐπὶ πολλὰς ὥρας τὸ, Κύριε ἐλέησον,

αὐθὺς κατηνέχθη τὸ παιδίον, ὡς ἐπὶ νεφέλης

καθήμενος· καὶ φωνῇ μεγάλῃ παρεκελεύσατο,

ὅτι οἱ τῶν Ἀρχαγγέλων χοροὶ ἄνευ τῆς προσ-

θήκης τοῦ, ὁ Σταυρωθεῖς, τὸν Τρισαγιον

ὑμνον ἀναπέμψουσι τῷ Θεῷ· Ἅγιος ὁ Θεός,

Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐ-

λέησον ἡμᾶς. Καὶ εὐθέως ταῖς τοιαύταις

φωναῖς, ἀπέδωκε τὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ, καὶ ὁ

τοῦ σεισμοῦ κλῶνος ἐπαύσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Παύλου, Τάττης, καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν Σαβιανοῦ, Μαξίμου, Ρούφου καὶ Εὐγένιου.

Στ. Πατὴρ ὁ Παῦλος μαρτυρεῖ σὺν τοῖς τέκνοις, Μεθ' ὧν σεαυτὴν Τάττα τάττει ἐμψρόνως.

Οὔτοι οἱ ἄγιοι, Παῦλος καὶ Τάττα, καὶ οἱ τούτων παῖδες Σαβιανὸς, Μαξίμος, Ρούφος, καὶ Εὐγένιος, ὠρμηγτο ἐκ πόλεως Δαμασκού· καὶ διαδληθέντες ὡς Χριστιανοί, ἐξέω ἡσφαλίσθησαν, καὶ ἀλύσειν ἐδέθησαν· καὶ πάλιν ἀνακρίβηντες, σφοδρῶς ἐτύφθησαν· καὶ ταῖς τῶν ἀνόμων χειρῶν στρεβλούμενοι, τὰς φυγὰς τῷ Θεῷ παρέθεντο.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὡδὴ ζ. Θεοῦ συγκατάθεσιν.

Εχθροὺς μακαίφρονας, νηπιόφρονες σε παρορροῦντας, καὶ δεινῶς βλασφημοῦντας, προσθήκῃ νόθῳ τῆς Χρισταρίας φωνῆς, διὰ Νηπίου φωνῆς νῦν διηλεγέας, ἐπιστηρίξας πιστοῦς ἐν ξένις τέρασιν.

Θεῷ προσανέθηκας, τὴν τῆς καρδίας σου πᾶσαν ἐφεσιν, αὐτὸν στέρνοντα πίστει, αὐτὸν ζητοῦσα καὶ ἀνεγεννύσασα, τῶν προσημάτων αὐτοῦ τὴν σωτηρίαν νομισθεῖσαν σεσητή, οἱ ἧς ἐφευρες ζῆσιν.

Νησιεῖαις δεῖτεσι, σιληρογυγίαις καὶ γαμεινίαις σεσητή, ἐκλεπτόνῃσιν αἰσῶνι, τὸν νοῦν ἀνύψασας πρὸς τὸν Κτίστην σου, ὃ ἐνυμψεύθης, ὃν καὶ ἐπέθηκας, οὐ κατετρούφης νῦν τῆς ὠραότητος.

Θεοτοκίον.

Υπάρχοντα Δέσποινα, κλιθευτέρα πάσης τῆς κτίσεως, ὑπεδέξω τὸν Λόγον, ἐκ σοῦ ἀρρήτως ἀποκτικτόμενον· ὃν οἱ γενναῖοι ποιήσαντες Μάρτυρες, τὰς τῶν βασάνων πυραῖς ἐνεκαοτέρησαν.

Ἄλλος. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Φῶς σοι ἀνατέταλκε, ἢ ἡ τοῦτα σύζυγος, εὐφροσύνη ἐνοδοῦε· εὐθείαν γὰρ ἔσχηκας, τὴν γνώμην μελωδοῦσα· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Ράβδον δυναμοῦσάν σε, τὸν Σταυρὸν κατέχασα, δαιμόνων τὰ χάσματα, διέδως ἀπήμαντος, Ὅσια μελωδοῦσα· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Οἶκον τὴν καρδίαν σου, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, Ὅσια ἐτέλεσας, τοῦ σε ἐνισχύσαντος, καὶ δεῖξαντος πνευματικῶν, ποτηρῶν δυνατωτέρων.

Θεοτοκίον.

Σῶμα περικείμενον, Θεοῦ τὸν ἀσώματος, Πανάμωμος τέτοκας, ἡμᾶς ἐκλυτρούμενον, τοῦς φόβῳ μελωδοῦντας· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἰ.

Ὡδὴ η̄. Ἐπαπλασίως κἀμινον.

Επὶ τῷ πύργῳ πάλαι μὲν, τῆς Χαλῆνης συνέχεας, γλώσσας τῶν κακῶς ὁμολοῦντων Κυρίε, καὶ νῦν ἐσθλιτένυσας, τὰς γλωσσάλγας τῶν δυσσεβῶν, ἐπὶ βλασφημία συμφωνοῦντων ἀθέσμων, ἐν γλώσση φελλιζούσης, αἰθερίῳ ἀρβέντος, Νηπίκι παραδόξως, εἰς Σάμβος τῶν ὁρώντων.

Ασκητικαῖς παλαίμασι, τὸν ἐχθρὸν κατέπαθης, καὶ ἠγαλλιᾶσθης, ἀληθῶς τῷ πνεύματι ἐντεῦθεν αἰδιος, σὲ εὐφροσύνη πᾶσεμνε, Κόρη ὑπεδέχθη, τὰ βραβεῖα τῆς νίκης, κατέχουσας καὶ πίστει, τὸν Σωτῆρα βοῶσας, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μέσον ἀνδρῶν κατέκησας, τὴν ἀγνεῖαν φυλάττουσα, καὶ συντραμμένη, μηχαναῖς τοῦ ὄψεως, ἀπήμων ἀειράδατος, τοῦ Θεοῦ σε σκεπάζοντος, καὶ διατηροῦντος, τῆς οἰκείᾳ δυναμεί, καὶ πάσι προδικνύοντος, τῆς ψυχῆς σου τὴν αἴγλην, καὶ γνάμην καὶ ἀνδρίαν, Σεῶφρον Εὐφροσύνη.

Θεοτοκίον.

Νέον ὡς βόσχος τέτοκας, τὸν Πατρί καὶ τῷ Πνεύματι, ἀχροντε Παρθένε, συμφρῶς κοουμένον, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ὃν οἱ γενναῖοι Μάρτυρες, καθολογοῦντες, ἱεράς ἐναλλοῦσι· μέθ' ὧν σε Πανομίαι, μακαρίζουσι πίστει, λαοὶ φυλακῆ καὶ γλώσσαι, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Υλὴν τῶν παθῶν, ἀπεινάζω Κόρη, Ἀγγέλων τὸν αἴλου, βίον ζηλώσασα, οἷς περ συμμέλπει· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νέμει σοι ζωὴν, ὁ τῆς ζωῆς ταμίαις· αὐτοῦ γὰρ τοῖς ἴγνυσιν, ἐξηκολούθησας, τούτου τὸ κάλλος, ἐπέθηκας τὸ Σεῖον, ὃ καὶ συνευφροαίη, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ηρῆς πρὸς μονάς, τὰς αειζῶους ὄντας· ἐφέσεως ἔτυχες, ἧς ἐπεπόθησας, ἐξίου παρθένε, ζωῆς κατατροφῶσα, καὶ ὑπερυψοῦσα, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ολὴ ἐκλεκτὴ, ὠρατισμένη ὄλη, Θεὸς ἦν ἠγάσεν, ἦν ἐξελέξατο, ὠρῆς Παρθένε, αἰεὶ δεδοξασμένη· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Βίρμος.

Σοὶ τῷ παντουργῷ, ἐν τῇ κἀμίνῳ Παῖδες, παγκόσμιον πλέξαντες, χορείαν ἐμελιπον· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁδὴ Σ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Εξέστη ἐπὶ ξένῳ καὶ φοβερῷ, τεραστία τῶ νῦν τελεσθέντι γῆ, καὶ οὐρανός, ὅτε πρὸς αἰθέριον ἀραπαγὴν, ἀπὸ λαοῦ θεόφρονος, τὸ Νῆπιον ἦρθη τὸ τὴν ὠδὴν, μεμυρστωμένον, τοῦ Ἰουσαγίη μέλους, δι' οὐ ἀθανάτος ὑμνεῖται Θεός.

Εκπάσας σε ἰλύος βιωτικῆς, ὁ νυμφίος ὁ σὸς Εὐφροσύνη σεμνή, εἰς τὴν στερόραν, πέτραν προσαγαμάτων τῶν ἐαυτοῦ, ἔστησε καὶ κατεύθυνε, σοῦ τὰ διαβήματα προφανῶς, εἰς πράξιν ἐναρέτου, καὶ σεμνῆς πολιτείας, καὶ κατεσκήνωσεν εἰς θείας αὐλάς.

Ασκήσας τὸν ὁρόμον τὸν εὐλεπῆ, διανύσασα σθένη τοῦ Πνεύματος, καὶ σεαυτῆν, τέμενος θέλασα θεϊκόν, τὴν ευφροσύνην εἰληφας, τὴν διηγεῖται καὶ καθαράν, τοῦ καλλίου τοῦ νυμφίου, αἰεὶ κατατρυφῶσα, ὡς Εὐφροσύνη παμμακάριστε.

Θεοτοκίαι.

Ως ἥλιος ἡ μνήμη τῶν ἀθλητῶν, τοῦ πιστοῦ περιλάμπει τοῖς θαύμασιν ὁ γὰρ ἐκ σοῦ, ἀρχόντα Παρθένε τεχθεῖς Θεός, ὃν εὐσεβῶς ἐκήρυξαν, τούτους κατελάμπουεν εμφανῶς, δοξάζων τοὺς ἐν πίστει, αὐτοῦ τὴν παρουσίαν, τιμηκῶτα ὡς υπέσχετο.

Ἄλλος. Ἡσαία γόρευε.

Γερὰν πανήγυρον, μοναζόντων δήμος συγκροτεῖ, τὴν μνήμην σου ἐκτελῶν τὴν θεολαμπὴ· χορὸς ἐπαγάλλεται, μοναζουσῶν ὠφθῆς γὰρ σεμνῆ, πάντων ἀγλαΐσμα, Εὐφροσύνη ἀξιάγαστε.

Ως σεπτὸν ἀνάθημα, οὐρανίε γεγονός ναοῦ, ὡς κρίνον ἐν ταῖς αὐλαῖς, ἠνθησας Θεοῦ, ὡς ῥόδον ἠδύπνοον, προσπνεχθῆς τῷ Παμβασίλει, μύρον ὡς τίμιον, Εὐφροσύνη παμμακάριστε.

Σεαυτὴν ἐφαίδρυνας, ἀρετῶν σα κόσμῳ φωτεινῶν, καὶ ἤχθῃς πρὸς νοητόν, Σάλαμον ἀγνή, καὶ νῦν τὸ ἀμύχανον, κατανοεῖς κάλλος τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς θεώσεως, ἀπολαύεις τελεώτερον.

Η ἀγία μνήμη σου, ἀγιάζει σήμερον πιστοὺς, πηγάζουσα φωτισμόν, ἀγιαστικόν, ἐν ἧ ὀδωποῦμέν σε, ὡς ἐκλεκτὴν, νύμφην τοῦ Χριστοῦ, σᾶς πρεσβείαις σου, Εὐφροσύνη τοὺς τιμῶντάς σε.

Θεοτοκίον.

Φωτὶ τοῦ προσώπου σου, τὸν ἐν σκότει κείμενον παθῶν, καταύγασον τοῦ φωτός,

πύλη νοητῆ, μὴ νυξ καταλάβῃ με, τοῦ θανάτου, ἀχραντε Ἀγνή, τῆς σωτηρίας μου, τὰς ἐλπίδας ἀνακόπουσα.

Ὁ Εἰρμός.

Ησαία γόρευε, ἡ Παρθένος, ἔσχεν ἐν γὰρ φρεῖ, καὶ ἔτεκεν υἱὸν τὸν Ἐμμανουήλ, Θεόν τε καὶ ἄνθρωπον· Ἀνατολὴ ὄνομα αὐτῷ· ὃν μεγαλύνοντες, τὴν Παρθένον μακαρίζομεν.

Εἰσαποστελάριον. Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Τὸν ἀρχόντα διέλαβες, τῆς αἰσχύνῃς καὶ τούτου, ἐν φιλοσοφῳ σχήματι, ἐναπέδειξας ἄνου, παρθένος οὐσα τὴν ψυχὴν, καὶ τὸ σῶμα γέγονας, ἀνὴρ φρονήσει καὶ πίστει, Εὐφροσύνη Ὁσία, τῶν παρθένων καλλοῦν, μοναζουσῶν ἀραιώτης.

Θεοτοκίον.

Θρόνοι ἢ Κυριότητες, Ἐξουσίαι Δυνάμεις, Ἀρχαὶ ἄγγελοι καὶ Ἄγγελοι, Μητροπάροξενε Κόρη, τῷ σῷ Υἱῷ λατρεύουσιν, ὡς Θεῷ καὶ Δεσποτῇ, καὶ σὲ ἀπαύτως ὑμνοῦσι· τούτον Ἀγνή ἐκέλευε, καταρῶναι με Κόρη, τῆς φροσύνης κατωδίτης.

Καὶ ὁ κατὰ Ἀποστόλου, ὡς συνέλιξεν, καὶ Ἀποστόλις.

ΤΗ ΚΣ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Η Μεταστάσις τοῦ Ἁγίου, ἐνδόξου, πανευσεβοῦς Ἀποστόλου καὶ Θεολόγου, Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.

Εἰ βούλει, ποιήσον Ἀγρυπνίαν ἐν ἧ

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστάμεν Στίχους δ'.
καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Προσώμια.

Ἦχος β'. "Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Δεῦτε, τῆς σοφίας τὸν βυθόν, καὶ τῶν ὀρθοδόξων δογματῶν, τὸν συγγραφεῖα πιστοί, ἕμνοις στεφανώσωμεν, ἐνδοξοῖς σήμερον, Ἰωάννην τὸν ἐνδόξον, καὶ ἠγαπημένον· οὗτος γὰρ ἐβρόντησεν· Ὁ Λόγος ἦν ἐν ἀρχῇ· ὄθεν, βροντοφῶνος ἐδείχθη, ὡς τὸ Εὐαγγελιον κόσμῳ, γράφας πολυσόφως ὁ αἰόδιμος. **Δίς.**

Οὕτως, σὺ ἐφάνης ἀληθῶς, φίλος ἐπιστήσιος μέγας, τῷ Διδασκάλῳ Χριστῷ· φθῆθι γὰρ ἀνέπεσας, ὄθεν ἐξήνηλθας, τῆς σοφίας τὰ δόγματα, ἐν οἷς καὶ πλουτίζεις, πᾶσαν τὴν περίγειον, ὡς θεηγῶρος Θεοῦ· ὄθεν, καὶ κατέχουσα ταύτην, ἡ τερπνὴ Χριστοῦ Ἐκκλησία, νῦν εὐφραينوμένη ἐπαγάλλεται.

Χαίροις, Θεολόγε αληθής· χαίροις τῆς Μητρὸς τοῦ Κυρίου, υἱέ καμπόητες· σὺ γὰρ περιστάμενος, ἐν τῷ Σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ, τῆς ἐνλέου ἀκήκοας, φωνῆς τοῦ Δεσπότου· Ἴδε νῦν ἡ μήτηρ σου, πρὸς ἐξ βροῦσαντος· ὄβην, ἐπαξίως σε πάντες, ὡς Χριστοῦ Ἀπόστολον μέγαν, καὶ ἠγαπημένον μακαρίζομεν.

Δόξα, *Ἦχος β'.*

Θεολόγε Παρθένε, Μαθητὰ ἠγαπημένε τοῦ Σωτῆρος, ταῖς ἱερασίαις σου ἡμᾶς, περιώσως δεόμεθα, ἀπὸ βλαδῆς παντοίας, ὅτι σοῦ ἐσμέν ποιῆμιον. Καὶ νῦν, *Θεοτοκίον.*

Ωσεὶ εἰλαία κατάκαρπος, ἡ Παρθένοσ ἐδλάστησε, σέ τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς καρποφοροῦντα κόσμῳ, τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον Στιγίου

Ἦχος α' β'. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Τὴν μνήμη τοῦ σεπτοῦ Μαθητοῦ, Χριστοῦ τοῦ Βασιλέως ἡμῶν, ἐπαξίως, ἀνυμνήσωμεν πιστοί· αὐτὸς γὰρ τῆς Τριάδος, τὴν γνώσιν ἀρδιήλως, πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν ἐκήρυξεν.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Τὴν ζᾶλν μετεποίησας, τῆς πλάσης τῶν εἰδῶν πρὶν, εἰς γαλήνην, ὁ Ἀπόστολος Χριστοῦ, τὸν κόσμον ὁδηγήσας, ἐπίστει ὀρθοδόξῳ· καὶ νῦν προσβύει ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται.

Μέγιστον ἀντικέπητορα, Χριστέ τὸν σὸν Ἀπόστολον, ἐδωρήσῃ, Ἐφεσίοις τὸν σοφόν, καὶ Ζεῖον Θεολόγον· ἐν καὶ νῦν εὐφημοῦμεν, ὡς οἰκιστὴν καὶ πολιούχον αὐτῆς.

Δόξα, καὶ νῦν, ὕμνον.

Τριάς ἀπειροδύναμις, Μονὰς ἡ τρισυπόστατος, ταῖς προσβύειαις, Θεολόγου τοῦ σεπτοῦ, καὶ τῆς αἰτεπαρθένου, καὶ μόνης Θεοτόκου, σώσον ἡμᾶς τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος β'.

Ἀπόστολε, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἠγαπημένε.

"Ὅρα εἰς τὸν μέγαν Ἑσπερινόν.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Μετὰ τὸν Προομιμακίον, τὴν α' στάσιν τοῦ Μακαρίου ἀνῆρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστοῖαν Στίχους ς'. καὶ φάλλομεν τὰ παρόντα Προσόμια γ'. α καὶ δευτεροῦμεν.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγματίων.

ΟΨεατῆς τῶν ἀρρήτων, ἀποκαλύψαν, καὶ ἐρικλυεὺς τῶν ἀνω, τοῦ Θεοῦ μυστηρίων,

ὁ παῖς τοῦ Ζεβεδαιοῦ, γραφῆς ἡμῶν, τὸ Χαίρειν Εὐαγγέλιον, Θεολογεῖν τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα ἐξεπαίδευσεν.

Η Θεοκίνητος λῦρα, τῶν οὐρανίων οὐρανῶν, ὁ μυστογράφος οὗτος, τὸν Ζεφραστον στόμα, τὸ ἄσμα τῶν ἀσμάτων, ἄδει τερονῶς, τὰ μὲν χεῖλη κινῶν ὡς νευράς, ὡς περ δὲ πληκτρον τῆν γλώτταν ἀνακινῶν, καὶ προσβύει τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὴ βροντοφῶνα σου γλώττη ἀναφλεγγόμενος, τῆς τοῦ Θεοῦ σοφίας, τὸν ἀπόκρουρον Λόγον, Θεῷ ἠγαπημένε, χράξεις αἰεὶ, ἀναπτύσσω τὰ χεῖλη πυκνῶς, τὸ, Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος· καὶ δαδουχεῖς, πάντα ἄνθρωπον πρὸς γνώσιν Θεοῦ.

Δόξα, *Ἦχος β' Γερμανοῦ.*

Εἰς τὸν ὕμνον

Τὸν υἱὸν τῆς βροντῆς, τὸν Σεμέλιον τῶν Ζεῖων λόγων, τὸν ἀρχηγὸν τῆς Θεολογίας, καὶ κήρυκα πρώτιστον, τῆς ἀληθοῦς δογματικῆς Θεοῦ σοφίας, τὸν ἠγαπημένον Ἰωάννην καὶ Παρθένον, μεροπῶν γένος κατὰ χρέος εὐφημοῦσμεν· οὗτος γὰρ ἀπικτον ἔχων τὸ Θεῖον ἐν ἑαυτῷ, τὸ, Ἐν ἀρχῇ μὲν ἔφησε τοῦ Λόγου, αὐθις τε τὸ πρὸς τὸν Πατέρα ἀχώριστον, καὶ τὸ ἴσον κατὰ ταῦτα τῆς τοῦ Πατρὸς οὐσίας, δεκνῶν ὑμῖν δι' αὐτοῦ, τὴν ὀρθοδοξίαν τῆς Ἁγίας Τριάδος· δημιεργόν τε ὄντα σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ ζωὴν φέροντα, καὶ φῶς ἀληθινόν, τὸν αὐτὸν ἐδείξεν ἡμῖν· Ὁ σαύματος ἐκστατικῆς, καὶ πράγματος σοφιστικῆς· ὅτι πλήρης ὦν τῆς ἀγάπης, πλήρης γέγονε καὶ τῆς Θεολογίας, δόξη καὶ τιμῇ καὶ πίστει, Σεμέθλος ὑπάρχων, τῆς ἀκραινοῦς ἡμῶν πίστεως· δι' ἧς τυχοῦμεν τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν, *Θεοτοκίον· ὁ αὐτός.*

Παρήλθεν ἡ σκία τοῦ νόμου, τῆς χάριτος ἐλθούσης· ὡς γὰρ ἡ βάτος οὐκ εἰκαίετο καταφλεγόμενη, οὕτω Παρθένοσ ἔτεκες, καὶ Παρθένοσ ἐμεινας· ἀντὶ στυλοῦ πυρός, δικαιοσύνης ἀνέτελεν Ἥλιος· ἀντὶ Μουσῆως, Χριστός, ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰσοδος, τὸ, Φῶς Ἰλαρόν, τὸ Προκειμένον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀνορθώσιμα.

Καθολικῆς, α'. Ἐπιστολῆς Ἰωάννου.

Αγαπητοί, ἐάν ἡ καταδὴ ἡμῶν μὴ καταγινοσκη ἡμῶν, παρῶσιαν ἔχομεν πρὸς τὸ Θεόν· καὶ ὁ εἰν αἰτῶμεν, λαμβάνομεν παρ' αὐτοῦ, ὅτι τὰς ἐντολάς αὐτοῦ τηροῦμεν, καὶ τὰ

Κεφ. Γ' 21.

ἀρεστά ἐνώπιον αὐτοῦ ποιούμεν. Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ, ἵνα πιστεύωμεν τῷ θρόνῳ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἢ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, καθὼς ἔδωκεν ἡμῖν ἐντολὴν· καὶ ὁ τρεῖς τὰς ἐντολάς αὐτοῦ, ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν αὐτῷ· καὶ ἐν τούτῳ γινώσκωμεν, ὅτι μένει ἐν ἡμῖν, ἐκ τοῦ Πνεύματος τοῦ ἡμῖν ἔδωκεν. Ἀγαπητοί, μὴ παντὶ πνεύματι πιστεύετε, ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ πνεύματα, εἰ ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστὶν· ὅτι πολλοὶ ψευδοπροφήται ἐξηλλήλυσαν εἰς τὸν κόσμον. Ἐν τούτῳ γινώσκετε τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ. Πᾶν πνεῦμα, ὃ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστὶ· καὶ πᾶν πνεῦμα, ὃ οὐ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἐστὶ· καὶ τοῦτό ἐστι τὸ τοῦ Ἀντιχριστοῦ, ὃ ἀκηκόατε, ὅτι ἔρχεται· καὶ νῦν ἐν τῷ κόσμῳ ἐστὶν ἤδη. Ὑμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστε, τεκνία, ἢ νενικηκότες αὐτούς· ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ ἐν ὑμῖν, ἢ ὁ ἐν τῷ κόσμῳ. Αὐτοὶ ἐκ τοῦ κόσμου εἰσι, διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ κόσμου λαλοῦσι, ἢ ὁ κόσμος αὐτῶν ἀκούει. Ἡμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐσμεν· ὁ γινώσκων τὸν Θεόν, ἀκούει ἡμῶν· ὃς οὐκ ἐστὶν ἐκ τοῦ Θεοῦ, οὐκ ἀκούει ἡμῶν.

Καθολικῆς, Α'. Ἐπιστολῆς Ἰωάννου.

Αγαπητοί, εἰ οὗτος ὁ Θεὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς ἀγαπῶμεν ἀλλήλους ἀγαπᾶν. Θεὸν οὐδεὶς ᾤπιστε τέλειται· ἐκ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν μένει, καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη ἐστὶν ἐν ἡμῖν. Ἐν τούτῳ γινώσκωμεν, ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν, καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν. Καὶ ἡμεῖς τελεθάμεθα καὶ μαρτυροῦμεν, ὅτι ὁ Πατὴρ ἀπέσταλκε τὸν Υἱὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου. Ὁς ἂν ὁμολογήσῃ, ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν τῷ Θεῷ. Καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην, ἣν ἔχει ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν. Ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστὶ, καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐν τῷ Θεῷ μένει, καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ.

Καθολικῆς, Α'. Ἐπιστολῆς Ἰωάννου.

Αγαπητοί, εἰς τις εἶπεν ὅτι ἀγαπᾷ τὸν Θεόν, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισεῖ, ψεύστης ἐστὶ· ὁ γὰρ μὴ ἀγαπᾷ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ὃν εἰώρακε, τὸν Θεόν, ὃν οὐκ εἰώρακε, πῶς δύναται ἀγαπᾶν; Καὶ ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔχομεν ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα, ὁ ἀγαπᾷ τὸν Θεόν, ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. Πᾶς ὁ πιστεύων, ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστὸς, ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται.

καὶ πᾶς ὁ ἀγαπᾷ τὸν γεγέννησαντα, ἀγαπᾷ καὶ τὸν γεγεννημένον ἐξ αὐτοῦ. Ἐν τούτῳ γινώσκωμεν, ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ, ὅταν τὸν Θεόν ἀγαπῶμεν, καὶ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ τηρῶμεν. Αὕτη γὰρ ἐστὶν ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ἵνα τὰς ἐντολάς αὐτοῦ τηρῶμεν· καὶ αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ βραβεῖαι οὐκ εἰσὶν· ὅτι πᾶν τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ Θεοῦ, νικᾷ τὸν κόσμον. Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη ἡ νικήσασα τὸν κόσμον, ἡ πίστις ἡμῶν. Τίς ἐστὶν ὁ νικῶν τὸν κόσμον, εἰμὴ ὁ πιστεύων, ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ;

Εἰς τὴν Λατίν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα,

Ἦχος α'. Γερμανοῦ.

Ποταμοὶ θεολογίας, ἐκ τοῦ τιμίου σου στόματος ἀνέβησαν Ἀπόστολοι· ἐξ ὧν ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ ἀρδευομένη, προσκυνεῖ ὀρθοδόξως Τριάδα ὁμοουσίον· ἦν καὶ καὶ αἰτῆσαι, Ἰωάννη Θεολόγῃ, φηρηθῆναι, καὶ σάβησαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ὁ αὐτὸς Ἄρθρος Πυροῦ.

Τὸ φυτόν τῆς ἀγαπίας, τὸ μῦρον τῆς εὐαγγελίας, πάλιν ἀνετείλει ἡμῖν, εἰς τὴν παροῦσαν Ἐκκλησίαν, βροῦσαι πρὸς αὐτόν· Ὁ ἀναπεσὼν ἐπὶ τὸ στήθος τὸ δεσποτικόν, καὶ ἐπομβροῦσας τῷ κόσμῳ τὸν λόγον, Ἰωάννη Ἀπόστολε, ὁ τὴν Παρθένον φυλάξας ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ, αἰτῆσαι ἡμῖν παρὰ Χριστοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτὸς.

Μαθητὰ τοῦ Σωτῆρος, Παρθένε καὶ Θεολόγε, σοὶ ὡς Παρθένῳ, τὴν Παρθένον καὶ Θεοτόκον παρέθετο, Χριστὸς ὁ Θεὸς σταυρουμένος, καὶ ταύτην ἐφυλάξας ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ· διὸ πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτὸς.

Ως τῶν ἀπορόρητων μυστηρίων αὐτόπτης, ἐκέκραγες βροῶν, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν ἀρχῇ ὑπάρχειν πρὸς Θεόν, καὶ αὐτὸν εἶναι Θεόν, Ἰωάννη Ἀπόστολε, ἐπιστήθιε Χριστοῦ, καὶ φίλε γνήσιε, καὶ τῆς Τριάδος τὸ πνεῦμα, Ἐρέσου καὶ τῆς Πάτμου, τὸ φέρογμα τὸ ἄσειτον, ἡμῶν δὲ βοήθεια. Πρέσβευε Θεολόγε παμμακάριστε, ἐκ δυσσεβῶν ἑβρηῶν, αἰσθητῶν καὶ νοητῶν, λυτρωθῆναι λαὸν τὸν τὴν μνήμην σου, αἰεὶ ἐπέλυοντα πιστάς.

Ἦχος β'. Θεοράνου.

Τὴν τῶν Ἀποστόλων ἀκρότητα, τῆς θεολογίας τὴν σάλπιγγα, τὸν πνευματικὸν στρατηγόν, τὸν τὴν εὐκουμένην Θεῷ καθυπατάξαντα, δεῦτε αἱ πιστοὶ μακαρισθῶμεν Ἰωάν-

νην τὸν αἰδιδίμον· ἐκ γῆς μεριστάμενον, καὶ γῆς οὐκ ἀφιστάμενον, ἀλλὰ ζῶντα καὶ μένοντα, τὴν φοβεράν τοῦ Θεοῦ δευτέραν ἐλευσίαν· ἢ ἀκατακρίτως ὑπαντήσαι ἡμᾶς αἰτίσαι, φίλε μουσικέ, Χριστοῦ ἐπιστήθιε, τοὺς ἐκ πόθου ἐκτελοῦντας τὴν μνήμην σου.

Δόξα. Ἦχος δ'. Βυζαντίου.

Αναπεσῶν ἐν τῷ στήθει τοῦ Διδασκάλου Χριστοῦ, ἐν τῷ δεξιῷ Κυρίου, ἡγαπημένε Μθητά, ἐκείθεν ἔργως τὰ ἀρήτια, καὶ τὴν οὐράνιον πᾶσιν ἐβρόντησας φωνήν· Ἐν ἀρχῇ ἢ ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἢ πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἢ ὁ Λόγος· τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ φωτίζον πάντα ἄνθρωπον, εἰς τὸν κόσμον ἐρχόμενον, Χριστὸς ὁ Θεός, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Καὶ νῦν, **Θεοτοκίον.**

Οσὺ Πατρὶ καὶ Πνεύματι δοξολογούμενος Υἱός, ἐν υἱότητι ὑπὸ τῶν Χερουζιμ, τὸν πρωτοπιστὸν ἀνατίλσαι βουλόμενος, ὅλον ἑαυτὸν ἐκένωσεν ἀφράξας ἐν μήτρᾳ σου, Θεοτόκε πανύμνητε· καὶ ἐκ σοῦ ἀνατείλας, ἐφώτισεν πάντα τὸν κόσμον Θεότητι, ρυσάμενος εἰδωλομανίας· καὶ ἐν ἑαυτῷ Θεῶσας, εἰς οὐρανοὺς συνανήγαγε τὸ ἄνθρωπον, Χριστὸς ὁ Θεός, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηὰ προσοίμια,

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ υἱότητος κληθεῖς.

Τὸν τοῦ Υἱοῦ Θεοτοκίας, Πατρὶ συναίδιον, καὶ ὁμοούσιον, φῶς ἐκ φωτός ἀπαράλλακτον, καὶ χαρακτῆρα, τῆς ὑποστάσεως τοῦ γεννήτορος, ἀχρόνως ἐλάμφαντα, καὶ ἀπαθῶς ἐξ αὐτοῦ, Δημιουργὸν τε καὶ Κύριον, πάντων αἰώνων, ἡγαπημένε σὺ ἀνεκέρυξας, τοῦτον τῷ κόσμῳ, τὸν ἐξάγοντα, φῶς ἐκ σκότους, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ὃν ἰκέτευσ ὄσασαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Ταῦ Παρακλήτου τὸ φῶς εἰσδεδεγμένους, ᾧ καὶ φωτιζόμενος ἐθεολόγησας, ἐκ τοῦ Πατρὸς προερχόμενον, διὰ Υἱοῦ δέ, τῇ ἀνθρωπότητι φανερούμενον, ὁμότιμον σύνθρονον καὶ ὁμοούσιον, ὃν τῷ Πατρὶ τῷ ἀνάρχῳ τε, καὶ Ζεῷ Λόγῳ, ἡγαπημένε πᾶσιν ἐκθύξας· ὅθεν ἐν ὑμῖνοις σὲ ἡραίρομεν, ὡς τῆς Πίστewς Ζεῖον Σεμέλιον, ἢ ἀσάλευτον θῆρι, ταῖς πρὸς Κύριον προσβείαις σου.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διαγοῦνται.

Τῆς ὑψηλῆς ἐπίβας Θεολογίας, ἐμνήθης ἀρήτητα Θεοῦ μυτήρια, μίαν οὐσίαν Θεότη-

τος, καὶ μίαν δόξαν, καὶ βασιλείαν καὶ κυριότητα, τρισὶν ὑποστάσεσι διαιρουμένην εἰς, οὐσιωδῶς ἀδιαιρέτου, καὶ ἐνομήνῃ, ἐν ἀσυγχύτῳ Ζεῖα ἐνόητι· οὕτω δοξάζων ἀνεκέρυξας, Θεολόγε Τριάδα ἀχώριστος, ἢ ἰκέτευσ ὄσασαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Απόστολε Χριστοῦ, Εὐαγγελιστὰ Θεολόγε, τῶν ἀπόρρητων μυστῆς γεγόμενος, τῆς σοφίας τὰ ἀπόρρητα, ἡμῖν ἐβρόντησας δόγματα, τὸ, Ἐν ἀρχῇ ἢ τρανώσας τοὺς πιστοὺς· καὶ τὸ, Οὐκ ἢ ἀποβαλὼν, τῶν αἰρετιζόντων ἀπεκρούσων τοὺς λόγους, ἐπιτήθιος φανείς καὶ φίλος ἡγαπημένος, ὡς Ἡσαίας ὁ μεγαλοφώνητος, καὶ Μωσῆς ὁ Θεόπτης. Παρόρησιαν ἔχων πρὸς Θεόν, ἐκτενῶς ἰκέτευσ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, **Θεοτοκίον.**

Ο Παιστής καὶ Αὐταράτης μου Πάναγνε, Χριστὸς ὁ Κύριος, ἐκ τῆς σῆς νηδύος προσβλῶν, ἐμὲ εὐδοσάμενος, τῆς πρώην κατάρτας τὸν Ἄδამ ἠλευθέρωσες· διὸ σοι Πάναγνε, ὡς τοῦ Θεοῦ Μητρί τε, καὶ Παρθένῳ ἀληθῶς, βράμην ἀσιγήτως, τὸ Χαῖρε τοῦ Ἀγγέλου· Χαῖρε Δέσποινι, προστασία καὶ σκέπη, καὶ σωτήρια τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτικόν, Ἦχος β'.

Απόστολε, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡγαπημένε, ἐπιτάχυνον, ρῦσαι λαὸν ἀναπολόγητον· δέχεται σε προσπίπτοντα, ὁ ἐπιπεσόντα τῷ γῆθει καταδεξάμενος· ὃν ἰκέτευσ Θεολόγε, καὶ ἐπίμονον νέφος ἐθνῶν διασκεδάσαι, αἰτούμενος ἡμῖν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Πάντα ὑπὲρ ἔνοιαν, πάντα ὑπερένδοξα, τὰ σὰ Θεοτόκε μυστήρια· τῇ ἀργεῖα ἐσφραγισμένη, καὶ παρθενεῖα φυλαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης ἀφειδῆς, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν· αὐτὸν ἰκέτευσ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ Ἀπολυσις.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογία, Κάθισμα,

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Σὺ υἱὸς ἐπεκλήθης Ζεῖας βροντή, ὡς τὰ ὅσα κωρύσσας τῶν δυσσεβῶν· καὶ ἀσπγγος ἡδύτερος, διαγῆσας ὡ πάνσοφε, εἰς εὐ-Ζεῖας καρδίας, τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν· καὶ

ὡς γνώσις φίλος, τῷ στήθει ἀνέπεσας· ὅθεν ἐξαντλήσας, τὸ τῆς γνώσεως βάλος, τοῖς πᾶσιν ἐκήρυξας, τοῦ Πατρὸς τὸν συναναρχόν, Ἰωάννη Ἀπόστολε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῃ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου. *Θεοτόκιον.*

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῆ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφλέκτως Μητὲρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον κατέχοντα, καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχεν, τὸν πάντα συνεχόντα, τὸν τροποδότην πάντων, καὶ πλάστην τῆς φύσεως· ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένη· Ῥυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτιστοῦ μου, Δέσποινα Παρθένη ἀγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δωρήσαι· καὶ γὰρ δύνασαι, ὅσα θελεῖς πανύμνητε. *Μετὰ τὴν Β. Στιγμολογίαν, Καλίσμα, οὐρανό.*

Τὸν βυθὸν τῆς αἰεὶς καταλιπὼν, τοῦ Σταυροῦ τῷ καλῷ πάντα σαφῶς, τὰ ἔθνη ἐζώησας, ὡς ἰχθύας Πανεύρημε· καὶ γὰρ καθεὶς σε ἔσθ, Χριστὸς ἀναδέδειξαι, αἰεὶς ἀνδρωπῶν, ζωγρῶν πρὸς εὐσέδειαν· ὅθεν κατασπείρας, Θεοῦ Λόγου τὴν γνώσιν, τὴν Πάτριον καὶ τὴν Ἐρεσον, ἐκαρπώσῃ τοῖς λόγοις σου. Θεολόγε Ἀπόστολε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῃ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου. *Θεοτόκιον.*

Εὐνυμοῦμαι τὴν κρίσιν ἢ δειλίῃ, ἔργα πράξας αἰσχρῆς ἢ ταπεινῆς, ἄξιον δέχομαι, Θεοτόκε πανύμνητε· Πρὸ τοῦ νῦν με φάσαι, Στανάτου, ἐπίστροφον, πρὸς τὴν τῆς μετανόιας, ὁδὸν ὀδηγούσῃ με· ἵνα εὐχαρίσῃς, προσκυνῶν ἀνυμῶ σε, τὴν ἀμετρον σύναμιν, ἢ τὴν ἱεῖαν ἀντίληψιν, Παναγία Θεοῦνυμε, προσδεῖνυσσα Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ οὗ αἰτουμαί σε δοθῆναι μοι, ἰλασμιὸν ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος. *Μετὰ τοῦ Πολυέλεον, Καλίσμα.*

Ψυχῶς πλ. δ. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον. Ἀναπεσῶν ἐν τῷ στήθει τοῦ Ἰησοῦ, παρήρσις τυγχάνων ὡς Μητῆς, ἠρώτησας. Τίς ἐστίν, ὁ προδότης σου Κύριε; καὶ ὡς ἠγαπημένον, ὑπάρχοντι ἐνδοξῆ, διὰ τοῦ ἄρτου οὗτος, σαφῶς ὑπεδείχθη σοι. Ὅθεν καὶ ὡς Μύστη, γεγονῶς τῶν ἀρρήτων, τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν, ἐκιδιάσκεις τὰ πέρατα. Θεολόγε Ἀπόστολε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῃ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτόκιον.

Παναγία Παρθένη Μητὲρ Θεοῦ, τῆς φυχῆς μου τὰ πάθη τὰ χαλεπὰ, Θεράπευσον δέομαι, καὶ συγγνώμην παράσχου μοι, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, ἀφρόνως ὡν ἐπράξα, τὴν φυχὴν καὶ τὸ σῶμα, μολύνων ὁ ἄθλιος. Οἴμοι, τί ποιήσω, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἤνικα οἱ Ἄγγελοι, τὴν φυχὴν μου χωρίζουσιν, ἐκ τοῦ ἀθλίου μου σώματος; Τότε Δέσποινα, βοήθειά μοι γενοῦ, καὶ προστάτις Θεριμότητος· σέ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου.

Οἱ Ἀνατάξιμοι, τὸ Ἄ. Ἀντιφώνου τοῦ τεταρτοῦ ἤχου.

Προκαίμενον ἤχος δ.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Στιγ. Οἱ οὐρανοὶ ἀκηροῦνται. Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγελίου, Εὐαγγέλιον Ἄ.

Ἄ. Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀποστόλου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἰτα τὸ Ἄ. ἤχος δ.

Θεολόγε Παρθένη, Μήτηρ ἠγαπημένη τοῦ Σωτῆρος, ταῖς ἐκσεῖσις σου ἡμᾶς, περισῶς δεόμεθα, ἀπὸ βλάβης παντοίας· ὅτι σοῦ ἐσμεν ποιμνίον.

Οἱ Καταξῆ, τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ἀποστόλου οἱ οὐο.

Κωνῆν τῆς Θεοτόκου, οὗ ἡ ἀκραστιγίς.

Ἀνατάξιμοι ἀντιφώνου. Οὐρανόου.

Μετὰ κ. ἤχος δ. Ὁ Εὐαγγ.

- **Ε**ν βυθῷ κατέστρωσε ποτὲ, τὴν Φαραωνίτιδα, πανστροτιῶν ἢ ὑπερόπλος δύναμις· σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δὲ, τὴν παμμόχλητρον ἁμαρτιῶν ἐξῆλειψεν, ὁ δεδοξασμένος,
- Κύριος· ἐνδοξῶς γὰρ δεδόξασται.

Ωραίον ὡς περικαλλῆ, ὄλην ὡς ἀμώμητον, ἐν γυναιξὶ Θεὸς σε ἐλεξάμενος, σοῦ τὴν μήτραν ἠκησῆ, τὴν ἀμώμητον· ὃν δυσώπει Παναμώμε, μᾶμου ἐγκλημάτων, ἀπαντας ρυσθῆναι τοὺς ὑμνουτάς σε.

Ψαλμικῶς Ἀγνή ἐν δεξιῶν, οἱά περ Βασιλίσσα, τοῦ ἐκ τῆς σῆς νηδύος, ἀναλάμψαντος, Βασιλέως ἔστηκας· ὃν ἐκέτευε, δεξιὸν παραστάτην με, δεῖξαι ἐν ἡμέρᾳ, τῆς ἀνταποδόσεως Θεοῦνυμε.

Χερσωθεῖσαν φύσιν τῶν βροτῶν, πᾶσιν ἀτοπήμασι, τὸν νετὸν τεκῶσα τὸν οὐράνιον, ὄλην ἀνεκαίνισας ἀλλὰ δεόμεναι, τῆς φυχῆς με τὴν ἀλλακα, ἀποχερσωθεῖσαν, δεῖξον καρποφόρον Θεοῦνυμε.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Βροντῆς τὸν υἱὸν χριστοτερπῶς αἰνέσω.

Θεοφάνους.

Ωδὴ α΄. Ψαλμ. β΄. Ἐν βυβλῷ κατέστρωσε ποτέ.

Βασιλείαν τῆν τῶν οὐρανῶν, μακάρι ἦν ἐκ-
κλήρυξας, ἀπολαβὼν καὶ τῷ Λόγῳ συνό-
μιλος, γεγονώς οὐράνιος, τοὺς πιστεύοντας,
τῷ σεπτῷ σου κηρύγματι, καὶ θεολογίᾳ, ταῖς
σαῖς ἱεραῖαις διαφυλάξων.

Ρωμαλέον φρόνημα δεικνύς, πάντων κατε-
φρόνησας, τῶν ἐπιγῆ καὶ δεσμῶν τῶν
τῆς φύσεως, καὶ τῷ Λόγῳ πάνσοφε, λογικῶς
τε καὶ νουθετικῶς συγγινόμενος, ἐκ τῆς ἀλογίας,
τοὺς ἀλογωμένους ἠλευθέρωσας.

Ουράνιων γνώσιν εὐληθῶς, θεολογικώτατα,
τὸν τοῦ Θεοῦ Θεὸν Λόγον ἐκήρυξας· Ἐν
ἀρχῇ ὁ Λόγος ἦν, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν αὐ-
τὸν Γεννητὸς, καὶ Θεὸς ὁ Λόγος, εὐαγγελι-
ζόμενος ἐκήρυξας.

Θεοτοκίον.

Νεανιδῶν ἔστιν ὁ χορὸς, ἐνθεαστικώτατα,
ἐν γυναιεῖ σε καλὴν ἀσματοῖζουσι, Θεοτό-
κε Δέσποινα, καλλογαῖς ὠραϊζομένη Θεότητος·
τὸν καλλοποιὸν γάρ, Λόγον ὑπὲρ λόγον ἀπε-
κύνσας.

Ἄλλος Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Ἐκτῆν δέσπον τῷ Θεοῦ Μυστῆ φέρω (*).

Θεοφάνους.

Ωδὴ α΄. Ψαλμ. κλ. β΄. Ως ἐν ἠπειρῷ πεζεύσας.

Εἰς τὰ τοῦ Πνεύματος βάλῃ τὸν λογισμόν,
ἐλλαμφθεὶς ἐνεκύνσας, καὶ τὴν γέννησιν
ἡμῶν, τὴν φρικτὴν ἐτρόνωσας βωῶν, Θεολόγε·
Ἐν ἀρχῇ, ὁ Λόγος ἦν τοῦ Θεοῦ.

Κατακαμπτόμενοι πλῆθει τῶν πειρασμῶν,
καὶ παθῶν καὶ θλίψεων, καὶ θειῶν ἐπα-
γωγαῖς, πίστει καταφεύγομεν πρὸς σέ, Θεο-
λόγε βοηθός, γενοῦ τοῖς δούλοις σου.

Τὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν πάθη τὰ χαλεπὰ, ἰα-
τρός ὡς ἀριστος, ιασιάμενος σοφῆ, αἰω-
νίου λύτρωσαι ἡμᾶς, καταδίκης καὶ πυρός, τῆ
μεσιτείας σου.

Θεοτοκίον.

Ἡ τὸν Θεὸν συλλαβοῦσα τὸν δι' ἡμᾶς, γεγο-
νότα ἄνθρωπον, τοῦτον αἰτῆσαι Ἄγνη,
ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ἡμᾶς, οἰκτιρηθῆσαι τοὺς πολ-
λά, ἡμαρτηκώτας αὐτῷ.

Καταξασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ωδὴ γ΄. Ὁ Εἰρημός.

Εξῆθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρινὸν Κύριε,
ἡ τῶν ἐθνῶν στειρευούσα, Ἐκκλησία
τῆ παρουσίας σου, ἐν ἡ ἑσπερωθῆ ἡ καρ-
διά μου.

Φορέσας με τὸν ἄνθρωπον, ἐκ γαστρός σου
πρόεσιν, ὁ Ποιητὴς Πανάμωμος, ἀφθαρ-
σίας στολὴν δωρούμενος, τοῖς πολλοῖς γυμνα-
ζεῖσιν ἀποτήμασιν.

Υπέροψας ἐκύνσας, Θεὸν Λόγον Δέσποινα·
ὄν εκτενώς ἰκέτευσ, οἰκτιρηθῆσαι τὴν τα-
πεινήν μου ψυχὴν, ἠδονῶν ἀτιμίας σκυθρωπά-
ζουσαν.

Τὰ τραύματα θεράπευσον, τῆς ψυχῆς μου
ἄλγαντες, τὴν ταπεινὴν καρδίαν με, φαρ-
μαχθεῖσιν ἰῶ τοῦ ὄψεως, δραστηκῶ σου φαρ-
μάκῃ περιποιεῖσαι.

Τοῦ Ἁγίου, ὁ ἄλλος.

Τριάδος ἐφανέρωσας, θεολογῶν γλυττή σου,
τὸ ὑπὲρ νοῦν μυστήριον, Ἰακωβ θεομα-
κάριστε, ἐν ἡ ἑσπερωθῆ ἡ καρδία μου.

Ἡ γλῶσσά σου γενένηται, γραμματέως κά-
λαμος, τοῦ Παναγίου Πνεύματος, θεο-
λογίας ὑποσημαίνουσα, τὸ σεπτὸν τε καὶ
ἔστιν εὐαγγελίον.

Σοφίαι σὺ τὴν ἄβυσσον, ἀνιμῆσω πάνσοφε,
ἀναπεσῶν θεόφρονι, παρόρησια τῆ τῆς σο-
φίας πηγῇ, ἡ ταύτης θεοκλήου ἐχηρημάτισας.

Θεοτοκίον.

Τὴν μόνην παρθενεύουσαν, καὶ μητέρα σέ-
βομεν, ὡς σωτηρίας πρόξενον, γενομένην
ἡμῶν Πανάμωμος, καὶ κόσμον ῥυομένην ταῖς
πρεσβείαις σου.

Ἄλλος. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ.

Νοὶ λαμπρῶ καὶ καθαροῦ, ὀμιλήσας τῷ Λό-
γῳ, Θεολόγε τρισμάκαρ, ἐμνήθης παρ
αὐτοῦ, τὰ ὑπὲρ λόγον σαφῶς, καὶ τὴν κτίσιν,
πάσαν κατεφώτισας.

Δεσμῶν με ῥύσαι χαλεπῶν, ἀμαρτίας τρι-
μάκαρ, τῆ στοργῇ συνδεσμῶν με, τοῦ
Δεσπότου καὶ Θεοῦ· ὄν ἀγαπήσας θερμῶς,
Θεολόγος, τοῦτου ἐχηρημάτισας.

Εδόθης πρόμαχος ἡμῶν, καὶ μεσίτης καὶ
ῥύστης, καὶ πρὸς Κύριον πρέσβυς, καὶ
ἐκρυμάτων αὐτηργός, καὶ ἰαμάτων πηγῇ, Θεο-
λόγε· ὄθεν σε γεραιομεν.

Θεοτοκίον.

Ἡ νῆκα Λόγος ὁ ἐκ σοῦ, σαρκωθεὶς ἀποφθί-
τως, Θεοτόκε ἐν ζύλῳ, ἀνυψοῦτο τοῦ τρυ-

(*) Ἄλλοι τοῦ δευτέρου Κανόνος τοῦ Ἀποστόλου, τὸ χειρό-
γραφον ἔχει ἑσπερον, πρὸς τὸ Ἄρμα τῆ λᾶ τῆν Φωρ καὶ
φαλλῶνιον εἰς τὴν ἐν τῇ γ΄. Ματθῶν μῆχαν τοῦ αὐτοῦ Ἀπο-
στόλου, ποίημα ὄντι καὶ αὐτὸν τοῦ αὐτοῦ Θεοφάνους.

ρου, παρθένου τῷ Μαθητῇ, ὡς παρθένον, Κόρην σε παρεβέτο.

Καταβάσι. Τὸς σοὺς ὑμολόγους.

Κάθισμα, Ήχος πλ. δ΄.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς σοφίας τῷ στήθει ἀναπεσών, καὶ τὴν γνῶσιν τοῦ Λόγου καταμαθών, ἐνθὺς ἐθρόντισας· Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος· καλλιγραφήσας πρῶτος, τὴν ἀναρχον γεννησιν, καὶ καταγγείλας πᾶσι, τοῦ Λόγου τὴν ἀσάκωσιν· ὄψεν καὶ τῇ γλώττῃ, σαγηνεύσας τὰ ἔθνη, τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, ἐκδοιδάσκεις τοῖς πέρασιν, Θεολόγε· Ἀπόστολε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφασιν ὀδηγήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθω, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Ελεγκονα Λόγον καὶ συμπαθῆ, ὡς κησάσα Δέσποινα τοῦ παντός, ἐλέησον ἅπαντας, τοὺς εἰς σέ καταρῦγοντας, πειρασμῶν καὶ νόσων, καὶ πάσης κακώσεως, καὶ τῆς αἰωνιζούσης, φλογὸς ἐλευθέρωσον· ὅπως εὐχρηστῶς, τῶν πολλῶν οἰκτιρημῶν σου, τὸν πλοῦτον δοξάζωμεν, καὶ τὸ ἀμετρον ἔλεος, καὶ βοδωμέν σοι πάντοτε· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταιμάτων ἄφασιν ὀδηγήσασθαι, τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἀξίως, τὸν τόκον σου ἄχραντε.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ Ἑῖμός.

- **Ε**πλήθυνες, ἐκ Παρθένου οὐ προσόδους οὐκ.
- Ἄγγελος, ἀλλ' αὐτός ὁ Κύριος, σεσάρκωμένος καὶ ἔσωσας, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον· διὰ κραυγᾶς σοι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Σταγόνια μοι, καταρῦξέως ὀβρυθησον Δέσποινα, ἐξάιρουσάν ἅπαντας, τὸν τῆς καρδίας μου καύσωνα, καὶ τῆς ἀθυμίας μου, τὰς βλαβεράς ἐπιπλύσεις ἀναστελλούσας.

Ρομφαία με, ἠδονῆς πληγαθέντα καὶ κείμενον, τραυματίαν Ἄχραντε, μὴ υπερήδης, ἀλλ' ἴασαι, λόγγῃ καὶ τῷ αἵματι, τοῦ σταυρωθέντος Υἱοῦ σου καὶ Θεοῦ ἡμῶν.

Πλουτήσασα, δεσποτεῖαν ἀπάσης τῆς κτίσεως, δεινῶς με πτωχύνουσα, χάριτος Σείας ἀξίωσον, ὅπως μεγαλύνω σε, ὡς ἀγαθὴν μου προστάτιν Παναμώμητε.

Ὁ αὐτός.

Ο Λόγος σε, Θεολόγον ἀξίως ἀνέδειξε, τὴν αὐτοῦ θεότητα, μυσταγωγῆσας πανάριστε, καὶ τὴν κατὰ ἄνθρωπον, οἰκονομίαν διδάξας τὴν ἀπόρρητον.

Νοῦν ἔβλεον, καὶ παρθένον τὸ σῶμα κτησάμενος, καὶς ἐχρημάτισας, ζῶν τε καὶ ἐμψυχος ἔνδοξε, καὶ κατοικητήριον, τῆς πανμνήτου Υἱοῦ σου ἐσώτατε.

Υἰότητι, τῆς ἀχράντης Παρθένου τετίμησαι, Παρθένη μακάριε, καὶ ἀδελφὸς ἀναδέδειξαι, τοῦ ἐκλεξαμένου σε, καὶ μαθητὴν Θεολόγον ἐκτελέσαντος.

Θεοτοκίον.

Πῶμενος, τὴν τῆς Εὐσας ἀρχαίαν παράβασιν, πρὸς τὴν παναμώμητον, καὶ παναγίαν κατόκησεν, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον, ἀναμορρωσάσας πεσόντα ὁ υπέρθεος.

Ἄλλος. Χριστός μου δύναμις.

Σταγόνιν ἠρδουσας, τοῦ Λόγου ἔνδοξε, τὴν ὑψηλὸν πάσαι, τὰ θολερὰ, ἀσεβείας ὕδατα, ἀποξηράνας εὐσεβῶς· διὰ τοῦτο σε γεραίρομεν.

Πσχὺν περιζώσον, καὶ κράτος δέουσαι, παρεμῆνι παντοίας ἐπιφοραῖς, τὴν ψυχὴν μου πάσηςσε, τῶν ἀκαλάρτων δυσμενῶν, προσφυγούσων ἐν τῇ σκέπῃ σου.

Ναὺς γενόμενος, τοῦ Θεοῦ Πνεύματος, τοὺς τῷ Θεῷ ναῶ σου διηνεκῶς, πίστει προσεθρονοντας, ναοὺς ἀνάδειξον Θεοῦ, Θεολόγε μεσιτεῖα σου.

Θεοτοκίον.

Τὸ Θεῖον τέμενος, Θεοῦ ὑμνήσωμεν, τὴν Ἄγιαν Παρθένον, περιφανῶς, πάντες μακαρίσωμεν, οἱ Θεωθέντες δι' αὐτῆς, καὶ δεινῶν ἀπολυτρούμενοι.

Καταβάσι. Τὴν ἀνεξιγχνιάστον Σεῖαν.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ Ἑῖμός.

- **Μ**εσίτης Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων γέγονας Χριστὸς ὁ Θεός· διὰ σοῦ γὰρ Δέσποτα, τὴν πρὸς τὸν ἀρχίφωτον Πατέρα σου, ἐκ νυκτός ἀγνωσίας, προσαργωνῆν ἐσχηκαμεν.

Οδὸν τῆς ζωῆς, ἡ τεκούσα Ἄχραντε ὀδήγησον, ὁδὸν εἰς εὐθειάν με, νῦν εἰς ἀνοδίας τε καὶ βιβάθρα, χαλεπῶν συμπτωμάτων, ἀλόγως κρημιζόμενον.

Ενωσίσας φρενί, ἐμαυτὸν ἀγνώμονι Παρθένη Θεοῦ, ἀσώτως ἐβίωσα, χάραν εἰς μακρὰν παθῶν πλανώμενος· ἀλλ' ἐπίστρεφον σῶσον, ταῖς σαῖς με παρασλήξουσι.

Ναμάτων τῶν σῶν, ζωηρότων πότισον τὸν δοῦλόν σου, φλογμῶ συγκαιόμενον, τῶν ἀμαρτιῶν καὶ φλογιζόμενον, προσβολαῖς τῶν δαιμόνων, Παρθενομήτορ ἄχραντε.

Ὁ αὐτός. Ὑράνιος νοῦς, Θεολόγε πέφνης τῇ χάριτι, ὁλος φῶς γενόμενος, τῇ πρὸς τὸν ἀρχί-

φωτον ἐγγύτητι, καὶ συντόνῳ σου νεύσει, τῆ πρὸς αὐτὸν θεούμενος.

Νοὶ καθαροὶ, καὶ ἁγίοις χεῖλεσι θεόπνευστε, καὶ πανάγῳ στόματι, τὸ σὸν εὐαγγέλιον ἐκήρυξας, καὶ κοινὴν σωτηρίαν, πᾶσι πιστοῖς προτέθεικας.

Χριστῶ συνοικῶν, ἀπὸ βρέφους ὄργανον τῆς χάριτος, ὑπ' αὐτοῦ προέβλεθαι, τὴν θεολογίαν ἐξασκούμενος, καὶ Τριάδος, τὴν δοξαν, ὑπερφωῶς μυούμενος.

Θεοτοκίον.

Ρημάτων τῶν σῶν, μεμνημένοι σὲ νῦν μακαρίζομεν, διὰ σοῦ Πανάμωμε, τὴν μακαριότητα τὴν ἄφραστον, καὶ ζωὴν τὴν ἀγήρω, παναληθῶς πλουθήσαντες.

Ἄλλη. Τῷ θεῷ φέγγει σου ἀγαθὴ.

Ως ὄρθρος ἔλαμψας τοῖς ἐν γῆ, τὴν ἀνατολὴν τὴν νοτιήν, ἀνακηρύττων Ἀπόστολε, κόσμῳ μετὰ σώματος ἐνδημήσασαν, καὶ τῆς πολυθείας, τὸ σκότος λύσασαν.

Θεολογίας σου ἱεραῖς, ἅπασαν κατήρδευσας φυγῆν, ἱεροκήρυξ Ἀπόστολε· ὄθεν σοι κραυγάζω· τὴν χερσωθεισάν με, καρδίαν ἀμαρτίας, ὄλην κατάρδουσον.

Επλήγην βέλεσι τοῦ ἐχθροῦ, ὅλον με ὑγιῶσον σοφῆ, ἐπίστασις σου δέομαι· καὶ πρὸς τὰς ὁδοὺς με θεοῦ κατεύθυνον, αἰεὶ ταῖς ἀνοδίαις, ἀποπλανώμενον.

Θεοτοκίον.

Οτε παρέστης σὺν Μαθητῇ, τῷ ἡγαπημένῳ ἐν Σταυρῷ, τοῦ σοῦ Υἱοῦ Πανάμωμυτε, ἕστενας θαυρούσα καὶ εὐαμαζες, αὐτοῦ τὴν πρὸς ἀνθρώπους, πολλὴν συμπάθειαν.

Καταδασία. Ἐξέστη τὰ συμπάντα.

Ὠδὴ 4. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν ἀβύσσῳ παισιμάτων κυλούμενος,
• τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας
• σου, ἐπικαλοῦμαι ἀβυσσον· Ἐκ φοβῶς ὁ
• θεὸς με ἀγάγε.

Μή με δεῖξῃς δαιμόνων ἐπιχάρμα, ἐν τῷ κριτηρίῳ τῷ μέλλοντι Δέσποινα, ἀλλ' εὐμενῶς προσδέξαι μοι, τὸν Κριτὴν καὶ Υἱόν σε δυσώπουν.

Λογισμοῖς παροργίζων σε Κύριε, καὶ ταῖς πονηραῖς καὶ ἀθέμοις μου πράξεσιν, εἰς ἔλασμόν προσάγω σοι, τὴν Μητέρα σε Οἰκτεῖρον σώσόν με.

Κατακρίσεως ῥῦσαί με Δέσποινα, τὸν αὐτοκατάκριτον ὄντα τοῖς πταισμασιν, ἄς

τὸν Κριτὴν κηύσασα, καὶ θεὸν τὸν ἀπάντων πανύμνητε.

Ὁ αὐτός.

Υπὸς ὁ θεὸς μου καὶ Κύριος, σὲ τῆς καθαρότητος ἀποδεξάμενος, καὶ παντελοῦς ἀγνότητος, ἀδελφός θεολόγε προσήκατο.

Στεφανώτας ἀγίως τὸν βίον σου, οὕτω πεποιθὼς, τῆς σοφίας ἀνέπεσε, ἐπὶ τὸ στήθος ἐνδοξε, καὶ τὴν χάριν ἐκείθεν ἀνεῖλκυσας.

Τὰ μεγάλα καὶ θεῖα πυρσεύματα, τῆς θεολογίας σου πᾶσαν ἐφώτισαν, τὴν οἰκουμένην ἐνδοξε, καὶ φωτὶ τρισηλίῳ κατηύγασας

Θεοτοκίον.

Ουρανὸν ὁ ταύσας βουλήματι, οὐρανὸν ἐπίγειον ἄλλον ἐπλάτην, σὲ Θεομήτορ ἄχραντε, καὶ ἐκ σοῦ ἀνατείλας ἐπέφανεν.

Ἄλλη. Τοῦ βίου τὴν θαλάσσαν.

Υπῆρέεν ὡς κάλαμος, ὀνυγροῦ ἀληθῶς, ἡ θεολόγος γλαττά σε, καλλιγραφοῦσα γνώσιν ἀληθινήν, καὶ νόμον καινοτάτον, ἐν πλαξὶ θεολόγε καρδιῶν ἡμῶν.

Μάρνας προβλεμνα, ἀτεθείας τὰ φυτὰ, ἀς γεωργὸς παναρίστος, ἐν τῇ φυγῇ με σόβον τὸν τοῦ θεοῦ, ἐμφύτευσον ἐνδοξε, ἀρετῶν ευκαρπίαν ἀναθάλλοντα.

Υἰὸν τῆς Παρθένου σε, ὁ ἐκ ταύτης προελθὼν, περιφανῶς ἀνόμασε μετ' ἧς δυσώπει, θέσει πάντας υἱούς, θεοῦ παναιδίμει, χρηματίσαι ποιούτας τὰ εὐάρεστα.

Θεοτοκίον.

Σαρκὸς ὁμοίωματι, ἐγνωρίσθη τοῖς βροτοῖς, θεὸς ἐκ σοῦ Πανάμωμε· ὃν ἐκδυσώπει πάντοτε τῆς σαρκὸς, ἡμῶν τὰ φρονήματα, Παναγία νεκρῶσαι τὰ δέθρια.

Καταδασία. Τὴν θεῖαν ταύτην.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄.

Τὰ μεγαλιῶτά σε Παρθένε, τίς διηγήσεται; βρῆεις γὰρ θαύματα, καὶ πηγάζεις ἰάματα, καὶ προσθεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς θεολόγος καὶ φίλος Χριστοῦ.

Ὁ Οἶκος.

Υψη οὐράνια ἐμαυθάνειν, καὶ θαλάσσης τὰ βάθη ἐρευνᾶν, τοιμηρὸν ὑπάσχει καὶ ἀκατάληπτον· ὡς περ οὐν ἄστρα ἐξαριθμῆσαι, καὶ παραλόιον φάμμον οὐκ ἔστιν ὄλος, οὕτως οὔτε τὰ τοῦ θεολόγου εἰπεῖν ἱκανόν· τοσοῦτοις αὐτὸν στεφάνους ὁ Χριστὸς, ὃν ἡγάπησεν, ἕστεψεν! οὐ τῷ στήθει ἀνέπεσε, καὶ ἐν τῷ μυστικῷ δεῖπνῳ συνεισιτάθη, ὡς θεολόγος καὶ φίλος Χριστοῦ.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΣ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ Μετάστασις τοῦ Ἀγίου, ἐνδόξου, Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ, Φίλου, Ἐπιστηθίου, Παρθένου, Ἠγαπημένου, Γωάννου τοῦ Θεολόγου.

Στίχοι.

Πατρός παρέστης ἠγαπημένω Δόγῳ,
Πάντων μαθητῶν ἠγαπημένε πλέον.

Πρός γε Θεόν μετέθεθ' βροντῆς παῖς εἰκάδι
ἐκτῆ.

Ουτός ἦν υἱὸς Ζεβεδαίου καὶ Σαλώμης, ἡ τις ἦν Ἰωσήφ τοῦ Μνήστορος θυγάτηρ· ὁ γὰρ Ἰωσήφ τέσσαρας υἱούς ἔσχεν, Ἰακώβου, Συμεῶν, Ἰούδα, καὶ Ἰωσὴφ· καὶ θυγατέρας τρεῖς· τὴν Εσθήρ, τὴν Μάρθαν, καὶ τὴν Σαλώμην, ἧτις ἦν γυνὴ Ζεβεδαίου, μήτηρ δὲ Ἰωάννου· ἐντεθῆεν ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, Θεὸς ἦν Ἰωάννου, ὡς ἀδελφός Σαλώμης τῆς θυγατρὸς Ἰωσήφ.

Οὗτός ἐστιν ὁ ἐν τῇ στήθει τοῦ Χριστοῦ ἀναπεσών, ὡς ἀγαπώμενος σπύδιον· ἡ γὰρ καὶ ἐν τῇ προποσίᾳ, καὶ ἐν τῷ σταυρῷ, αὐτῷ συμπαροῦν· ὅτε καὶ τὴν Θεοτόκον ἔλαβεν εἰς τὰ ἴδια, καὶ μέχρι τῆς κοιμῆσεως διακόνει. Καὶ μετὰ τὴν κοιμῆσιν, γενομένων κλήρων παρὰ τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων, ποῦ ἐν ἑκαστὸς αὐτῶν ἀπέβη καὶ κηρύξη, καὶ κλήρον λαῶν Ἰωάννης ἀπέβηεν εἰς Ἀσίαν, καὶ δυσχεράνας ἐπὶ τούτῳ, προσέειπεν κατὰ Σαλασσαν πειρασθῆναι, ὃν καὶ πρότερον τῷ μαθητῇ Προχόρῳ.

Καὶ δὴ τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας ποιήσας ἐν τῇ Σαλασσῇ, περιφερόμενος ὑπὸ τῆς βίας τῶν κυμάτων, διὰ τὸ λυπηθῆναι ἐπὶ τῷ κλήρῳ, καὶ μὴ ἐλπίσαι ἐπὶ Κύριον, ἐν τόπῳ τινί, Μαριμαρῶντι καλουμένῳ, τῆς Ἀσίας πεδούθη. Ἦνθα τῷ Προχόρῳ περιτρυγάνει, κινδύνους κἀκίνοι περιπέσονται, καὶ μόλις εἰς Σελεύκειαν διασωθήντι· ἐν ἧ μετὰ τὸν Σαλασσιον κλύδωνα, ἡ πειρασμὸς συνήνηται τῷ Προχόρῳ, τῶν ἐκείσε ἀνθρώπων βαρυτάτα προσφερομένων αὐτῷ, ἢ ἐπὶ μαγείαις διαβαλόντων. Πρὸς δὲ, τὸν Ἰωάννην χουσίον ἐκ τοῦ πλοίου κεκλιμένον λεγόντων, καὶ φυγῆναι χρῆσασθαι· ὧν τὰς χεῖρας οὐκ ἄμοχθη διαδράξαι, τὸν προσεδιπλωμένον τόπον καταλαβέν.

Εἰς Ἐφεσον δὲ γενομένοις τὴν πόλιν, Ρωμῶνα αὐτοῖς συναγαγῆ, ἧτις ἦν μνηστευθεῖσα Πρι-

βάτω, γυνὴ διαβεβοημένη καὶ μέχρι Ῥώμης ἐπὶ κακίᾳ. Λύτη οὖν τούτους μισθωμένη, τῷ λουτρῷ καθανάγκασεν ἐκδουλεύειν· ἐν ᾧ καὶ ἀπείρωσ τοῦ Ἀποστόλου διατεθέντος, κακῶς τούτοις ἐγχοῦτο, ὥστε καὶ εἰς δουλικὴν τάξιν ἀμφοτέρους τούτους ἐπένεγκειν. Καὶ τὸν μὲν Ἰωάννην, ἐγκαύστην εἶναι, τὸν δὲ Προχόρον, ἐπιχύτην διὰ πάσης αὐτῶν τῆς ζωῆς. Ἐνάκει δὲ τῷ λουτρῷ τούτῳ καὶ δαίμονες τρεῖς ἀγριοί, ὅς τρεῖς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐπιγίγνεν ἔνδον νεανίσκον, ἡ νεάνιδα· διὰ γὰρ τὸ εὐήχον τοῦ λουτροῦ, ποικτικῶς ἀφορμῶς ὁ Σατανᾶς ἐπενόησεν· ἠνίκα γὰρ ἐκτίετο, διουτυτομένων τῶν Σεμελιῶν, νεανίσκον καὶ νεάνιδα τούτῳ ἐπέβαλον· κητεῦθεν ἡ ταιωτὴ μικρονομία ἤρξατο γίνεσθαι.

Μετὰ δὴ τρεῖς μῆνας, εἰσέβηεν Δόμνος, ὁ υἱὸς Διοσκουρίδου, ἐν τῷ τοιαύτῳ λουτρῷ, ἀπεινήνη πατρὸς τοῦ δαίμονος. Καὶ δὴ πέθους πολλοῦ τῇ Ῥωμῶνι γενομένου, χουσίον ἐγένετο τοῦτο τῇ Ἐφεσίῳ πόλει, καὶ αὐτῷ τῷ πατρὶ Διοσκουρίδῳ, ὡς τῇ ἀλλοτρίᾳ ὑπὸ λύπης καταπέθει, ἀπέβυξε καὶ αὐτός.

Πολλὰ οὖν τῆς Ῥωμῶνις καθικετευούσης τὴν Ἄρτεμιν ἀναστῆναι τὸν Δόμνον, καὶ τὰς σάρκας καταπεμύσσει, οὐδὲν πλέον ἠνέστο. Τοῦ δὲ Ἰωάννου πυνθανομένου τὸν Προχόρον τί τὸ συμβῆναι, ἰδοῦσα ἡ Ῥωμῶνα τούτους κινολογημένους, κρατήσασα τὸν Ἰωάννην, ἔβληεν ἰσχυρῶς, καὶ ἄλλα μὲν πολλὰ λέγουσα, καὶ συκαφαντούσα αὐτὸν μάγῳ εἶναι. Τελευταίον δὲ, ὡς εἰ μὴ τὸν Δόμνον ἀναστήσει, τὴν ψυχὴν αὐτοῦ χουσίαι τοῦ σώματος. Τοῦ δὲ Ἀποστόλου εὐζήμενον, καὶ ἀναστήσαντος τὸν παῖδα, ἐξέστη τὸ πνεῦμα Ῥωμῶνις, καὶ Θεόν, ἡ Θεοῦ υἱὸν τούτον κατήγγειλε· προσέτι καὶ ἐπίστευσε τῷ Χριστῷ, πολλὰ πρότερον ἐξομολογησαμένη τῷ Ἰωάννῃ. Ἀναστήσαντος δὲ καὶ τὸν Διοσκουρίδην, ἐπίστευσε καὶ αὐτός μετὰ τοῦ υἱοῦ Δόμνου, καὶ πάντες ἐξομολογήσαντο, καὶ εδοκίμασαν, Διοσκουρίδης καὶ Δόμνος καὶ Ῥωμῶνα. Διαρρήξασίς δὲ τῆς Ῥωμῶνις καὶ τὴν ὠνήν τῆς δουλείας, ἀπεθίαξεν ὁ Ἰωάννης καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ποιητὸν ἀπὸ τοῦ λουτροῦ.

Ἐορτῆς δὲ τῇ Ἀρτέμιδι ἀγομένης ταῖς Ἐφεσίσις, ἀνεβλῶν ὁ Ἀπόστολος, ἐστῆ ἐπὶ τόπου ὑψηλῷ, ἔνθα ἦν τὸ μικρότατον ἄγαλμα. Οἱ δὲ ὄχλοι, Συμῶν ἐπὶ τούτῳ πληθέντες, λίθους κατὰ τοῦ Ἰωάννην ἔβαλλον· οἱ δὲ λίθοι μὴ τούτου τὸ παράπαν ἀφάμενοι τὸ ἄγαλμα μάλλον

συνέτριψαν εἰς λεπτά. Πολλὰ δὲ αὐτοῖς περὶ πίστεως διαλεγθέντος τοῦ Ἀποστόλου, οὗτοι ἀναγκατήσαντες, πάλιν λίθους ἔβαλλον ἐπ' αὐτόν· ἀλλ' οὐδεὶς τῶν λίθων ἐπλήξε τούτου, ἀλλ' ἀνακάμπτοντες, τοὺς βάλλοντας ἔβαλλον καὶ κατέτεμνον, καὶ τὰς στολάς αὐτὸν θεία ῥοπή διερρήγγνον. Εὐξάμενον δὲ τοῦ Ἀποστόλου, βρασμὸς μέγας γέγονε τῆς γῆς, καὶ ἔπεσον ἐπὶ τὴν γῆν ἐκ τοῦ πλήθους ἀνδρες ὡσεὶ διακρίσοι, καὶ ἀπέθανον· οἱ δὲ λοιποὶ, μόλις τοῦ φόβου ἐκνήψαντες, ἐδέοντο ἐλεύσει τυχεῖν τρόμος καὶ κλονός ἐπῆλθεν αὐτοῖς· ἅμα δὲ ἀνκυστῆσαι καὶ τοὺς θεβειώτας. Καὶ δὴ προσευξάμενον, καὶ πάντας ἀναστήσαντος, βρασμὴ καὶ αὖθις γενομένου, προσέπεσον τῷ Ἰωάννῃ, καὶ ἔβαπτίσθησαν ἅπαντες. Ἐπιστάς δὲ ἐν τινι τόπῳ, καλούμενῳ Τύχη, ἰάσατο παράλυτον, ἐπὶ ὄσδεκα ἔτη κατακείμενον· ὅς καὶ ἀνέστη, δοξάζων τὸν Θεόν.

Πολλῶν δὲ καὶ ἑτέρων γενομένων σημείων ὑπὸ Ἰωάννου, καὶ τῆς φήμης τῶν θαυμάτων πανταχοῦ διατρεχούσης, ἰδὼν ὁ δαίμων, ὁ παρήμενος τῷ ναῷ τῆς Ἀρτέμιδος, πάντα τὰ ὑπὲρ αὐτοῦ γένομενα, καὶ γινούσας ὡς μέλλει καὶ αὐτὸς ἐκεῖθεν ἀπελευθεῖσθαι, σχῆμα φραγμωτικῆν ὑποδύς, ὡς ὄψην ταξέωτης, καὶ γάστρας ἐπιφερόμενος, ἐκάθητο κλαίων ἐν τινι τόπῳ καὶ λέγων· Δύω μάγους, παρὰ τῆς ἑξουσίας αὐτῆς πιστευθέντας, διαδράναι· διὰ καὶ κινουμένους μέχρι καὶ αὐτῆς τῆς ζωῆς. Ὑπεδέκινε δὲ πρὸς τοὺς ἐλεγε, καὶ χροσίου ἀπόδεσμον, καὶ τούτους δώσειν ὑπισχνεῖτο, εἰ τοὺς μάγους ἀνέλυσαι.

Τῆς δὲ πόλεως ἐπὶ τούτῳ σεισθείσης, ἐκινήθησαν ὄχλοι πολλοὶ κατὰ τῆς οἰκίας Διοσκορίδου, ἀπειλοῦντες κατακαῦσαι αὐτὸν μετὰ τῆς οἰκίας, εἰμὴ δάη τοὺς μάγους. Τοῦ δὲ Διοσκορίδου μάλλον ἐλομένε κατὰφελθῆσαι, ἢ τοὺς ζητουμένους ἐκδοῦναι, ἐπιγνοῦν ὁ Ἰωάννης τῷ πνεύματι, ὡς ἡ συστορή τοῦ λαοῦ εἰς ἀγαθὸν ἄγει τοὺς πλείους αὐτῶν, παραδίδωσιν ἑαυτὸν μετὰ τοῦ Προχόρου τῷ λαῷ. Ἀπαγόμενοι δὲ παρὰ τοῦ ὄχλου, ἐπέστησαν τῷ ναῷ τῆς Ἀρτέμιδος, καὶ προσῆξαν πρὸς τὸν Θεόν, τὸ μὲν ἱερόν καταπεσεῖν, μηδένα δὲ τῶν παρόντων βλαβῆναι. Καὶ δὴ τούτου καταπίπτοντος, ὁ Ἀπόστολος εἶπε πρὸς τὸν παρήμενον αὐτῷ δαίμονα· Σοὶ λέγω τῷ ἀκαθάρτῳ δαίμονι· πόσον χρόνον ἔχεις οἰκῶν ἐνθάδε; καὶ, εἰ σὺ τοὺς ταξέωτας τούτους καὶ

τὸν ὄχλον αὐτὸν ἐξήγηρας καὶ ἡμῶν, ἀολόγησον. Ὁ δὲ δαίμων ἀνέκραξε, λέγων· Ὁμοῦ μὲν ἔγω οἰκῶν ἐνταῦθα διακρίσους τεσσαράκοντα ἐννέα· πάντας δὲ τούτους ἐγὼ ἐξήγηρα καὶ ὑμῶν. Εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Ἰωάννης· Παραγγέλλω σοι ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου, μηκέτι οἰκῆσαι ἐν τῷδε τῷ τόπῳ· καὶ ἐξῆλθεν ὁ δαίμων εὐθέως ἀπὸ τῆς πόλεως. Ἐλαβεν οὖν πάντας θάμβος καὶ ἐκστασις, καὶ οἱ πλείους αὐτῶν ἐπίστευσαν τῷ Κυρίῳ.

Καὶ ἑτέρων δὲ πολλῶν σημείων καὶ τεράτων γενομένων διὰ τῶν τοῦ Ἀποστόλου χειρῶν, καὶ πλήθους πολλοῦ προσελθόντος τῇ πίστει, ἀνηνέγη τῷ τότε κρατοῦντι τὰ περὶ τούτου· ὡς ὅτι μαρτυροῦσι τῶν λεγομένων Χριστιανῶν παραδόστῃν ὑπαρχόντες οἱ ὄχλοι, ἀλειτουργοὺς τοὺς νόμους τῶν Βασιλέων, καὶ τὸ τῶν θεῶν σέβας καταφρονούσιν, ὡς καὶ τὰ κράτιστα τῶν παρ' αὐτοῖς ἱερῶν ἐπ' εἰσῆμυς καταπεσεῖν· Διὸ καὶ ἐν Πάτμῳ τῇ νήσῳ ὑπερόριοι γίνονται. Ἐφ' ἣν δὲ ὁ Κύριος ὤρα τῷ Ἰωάννῃ τὰ περὶ τούτου δηλώσας, ὅτι δεῖ αὐτὸν πολλὰ πειρασθῆναι, καὶ ἐν νήσῳ τινὶ, ἢ καλεῖται Πάτμος, ἐξορισθῆναι, ἥτις πολλὴν αὐτοῦ χρεῖαν ἔχει.

Ἦκεν δὲ μετὰ τῶν Προτεκτόρων (*) εἰς τὸν τῆς ὑπερορίας τόπον, τινὰ τῶν στοασιωτῶν, ἐν τῇ θαλάσῃ ἀποκνημέντα, ἀνέστησε, πολλὰ παρ' αὐτῶν εἰς τοῦτο δυσωπηθεῖς. Ἀλλὰ καὶ τὸν ἐσύτερον αὐτοῖς ἐπεγερόντα λαίλαπα, καὶ σφοδρότατον τῆς θαλάσσης κλύδωνα, εἰς γαλήνην μετεποιήσατο. Καὶ ἕνα τῶν Προτεκτόρων, δυσεντερία συσχεθέντα, καὶ ἠδὴ τὰ ἔσχατα πνέοντα, ἰάσατο, καὶ εἰς παντελῆ ὑγίαν κατέστησεν. Ἐπὶ τούτῳ οὖν ἔβαπτίσθησαν ἅπαντες.

Ὁ δὲ Ἰωάννης, ἐκουσίως τῇ Πάτμῳ νήσῳ ὑπερόριος ἐπίθας, τὸν υἱὸν τοῦ Μύρωνος, Ἀπολλωνίδην, ἀπαλλάττει τοῦ ἐνοικοῦντος αὐτῷ δαίμονος· καὶ αὐτίκα πᾶσα ἡ τοῦ Μύρωνος οἰκία πιστεύει τῷ Χριστῷ, καὶ βαπτίζεται. Ὑστερον δὲ καὶ Λαυρέντιος, ὁ τῆς τούτου θυγατρὸς Χρυσίππης ἀνὴρ, μεγάλην παρὰ τῇ νήσῳ δύναμενος.

Κύρωψ δὲ τις οἰκῶν ἦν ἐνταῦθι, εἰς ἄκρον τῆν τῶν μάγων τέχνην ἐξησκηκώς, καὶ πᾶσαν

(*) Ἡ λέξις λατινική, ἐκ τοῦ προτεκτοῦρος (Protector), ὅπου ὄλησι τὸν προστάτην ἢ ὑπερασπιστήν.

τῶν τῶν δαιμόνων ἐέργειαν ἐν ἑαυτῷ περιέ-
ρων ὅς τῷ πλήθει τῶν φαντασιῶν οὕτω παρά
τοῖς ἄφροσι ἐβανμάσθη, ὡς καὶ Θεὸς νομίζε-
σθαι παρ' αὐτῶν. Τὸ οὖν ἐπὶ τῇ διδασκαλίᾳ
πέπαρόρησιασμένον τοῦ Ἰωάννου ἰδόντες οἱ ἰε-
ρεῖς τοῦ Ἀπολλωνος, τὰ περὶ τούτου πρὸς τὸν
Κύνωπα ἀναφέρουσι, ταῖς οἰκείαις κακοτε-
χναῖς χρῆσασθαι κατ' αὐτοῦ ἀξιούντες. Ὁ δὲ,
μὴ ἀνεχόμενος εἰς τὴν πόλιν παραγενέσθαι,
(καὶ γὰρ ἐτύγχανεν ἐν ἐρήμοις ἀξίους ἔχων
τὴν διαίταν) ἀγγέλον πέμψειν ὑπισχέεται
πονηρὸν κατὰ τὴν οἰκίαν Μύρωνος, τὴν ψυχὴν
παρὰληφόμενον Ἰωάννου.

Τῇ οὖν ἐπιούσῃ, ἐν τῶν πονηρῶν πνευμάτων
ἀποστέλλει πρὸς Ἰωάννην, ἐπιστάφικας τὴν αὐ-
τοῦ ψυχὴν ἀγαγεῖν. Ἀπελθὼν δὲ ὁ δαίμων εἰς
τὸν οἶκον Μύρωνος, ἔστη ἐν τῷ τόπῳ, οὗ ἦν
Ἰωάννης ὅς, περὶ τῶν δαιμόνων ἐργακῶς, μὴ
περαιτέρω προσέλθειν ἐγκλιεῖται, ἀλλ' ἐκείσε
ἑστάναι, μέχρις ἂν τὴν αἰτίαν ἐξεῖπῃ, δι' ἣν
ἴκεται. Τὸ δὲ πνεῦμα εἶπεν· Οἱ ἰερεῖς τοῦ
Ἀπολλωνος, ἐλθόντες πρὸς Κύνωπα, πολλὰ
κακὰ εἶπον αὐτῷ περὶ σοῦ, καὶ παρεκάλουν
αὐτὸν εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν, κατασκευάσαι
σοὶ θάνατον· καὶ αὐτὸς οὐκ ἠνέσχεται, λέγων·
Ὅτι πολλὰ ἔτη ἔχω ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, καὶ
οὐ καταλείψω ἑμαυτὸν τοῦ εἰσερχέσθαι εἰς τὴν
πόλιν, διὰ μικρὸν ἄνδρα τετραπόδιον· ἀλλ'
ὑποσφράξατε εἰς τὴν ὄψιν ὑμῶν, καὶ αὐτοῖον
ἀποστελῶ ἀγγέλου, καὶ παρὰληφεται αὐτοῦ
τὴν ψυχὴν, καὶ ἄξει αὐτὴν πρὸς με, καὶ πα-
ραδώσω αὐτὴν εἰς κοίτην.

Εἶπε δὲ ὁ Ἰωάννης· Ἀπεστάλης ποτὲ παρ'
αὐτοῦ, καὶ λαβὼν ψυχὴν ἀνθρώπου ἀπήνεγκας
αὐτῷ; Εἶπε δὲ τὸ πνεῦμα· Ἀπεστάλην, καὶ
ἀπέκτεινα, ψυχὴν δὲ οὐκ ἀπήνεγκα. Καὶ ὁ
Ἰωάννης· Τίνος χάριν πείθεσθε αὐτῷ; Καὶ εἶ-
πε τὸ πνεῦμα· Πᾶσα ἡ δύναμις τοῦ Σατανᾶ
ἐκεῖ κατοικεῖ, καὶ συντάξεις ἔχει μετὰ πάν-
των τῶν Ἀρχόντων, καὶ ἡμεῖς μετ' αὐτοῦ· καὶ
ἀκούει ἡμῶν ὁ Κύνωψ, καὶ ἡμεῖς ἀκούομεν
αὐτοῦ. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰωάννης· Ἀκούσον, πνεῦ-
μα πονηρὸν· Κελεύει σοὶ ὁ Ἀπόστολος τοῦ Υἱοῦ
τοῦ Θεοῦ, Ἰωάννης, μικεῖν εἰς ἐπιβουλήν κι-
νηθῆναι ἀνθρώπου, μηδὲ ἐν τῷ τόπῳ ἐκεῖνῳ
ἀπελθεῖν ἔτι, ἀλλ' ἔξω τῆς νῆσος ταύτης ἀπελ-
θεῖν, εἰς, καὶ περιπλαῖσθαι, καὶ μηδαμοῦ τόπου
ἔχειν. Καὶ εὐθέως τὸ πνεῦμα τὸ πονηρὸν ἐξ-
ῆλθε τῆς νῆσου.

Ἰδὼν δὲ ὁ Κύνωψ, ὅτι οὐδαμῶς τὸ πνεῦμα
ὑπέστρεψε, καὶ ἕτερον ἀπέστειλεν οὐ τῷ πε-
τέρῳ τὰ αὐτὰ πεπονθότος, ἕτερα δὴ πνευ-
ματὰ ἐκ τῶν Ἀρχόντων ἀπέστειλεν, ἐν μὲν
εἰσελθεῖν πρὸς Ἰωάννην· τὸ ἕτερον, ἔξω ἐ-
στηκός, ἀγαθεῖν ἀπόκρισιν πρὸς αὐτόν. Τοῦ
δὲ εἰσελθόντος, καὶ τὰ ὅμοια τοῖς πρὸ αὐτοῦ
πεπονθότος, τὸ ἕτερον ἀπελθόν, τῷ Κύνωπι
τὰ πεποκνημένα ἀπήγγειλεν. Ἐπὶ ταῦτοις ὁ
Κύνωψ Συμοῦ πλῆσθη, ἀπαντα τὰ πλῆθη
τῶν δαιμόνων παραλαβὼν, ἀπῆλθεν ἐν τῇ πό-
λει· ἤχησε δὲ ἡ πόλις ἰδοῦσα τὸν Κύνωπα, καὶ
πάντες αὐτὸν προσεκύουν.

Διδάσκοντα δὲ τὸν Ἰωάννην καταλαβὼν,
ἐπλήσθη Συμοῦ πολλοῦ, καὶ φησι πρὸς τὸν
λαόν· Ἄνδρες τυφλοὶ καὶ πεπλανημένοι, τὴν
ὁδὸν τῆς ἀληθείας ἀκούσατε· Εἰ δίκαιός ἐστιν
ὁ Ἰωάννης, καὶ τὰ παρ' αὐτοῦ λαλούμενα ἀλη-
θῆ, στρατεύσει ἐμεῖς καὶ ὑμᾶς διὰ τὸν λόγον,
ὡν λέξω πρὸς αὐτόν, καὶ πιστεύσω κατὰ τοὺς
λεγόμενους ὑπ' αὐτοῦ. Καὶ ἐπιλαβόμενος ὁ Κύνωψ
νεανίσκου τινός, εἶπεν αὐτῷ· Νεανίσκε,
ζῆ ὁ πατήρ σου; Ὁ δὲ εἶπε· Τέθνηκεν. Ὁ Κύνωψ
εἶπε· Ποῖα θάνατος; Ὁ δὲ εἶπε· Ναυτι-
κός ὑπῆρχε, καὶ τοῦ πλοίου συντριβέντος ἐν
θαλάσσῃ, ἀπέθανεν ἐν τοῖς ὑδασι. Ὁ δὲ Κύνωψ
εἶπε πρὸς τὸν Ἰωάννην· Ἰδοὺ, δεῖξόν εἰ
ἀληθῆ λέγει, καὶ ἀνάγκη τὸν πατέρα τοῦ
παιδὸς ἀπὸ τῆς θαλάσσης, καὶ παράστησον
αὐτὸν τῷ παιδί, καὶ πᾶσιν ἡμῖν, ζῶντα. Εἶ-
πεν ὁ Ἰωάννης· Οὐκ ἀπέστείλῃ με ὁ Χριστὸς
νεκρούς ἐγείρειν, ἀλλὰ πεπλανημένους ἀν-
θρώπους διδάσκειν.

Εἶπε δὲ ὁ Κύνωψ πρὸς πάντα τὸν παρε-
στῶτα λαόν· Κάν ἄρτι πιστεύσατε, ἄνδρες, οἱ
τὴν χώραν κατοικούντες, ὅτι πλάνος ἐστὶν ὁ
ἄνθρωπος οὗτος, καὶ πλανά ἡμᾶς διὰ μαγικῶν
ἐμπατημάτων κρατήσατε αὐτόν, ἕως ἂν ἀγά-
γω τὸν πατέρα τοῦ παιδός, καὶ παραστήσω
αὐτὸν ὑμῖν ζῶντα· καὶ ἐκράτησαν τὸν Ἰωάννην.
Καὶ διαπετάσας ὁ Κύνωψ τὰς χεῖρας αὐ-
τοῦ, καὶ κρούσας αὐτὰς παρὰ τὸν αἰγιαλὸν
τῆς θαλάσσης, κτύπου μεγάλου γεγονότος ἐν
τῇ θαλάσσῃ, καὶ πάντων φοβηθέντων, εἶ ὁ
φθαλμῶν πάντων ἀφανὴς ἐγένετο· ἐπήραν δὲ
τὴν φωνὴν αὐτῶν ἀπαντες, λέγοντες· Μεγας εἰ
Κύνωψ, καὶ οὐκ ἐστὶ πλῆν σου. Καὶ ἐξείφθη
ἀνεῖν ὁ Κύνωψ ἐκ τῆς θαλάσσης, ἔχων, ὡς ἔ-
λεγε, τὸν πατέρα τοῦ παιδός, καὶ ἐξέστησαν

ἀπαντες. Εἶπε δὲ πρὸς τὸν παῖδα· Οὗτός ἐστιν ὁ πατήρ σου; Καὶ εἶπεν ὁ παῖς· Ναί, κύριε· καὶ προσεκύνησαν ἄπαντες τὸν Κύριον.

Λητούντων δὲ τὸν Ἰωάννην ἀποκτεῖναι, οὐκ ἀρῆκεν ὁ Κύνωψ, λέγων, ὡς ὅταν ἴδῃτε τούτων μείζονα, τότε τιμωρηθήσεται κακῶς. Ἡρετο δὲ τίνα τῶν περιεστώτων· Ἔχεις υἱόν; Ὁ δὲ, Εἶχον, εἶπεν, εφουδῆθη δὲ παρὰ τινος δι' ἐπιβουλῆς. Ὁ Κύνωψ δὲ, κήκεινον ἀποκαταστήσαι ζῶντα τῷ πατρὶ ἐπηγγείλατο. Μετὰ τοῖνυν βοήσας, ἐξ ὀνόματος ἅμα τὸν τε περνευκότεα καὶ τὸν περνευμένον ἐκάλει. Οἱ δὲ παραυτίκα ἔδοξαν παραστήναι. Καὶ εἶπεν ὁ Κύνωψ πρὸς τὸν ἄνθρωπον· Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός σου; καὶ οὗτος ἐστιν ὁ ἀποκτείνας αὐτόν; Καὶ εἶπεν ὁ ἄνθρωπος· Ναί, κύριε.

Ὁ Κύνωψ πρὸς τὸν Ἰωάννην, ὡς ὄηθεν τὰς ἐκείνῃ φαντασίας θαυμάζοντα· τί θαυμάζεις ἐπὶ τούτοις, φησὶν; Ὁ δὲ, οὐ θαυμάζω, εἶπεν, ἐλεῶ δὲ μᾶλλον τὰς ὑπὸ σοῦ ἀπολουμένας ψυχάς. Τοῦ δὲ, καὶ ἐπὶ πλέον τοῖς τελουμένοις ἐσότησεν ὑποσχόμενον, προσπειλησάμενον δὲ καὶ ἔσχατον αὐτοῦ τὴν ζωὴν ἀπαρτήσεν, Ταχύ σοι τὰ σημεῖα λυθίσονται, φησὶν ὁ Ἀπόστολος· ὅπερ οἱ ὄγλοι ἀκούσαντες, ὀρμήσαντες κατὰ τοῦ Ἰωάννου, οὕτως αὐτὸν διεσπάραξαν, ὡς νεκροῦ μηδὲν ἄμεινον διακείσθαι. Δόξαν δὲ πᾶσι, καὶ αὐτῷ τῷ Κύνωπι, θαυεῖν τὸν Ἀπόστολον, οὐδὲ ταύτης ἀξίως αὐτοῖς ἐκρίθη· ἀλλ' ἐπισκήψαι Κύνωπος, ἀταφον τοῦτον ἕωσαν, ὡς τε βόραν θηρσί γενέσθαι καὶ πετεινοῖς. Ἀναγώρουσι τοῖνυν ἑκίστους οἰκαδε, ἡδόμενοι τῇ ἀπαλλαγῇ τοῦ Ἰωάννου, καὶ ἅμα τὸν μυσαρὸν ἐκλιεῖοντες Κύνωπα.

Μετ' οὐ πολὺ δὲ, τῷ Κύνωπι ἀκουσθέν, τὸν Ἰωάννην ἐν τόφῳ τινί, Λίθου βολῇ, καλουμένῳ, διδάσκειν, τὸν δαίμονα, δι' οὗ τὰς νεκρομαντείας ἐποίει προσκαλεσάμενος, καὶ τὸν τοπον καταλαβὼν, λέγει πρὸς Ἰωάννην· Βεβλόμενός σοι περισσοτέρην αἰσχύνην περιβαλεῖν, τούτου χάριν εἶασά σε τέως ζῆν· ἀλλὰ δεῦρο ἐπὶ τὸν αἰγιαλόν, καὶ ὄδει τὴν δυνάμειν μου, καὶ ἐντραπήσῃ. Ἦσαν δὲ καὶ οἱ τρεῖς δαίμονες, οἱ νομισθέντες ἀπὸ τῶν νεκρῶν ἐγγεγέρθαι, ἀκολουθοῦντες αὐτῷ. Καὶ δὴ κρούσας κτύπῳ μεγάλῳ τὰς χεῖρας, ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν, ἐξ ὀφθαλμῶν ἀπάντων ἐξαίφνης γενόμενος. Οἱ δὲ ὄγλοι ἔδοξαν· Μέγας εἰ Κύνωψ, καὶ οὐκ ἐστὶ πλὴν σου.

Ὁ δὲ Ἰωάννης, παραγγείλας τοῖς δαίμοσι, τοῖς ὄηθεν ἐκ νεκρῶν ἀναστᾶσι, μὴ ἀναχωρεῖν, ἤνετο πρὸς τὸν Θεόν, μὴ καταλειθῆναι ἐν ταῖς ζωαῖς τὸν Κύνωπα. Παραχρῆμα δὲ ἦχος ἐγένετο μέγας ἐν τῇ θαλάσῃ· καὶ εὐληθέτος τοῦ ὕδατος, ἐνθα ἔβαλεν ἑαυτὸν ὁ Κύνωψ, οὐκ ἔτη ἐξῆλλεν. Οἱ δὲ δαίμονες, οἱ δοκοῦντες ἐκ νεκρῶν ἐγγεγέρθαι, παραγγείλαντες Ἰωάννου, ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ἐσταυρωμένου, ἐξελλεῖν τῆς νήσου ταύτης, ἀφαντοὶ γεγόνουσι. Τοῦ δὲ λαοῦ προσδοκῶντος τὸν Κύνωπα τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας ἐν τῷ αἰγιαλῷ ἀπὸ τῆς ἀσιτίας καὶ τῶν φωνῶν καὶ τοῦ καύσανος, οἱ πλείονες αὐτῶν λειποθυμήσαντες, ἄφωνοι ἔκειντο, ἐξ ὧν καὶ τρία παῖδια ἀπέθανον· οὓς ὁ Ἰωάννης οἰκτεῖρας, καὶ περὶ πίστεως τούτοις διαλεχθεὶς, καὶ τοὺς θανάτους παίδας ἀνέστησε. Πάντες τοῖνυν ομοθυμαδὸν τῷ Χριστῷ προσελθόντες, τὸ σωτήριον ἐδέξαντο· Βαπτίσμα, τοῦ Κύνωπος ἐν τῇ βυθῷ καταποντισθέντος τῆς θαλάσσης ἁλλίας, ὡς ὁ πάλαι Φαραὼ.

Τῷ δὲ τις ἦν ἐν τῇ νήσῳ, τὴν κλῆσιν Προκλιανῆ. Ταύτῃ υἱὸς ὑπήρχεν, ἀγαμματίας μὲν τὴν ὄψιν, γυμνὸς δὲ τοὺς τρόπους· Σωσίπατρος τῷ γενούσκῳ ἢ κλῆσις. Τούτου, διὰ τὸ τῆς ὄψεως εὐπρεπέος, βαδαί, μέγροι καὶ τίνων ἢ κακία πρόεισι· εἰς ἀτόπως ἔρωτας κινηθεῖσα ἢ μήτηρ, ἐπεὶ περ οὐ καταπέθει τοῦτον πρὸς τὸν οἰκίον σκοπόν, πρὸς διαβολὰς ἐτρέπη καὶ συκοφαντίας, τάναντια τούτου κατηγοροῦσα πρὸς τὸν Ἀνθύπατον. Μέλλοντος τοῖνυν τοῦ Σωσίπατρου ἀνηκέστοις ὑποβάλλεσθαι τιμωρίας, καὶ τοῦ Ἀποστόλου βοηθοῦντος αὐτῷ, ἐξήρανη ἡ χεὶρ τοῦ Ἀνθυπάτου, τὸ αὐτὸ καὶ τῆς Προκλιανῆς πεποιθυίας, πρότερον τῆς γῆς θεινῶς ἐν βρυγγῷ κινήθεισας. Τοῦ δὲ Ἀνθυπάτου καὶ τῆς Προκλιανῆς μετανοσάντων, εὐθὺς τῷ Ἀποστόλῳ καὶ ἡ γῆ ἐστρήχθη, καὶ αἰμώτεροι ἰάθησαν, καὶ τῷ Χριστῷ προσήλθον.

Πάντων δὲ τῶν τὴν νήσον οἰκούντων πειθηνίων τῷ εὐαγγελικῷ κηρύγματι γενομένων, καὶ τῷ Χριστῷ διὰ τῆς πίστεως προσελθόντων, ὡς μηδένα σχεδὸν ἀπολειφθῆναι, κοινῇ παρὰ πάντων πρὸς τὸν Ἀπόστολον παράκλησις γίνεται, ἐγγράφως τούτοις ἅπαν ἐκλεῖσθαι τὸ σωτήριον κηρύγμα. Ὡν τὸν πόθον ἀποδεξάμενος, πείθειται τῇ αὐτῶν παρακλήσει· καὶ εἰς τι μετὰ τοῦ

μαθητοῦ Προχόρου ὄρος γενόμενος, τρεῖς ἡμέρας διήγεν ἐν αὐτῷ αἰτικός, θεόμενος τοῦ Θεοῦ περὶ τούτου. Καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας, ἀστραπὴ γενομένη μεγάλῃς καὶ βροντῆς, ὡς τε σαλευθῆναι τὸ ὄρος, ἔπεσον ὁ Πρόχουρος ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ γέγονεν ὡσεὶ νεκρός. Ὁ δὲ Ἰωάννης ἀναστήσας αὐτὸν, καὶ καθίσας ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, καὶ ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανόν, ἤρξατο λέγειν· Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ τὰ ἐξῆς· καὶ συμπεράνας τὸ ἱερώτατον καὶ πάνσεπτον Εὐαγγέλιον, παρέδωκε τούτῳ αὐτοῖς κἀκέλευεν εἰς ἀπαντα διεδοθῆναι τὰ τοῦ κόσμου πέρατα.

Ἐξελθὼν δὲ εἰς τὴν ἀγροικίαν, ἴσατο τυφλόν. Μετὰ ταῦτα ἦλθεν εἰς Ἐφέσον. Εἶτα, κἀκεῖ διατρίψας ἅμα τῷ Προχόρῳ ἐπὶ τινα τῶν οὐ πόρρω πόλεων, γενήσκον τινα, ὃν πρό τῆς εἰς Πατρίον ὑπερορίας, τῆ τῆς Ἐκκλησίας ἐπισκόπῳ ἦν παραλείμενος, τῶν τοῦ ἐπισκόπου χειρῶν ἀποδράντα, καὶ λήστρονον ἦδη γενόμενον, εὐρηκίως ἀνεκάλεστο πρὸς μετάνοιαν. Ἐν αὐτῇ καὶ τινα, βάρει χρεῶν βαρυνόμενον οὐκ ὀλίγων, καὶ διὰ τοῦτο οἷς μὲν δηλητήριον φάρμακον πεπωκότα θειῶς, το τοῦ Θεοῦ δὲ σταυροῦ σημεῖον τῷ φαρμακῷ ἐπιβαλόντα, ἀδήγησε πρὸς Χριστόν, καὶ τοῦ θαυμάτου ἐρόύσατο. Προσεῖε δὲ καὶ τὸν τὸ φαρμακῶν δεδιωκότα Ἰβραῖον, ἐκπλαγύντα τῷ θαύματι, ἐπεὶ κατείδον ὁ Θεὸς Ἀποστόλος τὸ Βάπτισμα ζητοῦντα, τὸν ἵeron κατηγήσατο τῆς πίστεως, τοῦ λουτροῦ ἀσίου τῆς θείας ἀναγεννήσεως. Ἄπει δὲ καὶ τῷ ἐνδοξῷ ἐκείνῳ ἀνδρὶ τὰ τῆς ἀπορίας, χόρτον πολὺν ἀμείψας εἰς χρυσὸν καθαρῶτατον, καὶ αὐτῷ ἐπίδους.

Εἰς Ἐφέσον δὲ ὑποφρέσας, καὶ πολλὰ πλήθη προσάγαγὼν τῷ Χριστῷ, καὶ θαύματα ἐργασάμενος ἄπειρα, ἐξ πρὸς τοῖς εἰκόσι, μετὰ τὴν ἐπανόδον, ἔτη διετέλεσεν ἐν ταύτῃ, ἐννεα δὲ πρό τῆς ἐπανόδου. Ἀπῆλυσεν δὲ τῆς αὐτοῦ ἐνδημίας καὶ Πάτμος, πέντε πρὸς τοῖς δέκα. Ἦν δὲ ὅτε εἰς Ἐφέσον ἐξ Ἱεροσολύμων ἀφίκετο, πεντήκοντα καὶ ἕξ, καὶ μηνῶν ἑπτὰ ὡς εἶναι τὰ τῆς ἐν γῆ βιοτῆς αὐτοῦ ἔτη πέντε πρὸς τοῖς ἑκατόν, πρὸς δὲ, καὶ μηνῶν ἑπτὰ.

Δόμου δὲ τῆνικαῦτα τούτου ὁ οἶκος εἶχεν ἐν αὐτῷ διατρίβοντα. Ὅθεν ἐξελθὼν σὺν τοῖς φοιτηταῖς, ἑπτὰ τελοῦσι τὸν ἀριθμὸν, καὶ κατὰ τινα τόπον γενόμενος, ἐκεῖ τούτοις καθίσαι παρηγγυάτο· ἦν δὲ πρὸς ὄρθρον. Καὶ μικρὸν ἀπ' αὐτῶν διαστῶς, καὶ πλείστα εὐξάμενος,

ὑποστρέψας πρὸς αὐτοὺς, ἐν ἰσότητι τῆς αὐτοῦ ἡλικίας σταυροειδῶς ὀρύξαι διεκλεύσατο. Τῶν δὲ τὸ κελευθὲν πληρωσάντων, αὐτὸς εἰς τὸ ὄρουμον εἰσελήθη, καὶ τὰ ἐξήτηρα αὐτοῦ ἀσπασάμενος, αὐτῶν τε πρὸς τὴν τοῦ Διδασκαλῆς στήρσιν περιπαθῆσάτα διατεθέντων, καὶ δάκρυσι καταβρέξαντων αὐτὸν, ἐπιτάσσει μέχρι τῶν γυνάτων καλύφαι αὐτόν. Οὐ δὴ γενησὸς, καὶ αὐτῆς αὐτοῦ ἀσπασάμενος καὶ διδάξας, μέχρι τοῦ τραχήλου καλύπτεται. Εἶτα, ὀνόνης περιτεθείσης αὐτοῦ τῷ προσώπῳ, καὶ κατ' αὐτοῦ τῆς γῆς ἐνεγχείσας, τέλειον ἐκαλύφθη, καὶ ὁ Ἥλιος ἀνέτειλε, καὶ αὐτὸς τὸ πνεῦμα παρέδωκεν.

Ἐπὶ πολὺ τοίνυν Ἐρηγήσαντες οἱ Μαθηταὶ τὸν ἀποφραγισμὸν τοῦ καλοῦ Διδασκαλοῦ, ὑπέστρεψαν, τοῖς ἐν τῇ πόλει τὰ κατ' αὐτὸν ἀπαγγέλλοντες. Ἀκούσαντες δὲ τούτου οἱ ἐν τῇ πόλει ἀδελφοὶ, καὶ ἐλθόντες, καὶ ὁρῶντες, οὐδὲν εὖρον, καὶ κλαύσαντες σφόδρα, καὶ εὐξάμενοι ὑπέστρεψαν εἰς τὴν πόλιν. Ὅθεν καὶ Πολυκράτης ὁ τῆς Ἐφέσου παροικίας ἐπίσκοπος, Βιζυαρι τῷ ἐπισκόπῳ Ῥώμης γράφας, οὕτως αὐταῖς λέξει φησί· «Καὶ γὰρ κατὰ τὴν Ἀσίαν μέγα στοιχεῖον κεκοίμυται, ὃ καὶ ἀναστήσεται τῇ ἐσχατῇ ἡμέρᾳ τῆς παρουσίας Κυρίου, Ἰωάννης ὁ ἐπιστήθιος Χριστοῦ, ὃ καὶ τὸ πέταλον πεφορκῶς, καὶ διδάσκαλος ἐν Ἐφέτῳ γενόμενος.

Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ὁ Θεὸς Ἰππόλυτος, περὶ τοῦ κηρύγματος καὶ τῆς τελειώσεως τῶν Ἀποστόλων διεξιὼν, ἔφη· «Ἰωάννης, ὁ Ἀδελφός· «Ἰακώβου, χρυσοῦσαν ἐν τῇ Ἀσίᾳ τὸν λόγον, «ἐξωρίσθη ἐν Πάτμῳ τῆς νήσου· κἀκέλευεν πά· «λυ εἰς Ἐφέσον ἐκ τῆς ὑπερορίας ἀνακληθεῖς ὑπὸ Νερῶνα, τελευτῆ ἐκείσε, οὐ τὸ λείψανον παρὰ τῶν ἐποίκων τῆς πόλεως πιστῶν «ζητηθὲν οὐχ εὐρέθη.

Ὁ δὲ τοῦ μεγάλου Γρηγορίου ἀδελφός Καϊσάριος, ἐπὶ σηκρέτω (*) ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐρωτηθείς περὶ τούτου, οὕτως ἐπερίνατο λέγων· «Αὐτὸς ὁ Ἰωάννης ἐν τῷ κατ' αὐτὸν Εὐαγγελίῳ πρὸς τὰ τέλει, διεσάφησε τοῦτο φάσκων· «Καὶ τούτο εἰπὼν ὁ Ἰησοῦς, λέγει αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι· τούτέστι, τῷ Πέτρῳ.

(*) Ἐκ τοῦ λατινικοῦ Σιγίφετου (Secretum) ὅπου δηλοῖ Ἀπερρήτου, Μυστικοῦ. Ἐπὶ σηκρέτου δὲ, ἀντὶ τοῦ, ἐν ἀπερρήτῳ, κατ' ἰδίαν· καὶ, ἐν ὀπίσθῳ τῶν ἐξ ἀπερρήτων.

Ἐπιστραφεῖς δὲ ὁ Πέτρος, βλέπει τὸν Μαθητὴν, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς ἀκολουθῶντα, καὶ φησὶ· Κύριε, οὗτος δὲ τί; λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐάν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; Ἐξήλθεν οὖν ὁ λόγος· οὗτος εἰς τοὺς ἀδελφούς, ὅτι ὁ Μαθητὴς ἐκεῖνος, οὐκ ἀποκνήσκει. (Ἰωάν. κα. 19. 23.). «Ὅθεν καὶ τινες, ὡς κατὰ πρόφασιν τοῦδε τοῦ λόγου, φασὶ, μήπω καὶ σήμερον θανάτου πείρου τὸν Ἰωάννην λαβεῖν, ἀλλὰ μετατέλῃται ἔχει· δὲ ὁμοῦς οὐχ οὗτω τὸ ἀληθές· ἐπεὶ γὰρ ἀλειούνας αὐτοῦς εὖνοι ὁ Χριστός, τῷ Πέτρῳ μόνῃ προσέταξεν ἔπασθαι αὐτῷ. Ὁ δὲ, συμπορεύεσθαι αὐτῷ καὶ τὸν Ἰωάννην βεβόησας ὁ Ἰησοῦς προσημύει ἐπὶ τῆς ἀλείας, φησὶν· Ἐάν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι ἐνταῦθα, καὶ ἀλειεύει, ἕως ἐν υποστρέφω πάλιν, τί πρὸς σέ; ὡς τε οὖν τὸν τοῦ Χριστοῦ φιλούμενον Ἰωάννην, ἀποθανεῖν ἤδη· ἐπεὶ καὶ ὁ τάφος, ἔθθα κείται, ὄλος ἦν.

Βεβαίω δὲ μάλιστα τοῦτο καὶ ὁ μέγας ὑφηγητὴς καὶ ἰσαπόστολος Ἰωάννης, ὁ χρυσοῦς τὴν γλώτταν, ἐν τῷ εἰκοστῷ δευτέρῳ, καὶ ἐν τῷ εἰκοστῷ ἕκτῳ τῆς πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Κεφαλαιῆς οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ εἰκοστῷ ἕκτῳ τοῦ κατὰ Ματθαῖον Ἐυαγγελίου· ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ εἰκοστῷ τοῦ κατὰ Ἰωάννην διαλαμβάνει. Καὶ τούτοις συναθῶ, καὶ μέχρι τοῦ νῦν, καὶ ἡ ἀναδιδομένη κόμης λεπτή τοῦ τάφου αὐτοῦ, ἦν κατὰ τὴν ἀγρότην τοῦ Μαίτου πηγάζει πᾶσι διέγνυσται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσεβίαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

ᾠδὴ ζ. Ὁ Εἰρμός.

Ἀντίθεον πρόσχημα, παρανομοῦντος, τυράννου μετάρσιον, τὴν φλόγα ἀνερόριπισε· Χριστὸς δὲ ἐφήπλωσε, Θεοσεβέσι Παῖσι, ὄρον τὴν τὸν Πνεύματος, ὃ ὦν εὐλόγημένος, καὶ ὑπερένδοξος.

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησις, καὶ σωτηρία, βεβαία ἀντίληψις, καὶ τείχος ἀπροσμάχητον, ὑπάρχουσα Δέσποινα, τοὺς πολεμοῦντάς με, δαίμονας πολέμησον, αἰεὶ ἐπιζητοῦτας, τοῦ θανάτου αἰ με.

Θεὸν σωματώσασα, παρθενηκῶν σου, αἱμάτων ἐβέωσας, Παρθένε τὸ ἀνθρώπινον· οἶό με τοῖς πάθεσι καταρρῦπούμενον, καὶ κα-

ταφθιρόμενον ἐχθροῦ, ταῖς μεθοδεῖαις, ρῦσαι προσεβίαις σου.

Ἡ κάμινος γέννησεν προδιετύπον, τὴν σὴν παναμώμητε· τοὺς Παῖδας γὰρ οὐκ ἐφλέξεν, ὡς οὐδὲ τὴν μήτραν σου, τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον ἔβεν ἱκετεύσας, πυρὸς τοῦ αἰωνίου, ρῦσαι τὸν δοῦλό σου.

Ὁ αὐτός.

Ἡ θεία λαμπόμενος φωτογενεῖα, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τραυὸς ἐβελόγησας, τὸ ἐκπορευόμενον, ἐκ τοῦ ἀνάργου Πατρὸς, καὶ ἀναπαυόμενον Υἱῷ, ἀνεκφοιτήτως ὡς ὁμοούσιον.

Ἐν σοὶ μάκαρ ἔθετο δικαιοσύνης, ὁ ἥλιος σκηνώμα, οὐρανὸν ἀεικίνητον, ὁ σὲ ἐργασάμενος, καὶ Θεολόγῳ σου, γλώττη κηρυττομένης, Χριστὸς, ἠγαπημένης, ὁ ὑπερένδοξος.

Ῥημάτων ἡ δύναμις, ὁ Σέιος φλόγγος, τῶν σῶν ἐβελήλυθε, παρμάκαρ ἀξιάγαστε, καὶ τὸ ὑπερόκαμιον, σοῦ Ἐυαγγελίου, πᾶσαν περιέλασε τὴν γῆν, τῇ τῶν δογματῶν, μεγαλειότητι.

Θεοτοκίον.

Ἡ ἀνάγκωτον σὺλληθιν, ἀσφορον τόκον, σὺ μόνῃ ὑπέδειξας, Παρθένος διαμείνας· Θεὸν γὰρ συνέλαβες, τὸν ἐπὶ πάντων Ἄγιον, ἀνθρώπων γεγόμενον πιστῶν, πρὸς σωτηρίαν, καὶ ἀπολύτρωσιν.

Ἡ ἀπολύτρωσις Δροσβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Ἡ βροντὴν τὴν διηγήσασαν, εἰς ἅπαντα, τὰ πέρατα ὑμνήσωμεν, τὸν Θεολόγον, δι' οὗ πᾶσα ὄντως ἀκοή, ἐμβρόντητος ἤρθη ἀπὸ γῆς, καὶ μεγαλύνεται Χριστός, ὁ τοῦ παντός Ποιητής.

Ἡ περίβλεπτος τοῦ οἴκου σου εὐπρέπεια, ἐν ᾧ πάντοτε ἀθροϊζόμενοι Θεοπροεπὸς, ὑμνοῦμεν τὸν πάντων Ποιητὴν, καὶ εὐφημοῦμεν σε πιστῶς, ὄντα προστάτην ἡμῶν.

Φωτοβόλον ὡς ἀστέρα σε γινώσκοντες, ταῖς σελασφόροις λάμψεσι, σοῦ φωτίζεσθαι, Μαθητὰ θεομεθα Χριστοῦ, ρύόμενοι σῴτους τῶν παθῶν, καὶ πειρασμῶν παντοδαπῶν, τῇ μεσιτείᾳ σου.

Θεοτοκίον.

Ἐυλογοῦμέν σε Πανάμωμε κηύσασαν, εὐλογημένον Κύριον, τὸν εὐλογίας, καταστέφαντα ταῖς θεϊκαῖς, ἐπάρατον φύσιν τῶν βροτῶν, καὶ καινουργήσαντα ἡμᾶς, παλαιωθέντας φθορᾷ.

Καταβάσις. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

ᾠδὴ η. Ὁ Εἰρμός.

Κάμινος ποτὲ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, τὰς ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θεῷ προσάχ-

- ματι, τοὺς Καλδαίους καταπλέγουσα, τοὺς
- δὲ πιστοὺς δροσίζουσα, φάλλοντας· Εὐλογεῖτε,
- πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ζῆλα τὰ καλά, καὶ κων μακρονομένη, δι' ἐμμελείας Σείων προάξων, φυγῆ μου προσβύουσα, ὑπὲρ σοῦ τὴν Θεομήτορα, καὶ πάντων ἀκαταίσχυντον, ἔχουσα προστασίαν, ὡς συμπλήρῃ καὶ φιλόνηρωπον.

Ελυσας δεσμοῦ, τῆς πάλαι καταδίκης, Θεοκνήτορ τὸ ἀνθρώπινον· ὄθεν ἵκετεύω σε, διαλύσει πάντα συνδέσμον, κακίας τῆς καρδίας μου, Ἄχραντε συνδεσμοῦσα, Σεία φορηῆ με τοῦ κτίσασθαι.

Δόξης τοῦ Πατρὸς, ἀπαύγισμα τεκοῦσα, τὴν ἀδοξίαν σκυθρωπάουσα, πταισμάτων καρδίαν μου, Θεοτόκε καταριδούρου, καὶ δόξης με ἀναδείξον, μετοχὸν αἰοίου, ὡς ἐν πίστει δοξάζω σε.

Θ αὐτός.

Ως περ ἀστροπῆ, φωτὸς διερχομένη, τῇ οἰκτιμένη μάλα ἔρανος, ἀγνείας λαμπρότητι, παρθενίας τῆ φανούτητι, καὶ εὐσεβείας δόγμασι, κόσμον καταλαμπρύνων, ἠγαπημένε Χριστῶ τῷ Θεῷ.

Σῶμα καὶ ψυχὴν, καὶ νοῦν κεκαθαμένους, εὐηγγελίσω τὸ οὐράνιον, Χριστοῦ Εὐαγγελίον, καὶ Ἀγγέλοις ὁμοδαίτους, ἐν οὐρανοῖς γνόμενος, κράξεις ὑν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Αγαλμα φαίδρον, ἀνάθημα τῆ Σείων, ἐπευρανίου ναοῦ γέγονας, καὶ Στόνος αἰσθήσεως, καὶ σοφίας ἐνοιαίτημα, Θεολογίας ὄργανον, μέλιτων· Ὑπερψοῦτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Θεοτόκιον.

Ινα τὴν ἀράν, τὴν πρώην ἀφανίσῃς, καὶ τοῦ Σανάτου τὸ κατάρχημα, τῆς πάλαι Προμήτορας, ἐκ Παρθένου Θεομήτορας, Λόγε Θεοῦ γεγέννησαι, πᾶσι δεδωρημένος, ἀθανασίαν ἀναλήθρον.

Ἄλλος, Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Ρητορεύσασαν γλῶσσαν, μάλαρ εὐπόρησας, καὶ Σανάτους κακίας, πάντας ἐξώσασας, τοὺς τὸ ἱερὸν δεξαμένους σου κήρυγμα· ὄθεν σε τιμῶμεν, ὡς μύστην τῶν ἀρρήτων.

Ως Παράδεισος ἄλλος, ὁ Σείος οἰκὸς σου, ἀναστέδεικται θαύμασιν, ὡς περ ἄνθει, πάντων τὰς ψυχάς, ἐνηδύνων Ἀπόστολε, καὶ τῶν παθημάτων, δίδωκον τὸ δυσῶδες.

Θεὸς ὁ Θεὸς μου, πρόσχες καὶ ῥῦσαί με, ἐξ ἐχθρῶν καθ' ἑκάστην, ἐπεμβαίνοντων

μοι, καὶ τὴν ταπεινὴν, συντριβόντων καρδίαν μου, ἔχων δυσωποῦντα, τὸν Σείον Μαθητὴν σε.

Θεοτόκιον.

Ιησοῦν τὸν Σωτῆρα, ὃν ἐσωμάτωσας, ἐξ ἀγῶν σου αἱμάτων, Θεοχαρίτωτε, αἰτῆσαι ἡμᾶς, αἰκτερισθῆσαι τοὺς δούλους σου, καὶ τῆς αἰωνίου, κλιόσεως ἐξάραι.

Καταεσσία, Παίδας εὐαγεῖς.

ᾠδὴ 5. Ὁ Εἰρμὸς.

- Ἀνάργου Γεννήτορας, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος,
- σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, ἡμῖν ἐπέφανε,
- τὰ ἐσποτισμένα σπώσισαι, συναγαγεῖν
- τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν παννυμητον, Θεοτόκον μεγαλύνουμεν.

Γευσάμενος βρώσεως, μὴ προσηκούσης Σάνατον, ὁ Ἄδαμ ἐκ τοῦ ζυλοῦ, πικρῶς ἐτρύγησε· ζυλῶ δὲ παγεῖς ὁ Υἱὸς σου, τὸν γλυκασμὸν τῆς ἀθανασίας, ἐπήγαγεν Ἄχραντε· διὰ τοῦτο σε γεραίσουμεν.

Βασίλισσα περικτε, τὸν Βασιλεῖα Κύριον, ὑπὲρ λόγον τεκοῦσα, τοῦ διαλύσαντα, Ἄδου τὰ Βασιλεῖα Κόρη· ὃν ἐκτενωῶς, δυσώπει τῆς ἀνω, βασιλείας ἅπαντας, ἀξιώσασαι τοὺς τιμῶντάς σε.

Αγαθύνον Δέσποινα, τὴν ταπεινὴν καρδίαν μου, ἠδονῶν κακωθεῖσασ, ταῖς ἐπικλύσεσιν, ὡς τὸν ἀγαθὸν τετοκυῖα, καὶ ἀγαθὴ ὑπάρχουσα ὄλη, καὶ πρὸς μετανοίας με, ἀγαθιάς πύλας εἰσάγαγε.

Θ αὐτός.

Νῦν οὖν ἐν αἰνίγματι, πρὸς πρόσωπον δὲ πρόσωπον, τῆς τρυφῆς τὸν χειμαζόρου, ὄραν ἠξιώσασαι, καὶ τὸν ποταμὸν τῆς εἰρήνης, καὶ τὴν πηγὴν τῆς ἀθανασίας, ἐξ ἧς ἀρδευόμενος, ἀπολαύεις τῆς Σεώσεως.

Επίμιον ἤτῃσας, παρὰ Χριστοῦ καλῆδραν λάθειν· ἀλλ' αὐτὸς σοι τὸ στήθος αὐτοῦ χαρίζεται, ὡ ἐπικλιθεὶς Θεολόγε, τὴν ἀσφαλῆ καὶ μόνιμον ἔδραν, τοῦ καλοῦ πεπλοῦτηκας, Ἀποστόλων ἐγκαλλώπισμα.

Σοφίας κατέσβεσας, Ἑλληνικῆς τὸ ἄθεον, Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, σπερ φθελγέμενος, καὶ πρὸς τὸν Θεὸν ἦν ὁ Λόγος, καὶ ἀληθῶς Θεὸς ἦν ὁ Λόγος, δι' οὗ πάντα γέγονεν, ὀρατὰ καὶ τὰ ἀόρατα.

Θεοτόκιον.

Ως ὄρθρος εὐρέτης πρωϊκὸς, ἐν τῇ τοῦ βίου νυκτί, παρθενίας ἀκτίσι, περιαστράπτασα, τὴν ἀνατολὴν τοῦ Ἡλίου τοῦ νοητοῦ, τῆς δικαιοσύνης, ἡμῖν φανερώσασα, Θεομήτορ πανσεβάσμιε.

***Άλλος.** Θεὸν ἀνθρώποις, ἰδεῖν ἀδύνατον.

Ωρῶν καὶ χρόνων, ὑπάρχων Κύριος, ὁ Λυτρωτὴς μεσοῦσης τῆς ἡμέρας ἐκρέματο, ἐπὶ οὐλοῦ καὶ σοὶ παρατίθετο, οἶα παρθένω μάκαρ, τὴν ἀειπαρθένον, κλέος ἀναφαίρετον διδοῦς, τοῦ μεγαλυνεῖν σε.

Συνὴν ταῖς ἀνά, Ζεῖαις Δυναμίσει, καὶ σὺν αὐταῖς τὸ Ζεῖον ἀνακράζων μελώδημα, τοὺς ἐν οἴκῳ ἀγίῳ σου ψάλλοντας, καὶ ἀνυμολογοῦντας, τὸν ὑπεράγαθον, σάζε μεσιτείαις σου σεπταῖς, Χριστοῦ Ἀπόστολε.

Ημᾶς τοὺς πιστεῖ, παρακαλοῦντάς σε, σάζε παντός κινδύνου, Θεολόγε μακάριε, τὰς πορείας ἡμῶν τὰς πρὸς Κύριον, πνεύματι κατευθύνων, καὶ ὀδηγῶν ἡμᾶς, εἰς ὁδὸν εἰρήνης ἐντολῶν, τοῦ Παντοκράτορος.

Θεοτοκίον

Φωνὴν προσάξωμεν χαριστήριον, τῇ τοῦ Θεοῦ Μητρὶ περιφανῶς καὶ βοήσωμεν. Χαίρε θρόνος Θεοῦ ὑψηλότατε, χαίρε φωτὸς νεφέλη, χαίρε παραδείσις, δι' ἧς Παραδείσου τῆς τρυφῆς, κατήβηθημεν.

Καταβάσις. Ἄπας γηγενής.

Ἐξαποστειλῆριον. Γυνάικας ἀκούσθητε.

Βροντῆς υἱὸς γεγόμενος, βροτοῖς ἐθειολόγησας, τὸ, Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, Ἀπόστολε Ἰωάννη· ἐπιπεσῶν τῷ στήθει γὰρ, πιστῶς τῷ τοῦ Θεοῦ λόγῳ σου, καλέηθεν ἀρυσάμενος, Θεολογίας τὰ πέδιθρα, τὴν κτίσει πᾶσαν ἀρδεύεις.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Σταυρῷ τῷ τοῦ Κυρίου σου, παρισταμένη Παναγνε, σὺν Μαθητῇ τῷ παρθένω, Γύναι ἰδοὺ ὁ υἱὸς σου, ἀπάξιλος τοῦ πλάσαντος· τῷ Μαθητῇ ὡσαύτως σὲ, Ἰδοὺ φησὶν ἡ μήτηρ σου· μεθ' οὐ σε πάντες ὑμνοῦμεν, Θεογενεῖτορ Παρθένε.

Εἰς τοὺς Αἰῶνας, ἱσθῶμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος πλ. δ'. Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάκαρ Ἰωάννη πάνσοφς, περιουσία Σερμῆ, τῆς Χριστοῦ ἀγαπήσεως, πλεόν πάντων πέφνησας, Μαθητῶν ἀγαπώμενος, τῷ παντεσόπτῃ, Λόγῳ καὶ κρίνοντι, δικαίους πᾶσαν, τὴν οἰκουμένην ζυγοῖς, τῆς καθαρότητος, καὶ ἀργείας κάλλεσι, καταναγασθεῖς, σῶμα καὶ διάνοιαν, Θεομακάριστε.

Θeολογίας τὰ νάματα, ἐπὶ τοῦ στήθους πεσῶν, τῆς σοφίας ἐξήντησας, καὶ τὸν κόσμον ἠδεδευσας, Ἰωάννη πανάριστε, τῇ τῆς

Τριάδος γνώσει τὴν θάλασσαν, καταξηράνας τῆς ἀθεότητος, στύλος γεγόμενος, καὶ νεφέλη ἐμφύχως, καθοδηγῶν, πρὸς τὴν ἐπεράνιον, κληροδοσίαν ἡμᾶς.

Τὸ παρθένιος ἀπάνθημα, τὸ τῶν σεπτῶν ἀρετῶν, δεκτικὸν ἐνδιαίτημα, τῆς σοφίας ὄργανον, τοῦ Πνεύματος τέμενος, τὸ φωτοφόρον στόμα τῆς χάριτος, τῆς Ἐκκλησίας τὸ φαινότατον, ὄμμα τὸ πάνσεπτον, Ἰωάννη ἄσμασι, πνευματικοῖς, σὺν ἀνευφημήσωμεν, ὡς ὑπιοῦτον Χριστοῦ.

Εὐαγγελιστὰ Θεσπέσιε, τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγὴν, Βασιλείαν ἀσάλευτον, καὶ ζωὴν αἰώνιον, καὶ χαρὰν ἀνεκλάητον, καὶ Θεωρίας Ζεῖας ἀπόλαυσιν, καὶ πλουτοδότως Χριστοῦ χαρίσματα, σοῦν ὑπερβαίοντα, καὶ βροτῶν διάνοιαν, γόνε βροντῆς, εὐαγγελιζόμενος, τῷ κόσμῳ ἔλαμψας.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'

Εὐαγγελιστὰ Ἰωάννη, ἱσθῶμεν Παρθένε, Θεολόγε Θεοδίδακτε, ὀρθοδόξως τῷ κόσμῳ, τὴν ἀχραντὸν πλεωράν, τὸ αἶμα καὶ τὸ ὕδωρ βλύξουσιν ἐσηρῶσας, ἐν ᾧ τὴν αἰώνιον ζωὴν, πορίζομεθα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Δέσποισα πρόσδεξις, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσις ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπολυτίκιον.

Εἰς τὴν Ἀστυουρίαν,

Τυπικὰ· ἢ ἐκ τῶν Κανόνων, ἀθῆ, γ', κ' ς', κβλ. **Κοινωνικόν·** Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

ΤΗ ΚΖ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Καλλιστράτου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱσθῶμεν Στίχους ς'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ἦχος πλ. δ'. Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάρτυς ἀθλητὰ Καλλίστρατε, τῆς εὐσεβείας φωτὶ φωτισθεῖς τὴν διάνοιαν, τὴν ὁδὸν ἐδάδισας, ἀθλιῶς τὴν εἰσάγουσαν, πρὸς τὴν ἐκεῖθεν μακαριότητα, νικήσας πάντα τὰ μηχανήματα, τοῦ πολεμήτορος· ὅθεν εὐφημοῦμέν σε, τὴν ἱεράν, μνήμην σου γεραίροντες, μακαριώτατε.

Μάρτυς Σεόφρου Καλλίστρατε, λόγον πλου-
τήσας ζωής, πρὸς ζωὴν καλωδήρησας,
τοὺς ἀγαθὰ πρότερον, ἐν νεκρώσει υπάρχον-
τας· οἱ καὶ θανάτους προθύμως ἐνδοξοῖ, διὰ
τὴν πάντων ἡμῶν ἀνάγκασιν, ζῆν ἀληθέστατα,
ἐν Χριστῷ πιστεύοντα· μετ' ἡμῶν, μέμνησο
πρὸς Κύριον, τὸν ὑπεράγαθον.

Μάρτυς ἱερὸ Γυμνάσιε, ζῆρει τὴν κάραν
τριηλίας, τῆ πλημυρία τοῦ αἵματος, Φα-
ραὼ τὸν δόλιον, ἀληθῶς κτεπόντισας· καὶ νῦν
πηγάξεις πᾶσιν ἰάματα, τοῖς τῷ νεκῷ σου πί-
πτει προστρέχουσι, καὶ τοὺς ἀγωνιάς σου, ἐν
αὐτῷ γεραίουσαι, καὶ τὴν σεπτήν, μνήμην σε
μακάριε πανηγυρίζουσι.

Δόξα, Ἦχος δ'. Βῤαζουτίου.

Πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σε, φοβερός ὁ θά-
νατος τοῖς ἀνθρώποις· μετὰ τὸ ἐνδοξόν
πάθος, φοβερός ὁ ἀνθρώπος τῷ θανάτῳ· οὗ-
τως ἐνίσχυσεν ὁ Ἀλλοφύρος, οὕτω κατήγηγε
πᾶσαν τοῦ ἔχθρου τὴν δύναμιν· αὐτοῦ ταῖς
προσεβείαις Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Καὶ νῦν, Θεοτοκίον· Ω· γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Χαίρις ἠλιόμορφε, ἡλίου ἀδυτον ἄσχημα, ἡ
τὸν ἥλιον λάμψασα, τὸν ἀπεριόητον·
χαίρες νοῦς ἀστράπτων, θείαις φουκατωρίαις
ἢ λαμπρῶν τῆς ἀστράπτης, ἢ διαυγάζεσθαι γῆς
τὰ πέρατα· ἢ ὄντως χρυσαυγίζουσα, ἢ παρ-
καλῆς καὶ πανάμμου, ἢ τὸ σῶς τὸ ἀνέσπε-
ρον, τοῖς πιστοῖς ἐξαστρατεύσασα.

Ἦ Σταυροδέστικιον.

Νεκρούμενον βλέπουσα, Χριστὸν ἢ Πάνα-
γρος Δέσποινε, καὶ νεκρούντα τὸν δόλιον,
ὡς Δεσπότην κλαίουσα, ὑμεῖς τὸν ἐκ σπλάγ-
χων, αὐτῆς προσέλθοντα· καὶ τὸ μακρόθυμον
αὐτοῦ, ἀποθαμαζήσουσα ἀνεκραυγάζε· Τέκνον
μου ποθεινότατον, μὴ ἐπιλάβῃ τῆς δουλείας σε·
μὴ βραδύτης φιλήθρου, τὸ ἔμῳν καταβήμεν.

Ἔς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Εἰς τὸν Ὁρόρον.

Ἦ συνήθης Στιχολογία, Κανόνες τῆς Ὀ-
κτωήχου, καὶ τοῦ Ἀγίου, οὗ ἡ ἀρροστιχίς.
Ἐὰν παμμεγίστῳ προσλαλῶ Καλλιστράτῳ· Ἰω-
σὴφ.

Ἰδιὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἄσμα ἀναπέμφωμεν.

Τρίβον διοδεύσας ἀκλιανῶς, τοῦ μαρτυρίου
γέγονας, πεπλανημένοις ὁδοῖς, πρὸς θείας

καταπαύσεις, παμμάκαρ εἰσάγουσα· ὄθεν σε
συνελθόντες, εὐφημοῦμεν Καλλίστρατε πίστει.

Ως περ φαεινότητος ἀθήρ, ἐξανατείλας ἠϋ-
γασας, Θεογνωσίᾳ φωτὶ, Χριστοῦ τὴν
Ἐκκλησίαν, τὸ σκότος δὲ ἤλασας, Μάρτυς τῆς
ἀρρωσίας, καὶ τεμένη τῆς πλάνης καθεύγεις.

Πάντα παρὰσπρον κατηρικῶς, ὑπερυγῶν
Καλλίστρατε, διὰ τὴν πάντων ζωὴν, θαν-
νεῖν οὐ παρητήσω· διὸ πρὸς ἀθάνατον, χαίρου
λήξην μετέδης, ἢ Ἀγγέλῳ χροσὶς συναγάλλη.

Ανθρὰς θείου Πνεύματος πυρὶ, ὁ ἱερὸς Γυ-
μνάσις, προσαναπτόμενος, ἐδείχθη καὶ
τῆς πλάνης, τὴν ὕλην κατέπλεξε· θάυμασι δὲ
δρροσίξει, φλεγόμενος καὶσε παλημάτων.

Θεοτοκίον.

Μὴνη γυναικῶν κυροφαῖς, ὑπερφυῶς Πανά-
μμου, πείραν μὴ γνοῦσα ἀδόξης, τὸν ἕνα
τῆς τριάδος· διὸ σε δοξάζουσα, καὶ τὸν ἐκ σου
τεχθέντα, ὑπὲρ πάντων αἰτίων καὶ λόγων.

Ἦχος δ'. Ὁ στερεώσας, λόγῳ.

Μὴ ἐπιύσας ὄλης, γλυπτίσι θεοῖς, καθαρὰ
θυσία προσνήχησθε Θεῷ, ὑπὲρ ἡμῶν τῷ
τοῦ ἐντι, Μάρτυς ἀλλοφύρε Καλλίστρατε.

Εξολισμένον χλαίαν, ἐξ ἱερῶν, βεδομημένην
Μάρτυς ὄντως αἱμάτων σου, τῷ Βασιλεῖ
τῶν αἰῶνων, μάκαρ στεφανόρος παρίστασαι.

Εγυμνωμένος ἄφθῃ, ὁ δυσμενῆς, σοῦ τὴν
θείαν δόξαν, καὶ τῶν σὺν σοὶ ἀλήθων,
ἐνδυσταξάντων ἐξ ὕψους, βλεπόντων Ἀλλοφύρε Γυ-
μνάσιε.

Θεοτοκίον.

Ικετηρίον ποιήσον ἐκτενῆ, πρὸς τὸν σὸν Υἱὸν
Παρθένε, τοῦ σῶσαι ἡμᾶς, προσδοκωμένον
κινδύνων, καὶ αἰωνιζούσης κλάσεως.

Ὁ Εἰρμός.

Ο στερεώσας λόγῳ, τοὺς οὐρανοὺς, καὶ
τὴν γῆν ἐδράσας ἐπὶ ὕδατων πολλῶν,
• στερεώσόν με πρὸς ὕμνον, τῆς δοξολογίας
• σου Κύριε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Καλλιστράτου τοὺς ἀβλους ἀνευφημήσα-
μεν· Γυμνασίᾳ τοὺς πόνους ὑμολογήσα-
μεν· σὺν αὐτοῖς τοὺς καρτερῶς πόθῳ ἀθλή-
σαντας, μακαρίσωμεν πιστοί, καὶ ἐκβοήσωμεν
αὐτοῖς· Ὁπλιταί τῆς εὐσεβείας, αἰτήσασθε
δαρθηθῆναι, ἡμῖν εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Σέ λιμένα καὶ τέγος καὶ καταφύγιον, καὶ
ἐλπίδα καὶ σεπτήν καὶ προστασίαν θεί-

μὴν, εὐρηκότες οἱ πιστοί, πρὸς σὲ προστρέχομεν· καὶ ἐκβοῶντες ἐκτενώδως, ἀνακραζόμεν πιστῶς· Ἐλέησον Θεοτόκε, τοὺς ἐπὶ σοὶ πεπονήσας, καὶ τῶν πταισμάτων ἀπάλλαξον.

II Σταυροῦ ἱστορικόν.

Εν Σταυρῷ σε ὀρώσα, Χριστέ ἡ Μήτηρ σε, ἐκουσίως ἐν μέσῳ, ληστῶν κρεμάμενον, κοπομένη μητροικῶς τὰ σπλάγγνα ἔλεγεν· Ἀναμάρτητε Υἱέ, πῶς ἀδικῶς ἐν Σταυρῷ, ὡς περ κλοῦργος ἐπάγησ! τὸ γένος τὸ τῶν ἀνδρώπων, ζωῶσαι Σέλων ὡς υπεράγαθος.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακλήσια Κυρίου.

Στρατηγὸς ὡς περ ἄριστος, Μάρτυς τῷ διώκτῃ παραταξάμενος, ἐσαγήνευσας πρὸς Σείαν ζωὴν, αἰχμαλωτῆς πάλαι οὐς ἐκέντητο. ἢ πλημμύρα τῶν λόγων σε, ἤρδενυσας κροοῖας καὶ καθυδάγησας, πρὸς τὸ ὕδωρ τὸ αἰεῖζων, ἀληκτὰ Κυρίου ἀξιάμαστε.

Ως κρῖος σφαγιασθεῖς, ἔχων ὡς περ ἄρνας προθυμένους αὐτοῦ, ὁ αἰοίδιμος Καλλίστρατος, τοὺς στερόδους ὀπλίτας προθυμάτατα.

Πανθεὶς ὁ Γυνάσιος, ἀμπελος καθάπερ Μάρτυς τῷ λόγῳ σου, μαρτυροῦν βότρυν ἤθησεν, εὐσεβείας οἶνον ἀποστάζοντα.

Θεοτοκίον.

Ρυπαλιεῖσαι τοῖς πάσῃσι, Κόρη τὴν καρδίαν μου ἀποκαθάρασον, καὶ δοχεῖον ἀποτελέσασον, καθαρὸν ἐνλέων ἐπιλάμψασον.

ᾠδὴ ε'. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγρούας.

Ολοκαρδίως Μάρτυς, ἐπιπονήσας Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἤλησας καὶ τὸ κράτος, ὄλεσας ἐχθροῦ το ἀνίσχυρον.

Στρατολογίας Σείας, ἀνάρανεις κρυφαῖος Καλλίστρατες, στρατιαῖς τῶν Ἀγγέλων, Μάρτυς ἠριθμήτης γηθόμενος.

Λαμπρυσμένος δόξῃ, μαρτυρικῆς ἀγλαίας Γυμνάσιε, χαίρων νῦν μετετέθης, πρὸς τὰς τῶν Ἀγγέλων λαμπρότητας.

Θεοτοκίον.

Ανατολὴ ἐδείχθης, δικαιοσύνης Ἠλίας Πανάμωμος· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, τοὺς εἰλικρινῶς σε δοξάζοντας.

ᾠδὴ ς'. Πάσθητί μοι Σωτήρ.

Λεόντων μύλας σοφέ, τῶν ἀοράτων συνέβλασας, καὶ βρωμὰ τοῦ δυσμενοῦς, τοὺς πάλαι υπάρχοντας, Θεοῦ τέχνα ἐδείξας, καὶ τρυφῆς ἀύλις, κοινωνοὺς Μάρτυς Καλλίστρατε.

Ωραίως περὶ Θεοῦ, τὸν Σείων λόγον ποιούμενος, Σειὸς ἀψύχοις τοὺς πρῖν, ἀθλίως

προσέχοντας, ἐθλέως ἀπέδειξας, σὺν αὐτοῖς ἀθλήσας, περιβόητε Καλλίστρατε.

Κυρίῳ τοὺς ἐαυτῶν, αὐχένας κλιναντες Μάρτυρες, ἐδέξασθε τὴν σφαγὴν, καὶ θύματα τέλεια, Θεῷ προσνήχθητε, καὶ τὴν πρωτοτύκων, Ἐκκλησίαν ἐφαιδύνατε.

Θεοτοκίον.

Αγίασόν μου τὸν νοῦν, καὶ φώτισον τὴν καρδίαν μου, Ἁγία Μήτηρ Θεοῦ, καὶ τῶν συνεχόντων με, δυσχερῶν ἀπάλλαξον, ἵνα σε δοξάζω, Θεοτόκε αἰεπαρθενε.

Ὁ Εἰμός.

• Πάσθητί μοι Σωτήρ, πολλοὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέμα· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, ᾠδὴ δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ως περ ἄστρον μέγιστον, εὐλαβῆς ἡσῶμα, τῆς ἀκτίνας ἀπασί, τῶν σῶν ἀγίων ἐσπαπλῶν, καὶ τῶν θαυμάτων τοῖς κρᾶζουσι· Χαίροις Μαρτύρων, τὸ κλέος Καλλίστρατε.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν τοῦ Κυρίου ἀληκτῆν, καὶ μέγαν στρατιῶτην, καὶ φίλον τῆς Τριάδος, καὶ μύστην τῶν ἀρετῶν, καὶ μιμητὴν τοῦ Ἰησοῦ, ἀσπασίην ἐν πίστει συνελθόντες οἱ πιστοί, χαρμονικῶς ὑμνήσωμεν, γεραίροντες αὐτοῦ τὰ καλαίσματα καὶ τὰς ἀριστείας, τοὺς πόνους, οὓς ὑπέστη διὰ Χριστὸν τὸν παμβασιλέα· αἰτούμενοι τυχεῖν αὐτοῦ ταῖς πρεσβείαις, τῆς ἀμείνων ζωῆς τοῦ Παραδείσου, ἕνθα οἱ χοροὶ εὐφραίνονται τῶν κρᾶζόντων· Χαίροις Μαρτύρων τὸ κλέος Καλλίστρατε.

Συναξάριον.

Ἡ ΚΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Καλλιστράτου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἀγίων μϛ'. Μαρτύρων.

Στίχοι.

Τμηθεὶς ὁ Καλλίστρατος αὐχένα ξίρει,
Στρατῶ συνήθη, καλλιπῶν Μαρτύρων.

Εἰς τοὺς Ἁγίους μϛ'. Μάρτυρας.

Δεκάς τετραπλῆ Μαρτύρων σὺν ἐννάδι,
Διὰ ξίφους ἀθλήσιν ἀθλεῖ τιμίαν.

Εἰκάδι ἐβδομάτῃ Καλλίστρατος ἔνθεν ἀέρθη.

Ὅσοι οἱ Ἅγιοι ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλείας ὑπῆρχον ἐν Ῥώμῃ. Κρατήσεις δὲ

ὁ Ἅγιος Καλλίστρατος παρά Περσεντίνου τοῦ στρατηλάτου, καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας Θεὸν ἀληθινὸν εἶναι, τύπτεται ἰσχυρῶς, εἶτα τίθεται ἐπ' ὀστράκῳ, καὶ σφραγίζεται ἐπάνω τούτου· καὶ μετὰ ταῦτα, ἐμβάλλεται εἰς σάκκον, καὶ ρίπτεται εἰς τὴν Σάλασσαν· σφισθέντος δὲ τοῦ σάκκου, ἐξῆλθεν ὑγίαι. Καὶ ἰδόντες οἱ τεσσαράκοντα ἐνέα στρατιῶται, ἐπίστευσαν εἰς τὸν Χριστὸν οὗς τύψατο ὁ Περσεντίνος, ἐνέβαλε μετὰ τοῦ Καλλίστρατου εἰς τὴν φυλάκην, καὶ ἐδιδάσκοντο παρά τούτου περὶ Κρίσεως, καὶ Ἀναστάσεως, καὶ περὶ Ψυχῆς. Εἶτα, ἐκβλήθεις τῆς φυλάκῃς μετὰ τῶν τεσσαράκοντα ἐνέα στρατιωτῶν, καὶ προσευξάμενος, ἔρριψε πάντα τὰ εἶδωλα. Καὶ ἰδόντες ἕτεροι στρατιῶται ἑκατὸν ὀρθόδοξοι τεσσαρες, (ἢ κατ' ἄλλους ριέ.) ἐπίστευσαν καὶ οὗτοι, καὶ πάντες τὰς κεφαλὰς ἀπετήθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἐπιχάρειας.

Στίχ. Εὐτόλιμος Ἐπιχάρις ἦν πρὸς τὸ ζῆθος, Συλλήπτορα πλυσούσα τὴν Σείαν χάριν.

Επιχάρις, ὁ τοῦ Χριστοῦ Μάρτυς, ὑπῆρχεν ἐν Ῥώμῃ, ἐπὶ Διακλητιανῷ τοῦ βασιλέως. Ἐκρατήθη δὲ παρά Καισαρίου τοῦ Ἐπάρχου· καὶ ὁμολογήσασα παρρησία τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, κρεμάται, καὶ ζέεται· εἶτα τύπτεται μετὰ σφύρας μοινοδίας ὑπὸ τεσσαράκοντα στρατιωτῶν, οἱ τινες, εὐχόμενης αὐτῆς, ὑπὸ Ἀγγέλων ἀνηρέθησαν. Καὶ λαβούσης αὐτῆς τὴν διὰ ζήθους ἀποραίν, ἡ πέτρα, ἡ ὕσσα ὑποκάτωθεν τῶν ποδῶν αὐτῆς, ὕδατος πλῆθος ἀνέβλυσε. Πληγείσα δὲ τῷ ζήφει ὑπὸ τοῦ δημίου, παρέδωκε τῷ Θεῷ τὴν μακαρίαν αὐτῆς ψυχὴν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰγνατίου, Ἡγουμένου γενομένου τῆς Μονῆς τοῦ Σατήρος Χριστοῦ, τοῦ ἐπιλεγομένου Βαθῆος Ῥύακος.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐκ τῆς δευτέρας τῶν Καππαδοκῶν ἐπαρχίας, ἐπὶ τῶν Βασιλέων Νικηφόρου καὶ Ἰωάννου τοῦ Τιμιμαχῆ· ὃς ἐκ νηπιῦν παρά τῶν γονέων ἀνετέθη Θεῷ, κατὰ τὸν ἱερὸν Σαμουὴλ· καὶ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ Βασιλείου τοῦ κτήτορος τῆς μονῆς, τὴν μοναχικὴν ἀρεθίαν ἐκπαιδευθείς, καὶ διὰ πάντων τῶν Ἐκκλησιαστικῶν βαθμῶν διελθὼν, χειροτονεῖται Πρεσβύτερος, καὶ Ἡγούμενος προχειρίζεται ὡς καὶ ἠξήσῃ καὶ ἐπλήθυνε τὴν μονήν, ἐν

προσόδῳ καὶ πᾶσι χρειώδεσιν ὠλοδομήσῃ τε καὶ Σείους ναοῦς, τοῦ τε Ταξιάρχου Μιχαὴλ, καὶ Ἰλιῦ τοῦ Θεόπτου· καὶ ἐν τινι προαστείῳ, τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἱερὸν σηκὸν πεποιήκεν ὁμοίως· δὲ καὶ ταῖς Κανονικαῖς, Σφρηγίου ἀσφαλῆς πάνυ καὶ εὐπρεπέστατον.

Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ἀποστασίας, γενναίως κατηρώμισατο τῶν τότε ἀρχόντων, οὗς ὁ ἄνομος ἀνόρθος προχειρίζατο, ὁ πάσαν τὴν οἰκουμένην ταράξας ἀλείφατος Σαληρός. Τοῦ δὲ ἐκ ποδῶν γενομένου, παρεγένετο εἰς Κωνσταντινούπολιν, καὶ κατεσκευάσθη ἱερὰ κειμήλια, καὶ σῆμον (λατικὸν ὅ ἐστι, σημεῖον, ἤγουν Σταυρὸν) τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ περιεσφραγίσθη Εὐαγγελίον, ὃ καὶ ἀπέσταλκε διὰ τῶν συνόντων αὐτῷ ἀδελφῶν εἰς τὴν ἐκείσε μονήν. Αὐτὸς δ' ἐκείσε χρονίων, νότῳ ὀσπευτερικῇ προετίπει, ὅπως ἑαυτὸν κατεσφραγίσθη συνόντων, καὶ ποτὲ Σάκκου κατὰ μικρὸν ἐπεργασμένου, ἐσπεύσεν ἐπὶ τὴν οἰκίαν μονῆς. Φύσας δὲ ἐπὶ τὸ Ἀμόριον, τέλος τοῦ βίου ἐκτήσατο, καὶ θάπτεται ἐν τινι σεβασίῳ οἴκῳ τῆς αὐτῆς πόλεως. Ἐκινασίου δὲ χρονίου περηνήκτος, οἱ τῆς μονῆς Πατέρες ἠδεδίησαν ἀνακομισάσθαι τὸ αὐτοῦ λείψανον· καὶ τὴν τούτου Σήκην ἀνοίξαντες, εὗρον τὸ αὐτοῦ σῶμα σῶν καὶ ἀλέριον, καὶ Σείας εὐδίας πλήρες· καὶ ἀνεκόμισαν ἐν τῇ μονῇ αὐτῶν, καὶ κατέθετον ἐν τῷ νάρθηκι τῆς Ἐκκλησίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Μάρκου, Ἀριστάρχου, καὶ Ζήνωνος.

Μάρκος ὁ Ἀπόστολος, ὁ καὶ Ἰωάννης καλούμενος, οὗ ὁ Ἀπόστολος Λουκᾶς ἐν ταῖς Πράξεσι μέμνηται, παρά τῶν Ἀποστόλων χειροτονήεις τῆς Βύβλου ἐπίσκοπος, δόκιμος ἐν τῇ ἐργασίᾳ τοῦ Εὐαγγελίου γνωρίζεται· καὶ οὕτως ἦν φιλαίμενος τῷ Θεῷ, ὡς διὰ τῆς σιᾶς τούτου τὰ νοσήματα δραπετεύειν. Ἀλλὰ καὶ Ἀριστάρχος, ἕτερος Ἀπόστολος ἐν τοῖς Ἐβδομήκοντα εὐρηται, οὗ ἐμνημόνευσεν ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ὁ Ἀπόστολος, καὶ Ἀμαμίας τῆς Συρίας ἐπίσκοπος γέγονεν, ἄλλος Ἰωάννης ἀριδομελίτροφος, στολὴν δερματίνην ἡμφοισμένης. Ὁ δὲ Ζήνων οὗτος, ὁ Νομικός ἐστίν, οὗ ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ὁ μακάριος μνησται Παῦλος· καὶ οὗτος Διοσπόλεως ἐπίσκοπος γέγονε, καὶ οἰκητῆριον τοῦ Ἁγίου γενομένος Πνεύματος,

ἐν τῷ κηρύτεν τὸ Εὐαγγέλιον, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Φιλήμονος ἐπισκόπου, καὶ Φορτουνιανοῦ· καὶ τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Γαϊανῆς.

Στίχ. Γαϊανῆ, φλεχθῆναι τὰ νῶτα οἴδου,
Ὡς ἂν φλογίνης ῥομαραίας νῶτα φύγῃς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων δεκαπέντε Μαρτύρων, οἱ τινες ἐν πλοίῳ ἐμβληθέντες, τοῦ πλοίου πυρποληθέντος, ἐν τῇ Σαλαῶσση ἀπαπνήσαν.

Στίχ. Ὁ τριπλοπεντάριθμος ἀθλητῶν στόλος,
Καὶ πυθμένος καθῆρε μέχρι ποτιῶν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις προσβείαις, Χριστὸς ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὡς Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Αμπευνηθεὶς ὡς χρυσίου, τῷ πυρὶ τῶν βασιάνων, τῶν πάλημάτων Χριστοῦ, ἐκσπαράγματα εδείχθη· καὶ νῦν ἐναπετέθη, Σπασαυροῖς θείαις ἐνόησε, Ὁ τῶν Πατέρων βωῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Αιπυνηθεὶς ταῖς βασάνοις, ξίφος ὄρθας παιμάκαρ οὐανοχαλκευτον, συγκόπτων ἀοράτων, τὰς ψαλαγγας δαιμονίων, καὶ κραυγῶν Κελλίστρατε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ισχυρὸς ἀπεσπῆθη, κατὰ τῆς ἀσθεσίας μάρτυς Κελλίστρατε, ἰσχυρὸς τῆς Τριάδος· ἡς νῦν ταῖς λαμπρόδοσι, ἐκκάσας φωτιζόμενος· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σταθρῶ ἀδιανία, τὸν Χριστὸν ἀγαπήσας, Μάρτυς Γυμνάσιε, σὺν πάντιν ἐμοζήλοισ, ἐτύθη ἀναμείλων, εὐχαρίστας Θεόπνευστε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον Θεοχαρίτατε, ἰκέτευε σωθῆναι, τοὺς πόθῳ σε τιμῶντας, καὶ συμφώνως κραυγάζοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδὴ η΄. Οἱ Θεοδόρημονες Παῖδες.

Ρίζοτομήσας τῆς πλάνης τὰς ἀκόνας, τοῦ Παραδείσου εδείχθη, Μάρτυς φυτὸν ὠραιώτατον, εὐσεβείας προσφέρων, καρποὺς θείας χάριτι.

Αποσκοπῶν τὰς ἐλπίδας τὰς μελλούσας, ἐν πεποιθήσει τελεία, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἐχώρησας· καὶ νικῆσας νομίμως, ἐστέφθη Κελλίστρατε.

Τὸν σὸν ναὸν ἱατρεῖον κερτημένοι, οἱ εὐσεβῶς προσιόντες, τῶν δυσχερῶν ἀπολύονται, εὐφημοῦντές σε πίστει, Γυμνάσιε ἐνόησε.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἀνωτέρα ἀπάντων ποιημάτων, Θεοχαρίτατε Κόρη, τὸν λογισμόν μου ἀνώτερον, τῶν τοῦ πλάνου σκανδαλῶν, Πανάμωμε ποίησον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ἱ Θεοδόρημονες Παῖδες ἐν καμίνῳ, σὺν
• τῷ πυρὶ ἢ τὴν πλοῖον, καταπατοῦν-
• τας ὑπέφαλλον· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου
• τὸν Κύριον.

Ὡδὴ θ΄. Ἐφρίξε, πᾶσα.

Τασιν, πᾶσιν ἡ σοφός, τῶν λειψάνων σου πηγάξει τοὺς χροῖζουσι, Μάρτυς Κελλίστρατε, καὶ παθεὶ πάθη ὄντως δυσίατα, καὶ ἀπελάνειν Πνευρῶν, πνευματῶν σκοτόμαντων, τοῦ θείου Πνεύματος, ἐνεργεία καὶ δυναμίε καὶ χάριτι.

Ὡρθητε, Μάρτυρες Χριστοῦ, ὡς Θεόπλοκος σείρα ἐξαρτώμενοι, ἀλλήλων χάριτε, καὶ πρὸς τὸ ὄψος ἐπαγατρέγοντες, καὶ ἀγιάζοντες τὴν γῆν, τῷ λύτρῳ τοῦ αἵματος· διὸ τὴν μνήμην ὑμῶν, ἐσπάζομεν πιστῶς εὐφρανόμενοι.

Στέφανον, εἰληφας παρῶς, ἀμαράντινον καὶ δόξαν οὐράνιον, καὶ ἀγαλλίασιν, καὶ εὐφροσύνην πέρας οὐκ ἔχουσαν, καὶ βασιλείαν οὐρανῶν, Θεόφρον Κελλίστρατε, σὺν τοῖς συνάθλοισ σου· μεθ' ὧν μέμνησο ἡμῶν πρὸς τὸν Κύριον.

Η θεία μνήμη τοῦ σοφοῦ, Κελλιστράτου Γυμνασίου τε σήμερον, καὶ τῶν συνάθλων αὐτῶν, ἡλίῳ πλέον ἐξανατείλασα, φωτιστικαῖς μαρμαρυγαῖς, φωτίζει τὰ πέρατα ὧν ταῖς προσβείαις Χριστὸς, κατακρίσεως ἡμᾶς ἐλευθέρωσον.

Θεοτοκίον.

Φωνῆν σοι τὴν τοῦ Γαβριὴλ, γεγηθῆτι λογισμῷ ἀναεράζομεν· Χαῖρε χαρὰ τῶν πιστῶν· χαῖρε λυχνία χρυσοῦ καὶ τράπεζα, ὅρος καὶ πύλη νοσητῆ· χαῖρε θείον ὄχημα τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ· χαῖρε λύσις τῆς ἀρᾶς παντελοῦργε.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**φρίξε, πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ
• συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψίστος, ἐκὼν
• κατέλθε μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀ-
• πό γαστροῦ, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν
• ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποσταλῶν. Τοῖς Μαθηταῖς.

Κραταιωθέντες Πνεύματι, τῷ Ἁγίῳ καθέλω, δι' ἄλλοφοροί Μάρτυρες, τῶν τυράννων τῆ Ἐπίστη, διὰ Χριστὸν ὑποστάνας, πάσαν πῖσαν βιβάσαν, ὁ πάνσοπος Καλλίστρατος, καὶ Γυμνάσιος ὄντως, ὁ Σαυμαστός, μετὰ τῶν συνάλλων ὧν τὴν φωσφόρον, μνήμην τελοῦντες εὐροίμεν, ψυχικὴν σωτηρίαν.

Θεοτοκίον.

Θεοπαρόχων μέγιστος, δωρεῶν καὶ χαρίτων, ὧν περ ἡμᾶς ἤξισσας, Δέσποτα πανοικτίσμων, τίς λόγος δύναται φράσαι; θύσαντας γὰρ ἀθλίως, ζωῆς Χριστὲ τῆς κρείττονος ἐπισημαίης σου, οὐσαυτίς, ὄλον με τὸν ἄνθρωπον ἐκ Παρθένου, καὶ σώσας ὡς φιλόανθρωπος, καὶ Θεὸς ἐλεήμων.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς συνήθει, καὶ Ἀπόστολις.

Τῆ ΚΗ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Χαρίτων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΗΠΕΡΙΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἐν τῶν Στίχων 4. καὶ Παλλοῦν Σίγησιν προσόμενα.

Ἦχος 3. Ἐδωκας σπριμίστην.

Πᾶθη τὰ τοῦ σώματος, δι' ἐγκρατείας ἐμάρανας, καὶ συντόνου δεήσας, καὶ ὅσιν τὸν δολίον, τῶν σαρκῶν οὐδεις, ἀπέπνιξας Πάτερ, καὶ εὐηρέστησας Θεῷ, ὑπερβαλλόντως Χαρίτων Ὅσιε διόσε κατεκόρησεν, ἐπουρανίους χαρίσμασιν, Ἰησοῦς ὁ φιλόανθρωπος, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἰθρῶν ἀσκήσεως, ἀναποθέσας τοὺς ἄνθρωπος, τῶν παθῶν ἐξαιγάμας, πυρὶ προσωμίλησας, αἰκισμῶν καὶ πόνων, καθομολογήσας, πρὸ τῶν ἀνόμων δικαστῶν, τοῦ σαρκωθέντος Λόγου τὴν κένουσιν, καὶ Μάρτυς ἐχηρημάτισας, πεποικιλμένους τοῖς στίγμασι, πολυτρόπων κολάσεων, Σεοφῶρε πανόδιε.

Ερήμοις καὶ ὄρεσι, σὺ φυγαδεύων ἐμάρανας, τὴν ψυχὴν ἀκλιδοῦσα, τῶν ἱερῶν ἐρώτατε, καὶ Τριάδος οἶκος, Χαρίτων ἐδείχθης ἢς τῆ δυνάμει ἱεροῦ, ἀνεδομήσω οἶκος μακάρις, καὶ μάνδρας εἰς σωτήριον, τῶν μναστῶν περιποίησι, τῶν τιμῶν τὴν μνήμην σου, τὴν ἁγίαν ἀάδιμε.

Δόξα, Ἦχος 5. Ταύτου Μναχοῦ.

Θεοφῶρε Χαρίτων, σὺ καὶ μετὰ θάνατον ἐν οὐρανῶς ζῆς ἐν τῷ Χριστῷ, δι' ὃν τῷ κόσμῳ σεαυτὸν ἀνεσταύρωσας· ἔξω γὰρ σαρκὸς καὶ κόσμου γενόμενος, ὑπὲρ τὰ ὀρούμενα ἔζησ ἀθλίως· σὺ γὰρ ἔζησ σεαυτῷ, ἔζη δὲ μάλλον ἐν σοὶ Χριστῷ ὁ Θεὸς ἡμῶν. Αὐτὸν ἐκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, **Θεοτοκίον.** Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Εν Θαλάσῃ με πλῆοντα, ἐν ὁδῷ με βαδίζοντα, ἐν νυκτὶ καλεῖδουσα, περιφρουρήσον, ἐπαγρυπνοῦντα χαρίτων σου, τὸν νοῦν μου Πανάμοις, καὶ ἀξίωσον ποιεῖν, τὸν Κυρίου τὸ θέλημα· ὅπως εὐροίμι, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης τῶν ἐν βίῳ, πεπραγμένων μου τὴν λύσιν, ὁ προσφυγῶν ἐν τῇ σκέπῃ σου.

Ἡ Σταυροεορτακίον.

Εν Σταυρῷ ὡς εἰώρας, καθήλουμενον Κύριε, ἡ Ἄναξ καὶ Μητὴρ σε ἐξελήθητε, καὶ, τί τὸ ὄραμα ἐκράξεν, ἵε πλείοντα; ταῦτά σοι ὁ ἀπειθεῖς, δήμιος ἀνταποδίδωσιν, ὁ παράνομος, ὁ πᾶλλων σου Σαυμάτων ἀπολαύσας; Ἀλλὰ δόξα τῇ ἀσκήτῳ, συγκαταβάσει σου Δέσποτα.

Εἰς τὸν Σίγησιν. Σίγησιν τῆς Ὀκτωήχου

Δόξα, Ἦχος 4.

Τῶν Μναστῶν τὰ πλῆθη, τὸν καθηγητὴν σε τιμῶμεν, Χαρίτων Ὅσιε· διὰ σοῦ γὰρ τὴν τριεῖον, τὴν ὄντως εὐλίαν πορεύεσθαι ἐγγυμην Μακάριος εἰ τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθρῷ Στραμβέυσας τὴν δύναμιν, Ἀγγέλων συνόμιλε, Ὅσιων συμμετοχῆ καὶ Δικαίῳ μεστῶν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ νῦν, **Θεοτοκίον.**

Ὁ τοῦ παραδόξου Σαυματος.

Χαῖρε πιστῶν περιποίησις, ἀμαρτανόντων ἡλιμῆν, ἀμελούτων διόρθωσις· χαῖρε ψυχαγωγίμα, ἐλθεομένου βοθητεῖα· παραμυθία, χαῖρε ψυχῶν ἀγαθή· τῶν ἀσθενούντων, ψυχῶν ἡΐσις· χαῖρε συνάλλημα, πρὸς Θεὸν μεσίτρια, τῶν Σεραφίμ, πάντων ὑπερέχουσα, ἀγιώτερα σμερῆ. **Ἡ Σταυροεορτακίον.**

Τὸ ὄρούμενον Σάμα, ὁ τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς, καθοράται ὡ Δέσποτα; ὁ συνέχων

(*) Τὸ χωρίον σου εἶναι ἐν ταῖς καὶ Ἀπίστῳ, καὶ ἐπίσης Καθίσματα διπλῆ, εἰς πλῆθος ἐστῶσιν Ἀκλιδοῦσιν· ἀλλ' ἐπιθεῖ πάντα σχεδὸν ἴσων καὶ ἔξω καὶ πρὸς τὸν οὐρανόν, σὺ μεταφράσῃς ἐν τῷ παρόντι. Ὁ βουδόμενος ἴσως ἐσθῆται τὸν Ἄγιον, λέγειν Ἀπόστολον τὰ εἰς τοὺς ἄλλους ὡσαύτως καὶ Κλήμα δεύτερον τὸ εἰς τὴν ἴ. Ὁδῶν.

ἀπασαν, κτίσιν ζῶν ἀνήρηται, καὶ θανάτου-
σαι ὁ πᾶσι νέμων ζῶν; ἡ Θεοτόκος κλαίουσα
ἔλεγεν, ὅτι ἑώρακεν, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον,
τὸν ἐξ αὐτῆς, ἀρρήτως ἐκλάμβαντα, Θεὸν καὶ
ἄνθρωπον.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ΄.

Ταῖς τῶν δακρῶν σου ροαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ
ἄγρον ἐγεώργησας· καὶ τοῖς ἐκ βάλου
στεναγμαῖς, εἰς ἐκείνους τοὺς πότους ἐκαρπο-
φόρησας· καὶ γέγονας φωστῆρ, τῇ οἰκουμένη
λαμπῶν τῆς θαύμασι, Χαρίτων Πατῆρ ἡμῶν
Ὅσι· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Ἡ συνήθης Στιγμολογία. Κάθισμα,

Ἦχος πλ. δ΄. Τῆν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς ἀθλήσεως πόνοις δοκιμασθεῖς, τῆς ἀ-
σκήσεως ἀθλοῖς βεβαιωθείς, χρυσίον λαμ-
πρότερον, υπέθεβία ἀπῆστραψας, καὶ καθαρῶν
δοχείων, ἐπὶ ῥέας τοῦ Πνεύματος, πονηρῶν
πνευμάτων, τὸ σκότος εὐεΐψας· ὅθεν συνα-
θροῖσας, μοναζόντων ἀγέλας, ποιμὴν τούτων
γέγονας, καὶ φωστῆρ διανέστατος. Ὁ Χαρί-
των μακάριε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν
πταισμάτων ἄψεν διωρήσασθαι, τοῖς ἑορτά-
ζουσι πόθω, τὴν ἀγίαν μήνην σου.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον ὁμιολογ.

Λογισμοῖς ὀλισθαίνων τοῖς πονηροῖς, εἰς
βυθὸν κατηνέβησαν ἀμαρτιῶν· καὶ στέ-
νον κραυγάζω σοι, ἐκ καρῆς Πανάχαυτε·
Ἐν ἐμοὶ θαυμάσῃσόν, τὸ πλούσιον ἔλεος, καὶ
τῆς σῆς ἐπιπλαγχνίας, τὸ ἄπειρον πέλαγος,
καὶ τῶν οὐπεριμῶν σου, τὸν ἀμέτρητον πλου-
τον· καὶ δὸς μοι μετάνοιαν, καὶ πταισμάτων
συγχάρησιν, ἵνα πόθω κραυγάζω σοι· Πρέσ-
βευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων
ἄψεν δοθῆναι μοι· σέ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δου-
λος σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἄμνον καὶ Ποιμένα καὶ λυτρωτῆν, ἡ
Ἄμνᾶς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἠλάλα-
ξε κλαίουσα, καὶ πικρῶς ὀλοφύζουσα· Ὁ μὲν
κόσμος ἀγῆλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν·
τά δὲ σπλάγγνα μου φλέγονται, ὀράσης σου
τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγγ-
χνα ἑλέους. Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἑλέους ἡ

ἀβυσσος, καὶ παγὴ ἀγαθότητος, ἰλάσθητι καὶ
δώρησαι ὡν, τῶν πταισμάτων ἄψεν τοῖς δου-
λοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἐν πίστει, τὰ ἄχραν-
τα Πάθη σου.

Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκταήχου, καὶ τοῦ Ἀγίου εἰς Γ΄.
Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Θεοφάνους· οἱ δὲ Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Θαλάσσης ἀλητικῆς τὸ πέλαγος, διανοηζά-
μενος, τῷ ζωηρῷ ὄπλῳ τοῦ Σταυροῦ,
Φαραῶ τὸν ἀλάστορα, τὸν νοπτόν μακάριε,
Σειά δυνάμει κατεπόντισας.

Κυρίω ἀνατθεῖς μακάριε, σπαργάνων ἐκ
μητρικῶν, τυραννικοῦ πρὸ βήματος Χρι-
στοῦ, θεοφάνους ἐκήρυξας· μωσαϊκῶς καθεῖλες
δέ, τῶν ἀντίθεων τὰ φρονήματα.

Τῆς πλάνης καταλίπων τὴν Αἴγυπτον, Χα-
ρίτων Ὅσιε, καὶ ἐρημοπολίτης γεγονώς
καθαρῶς προσωμίλησας, τῷ καθαρῷ καὶ εὐλη-
φας, τὴν κληρουχίαν τὴν οὐράνιον.

Θεοτοκίον.

Ασπέρως τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ
Θεοῦ Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνειλη-
φας Υἱόν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πα-
τρὸς ἀμήτορα, καὶ δι ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

Ὠδὴ γ΄. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ευφραίνεται ἐπὶ σοί, τῶν φοιτητῶν ἡ λογι-
κῆ ποίμνη σου, πνευματικῆς Ὅσιε, τῆς
σῆς κοινωνοῦσα φαιδρότητος.

Τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς, ὡς δυσμενεῖας εἰς
Θεὸν αἴτιον, τῆς ζωῆς πνεύματι, Ὅσιε
Χαρίτων υπέταξας.

Καθεῖλες δαυτικῶς, τοῦ ἀλλοφυλοῦ Γολιάθ
Ὅσιε, τὴν νοπτήν δύναμιν, ἐν τῇ παν-
τευχίᾳ τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγα-
θῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας ὅθεν
σοὶ τὸ Χαῖρε κραυγάζομεν.

Ὁ Εἰρμός.

Ευφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου
Χριστέ κράζουσα· Σύμου ἰσχύς Κύριε,
καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε.

Τοῖς λόγοις ἐδόμησας, τὴν Ἐκκλησίαν Χρι-
στοῦ· τοῖς ἔργοις ἐτίμησας, τὸ κατ' εἰ-
κόνα Θεοῦ, Χαρίτων μακάριε· ἔλαμψε γὰρ ἐν
κόσμῳ, ἡ ἐν σοὶ σαφροσύνη, χάριτας ἰαμάτων,
ἀπαστράπτουσα πίστει· διὸ καὶ ἑορτάζομεν,
πόθω τὴν μήνην σου.

Θεοτοκίον.

Παρθένε πανάμωμε, τὸν ὑπερούσιον, Θεὸν ἠκυήσασα, σὺν τοῖς Ὁσίοις αὐτὸν, ἀπαύστως ἰκέτευε, ἄρεσιν τῶν πταισμάτων, καὶ διάρθρωσιν βίου, δοῦναι ἡμῖν πρὸ τέλους, τοῖς ἐν πίσει καὶ πόθῳ, ὑμνοῦσί σε κατὰ χρέος, μὴν παννύχτε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρῷ σε ἠλούμενον ὡς ἐθάλασσα, ἡ ἀχραντος Μήτηρ σε, Λόγε Θεοῦ μητρικῆς, Σρηνοῦσα ἐφθέγγετο· Τί τὸ καινὸν καὶ ξέρον, τοῦτο Ὑἱέ μου Σαῦμα; πᾶς ἡ ζωὴ τῶν ὄλων, ὀμιλεῖς τῷ Θανάτῳ; ζωᾶσαι τοὺς τεθνεῶτας, θείων ὡς εὐσπλαγγχος.

Ὡδὴ δ'. Δι' ἀγάπην Οὐκίτιμον.

Τὰς τυρανούσας Χαρίτων πρὸ τελευτῆς σε, τῆς ἐγκρατείας πόνοις, ἠδονὰς Θανάτου, ζωηφόρον νέκρωσιν, ὁσίας ἐνδεδύσαι.

Τὰς συμπεριούσας ψυχῆς τὴν καρποφορίαν, βιωτικὰς μερίμνας, τῆ ἐμπείρῳ μελέτῃ ὡς ἀκάνθιας ἐφλέσας, Χαρίτων μακάριε.

Εστεφάνωσαν αἱ χάριτες σέ Χαρίτων, ἀθλητικῶ στεφάνῳ, τῆς Χριστοῦ βασιλείας· τῆς γὰρ πλάνης ἐσθλας, τὴν μέθην Μακαρίας.

Θεοτοκίον.

Ανεκλάλητος ὁ τόκος σου ἀνεδείχθη, Θεογεννῆτορ μόνη, ἀγνή εὐλογημένη ὄβλεν σοι προσπίπτοντες, τὸ Χαῖρε κραυγάζομεν.

Ὡδὴ ε'. Σὺ Κύριε μου φῶς.

Σὺ Ὅσιε φῶς, ἀκλιβότων ἐσπυρον, τῆς ἀνῶθεν φρυκτωρίας, τηλαγωγῶς ἀνεδείχης, Χαρίτων παμμακάριστε.

Σὺ Ὅσιε δισασίς, ἀπαστράπτεις ταῖς γάρρῃσι, ἀθλήσεων αἰκισμοῖς γάρ, εὐσεβῶς ἐπυρωθῆς, καὶ πόνοις τῆς ἀσκήσεως.

Σὺ Ὅσιε φυγῶν, ἰατρὸς ἀναθεδεῖξαι, τὴν ἐνθεον ἐξ οὐνχων, ἀπαλῶν ἐκζητήσας, σοφίαν παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὅλων ἀρράγες, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα· σὲ ἀγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεοῦνυμφε κεκτημέθα.

Ὡδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Οὐ φάμμον, ἀλλὰ Χριστὸν Σεμέλιον Σεμένος, ἐπωκοδόμησας Πάτερ, ἀρετὴν χρυσίου τιμιωτέραν, καὶ Τριάδος, τῆς Παναγίας γέγονας οἰχημα.

Οργανον, τῆς κακίας ὁ ὄφις γνωρίζεται· ἀλλὰ ταῖς σαῖς Σεοφόρε, ἀρεταῖς Χα-

ρίτων νενικημένους, τοὺς ἀδίκους, ἐκ δικαίας προνομίας ἀμύνεται.

Οὐδέν σε, τῆς πρὸς Θεὸν ἀγάπης ἐχάρισεν, οὐκ αἰκίζομενον σῶμα, οὐ Θανάτου φήρος ἀπειλούμενη, ἐν ἐνώσει, Θεοῦ κατατροφῶντα μακάριε.

Θεοτοκίον.

Ω Σαῦμα, τῶν ἀπάντων Θανατῶν καινότερον· ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμπαντα περιέποντα, ἀπειρανδρῶς, συλλαβούσα οὐκ ἐστενοχάρησε.

Ὁ Εἰρμός.

- **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
- **Ε**κκλησίᾳ βιά σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρε
- **Κ**εκαθαρισμένη, τῷ θεῷ οἰκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
- **σου** ρεῦσαντι αἵματι.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τοῦ ἀσφαλῆς.

Τὸν ἀσκήτην τῆς ἐγκρατείας ἀπαυτες, καὶ ἀληθινὴν τῆς εὐσεβείας ἀήμερον, οἱ πιστοὶ ἐν ὕμνοις στέφωμεν, καὶ ἐγκωμίοις εὐσημήσωμεν· Χαρίτων Ποιμένα καὶ Διδάσκαλον, καὶ Μάστορα Χριστοῦ τὸν χαριτώνυμον, τοῦ κόσμου φωστῆρα τὸν παγκόσμιον.

Ὁ Οἶκος.

Τοῦτον τὸν μέγαν ἐν τοῖς Ὁσίοις φωστῆρα, τὸν Σεῖον Ἰκονίου πιστοῖ, Χαρίτων τὸν μακάριον, ἐν ὕμνοδίας ἀνευφημήσωμεν, καὶ ἐν ἄσμασι Σείοις αὐτοῦ τὴν χάραν στέφωμεν· τὴν γὰρ ἀίχλυν τῶν ματαίων ἠδύψισε, σὺν τούτοις καὶ τῶν δαιμόνων τὴν ἐνέργειαν πᾶσαν ἐνέκρωσε· διὸ τοὺς πόνους μὲν ἠνεγκε, τῶν βραδείων δὲ ἐτυχεν ἀληθῶς. Αὐτὸν οὖν ἐπαινοῦντες γεραίρομεν, τοῦ κόσμου φωστῆρα τὸν παγκόσμιον.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΗ'. τοῦ αὐτοῦ μνηδός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Χαρίτανος.

Στίχοι.

Τῆς γῆς πατήσας τὰς τρυφὰς ὁ Χαρίτων,
Κατατροφῆ νῦν οὐρανοῦ τῶν χαρίτων.

Εἰκάδι ὀγδοάτη Χαρίτων Σάνε γῆραι μακρᾶ.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Αὐρηλιανοῦ τοῦ βασιλέως, ἐκ πόλεως Ἰκονίου τῆς Λυκαόνων ἐπαρχίας· ὃς προσαχθεὶς τῷ Ὑπατικῷ, καὶ παρρησίᾳ τὸν Χριστὸν Θεὸν ὁμολογήσας, τύπτεται ἐκ τεσσάρων, καὶ πυρὶ καταφλέγεται. Μετὰ δὲ τὴν καταστροφὴν Αὐρηλιανοῦ, ἀπολυθεῖς, καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ ληστῶν περιπεσὼν, καὶ δεσμευθεὶς, λυτροῦται τούτων τρωτῶ τοῖ-

δε· Εἰς τὸ κεράμιον, ἐν ᾧ εἶχον τὸν οἶνον οἱ λησται, ἔχισ προσεπερύσασα, τὸν ἰὸν ἐξέχεεν, οὐ ἐμφορηθέντες ἐξέφυζαν. Αὐτὸς δὲ τὸ σπῆλαιον ἐκκλησίαν ποιήσας, καὶ πλῆθος μοναχῶν συναγαγῶν, εἰς μονὴν ἀποκατέστησεν, ἐξ αἰροτόμου πέτρας ὕδωρ ἐξενεγκῶν, καὶ ἰατρῆ πάντων νοσημάτων φανείς, ἐν γῆρᾳ βαθεῖ τὸν βίον κατέλευσε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Βαρουῦχ.

Ἡ τῶν Προφητῶν ἀκριβοῦς διόπτρα, ἡ τοῦ Ἱερεμίου πνοὴ καὶ ἀνάπαυλα, ὁ Ζεῖος Βαρουῦχ, ἐφεπόμενος ἦν τῷ διδασκάλῳ Ἱερεμιά, ὅτε ἄσ αιχμαλώτων οὗτος εἰς Ἀίγυπτον κατήγετο, Σρηνῶν τὴν ἀλωσιν τῆς Ἱερουσαλήμ· καὶ ὡς ἐν δυοῖ σῶμασι, μία ψυχὴ ἐν ἀμφοτέροις ἐγνωρίζετο τοῖς προσήταις· ἐπεὶ ἓνα ταξίαρχον εἶχον, τὸ Θεῖον Πνεῦμα, ἀμφοτέροι· τρανοτέρως μέντοι ὁ Βαρουῦχ τὰ περὶ τῆς Χριστοῦ οἰκονομίας ἀνεκελεύθη, λέγων· Οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐ λογισθήσεται ἔτερος πρὸς αὐτόν, καὶ τὰ ἐξῆς. Εὗροι δ' ἄντιον καὶ πλείονα, φιλοπόνως τὰς προφητικὰς βίβλους ἐπανακρίνων, τὸν Προφήτην Βαρουῦχ τὰ περὶ τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Ἱερουσαλήμ προαγγέλλοντα. Οὗτος οὖν Θεοφιλῶς πολιτευσάμενος, πρὸς Κύριον ἐξέσημησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων καὶ ἀγαθῶν Ἀλεξάνδρου, Ἀλφειοῦ, καὶ Ζωσίμου· καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μάρκου τοῦ ποιμένος· καὶ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Νίκωνος, Νέωνος, Ἡλιοδώρου, καὶ τῶν λοιπῶν παρθένων καὶ παιδῶν.

Στίχ. Εἰσδύντες εἰς τὴν Μάρτυρες τρεῖς Κυρίαι, Ἐκείθεν ἐκδύνουσιν εἰς Ζεῖαν δρόσον.

Ποιμὴ ὁ Μάρκος, Μάρκος, ὃν κτείνει εἶφος·

Ποιμὴν προβάτων, ὡς ὁ τῆς Γραφῆς Ἄβελ.

Ἡλιοδώρος, Νίκων, ἀλλὰ καὶ Νέων, Χριστοῦ κατ' ἐχθρῶν ἐκ εἶφους νίκη νεά.

Τηθῆντα Παιδῶν καὶ Γυναικῶν μυρία,

Ὡ παῖ Γυναικός, καὶ Θεεῖ, πλῆθῃ δέγρου.

Οἱ τοὶ Ἅγιοι ὑπῆρχον ἐπὶ Διοκλητιανοῦ βασιλέως, ἐν πόλει Πισσιδεΐας, Μάρκου ἡγεμονεύοντος. Ὁ δὲ μακάριος Μάρκος ἦν ποιμαίνων πρόβατα, λευκῆν ἔχων τὴν ζώνην τῆς κεφαλῆς καὶ βαθεῖαν, μέχρι καὶ πτέρυγος αὐτῆς. Ἐπεὶ δὲ διεγνώσθη, ὡς εἶη Χριστιανός,

παραχρῆμα κρεμασθεὶς, ζέεται· εἴτα παραπέμφθη ἐν Κλαυδιουπόλει. Προσκληθέντων δὲ χηλιτοῦτων, κατασκευῆς ἕνεκα τῶν τοῦ Μάρκου δεσμῶν, προσήχησαν τρεῖς ἀδελφοί· Ἀλέξανδρος, Ἀλφειὸς, καὶ Ζωσίμος, τὴν Κατάλυτον οἰκούντες κώμην, βάνουσαι τὴν τέχνην, καὶ τῆς τοῦ σιδήρου ἐργασίας ἐπιστήμονες.

Ἀρξαιμένω δὲ τύπτειν, κατέφορε ὁ σιδηρὸς ὡς ὕδωρ, καὶ αἱ χεῖρες αὐτῶν ἐνέρουον. Οἱ δὲ, τὸ συμβῶν θαυμάσαντες, καὶ φωνῆς Ζεῖας ἐπακουσάντες, προτρεπούσης συναβλήσασαι αὐτοὺς τῷ Μάρκῳ, οὐκ ἠμέλησαν, ἀλλὰ Χριστιανούς ἑαυτοὺς ἀμολόγησαν. Εὐθύς δὲ στρέβλαις ἐπεβλήθησαν, καὶ μολύβδου ζέοντα διὰ τοῦ στόματος ἐδέξαντο, καὶ ἐν πέτρᾳ προσπλήθησαν, καὶ τοῦ βίου ἐξήληον. Ὁ δὲ Μάρκος ὑποδεδεὶς κοπήδας, καὶ μαστιγῆθεις ἰκανῶς, καὶ ὀβελίσκοις καταπαρῆς, καὶ τὴν γλῶτταν τυφθεῖς, καὶ ἐν πέτρᾳ κνήθηθεις, τὴν κεφαλὴν ἀπέταμθη. Ομοίως δὲ καὶ Νέων, καὶ Ἡλιοδώρος, καὶ Νέων, κρατηθέντες μετὰ νηπίων καὶ παρθένων πάλιν, ἐν τῷ λεγομένῳ Μαρκομυλῷ, ὑπὸ ζέφους ἀνθρώθησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐσταθίου τοῦ Ῥωμαίου.

Στίχ. Ῥωμαῖος ἐστίν, ἀλλὰ καὶ Ῥωμαλέος, Ὁ Μάρκος Εὐστάθιος, ἀθλῶν πρὸς ζέφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀλεξάνδρου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ τριάκοντα Μαρτύρων.

Στίχ. Ἐξάρχον Ἀλεξάνδρον εἶχον τοῦ τέλους, Τηθῆντες ἄνδρες, ὃν ἀριθμὸς τρισδέκα.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίας προσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὡδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Τῆς ἐν καμίνῳ, Ἀδραμαῖοις ἀμιλλώμενος, Ζήλω, εὐσεβείας δόγμα τυραννικόν, Θεοφόρε καταπέτησας, Εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεὸς μου, κραυγάζων, καὶ Κύριος.

Ως ἐν καμίνῳ, τῶν πειρασμῶν τοῖς ὑπερκαύμασι, Ζεῖα, δροσοδόλος χάρις ἐξ οὐρανοῦ, ἐπεσκέψατό σε Ὅσις, Εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεὸς μου, βοῶντα, καὶ Κύριος.

Ως τετραμένω, τῷ τῆς Γοιάδος Ζεῖω ἔρωτι, ταυτῆ, ἰσαριθμῶνος μάνδρας πνευματικῆς, μελωδούσας ἀνατέθεικας· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναφ' τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτακίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου, ἠγιασμένον Ζεῖον σκῆνωμα, χαῖρε διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χάρις,

Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη σύ, ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις Πανάμωμε.

Ῥῆθ' ἡ Χείρας ἐκπετάσας.

Τὰ στέρα πυροῦμενος φλογί, ἀόκιος Ὅσιε ταύτη κατέφλεξας, αὐτὸς δὲ ἀφλεκτός ἔμεινας, ἐνεργεία Θεοῦ Πνεύματος· καὶ πρὸς εὐσεβείαν λαούς, ψάλλειν δάμειςαι· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Χριστὸν ἐνεδύσω ἀληθῶς, τὸν πάλαι ἄνθρωπον, ἀπεκδυάμενος, καὶ ἐβρίμυδευσας Ὅσιε, τὸν τοῦ σκότους κοσμοκράτορα, ἐν αἰκισμοῖς μαρτυρικοῖς, μετ' εὐφροσύνης βοῶν· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τοῦ Παύλου Χαρίτων ἀψευδῶς, γενόμενος φοιτητῆς, τοὺς τούτου ἔγχεσιν, ἐπικολούθησας Ὅσιε, καὶ ἀλείπτῃς ἐχρημάτισας, τῶν μοναζόντων γενουῶς, πᾶσι καλῶν ἀρετῆς, τοῖς βοῶσι· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, Παρθένε ἄκραντε, Μήτηρ εἰδείχθης Θεοῦ· σὺ τῆς Θεότητος γέγονας, ἐνδιαίτημα πανάμωμε, μὴ φλογισθείσα τῷ πυρὶ, τοῦ ἀποστάτου φωτός· ὄθεν πάντες, σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία Θεόνημφε.

Ὁ Εἶμος.

» **Χ**είρας ἐκπετάσας Δανηλ, λέόντων χάσιματα, ἐν λάκκῳ ἐφράξῃ πρὸς δὲ οὐρανὸν ἐσέσταν, ἀσπὴν παρὰ κλάμμεν, ἡ εὐσεβείας ἐρασταί, Παιῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ῥῆθ' ἡ Αἶθος ἀχειροτόμητος.

Ὁὐ τάφος ὁ πρόβενος λήθης, ἐπικαλύφαι ἴσχυρός σου, Ὅσιε Χαρίτων ἀρετάς· ἡ σὴ γὰρ μνήμη διαιωνίζουσα, ἠλιακῶς ἐξέλαμψεν· ἢ ἐπαξίως μεγαλύνουμεν.

Δεῦτε τὴν ἐτήσιον μνήμην, πνευματικῶς ἐπιτελοῦντες, τῇ τῶν ἀρετῶν ἐκμιμήσει, τὸν Θεοφόρον πάντες ζηλώσωμεν, καὶ σὺν αὐτῷ βοήσωμεν· Σὲ μεγαλύνουμεν Τρισάγριε.

Τριαδικόν.

Μονάδα μὲν Ζείας οὐσίας, ἀλλ' ὑποστάσεων Τριάδα, πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνοῦμεν, ἐν ἀσυγγῆταις ταῖς ὑποστάσεσιν, ἰσοσθενῆ ὁμάτιμον· ἦν εὐσεβούντες μεγαλύνουμεν.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε καὶ εὐφραίνου ἡ Νύμφη, τοῦ Βασιλέως τοῦ μεγάλου, κατοπτριζομένη τηλικυῶς, τοῦ σοῦ Νυμφῆς τὴν ἀραιότητα, ὑπὲρ

χρυσίου λάμπουσαν, καὶ ὑπὲρ ἧλον ἀστράπτουσαν.

Ὁ Εἶμος.

» **Αἶθος ἀχειροτόμητος ὄρους, ἐξ ἀλαζεύτου**
» **σθ Παρθένε, ἀπρογενναῖος ἐτήρηθη, Χριστός**
» **στάς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διό**
» **ἐπαγαλλόμενον, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνουμεν.**

Ἐκποσειλάριον. Γυναικὲς ἀκούσθητε.
Αὐθίσαι μὲν τὸ πρότερον, καλῶς ἐγγυμασάμενος, τὸ δεύτερον δὲ ἀσκήσει, δρόμον τὸν Ζεῖον τελέσας, εἰς οὐρανοὺς ἀνέδραμες, ἐν τῷ Χριστῷ παρίσασαι, Χαρίτων Πάτερ Ὅσιε, ὑπὲρ ἡμῶν ἐντυγχάνων, τῶν σὲ Σερμῶς ἀνυμνοῦντων.

Θεοτοκίον.

Βουλῆς μεγάλης Ἀγγελου, τῆς τοῦ Πατρὸς ἑργεγγυμίας, Χριστὸν πανῶντε Κόρη, τὸν Βασιλέα τῆς δόξης· οὐ τὸν Σταυρὸν ἀράμενοι, αἱ Ἀσκηταὶ καὶ Μάρτυρες, ὅπως τούτου ἔδραμον· μετ' ὧν ἀπαύστως θυσαίπει, ὑπὲρ ἡμῶν Θεοτόκε.

Εἰς τοὺς Αἶθους ἱσταμένη Στήληος δ'· καὶ ψάλλουμεν Στήληος προσόμιον.

Ἦμος δ'. Ἐδώκας σημειώσιν.

Χαῖρις ἡ τοῦ Πνεύματος, Χαρίτων Πάτερ σοὶ λάμψασα, τηλικυῶς κατεφάτισεν· ἐντεῦθεν ἐρείψασας, τῶν παθῶν τὴν νύκτα, καὶ τῆς ἀπαθείας ἡμέραν φιάσας καθαρῶς, καθαρατά φωτὶ ὤμιλησας· ἐν ᾧ ἐνδιαιτώμενος, μὴ ἐπιλάθῃ Σεπέσις, τῶν ἐν πίσει ὑμνοῦντων σου, ἱερῶς τὰ μνημόσυνα.

Δίς.

Χάριν ἐπαυθῶσαν σοι, Χαρίτων φέρον οὐράνιον, ἐπείγειν ἠλόγησας· ἐντεῦθεν ὡς ἄσαρκος, κακουχίαις εἴλου, ζῆν ὡς αἰδίτου, τρυφῆς χειρᾶρρον εὐσεβῶς, περιπολεῦειν μέλων Σεύληπτε· καὶ ὀκρυσιν ἐξήρανας, τὴν Σολεράν πηγὴν Ὅσιε, τῶν παθῶν καὶ κατήρδευσας, ψυχτροφίους τοὺς στάχους.

Χάριν τῶν ἰσέων, Χαρίτων Ζείας ἐκ χάριτος, ἐπαξίως ἀπειλήφας· ἐντεῦθεν πνευμάτων σοι, τῶν τῆς πονηρίας, τέτραπται ἡ πλάνη· καὶ νοσημάτων οὐσχερῶν, λύμη φυγοῦσα οἴχεται Ὅσιε· πηγάζεις γὰρ ὡς νόματα, τῶν χαρισμάτων τὰ ρεῖθρα σου, ἀφ' ὧν νῦν ἀρδενύμενοι, ἀνυμνοῦμεν τὴν μνήμην σου.

Δόξα, Ἦμος πλ. β'.

Ὅσιε Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φλόγγος τῶν κατορθωμάτων σου· δι' ὧν ἐν ταῖς οὐρανοῖς εὐρεῖς μισθὸν τῶν καμῶν σθ. Τῶν δαιμόνων ὠλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγελῶν ἐφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμ-

πτας ἐζήλωσας· Παρρησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, εἰρήνην αἰτῆσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, **Θεοτοκίον**. Τριήμερος ἀνέστης.

Εμὲ τὸν ἀδιόρθωτον, διόρθωσον προεδείξαις σου, Θεοτόκε ἢ ἐλπίς Χριστιανῶν, καὶ ῥυσαί με βασάνων, καὶ πάσης τιμωρίας, καὶ τοῦ πυρὸς τοῦ αἰωνίζοντος.

Εἰ βούλει, ποίησον Δοξολογίαν μεγάλην.

Εἰς δὲ τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος ψῆχ' γ' καὶ ς'. κτλ.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῆ ΚΘ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κυριακοῦ τοῦ Ἀναχωροῦ.

Εἰς τὸν ΕΣΗΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐπέκραξά, ἱστῶμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Παθῶν κυριεύσας τοῦ σώματος, ἐγκρατείας χαλιμῶ, θαυματουργὲ Κυριακέ, ἀπαιθείας τὴν λαμπρὰν, Πάτερ ἐνεδούσαι στολήν· καὶ πάσαν, τὴν κακίαν ἀπεγύμνωσας, τοῦ πλάι, τοὺς Προπάτορας γυμνάσαντος· καὶ νῦν οἰκτείε τὸν Παράδεισον, οὐκ πάντος εὐροαιούμενος· Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁμοιον.

Φέρων τὸν σταυρὸν ἐπὶ ὤμων σου, ἠκολούθησας Χριστῷ, ἀνεπιστρέφω λογισμῶ, τῶν ἐν βίῳ ἠδονῶν, καταστρεφῶν Κυριακέ· καὶ πάθη, Σανατώσας τὰ τοῦ σώματος, συντόνοις, ἀγρυπνίας καὶ ἀεθσίας, χάριν ἀπειλήρας Ὁσις, τοῦ Θεραπεύειν νοσήματα. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁμοιον.

Ερῆμον κατώκησας Ὁσις, ἐδωδὴν Κυριακέ, σκίλλαν ποιοῦμενος πικρῶν· καὶ τὴν αἰσθησιν πικραίνων, τῆς ψυχῆς τὰς ἠδονὰς, προῤῥίζους, ἐναπέτεμες μακάριε· διό σε, ἡ οὐράνιος ἀπόλαυσις, μετὰ τὸ τέλος ἐδέξατο, ἀγγελικῶς βιοτεύσαντα. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν Μοναχῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητὴν σε τιμοῦμεν, Κυριακέ Πατὴρ ἡμῶν Ὁσις· διὰ σοῦ γὰρ τὴν τρίβον, τὴν ὄντως εὐθείαν, πορεύσασθαι ἐγγώμεν. Μακάριος εἰ τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἔχθρῳ Θεριαμβεύσας τὴν δύναμιν,

Ἀγγέλων συμμετόχε, Ὅσιον ὁμόσκησε ἢ Δικαίων· μετ' ὧν πρόσβουε τῷ Κυρίῳ, ἐλεπήναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, **Θεοτοκίον**. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Τίς ὁ προσφωγῶν ἐν τῇ σκέπη σε, Θεοτόκε ἀειπάρθενε, ἀνύμφευτε Ἀγνή, οὐ λαμβάνει τὴν ταχέαν, τῶν δεινῶν ἀπαλλαγὴν; εὐρύσκει, βοήθῳ σε ἀκαταίσχυτον, προστάτην τε καὶ πύργον ἀρόγαγέστατον. Θεογεννήτορ πανάμωμε, Χριστιανῶν ἡ ἀντίληψις, μεσίτευσον, τοῦ σωθῆναι τοὺς τιμῶντάς σε.

Ἠ Σταυροθεοτοκίον.

Αρνα ἡ Ἀμνάς ὡς ἐώρακε, τὸν Υἱὸν τὸν ἑαυτῆς, καθηλωμένον ἐν σταυρῷ, ἐτίτρωσκετο τῆς λύπης, τῇ ρομφαίᾳ τὴν ψυχὴν· τὰ σπλάγγνα, ἐθονεῖτο γόους πλέκουσα, καὶ λύπης, τὴν καρδίαν ἐνετίμηπυλατο, Οἱμοὶ Υἱέ μου, κραυγάζουσα, πῶς ταῦτα πάσχεις μακρόθυμε; Δοξάζω σου, τὸ πρὸς ἅπαντας μακρόθυμον.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Οσις Πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος, τῶν κατορθωμάτων σε· δι' ὧ ἐν ταῖς οὐρανῶσι εὖρες μισθὸν τῶν καμάτων σου· τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἐφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτων ἐζήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς τὸν Κύριον, εἰρήνην αἰτῆσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, **Θεοτοκίον**. Τριήμερος ἀνέστης.

Μεγίστων δωρημάτων ἡμεῖν, ὁ τόκος ὁ ἀλόχευτος, τῆς Παρθένου, πᾶσι γέγονε σαφῶς Θεός· γὰρ τὴν φθαρῆσαν, καινίζει βροτῶν φύσιν, καὶ ἀναπλάττει τὸ ἀνθρώπινον.

Ἠ Σταυροθεοτοκίον.

Ορώσασε σταυρούμενον, Χριστέ ἢ σὲ κησασα, ἀνεθία· τί τὸ ξένον ὁ ὄρω, μυστήριον Υἱέ μου; πῶς ἐπὶ ξυλῆ θνήσκεις, σαρκὶ κρεμάμενος, ζωῆς χορηγέ;

Τροπάριον, Ἦχος α'.

Τῆς ἐρῆμου πολίτης καὶ ἐν σώματι Ἀγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης Θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Κυριακέ· νηφείας, ἀγρυπνίας, προσευχῆ, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, Θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίπει προστρέγουτων σοι. Δόξα τῷ θεοδικῷ σοι ἰσχύϊ· δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, Κανόνες τῆς Ὁκτωήρου, καὶ τοῦ Ἁγίου, οὐ ἡ ἀκροστιχίς·
Κυριακῆ, γένιοι πρὸς Θεόν μοι προστάτης.

Ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Ποίημα Στεφάνου τοῦ Σαβοΐτου (*).

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἄσμα ἀναπέμφωμεν.

Κλέος Θείας γνώσεως Χριστέ, παράσχου
μοι καὶ χάριτος, τὸν Ὅσιον ἀξίως, Κυ-
ριακὸν ὑμνήσαι, ταῖς τούτῃ ἐντεύξει· σὺ γὰρ
τῶν ὑπὲρ λόγον, ὁ ταμίαις σοφῶς διδασμάτων.

Ἵμνον προσκομιζόντά σοι νῦν, Κυριακῆ
μακάριε, εὐμενῶς δεδωγμένος, τῆς Θείας
μετασχεῖν με, Χριστὸν καθιεῖτε, αἴγλης ἢ
φωταυγίας, καὶ τῆς ὄντως τυχεῖν σωτηρίας.

Ρώμη τοῦ Δεσπότης κραταῖα, ῥωννύμενος
τοὺς ἀρχοντας, Κυριακῆ παμμακάρι, τοῦ
σκότους ἐτροπιάσω· τοῖς τούτου δὲ ἴχνεσι,
Πάτερ ἀκολουθήσας, πρὸς τὴν ἄνω κατήντη-
σας λῆξιν.

Ἰσπν ἐνεδείξω ἐπὶ γῆς, πρὸς Ἀσωμάτους ἀ-
μιλλαν, ἔλιν καθυποτάξας, σαρκὸς τῷ ζωη-
φόρῳ, τὸ φρόνημα Πνεύματι· ὅθεν ἐν οὐρανοῖς
νῦν, συγχωρεῖς αὐταῖς ψευδοῖς.

Θεοτοκίον.

Κλιμαῖ ἀνεδείχθης νοστή, ἢν Ἰακώβ θεόθε-
ται, ὁ ἐκλεκτός τοῦ Θεοῦ, δι' ἧς ἀρότητα
λόγω, κατήλθεν ὁ ἄσαρκος, σὰρξ ἀτρέπτως με-
νέσθαι, ὑπὲρ λόγον ἐκ σου Θεοτόκε.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος.

Ἀόκων διήνυσας, τὴν τρίβον τῆς ζωῆς· ἐκ
γὰρ βρέφους ἐπόθησας, τὸν Κτίστην σου
Ὅσιε, ὃν διψῶν ἐξεζήτηεις, ἐλάφου μιμούμενος,
τὸν δρόμον ἐφ' ὑδάτων πηγῶς.

Καρδίας τοῖς πινάξιν, ἐγγραφεῖσας τῆς σῆς
δεδεγμένος ἑσπέσεις, δακτύλῳ τοῦ Πνεύ-
ματος, ὡς περ ἔμφυχος βίβλος, ἐμπράκτως ἐ-
τήρησας, Χριστοῦ τὰς ζωτικὰς ἐντολάς.

Ἐκράτησας Ὅσιε, ἐν ὑπαιτείαις γαστροῦ,
τῆς λιγνώδους ὀρέξεως, καὶ τὴν ὑπόγα-
στρον ἠδονὴν συννεκρώσας, ἀγνεία συνέζησας,
Πάτερ διὰ βίου παντός.

Γηθόμενος ἔμφρον, τῇ Τριάδι ναόν, σεαυτὸν
κατεσκεύασας, τὸν νοῦν καθηράμενος, καὶ

τὸ σῶμα καὶ πνεῦμα, τρισμάκαρ ἢ γέγονας,
δοχεῖον Τρισηλίου φωτός.

Θεοτοκίον.

Παρθένος ἔτεκες ἀπειρογάμη, καὶ Παρθένος
ἔμεινας Μήτηρ ἀνύμφευτε, Θεοτόκε Μα-
ρία, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευσ, σωθῆναι ἡμᾶς.

Ὁ Εἰρμός.

Ὁὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς ὁ Κύριος, καὶ οὐκ
ἔστι δίκαιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃν ὑμνεῖ
πᾶσα Κτίσις· οὐκ ἔστιν Ἅγιος πλὴν σε Κύριε.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τῆς ἄνω ἐριέμενος, ὑπερκοσμίου ζωῆς, τοῦ
κόσμου τὴν τερπνότητα, ὡς διαπίπτου-
σαν, κατέλιπες Ὅσιε· ὅθεν ἐν ταῖς ἐρήμοις,
καὶ σπηλαιῖσι οἰκήσας, πόλεισι οὐρανοῦ, ἀνε-
δείχθης πολίτης· ἐν ἡ τῶν ἐκτελούντων τὴν
σὴν, μνήμην μνημόνευε.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἐκείνισας ἀγχαντε, τῷ Θεῷ τόκῳ σου,
ἐσθαρῆσαν ἐν πάθει, τῶν γαίμων τὴν
Συτην, οὐσίαν καὶ ἡμερας, πάντας ἐκ τοῦ
θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀθανασίας· ὅθεν σε κατὰ
χρῆος, μακαρίζομεν πάντες, Παρθένε δεδοξα-
σμένη, ὡς προεφήτευσας.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ
Θεοῦ, ῥομφαία διήλθε σε, τὴν παναγίαν
ψυχὴν, ἠνίκα φαιρούμενον, ἐβλεψας ἐκουσίας,
τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου· ὃν περ εὐλογημένη, δυ-
σωποῦσα μὴ καύση, συγχώρησιν πταισμάτων,
ἡμῖν δωρήσασθαι.

Ὠδὴ δ'. Σὺ μοι ἰσχύς, Κύριε.

Ἐφρίξε σοῦ, ἦλος τὸ ἐγκρατέες ἢ στερόν,
δι' ἐτῶν σε, πλείστων ὀριζόμενον, μὴ δυ-
νηθεῖς, ὅλας κατιδεῖν, μήτε ἐν ἡμέρᾳ, τριπῆς
μετέχοντα Ὅσιε, ἐντόνως μελωδοῦντα, ἀγρυ-
πνίας ἀπαύστοις· Τῇ δυνάμει σου δόξα φι-
λάνθρωπε.

Νόμοις Καινῆς, ἢ Παλαιῆς Διαθήκης σοφῆ,
ἐμμελετῶν ἅπαν ἀρετῆς, εἶδος ἀπεμαίω, σο-
φῆς μελίσις τὸν τρόπον ζηλῶν, καὶ σιεύος
χρηματίσας, ἐλογῆς ἀνεβόας· Τῇ δυνάμει σε
δόξα φιλάνθρωπε.

Ὁὐδὸς τρυφῆς, καύχημα καὶ ἀγαλλίαμα,
τῶν Ὅσιων, πέφυκας Χριστέ ὁ Θεός· ὃ-
θεν ποθῶν, σὲ Κυριακῶς, πάντα τὰ ἐν κόσμῳ,
τερπνὰ λελόγησται σκύβαλα· διὸ καὶ ἐν ἐρή-
μοις, ἐρωτικῶς ἀβάτοις, κατετρώφα τῆς σῆς
ἠραιότητος.

(* Ἐν δὲ τῷ χειρογράφῳ ἐπιγράφεται, Θεοφάνους, ὃ
καὶ πιθανώτερον. Σημειῶσαι δὲ, ὅτι τῆς Ἀκροστιχίδος οἱ
ὄντες πρώτοι ποδες εἰσι τρισύλλαβοι· ὁ μὲν Τρίβραχος, ὁ δὲ
Ἄναπαιστος.

Πσμεν ποτέ, Μερόαζ γλυκάναντα νάματα, τὸν Προφήτην σκίλλης δὲ πικρὰν ἐδωθῆν, μεταβαλὼν, σὺ Κυριακῆ, εἰς γλυκεῖαν γεῦσιν, τὴν παρρησίαν δεικνύεις σαφῶς, πρὸς Κύριον τὸν ὄντως, τοὺς αὐτοῦ ὑπρέτας, Σεικῆ δύναστιά δοξάζοντα.

Οφοιτητής, καὶ μμητής τοῦ Δεσπότε Χριστοῦ, τοῦ ἱκέτου, σεληνιαζέμενον, σὺ τὸν υἱόν, διὰ προσευχῆς, οἰκτω Σεραπευεῖς, πρὸς τοῦτα χάριν δεξάμενος, τὰς νόσας φυγαδεύειν, καὶ δαιμόνων τὰ στίφη, ἀπελαύνειν τῇ τύπῃ τοῦ Σείου Σταυροῦ.

Θεοτοκίον.

Σὺ τῶν πιστῶν, καύχημα πέλεις Ἀνυμφε-
τε· σὺ προσταίς, σὺ καὶ καταψύγιον, Χριστιανῶν, τεῖχος καὶ λιμὴν· πρὸς γὰρ τὸν Υἱόν σου, ἐντελέεις φέρεῖς Πανάμωμον, καὶ σώ-
ζεις ἐκ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῃ, Θεοτόκον ἀγνῆν σε μυστικῶντας.

Ὤδη ε΄. Ἰνα τί με ἀπάσω.

Πρὸς Χριστοῦ δεδεγμένος, τὴν ἀκαταμάχη-
τον χάριν τοῦ Πνεύματος, καταβέβληκας μέν, κατὰ κράτος δευνότις κοσμοκράτορας·
φυγκίων παθῶν δέ, Κυριακῆ επικρατήσας, ἀπαθείας στεράνω κατέστηθαι.

Ρωμαλέος ἐδείχθης, πόνοις τῆς ἀσκήσεως,
ἐγκαρτερήσας στερόως, μέχρι γῆρας μεί-
νας, βαθυτάτου ἀνενοστοῦ Ὄσιε, ἐν ἐρήμοις
ὡς περ, βασιλεῶν αὐλῶν θαλάμοις, σὺν πολ-
λῇ χαρμονῇ δαιτώμενος.

Ολονύκτους ἀνύων, μακρὰ ἀγρυπνιας, καὶ
πρὸς τὸν Θεὸν ἐσθμηῶν, ἀμετρωρίστος, δι'
ευχῆς τῶ ἀδελφῶν ὠμίλεις Ἰσὶ, καὶ λαμπρὰς
ἐδέχου, Κυριακῆ φωτὸς ἀκτίνας, φεγγοβόλους,
τὸν νοῦν ἐλλαμπόμενος.

Σελασφόρου πλησθεῖσα, καὶ προφητικῆς ἀ-
ναρρήσεως Ὄσιε, ἡ σεπτὴ σου γλῶσσα, προ-
φηγοῦσε τῆς τυραννοῦσης ποτὲ Ὠριγένεως
λύμης, φρενοβλαβοῦς καὶ ψυχροφθόρας, παντελῆ
καὶ τελείαν καθαίρειν.

Θεοτοκίον.

Νοερώς ἐμνήθη, Προφητῶν ὁ σύλλογος τὰ
σὰ μυστήρια αὐρανοῦ γὰρ πύλην, ὁ Δε-
σπότης σε εἰδείξεν ἄχραντε, καὶ ἐκ σου Παρ-
θένε, σωματωθεῖς δικαιοσύνης, τοῖς ἐν σκότει
ἀντίτειλεν ἥλιος.

Ὤδη ς΄. Βιάσθητί μοι Σωτήρ.

Θεὸς Σέτος γεγονώς, Χριστοῦ Θεῶσαι τοῦ
φύσει Θεοῦ, τῆς φύσεως ἀλγεινάς, πρώ-
σεις ἀνώρθωσας, νοσοῦντας ἰώμενος, δαιμο-
νῶντας αὐθις, Σεραπεύων Σεία χάριτι.

Εξέφυγες τοῦ πρὸς σέ, φοιτῶντος πλήθους,
τὴν ὄχλησιν, καὶ πάλιν τοὺς φοβερούς,
χειμάρρους κατέλαβες, ἐκκλίνων αἰδίμοις, τῶν
καινῶν ἐπαίνων, τῶν ἀνθρώπων τὸ δοξάριον.

Ονείρου δίκην φαρτοῦ, τοῦ κόσμου πάσαν
τὴν δόξαν ὀρών, τοῦ μόνου ζῶντος Θεοῦ,
τῆς δόξης τῆς κρείττονος, ἐπόθησας μέτοχος,
σοφῆ χρηματίσαι, ἡς ἐνδικῶς κατηξίωσαι.

Θεοτοκίον.

Ως ἔμφυχος κισωτός, ἐδέξω Λόγον τὸν ἄ-
ναρχον, ὡς ἅγιον ἱερόν, τὸν Κτίστην ἐ-
χώρησας, ὡς θρόνος πυρίμορφος, φέρεις τὸν
Δεσπότην, Θεομήτορ πάσης κτίσεως.

Ὁ Εἰσός.

- Γλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνο-
μίαι μου, καὶ ἐκ θυθοῦ τῶν κακιῶν, ἀνά-
• γαγε δεῦμαι πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπά-
• κουσον μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ΄. Τῇ υπερμάχῳ.

Ως υπερμάχῳ κραταῖῃ καὶ ἀντιλήπορι,
ἡ σέ τιμῶσα ἱερά Λαύρα ἐκάστοτε, ἐορ-
τάζει τὰ μνημόσυνα ἐπιστίας. Ἀλλ' ὡς ἔχων
παρρησίαν πρὸς τὸν Κύριον, ἐξ ἐχθρῶν ἐπεμ-
βαινούτων ἡμᾶς φρουρήσον, ἵνα κρᾶζωμεν·
Χαίροις Πάτερ τρισόλιε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΘ΄. τοῦ αὐτοῦ μνήος, Μνήμη τοῦ Ὄσιου
Πατρὸς ἡμῶν Κυριακοῦ τοῦ Ἀναχωρητοῦ.

Στίχοι.

Σκίλλης αἰμύνη, Κυριακῆ, πικρὰ,
Γεῦσιν γλυκεῖαν, ἢ θανεῖν κατεκρήθης.

Σκιλλοθόρος δ' ἐνάτη Κυριακὸς εἰκάδι μύσεν.

Ούτος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Θεοδο-
σίου τοῦ μεγάλου, ἐκ πόλεως Κορίνθου,
πατὸς Ἰωάννου, πρεσβυτέρου τῆς ἐν Κορίνθῳ
Ἐκκλησίας, καὶ μητροῦς Εὐδοκίας, ἀνεψίος Πέ-
τροῦ ἐπισκόπου, Ἀναγνώστης τὴν τάξιν. Ἔτος
δὲ ὄντωκαίδεκατον ἀνύων, καὶ τὰ Ἱεροσόλυ-
μα καταλαβὼν, παρὰ τοῦ μεγάλου Εὐθυ-
μίου γίνεται μοναχός· πολλὴν τε ἐπιδείξάμε-
νος ἀσκησιν, καὶ τοὺς τὰ Ὠριγένεους φρονοῦ-
ντας ἐλέγξας, καὶ πολλὰ θαύματα τῆς συνεργείας
Χριστοῦ τελέσας, ἐν βασιυτάτῳ γῆρα τὸν βίον
ἀπέβει. Ἦν δὲ πρῶος καὶ εὐπρόσitos, καὶ ἐκ
θείας ἀποκαλύψεως περὶ τῶν μελλόντων προ-
λέγων, μέγελος ἔχων σώματος, μετὰ καὶ τινος
εὐπρεπείας καὶ χάριτος, σῆα πάντα τὰ τοῦ
σώματος μέρη φυλάττων, μὴ μετασχόντα τῆς

ἀπὸ τοῦ χρόνου φθορᾶς, ἐπὶ τινος χρόνους κληρονομήσαντες· τῆς Λαύρας τοῦ Ἁγίου Χαρίτωνος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων ἑκατὸν πενήντα Μαρτύρων τῶν ἐν Παλαιστίνῃ· καὶ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Τρύφωνος, Τροσίμου, καὶ Δορυμμένου· καὶ τῆς Ἁγίας Μαρτύρος Πετρονίας.

Στιγ. Ζίφει κλίνασα τὴν κάρην, Πετρονία, Ψυχῆς ἐρείδεις ὄμμα τῆ Σεῖα Πέτρα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μαρτύρος Γουδέλιας.

Στιγ. Σὺ τὴν κεφαλὴν τῆ κεφαλῇ τῶν ὄλων, Χριστέ, προσῆξεν ἐκ ξίφους Γουδέλια.

Αὕτη Χριστιανὴ οὖσα, καὶ πολλοὺς τῶν Περσῶν πρὸς τὴν τῶν Χριστιανῶν ἐπιστρέφουσα πίστιν, ἐκρατήθη ὑπὸ Σαβωρίου βασιλέως Περσῶν· καὶ πολλὰ τιμωρηθεῖσα, καὶ μὴ πεισθεῖσα ὑπὸ τῷ πυρὶ, εἰς φυλακὴν ἐνεδλίθη, λιμοκτονηθεῖσα ἐπὶ χρόνους πολλοὺς. Μετὰ δὲ ταῦτα, ἐκδλίθησα τῆς φυλακῆς, καὶ μὴ πεισθεῖσα τὸν Χριστὸν ἀνησασθαι, πρῶτον μὲν ἐξεδάρα τῆς κεφαλῆς τὸ δέρμα· εἶτα προσηλαθεῖσα τῷ ξυλῷ, καὶ καθηλωθεῖσα ἰσχυρῶς, παρέδωκε τὴν ἀγίαν αὐτῆς ψυχὴν τῷ Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Κασσίου καὶ Κασσίας.

Στιγ. Ἀθλοῦσιν ἄμφω Κασσός καὶ Κασσία, Ὁ μὲν, σπαλιθεὶς ἡ δὲ, θλασθεῖσα ξυλῷ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Δάδα καὶ Γουδέλιας, υἱοῦ Σαβωρίου βασιλέως Περσῶν.

Στιγ. Ζίφει μεληδὸν σῶμα πᾶν τεταμημένον, Τὸ πνεῦμα σώσεις, Μάρτυς Ὑψίφης Δάδα.

Ὁ Γουδέλιας πείρεται τοῖς καλάμοις
Τὸν καλάμῳ τυφθέντα Χριστὸν μὲ σέδων.

Εν ταῖς ἡμέραις Σαβωρίου βασιλέως Περσῶν, πατρός τοῦ Ἁγίου Γουδέλιας, ἦν τις Δάδας ὄνομα, Χριστιανός, πρῶτος τοῦ παλατίου, προσφιλέστατος καὶ συγγενὴς τοῦ βασιλέως· καὶ ἀπισταλὴς ἄρχην εἰς τὰς ὑπ' αὐτῶν γῆρας, ἐσέβητο τὸν Χριστὸν ἐν φανερῷ· καὶ διαδλίθηεντὰ πρὸς τὸν βασιλέα παρά τινος, ἐπεὶ ἀπεβίαθη πρὸς αὐτὸν Ἀδραμελεχ, ὁ πρῶτος τῶν αὐτοῦ μεμιστῶνων, μαθεῖν τὸ ἀληθές, εὗρεν αὐτὸν ἐν ἀληθείᾳ τὸν Χριστὸν σεβόμενον, καὶ ἔγραψε τῷ Βασιλεῖ περὶ τούτου. Ὁ δὲ

Βασιλεὺς δι' ἀντιγραφῆς αὐτοῦ δέδωκεν αὐτῷ ἐξουσίαν κατὰ παντός Χριστιανοῦ. Ταύτην τὴν ἀντιγραφὴν ἀπέστειλε διὰ Γουδέλιας τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ· ἣν καὶ δεξάμενος, συνεδριάζοντος αὐτῷ τοῦ Γουδέλιας, ἤθετο ποιεῖν τὴν ἐξέτασιν.

Ἀνακρινάτες δὲ αὐτὸν ἐπιμελῶς, καὶ τὰ συντείνοντα πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτῶν ὁμιλήσαντες, εὗρον τὸν Ἅγιον ὁλοφύχως εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν πιστεύοντα, καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ προθύμως ἀποθανεῖν βουλούμενον. Τότε κείμενον λαυροτάτην ἀνάψαντες, ἐν αὐτῇ τὸν Ἅγιον βληθῆναι προσέταξαν. Ἀναβίσεις δὲ αὐτῆς ἐπὶ πολὺ, καὶ εἰς ὕψος ἀρθείσεως τοσοῦτον, ὡς κατακλήπτεται τοὺς βλέποντας, ἀγαγόντες τὸν Ἅγιον Δάδα, πρὸς τὸ ἐναπορριφῆναι ταύτην μὴ πειθόμενον, ὡς ἦδη πλησίον ἡ κείμενος τούτων εἶχε, καὶ τὸ σημεῖον τοῦ τριῖς καὶ ἑκατοῦ Σταυροῦ ἐδέξατο, ἐσβεσμένην ταύτην ἰούσας, καὶ ὕψος ἀντι σπογῆς βύβασας, ἐξέστησαν ἐπὶ τῷ παραδόντι τῷ θαύματι.

Ὁ τοῦ Βασιλέως οὖν υἱὸς Γουδέλιας, Προσευλέστατε Δάδα, εἶπε, τίς σε τὰς τοιαύτας μαρτυρίας ἐδίδαξεν; Ὁ δὲ πρὸς αὐτόν· Εἶθε καὶ αὐτὸς παρὰ τοῦ ἐμοῦ Διδασκάλου ἠξιώθης μαθεῖν. Καὶ ὁ Γουδέλιας, Ἐάν πιστεύσω, εἶπεν, τῷ Χριστῷ σε, δυνήσομαι κἀγὼ τοιαῦτα ποιεῖν; Ὁ Δάδας εἶπεν· Οὐ μόνον ταῦτα ποιήσεις, ἀλλὰ καὶ συμβασιλεύσεις αὐτῷ. Καὶ προστάξας ἀναβλήναι κείμενον ὁ Γουδέλιας, ἐπικαλεσάμενος τὸ τοῦ Χριστοῦ ὄνομα, εὐθέως κατέσβεσεν αὐτήν, καὶ προσπεσὼν τῷ Ἁγίῳ, ἐπίστευσε τῷ Χριστῷ.

Ταῦτα ἰδὼν ὁ Ἀδραμελεχ, ἀπεθῆναι ἀνῆγειρε πάντα τῷ Βασιλεῖ. Ὁ δὲ Βασιλεὺς αἰοῦσας, ὅτι ὁ υἱὸς αὐτοῦ Βουδέλιας Χριστιανός γέγονε, ῥάβδους ἀκανθώδεις κοπήναι προσέταξε, καὶ ὑπὸ τεσσάρων τούτου στρατιωτῶν τύπτεσθαι· τούτων δὲ ἀτονησάντων, ἕτεροι ἀντ' αὐτῶν εἰσῆθησαν. Ὁ δὲ Ἅγιος, τυπτόμενος καθ' ὅλας τοῦ σώματος, ὑπομονὴν δόλῃναι σιωπηλῶς προσήνυχε τῷ Θεῷ· καὶ Ἄγγελος αὐτῷ φωνεῖς, ἐνίσχυε λέγων· Θάρσει, μετὰ σοῦ γὰρ εἰμι. Καὶ καιερίχθεις, διεβίβασεν ἐν τῇ φυλακῇ ἡμέρας πέντε.

Εἰς οὗτω, Γαργάλου τινὸς ἐκ τοῦ βασιλέως κατὰ τε τοῦ Ἁγίου τὴν ἐξουσίαν λαβόντος, καὶ κατὰ πάντων τῶν Χριστιανῶν, τῆς φυλακῆς ἐξάχθεις, καὶ τοῖς βουνεύροις τυπτόμενος ὁ Ἅγιος, προσήνυχε ἀναθεματίζων τὸ πάτριον

σέβας. Τότε ο Γάργαλος δύο λώρους προσέταξεν ἐκδηλῆσαι, ἀπὸ τῶν ποδῶν τοῦ Ἁγίου ἄχρι τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, εἰπὼν· Πάντως ἐλθὼν ὁ Χριστὸς σου, ἀποκαταστήσει σε ὑγιῆ. Καὶ τοῦτο γενομένου, δῆσας αὐτὸν ἀσφαλῶς, ἐναπέθετο τῇ εἰρκῇ. Λυθέντων δὲ αὐτομάτως τῶν δεσμῶν, καὶ τοῦ Ἁγίου ἀθρόον ὑγιῶς ἀποκαταστάτος, ὡς περ πρότερον ἦν, ἰδὼν αὐτὸν ὁ Γάργαλος, ἐξέστη· καὶ ἀπελθὼν ἀπήγγειλε τῷ βασιλεῖ. Ὁ δὲ πρὸς αὐτὸν, Ἀπόκτεινον, ἔφη, τὸν δυσσεβῆ· οὐ γὰρ υἱός μου ἐστίν, ἀλλ' ἐπίβουλος, ἐπεὶ ἐπίστευσεν εἰς Χριστόν.

Ἐμβάλων οὖν σοῦδαν πεπυρωμένην εἰς τὸ οὖς αὐτοῦ, καὶ διαβίβασας εἰς τὸ ἔτερον, ἀπέθετο ἐν τῇ φυλακῇ. Προσευχόμενον δὲ αὐτοῦ, ἐλθὼν Ἄγγελος Κυρίου ἤρα τὴν σοῦδαν καὶ ἰάσατο αὐτόν. Ἰδὼν δὲ ὁ Γάργαλος, καὶ βουλεύοις τοῦτο καταστάναι, καθεῖξε. Καὶ τῇ ἐξῆς πάλιν ροῖναις ῥάβδοις ἔτυψεν. Εἰθ' οὕτως, ὀγγίνους σιδηροῦς τὰς πλευράς αὐτοῦ καταξάινων ἀφειδύως, ἔλεγεν· Ἰδωμεν, εἴ ἔλλη ἄρτι ὁ Χριστὸς σου καὶ ἰάσεται σε· καὶ ὡς μόνον προσηύξατο, ἐν τῇ φυλακῇ ὧν, παρενθύς τὴν ἴασην ἔλαβε, δοξάζων καὶ εὐλογῶν τὸν Θεόν. Ἰδόντες δὲ αὐτὸν οἱ ἐν τῇ φυλακῇ οὕτως ἔχοντα, ἐξέστησαν λέγοντες· Μέγας ὁ Θεὸς τῶν Χριστιανῶν.

Ὁ δὲ Ἄρχων Συμβασις, ἐκέλευσεν ὀγγίνους σιδηροῦς βληθῆναι κατὰ τῶν ὤμων αὐτοῦ, καὶ κρεμασθῆναι ἀπὸ ὥρας τρίτης, μέχρις ἐνάτης. Καὶ τοῦτο γενομένου, ὁ Ἄγιος, καὶ ἀπρωρημένος ὧν, προσηύχετο καθ' ἑαυτόν· καταχθεις δὲ ἐκείθεν, τῇ φυλακῇ καὶ αὐτῆς κατασφαλίσθη. Ἡ οὖν μήτηρ καὶ ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ ἐπέβουλον αὐτὸν θεάσασθαι, ἀλλ' ἐφοβούτο τὸν βασιλεῖα.

ὑπομνησθεὶς δὲ ὁ βασιλεὺς, λέγει τῷ Γαργαλῶ· Ἐτι ζῆ ὁ Γοδδελαῖς ὁ μάγος; Ὁ δὲ, Ναι, βασιλεῦ, ἔφη· πολλὰ μὲν ἐνεδειξάμην δεῖναι εἰς αὐτόν, ἐνὶ δὲ ζῆ. Τότε ὁ βασιλεὺς προσέταξεν ἀποσπασθῆναι τὸ δέρμα τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ τένοντος, καὶ καλύψαι τὴν ὄψιν αὐτοῦ· καὶ πάλιν ῥοφίς ἐν τῇ φυλακῇ, ἐδοξάζε τὸν Θεόν. Τῇ δὲ ἐξῆς μαθὼν ὅτι ζῆ, τοὺς ὄνυχας τῶν χειρῶν καὶ ποδῶν αὐτοῦ ἐκρίζωσας, καὶ τοὺς τέσσαρας γομφίους μύλωνας τῶν ὀδόντων αὐτοῦ, ἔρριψεν αὐτόν ἐν τῇ φυλακῇ, ὡς κῦνα τεληνηκότα, προστάξας μὴ δολῆναι ὕδωρ, μητέ τινα εἰσελθεῖν πρὸς αὐτόν.

Ἀφίκετο δὲ πρὸς αὐτόν ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ, καὶ δέδωκεν αὐτῷ ὕδωρ, εἰπούσα τῷ δεσμοφυλακῇ· Εἰ τὸ γεγονός κατὰφορὸν τινι ποίησης, τὴν κεφαλὴν ἀπομηθήσῃ. Καὶ μέχρι μὲν τούτου, τὰς ἰάσεις ἐδέχετο, ὡς μὴ πεπαρωμένης οὐσίας καὶ στερεᾶς τῆς αὐτοῦ ψυχῆς. Παγιοθεσίης δὲ τῆς πίστεως αὐτοῦ, ἰάσεις μὲν οὐκ ἐδέχετο, ὑπομονὴν δὲ καὶ παρρησίαν καὶ προθυμίαν ἐν ταῖς βασάνοις λαμβάνων, τῇ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐπιλήμψει, τετραυματισμένος ὧν, ἔχειρε, καὶ ἑτέρας ἐθεράπευε, καὶ πάντες θαυμάζον ἐπὶ τούτοις.

Γάργαλος δὲ τις ἑτέρος μάγος, ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ ὧν, γάρην πολλὰν κακῶν, ὧν διεπραξάτο, ἰδὼν τὴν ὑπομονὴν τοῦ Ἁγίου, καὶ τὰ παρ' αὐτοῦ γινόμενα ἐνδοξάζε καὶ ἐξάισια ἐν τῇ φυλακῇ, ἔπεσε παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ, λέγων· Δέσμοί σε, δοῦλε τοῦ Θεοῦ, μυστήτι μου ἐνώπιον τοῦ Χριστοῦ σου. Ὁ Ἄγιος εἶπε· Πίστευσον εἰς αὐτόν, καὶ ῥύσεται σε ἐκ πάντων τῶν κακῶν σου. Ὁ Γάργαλος εἶπε· Πιστεύω εἰς σε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ· καὶ προσεκολλήθη τῷ Γοδδελαῖα. Καὶ τῇ ἐξῆς καθίσας ὁ Ἄρχων, παραστήσεν ἀμοτέρους· καὶ ἀποδύσας τὸν Γάργαλον, προσέταξε τύπτεσθαι ῥάβδοις. Τυπτομενος δὲ, καὶ εἰς οὐρανὸν ἀποβλέπων, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἔλεγε, διὰ τὸ ὄνομά σε πάσχω, ἐνδυναμώσόν με. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, παρέθετο τὴν ψυχὴν τῷ Κυρίῳ.

Τὸν δὲ Ἄγιον Γοδδελαῖαν, βαλὼν εἰς τεκτονικὸν κοχλίαν, κατέβησε τοὺς πόδας αὐτοῦ. Εἰθ' οὕτως, σφαίρας σιδηρᾶς ἐκπυρώσας, ταῖς μασητάς αὐτοῦ κατέκαυσεν. Ἐμβληθέντος δὲ αὐτοῦ εἰς τὴν φυλακὴν, οἱ δέσμοι χριόμενοι ἐκ τῶν ἰγῶρων τῶν σαρκῶν αὐτοῦ, ἐθεραπεύοντο ἐν τῶν πληγῶν, ὧν ἐπέφορον ἐκ τῶν μαστιγῶν· ἀλλὰ καὶ ἀσθενεῖς εἰσερχόμενοι, ῥῶσιν ἐλάβανον, καὶ ἐδοξάζον τὸν Θεόν. Ἀκούων δὲ ὁ Ἄρχων ἠπίσται· καὶ μετὰ πεντεκαίδεκα ἡμέρας, ἔξαγαγὼν αὐτόν τῆς φυλακῆς, εὖσεν αὐτόν ὀλιόληρον, σῶον, καὶ ὑγιῆ, καὶ ἰδὼν ἐξέστη. Καὶ βαλὼν εἰς λέβητα πίσσαν καὶ τέαρον, καὶ ἐκκαύσας αὐτὸν σφοδρᾶς, προσέταξεν ἐν τούτῳ βληθῆναι τὸν Ἄγιον. Ὁ δὲ Ἄγιος ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ προσευξάμενος, ἐβλήθη ἐν τῷ λέβητι. Τούτου δὲ διαβροχέντος, ἐξῆλθεν ὁ Ἄγιος ὑγιῆς, μηδοπωσοῦν μολυβθεὶς παρ' αὐτοῦ.

Τότε σχεψάμενος μετὰ τῶν συν' αὐτῷ ὁ

Γάργαλος, ἐσταύρωσε τὸν Ἅγιον ἐπὶ ξύλου γυμνόν, καὶ ἐτόξευον αὐτὸν ἐπὶ ὥρας πολλὰς πλῆθος λαοῦ πολὺ. Καὶ ἦν ἰδεῖν πρᾶγμα παράδοξόν· οὐ μόνον γὰρ ὁ Ἅγιος ἀτρίτος ἔμεινε, ἀλλὰ καὶ τὰ πεμπόμενα κατ' αὐτοῦ βέλη, ἐν τῷ αἵρει ἀπὸρίσθητο· τοῦτο πάντα ἐξέπληξεν. Ὁ τὴν βουλὴν δὲ ταύτην θοῦς, ἐπεὶ, τείνας τὸ τόξον κατὰ τοῦ Ἁγίου, τὸ βέλος ἀνακάμφαντος, τὸν δεξιὸν αὐτοῦ ὀφθαλμὸν ἐτραῖθη, δεδήλωκεν αὐτῆς τῷ βασιλεῖ πάντα.

Ὁ δὲ βασιλεὺς ταῦτα μαθὼν, ἀπέστειλε Κασδάν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ, κατηχήσῃα τὴν Γοδδελαῶν ἢ καὶ ἀπελθούσα, καὶ ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ κατηχήθεισα, γέγονε Χριστιανή. Οὐμωθεὶς δὲ ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τούτῳ, προσέταξε ταῖς τὴν θυγατέρα αὐτοῦ, καὶ ῥάδοσις τύπτεσθαι· οὐ γενομένα, ἔοριφεν αὐτὴν ἐν τῷ δεσμοφύλῳ. Ἡ δὲ Κασδία, κειμένη ἐν τῇ φυλακῇ, καὶ ὀδυνωμένη ἀπὸ τῶν προσενηγεσιῶν αὐτῇ μαστίγων, φησὶ πρὸς τὸν Ἅγιον· Εὐξαι ὑπὲρ ἐμοῦ, ὅτι οὐ δύναμαι ὑπενεγκεῖν τὰς βασάνους. Ὁ δὲ Ἅγιος, Ἡ πρὸς Θεὸν σου πίστις μὴ ἐκλίπη, καὶ ἐπιτίξω εἰς τὸν Χριστόν, εἰς ὃν ἐπίστευσας, ὅτι οὐ μὴ σου ἀφῆται βάσανος, οὐδ' οὐ μὴ πειραθῆς ἑτέρων βασάνων.

Ἐξαγαγὼν δὲ ὁ βασιλεὺς τὸν Ἅγιον Γοδδελαῶν, προσέταξε δεῖν αὐτὴν τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ ριφῆναι εἰς τοὺς μύλωνας ἵππου, ὅπως καταπατήσῃ ὑπ' αὐτῶν δι' ὅλης τῆς νυκτός· οὐ γενομένου, ἀβλαθῆς διεφυλάχθη, ευλόγων τὸν Θεόν. Πραΐας δὲ εὐρεθείς σῶος, καὶ τῶν δεσμῶν λελυμένος, ἐξέστησεν ἅπαντας. Τότε σοῦδλας πυρώσας κατέκαυσεν αὐτόν· εἶθ' οὕτω, δυνά ὀγκίους κελυθεὶ βληθῆναι εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ, καὶ κρεμασθῆναι εἰς δύο ξύλα, ἀπέχοντα ἀλλήλων ἀπὸ πηγῶν τριῶν. Ὁ δὲ Ἅγιος, καὶ ἀπρωρημένος ὦν, προσήνητο.

Δαδιῆς δὲ καὶ Λυδιῆς, Χριστιανοὶ ὄντες, παρειστήκεισαν ἀπογραφομένοι τὰ τοῦ Μάρτυρος ἄθλα ἐν τῷ κρυπτῷ, διὰ τὸν φόβον τοῦ βασιλέως· πρὸς οὓς ὁ Ἅγιος εἶπεν· Εἰ δυνάτὸν ὑμῖν, ἀγάγετέ μοι ὕδωρ καὶ ἔλαιον πρὸς τὸ βαπτισθῆναι με· εἰ δὲ ἀδυνατᾶς ἔχετε, εὐξασθε, ἵνα τοῦτο γένηται. Ταῦτα λέγοντος αὐτοῦ, ἰδοὺ νέφος μικρὸν, καὶ ὀμίχλη, ἐπεσκίασε τὸν Ἅγιον, καὶ ἐξέχευε κατὰ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἔλαιον καὶ ὕδωρ χρουνηδόν, καὶ ἤκουσε φωνῆς λεγούσης αὐτῷ· Ἰδοὺ, ἐδέξω τὸ Ἅγιον

Βάπτισμα, δοῦλε τοῦ Θεοῦ Γοδδελαῶ· καὶ ἐφάνη τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς φῶς, καὶ εὐωδία γέγονεν οὐκ ὀλίγη. Ἀκούσας δὲ ὁ Ἅγιος τῆς φωνῆς, ἐν τῷ ξύλῳ κρεμάμενος, προσήνυζατο πρὸς τὸν Θεόν, εὐχαριστῶν, καὶ δοξάζων αὐτόν.

Καταγαγὼν δὲ τούτων ὁ Γάργαλος ἐκ τῆς τιμωρίας ταύτης, οὕτως καλῶν, προσέταξε ἐν ἅπαν τὸ σῶμα αὐτοῦ καταεντηθῆναι, ἀπὸ ποδῶν ἄχρι τῆς κεφαλῆς. Ὁ δὲ Ἅγιος Μάρτυς ἐπὶ πολλὰς τὰς ὥρας κατακεντούμενος, καὶ πρὸς Θεὸν εὐχόμενος, παρέδωκε τὴν ψυχὴν.

Τότε ὁ Γάργαλος, δῆσας τοὺς πόδας αὐτοῦ ἐν σπαρτίῳ, καὶ ἵπποις ἀγρίοις τοῦτο προσδήσας, ἐκέλευσε γυμνὸν τὸ σῶμα ἔλκεσθαι εἰς τραχεῖς καὶ πετρώδεις τόπους, ὅπως αἱ σάρκες αὐτοῦ πάσαι διαμερισθῶσι τῇ γῇ καὶ ταῖς πέτραις· ὃ καὶ γέγονε. Τὸ δὲ περιλειφθῆν αὐτοῦ σῶμα, κόψας εἰς τρεῖς μερίδας, ἀεσκόρπισεν ὅπερ λαβόντες πολλοὺ τμήματος οἱ προμνημονευθέντες ἄνδρες Χριστιανοί, οἱ καὶ προσκυτοῦσι ὑπὸ τῶν Δαδιῆς καὶ Λυδιῆς, καὶ Ἀρμαζάσας ὁ διάκονος, ἀπήγαγον ἐν τοῖς οἴκοις αὐτῶν, καὶ ἀρώμασι καὶ σινδόσιν εἰλίσαντες, κατέθεντο ἐπιμύλας.

Τὸν δὲ Ἅγιον Δάδαν τὸν ἐνδοξότατον, τὸν καὶ συγγενὴ τοῦ βασιλέως, πρότερον πολυειδῶς καὶ πολυτρόπως βασανίσαντες, κατέκοψαν μελήδον· καὶ οὕτω καὶ αὐτὸς ἐν Κυρίῳ ἐτελειώθη. Φιλόσοι δὲ τινες λαβόντες αὐτοῦ τὰ συγκοπέπτα λειψάνα, καὶ κηδεύσαντες, κατέθεντο ἐν ἐπίσημῳ τόπῳ. Φυλλόντων δὲ καὶ τῶν προμνημονευθέντων τριῶν ἀνδρῶν δι' ὅλης τῆς νυκτός, περὶ τὸ μεσονύκτιον εὐρέθη καὶ ὁ Ἅγιος Γοδδελαῶς ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν, καὶ φησὶν· Ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ, ἀδελφοί, καὶ στήθε ἑδραῖοι καὶ ἀμετακίνητοι, καὶ μὴ φοβεῖσθε ἀπὸ τῶν ἀποκτεινόντων τὸ σῶμα, τὴν ψυχὴν μὴ δύναμένων ἀποκτείνειναι. Ὁ δὲ, ὡς εἶδον αὐτόν, ἐχάρησαν. Εἶπε δὲ αὐτοῖς πάλιν· Καὶ δάψ ὑμῖν Κύριος τὸν μισθόν, ὑπὲρ ὧν μοι πεποιθήκατε.

Εἶτα κλίνας τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ πρὸς τὸν Δαδιῆν, λέγει· Λάβε τὸ κέρας τοῦ ἐλαίου, καὶ τοῦ ἁγίου Σώματος τοῦ Χριστοῦ, καὶ εἰσελθε εἰς τὸν περιβόλον τοῦ βασιλέως, καὶ χρίσον Κασδάν τὴν ἀδελφὴν μου, καὶ μετὰδοσ αὐτῇ τοῦ ἁγίου Σώματος. Ὁ δὲ λαβὼν αὐτὰ, ἐπορεύθη. Καὶ ὡς κατέλαβε τὴν θύραν, ᾤθη αὐτῷ Ἄγγελος Κυρίου, καὶ εἰσήλθε σὺν αὐτῷ·

καὶ βαπτίσαντος αὐτὴν ἱερέως, καὶ μεταδόντος αὐτῇ τὸν Δεσποτικὸν Σώματος, εἶπεν· Ἀπελθε καὶ κάθειυε, ἕως τῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ εὐθέως λαβῶν ὁ Ἄγγελος τὴν φυγὴν αὐτῆς, ἀπῆλθε πρὸς οὐρανοῦς.

Πρωίαις δὲ εἰσελθοῦσα ἡ μήτηρ αὐτῆς, καὶ εὐρούσα ταύτην τελειωθείσαν, ἀπῆλθε πρὸς τὸν Βασιλέα, καὶ λέγει αὐτῷ· Τοῦ λοιποῦ, Βασιλεῦ, χαίρει σὺ καὶ ἡ βασιλεία σου· ὁ υἱός μου, ὡς μυρίων φουεντῶν ἐγγλήματα μόνος ἔχων, μυριοπλασίως τιμωρήθεις, τὸ ζῆν παρά σου ἀπηλλάγη. Ἰδοὺ νῦν καὶ ἡ θυγάτηρ μου, ὡς φονεύτρια τοῦ ἰδίου πατρὸς, γυμνῆ ὡς περ ληστής, ταῖς ἀκανθώδεσι βάρδοις καταξανθεῖσα, καὶ αὐτῇ ἐτελεύτησε. Ταῦτα ἀκούσας ὁ ἀνάγκητος· ἐκείνος καὶ αἰμοβόρος Βασιλεὺς, οὐδὲπωσὸν ἐκάμωθη πρὸς οἶκτον.

Ἡ δὲ Βασίλισσα, λαβούσα ἀρώματα πολυεῖδη καὶ ἡδύπνοα, ἐμύρισε τὸ λείψανον τῆς Ἁγίας αὐτῆς θυγατρὸς, καὶ πορφύρα βασιλικῆ εἰλήσασα, κατέβητο μετὰ Γοθδελαᾶ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς, εἰς δόξαν τοῦ ἀγαθοῦ καὶ φιλοφροῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ὅτι αὐτῇ πρέπει δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις προσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. **Παῖδες Ἑβραίων.**

Νόμον καὶ λόγον Θεοπνεύστου, κατεγλύκανε, τὸν λαρυγγα μελέτη, ὑπὲρ μέλι ὁ σός, πιστότατος Ξεράπων, Εὐλογητός εἰ Κύριε, μελωδῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μάκαρ Θεσπέσιε προσάγοι, τοὺς ὑμνοῦντάς σε, Θεῶν κεκαθαρισμένους, ἐξ ἱλῶς παθῶν, προσβείαις σου βροῦντας· Εὐλογητός εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ολὴν τοῦ Πνεύματος τὴν χάριν, εἰσώκισατο Χριστῆ· σοῦ ἑραφῆς γάρ, τοῦ ἀφράφου φωτός, ὀλοφυγος ὑπήρχε, Κυριακὸς κραυγάζων σοι· Ὁ Θεὸς εὐλογητός εἰ.

Γὺν λέοντων διαδράση, τὴν ἀμώτητα, Δανιὴλ ἐδόξασθη· ὑπουργοῖς δὲ αὐτοῖς, ἐκέχρητο προσάσσω, Κυριακὸς κραυγάζων σοι· Ὁ Θεὸς εὐλογητός εἰ.

Πράξει προσθεῖς τὴν Ξεωρίαν, Τρισυπόστατον, ἐκήρυξας οὐσίαν, ἐν Πατρὶ καὶ Υἱῷ, καὶ Πνεύματι κραυγάζων, Κυριακῆ Ξεολήπτης, Ὁ Θεὸς εὐλογητός εἰ.

Θεοτοκίον.

Σβέσον τὴν φλόγα τῶν παθῶν μου, καὶ κατεύνασον, αἰρέσεων τὴν ζάλην, Θεομήτορ.

καὶ γάρ, σὲ ἔχομεν προστάτιν, Χριστιανοὶ καὶ πρόμαχον, καὶ σὲ πίστει ἀνυμνοῦμεν.

Ὠδὴ ἡ. Νικηταὶ τυράννου.

Ροαῖς τῶν θαυρῶν, ἠρδευσας μακάριε τὴν ἱεράν σου, κατανύζει Ξεῖα φυγὴν, καὶ πολυκαρπον ἑδείξας μέλπων· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυφούτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ο Θεσβίτης πάλοι, αὐχμῷ κατεξήρανεν ὄμβρων ψεκάδας· ὑετοῦ δὲ χύσιν, ἐν ἀκμῇ κατήγαγε· Ξέρους σὺ μάκαρ, Εὐλογεῖτε μέλπων τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυφούτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σὺ τῶν καινοδόξων, τὴν ἀπάτην ἠλεγξας τοῦ Ὀργένου, γενεοῖς ἀγάσιν, Μαθητῶν τοῦ λήρου τε καὶ μυθολόγου, Εὐλογεῖτε μέλπων, εὐσεβῶς τὸν Κύριον πάσα ἡ κτίσις, καὶ ὑπερυφούτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Τριάδος λίαν, εὐσεβῶς ἐδίδαξας Πάτερ οὐσίαν, τρισὶν ἐν ἡλίαις, ὡς περ μίαν αἰγλην τε καὶ λαμπρόνα, Εὐλογεῖτε λέγων, εὐσεβῶς τὸν Κύριον πάσα ἡ κτίσις, καὶ ὑπερυφούτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. **Θεοτοκίον.**

Τοῦ Ἀδάμ Παρθένε, τοῦ παραπεσόντος μὲν ἄφθης θυγάτηρ, τοῦ Θεοῦ δὲ Μήτηρ, τοῦ ἀνακαταίσταντός μου τὴν οὐσίαν· ὃν ὑμνοῦμεν πάντα τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυφούμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. **Ὁ Εἰρμός.**

• **Ν**ικηταὶ τυράννου, καὶ φλογὸς τῆ χάριτι σου γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου
• σφόδρα ἀντεχόμενοι Παῖδες ἐσῶν Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου ὡς Κύριον, καὶ
• ὑπερυφούτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ Σ. Ἐφριξε πάσα ἀκοή.

Αντρον σε δεδέχεται σοφέ, τὸ δεξάμενον ἀπηγὴν τὴν Ξεσόδου, τερατεροφίσαντος, τοῦ Ξείου παλαι Πατρὸς Χαροίτανος, μωσαϊκῶς Κυριακῆ, καὶ τείχος ἀκράδαντον, τῆ ποιμνη γένοσαν, τῆ ἐκείνου καὶ φρουρὸς ἀσφαλέστατος.

Τῆς ὄντως ἔρωτι ζωῆς, τὸν σταυρὸν ἐπὶ τῶν ὤμων ἀράμενος, τὸν βίον Κυριακῆ, μελέτην ἔθου θανάτου· ὄθεν καὶ νῦν, πρὸς τὴν ἀγήρω μεταστάς, τροφήν τὴν ἀκήρατον, τοῖς οὐρανίοις χοροῖς, ἐν φωτὶ περὶ Θεὸν συγχορεύεις αἰεὶ.

Ηστραφας αἰγλη πυρωθεις, τῆ τοῦ Πνεύματος καὶ ὄφθης ταῖς ὑπερθεν, χοροστασίαις παιδρός· ἀλλ' ἀγασόν μου τὸν νοῦν

μακάριοι, τῷ νοσῶν καὶ τριφεγγεῖ, φωτὶ τῆς Θεότητος, ταῖς ἐκείσεαι σου, καὶ παθῶμε καὶ πταισμάτων διάσωσον.

Στεφθέντες τῷ νικητικῷ, διαδήματι Χαρίτων Θεπέσει, Κυριακῆ τε μάκαρ, ἢ παρσευάτης τῷ ἐν ὕψιστοις Θεῷ, ποιμνῆν ἰδίαν πατρικῶς, κινδύνου λυτρούμενοι, νῦν ἐποπτεύοιτε, ἐροτάζουσαν ὑμῶν τὰ μνημόσυνα.

Θεοτοκίον.

Εγτεινε καὶ κατενοῦν, καὶ βασιλευε Υἱέ Θεομήτορος, Ἰσραηλιτῆν λαόν, καλυποτάττων τὸν πολεμοῦντα ἡμᾶς, τῷ φιλογρίστῳ Βασιλεῖ, προσβείαις δεόμεθα, τῆς κησάσης σε ἀπειράνδρας, ὡς Θεός καὶ φιλόανθρωπος.

Ὁ Εἰρικός.

» **Ε**φρίε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρροτον Θεοῦ
» συνκατάβαιν, ὅπως ὁ Ὑψιστος, ἐκλῶν
» κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, Παρθενηκῆς
» ἀπὸ γαστροῦ, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν
» ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ παῖτοὶ μεγαλύνουμεν.

Ἐξασπαστελλοῦν. Γυναῖκες ἀκουσίστητε.

Εν δόξῃ παριστάμενος, Θεῷ τῷ Πρωτοκράτορι, Κυριακῆ σὺν τῷ Σείῳ, Χαρίτωνι Θεοκλήρῳ, ἀδιαλείπτως μεμνησο, τῶν ἐξτελούντων Ἁγίε, τὴν φωτισφόρον μνήμην σου, καὶ σὲ Χριστοῦ ὑπερότιον, τιμῶντων Πάτερ ἐκ πόθου.

Θεοτοκίον.

Κυρίως Θεοτόκον σε, ὁμολογοῦμεν Δέσποινα, οἱ διὰ σοῦ σπασάμενοι· καὶ γὰρ Θεὸν ἀπορόπως, ἐκλήσας τὸν λυσαντα, διὰ Σταυροῦ τὸν Σάνατον, πρὸς ὃ ἐκτύον ἐκλύσαντα, Ὅσιων ὁμίλους· μετ' αὐτὸν σε, ἀνευρηθόμεν Παρθένε.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀπολυθία, ὡς σύντηξες, καὶ Ἀπολυθίας.

Τῆ Α΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Γρηγορίου τῆς μεγάλης Ἀρμενίας.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 4. καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. β΄. Ὁλην ἀποθέμενοι.

Μαρτύρων ἐν αἵματι, τὴν ἱεράν διπλοῖδα, ζωνίξας εἰσέδραμες, εἰς Ἁγίων Ἁγία, ἀξίμαγας, ἐνθα φῶς ἀρρῆτον, ἐνθα Σεία δόξα, ὅπου ἦχος ἐροτάζοντος, ἐν ᾧ τῶν πόνων σου, Μάρτυς ἀποδέχηται τὰ ἐπαθλα, καὶ στέφος τὸ

ἀμύρανον, καὶ τὴν αἰωνίζουσαν εὐκλειαν, καὶ τοῦ Παραδείσου, τὴν οἰκίαν Γρηγορίε σοφέ, ἐν παρόρσεια δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Βασάνων οὐκ ἔσεισε, σὸν τὴν ψυχὴν τρικυμία, οὐκ κἀβηριξίς χρόνιος, ἐν ζοφῶδι λακκώσε κατακρύπτεσσα, Ἀθλητᾶ ἐνδόξῃ· ἀλλ' ὡς φῶς ἡσραφίας, τοῖς ἐν σκότει κινδυνεύουσι, τῆς μακαϊότητος· οὐς υἱοὺς ἡμέρας ἀνεδείξας, λουτροῦ διὰ Βαπτίσματος, καὶ ἀναγεννήσεως κρείττους, καὶ σωτηριώδους, καὶ Σείας ἀληθῶς διαγογγῆς, ὡς ἱεράρχης Σεδηλπτος, πάνσορε Γρηγορίε.

Νυμφιον ἀθάνατον, σὲ τὸν ἀπάντων Δεσπότην, Ρεψμία στέρουσα, τὴν δορᾶν ἀρρήρηται, τὴν τοῦ σώματος, τὸν παλῶν πρότερον, τὸν ζοφῶδι σάκκον, ἐγκρατεία διαρόβηξασα μετ' ἧς ἠγωνίστα, καὶ Γαϊαῆ ἡ αἰοδίμου, παθόντων ἐπιείρηστα, ὁμιλον στεροῦς ἐμᾶλκυστα, καὶ κατὰκλίνουσα, τῆς Ἐύας τὸν ἀρχαῖον περιστήν, ἄς ἐπαξίως γεραιρόντες, σὲ Χριστὲ δόξαζομεν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄. Σεργίου.

Υἱε ἐπάξιος, τῶν ἀρετῶν σου διηγήσεται τὰ τρόπαια, ποῖον στόμα τοῦ μαρτυρία τὴν καρτερίαν ἀποφθέγγεται· ἐν ἀμφοτέροις γὰρ ἠρίστουσας Γρηγορίε. Ἀλλὰ μὴ παύσῃ δυσωπῶν, εὐαρεστήσας Χριστῇ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ἔχων Ἱερομάρτυς, παρόρσειαν πολλήν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Τὴν πᾶσάν μου ἐλπίδα εἰς σέ, Παρθένε ἀνατιθῆμι· μὴ παρίδης, ἀλλὰ σπεῦσον ἀγαθῆ, ρυθῆναι με ἐν τάχει, παλῶν τῶν ἐνοχλοῦντων, καὶ κατ' ἐκᾶστην πολεμούντων με.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ὁ ἥλιος ἐσκότασεν, Υἱέ μου προσηλούμενον, φωτοδότα, καθορῶν σε, καὶ ἡ γῆ, τῷ φόβῳ ἐκλονεῖτο· λαὸς δὲ Ἰουδαίων, οὐδῶλως ἀίκτηίρε παμφίλτατε.

Εἰς τὸν Στιχόν, τῆς Ὁκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Εἰς τὸν ἄδυτον γνόφον τοῦ ἀφράστου φωτός, εἰσδύσας νοητῶς, ὁ Μάρτυς καὶ Ποιμῆν, ἐμυήθητὰ ἀπόρροτα τῶν μυστηρίων Θεοῦ, ὡς Μάρτυς μὲν φωτιζόμενος, ὡς Ποιμῆν δὲ μυσταγωγούμενος· διὸ διπλοῦς καὶ τοὺς στεφάνους, ἐκ τῆς ἀνω δόξης ἀνεδήξατο, προσβείων πάντοτε Χριστῷ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἀμπελος.

Ἡ Σταυροεορτοκίον.

Τριήμερος ανέστης Χριστέ.

Παρίστατο τῷ ξύλῳ ποτέ, καιρῷ τῷ τῆς σταυρώσεως, ἡ Παρθένος, σὺν Παρθένῳ Μαθητῇ, καὶ κλαίουσα ἐβόα· Οἶμοι, πῶς πάσχεις πάντων, Χριστέ ὑπάρχων ἡ ἀπάθεια. **Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.** Καὶ τρόπων μέτοχος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία. Κανόνες τῆς Ὁκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου, ἡ ἀκροστιχίς·

Τὸν γρήγορον μέλω σε, Μάρτυς, ποιμένα.

Ἰωσήφ.

Ὁδὴ α' Ἦχος δ'. Τριστάτας κραταιούς.

Τριαδί τῇ σεπτῇ, παρεστάς στεφάνηρος, ὡς γρήγορος ποιμὴν, ὡς Μάρτυς ἱερός, ἱεραῖς σου δεήσεσι, κείμεσον τὰ τῶν παθῶν μου, ἀχλωδῶν ἰνδάματα, εὐφημοῦντός σε, μάκαρ Γρηγόριε.

Ο αἰδύος λαμπτήρ, ἱεράρχης ὁ μέγας, ὁ πολυάθλος ποιμὴν, ἀγώνων ἡ πείθη, Ἀομιενίας τὸ καύχημα, σήμερον πρὸς εὐαγλίαν, τοὺς πιστοὺς συνεκάλεσε· συνελθόντας αὐτὸν μακαρισώμεν.

Ναμάτων ζωηρῶν, τῶν τοῦ πνεύματος μάκαρ, ἐπιπλησθεὶς ὡς ποταμός, Ἐσθὲ τῆς νοητῆς, ἐκπεπέρεσαι πρόσωπον, ἄρωδων τῇ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ξηραίνων τὸ πέλαγος, τῆς εἰδωλομανίας Γρηγόριε.

Θεοτοκίον.

Γυναίκες τῷ Σταυρῷ, τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, κραταιοῦμαι Ἀγνή, ἐνήλιψαν στερόρας, καὶ αὐτῇ προσνήχθησαν, ὀπισθέν σου τῆς Παρθένου, παρβενίας λαμπρότησι, καὶ Μαρτύρων ἐν αἵματι λάμπουσαι.

Ὁδὴ γ'. Ὅτι στείρα ἔτεκεν.

Ραπισμοῖς ἀγώνων σου, μύλας συντριβεῖς λέονταν, καὶ ὄχετοῖς αἱμάτων, δαιμόνων λῆθρον ἐκμειῖς, εἰδωλικὰς προρροίζουσαι, καταστρέψεις, στήλας ἀξιάχαστε.

Οὐ δεινὰν ἐπίτασις, οὐ χαλπαί, τιμωρία, οὐ ζωρατάτη λάκκου, κάθιρξίς χρόνιος τὴν σπῆν, ἀδαμαντίνην ἔτρεψε διανοίαν, Μάρτυς ἀξιάχαστε.

Νυσταγμὸν σοῖς ὄμμασι, Μάρτυς οὐκ ἔδωκας ἔως, τοὺς νυσταγμῷ κακίας, κρατημένους δυσεσβῶς, υἱὸς ἡμέρας ἐδεΐξας, κραυγάζοντας· Ἄγιος εἰ Κύριε.

Θεοτοκίον.

Μητροπάρθενον Κόρην, σὲ Ῥιψιμία ἡ Μάρτυς, ἐπισταμένη μόνην, ἐβέλθη σου ταῖς καλλοναῖς, καὶ τῷ Χριστῷ ὀπίσω σου, προσήνεκται, ἄλλοις διαλάμπουσα.

Ὁ Εἰρμός.

Οτι στείρα ἔτεκεν, ἡ ἐξ ἔθνῶν Ἐκκλησία, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις, ἠσθένησε συναγωγῇ, τῷ Σαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν βοήσωμεν· Ἄγιος εἰ Κύριε.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Βλέμμα γρήγορον τῆς διανοίας, Μάρτυς ἐνδοῦς προκεκμημένος, ὁμωνύμως καὶ καταλλήλως διεπρέσας, ὑπὲρ Χριστοῦ τῇ ἀθλήσει φρεβιλομένον, ἐν προστευχαῖς ἀνευδοτάς ἡγήρηνθησας. Ὁσὺν εἰληφας, ἱεραρχικῶς δι' αἵματος, βραβεῖον κατ' ἀμφὶ παμμάκαρ Γρηγόριε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεὰ γέγονας σικνὴ τοῦ Λόγου, μόνη πάναγος Παρθενομήτωρ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπεράρασα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γούν γενόμενον, βερεπυμένον σαρκὸς πλημμελήματι, ἀποκάλασον, προσβειῶν σου ἐνθέοις ναίμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροεορτοκίον.

Παμάντος ἀμνάς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκηράτος Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θρασασμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνοδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἱ μοι τέκνον με· πῶς πάσχεις θέλων ρύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἀνθρώπον.

Ὁδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν ὁδῷ.

Εἰς περίδελπτόν σε ὕψος, μαρτυρίου ἀνήνεγκεν, ὑψηλὸς ἐν ὁδῷ, Κύριος ὁ Ὑψιστος ἔνδοξος, οὐ τὰ παθήματα χαίρων ἐξείκωνισας, Ἱερομάρτυς, Δόξα βοῶν τῇ δυνάμει σε.

Λημισθίον ἀβέως, τὸν ἐχθρῶν χύμα ἀπάσασα, τὴν τῶν Ἀρμενίων, Ζεῖα δύνασταια κατέβαλες· καὶ ὡς πυρσὸς ἀναλάμψας, κατεφώτισας, τοὺς ἐν σκότει, κειμένους σαφέ ματαιότητος.

Πλυπλάσιον τῷ Κτίστῃ, σοῦ τὸ ταλαντον ἤνεγκας, τῶν ἀνασώθεντων θείας διδασκαλίας σου Γρηγόριε, καὶ πρὸς αὐτοῦ τὸν ἀγῆρω κληρὸν εἰληφας, βασιλείαν, τὴν τῶν οὐρανῶν καὶ λαμπρότητα.

Θεοτοκίον.

Ὁς καλὴν ὡς ἐλεγκτὴν σε, ὡς ὠραίαν ἡγάπησαν, νεανίδες Κόραι, μετὰ Ῥιψιμίας

ἀβήσασαι, Παρθενομήτορ Μαρία καὶ ὀπίσω σου, προσνηχθήσασιν, τῷ σῷ Υἱῷ εὐφραινόμεναί.

Ὡδή ε΄. Τὸν φωτισμόν σου Κύριε.

Σταυροραγές εὐρακας, σημεῖον ἐμφανῶς, φωτὶ ἐκλάμπον, καὶ λύον τὴν νύκτα τὴν εἰδωλικήν, φωτὸς τε τέκνα τοὺς πιστοὺς ἐρῶζόμενος.

Εν κατωτάτῳ λάκκῳ σε, δέσσωσε Θεός, Σηραὶ συνόντα ἐτῶν περιόδου, μέλλοντα φωτὶ τοῦ Θείου Λόγου, καταναγάζειν τοὺς ἄφρονας.

Μαορτικῶς ἠγώνισαι, στεφθεῖς ὡς νικητῆς· χρισθεῖς δὲ μύρῳ ἱερουσῦνης, ἐχρισας λαούς, δυσώδους πλάνης ἀπαλλάξας Γρηγόριε.

Θεοτοκίον.

Αὐτῆς ὁμήτης αἰσθόμενοι, τοῦ μύρου τοῦ ἐν σοῦ, ἀγνή Παρθένε ἐκλάμπαντος Λόγου, δι' ἀθλητικῶν, αὐτῶ ἀγῶνων εὐηρέστησαν χαίρουσαι.

Ὡδή ς΄. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ρημάτων σου, δυναστεία καὶ κατεβδόνησαν, καὶ δαιμόνων, κατεβλήθη ἀνίσχυτα ξόανα, καὶ πιστῶν καρδίαι, Θεῖκῃ ἐνιδρύτησαν ἔρωτι.

Τηριδάτην, ὥσπερ συνδεδεμένον προσήγαγες, τῷ Κυρίῳ, ὡς περ ἄρκα τὸν πρῶτον λύκον ἄγριον, διὰ μέγαν πλοῦτον, εὐσπλαγχνίας Θεοῦ νῦν σωζόμενον.

Υπέδειξας, πλανηθεῖσαι τὴν τρίβον τὴν ἐν Θεῷ, ἀπλανέσαι, διὰ χαλκῆς Ἰεράρχη χρησάμενος, ὡς Ποιμὴν Ποιμένος, ἀληθοῦς μιμητῆς ὁ Γρηγόριε.

Θεοτοκίον.

Σταυρωθέντα, τὸν ἐν σοῦ ὡς ἐπέγνω σαρκούμενον, Θεοτόκε, Ῥιφιμία αὐτῷ συνεσταυρωταί, ὡς ἀμνάς ποιμένη, ἱερῶν Θεοῦ ὡς ἀμώμητον.

Ὁ Εἰρμός.

Εβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει δέομενος· Ἐκ φθορᾶς με ρῦσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν Δυναμέων.

Κοντοάκιον, Ὡχος β΄. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τὸν ευκλεῆ καὶ Ἰσράρχην ἅπαντες, ὡς ἀθλητὴν τῆς ἀληθείας σήμερον, οἱ πιστοὶ Θεοῖς ἐν ἄμασι, καὶ ὑμνωδαῖς εὐφημησάμενον τὸν γρηγόρον ποιμένα καὶ διδάσκαλον, Γρηγόριον, φωστῆρα τὸν παγκόσμιον· Χριστῷ γὰρ προσεβύει τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ὁ Οἶκος.

Τοῦτον τὸν μέγαν ἐν Ἀθλοφόροις, τὸν φωστῆρα τὸν Θεῖον, Ἀρμενίας πιστοί, ποι-

μένα τε καὶ πρόμαχον, ἐν ὑμνωδαῖς εὐφημοῦμεν καὶ ἐν ἄμασιν ἐνθόσι αὐτοῦ τὴν μνήμην· τὴν γὰρ ἀχλὺν τῶν ματαίων εἰδῶλων ἠράνισε, σὺν τούτοις καὶ τῶν δαιμόνων τὴν ἐνέργειαν ἐνέκρωσε· διὸ τοὺς πόρους ὑπὲρνεγκε σταθῆρᾷ διανοίᾳ καὶ χάριτι, καὶ προσεβύει Χριστῷ τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Συναξάριον.

Τῆ Α΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Γρηγορίου τῆς μεγάλης Ἀρμενίας.

Στίχοι.

Εἰδώς τὸ, Γρηγορεῖτε, τοῦ Θεοῦ Λόγου, Θεοῦ καλοῦντος, γρηγορῶν ὄφθης, Πάτερ.

Ἀρμενίης μεγάλης θάνα Γρηγόριος τριακοσῆ.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως, Παῖρος τῶ γένους, υἱὸς Ἀνάκ, συγγενῆς Κεταρῶ βασιλέως Ἀρμενίας. Παρὰ Τηριδάτου δὲ τοῦ βασιλέως κρατηθεὶς ὡς Χριστιανός, πολλὰς τιμωρίας ὑπέμεινεν· εἶτα μαθὼν ὁ Τηριδάτης, ὅτι υἱὸς ἐστὶν Ἀνάκ τοῦ Πάρθου, τοῦ τὸν πατέρα αὐτοῦ δολοφονήσαντος, δεσμεῖ αὐτοῦ χεῖρας καὶ πόδας, καὶ ἐν Ἀρταξᾷ τῆ πόλει, ἐν λάκκῳ βαθεῖ ἐναπεβόησεν, ἐμπλέωντι θηρίων καὶ ἔρπετων ἐν ᾧ καὶ ἔτη δεκαπέντε διαβιβάσας ζῶν, ἐτρέφετο κρυφίως ὑπὸ γυναικὸς χήρας. Τοῦ δὲ βασιλέως Τηριδάτου παραφρονήσαντος, καὶ τὰς σάκας αὐτοῦ κατεσθίοντος, καὶ μετὰ χοίρων ἐν τοῖς ὄρεσι βοσκομένου, ἐβασάτο ὄνειρον Κουσαροδούκτα ἠ ἀδεληφ αὐτοῦ, καὶ φωνῆς ἤκουσεν· Ὡς εἰ μὴ ἐξέλθῃ Γρηγόριος ἐκ τοῦ λάκκου, Τηριδάτης οὐχ ὑγίαινει. Ἐξελθὼν οὖν ἐδόξασεν ἅπαντας, καὶ γεγονώς Ἐπίσκοπος, καὶ ἐκκλησίας συστησάμενος, ἐν εἰρήνῃ πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων γυναικῶν, Ῥιφιμίας, Γαϊανῆς, καὶ ἐτέρων 13. Οἰομαρτύρων γυναικῶν καὶ παρθένων.

Στίχ. Ἠλγεῖ σπαθισμὸς οὐδαμῶς Ῥιφιμία, Ἄπειρα τούτοις ἀταρτήμουσα στέφη.

Γαϊανὴν ἔσπεψεν ἀσκησις πάλαι·
Καὶ νῦν ἀθλησις ἡ διὰ ξίφους στέφει.

Τιμᾷ, Τριάς, δεκάς σε τριπλῆ Μαρτύρων,
Συνταῖς δυσὶ θνησκασα, σοῦ χάριν, ξίφει.

Αὐταὶ αἱ Ἁγίαι γυναῖκες, ὑπῆρχον παρθένου καὶ μονάζουσαι. Καὶ ἡ μὲν Γαϊανὴ ἦν γραῦς· ἡ δὲ Ῥιφιμία, νέα εὐγενὴς καὶ εὐ-

μορφος. Μαθὼν δὲ περὶ τοῦ κάλλους αὐτῆς ὁ
Τηροιάτης, ἀποστείλας, ἐκράτησεν αὐτήν, καὶ
ἐδιόξατο πρὸς ἀθέμιτον μίσην, ἀλλὰ τῇ τοῦ
Χριστοῦ δυνάμει οὐ περιεγένετο αὐτῆς· ἀπο-
τυχὼν δὲ τοῦ σκοποῦ, ἐκείτο ὡσεὶ νεκρός. Οἱ
δὲ τοῦ βασιλέως στρατιῶται ἐκφυγούσαν αὐ-
τὴν διώξαντες, καὶ λαβόντες, πρῶτον μὲν διέ-
ρήξαν τὰ ἱμάτια αὐτῆς· ἔπειτα τὰς χεῖρας
αὐτῆς ὀπίσω προσθήσαντες, τὴν γλῶσσαν ἀ-
πέτεμον, καὶ τὸν σῶμα αὐτῆς ἔκασαν, καὶ
τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξώρυσαν· ἦτις, κατὰ μικρὸν
κοπτομένη, τὴν μακαρίαν αὐτῆς ἀφῆκε ψυ-
χὴν. Συνανθρήθησαν δὲ αὐτῇ ἄνδρες Χριστι-
ανοί, τὸν ἀριθμὸν ἐβδομήκοντα, καὶ γυναῖκες
τριάκοντα δύο. Ἡ δὲ γυναῖκα Γαϊανὴ διεπάρη
τὸν αὐχένα, καὶ ἐφυσῆθη ὡσεὶ ἀστὴρ, καὶ
τὴν δόξαν τῆς σαρκὸς μέχρι τῶν μασθῶν ἀ-
φαιρέθεισα, λίθοις συντρίβη, καὶ οὕτω τὴν κε-
φαλὴν ἀπετήλη.

Ἡ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων ἐβδομηκοντα
Μαρτύρων, τῶν συναναρθρήντων τῇ Ἁγίᾳ
Ριφιμῖα· καὶ μνήμη τῶν Ὁσίων δύο γυναικῶν.

Στίχ. Τέθνηκεν ἀνδρῶν ἐβδομηκοντάς, ἕξει,
Θνήσκειν ἐτοιμῶν, εἰ θεοὶ καὶ πολλαίαι.

Δυὰς γυναικῶν ἀρεταῖς τεθραμμένων,
Ἀθλητικῶ τηρηθεῖσα, κοσμεῖται ἕξει.

Ἡ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Στρατονίκου.

Στίχ. Ὁ Στρατόνικος τῷ διὰ ξίφους τέλει,
Ἄπαν στρατεύμα δαιμόνων νικᾷ μόνος.

Ἡ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Μαρδόσιος,
ἄνθρωκος ἐπὶ τοῦ ὀμφαλοῦ δεξάμενος, τελει-
οῦται.

Στίχ. Γνώρισμα, Μαρδόσιε, τοῦ πάθους φέρεις,
Ἐπ' ὀμφαλοῦ σπράγισμα καύσεως φέρων.

Ἡ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ Ἅγιοι χίλιοι Μάρτυρες,
ἕξει τελειοῦνται.

Στίχ. Χιλιάριθμος ἀνχενομιτήτων φάλαγξ
Ἐπαθλον εὖρεν, οὐκ ἀριθμητὰ στέφην.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός,
ἐλήσων ἡμᾶς.

Ὡδή ζ. Ἀβραμαῖοι ποτέ.

Πολυεπίτες βασιάνους, καθυπομείνας Μάρ-
τυς, πολλοὺς βασιάνων ἠλευθέρωσας, μελ-
λουσης ἐτάσεως, Ὁ τῶν Πατέρων βοῶν, Θεὸς
εὐλογητός εἰ.

Ὁ ἕκον Τριάδος σαυτὸν, ἀποτελέσας Μάρ-
τυς, ναοὺς εἰδώλων κατηδάφισας· ναοὺς

δὲ ἀνήγειρας, τῷ παντεπόπτη Λόγῳ, λαοὺ εἰς
σωτηρίαν.

Ἐρουργός ἐδείχθης, σαυτὸν θυσίαν πρῶην,
Θερμῶς προσάγων τῷ Δεσπότη σου· ὃν
ἦν μετέπειτα, τοῖς εὐσεβέσι νέμεις, ψυχῶν
εἰς σωτηρίαν.

Θεοτοκίον.

Μαρτυρικοὺς τρεφάνους, κεκοσμημένα Κό-
ραι, τῇ ἐκ Παρθένου ἀνατείλαντι, Θεῷ
προσπνέχθησαν, μελωδικῶς βοῶσαι· Χριστὲ,
εὐλογητός εἰ.

Ὡδή η. Αὐτρωτὰ τοῦ παντός.

Ἐναθλήσας νομίμως κατήσχυνας, τοὺς ἀ-
νόμους ἐχθροὺς κραταιότατα, ἱερουργέ
Γρηγόριε, καὶ Θεῷ προσηγάγῃ, μελπνonta δη-
μον· Εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἐρουργήσας τὴν ἀκαρπον ἀουραν, κατε-
βαλοῦ τοῦ λόγου τὰ σπέρματα, εἰς ἑκα-
τὸν ὄρεφάμενος, λογικῶν ἀσταγῶν τὴν εὐ-
καρπίαν, γεωργῶ τῶν ψυχῶν ευρορήσασαν.

Ἀσπραπαῖς σου τῶν λόγων ἐφώτισας, καὶ
πολλάς μυριάδας προσήγαγες, τῷ δι ἡ-
μᾶς ἐκούσια, υπομείναντι πάθη, ᾧ μελωδοῦ-
μεν· Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ὁ βασάνων πληθὺν δειλιάσασα, οὐ σαρ-
κῶς ἠδοναῖς ὑποκύψασα, τὸν ἐκ Παρ-
θένου Κύριον, ὡμολόγηε βοῶσα, ἡ Ριφιμῖα·
Εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρῶς.

Ἀὐτρωτὰ τοῦ παντός Παντοδύναμι, τοὺς
ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκα-
ταβάς ἐδρόσισας, καὶ ἐδιδάξας μέλπειν· Πάν-
τα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὡδή θ. Εὐᾶ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ἐσχῶν νευρούμενος Χριστοῦ ὑπήνεγκας, τῶν
βασάνων τὸ ἐπίπονον, στήλας κατέαξας
δαιμόνων, ναοὺς εἰδωλικούς κατηδάφισας,
λαοὺς τε τοὺς ἐν ἀγνοίᾳ ἐφώτισας, Ἱερομάρ-
τυς πανσεβάσμιε.

Ὁ ὄρθρος ἀνέτειλεν ἡμῖν ἡ μνήμη σε, χα-
ρισμάτων αἴγλην φέρουσα· σὺ γὰρ φω-
τὸς ἄφθης δοχεῖον, τοῦ Θεοῦ, καὶ πρὸς φῶς
ἐξεδήμησας, ἀνέσπερον πλουσίως λαμπόμενος,
φωτοχυσίαις Θεῖαις.

Συνόμιλος ἄφθις Προφητῶν, Μαρτύρων τε,
Ἀποστόλων ὁμοδαίτος, Ἀρχιερέων καὶ
Ὁσίων, Ἀγγέλων Ἀρχαγγέλων ἰσόρροπος·
μεθ' ὧν ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε, Πάτερ
δυσώπει τὸν φιλόδηρον.

Ηρίστευσαν γυναίκα σεμνά, τὴν ἐκπῶσιν, τὴν τῆς Εὐας ἀνορθούμεναι· ἤνεγκαν πόνων τρικυμίαν· μεγάλα τὸν εἰς ὕψος καυγάμενον, ποσὴν ἄραιοτάτοις συνέτριψαν· ἄς ἐπαξίως μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Φωτὶ τοῦ προσώπου τοῦ ἐκ σοῦ, ἐκλάμφαντος, ἐλλαμφθεῖσα Ἀειπάρθενε, πόθῳ ἀσχετῶ Ῥιψμία, παθήματα αὐτοῦ καὶ τὸν θάνατον, οἰκεία τῇ σαρκὶ ἐξεκόνισεν· ὄθεν σὺν σοὶ νῦν ἐπαγάλλεται.

Ὁ Εἰρμός.

Εὕα μὲν τῶ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσωκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε
 • Θεοτόκε, τῶ τῆς κνοφορίας βλαστήματι, τῶ
 • κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὄθεν σε πάν-
 • τες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλᾶριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Φρικτὸν ἰδόντες θάμα, ἐξέστησαν οἱ ἀπίστοι· ὃν γὰρ ἐνόμιζον εἶναι, νεκρὸν ἐν λάκκῳ θηρίων, ζῶντα ἀναβιβάσαντες, προσπίπτουσι κραυγάζοντες· Μέγας Θεὸς Γρηγορίου, ὁ τοῦτον δεῖξας φωστῆρα.

Θεοτοκίον.

Ονώτοις ἐποχοῦμενος, χειροδικαῖς Πανόχραυτε, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου θέλων, σάρκα λαβὼν ἀνελλίθη, ὅπως ἡμᾶς ἐργάσῃται, υἱὸς Θεοῦ τῇ χάριτι, τοὺς εἰς αὐτὸν πιθεύοντας, καὶ σὲ ἀεὶ εὐφημοῦντας, τὴν προξενον σωτηρίας.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπολυτίς.

Εὐξείνος Λέσχῃ
 Ποντίων Νάουσας
 Εθνικὴ Βιβλιοθήκη Ἀργυρούπολης

Τ Ε Λ Ο Σ.

ΕΥΞΕΙΝΟΣ ΛΕΣΧΗ
ΠΟΝΤΙΩΝ ΝΑΟΥΣΑΣ
Εθνική Βιβλιοθήκη Αργυρούπολης

Εὐξεινος Λέσχη
Ποντίων Νάουσας
Εθνικὴ Βιβλιοθήκη Ἀργυροπόλης

Εὔξεινος Λέσχη
Ποντίων Νάουσας
Εθνική Βιβλιοθήκη Αργυροπόλης

Εὐξείνως Λέσχη
Ποντίων Νάουσας
Εθνική Βιβλιοθήκη Ἀργυρούπολης